Учителя Петър Дънов

Мировата любов

съборно слово
1919-1921

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

МИРОВАТА ЛЮБОВ

Съборно Слово
1919–1921

УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

МИРОВАТА ЛЮБОВ

СЪБОРНО СЛОВО

1919–1921

В. Търново

Издателство •Бяло Братство•

София, 2008

Първото издание на съборните беседи, публикувани в тази книга, е в сборниците:

Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1919 г.
Беседи и напътвания, 1920 г.
Беседи, обяснения и упътвания от Учителя, 1921 г.

© Издателство „Бяло Братство“, 2008

ISBN 978-954-744-092-0

Съдържание

Годишна среща 1919 г. – 19-26 август

Обяснения върху обстановката в залата за събрания 9
Мировата Любов 11
Методи за уякчаване вътрешната връзка между хората ..31
Разбиране и прилагане 40
Правият път 52
Живот вечен 68
Методи за лекуване и отговори на запитвания по тях.....74
Продължение на въпросите и отговорите 98
Правилно разбиране на индивидуалния,
обществения и духовния живот 103
Начин за самоконтрол 112
Космичната обич 118
Първи наряд за 1919/20 година 136
Упътване за изпълнението на първия наряд
през 1919/20 година 138
Втори наряд за 1919/20 година 144
Беседа по нарядите 145

Годишна среща 1920 г. – 19-24 август

Път, Истина и Живот 151
Новото човечество 162
Беседа за учителите и майките като възпитатели 186
Сутрешен наряд, 20 август 202
Мерило за правилно разбиране 203
Необходими условия за ученика 212
Сутрешен наряд, 21 август 218
Идване и възприемане на Духа 218
Сутрешен наряд, 22 август 229
Работа за през годината 231

Сутрешен наряд, 23 август 234
Работа на учениците 235
Гимнастически упражнения 236
Работа върху чистотата и самообладанието 238
Сутрешен наряд, 24 август 244
Големец и слуга 245
Сутрешен наряд, 25 август 261

Годишна среща 1921 г. – 19-25 август

Сутрешен наряд, 19 август 265
Гимнастически упражнения 268
Възпитание на човешката воля 270
Пробуждане на колективното съзнание 279
Сутрешен наряд, 20 август 296
Кратки обяснения върху гимнастическите упражнения и бележки по други въпроси 298
Законът на съвършенството 306
Сутрешен наряд, 21 август 316
Правилни методи за разбиране 319
Общи упражнения 329
Четирите съвета 334
Определяне работата на четирите съвета 347
Сутрешен наряд, 22 август 362
Правилният развой на човешките енергии 363
Правилна употреба на ума, сърцето и волята в живота 379
Правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили 392
Сутрешен наряд, 23 август 413
Отговори на зададени въпроси 415
Сутрешен наряд, 24 август 426
Законът на самопожертването 428
Сутрешен наряд, 25 август 440
Разумно служене 442

СЪБОРНИ БЕСЕДИ

ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

1919

19-26 август

В. Търново

19 август, 7 ч.

Обяснения върху обстановката в залата за събрания

Задръжте в паметта си обстановката на стаята тъй, както си е. Това са неща, наредени според известен закон – всяко нещо тук има своя смисъл, нищо не е излишно.

Виолетовата краска над вратата показва, че трябва да бъдете силни, зелената иска от вас да се развиете в Божията Добродетел, розовата – сърцето ви да е изпълнено с Любов, синята – умът ви с вяра, портокалената означава проявление на физическия живот.

Тази картина с концентрични кръгове показва пътя на развитие на човешката душа, първоначалния произход на човека – как той е започнал живота си. Другата картина, Пентаграмът, показва човека в сегашното му състояние – пътя, по който е минал. Образът на Христа, който виждате тук, представя сегашното стремление на човека да се приближи към Христа. Човек е тръгнал от Добродетелите нагоре, влязъл е в Рая – дървото, което виждате, е райското дърво; после съгрешил, минал е през Мъдростта, която се придобива чрез изпитания; а най-после е минал през Любовта и влязъл в спасението. След това ще се възкачи през пътя на Правдата, после ще слезе в пътя на Истината и тогава вече ще се съедини с Бога. Добротата, Мъдростта, Любовта, Правдата и Истината – това е пътят, през който човек се възкачва. Надписът върху Пентаграма е:

*В изпълнение на волята на Бога чрез Любовта е силата на човешката душа; в изпълнение на волята на Бога чрез Мъдростта е силата на човешката душа; в изпълнение на волята на Бога чрез Правдата е силата на човешката душа; в изпълнение на волята на Бога чрез Добродетелта е силата на човешката душа; в изпълнение на волята на Бога чрез Истината е силата на човешката душа***.**

Вашата задача през годината ще бъде да схващате Бога като Любов и Мъдрост и чрез тях да всаждате във вашата душа всички други добродетели. Само по този начин може да се развиете и повдигнете. За да бъде човек силен в света, трябва първо да започне с Любовта. Добродетелта представя самия човек, минал през Любовта. Чрез Мъдростта човек е научил Божиите изявления към него.

Първото правило, за да придобием Любовта, е непременно да имаме смирение. Любовта е качество, което познават само смирените, слабите; тя е техен дар. Силните хора, които уповават на себе си, не знаят какво нещо е Любов. Ние страдаме не от Любов, а от многознание, от много сила. В света има две сили: сила без Любов и сила с Любов. Първата – силата без Любов – е физическа сила, която руши, а втората – силата с Любов – е Божествена, която твори. И тъй, когато кажем, че трябва да сме силни, разбирам, че трябва да имаме силата на Божествената Любов.

Вън от това, което казах дотук за вашата задача през годината, ще ви дам като лозинка *Добрата молитва* – да размишлявате върху дълбокия смисъл, който тя съдържа. Четете през деня по едно изречение от нея и принципите, които са легнали там, да се одухотворят във вас чрез закона на Любовта.

МИРОВАТА ЛЮБОВ

Публична беседа, 19 август 1919 г., 10 ч., читалище „Надежда“

Предметът на моята беседа ще бъде Мировата Любов. Аз употребявам тази дума в малко по-широк смисъл, отколкото обикновено се разбира. Може да запитате: „Мировата Любов какво общо има с нас лично?“ Отговарям: същността на Живота – това е Мировата Любов. Любовта е, която носи условията за живот, тя е главният стимул на Земята, идеалът, към който всички се стремим – да живеем. А самият живот, за да се изрази в пълнота, подразбира свобода на действията. Той се развива в четири посоки: в обществена, политическа, културна и духовна. Това са области на една и съща реалност. Под думата *Любов* аз не разбирам онази обикновена любов, която изгасва като въглен във вода; това не е Любов. Истинската Любов е въглен, който никога не изгасва. И който разбира смисъла на този жив въглен, той е разбрал смисъла на земния живот. Затова именно и древните мъдреци, и старите алхимици са се стремили да изучат и са схванали същината на този жив въглен. Ония, които не са запознати със свойствата му, казват, че Любовта изгаряла човека. Да, има предмети, които изгарят, но има и такива, които не изгарят, както има метали, които се окисляват – окисляването е горене – и други, които не се окисляват, т.е. горят, без да изгарят, и затова ги наричат благородни метали.

Вие може да ми зададете друг въпрос: „Какво ни интересува нас някакъв си идеал, когато се намираме при такива лоши условия на живот?“ Аз пък ще ви попитам: можете ли да докажете, че условията на живота действително са лоши? Това е само предположение. В живота има толкова лошавини, колкото и добрини, толкова падания, колкото и ставания, толкова загуби, колкото и печалби. Едните и другите условия в края на краищата се уравновесяват. Туй, което наричаме лоши условия в живота, е наше субективно схващане – човешко умуване. Хората казват, че човечеството

днес боледува, но аз възразявам: болестите са анахронизъм, нещо преходно, което зависи от самия човек, тъй като той има толкова възможност да бъде здрав, колкото и болен. Болестите не са нищо друго освен едно упътване за изправление, защото човек започва да се развива само тогава, когато му се положат противодействия на неговата воля. Туй може да се провери винаги в живота. Всички велики хора са страдали и страданията именно са били стимул за тяхното повдигане. Ония, които не са имали никакви спънки, а са имали удобства, останали назад.

Съвременните хора искат да бъдат богати, но трябва да направят избор, защото има два вида богатство: богатство, с което може да ги държат за врата и да ги спуснат в дъното на морето, и богатство, което ги въздига. Ако се намерите на някой океански параход като *Титаник*, носите раница с 40 кг злато и параходът почне да потъва, а до вас стои друг, който няма такава тежест, кой от двамата има възможност да се спаси? Вие ли, който носите раницата със златото, или онзи, който е без такава? Отговорете си сами. Думата *злато* аз разбирам в много по-обширен смисъл, отколкото хората обикновено му дават. За мен златото е емблема на знание – да разбираш ония закони, чрез които можеш да работиш в света, да владееш природните сили, да ги направляваш така, че да бъдат полезни на тебе и на другите. Това ще рече знанията, които имаш, да не се окисляват, да не изгарят, а да се запазят и използват за добро.

Ще ви представя един окултен разказ. Някога в едно царство всички граждани и гражданки живеели щастливо, живеели братски, понеже техният цар не бил женен. Обаче гражданите се заинтересували: „Как така нашият цар да стои сам? Да му намерим някоя красива мома, да го оженим, за да имаме в бъдеще наследник, защото другояче нашата държава ще пропадне.“ Избрали най-красивата мома и венчали младия цар за нея. Тя родила две дъщери – едната толкова красива, че привличала всички с хубостта си, а другата толкова грозна, че всички я отбягвали. Но нещастието било там, че когото от поданиците поглеждала красивата му дъщеря, заболявали

го очите, когото пипвала, осакатявал, когото срещнела по пътя, при разходка, здрав не се връщал у дома си. Така всички поданици осакатели. Излиза грозната сестра и където влиза, когото погледне – оздравява, на когото полага ръка – излекува се. Вие ще кажете, че това е само приказка, а не е действителност. Не е приказка, а е самата действителност – сегашният живот. Вашият целомъдрен и честен син погледне някоя красива мома, веднага характерът му се изменя – умът му потъмнява и сърцето му се извращава, защото красотата стимулира само външната проява на човешкия живот, чисто физическата му страна. Искате да бъдете красиви, да бъдете богати, да бъдете силни, но аз ви питам: кой красив, кой богат, кой силен човек досега не е умрял?

Някои ще възразят: „С вашите идеи хората гладни ще умрат.“ Ами вие с вашите идеи няма ли да умрете? Бих желал да видя някого, който да не умира в едно или друго направление, дали вярва в това, или не. Не само умират, но някои и погиват. Друг пък иска да стане добър, за да не страда. Не, колкото си по-добър, толкова повече ще страдаш. „В какво се състои тогава разрешението на въпроса?“, ще попита друг. Само в това, че добрият, като живее, страда и умира, знае защо живее, страда и умира, а лошият не знае това. Тази е разликата. Не мислете, че смъртта е нещо естествено, в реда на самата Природа. Било е време, когато човекът е бил безсмъртен. И ние можем да не умираме. Но знаете ли в какъв смисъл употребявам думата *неумиране*? В смисъл да не грешим. Човек, който греши, винаги умира. Умираме, защото нашите деди и прадеди са грешили, ние постоянно грешим, защото носим резултатите на своите минали прегрешения, което източните народи наричат *карма* или *закон за причините и последствията*. Тези причини засягат не само индивидуално отделния човек – обществено, културно и духовно, но и цялото човечество в неговата съвкупност. Като ви говоря това, аз имам предвид една Велика истина, която всички можете да проверите. Не говоря за теория, а за опит. Учението, което проповядвам, мога да го подложа на жив опит.

Днес хората се запитват: „Ти вярваш ли, или не вярваш?“ В света всички хора вярват. Не съм срещнал човек, който да не вярва. Само че има разлика във вярванията. В какво се вярва? В онова царство, за което ви говорих, че хората са страдали от красивата царска дъщеря. Явил се един велик мъдрец, който носел една ябълчна семка, и им казал: „Нося ви лек против вашите нещастия. От тази семка израства дърво 10 метра високо и дава сочни плодове, които тежат по половин килограм; всеки, който яде от тях, няма да бъде заразен от погледа на царската дъщеря; това е Дървото на Живота.“ Хората не посели семката и не дочакали плода, а я взели и я предавали от един на друг, като казвали: „Чувате ли, тази семка, ако се посади, израства такова и такова голямо дърво и дава сладки плодове по половин килограм, които лекуват болни.“ Всички започнали да говорят за семката и все вярвали в целебните свойства на нейните плодове. Най-после изгубили семката и започнали да казват, че това, което се говори за нея, е невярно и глупаво – нима може да съществува толкова голямо дърво и да дава такива плодове? Лъжа е! И започнали назад в неверието. Когато някой от сегашните хора каже, че не вярва, казвам: „Приятелю, изгубил си семката.“ Ти може да бъдеш учен, сериозен човек, но нямаш ли в себе си тази семка, Любовта, ще бъдеш подложен на хиляди страдания. Няма да се спирам да обяснявам какво нещо е религия – това вие сами ще си го разрешите, защото сега ви говоря за Любовта. Питам: имаме ли ние тази семка? Кой от великите учени в миналия и сегашния век е донесъл тази семка? Някои ще отговорят: „Христос я е донесъл.“ Къде е, приятелю, я да я видим! Иисус Христос страдал, възкръснал, но я да видим плода на това страдание и възкресение! Изгубена е семката!

Ще продължа разказа. Този, същият мъдрец, се явява втори път в онова царство и казва: „Понеже първия път вие изгубихте семката, сега няма да ви я дам, да я предавате от ръка на ръка, но като намеря най-достойния гражданин, ще му река: „Приятелю, ти имаш хубава градина, аз ще посадя семката, а ти ще я поливаш и наглеждаш и след 5-10 години

ще имаш плодове, цяр за всички.“ Вие трябва да посадите тази семка и да се ползвате от плодовете Ѝ. А първият плод на тази семка е Любовта, която трябва да цари между всички хора, безразлично от каква вяра и от каква народност са. Те трябва да се издигнат над дома, обществото и народа си. Любовта трябва да обземе цялото човечество, понеже всички сме негови членове. То съставлява общ организъм и когато бъде добре нему, ще бъде добре и на народа, и на обществото, и на дома, и на отделния индивид – и обратно. Не искам да засягам никак вашите възгледи. Говоря принципно. Затова не искам да се бъркам в недъзите – обществени, политически, културни и духовни. Това не е моята задача, а и то не разрешава въпроса. Когато вляза в един дом, в който хората страдат от глад, не трябва да им проповядвам, че Господ ще промисли за тях, и да ги оставя с тази мисъл. Няма да им кажа: „Вярвайте в Бога и имайте упование в Него.“ Аз поддържам тоя принцип: да нося винаги на гърба си пълна торба с хляб, та когато отида в някой дом, където хората са гладни, и видя, че се карат, да им кажа: „Сложете трапезата и елате да ядем.“ Тогава ще се възстанови мир и спокойствие в дома.

Съвременните хора имат превратно схващане за живота. Те казват: „Да оправим обществото, света.“ Идеални работи, но как да възпитате обществото, синовете и дъщерите си, политиците, учителите, свещениците, проповедниците? Аз ви съветвам да отидете и проучите живота на пчелите – те ще ви научат как трябва да възпитавате. Когато искат да си създадат царица, те приготвят за нея особена храна, за пчелите-работници – друга храна, за търтеите – друга. Пчелите умеят да уреждат своя живот много по-добре от хората, които само мъдруват. Това не е упрек, а указание, че ние трябва да проучим по-нашироко Природата, която стои пред нас и в която са вложени всички закони и образци за преуспяване. В Мировата Любов ние ще повдигнем нашето съзнание. Да чувстваш вибрациите или да слушаш гласа на всички страдащи хора и да им помагаш, то значи да помагаш на себе си, на народа си и на човечеството едновременно.

Онзи, у когото това чувство се е пробудило и действа, който се е освободил от всички материални пречки, може да се проектира някъде в пространството и да помага на всекиго. Ще кажете: „Как е възможно да помогнеш някому, без да го пипнеш?“ На този въпрос аз задавам друг: Слънцето, което е далеч от нас на 93 милиона мили, пипа ли ни със своите ръце? Не. Само като погледне от такова далечно разстояние, всичко затрептява в Природата, започва да расте и да дава плод.

Някои казват: „Да вдигнем ръка и да благословим.“ Хубаво, но като вдигнете ръка, трябва да дадете нещо – така, както Слънцето всеки ден вдига ръце над нас и изпуска енергия, сила върху болни и здрави същества. Ще рече някой: „Какво ще се занимаваме със Слънцето!“ Не ви казвам да се занимавате с него, а да го използвате. Ако някой е неразположен духом, нека се попече на Слънцето; ако е изгубил енергията си, да се изложи на лъчите му; ако е разочарован в своя идеал, ако не му стига умът как да работи, нека излезе на Слънце и то го понагрее. Някой ще възрази: „Господ е, Който ще помогне.“ Като говорите за Господ, аз ви питам: какъв е вашият Господ? Господ е вътре в нас. Когато Го почувстваме, когато заговори в нас, ние обикваме всички хора, безразлично какви са те, и сме готови да се пожертваме за тях. Христос, като е казал: „Няма по-голяма Любов от тази, да положи някой душата си за приятеля си“ (Йоан 15:13 – б.р.), иска да рече: да даде необходимите условия на своя приятел да живее. Нашата Любов към ближния да не бъде такава, че да го смятаме за грешник и да го спасяваме, а да го смятаме за брат, приятел и да му създадем всички условия да живее и да се развива. Не мислете, че вие ще начертаете нов път на живота. Не, пътят на живота на всекиго едного е начертан и строго математически е определен. На всекиго е определено какво ще стане от него, как ще живее и как ще се развие животът му. Това е законът на постоянните причини и последствия.

В Божествения закон на Любовта няма дисхармония. Когато разберем Любовта като една такава сила, тя ще се

всели в нас. И тогава ще бъдем силни да изправим всички недъзи на обществото, и да ги изправим не по механичен начин, а чрез Любов. Когато обществото насочи Любовта си към когото и да било, това ще измени неговия ум и ще даде насока на живота му. Ето защо, когато казваме, че Бог е всесилен, ние подразбираме съвкупността на цялото Битие, на всички същества, на които мисълта е насочена към нас като творческа сила. Всичко, което у нас е лошо, то не е Божествено, то е наше. Ние сме създали съвременния лош живот и строй. Ако ме попитате защо Бог е създал така света, ще ви отговоря: аз зная, че светът е създаден другояче, а така, както го виждам, намирам го развален от хората.

Всички тук, които ме слушате, имате различни възгледи за живота. Аз оправдавам тези възгледи, защото такова е схващането ви за живота. Не само вие имате свои възгледи, такива имат и млекопитаещите, птиците, мравките, растенията – всички според своето разбиране. Но това още не е самият смисъл на живота, той е по-богат, по-обширен. В човешката душа се крият способности и сили, които могат да се пробудят при особени условия. Всеки от вас може да направи един малък опит. В какво се състои този опит? Най-първо мислете, че във вас са вложени всички условия да станете истински човеци. Ако не можете да използвате тези условия, това не показва, че във вас няма такива възможности, то показва, че не сте намерили и приложили методите. И съвременните учени хора, и философите от хиляди години се стремят да намерят тъкмо тези методи за повдигане на човечеството.

Ние нямаме и религия, която да внася безсмъртие у човека. Аз казвам, че действително православна религия още не съществува в света. Като казвам това, някои може да ме попитат към коя религия принадлежа. Отговарям: към никоя съвременна, куха и без съдържание религия. Ще ви кажа към коя принадлежа и ще ви определя какво нещо е религията. Най-кратко определение: религията е връзка между Любовта и Мъдростта. По-добро определение на религията от това няма. Онзи, който е намерил тази връзка – Любовта да

действа в душата му и Мъдростта в ума му, – той има религия, разбира закона и самото безсмъртие. Тази религия ни прави подобни на Бога. Как може човек да бъде подобен на Бога? Да не умира, защото Бог е безсмъртен. И Христос казва: „Бъдете съвършени, както е Отец ваш съвършен“ (Мат. 5:48 – б.р.). А човек не може да бъде безсмъртен, ако не е съвършен. Ще попита някой: „Ами защо светиите умряха?“ Защото понесоха греховете на хората. Когато се освободим от греховете, ние няма да умираме, а ще дойдем в онова положение, което е същността на това учение – живеене в Любов и Мъдрост. Човек, който няма тази Мирова Любов, не може да бъде религиозен и безсмъртен. Според туй определение, схващайте ме добре, да не умираш, значи да си господар на всички положения в живота – еднакво да ти е радостно и когато страдаш, и когато се радваш; да ти е еднакво чувството, когато печелиш и когато губиш. Кого ние похвалваме днес в живота? Нали всички онези герои, които са страдали и умрели? На кого издигаме паметници и полагаме венци? На крадците ли, които са грабили чуждото, на богатите ли, които са натрупали милиони, на философите ли, които са се отличавали със знания? Не, но на ония, които са страдали и са се самопожертвали за човечеството, на тях последно се отдава почит и дан.

Съвременните хора често обичат да се надхитрят със софизми по отношение съществуването на Бога и питат: „Има ли Господ?“ Аз не разрешавам този въпрос философски, а казвам просто, че Господ съществува тъй, както Слънцето грее. Представете си, че вие сте будни само нощем, а денем, когато Слънцето грее, спите. Вас ви събуждат винаги, когато Слънцето залязва. Вие изучавате света все нощем и след двадесет години казвате: „Няма Слънце.“ Аз възразявам: изменете начина на живота си, спете нощем, а бъдете будни денем, когато Слънцето грее, и ще го видите. Същото е и с богаташите, които са потънали в тежестите си. Аз не ги осъждам, а посочвам в какво се състои тяхното нещастие. Те се намират на дъното на океана и затова слънчевите лъчи не могат да проникнат до тях. Как могат да се спасят? Като

оставят златото на дъното на океана. „А има ли горе живот?“ Има, много по-прекрасен. Тези милиони могат да бъдат мислите ви: да спечелите богатства или да заемете високо положение, или да завладеете света. Освободете се от тези мисли. Кажете ми, кой министър оправи България, кой оправи Англия, къде е сега древна Гърция, къде е Рим със славата си? Не оспорвам, че човек трябва да има стремежи, а казвам, че ние вървим в крива посока, криво разбираме живота и че на това криво разбиране трябва да поставим кръст.

Двама гръцки скулптори искали да покажат своето изкуство, кой по-добре го разбира. Единият изваял грозд, толкова естествен, че привлякъл и самите птици, а другият изработил богиня, толкова красива, и метнал отгоре Ă воал толкова деликатно, че другият му рекъл: „Я вдигни воала, да я видя по-хубаво.“ Този пример показва, че оня, който изваял богинята, е бил по-изкусен. Но питам ви: не умряха ли и тези двама художници? Умряха. Вие може да разбирате много добре всеки закон, може да сте философ, държавник и т.н. – то е само изкуството на двамата художници, то е сянката на нещата, а не същността на живота. Същността на живота е да влезем в хармония с него. А ние още не сме влезли в тази хармония. Аз оспорвам твърдението на съвременните хора, че те живеят истински живот. Те не живеят такъв, а страдат и се мъчат.

Според мен има мъчение, труд и работа. Ние сме още в мъчението, а животът започва с работата. Работата е съзнателният живот – да разбираш как да си господар на себе си, на ума и на сърцето си и никой да не може да те подкупи. Да имаш онази велика Любов, която въодушевява – и не само да те въодушевява, но да ти бъде и постоянен стимул, какъвто са топлината и светлината за растителния живот. Аз уподобявам съвременните хора, ще ме извините за сравнението, на следното: един учен, умопобъркан, бил поставен в една голяма зала на лудницата, в която прекарвали времето си около петдесет умопобъркани. Той се занимавал със събиране на сламки и правел от тях купчинки,

които през деня пренасял от един ъгъл в друг, а на другия ден пак повтарял същото. Хората приличат на този човек и питат защо са нещастни. Нещастни са, защото трупат сламки. Трябва да дойде онзи благодатен вятър, който да помете всички сламки, а с тях и нещастията. Ние трябва да постъпваме спрямо ближните си, както онзи светец, който отивал да разговаря с Бога; и като минал покрай един богат човек, последният му казал:

– Речи на Господа, че ми дотегна това богатство, да го отнеме, за да заживея като хората.

– Много добре – отвърнал мъдрецът, – ще кажа на Бога.

Повървял по-нататък и видял един бедняк, който му рекъл:

– Кажи на Бога, че ми дотегна този живот – стига съм ходил гол и бос, да ми даде дрехи и да измени условията на живота ми.

– И твоята молба ще представя – рекъл мъдрецът.

Отива при Господа и Му разправя за двамата. Господ му рекъл:

– Кажи на богатия да стане недоволен и да започне да роптае против Мене, и Аз ще му отнема всичкото богатство, а на бедняка кажи да бъде доволен от живота и всичко ще му се даде.

Връща се мъдрецът и казва на богатия какво му поръчал Господ, но този възразил:

– Как мога да направя това?

– Тогава богатството ти ще остане.

Минава покрай бедняка и му казва поръчаното от Господа, но и той му възразил:

– Как мога да бъда доволен при такива лоши условия?

Мъдрецът му казва:

– Тогава ще ходиш гол и гол ще бъдеш погребан.

Вие казвате, че починалите били при Бога, а отивате на гробищата да им четете молитви и да им поливате гробовете. Могат ли те да бъдат едновременно и на гробищата, и при Бога? Онзи, който е горе, трябва да каже на онези, които са долу: „Вие, които мислите, че сте мъртви, започнете да

благодарите и ще възкръснете.“ Това, което ви казвам, не го вземайте за упрек – аз нямам намерение да укорявам когото и да било за неговите вярвания. Излагам само онези лъжливи схващания за живота, които са вмъкнати в нас, които ни тикат в крив път, да сме в дисхармония със самия Живот. Ние искаме да живеем, а се готвим за смърт. Онзи, който е намерил закона на Мировата Любов, на туй космическо съзнание, той вече не умира. Може да му забиете гвоздеи в ръцете и краката, може да го разпънете на кръст, може да го положите в гроба, но той е в състояние отново да оживее. Който не е научил този велик закон на Любовта, неговият камък никога няма да бъде отвален от гроба.

Днес хората все това говорят: „Ние сме грешници, грешници!“ Не искам вече да чувам такова нещо! Това, което аз зная, е, че хората по естество, в душата са добри, а по заблуждения и воля са лоши. Те търсят щастие и мислят, че по този път, по който вървят, ще го намерят. Няма да го намерят – защото и техните бащи и деди са го търсили все по същия начин и не са го намерили. Христос е казал: „Онези, които чуят гласа на Сина Човечески, ще оживеят.“ А що значи *Син Човечески*? Означава син на Мъдростта и Любовта. Онзи, който е съединил Мъдростта с Любовта, той е оживял. И вие, когато чуете този глас, ще оживеете, ще възкръснете. Това именно е учил Христос. Ако вие посадите семката, за която ви говорих, а не само я приемате и предавате на хората от ръка на ръка, ако я посадите в сърцата си, ще дойде ставането, оживяването и възкресението, което толкова очаквате. Тогава животът ще влезе в своя естествен, Божествен Път. На всички майки, които ме слушате, мога да дам правило как да имате синове и дъщери, каквито вие искате. На онези девици и момци, които ме слушате, мога да ви кажа в какво седи смисълът на вашия живот. Вие ще се ожените. Женитбата е благословено дело, но има три вида женитби: едната наричаме търговско съдружие, другата женитба е на господар със слугиня, т.е. мъжът е господар, а жената слугиня и обратно, а третата е съчетание – когато мъжът и жената живеят в Любов и Мъдрост, когато живеят

един за друг, когато жената не само няма да каже на своя възлюблен горчива дума, но дори няма да отправи към него гневен поглед, и при най-големите му погрешки ще излива Любов към своя другар. Само при такава женитба в света могат да се родят добри деца, мъдреци, светии – служители на цялото човечество. Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството, още през своята бременност тя ще предаде всички качества на детето си. Тя е като Бог за детето и може да направи от тази кал там каквото си иска, защото излезе ли веднъж от утробата на майката, детето става вече независимо в мислите и чувствата си. Ако майката вложи всички свои качества на Любов и Мъдрост в детето си през деветмесечното бременно състояние, то ще има към майка си през своя цял живот хубаво разположение и винаги ще бъде готово да се жертва за нея. Когато някой син каже на майка си: „Защо си ме родила?“, аз разбирам, че когато го е носила, е мислела противни неща, или пък баща му е бил в такова състояние. Синовете и дъщерите носят мислите на своите родители – до това е дошла и съвременната наука. В такава обща беседа, естествено, аз не мога да се спра по-надълго на въпроса и да развия подробно тези принципи. Нужни са училища, в които младежите да се възпитават върху тези велики закони как да могат да станат добри майки и бащи, а също строители на бъдещото общество. Има една книга, написана от българин, с много хубаво заглавие – *Строителите на България*, но да знаеш как да строиш, това е велико, свято дело.

Може би се съмнявате в това, което ви казвам. Няма защо да се съмнявате. Вие грешите, като се съмнявате – изхвърлете съмненията от душата си, защото моето съмнение във вас е съмнение в самия мен и вашето съмнение в мен е съмнение в самите вас. Аз не се съмнявам във вас. Имам всичката вяра, че от вас в бъдеще могат да станат добри хора. Някои от вас сега още се намират в ранно състояние, някои още не сте на работа на нивата, но след хиляди години, когато ви срещна, ще има голяма разлика във вас в сравнение със сегашното ви положение. Ще запитате: „Можем ли да се

срещнем след толкова години?“ Разбира се, че ще се срещнем и ще се разбираме много по-добре, отколкото днес. Сега вие гледате критически и си казвате: „Този човек, като се е явил тук да ни говори, има нещо – може да ни омотае; опасна е тази работа – да бъдем нащрек!“ Имате право. И аз да бях на ваше място, щях така да мисля. Сега, като пътувах от София за насам, до мен седеше един човек – гледам, че си попипва кесията в джоба и в същото време поглежда и мене, и другите, и вероятно се питаше дали не сме от ония хора, които вземат, а не дават – дали той ще влезе в нашия джоб, или ние в неговия. Аз не съм от онези, които бъркат в джобовете, аз мога да ви оставя вие да бръкнете в моя джоб и да вземете, каквото можете. Само когато започнем всички така да мислим, светът ще се оправи. В света трябва да има изобилие – изобилие в мозъците, изобилие в сърцата; ние всички трябва даром да си отваряме сърцата един на друг. Аз не разглеждам съвременното общество така, както вие. То така и ще си умре, нему никой не може да помогне при тия мисли. Може, но как? Ако се изменят условията. Ще ви приведа за това един пример. Когато върлуваше испанската болест и задигна шест милиона души в целия свят, попитаха ме как да се лекуват. Казах им, че не съм лекар, но според законите, които зная, да пият вряла вода, да ядат топли картофи и след седмица или десет дни кризата ще премине. Сега някои ще кажат: „Мислиш, толкова ли сме глупави? Де не сме яли картофи и пили вода!“ Не че сте глупави, но ви давам един метод за лекуване – направете опит. Нека всички, които са опитали, да кажат какви бяха последствията. А лекарите какво правеха? Биеха инжекции и повечето болни заминаха за онзи свят. В София за 17 дни се поминаха 1700 души. И обясняваха: „А, имаше криза, усложнение“, и т.н. Казвам: тия хора трябваше да пият вряла вода и да ядат топли картофи. Пиенето на вряла вода също е инжекция, но отвътре, а не отвън. Работата е да се знае къде да се постави. И сега, ако питате как ще се излекува България, казвам ви: вряла вода да пие и топли картофи да яде. (*Общ смях.*) Като казвам вряла вода, трябва да знаете откъде да черпите

водата – оттам, дето пие оселът, защото той избира къде има хубава вода. Ако употребявате вряла вода, тя ще внесе у вас онези елементи, така че 90% от съвременните кризи, които разяждат обществото, ще изчезнат. Врялата вода и топлите картофи – това е живот в Любов и Мъдрост.

И тъй, Мировата Любов ще ни тури във връзка с Живота – да разбираме смисъла на всичко: на всяко цвете, дърво, извор, планина, дом, човек. Тя ще ни разкрие великата тайна на Живота, да разберем отношенията си един към друг. Когато тя влезе в нас, ще ни направи мощни герои, да побеждаваме. И с един опит не става. Ще направите най-малко 99 опита и стотният ще сполучи, той няма да направи изключение. Значи ще трябва да постоянствате. Всичко туй е вярно и в живота. Боледува ли човек, има ли известни нещастия – определено е математически колко време ще продължават, понеже всички болести се дължат на известни живи същества, на микроби, чийто живот не е в съгласие с онзи на болния. Внесат отрова, има болести. Болестите ще съществуват, докато оставяме тези микроби да живеят в нас и да влагат там своите излишъци. Ако някой би ме попитал: „Докога ще има убийства в света?“, ще му отговоря: „Докато има убийци.“ „Докога ще има кражби?“ „Докато има крадци.“ Но крадците не са се родили крадци – тях ги е създало погрешното разбиране на живота. Убийците – това са чеда на една стара култура. Това са лошите идеи, които, като влезнат в човека, може да убият каквато и да е натура. Съвременната наука показва, че човек може да се хипнотизира, може да му се внушат мисли да извърши престъпления. Знаете, че са правени сума опити: на младежи, които не са поставени при благоприятни условия, техният морал не може да издържи изпита. А Мировата Любов създава онези благоприятни условия, които премахват всички отрови в обществото.

Всяко неразположение, всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство, всяко лошо действие се дължат на вибрациите на известни материи, които съществуват в нас и които се проявяват в нашия живот. Следователно, за да бъде човек добър, за да проявява добри желания и добри мисли, трябва

да събира чиста ефирна материя и да организира своите сили. Грубата материя е като един матрикс (матрица – б.р.) или като основа за зараждането на престъпления. И дето е казано: „Ония, които чуят гласа на Сина Човечески, ще оживеят“, това означава, че ония, които разберат закона на Мъдростта и на Любовта, няма да бъдат поставени при лоши условия. Ако живеете в някоя изба, където не прониква Слънцето, естествено, там ще има условия да ви хване ревматизъм или охтика, ипохондрия и други болести. Излезте на Слънце, защото благоприятните условия са над повърхността на Земята – освободете се от чрезмерната влага и тогава ще внесете нови условия в живота си. Какво е влагата в човека? Чрезмерните желания създават влага, а чрезмерните крайни мисли произвеждат сухота. Това ще рече: и влагата, и сухотата в своите крайни прояви имат лош резултат за живота.

Сега в тази Мирова Любов, където съзнанието се е повдигнало, се намират опорни точки за развитието на човека. Ще ви дам един пример: имате ръка, на която често вдигате и свивате пръстите Ѝ. Защо едни пръсти са по-големи, а други по-малки и защо палецът е отдалечен? Когато ръката рече да действа, всички тези пръсти се събират и палецът идва отгоре да им помогне; човек хваща рало или каквото и да е друго оръдие и работи. Ако в едно общество, което е създадено, да речем, от ръка, едни могат да бъдат търговци – малките пръсти; това са търговците, ние ги наричаме базиргяни: съвременни, практични хора. Безименните пръсти – това са хората на културата, на науката. Средните – на правосъдието и политиката. Показалците – на религията и на личния живот. Палците – на Божествения свят, на разумното в човека. Всички тези пръсти трябва да се съединят и да действат. Докато обществото, политиците, културните, духовните хора са разединени, не могат да произведат онзи ефект, който произвежда ръката, когато събере всичките си пръсти на работа. За да съедини човек своята ръка, трябва воля. А когато вложи своята воля, внесе мислите си в областите, които току-що споменах, и каже: „Елате на помощ“, всички ще се съберат като пръстите на човешката

ръка и ще извършат чудеса. Следователно велика философия е вложена в ръката! Всеки ден, когато погледнете вашите пръсти, помислете за вашите отношения, за отношенията на Любовта към Мъдростта. Палецът представя Божествения принцип, който трябва да се употреби за благото на всички хора, на цялото човечество. Показалецът – за религията и личния живот. Средният пръст влага правото и политиката в полза на човечеството, разбира лошавините на живота и създава законите. Безименният влага културата. Кутрето – материалните облаги. Палецът е готов да се самопожертва и казва на другите пръсти: „Ако вие четиримата се съедините, ще ви подкрепя и аз и работата ще бъде свършена.“

Някои оратори, когато говорят, вдигат и махат ръце, а и аз вдигам и махам ръка към вас. Защо? С това казвам на всички ви да намерите отношенията на Любовта към Мъдростта, да познаете вашите права и задължения към вашите близки, да намерите и приложите великите принципи на Божествената наука за благото на обществото, за повдигането на младежта. И така да подобрите икономическите си условия – да има масло, зарзават, жито, плодове, всичко в изобилие. Ето, това означават пръстите на ръката. Ако всички хора знаеха как да свиват пръстите на ръцете си, щяха да бъдат в друго положение. Но българинът вдига ръката си в юмрук и казва: „Мога да ти пукна главата“, както англичаните и американците се боксират по носовете. На такъв, който свива юмрук против мене, аз казвам: „С тебе мога да върша работа, защото с тебе ще се разберем, ела при мене.“ Аз бих желал да имам работа с онзи, който има свити юмруци. Детето, когато се ражда, е със свити юмруци, с което показва: „Аз ще порасна и ще завладея света.“ А когато човек умира, разперва ръце, като да казва: „Умирам, не можах нищо да направя, Господи. Прости!“ А Господ знаете ли какво отговаря на такъв? – „Не си знаел как да свиваш пръстите си.“ Защо и вие страдате? Защото не знаете как да свивате пръстите си. „Ама защо е това нещастие в нашия дом? Защо страда България? Контрибуции ще има ли?“ Ако си държите ръката отворена, ще има контрибуции, но ако си я затворите, няма да има

контрибуции. „А какво ще бъде нашето положение в бъдеще?“ Ако знаете да си свивате ръката, ще бъдете свободен, велик народ; а ако не знаете, ще бъдете роби, както досега. Може да казвате, че сте свободни, но, извинете ме, не сте свободни. Докато не се разбирате, докато си отмъщавате, докато не се обичате и не сте готови да се жертвате един за друг, не сте свободни нито като индивиди, нито като общество, нито като народ, нито като човечество.

Днес аз искам да оставя във вашите умове тази мисъл: всички българи да започнат най-напред да си свиват пръстите на дясната ръка правилно и като свиват пръстите, да знаят какво означава това. Да концентрират ума си в своята ръка и да казват: „Всичко, каквото може да се включи в тези пръсти, ще го направя.“ Искам да оставя във вашите умове тази мисъл: всички българи да започнат да свиват ръцете си – първо дясна ръка, която е на Мъдростта, а после лявата, която е на Любовта. Направете този опит в продължение на една година, проектирайте това в мислите, волята и действията си и ще видите резултата. Ще кажете: „Ние не сме толкова глупави!“ Много глупави работи сте правили. Нима онзи, който седи в бирарията пред чаша бира, нима онзи, който вдигне цигара и запуши, много умна работа върши? Онзи, който чете вестници, новините на които са верни едва 1%, нима върши умни работи? А това, което ви казвам за ръката, е 99% вярно. Вие и като четете вестници, и като пиете бира, пак свивайте пръстите си. Но като ги свивате, кажете: „Няма да пия, няма да пуша, няма да се гневя, няма да отмъщавам на своя неприятел!“ Свийте си ръката и му кажете: „Благо ще ти говоря.“ Не е ли това велика философия? Аз ви уча на един велик закон в живота – как да свивате ръка, за да отива всичко на добро. Вложете тази велика мисъл. Най-малко – опитайте я. Не мислете, че искам да ви излъжа. Направете един малък опит и след година, когато отново се срещнем, ще ми разправите за него. И той е най-лесният опит. Мога да ви дам и други опити, но те ще ви костват много. Не искам само да свивате ръката си, а като я свиете, да мислите. Отчаяни сте, искате да се самоубиете или да убиете някого

– свийте пръстите си и кажете: „Не!“ Малодушни сте – направете същото. Всичката тайна се крие във вашата ръка. Да имате ръце, това значи да имате най-голямото благо на физическия свят. Какво не излиза изпод човешката ръка! Какви хубави звуци излизат изпод ръката на цигуларя, когато хване лъка, и от пианиста-виртуоз, когато засвири на пиано! Ако разбирате този закон, да свивате както трябва пръстите си и през всеки пръст да изпращате съответните струи мисли, ако вложите всичката си сила в тях, те ще имат такова чаровно действие, каквото не може да си представите. Ние пишем с три пръста, но ако вложим в тях всичката сила на нашите мисли, тогава изпод перото ни ще излезе съвсем друго. Това са велики тайни, които хората са знаели преди грехопадението и които сега са забравени.

Но вие ще трябва не само да свивате, а и да разтваряте ръце. Какво означава разтварянето на ръцете нагоре, към пространството? – Възприемане на енергия. Като възприемете тази сила, веднага свийте пръстите си и проектирайте тази сила в мислите и желанията си – така ще дадете силен подтик на живота си. Кажете: „От великия склад на Природата, където се крие такава Мъдрост и Любов, искам моите ръце да бъдат поляризирани, да възприема Мъдростта и Любовта, да възприема Доброто – съединителната връзка, която служи между всички хора на Земята.“ И прегръщането – това означава да дадеш нещо от себе си, от своята Любов и своята Мъдрост. Когато прегърнеш някого братски и проектираш своята Любов и своите добри мисли, ще внесеш живот в него. Момъкът, когато прегърне така своята възлюблена, ще Ѝ даде въодушевление, живот. Онзи, който прегръща като октопода и се усеща духом убит, у него няма нищо и нищо не може да даде. Нашите прегръдки, нашите отворени и свити ръце не са току-така. Те имат свой смисъл, който Бог първоначално е вложил в тях и който съществува и в Природата.

Ако имам случай да говоря върху този предмет пак, ще продължа беседата си. Сега ще ви оставя с тази мисъл: вие, които ме слушате, да се научите и да научите вашите близки да свиват ръцете си и да прегръщат с Любов и

Мъдрост. Само така хората, домовете и обществото ще се поправят политически, културно и духовно. Трябва да се откажете от миналото и да започнете онзи Разумен живот, за който ви говорих и който се възвестява сега в света. Който отсега нататък не се съобразява с този велик закон, за него на Земята няма условия да живее. Законите на Природата казват, че хората, които не искат да се съобразяват с него, трябва да си заминат от Земята. Ако вие сега не вярвате в това, което говоря, проверете и след десет години ще кажете верни ли са моите думи, или не. Велик закон се налага сега на цялото човечество. Велико съзнание се пробужда в света. Нещо, което никога не е ставало. Това е кипежът на всички човешки души, които искат свобода. И тази свобода се търси не от единици, от малцина, а от цялото човечество – от всеки дом, от всеки индивид, от всяка култура и религия. Това е Божествен кипеж, който повдига цялото човечество. И религиозните хора не само че не трябва да спъват неговото течение, а ще трябва да му дадат път, иначе ще ги прегази. Това течение носи такива блага, каквито светът досега не е виждал, но и такива страдания за ония, които ще му се противопоставят, каквито те не са виждали. Земята така ще се разтърси, та хората ще познаят, че в света има нещо друго, което те досега не са усещали. И търпението на Природата има край.

Да не мислите, че бъдещето на света ще върви по същия начин, както досега? Кажете „сбогом“ на вашето минало! Някои ще кажат: „Аз съм спечелил много пари и оставям 2000 лева, за да ме погребат.“ Съжалявам, че оставяте пари, за да ви погребат. „Ще оставя пари на обществото за благотворителни цели.“ Съжалявам, че оставяте пари със завещание, без да сте направили приживе нещо. Каквото ще направите, направете го, докато живеете. Като умрете, онова, което остава, не е ваше и нямате никакво право да го завещавате. Като умрете, хората ще правят с имота и парите, които сте оставили, каквото си искат. Ето с такива нелепи мисли живеете и умирате, и отгоре на това се питате защо са всички тези нещастия. Завещайте в умовете и сърцата на

вашите близки Любов и Мъдрост – те са ценните. Във вашите сърца и във вашите глави се крият ценни неща. Знаете ли колко струват те? Милиарди. Знаете ли колко милиони години време е отишло за тяхното развитие? Знаете ли колко милиони разумни същества са работили върху ума? Не разбирате какви богатства се крият в мозъка. Той живее и след като тялото умре и изгние.Тъй го виждам. Аз виждам хора, които живеят и по друг начин. Вие ще попитате: „Как може човек да живее, когато умре?“ Живеете, да речем, като водолази и когато се срещнете долу с други, познавате се с тях като водолази и може също да се запитате: „Нима може да се живее и при други условия?“ А когато излезете на повърхността на водата и снемете вашия водолазен костюм, вече живеете като другите хора. И ние сега живеем като водолази, но щом излезем на повърхността, ще заживеем по-другояче. Има хиляди начини, по които може да се живее, и онзи, който поставя прегради на живота, не разбира основните закони на човешката душа и дух. Ако човек само сега се раждаше и умираше, ако съществуваше за първи път, той би бил жалко същество. Този човек, когото виждате пред вас, съществува от милиони години. Бог е работил милиони години върху неговата душа и върху неговия дух. Душата – това е Неговата дъщеря. Духът – това е Неговият син. Към тях трябва да се отнасяме с дълбока почит и благоговение.

Това е Новото Божествено учение на този свят, което се възвестява и което ще влее нов живот в съвременното общество.

19 август, вторник, 19 ч.

Методи за уякчаване на вътрешната връзка между хората

Във всички създания съществува вътрешна връзка. Вие трябва да се стремите да премахнете условията, които препятстват за заякчаване на тази връзка. Всеки от вас трябва да работи искрено върху себе си и като работи, да смята, че работи за всички и че всички работят за него. То е Божествен закон, който трябва да работи и в нас. Окултната наука го нарича *Висше аз*, но по-право е да се каже *Божествена душа*. В нея са вложени всички условия за нейното развитие, а когато е образувана връзката, всички способности и чувства растат. Допуснете, че имате градина, насадена с пиперки и зеле, може ли да култивирате този зеленчук без поне малка вадичка за напояване? Може да посадите всякакви семена, но ако някой ви лиши от вадичката, напразно ще се трудите. Всеки от вас трябва да има такава вадичка. Имате ли я, всичко ще прорасте, нямате ли я, никакъв плод не очаквайте. Много вярвания и много философии пропадат именно по липса на такава вадичка. Може ли да узнаете дали имате вадичка? Може. Трябва да почувствате присъствието на Висшето аз, да почувствате Божествената душа у вас, да почувствате готовност поне веднъж в неделята или в годината да се пожертвате за всички. И Христос казва: „Който изгуби живота си за благото на другите, той ще намери своя живот.“ Това е точният превод на думите Христови и в тях се крие същността. В състоянието, в което вие понастоящем се намирате, тази връзка не е още образувана и вследствие на това вашата низша душа, низшето аз, низшият манас, както го наричат теософите, се стреми към противоположни движения. Душата върши това, не че има някаква омраза към човека, но стремежите Ѝ са различни. Ако вашата вадичка бе поливала посадените семена, щяхте да имате обратен

резултат. Имате две градини, едната на запад, другата на изток: ако пратите водата на западната страна, ще имате един резултат, ако я пратите на източната страна, ще имате друг резултат. Вашето съзнание и вашето сърце всеки ден се разширяват и придобиват по-голяма пластичност и сила, а тялото ви остарява, ставате по-религиозни, но и недоволни от живота и отивате на западната страна. Трябва да се борите с тази ваша низша душа, понеже в нея са вложени всички отрицателни неща. Когато влезнат във вашата душа сили и започнат да действат, ще се стимулират побуждения у вас да придобиете знания, Мъдрост, но тези знания може да превърнете в зло, в насилие над хората. Може външно да турите мантията на благочестието и да търгувате с него, да тръгнете по обратния път на Черното братство, някои членове на което носят отвън бели дрехи, а душите им вътре са черни. Щом срещнат някого, те му обещават. Отнемат ли ви веднъж тази енергия, която имате, отбият ли вашата вадичка, те ще ви изоставят и ще потърсят други, на тях да обещаят и тях да излъжат. Така те с хиляди години живеят на гърба на такива малодушни хора за сметка на тяхната смърт. Едни хора умират от нямане влага или живот.

Като разбираме Христовото учение в този висок смисъл, то не е нищо друго освен проявление на Бога в света. А пък всички добри хора, учители и светци са клончета и листа на това голямо дърво. Няма да се спирам да говоря каква форма има това дърво. Всеки трябва да гледа да изпълни своите функции и да направи онова, което трябва да стори. Ако останете верни на вашето призвание, вие ще се измените и един ден няма да бъдете клончета на дърво или членове на животно или на човек, но ще се индивидуализирате и Духът ще дойде у вас да се въплъти, както в Христа. Ще видите как Той ще проникне като слънчеви лъчи. Той се проявява и в животните, които работят на нивата; Той се намира и в житните зърна, и изобщо във всички плодни семенца. Можем да кажем, че ние фактически се храним от Неговата плът. Той стана жертва за нас, само да можем да се подигнем и като разберем живота, от придобитото да можем да помогнем с

нашия живот на други. Така трябва да схващате този велик закон и да го приложите във всички посоки на живота си. Всеки от вас ще гледа да се развива не еднообразно, а по пътя, който му указва неговата собствена душа. Клончетата на дърветата не вървят по една, а по различни посоки, но все пак те съставят една вътрешна хармония – симетрия. Всинца вие не може да се обърнете в голяма река; има много големи реки, както много велики хора, но няма добри хора, сиреч хора такива, волята на които е просветена и в излишък, че да могат да дадат и на други. Ние не учим хората да дадат всичко, да изпразнят своите хамбари, да се самопожертват, но да дават само излишното. Една от причините, които развалят хората, е тази, че когато се срещнат, някои от голяма ревност се укоряват: „Ти не вървиш в правия път“, и с това си пречат. Така се произвежда нарушение в мислите и започват да се отблъсват. Днес не можете да съберете водителите на религиозните общества, нито 4-5 владици да мислят еднакво, защото не разбират великия закон и защото всички служат на себе си.

Най-първо гледайте да се освободите сами вътрешно от користолюбието, което не е ваше и което ви е присадено. Отчупете тази присадка, защото това, що е присадено не на място, трябва да се отмахне. Апостол Павел на едно място казва, че дивата маслина е присадена на питомната. Ако вие сте присадени на питомна маслина и не се развивате, мислите ли, че господарят ви ще ви държи там дълго време? Той ще каже: „Да се махнат!“ У вас има някои неща, от самите вас присадени. Те трябва просто да се отчупят, а те се отчупват, когато последва някое нещастие, например човек изгуби пари, обществено положение или бъде ограничен отвсякъде. Тогава той убива желанията си за преходни блага и потърсва друг път. Казва му се: „Трябва да избереш пътя – ако вървиш нагоре, има живот, ако тръгнеш надолу, няма живот за тебе.“ Ние обикновено мислим да покръшнем и да изберем друг път, но няма друга изходна врата освен една – нагоре. Като казва Христос: „Аз съм вратата“, Той подразбира само един път в живота. При сегашното ни състояние има само един

път, по който може да се развива и сложи бъдещият ви живот; има само една врата, през която може да влезете. Бъдещото ви прераждане, бъдещото ви състояние се обуславя от тази врата, през която ще минете. Потърсете и намерете Христа. А вие ще Го намерите в себе си. Под думите *в себе си* говорих ви какво трябва да разбирате. Първо трябва да намерите Христа; но трябва да знаете, че Той няма да дойде у вас във вид на мъж или жена. Апостол Павел казва: „Нито мъж без жена, нито жена без мъж могат.“ Мъжът трябва да намери своята жена, а жената – своя мъж, сиреч душата трябва да намери своя дух, а духът – своята душа; умът трябва да намери своето сърце, а сърцето – своя Божествен дух. Туй са задачи, които трябва да разрешавате по практичен начин. Може да четете много книги и да си блъскате главата, но тази работа – да намерите душата си – е нещо много лесно. Леснотията се състои в това, да пазите момента, който Бог е определил, да бъдете точни и навреме, че когато Духът ви срещне, да сте готови; и нещо повече, да бъдете няколко минути по-рано на мястото си, но не да закъснеете. Неуспехите ви се състоят в това, че постоянно отлагате. Може да каже някой, че това засега е трудно за изпълнение, че в бъдеще може да има по-благоприятни условия. Вие не знаете какво ще бъде бъдещето; собствено бъдещето е сега, тъкмо сега имате всички условия да направите това. Духът иде периодически и не може за всяка отделна душа да идва, когато тя пожелае или проектира да работи. Христос е казал: „Търсете Ме, докато Съм близо“, защото отдалечи ли се, ще Го чакате дълго време. Това отдалечаване може да бъде за един, два, три или повече дни, но може да бъде и за повече години, а може да бъде и за цял живот.

Никакво съмнение не трябва да има във вашата душа. Виждам, че много се смущавате как ще разрешите този въпрос. Оставете смущението, Бог ще разреши тези неща. Например вие стоите вечерно време в тъмнина и искате чрез пипане да познаете човека, а колко години ви трябват, докато изучите подробно човека: на каква възраст е, млад ли е или стар, бял или кафяв, сиви или черни очи има. Но може да

познаете по чертите на лицето какво настроение има, какво мисли и чувства. Но ако дойде някой със силна светлина и вие погледнете в лицето му, в един момент всичко онова, що е било скрито в тъмнината, ще стане видимо до най-малки подробности. Нашето лице не е нищо друго освен проекция на нашата душа – полето, което ние обработваме. Имате ли брада, трябва да я чешете, защото иначе в нея може да се скрият разни животинки. Ама някой ще рече: „Аз нямам брада.“ То означава, че гората ти е изсечена. Въпросът е: дали всичкото ти лице представя една обработена земя. Косата представя енергия, която чака бъдещо развитие, оттам иде енергията. Ония, които имат по-гъста и по-черна коса, имат повече енергия. По-гористите места имат влага и всички условия, за да се развиват ония сили, които Бог им е дал да използват за себе си и, разбира се, за всички. Тъй че и сега може да направите опит, само че трябва да се приготвите, иначе този опит ще ви накара да напуснете правилния ход на вашето развитие. Много богатски синове са останали неучени просто затова, защото бащите са им оставили готово наследство. Ако и вам се даде някоя дарба наготово, ще кажете: „Не ми трябва друго“, но ако не сте готови и не знаете да я използвате, тя може да ви се отнеме. Има нещо по-съществено от дарбите – онова, което Христос казва: „Какво се ползва човек, ако спечели цял свят, а изгуби душата си?“(Марк 8:36 – б.р.). Не я обработва, а я оставя пуста и лишена от вадичка, която я напоява. Какво се ползва душата, ако постоянно не се напоява, развива?

Първото нещо в това развитие е смирението – да схванете правия смисъл на смирението. То е процес на поглъщане на Божествената енергия. А не можете да възприемете тази Божествена енергия в себе си, ако нямате дълбоко смирение. Не униние, а разположение на душата, за да възприеме всеки момент всичко, каквото Ѝ даде Господ да обработва. Да не каже, че това, което Ѝ се дава, е трудно. Не трябва да има съмнение у вас, че Господ може да ви даде изпит, който не можете да издържите. Не се смущавайте: най-напред Той ще ви даде най-лекото – ще ви каже да речете на човека само

една блага дума. Кажете на човека, когато го срещнете: „Добър ден“, или му пожелайте някакво добро. Ама ще кажете: „Какво ще му помогне това?“ От такива малки работи зависи вашето бъдещо развитие. Окултистите имат много трудни методи, но те костват много скъпо. Колко окултисти са опропастени! Концентрира се някой, да си кали волята, кали я, кали я, един ден се пречупи и рече: „Хайде, в другия живот ще започна изново.“ Такива опити са правени много. Колко от вас са се занимавали с черната магия! Сега сте се разкаяли, понеже вече го съзнавате. Не че сте го желали, но сте влезли необмислено в кривия път. Апостол Павел – и той е бил в черната магия. „Едно време бях гонител“, казва той, значи е бил в черната магия, „А сега се изповядвам.“ И вие трябва да имате същата доблест да се изповядате. Апостол Павел казва: „Като познах учението Христово, смятам, че познанията, които съм имал досега, са смет, отсега нататък няма да бъда гонител.“ И вие кажете като него.

Ще гледате да възстановите една вътрешна хармония между всички, да се нагласите като нотите – всеки на своето място. И да направите това не по начин механически, а по Божествен път. Като започнете по този път, Христос ще ви коригира: този тон не е на място, трябва да вземете един тон по-високо или по-ниско, и като ви нагласи хубаво, ще дойде Духът и ще засвири правилно песента.

Туй, което ви говоря, е въведение – през събора ще ви дойдат много мисли в тази посока.

Какво ви показва това чисто небе? То е добър признак. Показва ви, че има разположение да ви изпрати всички добри мисли и желания. Отзарана имаше малко облаци – брожение, но като изгря Слънцето, всички изчезнаха. Туй показва, че имате всички условия за работа и че нямате спънки. Възприемете Божественото и поливайте душата си! Там, дето е сухо – полейте; разбира се, като гледате да не туряте и много влага; след това ще дойде растенето. И ще дойде скоро, защото процесът върви много бързо.

Всяка група да запише онези съществени въпроси, които я интересуват, които ще разискваме, ще подложим

на разрешение, и сетне ще приложите методите, по които може да ги опитате.

– *Какви въпроси конкретно? Туй, което всеки чувства ли?*

– Мнозина от вас се разболявате и искате да знаете кой е най-добрият метод за лекуване. Ще се лекувате по законите на окултната наука, сиреч по законите на Божествената наука, и само тогава ще имате добри резултати.

– *Само в тази ли област?*

– Да допуснем, че двама, мъж и жена, приятели или другари, не могат да живеят добре, скарали се. Искате да знаете сега най-добрия път, по който могат да се помирят, да се възстанови хармонията между тях. Някои не се разбират и не знаят кои са причините за това; те не са нови, а са създадени от хиляди години, сега само изпъкват. Не съжалявайте, че са изпъкнали, но научете се как да ги избягвате. Може някой, като ви срещне, да ви рече: „Като се делите от църквата, от хората, знаете ли, че сте в правия път?“, и във вас ще се роди съмнение дали наистина сте в Христовото учение, изразено в Евангелието. Ще трябва да си го разрешите. Ние не въставаме против църквата, но искаме да се възстанови Царството Божие на Земята; ние не създаваме закони, а работим или, по-право казано, ставаме носители за възстановяването на тези Божествени закони. Може да занесете на човека и книга, която го ползва, но във всяка ваша работа трябва да ви ръководи Любовта и Мъдростта. Казахме, че Господ е високо и по някой път слиза; но Той никога не слиза в безпорядък, Неговият Дух слиза именно чрез Любов и Мъдрост; да превърне безпорядъка в порядък.

После може да се повдигнат и други практически въпроси. Като се образува връзка между всички ви, ще имате известни пропуски, чрез които ще влезете в работа. В окултните закони не може без пропуски. Имате ли тези пропуски, може да употребите закона. Пропускът е като къщен ключ, чрез който се отваря и затваря вратата. Тези пропуски ще ви се дадат само тогава, когато бъдете верни, да не злоупотребявате с тях. Верен човек на своята душа, верен

на ближния си, верен на Бога. Някой път изневеряването може да стане несъзнателно, но много пъти е ставало и сега става по подхлъзване. Такова подхлъзване имаше и у апостол Петър, когато поиска да дава съвет на Христа. Христос му каза: „Тази мисъл идва от сатаната“, и тогава пристъпи и каза онова, що има в Евангелието: „Който не се отрече от себе си“, и т.н. Имайте предвид, че Христовото учение е леко. Когато Христос казва: „Моето бреме е леко“, Той подразбира Своето учение. И наистина, практически Неговото учение е най-лекият метод. Тъй че не са прави ония, които проповядват, че Христовото учение е тежко бреме. Сега вашето бреме е десет пъти по-тежко.

Сетне може да зададете и тези въпроси: кой е най-добрият начин за саморазвитие, за развиване на ума и на сърцето; кои са начините, чрез които Любовта може да действа у нас; кои са начините, чрез които Мъдростта може да действа у нас? Тези въпроси ще разискваме друг път. Вие сте дошли тук като работници, ще ви дам малка мотичка и ще поискам да отбиете вадичката към правия път и всеки да наблюдава за действието на вадичката, която полива дадено място. Така вие ще станете по-внимателни и към приятелите си, и към хората – към всички. Ще ви обясня какво подразбирам в тази малка алегория под думата *мотичка*. Подразбирам начин на действие. Както виждате, малка работа – Христовото бреме е леко. Тъй че, повтарям, ще отбележите въпросите, които са тъмни за вас, та да ви ги разясня. Но все пак казвам, каквито разяснения и да ви дам, докато не направите този малък опит, те ще ви останат тъмни. До това време през идещата година ще правите опити, които да усилят вашите стремежи и вашата воля. Всичко ще върви симетрично.

– *Под вадичка Любов ли се подразбира?*

– Условия за работа – тази прана, която влиза в човека и той я поглъща.

– *Как може човек да познае своята душа?*

– Под думите *да намериш душата си*, значи да чувстваш, че между хората и тебе няма дисхармония, а има правилна обмяна на мисли и чувства; ще рече да има хармония между

сърцето и ума – да се прояви Любовта и Мъдростта. Като намерите душата си, вие ще почувствате неизказана радост. Вие сте имали, впрочем, такива радости, били сте за момент в Рая, но сте го изгубили.

– *Всеки е преживял, но въпросът е: как може да запази тези радости?*

– Сега ще учите метода за запазването им. Вадичката и мотичката са средства за това. Преимуществата на тази работа са тези, че вадички, които са скъсани, се съединяват много лесно – не е като да скъсате някоя метална жица.

20 август, сряда, 7 ч.

Разбиране и прилагане

Христос в една от Своите беседи е казал: „Ако Ме любите, ще опазите Моя закон.“ Разбирането има отношение към ума, а прилагането – към сърцето. Ако промените местата на тези две думи и поставите прилагането в ума, а разбирането в сърцето, с това изменяте реда на нещата, защото мислите могат да се развиват и растат само в ума, в мозъка, а прилагането и чувствата – само в сърцето. Сърцето е почва, свят за нашите добри желания. Добрите мисли и желания растат в ума и сърцето тъй, както растенията по лицето на Земята. Като влезете един ден в по-висшия свят, в света на мислите, ще разберете, че мислите, които сега се образуват, имат свои форми-разклонения: клончета, листа, цветове и плодове; тъй че всяка мисъл в своя краен развой и пълнота ще се оформи, ще стане жива. Например нашият образ, тялото, което сега носим, това са мисли, които Бог е създал преди милиони години и в които сега ние живеем. Нашите тела не са нищо друго освен мислите на Бога. Прав е тогава стихът на Евангелието, който казва: „Вие сте храмове Божии.“ Ако нашата мисъл е Божествена, ние живеем в Божествения храм. Думата *храм* в Евангелието има различно значение от онова, което ние схващаме: храм означава чистота, святост, условия, при които човешката душа може да расте, да се развива в познаване на Бога и Неговата Любов. Смисълът на нашия земен живот е само в познаване на Божията Любов и на Божията Мъдрост.

Ние сме събрани тук, за да се опознаем, защото още не се познаваме. У вас има желание да се опознаете, но още не се познавате. Щевъзразите: „Какданесепознаваме?“ Дапознаваш някого – то е Живот вечен. В Писанието се казва: „Да познаем Бога, ще имаме живот вечен“, защото Бог, като ни познае, ще живее вечно в нас. Следователно Бог има желание, като слезе

у нас, да намери чисто жилище и да живее вечно в нас. А днес Той поживява една, две, три, най-много десет години в нас и ние Го уморяваме. Ние постоянно Му създаваме страдания и вследствие на това Той постоянно умира в нас. Бог може да се оттегли в Себе Си, в Своята същина, и да бъде тих и спокоен, да не страда, но тогава ние няма да живеем. Затова законът е: първо ние да познаем Бога, а после Той нас. Този закон може да се обясни много лесно. Ако влезете във вашата къща и затворите прозорците, спуснете пердетата, Слънцето няма да проникне вътре. Вие може да го викате, да му отправяте най-любезни покани, да го молите, но то няма да проникне вътре, няма да се отбие от своя път. Махнете ли покрива на вашата къща, вдигнете ли пердетата, отворите ли прозорците, то ще влезе с всичката си сила. Капаци, прозорци, пердета – то са нашите лоши, користолюбиви мисли и желания, нашият егоизъм. И след всичко това ние минаваме за добри, благородни хора! Защо? Защото сме скрити, затулени под пердетата. По някой път Слънцето ни напича и ние усещаме някаква промяна. Има два вида промени: едни се дължат на силно напичане, нагряване от Слънцето, а други се дължат на крайно изстудяване поради липса на топлина, в което изстудяване се развиват най-отрицателните чувства като завист, омраза и т.н., дължими на лишение от топлина, сиреч от Любов. И двата вида усещания причиняват страдания, само че в единия случай имаме силно нагряване, а в другия случай – силно изстудяване. Дето има Любов, има и топлинка; значи Любовта е носителка на топлина. Изчезне ли топлинката, и животът изчезва. Когато започва да изчезва животът, очите стават мътни, бледи или жълтеникави и лекарят казва, че черният дроб е малко анормален. Когато очите са малко мътни, това показва, че в стомаха има дисхармония. Стомахът, който представлява физическия живот, е една необходимост за нашия духовен живот. Не можем да бъдем духовни хора, ако нямаме стомах. Аз говоря за стомаха, а не за търбуха, който има съвсем друго значение.

В разбирането човек трябва да бъде бременен в ума си с една идея, на която да е готов да даде всички условия за

развитие; с други думи, човек трябва да положи живота си за своите приятели, които са вътре, а не вън от него. Защо се женят мъже и жени? За да реализират една идея, на която да се радват. Ражда ви се дъщеря; тя е идеята, мисълта, която сте замислили от години, като сте се молили на Бога да я благослови. Според мистицизма или според окултизма вашите мисли, идеи са душички, които очакват да ги облечете в образ и да им дадете място на Земята. Душичката-идея ще дойде в ума ви и в сърцето ви, дълго време ще ви шепне сладки думи, ще ви обещава много неща. Тези душички – мисли и желания – ние наричаме ангели, защото думите *мисъл* и *желание* са слаби да изразят това, що са тези душички. Тези душички работят върху нас като пчелички. Като облечем нашите мисли в умствена и телесна дреха, необходима за тях, а после и в нашите добри желания, ще срещнем в бъдеще приятелите си. Един ден, след 100-200 години, вие, които сте събрани тук, ще бъдете такива душички в умовете на бъдещите хора, на които ще говорите сладко. Като се съблечете от материалното си облекло, от тялото, вашата душа и вашият дух ще вземат форма на ангел и ще започнете да служите на хората безкористно. Добрите мисли и добрите желания не са, за да служим на себе си; колкото повече добри мисли и желания имаме към другите, толкова по-силни ще бъдем като хора на Земята. Като напуснем добрите мисли и желания, ние изгубваме най-добрите си приятели, най-добрите си помощници – ангелите-помагачи. А изгубим ли тях, животът ни на Земята няма смисъл. И външното ни приятелство, запознаването зависи от тези наши вътрешни приятели. Като се срещнат двама, те най-първо се опознават с мислите си, после с желанията си и най-после с действията си. Когато те се опознаят, тогава се опознават и въплътените души. За да познаем един човек, ние трябва да храним към него добри мисли и чувства. Ако аз не храня такива мисли и чувства към вас, вие ще почувствате една празнота; душата ви веднага ще почувства, че моите отношения към вас не са искрени и ще се зароди съмнението, както в музиката веднага се забелязва,

когато тоновете не са взети правилно. Божественият закон на Любовта изисква, щото всичките неща в света да се проявяват в своята същина, в своето съвършенство, сиреч да познаваме нещата тъй, както са във вътрешния, Божествения живот, без раздвояване на съзнанието. Когато нашето съзнание по отношение на някого е раздвоено, пропукано, сиреч мислим, че този човек някога е добър, а някога лош, то е поради това, че ние имаме към него ту добро, ту лошо разположение. От това пропукване на нашето съзнание се заражда изопачаване на мислите и злото. Затова Писанието казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища.“ Двоеумен човек аз наричам раздвоения. Първият най-важен закон е да обединим нашето съзнание, сиреч да образуваме тази вътрешна хармония между ума и сърцето, между духа и душата – да няма никакво пропукване. Ако аз в даден момент съм лош, трябва да съзная, че моята постъпка не е такава, каквато Бог изисква – Божествена; че моята мисъл не е Божествена; че моите желания не са Божествени, както Бог ги изисква. Всеки трябва да съзнае, че както Бог е любящ, добър, снизходителен и милостив, тъй и той трябва да бъде такъв.

Та нашата сила ще седи само в единството ни. Когато обединим съзнанието си и отправим душата си към Бога, ще рече, когато се свържем с Бога, няма да има дело в света, което да не можем да извършим. Имайте предвид, че ако сега не можем да възстановим единството и хармонията в нашето съзнание, в нашите мисли, в нашите желания и действия – не еднообразие, а единство и хармония, – ние ще служим на себе си, на народа, всред който живеем, и на хиляди други желания, но не и на Бога. Писанието казва, че ние тогава сме отдалечени от Бога. Този наш Велик Баща е сега между нас и аз за Него ви говоря. Най-хубавото нещо, което имаме сега в света, то е нашият Баща. Погледнете нагоре към небето, към Слънцето, то е Неговото лице. Майка ви е долу – Земята е вашата Майка. Вие ходите по лицето на вашата Майка, но по лицето на Бога, на вашия Баща, не е позволено да се стъпва. Всеки, който си позволи да свие

юмрук против Бога или да стъпи върху лицето Му, пострадва – бива строго наказан, бива изпратен в кожата на майка си, на която казват: „Прибери това магаре, вземи го при себе си, за да го възпиташ!“ Майката започва да работи върху него и по едно време го запитва: „Ще почиташ ли Баща си, ще Го слушаш ли?“ „Ще Го слушам.“ Тогава Майката започва да му прави дрешки и го праща горе да слави Бога. С хиляди години ще слизате и ще се качвате горе, докато познаете своя Баща. Като отидете при Бога, Той ще ви каже: „Пред Мене трябва да сте добри, милостиви, истинолюбиви.“ Ако види една бръчка по лицето ви, ще каже на Майката: „Вземи това дете при себе си, за да му оправиш бръчките.“ Това, що ви казвам, не е алегория. Знаете ли какво означават бръчките? Някой път те показват, че сме научили урока си, а някога – че сме далеч от това. Така също и очите ни показват две състояния: например понякога изпъкналите очи показват, че човек е богат в речта, готов да говори, богат във виждането да възприема всичко, а понякога такива очи означават грубост; хора с много изпъкнали очи са много груби. Малко хлътналите очи означават съсредоточеност, благородство, понякога замисленост, сериозност, но понякога и краен егоизъм. С такива хора никога не можеш да се разбереш, за такива добър човек няма, добра дума не може за никого да се каже, те са крайни критици. Всяко нещо си има своята права и опака страна, своите добри и лоши признаци; та изпъкналите и вдлъбнатите очи са и добър, и лош признак. Изпъкналите очи са проектиране на душата да излезе навън и след като поживее вън хиляди години, най-после си казва: „Човек не трябва да излиза навън, а да се вдълбочи в себе си.“ Ако с това си вглъбяване човек прояви добра мисъл, добро желание, хубаво ще бъде, но ако в задълбочаването си той заприлича на куче, което постоянно гложди, ръмжи – постоянно критикува – такива хора аз наричам гризачи на чужди кокали. Питам ви: след като изгризете една, две, три или повече кости, какви учени или религиозни хора ще излезете? Вие ще бъдете учени, религиозни хора, които знаят само да гризат кости. Всички недъзи, които имате,

сте наследили от векове и знаете ли как? Преди вас са минали много същества през този материален свят и като са завършвали своята еволюция, оставили са след себе си всичките свои добри, но същевременно и всичките свои лоши мисли и желания; та сега вие преработвате едновременно добрите и лошите мисли и желания, които те са оставили, като в бъдеще и вие ще оставите такива на други, които ще дойдат след вас, те да ги преработват. Тъй щото вие не трябва да се самоосъждате за тези неща, а ваша длъжност е да преработвате всичко, което дойде до вас. Писанието казва, че трябва да сме търпеливи и да чакаме момента, когато Бог се заеме да коригира вашите недъзи; а то ще бъде, когато ние влезем в тази нова еволюция. Бог слиза периодически в материята, за да ни помогне, като възстанови нарушената хармония. И сега нашият небесен Баща изпраща Своя Дух да ни помогне. Ние сме много големи егоисти и толкова сме се индивидуализирали, че всеки мисли само за себе си. Постоянно говорим за Бога, за Христа, за Царството Божие, но стига да се докосне някой до кесията ни, изведнъж казваме: „Тук религията не помага – нея да оставим настрана“, и потърсваме материалните закони. Ще ме попитате: „Как да постъпваме в такива случаи?“ Ако съм вълк, аз ще си служа със зъбите на вълка; добре, но правилата на вълка може ли да служат за правила и на овцата? Правилата на овцата могат ли да служат за правила на растенията? Правилата на един лош човек могат ли да служат като правила и за добрия човек? Ако служите на Бога, има известни правила, по които трябва да постъпвате. Не мислете, че като влезете в Божествения свят, не ще може да воювате. Там има по-мощни оръжия, пушки – всичко там е най-съвършено. Искам да ви въоръжа с нови картечници – с картечници на мисълта, за да опитате тяхното действие. Такъв пример има от Стария Завет. Някой си цар изпратил войска против пророк Елисей. Последният се помолил усърдно на Бога да го закриля и наистина – всички негови неприятели ослепели. Като ги видял слепи, царят запитал пророка:

– Да ги поразя ли?

– Не. Погрижи се да ги нахраниш и ги остави да си отидат при господаря си.

Следователно, когато познаем Бога, когато разберем законите Му, ще можем да третираме неприятелите по същия начин – ще ги направим слепи. Какво е слепотата? Да се отнеме зрението, значи да се отнеме алчността. Очите, които днес са много широко отворени, трябва малко да се позатворят. Най-голямото зло в света е голямата алчност на хората. Всички държави днес искат колонии, всеки народ иска да зароби другите и да живее на техен гръб. Алчността на човечеството доведе днешната война, от нея произлязоха всичките други лоши икономически условия, нещастията на хората. А това що значи? Че са ослепели. Този Баща, Който ни гледа Отгоре, Чието око, Слънцето, днес вижда ясно, ме пита: „Какво правят тези деца тук?“ Аз Му отговарям: „Татко, искат да се изправят.“ „Изправете се, защото Майка ви ще ви тупа, ще ви бие“ – казва Господ. Бог казва още, че ако слушате Майка си, ще ви изпрати всичко отгоре в изобилие, ще бъдете здрави, щастливи, блажени, но ако не изпълнявате законите на Майка си, Той ще залезе – ще затвори Своето Божествено око. Залязването на Слънцето значи залязване на духовното око. Сега какво ще кажете вие на вашия Баща? (*Ще Го слушаме.*) Тогава Бог казва: „Аз ще изпратя отгоре по един от Моите служители, от ангелите, за да проверят у всекиго едного дали казва Истината.“ Като се върнат назад при Бога, те ще Му кажат какво правят малките богове на Земята. Така се наричате вие тук – малки богове. Като дойде някой ангел на Земята, вие казвате: „Ти трябва така да направиш, трябва иначе да направиш, ние сме собственици, царски синове и т.н.“ Та злото е в това, че ние се мислим за богове. Дайте някому власт и той започва да мисли, че е Бог. Не, не сме богове, затова не туряйте тази мисъл в ума си, а знайте, че сте чеда Божии, Негови малки деца. Стремете се да добиете малка опитност върху това, което ви говоря, като проверявате същината на мислите, които се прокарват. Всеки от вас да започне да мисли върху Истината, а за това има възможност

– винаги има възможност да я разбере. Вие много пъти сте започвали, но не сте завършвали с това.

Сега искам от вас да си установите един вътрешен, духовен ред на нещата. И да няма бързане – стремеж за надпреварване. Спрете се и всеки да си намери мястото. Не мислете, че като изпъкнете на първо място, когато правите молитвените си събрания, вие сте действително пръв; не мислете, че и ако сте на опашката, сте последен; някой път може да бъдете на главата, а някой път – на опашката; безразлично е. То е само на Земята – временно отношение. Човек, който не може да бъде на главата и на опашката, не е разбрал живота, защото и главата, и опашката са ваши. Да бъдете най-напред, значи да разбирате главата си, да бъдете най-назад, значи да разбирате опашката си. Но като съедините опашката с главата си, образувате кръг, който няма нито опашка, нито глава – образува се една слънчева система. Забелязвам, че като отивате горе, в зданието за молитва, някои мислят, че като са първи по ред, са първи и пред Бога. Не е така: все трябва да има първи, последни и по средата. Всички не могат да бъдат първи, не могат да бъдат последни, не могат да бъдат в центъра. Ще бъде пръв всеки, който изпълнява Волята Божия.

Онези, които влязоха горе, в молитвеното здание, видяха форми, които са емблема, азбука за проучване. Те обаче не трябва да ви бъдат като култ, който после да ви съблазнява, защото в Писанието се казва: „На никакъв образ да не се покланяте!“ Но на Слънцето на Вечния живот трябва да се покланяте, макар и да е един образ, защото изгубите ли този образ, изгубвате и живота си. Образите са като шишета – счупи ли се шишето, изчезва и образът му. Следователно образът е една необходимост в сегашния живот, за да може да се пренесе течността на живота. Образите, които съществуват в църквите, са окултни форми, които имат дълбок смисъл, но понеже тези форми са изгубили своя вътрешен смисъл, днес хората взимат само външната форма на образите и им се кланят, без да влагат в тях някакво съдържание. Ако речем да отхвърлим тези външни форми, ще попаднем в друга грешка.

Във всяка форма има известно съдържание, което трябва да изучите и опитате. Например равностранният триъгълник ви показва стремеж към Бога нагоре, сиреч един завършен симетричен живот. Триъгълник, обърнат с основата нагоре, показва живот, който е изгубил равновесие. Когато видите два триъгълника, единия нагоре, а другия с основата надолу, че се преплитат, вие ще се запитате: „Дали моите стремежи са като в един от тези триъгълници – надолу или нагоре?“ Вие издигате ръцете си нагоре, към Бога. Когато издигнете ръцете над главата си така, че да се образува еврейската буква *шин* (ш), това значи, че искате да растете към Бога; то означава закон за размножаване и изпълване с всички блага. Този закон, който е от древната школа, сега съвременното общество е изопачило в една извратена форма, докато порано е означавал: „Аз съм готов да възприема Божествените зародиши и да обработя мисълта, която ми даваш, Татко, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си воля, и ще Ѝ дам всички условия за развитие.“ Подир това съединявате ръцете си горе, като триъгълник, което значи, че всички мисли, желания и действия ще бъдат извършени в хармония и съзнателно. Когато разтваряте широко ръцете си, то значи, че искате да възприемете, а като ги съберете, свиете, това показва, че искате да извършите съзнателно всичко, що сте възприели. Всяко наше външно действие е израз на действие, което става вътре, в духовния свят. А вие вдигате ръце, без да разбирате смисъла на движенията. Като опишете с ръката си един кръг, това значи, че ще свържете опашката и главата, ще напуснете алчността и с всички сили, които са вложени във вас, ще служите на Бога. Когато някой маха с ръка надясно или наляво в знак на отрицание, това значи, че духът му е започнал да работи в подсъзнанието и проявява това вътрешно чувство, макар той да върши това нещо несъзнателно. Някои хора държат главата си надясно, други наляво и ние мислим, че всичките тези неща са случайни. Не са случайни и несъществени – в тях има дълбок смисъл. В Америка един знаменит проповедник държал главата си обикновено малко наляво; неговите слушатели, като имали

желание да бъдат красноречиви като него, започнали и те да държат главата си малко наляво – подражавали му. Човек, чиято глава е изкривена малко наляво, показва, че у него чувствата взимат надмощие, а у когото главата е малко надясно – умът взема надмощие. А трябва да се стремим към балансиране, към познаване и разбиране, сиреч да възстановим необходимото равновесие между ума и сърцето си и да не влагаме в тях повече, отколкото трябва.

В групите, които ще образувате от по десет или дванадесет души, трябва да вложите познаване и разбиране. Ще ви обясня защо ви казвам това и какъв е законът. Първото число означава онзи велик принцип на Бога, който създава, твори нещата. Когото запишат за пръв на групата, той стои като емблема на принципа, който създава. Второто число представя онзи принцип, който отдолу възраства, организира нещата. Третото число е закон на равновесие. Четвъртото – закон на справедливост. Ще разчитате на четвъртия, защото той е честен, не краде. Ако бих образувал организация по този Божествен закон, четвъртия бих направил касиер. Ако измените мястото на този, който има числото три, ще измените реда на нещата. Казах, три е число на равновесие; то е детето, смисълът на родителите, защото щом се роди детето, то осмисля живота на родителите си – то е смисълът на живота. В такъв случай числото едно е бащата, две – майката, три – детето. Като разбирате числата 1, 2, 3 и 4, имате основните закони за разбиране на другите числа. Числото 5 означава човек, който е вече индивидуализиран – неговите пет пръста. Числото 6 означава човек в своето развитие; Земята сега минава през числото шест; зелената краска е числото шест; също – размножаване, развитие. Числото 7 е закон на почивка. Към това число спадат всички богати хора, защото те са завършили работата си и се задълбочават в себе си, за да се развият, култивират и да станат духовни. Числото 8 е на Духа; то означава ония безконечни числа, които съществуват вътре във Вселената. То е едно от най-строгите числа. Числото 9 е човекът, който ще обобщи всички неща и затова него ще направите докладчик: той ще опише целия

процес на числата от едно до осем и ще даде резюме как е вървяла цялата работа. Така вървят всички неща в своя ред. Вие се сърдите кой кое място заема, а трябва да знаете, че всеки ще заеме онова място, което му е определено. Не може двама в една група да бъдат числото едно или две, защото ще се яви борба. А в групировките не трябва да има дуализъм.

Тук имаме чисто практически задачи, които трябва да реализираме. Искаме да отидем на Небето, но ако дойде един ангел и ни каже: „Хайде, пригответе се“, ние ще го помолим, ако може да ни остави за още малко време на Земята. А какво означава това? Че не сме свършили още работата си. Какви духовни хора ще бъдем тогава? Под *духовни хора* аз разбирам онези, които са свършили изоставената си работа и отиват на Небето за един-два месеца, като на ваканция, на гости, дето Татко им възлага нова работа, и после се връщат пак на Земята да работят. На Земята ние дохождаме като на училище.

– *Ами значението на числото 10?*

– Числото 10 е връзката между първата и втората група. То показва, че тези десет души ще започнат пак по десет да се групират в друга група. Последният, десетият, от една група е връзка между нея и следващата група. Това число показва и връзка между човека и ангелите. От 10 до 100 са числата на ангелите, от 100 до 1000 са числа на човеците. Туй показва разстоянието, на което се намираме. Ние, хората, сме по-далече, защото сме слезли по-дълбоко в материята, отколкото ангелите. Това е мистически начин за разглеждане на числата; то няма практическо приложение в сегашния ни живот.

– *Какво означава стихът: „Не знаете ли, че сте богове?“ В какъв смисъл са употребени тези думи?*

– Под думата *Бог* се разбира силен човек, собственик, човек, който владее нещо. Един Дух, който владее една система, той е Бог, защото може да прави, каквото иска. По отношение на нашето тяло ние сме малки богове, собственици. Думата *Бог* още означава човек, който служи само на търбуха си. Когато човек помисли, че е Бог, започва

да желае хората да му се кланят. Като каза, че е Син Божий, евреите разбраха Христа, че иска да Му се кланят. Затова Христос каза следното: „Аз дойдох не да Ми послужите, а Аз да ви послужа и да ви дам Живот вечен.“

Псалмопевецът казва: „Вие сте богове, но като хора ще умрете.“

– Старият Завет е израз на стара култура, Новият – на нова култура. Сега в света иде нова светлина, която иска да примири нещата. Това примирение няма да стане скоро, изисква се дълго време, докато стане преврат в умовете на хората, да разберат великите Божии замисли.

20 август, сряда, 16.30 ч.

Правият път

В едно древно царство живял велик мъдрец. При него дошли двама ученици да се учат на великата Мъдрост, която той преподавал на света. Желанието на единия ученик било: учителят да му покаже начин, чрез който да може да става голям, сиреч да може да увеличава ръста си според желанието си, за да бъде видим от всички. Учителят изпълнил желанието му. Ученикът започнал да увеличава ръста си, да става голям. Този ученик се движел в света, всички го виждали, но той не можел да влезе в ничия къща, да се разговаря с хората, защото те били много дребни, а той – много голям. Пожелал да се върне назад и да стане малък, но не могъл и си останал голям. Съзнал, че това го прави много нещастен, и се върнал при своя учител, оплакал му се, но последният му казал: „Няма какво, ще носиш славата на своето величие.“ Другият ученик пък поискал от учителя си да го научи на изкуството да става малък според желанието си. Учителят му поверил тази тайна. Ученикът започнал да се смалява, колкото желал. Ставал малък, невидим за хората, но с това станал и много нещастен. Когато поискал да се завърне назад, не могъл и си останал малък. Вие, които ме слушате, спадате към тези две категории ученици – вашите желания и стремежи са като на тези двама ученици.

Една аналогия: големите на ръст са грешните хора в света, ония, които владеят много земи, много къщи, много пари; малките на ръст са праведните, светиите, които са невидими за другите хора. Едните и другите живеят за себе си, имат едностранчиви разбирания за живота, не разбират великия Божествен живот.

Най-после при мъдреца дохожда трети ученик, който искал да знае средния метод, сиреч в известен момент да бъде голям, а в друг момент – малък. Има моменти в живота, когато трябва да бъдем големи, а в други – малки. Единият и другият

метод са потребни, но потребен е и един среден – да знаете изкуството да преминавате от едно състояние в друго, от една форма в друга. Вие сте учили първите два метода, искам сега да научите третия метод – да ставате и малки, и големи. Първите два можете да научите от двамата ученици. Когато някой иска да научи тайните на хората, трябва да става малък, а когато иска да помага на хората, трябва да става голям – като простре ръката си, да стига. За да помагате на хората, трябва да бъдете силни във всяко отношение – и във физическо, и в умствено, и в духовно. Но тази сила вие употребявате само за себе си и злото в света е именно там, че вие употребявате благата, които добивате, само за своя полза. Сегашното състояние на хората се отнася към категорията на първия ученик: всички сте от големите хора, не можете да станете малки. Направете един малък опит, вижте дали можете да влезете във връзка с малките животинки. Можете ли да проникнете в живота на една мравка, да разберете състоянието Ѝ и да видите как живее тя. Между вашия живот и живота на една мравка има голяма пропаст. Ако вие бихте могли да влезете в контакт с една мравка, тя ще се спре и ще ви изслуша какво ще Ѝ говорите. Когато, да речем, вие говорите на мравката, а тя продължава да си върви по пътя, това показва, че вие не сте във връзка с нея, че между вашия живот и нейния има известни междини. Такива междини съществуват между вас самите – между всички хора. Разбирате ли междините, които съществуват между вас, между вашите умове, сърца, души, дух? Може би мисълта ми е много отвлечена, та не можете да разберете какво искам да ви кажа, но тя всъщност е много проста. Междините, които съществуват между едно и друго състояние, са като долина между два планински върха. Не е лошо да имате такива междини, но те трябва всякога да се обработват. В необработването на междините вътре във вашия живот се зараждат онези неестествени състояния, които ние наричаме зло в света. Когато говоря за култура и възпитание, всякога подразбирам обработване на междините, защото в тези буренясали междини на човешкия живот се крият най-лошите мисли, стремежи и желания.

При сегашното състояние, в което се намираме на Земята, при сегашния наш развой знаете ли каква е целта на живота ни? Тя е много проста: всички желаят да имат подслон, прибежище или най-малко един приятел в света. Но за да имате приятели, вие трябва да развивате чувството на приятелство. В приятелството се крие онази нравствена, духовна обич, която трябва да обсебва висшите пориви на вашето сърце. Сърцето не може да се култивира без обич. Когато човек каже, че не иска да обича, в неговото сърце непременно ще се родят най-противоположни желания. Сърцето е свят, към който ние сега слизаме да живеем, сиреч ние слизаме от висотата на човешкия ум, от менталния свят към света на сърцето. Ето защо трябва да учите всички онези методи, които облагородяват сърцето. Не е умът, който ще спаси света. Умът е само едно оръдие, необходимо за обработване на човешкото сърце; той е рало, мотика, с които можем да копаем. Ума можем да уподобим на какво да е сечиво, потребно за работа. Онези, които не са сформирали своя ум, трябва да го сформират, сиреч те трябва да създадат всичко необходимо за него и оттам да слязат в сърцето си. Бъдещата култура ще бъде култура на сърцето или, както аз я наричам, култура на обичта. Сегашната обич прилича на обичта на паяка. А знаете ли каква е културата на обичта на паяка? Като се оплете някоя мушичка в паяжината му, паякът я хваща, прегръща я и Ѝ казва: „Аз те много обичам“, започва да изсмуква сока Ѝ и после Ѝ казва: „Сбогом. Дадох ти много добър урок, да ме помниш.“ Паяци се срещат навсякъде: в обществения, в политическия, в културния и в духовния живот. Но онова, което ограничава, което разваля стремежите на човешката душа, не е обич, но е нещо противобожествено. Всички желания у нас, които разрушават Божественото, трябва да ги отмахнем, защото те собствено не са наши, а остатъци от една много стара култура, за която аз сега няма да говоря. Колкото по-рано се освободим от тях, толкова по-добре ще бъде за нас, защото ще придобием онова вътрешно състояние, което дава мир, спокойствие и подем на сърцето.

В този смисъл вие ще трябва да изучавате Писанието – Библията, през цялата година и да се спирате най-много върху онези стихове, които говорят за висшата обич. В много стихове ще намерите и методи, които посочват начини за приложение. Например имате стиха, в който се говори: „Аз дойдох да дам живот.“ На кого? Обсъдете това. В друг стих се казва: „Всеки, който вярва в Мене, в Сина Человеческаго, ще има живот в себе си, а който не вярва – не ще има живот в себе си.“ Значи, ние трябва да имаме вяра в този Син Божий, Син Человечески, Който дава Живот, а не в онзи, който не дава Живот. За да намерим Христа, за да намерим онова, което дава Живот, ние трябва да вярваме в Него. Ако ви попитам: намерихте ли онова, което ви дава Живот, вие ще отговорите: „Отчасти.“ Щом отчасти сте намерили това, що дава смисъл на Живота, щом в едно отношение сте намерили това, що дава Живот, то значи, че вие сте се научили само да растете, да се уголемявате, но не и да се смалявате. Всеки казва: „Аз искам да раста, да израсна.“ Добре, ще растете, ще растете и ще дойдете до един предел, когато растенето ще спре, и вие ще се почувствате недоволни от себе си. Какво означава растенето? Растенето е движение в една посока. Искате да посетите някой ваш приятел, който стои километър далеч от вас; като стигнете до вашия приятел, ще пожелаете ли да отидете по-далече? Не. У вас ще се породи само желание да се върнете назад, след като сте посетили приятеля си. Желанието ви да растете не е за друго, а защото искате да постигнете нещо, да отидете при някого. Малкото момиченце се стреми да порасне, защото иска по-скоро да бъде възрастно, когато ще бъде обичано от онзи, който е определен да го обича. Всяка мома иска да има лице, очи, вежди, коси, ръст, дрехи такива, които да се харесват на възлюбения Ѝ – тази е скритата мисъл на обичта Ѝ. Законът е същият и когато някой каже, че иска да бъде учен или добър. Защо искате да бъдете учени, добри? За да се харесате някому. Вие ще възразите: „Ние искаме да сме учени, добри за себе си.“ За кои себе си? Значи все има един, бил той вътре или вън от нас, дали го съзнавате или не, комуто искате да се харесвате. Това е

истинският мотив. Добрият човек иска да е приятен на Бога, за да каже Бог, че го обича. Ако Господ каже, че не ви обича, вие ще приличате на онзи руски студент, който искал да види Христа – това е станало в Казан – и който, като се молил дълго време за това, един ден, когато в будно състояние му се явява Христос и му казва: „Не ти харесвам очите“, студентът, огорчен, запалва свещ, приближава я до едното си око и го изгаря, след това приближава свещта до другото си око и в момента, когато щял да изгори и него, дохождат другари и го спасяват. Този студент видял Христа, но не Го разбрал. Когато Христос казал, че не харесва очите му, то значи, че не харесва неговата алчност. В този случай очите на студента са били израз на човешката алчност. Христос е искал да каже на студента: „Алчността, която виждам в твоя ум и в твоето сърце, Ми е неприятна. Ти искаше да Ме видиш не защото Ме обичаше, не защото искаше да вървиш в Моя път, да се жертваш като Мен и да служиш на Бога, а съвсем за друго.“ Студентът не разбрал дълбокия смисъл, вложен в Христовите думи, и затова посегнал да изгори очите си. Мома, която не е харесана от избраника си, иска да се самоубие, да не живее. Ако той не я харесва, има причина за това. Когато хората не ви обичат, тяхното неразположение си има причина. Тя е, че те не намират своя идеал във вас. Щом срещнете човек, у когото е вложен вашият идеал, вие казвате, че го обичате; срещнете друг, но не го обичате, защото не намирате в него идеала, който търсите. Вие се безпокоите, но няма причина за това, а трябва да разсъждавате; иначе ще попаднете в едно състояние да се самокритикувате и самоосъждате, а това не е желателно.

Вие се намирате при нозете на този велик мъдрец; мъдрец наричам Природата, в която живеем и която всякога ни дава онова, що желаем. Няма нещо, което да пожелаете и да не ви го даде Природата. Тя може да не ви го даде веднага, но после ще ви го даде – то е само въпрос на време. Ако настоявате неразумно и ненавременно, тя ще ви го даде, но ще ви струва скъпо. Като ви го даде, тя ще ви каже като Великия учител: „Ще носите славата на своето величие –

последиците на вашата алчност.“ Според това какви искате да сте, малки или големи, ще опитате двете положения – ще опитате плодовете и на Доброто, и на злото. С това индусите определят образуването на човешката карма – причини и следствия. Но с третия метод ще можете да превърнете лошата карма в добра, лошите последици в добри, а на добрите да дадете правилна насока в живота, защото без последното и добрите последици може да се извратят, да се превърнат в лоши. Навсякъде в Природата има смяна на енергии от едно състояние в друго. Аз не говоря за Доброто и злото в Природата, защото Доброто си остава Добро и злото – зло, но говоря за енергията, която служи за изпълнение на Доброто и злото; енергията е, която може да се превръща от едно състояние в друго. Енергия, която е служила за добро, като се превърне в услуга на злото, изменя вече състоянието и вибрациите си на добро. Същото нещо е и за злото. Такава смяна може да стане всякога. Ако нямаше смяна на енергии у нас, нямаше да има смяна и в състоянията ни. Вие трябва да се научите да сменяте енергиите във вас. Изучаването на тези два метода е необходимо за всички, които искат да правят опити.

Например вие искате да превърнете лошите течения, които идат сега в България, в добри, сиреч да измените направлението на енергията, да Ѝ дадете нова насока, да я отклоните от ляво към дясно; никога не можете да измените тази енергия от ляво на дясно, ако сами не вървите от ляво към дясно. Това е един алхимически закон, който трябва да проучите. Като онзи ученик вие ще кажете: „Велика тайна е да може да превръщаме енергиите“, но като дойде една енергия в един народ, вие ще трябва да знаете и как да я отклонявате, защото на енергия, която служи за добро, като извърши тя своята служба, трябва да Ѝ се даде нова насока – правия път; не направите ли това, тя ще влезе в услуга на злото. Вие се хвърляте в живота от едно положение в друго. Виждали ли сте как майките люлеят децата си – вие се намирате в положението на техните деца. Майката казва: „Нани, нани, майка“, люлее детето си от ляво към дясно и

от дясно към ляво и детето действително взима тази насока в живота, към която майката се стреми повече. Чрез своя ум и желания майката се свързва с детето си, още докато то е в утробата Ѝ – там още тя дава насока на бъдещото му развитие. Този закон действа, работи и може да стане опасен ето как: ако вие се свържете много тясно с някого, когото много обичате, и ако той измени своята насока, между вас ще настане голям разрив и единият от вас ще пострада. Затова, когато човек е решил да изучава Божествените тайни, трябва да бъде много чист. Да видиш Бога, значи да знаеш да употребяваш разумно тази велика сила, с която Той си служи. Христос казва: „Чистите по сърце ще видят Бога.“ Ще рече, без чистота в сърцето не можете да разберете и видите Бога, чистотата е безусловно необходима. Казва псалмопевецът: „Когато видя Твоето лице, ще се развесели душата ми.“ Смисълът на нашия живот е веселостта; тя е велико благо. Писанието казва: „Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Небесно“ (Мат. 5:3 – б.р.). Нищите духом са доволни, радостни, весели. Прочее, ако ме запитате какво бих желал да имам на този свят, ще отговоря: да бъда нищ духом и да е Царството Божие в мен; да бъда чист и по сърце, за да видя Бога в Неговата същина, защото който е чист по сърце, той вижда Бога. Чистотата на сърцето е център на блаженствата. Ако искате да имате туй благо, препоръчвам ви като метод да придобиете чистота на сърцето.

Как разбирате това, че ще видите Бога – като човек ли ще Го видите? Има два стиха от Евангелието, в които Христос казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го привлече“, това значи: никой не може да дойде при Сина Човечески, ако не е привлечен чрез Любовта. После: „Никой не може да иде при Отца, ако Аз не му Го изявя.“ Това има този смисъл, че Христос е вратата, през която трябва да минем, за да видим Бога. Защо трябва да сме привлечени при Христа? Аз обяснявам този стих много естествено. Житно зрънце, което не е посято в земята, на което не е дадена светлина, топлина и влага, може ли да се прояви? То не може само да влезе в земята, ако няма кой да го посади.

Трябва да се намери някое разумно същество, което да го посади в земята, за да му се дадат условията да види онова, към което се стреми. Кое ще види? Слънцето. Следователно за нас Христос е почвата, в която като се посадим, виждаме Бога, светлината и топлината, сиреч Истината и Любовта. Христос е почвата, необходимостта, без която Разумният живот не може да се прояви. Ако не сте привлечени от Бога, сиреч ако Божествената Любов не слиза Отгоре и не дава влага и топлина, вие не ще можете да растете. Като схванете така въпроса, вие ще си изберете подходящия метод, по който ще работите.

Ще ви посоча още един метод, по който например да се помирявате с човек, когото не обичате. Ще намерите трето лице, което е обично на онзи, когото вие мразите: двама, които се обичат, имат подобие, имат и контрасти, затова имат и енергия, която може да се използва. Това трето лице ще даде условията за помиряване. Този закон съществува, но вие не сте го схванали. Аз ще ви обясня, че това става и по обратен път. Момък се влюбва в някоя мома, която по някои свои съображения му отказва. Момъкът намразва момата, защото тя не се съгласила на женитба, а се омъжила за друг. Ако тя, като се омъжи за друг, роди момиче, момъкът, на когото тя е отказала, се влюбва в дъщеря Ѝ и като я взима за жена, първите се помиряват и по този начин разумната енергия взема права посока. Ако някой мрази някого, това е, защото според кармичния закон този, последният, в миналото му е сторил зло, което го е спряло в еволюцията му, и той иска по един или друг начин да си отмъсти. Но първият направи ли го зет, даде ли му дъщеря си, той се помирява с него. Има и друг начин за помирение, той е следният: някой момък се влюбва в една мома, но тя се омъжва за друг; момъкът се влюбва в сестра Ѝ, ако и нея не вземе, влюбва се в третата сестра, защото, за да се помири, трябва да вземе една от трите. Женитбите, които стават в този свят, имат кармични причини. Кажете ми защо даден мъж има стремеж към известна жена и дадена жена към известен мъж? Защо някоя жена се оплаква от своя мъж, дори го мрази? Защо

мъж говори зле за жена си? Вие на тия проявления в живота казвате: „Това са обикновени работи.“ Не са обикновени, но са естествени работи, почиващи на закона за промените, който съществува в света. На всички, които ме слушате, енергиите са различно сложени. Някой път изпитвам вашия живот, правя сондажи, опитвам каква е температурата ви и знаете ли какво усещам и колко скъпо ми костват тези опити? Защото, когато някой иска да опита някого какъв е той като човек, преживява неговите състояния. А не може и да обърнеш един човек към Бога, докато не преживееш и доброто, и злото, които са вложени в него. Онзи, който не разбира този закон, се чувства в положението като в някой котел и се пръска от мъка, защото изпитва едно тягостно състояние, което не може да си обясни.

Павел казва: „Лошите общения развалят добрите нрави.“ Христос формулира този закон така: „Не давайте осветените неща на прасетата, защото ще се повърнат и ще причинят зло.“ Това е велик закон, че не бива да влизате в пряма свръзка с човек, докато не го разберете, защото иначе ще страдате. После ще кажете: „Господи! Защо стана така, когато аз исках да му помогна?“ Какво ви пречи прасето, че ровило, оставете го, нека си рови – има много места за ровене. На първо време гледайте да се изолирате от лоши влияния, които спират вашата еволюция, защото като влезете в закона на развитието, вие ще дойдете до известно положение, когато трябва да държите изпит. Няма да се мине много време и Господ ще изпрати комисия да види доколко сте силни в Добродетелите, ще провери доколко сте усвоили Божествената Правда, милосърдието, доколко сте щедри и доколко сте изучили закона на пожертването. Няма да има човек на Земята, малък или голям, който да не бъде подложен на изпит. Ако сте приготвени и издържите изпита, комисията ще каже: „Много добре издържахте, минете във втори клас“, и учителят ще започне да ви преподава предметите за този клас. Следя как някои от вас, когато постъпят в това братство, идват много жарки, бързо заучават някои неща и казват: „Е, разбрахме вече всичко!“

Не, вие едва сте се научили да сричате. А други казват: „Толкова години следваме, цели десет години учим тази наука!“ Отговарям: хиляди години сте разрушавали, имали сте търпение да вървите в една посока, а сега в десет години искате много бърже да измените всичко, като с магически замах. Не зависи от мен да ускоря работата. Аз мога да ви посоча методи за по-бързото ви еволюиране, но има други сили, които контролират действията ви без лицеприятие. Следователно трябва да влезете в тази права посока за развитие. Друга опасност, която се среща в окултните школи, е следната: между учениците се заражда състезание. Хубаво нещо е състезанието – човек се учи да расте. Всяка школа има желание да даде свобода на ученика. Но в това стремление да освободим себе си ние ограничаваме другите. Да допуснем, че съм паднал в един кладенец между десет души, успея да се кача на главите им и да изляза от кладенеца. Ако след като изляза, не им помогна от своя страна, де е тук моята култура, де е моето развитие? Ако имам десет души слуги и ги използвам за свои цели, а после ги оставя да погинат, това култура ли е, християнство ли е? Всеки трябва, като има, да дава и на другите свободата, която Христос му е дал, както и Той го е извадил от кладенеца – ада. Аз трябва да употребя всички средства, да освободя поробените същества. Само по този начин смятам, че извършвам своята длъжност. Тези хора са стоели дълго време на дъното, затова аз ще трябва да сляза и да ги изкача всички. Искам всеки, който излиза на повърхността, да спусне своето въже и да започне да тегли своите другари от кладенеца. Ще поясня тази истина в малко по-друга форма. Да допуснем, че в кладенеца са паднали няколко овци, а не хора; у мене ще се породи силно желание да ги спася и извадя. Защо? Защото, като ги избавя, аз няма да ги пусна току-така да си вървят, а ще острижа вълната им и ще изям месото им. Е, това култура ли е? Така че, от една страна, ние може да освободим един човек, да променим състоянието му от едно в друго, но, от друга страна, може и да го поробим. Тъй постъпват съвременните хора: изваждат човека от кладенеца, направят му уж добро, а след това го

поставят в положение да се чувства роб. Главното нещо е, като освободим някого, да го поставим в положение да се чувства действително свободен. Обичаме ли някого, трябва да му дадем свобода да се изкаже, да го изслушаме. Трябва да сме внимателни и да не изнудваме оногова, когото обичаме. Към всички трябва да сме внимателни. Искам да имате помежду си взаимно уважение, обич, и то не само между вас, но и когато сте между другите хора.

В тази Школа дойде един господин, който беше много набожен, смирен, готов на всички жертви. Първата година той носеше вода и всичко вършеше, и другите казаха: „Какъв добър пример дава!“ Останалите ученици, които бяха постъпили по-отдавна в училището, се държаха като аристократи. Не се мина година, този новодошъл господин започна да се налага на другите, започна да заповядва. Изглежда, че всеки, който влезе в тази Школа, смята, че първата година може да работи, да се подчинява, а втората трябва да заповядва. Не, трябва да работим не само първата, но и втората, третата, през всичките години; отношенията ни винаги трябва да са едни и същи. Искам всичко, което вършите, да изтича от вашата добра воля. Не искам да се чува: „Направих това, направих онова.“ Болно става, когато се чува такова нещо. Ако това, което вършите, служи за вашето развитие, вие трябва да го приемете на драго сърце. Следователно вие всички сте абсолютно свободни в Доброто и през първата, и през втората, и през останалите години. Някои от вас, като влязат в Школата, мислят, че всички тук са много добри хора, и си казват: „Ние имаме много добро мнение за този и този човек.“ Както много други, тъй и той не е разбрал тази Школа. Ако ние приложим Питагоровия метод, първата година ще трябва да ви освиркаме, да ви подиграем, да ви изкажем всички недостатъци, та като минете през този изпит, втората година да сте добри. Когато дойде някой нов, всички казват: „Да се пазим да не го съблазним.“ Добре, но ако не първата, втората година може да го съблазним. Ако го съблазним, по-добре да го съблазним отначало, защото по-късно е вече опасно. Не искам да си служите с примки

и да примамвате хората. Искам отношенията ви да са чисто Божествени, да възстановите между вас онези връзки, които са били още отначало, за да дадете ход на Божественото, което е във вас, да се развива; тъй че, ако дадете свобода на този дух, ще станете отлични ученици. Тогава ще ви олекне на душата, всички ще бъдете здрави, бодри, няма да има между вас неизлечими болести. Не казвам, че ще бъдете винаги здрави, винаги разположени, но всичко неприятно лесно ще минава. Болестта зависи от миналото, а здравето зависи от отношенията, които имаме с хората, от връзката ни с Бога. Господ работи. Като ви говоря сега, виждам около вас ангели, които копаят с мотика в ръка, вдигат голям шум наоколо си. Казват за някой проповедник: „Той е направил много за паството си.“ Нищо не е направил той, но направили са го онези хиляди ангели, работници, които вие не виждате. Доброто вътре в нас и великите блага, които търсим, могат да израстат само благодарение на Бога и на Неговите помагачи-служители. Не търсете великото благо вън, а го търсете в душата си: вашата душа е във и вън от тялото ви и тя е много велика. Вие още не знаете къде са вашите души. Не сте ли изпитвали такова състояние, като че някой път сте в тялото си, а друг път – далеч, далеч от него. Англичаните казват: „Присъства с тялото си, а отсъства с ума си.“ Питам: къде е умът? Умът значи е някъде вън. Но между ума и тялото има известна връзка. Когато душата ни е в тялото, ние се чувстваме големи и силни, няма ли я, усещаме се малки и слаби. Ние трябва да научим закона да направим телата си жилища, в които душата да живее за по-дълго време. Като дойде душата у нас и постои известно време, и после си отиде, ние се усещаме неразположени, гневни, недоволни и работите не вървят добре. Ако си ученик, урокът ти не върви; ако си домакиня, кухнята ти не върви; ако си проповедник, проповедите ти не вървят. Някой път казвате: „Когато съм доволен, като срещна хора, всички ме поздравяват, усмихват ми се и ми идва да ги разцелувам.“ Това значи, че душите им са в тях. Срещнете ли познати хора и не ви поздравяват, това показва, че душите им не са в тях. В Писанието се казва:

„Ще се всели Бог в душите им, ще им се изяви и всички ще са Му синове и дъщери.“ Трябва всички да се подготвят, за да възприемат Неговите мисли и желания; тогава злото от нас ще изчезне, няма да има спорове и ще се възстанови Царството Божие. Няма да се оплаквате, че откак сте дошли на Земята, няма мир. Казвам: Бог не е дошъл още във вас и затова се оплаквате, че няма мир. Ще спра дотук.

Записвайте всички въпроси, които се повдигат тука, и всички въпроси, които изпъкват в нашия ум. Утре ще разискваме върху тези въпроси, по които говорих, за да видя дали отгоре на ситото е останало нещо от тях, или не. Това ще бъде една практическа тема. Ще видим дали ви е ясно как става превръщането на енергията, дали ще можете до следната година да превърнете енергията от ляво към дясно. Като измените енергията от ляво към дясно, вие ще прокарате в градините си по една малка вадичка, за да поливате; и тогава ще имате зеле, праз, бобец, ряпа, моркови, жито и разни плодове.

Нещо за конференцията, която заседава. Конференцията, която заседава над нас, ще продължи до идната година до туй време, макар че ние ще я преустановим, защото ние и да прекъснем, онези отгоре няма да прекъснат. Планът на тази конференция е да разработва през цялата година въпросите, които тук се повдигнаха. Идната година конференцията пак ще се събере. Затова да не помисляте за прекъсване. Оттам ще ни дадат наставления какво да работим. Идната година, като дойдем пак на конференция, ще видим кой какво е свършил. Конференцията не е нищо друго освен отиване и връщане при Бога. Събирането е отиване при Него, а разпръсването е работене на Земята. Ще се пръснем по четирите краища, но един ден ще се съберем на конференция на друго място – горе. И то ще стане.

Някои да кажат нещо от своята опитност, за да се ползваме един други. Само ще спазвате едно нещо – ако някои от вас искат да разкажат своите по-важни опитности, ще трябва да употребят най-много пет-десет минути и да няма никакви преувеличения. Всичко да бъде тъй ясно, кратко, че никой да

не се усъмни. Да бъде описанието като Йосифовото – кратко и добро, и да се избегне всяко нещо, което може да породи съмнение у някои, че се преувеличава. Щом се прекали, ще има дисхармония. Ако всички вземат да разправят нашироко преживелиците си, ще ни трябват двайсетина дена. (*Един от братята разказва една случка от своята съдийска опитност. Друг запитва за главоболието.*)

Главоболието, от което се оплаквате, произтича от това, че всички клетки у вас стават положителни, поражда се между тях борба, тласък. Ако се разгледа човешкият мозък, ще се види едно бълникане, вследствие на което в него става сътресение. Когато един вагон се удари о друг, всички вагони се разтърсват. Разтърсването ще бъде най-силно в първите вагони, а по-слабо в следващите и най-слабо в най-крайните, затова и пътниците в последния ще усетят най-слабо това сътресение. Ако един човек в света е тласнат по посока на злото, а вие искате да му помогнете, по-добре е да не се противопоставяте, да не се изпречвате насреща му, а да му дадете място, нека си замине, отколкото да се мъчите да го спрете. По-добре да умре един човек, отколкото двама. Ако може да го спрете, добре, но ако не можете, оставете го да си замине. Никога не се стремете да спрете човека, у когото се е зародило силно желание да направи нещо. Например някоя мома иска да се жени, запалила се от всички страни, а майката и бащата не са доволни, не обичат момъка Ѝ. „Не, казва тя, ще се самоубия, ако не се омъжа за него.“ Готова е да прибегне до крайни средства. Не я спирайте по никой начин. Ако желаете нейното добро, оставете я да се ожени. След време, когато разбере своята грешка, тогава Ѝ помогнете да се избави. Ако я спрат от пътя Ѝ в това време, когато има силно желание, тя ще изпадне в по-голямо зло. Когато и ние имаме едно желание, Господ не ни спира, а казва на служителите Си: „Дайте им всички условия да постигнат желанието си.“ Когато започнем да пъшкаме и охкаме, Господ казва: „Радвам се, че постигна желанието си; твоето охкане е един плод, който и Аз опитах.“ Мъченията и страданията, които човек изпитва, създават известни настроения у Бога. Когато видим,

че Бог е намръщен, то е, защото нашите мисли са такива и те се завръщат към нас. Същият закон действа между мъже и жени. Например мъжът е недоволен от жена си, има око на друга, неговата страда, защото е свързана с него и ходи да го следи като някой детектив. Не се свързвайте с мъжа си, сиреч не ограничавайте свободата му. Ако го обичате, въздействайте морално на неговия ум и на неговото сърце; но настоява ли той да изпълни желанието си, не се противопоставяйте. Нека опита своите желания. Ама ще кажете: „Аз искам да го спася." Колко момци са се оженили за моми с цел да ги спасят, но не са успели. Оставете всяка душа сама да опита това, което силно желае, и като извлече урок от него, тогава се опитайте да Ă въздействате. Има закони, чрез които може да въздействате на хората. Най-лесният начин е Божественият – да въздействате морално, сиреч да се превърне енергията на едно същество от едно състояние в друго.

Знаете ли как може да излекувате дъщеря си, която се е влюбила в някой момък? – Даяк? Не. Въздействайте на момъка да намери друга, по-красива мома, да се влюби в нея – той ще пренебрегне дъщеря ви. Така тя ще опита горчивината на отхвърлянето, ще се успокои и ще бъде спасена. Ще рече, друга мома ще спаси вашата.

– Ами ако се обичат взаимно, но единият не се нрави на родителите на другия, трябва ли последните да пречат на младите?

– Аз говоря за случаи, когато чувствата от двете страни не са еднакво искрени. Когато се обичат, те спадат в друга категория – там никой не може да им препятства. Законът изисква да ги оставите свободни. Въпросът е за превръщане на енергиите от едно състояние в друго, а не е въпрос за моми и момци. Например срещнете някой човек и мислите, че е добър, а в душата си питаете към него някакво отвращение. Някога обичате някого със сърцето си, а виждате, че е лош. Такова противоречие се заражда във вашите души. Много въпроси има тук, които бих могъл да ви обясня, но ще отидем в друга посока. Във Вехтия завет се казва: „И глупавият, като мълчи, минава за умен." Достатъчно е един човек да стои дълго

време тихо, мирно, да не приказва, той ще набере вътре в себе си енергия и ще я запази. Другите заобикват тази енергия в него и искат да я използват; то е от обич не към душата му, а към енергията му. Казват си: „У този човек има добър подтик, може да се използва.“ Използване в света може, но то не бива да става в едно такова братство, в християнството. Хората се покваряват, понеже подплъзват душите си. В общества, дето има използване, Христос и Неговото име служат само като уловка, докато използват човека; после отхвърлят и Христа, и човека. Това не се търпи от законите на Бялото Братство. Всеки, който озлоби, изнерви, изнуди своя брат, се изключва от това Братство веднага и не го приемат, докато в него не стане коренен преврат, докато той не дойде до пълно разкаяние. Законите на Бялото Братство са безпощадни. Престъпиш ли един, последствията са много жестоки. В света тези закони действат и отнемат всичко, спечелено незаконно. Когато хората се решат да изпълняват тези закони, техните работи веднага се изменят към добро. Когато българите напуснаха солунския фронт и казаха: „Не искаме да се бием“, Господ веднага изля благословението Си – настана голямо плодородие, когато пък, докато се биеха още, нямаше такова. Във Франция, в Англия сега има голяма суша, понеже законите, за които ви говорих, не одобряват техните действия. Щом воювате, плодородие няма да имате. Сила ще имате, контрибуции ще налагате, но хляб няма да имате.

22 август, петък, 8.45 ч.

Живот вечен

„Бог толкова възлюби света, щото даде Своя единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, а да има Живот вечен.“

Йоан 3:16

В този стих под думата *свят* се разбира външната страна на проявлението – това, което е оформено, което има форма, съдържание и смисъл. Бог толкова възлюби света, щото даде Разумното слово, Своя Син, за да спази реалността на нещата, да не се развали вътрешната хармония. Този стих има съотношение към вас – вие вътре в себе си сте един свят, който Господ е възлюбил, та праща Словото Си, за да не би вашият живот – вашите мисли, желания и стремежи – да се развали и всичко това да отиде нахалост. И когато се говори, че човек трябва да бъде спасен, подразбира се, че не бива да се разваля онова, което Светлината е създала. В стиха се крие велика мисъл. Ще си послужа с една аналогия, за да направя мисълта си по-ясна. Допуснете, че две червейчета се срещнат и се допрат едно до друго – каква приятност може да извика тази им среща в съзнанието, което те имат? Мислите ли, че те схващат живота и отношенията в него тъй, както вие ги схващате? Не, тези червейчета, като се срещнат, побутнат се, всяко си поправи път и се разминават; после те пак се срещат и разминават. Дойдат ли техните интереси в стълкновение, минават през други пътища и така се разминават.

Когато ме попитате как да примирите своите интереси с интересите на другите, ще ви посъветвам и вие да хванете разни направления в граденето на вашите дупки – един в една посока, а друг в друга. Под *дупка* разбирам вашите къщи. По отношение на висшия живот вашите къщи са дупки. Материята, в която сте заровени, която за вас е

толкова приятна, погледната от света на ангелите, на повисшите същества, е такава, каквато е оная на червеите; каквото е положението на червеите в земята, такова е и вашето – ровене. Спънката, която ви пречи, произлиза от туй, че вие мислите, че вашето положение е много по-високо от онова на червеите, че вие сте културни хора, и т.н. Ако схванете, че вашето положение е като онова на червеите, веднага ще се поправите. Вие сте доволни от вашите дупки и си мислите, че няма нищо по-хубаво в света. Посетете кои и да са евангелисти, православни, всички ще ви кажат, че като техните дупки, като техните вярвания няма подобни по хубост в света. Всинца са правоверни: и онзи, който не вярва в Бога, обира, само че по един начин, и онзи, който вярва, обира, само че по друг начин, но двамата обират. Аз намирам само една малка разлика в действията, в културата на вярващия и на невярващия: грубият, който не вярва, ще вземе дърво, ще го стовари върху вас, ще счупи ръката или крака ви и ще ви обере, а онзи, който вярва, няма да ви счупи нищо, но все пак ще ви обере. Обирането е все обиране, макар и да не става по един и същ начин – аз и в двата случая се нуждая от това, що ми е взето, та какво ще ме ползва дали ме е обрал вярващ или невярващ в Бога? Ще възразите: „А, има разлика!“ Да, единият ми счупи ръката, а другият не, но и двамата ме обраха. Не, приложете навсякъде във вашите разсъждения Христовото учение. Вие искате да минете за правоверни и наистина сте по-правоверни даже и от поповете, но това не ви пречи да обирате хората по един или друг начин. Тогава каква разлика ще има между вас и онези, които не са правоверни или са невярващи? Разлика би имало, ако вие не само не счупвате ръка на никого и не го оберете, но още кажете: „Господине, онзи ти счупи ръката и те обра, но аз нищо няма да ти взема, а ще ти дам десет лева, за да послужат за нуждите ти.“ Това е истинска култура. Прогрес в културата! Единият е счупил ръката и взел парите, другият не счупил ръката, но взел парите, а третият казва: „Хайде, от мен да замине, аз ще ти дам десет лева и с нищо няма да ти навредя.“ Тогава човекът ще каже: „Ти си най-благороден

от всички!“ Точно такова ли е сегашното положение в обществото? Много дами ходят и събират хиляди левове за Господа – оберат богатите и после ги раздават на бедните: на този десет лева, на онзи десет лева и т.н. Ама ще кажете: „Тези богати разбойници обраха парите на бедните хора.“ Аз ви предавам как гледат на тази работа отгоре, а не как гледа тукашното общество. Онези благотворителни дружества са сдружения от разбойници, които казват: „Ние не сме толкова лоши човеци; хайде, от нас да замине, ето ви десет лева, за да знаете, че и ние сме културни хора.“ Но от гледището на християнството това не е култура. Ние сме раздвоени в нашето съзнание и оттам произлизат всичките наши злини. Всеки от нас си е съсредоточил мисълта в това, как да се осигури, а с другите да става, каквото ще. И вие проявявате такъв интерес – едни от вас тичат, гледат да бъдат тук първи и някой път затова помежду ви има ританица. То е все същото положение, каквото е в света. Някой може да бъде при мене първи, а последен по схващане на идеите, а друг да бъде последен, на опашката, а по схващане на идеите пръв. Аз бих предпочел да имам наоколо си повече опашки, отколкото глави.

Този намек, който ви правя, е по отношение на вашето вътрешно разположение – ако искате да се възпитате, трябва да знаете, че каквото мислите и чувствате в даден момент, това едновременно засяга и Невидимия свят. Ще запитате: „Как може всяка мисъл да засяга Невидимия свят?“ Всяка ваша лоша мисъл се проявява във висшите полета на астралния свят като един магарешки трън, а семената на този магарешки трън от астралния свят се култивират тук, на Земята, която е техен разсадник. Невежите жители на астралния свят се мъчат да изкоренят този трън, а по-висшите същества казват, че слизат на Земята да освобождават хората от тези магарешки тръни и да преобразуват сърцата им. Защо висшите същества трябва да работят за вашия прогрес? За да ви освободят от тези магарешки тръни. Известни болести, лоши мисли и желания, които се проявяват във вас, се предизвикват от някои млекопитаещи животни – и те по

същия закон образуват за вас много тръни, които израстват и ви създават големи страдания. За да се освободите от тези страдания, трябва да се постараете да смекчите отношенията си към животните. Често омразата на куче може да повлияе тъй, както омразата на човек. Има кучета, които с години мразят и си отмъщават. В село Николаевка, Варненско, някой си Драгни имаше едно малко бяло куче, което обикновено никого не лаеше. Един ден минава покрай него един господин и силно го ритва, кученцето само го поглежда и си отминава. Обаче след две години, когато този господин отива в същата къща, кученцето веднага го познава, доближава се до него и забива зъбите си в крака му. То казва: „Господине, ти преди две години ме ритна, но трябва да знаеш, че аз не забравям!“ Така и вие, когато изнудвате например един кон, макар той и да не ви отмъсти, но у него могат да се породят такива лоши желания и мисли, с които може да ви отмъсти и да причини зло на вашия дом.

Не смятайте, че мислите на животните са много слаби – не, те са много опасни за света. Всичко, каквото Бог е създал в света, е чисто и свято и ние не бива да нарушаваме Божествения ред на нещата. Една муха или пчела, която Бог е създал, стои по-горе от един обикновен човек, роден от човек. Писанието казва: „Има хора, родени от плът, от човешко семе“, но в този смисъл една Божествена пчела е много по-интелигентна, отколкото един обикновен човек тук, на Земята. Аз ви давам едно правило за мерило, което еднакво трябва да засяга и животни, и хора – всички. Най-малкото зло, което направите на едно насекомо, което работи за Бога, един ден ще се развие в голяма форма. Човек, който може да стъпче мравка, може да стъпче и човек. И обратно – човек, който може да направи път на мравка, ще направи път и на човека. Видите ли, че някой човек тъпче някоя мравка, а говори, че е културен, извадете 75% от неговата културност и му оставете само 25%, пък бил той философ, учен, писател, свещеник или кой да е друг, щом той върши това съзнателно. Когато Христос е казал: „Да възлюбиш Господа, Бога Твоего, с всичкото си сърце, ум и сила“, Той е подразбирал именно

този закон: да любите всичко. Ако можете да любите най-малките насекоми и дръвчета, вие можете да обичате и Бога. Ако не можете тях да обичате, не можете да обичате и Бога. Защото, ако не обичате малките същества, които виждате, как ще обичате Бога, Когото не виждате? Ако не любите това, което ви заобикаля, как ще любите далечното? Затова прилагането на Евангелското учение трябва да започне от малките правила и да върви към големите. Голямото правило е: да имате обич към всичко, което Бог е създал. Не ви говоря за сенките на нещата, а за реалностите. Един ден ще направим екскурзия, да видите, че и растенията са тъй живи, както и хората. Едно дърво може да ви бъде тъй признателно, както човек. Може да направите и сами такъв опит. Ако минавате през някоя гориста местност, където мястото е сухо, и намерите там някое безплодно дърво, поради сушата на почвата, вземете малко тор и го наторете, полейте го и ще видите, че идната година, като минете покрай същото дърво, то има вече плод, приготвен и за вас. То казва: „Господине, ти миналата година ми помогна, сега може да си вземеш от моите плодове.“ Някой път и растенията мислят – едно дърво може да внуши на човек да не се качва горе. Вие ще схванете, че духът на това дърво е извън него и той ви внушава да не се качвате. Когато растенията не чувстват, това показва, че духът им е вън от тях, сиреч отсъства; когато обаче духът им е в тях, те работят, растат, живеят, дават плод. Духът на растенията обикновено дохожда, когато те цъфтят и завързват плод; щом прецъфтят и плодът зрее, душата им се оттегля и отива горе, в друг свят. Предметът, по който ви говоря, е отвлечен, но аз само искам да ви покажа да не мислите, че в растенията няма съзнание. Не, в известни моменти те също имат съзнание. В Търновско един господин имал в градината си едно дърво, което цели 5-6 години не давало никакъв плод. Един ден взема брадвата и се готви да го отсече. Друг един негов приятел гледал как той се тъкмел да отсече дървото и започнал да го увещава да не върши това, но увещанията му били напразни – дървото било отсечено. Какво обаче става после? Наскоро след отсичането на дървото и двамата

умират. Има много подобни примери, от които се вижда, че дърветата могат да си отмъщават за някоя голяма пакост, която сме им сторили. Някой път минавате покрай някое дърво и си откършвате клончета от него. Нямате право да вършите това. Ако искате да откършите клонче, ще се спрете пред дървото и ще го попитате: „Мога ли да си отчупя едно клонче?“ Ако не постъпвате така, ще дойде ден, когато ще ви сполетят големи беди – ще се намери дърво, което ще счупи ръката, която е отсякла клончето. Нашето съзнание още не е добре развито, затова наведем клона на дървото и – хайде, отчупваме си. Не, спри се малко, помоли се, поискай разрешение да си отчупиш. Най-малко учтивостта в света изисква това. Когато отивате някъде, вие запитвате: „Мога ли да вляза?“ Така трябва да постъпвате и с дърветата. Ако постъпвате така, това показва, че вие сте започнали да развивате Божествената Любов в себе си – да любите Бога с всичката си душа, ум и сърце. Като се научим да разбираме въпросите така, тогава ще разберем великото Христово учение. Ако искате да станете културни, трябва да започнете от дърветата, от растенията. Като минете покрай някое дърво, спрете се под неговата сянка, помилвайте го малко и кажете: „Колко е хубаво при тебе, под твоята сянка!“

22 август, петък, 14 ч.

Методи за лекуване и отговори на запитвания по тях

Вие искате да се лекувате, затова ще ви дам някои методи.

Някой от вас е болен от неврастения или е духом неразположен; нека направи една малка разходка до близката градина или гора, да се обърне към изток и да подпре гърба си на някое дебело дърво, било то бряст, дъб или бор, като тури дясната си ръка отпред на гърдите, а лявата отзад на гърба; в едно малко съзерцание да започне да мисли за влиянието на дървото. Няма да се минат 5, 10, 15 минути или най-много един час и неговото настроение ще се измени – той ще почерпи от дървото известна сила, ще стане обмяна между неговия магнетизъм и магнетизма на дървото и ще почувства известно подобрение. Да иде при това дърво един, два или три пъти и то ще го излекува. Това е един природен начин на лекуване. В старо време хората така се лекуваха. Някой старец си вземе тояжката и отива при някое дърво, подпре гърба си на него, а които го гледат, си казват: „Този старец защо ли подпира това дърво?“ Старецът не подпира дървото, а дървото подпира него. Старецът казва на дървото: „Днес хората са големи егоисти – нищо не дават; ти можеш ли ми даде малко от своята енергия, за да се освежа?“

Втори метод за лекуване, пак ако сте неразположени, страдате от неврастения – лятно време, когато житото започне да зрее, идете в някое село, поискайте позволение от селяните да обиколите няколко пъти нивите, да минете през житата; като изходите 1-2 километра, съсредоточете мисълта си в живота на житото. След един час ще чувствате голямо облекчение. Ако всеки ден можете да правите такива разходки, още по-добре ще бъде – то ще ви държи топло с месеци.

Друго правило: когато излизате на разходка или екскурзия, избирайте за пиене води, които имат южно изложение, защото изворите на води, поставени в такова положение, са пълни с творческа енергия. Здравословни са. Никога не пийте вода, изложена на север, защото енергията им е положителна.

Често, като ви пече Слънцето, вие казвате, че това ви смущава. Знаете ли защо не обичате да излагате лицето си на Слънцето? Защото лицето ви отблъсва слънчевата енергия, вследствие на което това ви причинява известна неприятност. Космите винаги поглъщат слънчевата енергия, а тя трябва да се поглъща, за да бъдете винаги здрави.

– *Имат ли значение дрехите, с които сме облечени – бели или черни?*

– Имат. Дрехите, които носим, оказват голямо влияние върху нас. Белият цвят е негативен, той върши повече съзидателна работа.

Ще ви дам друг начин за саморазвитие, защото вие още не знаете външните признаци, по които да познавате недостатъците си. Известни органи у хората са недоразвити, което се дължи на липса на храна. Да допуснем, че има между вас някои, които са по-груби. Главата на такива хора над ушите е широка, като се пипнат отстрани по главата, ще забележат големи издатини. Ако главата отпред е сплескана, това показва, че е развито милосърдието. Ако е издадена отзад, при ушите, такъв човек е груб, жесток, в него има грамадна енергия, която търси място да се прояви. Тази енергия се набира именно в тези области на главата и най-малкото побутване, раздразване на това място предизвиква електрически искри, такъв човек скоро избухва и казва: „Господине, ти ме удари и ми причини голяма вреда!“ Не, причината за това е токът, който се проявява вследствие на докосване до бутона на жицата. Ако вие сте чувствителен субект, ще се спрете, ще поразгледате човека – не бива да се доближавате много до него – и ще се вслушате в гласа, който ви говори, че там, при ушите му, има събрана енергия, която чака момент веднага да избухне, да изскочи навън. Всичката

енергия на коня е събрана около задницата му; затова като се доближите до него и го побутнете там, веднага рита. Когато конят рита, той не върши това със зла умисъл, но казва: „Като искаш енергия, аз ще ти дам, защото я имам в излишък.“ Само че той не знае как да ви предаде тази енергия, а вие не знаете как да я приемете, затова става стълкновение. Аз препоръчвам на индивиди, главата на които при ушите е развита, да дружат с такива, на които главата на това място е сплескана; такива хора ще се обичат. Човек, у когото главата на това място е сплесната, не може да бъде толкова жесток към другите и има начини за поглъщане на неговата излишна енергия. Тогава хора, у които липсват или не са развити тези органи, не знаят да ритат и те трябва да дружат с хора, които могат да ритат, за да станат по-активни. Всеки трябва да знае по малко да рита – който не знае никак да рита, трябва да се научи. Под думата *ритане* аз разбирам работа – който не знае да рита, не знае да работи. Като турите на работа мотиката, лопатата, това не е ли ритане, не е ли задницата на коня? Някои казват: „Аз не ритам“, но аз всеки ден ги виждам как ритат, и то не само напред, но и назад. Вземете камък и го хвърлите – това е ритане. Ритането не е нещо лошо, но трябва да знаете как да ритате – как да предадете ползотворно енергията, която имате. Злото в света седи именно в това, че енергията се предава на неподходящи места и с това се причинява вреда. Та когато главата ви е сплесната, не дружете с хора, които имат същите слабости, а дружете с такива, които имат развито голямо милосърдие и щедрост. Ако срещнете някой много щедър човек, не го съветвайте да не дава, а вземете малко енергия от неговата, за да се развие и вашето сърце, защото щом го учите да не дава, това показва, че вашата глава е сплесната.

Някои мислят, че всички са религиозни. Не са всички между вас еднакво религиозни; ако всички бяхте такива, щяхте в един момент – само като духнете – да оправите България. Когато някои казват: „В Името на Господа Иисуса Христа“, това означава да възлюбиш Господа с всичката си душа, с целия си ум, с цялото си сърце и с всичката си

сила; защото като обичате всички хора, Господ веднага ще ги промени. После, не мислете, че когато един човек много се моли, вдига ръцете си нагоре, е много религиозен – не, той формално е религиозен. В истински религиозния човек има учтивост, скромност и страхопочитание – обаче не като страхопочитанието на някой слуга, който стои пред господаря си със скръстени ръце, трепери, страхува се от него, но замине ли господарят му, всякакъв страх изчезва и той хвърля по негов адрес най-недостойни думи – хули, псувни и прочие. Не такава религия! У истински религиозния човек страхопочитанието, напротив, се усилва след отминаване на господаря му. Нямате ли такова разположение, не сте религиозни хора. Религиозното чувство има три функции – почитание към стари, почитание към баща и майка и Любов към Бога. Това значи: да обичаш и почиташ мястото, в което си роден, да обичаш и почиташ баща си и майка си и да любиш Бога. Всичко това изтича от една сила, от един и същ център, който действа вътре.

Ако искате да развивате милосърдието си, проектирайте ума си в онзи център на главата, който е два сантиметра над челото. Тогава ще стане прилив на кръвта към това място и тя ще започне да подхранва съответните клетки, а щом тези клетки започнат да се развиват, те ще предизвикат и възприемат вибрациите на Невидимия свят, а вие ще започнете да ставате милосърдни по интуиция.

Искате да станете музикални, да разбирате музиката, проектирайте ума си към двете страни на този ръб, над краищата на веждите. Като продължите около година тези опити, ще обикнете музиката и във вас ще се зароди желание да пеете. Някои мислят, че музиката е отвън. Не, тя е вътре. Господ казва: „Аз съм посадил семенцата, ти ще ги поливаш и музиката ще дойде.“

Някои се оплакват от слаба вяра. У които вярата е силно развита, това място, което е над областта на музиката, е повдигнато. Когато и тези центрове са силно развити, главата е широка. Тъй че когато мислите, че вярата ви е слаба, постоянно проектирайте ума си нагоре към посочения център,

започнете да го поливате и обработвате и постепенно ще си създадете онова разположение към вярата, което е скрито във вас. На вярата се дължат ясновидството, интуицията и други способности, около 12. Единственото безкористно чувство е вярата. Тя няма никакво практическо приложение на Земята. Вярвате, че някой човек е добър; може да не е такъв, обаче знаете, че ако вярвате в това, този човек в бъдеще ще бъде добър. Който има вяра, той развива кесията си, той е безкористен, щедър, а това му донася богатство, а онзи, който няма вяра, завива кесията си. В ущърб на вярата се развива друго чувство, което поглъща енергията и слиза между астралния, етерния и физическия свят. Според съвременните окултни науки трябва да знаем къде на главата ни се намира астралният свят. Най-горе на главата е Раят, причинният свят; към средата на главата отпред е менталният свят, а долу, отзад на главата, е астралният свят. Ще проектирате постоянно ума си нагоре. Христос казва: „Ако имахте вяра колкото едно синапово зърно, щяхте да помествате планини.“ Защо сравнява вярата със синаповото зърно? Защото само онази вяра лекува, която прави пришки като синаповото зърно. Когато давате някому, правите пришки на себе си, на кесията си, навсякъде. Кесията ви е вътре във вас, затова я извадете навън. Като казва Христос да имате вяра като синаповото зърно, то значи тази вяра да стане активна, да има ефект, да изважда всичко навън. Когато искаме да имаме това-онова, то не се дължи на вярата. Понеже вярата принадлежи на активния свят, тя е Божествено чувство и затова не може никога да бъде пасивна. Когато не е развита, тя е пасивна. Плодовете на вярата зреят горе, в причинния свят, и тя винаги казва: „Бог е добър за нас.“ Плодовете на вярата не зреят нито в менталното, нито в астралното поле, а само в причинния свят. А кои са плодовете Ѝ? Безкористието. Безкористни ли сте, имате вече един малък плод в причинния свят.

– *Желанието да станем духовни безкористно ли е?*

– Вие имате желание да станете духовни хора, за да се проявите. Но за да станете духовни, първо трябва да развиете

духовното си чувство – Любов към Бога, почитание към ближните си и после безкористна вяра. У духовния човек трябва да има Любов към Бога и към всички същества, били те най-малките; а също да има развити милосърдие, вяра, надежда и съвест, центровете на които са в причинния свят. Хора, у които тези центрове не са развити, нямат понятие за право, за съвест. Човек, у когото органите на съвестта нямат корените си в причинния свят, е човек безплоден, безсъвестен. От това гледище ние разглеждаме нещата малко по-другояче. Както тази философия се развива в теософията, тя представя езотеричната, вътрешната страна на това учение и не е за вашите умове. Даже и писателите, които пишат теософски книги, не разбират както трябва теософията и нямат методи на приложение. За да се пишат такива книги, се изисква голяма напредналост – умът и сърцето да бъдат тъй развити, че да схващат нещата и от най-малкото загатване.

Физическият свят съставя почвата на живота, астралният – водата на Божествения свят, а менталният – атмосферата, въздуха на този Божествен свят. Причинният свят се представя от светлината и топлината, които пък са причина за цялата растителност на Земята; астралният свят съставя моретата и океаните, а етерното тяло – малките и големите реки, които са проектирани във физическия свят. Етерният свят е, който свързва астралния с физическия свят. Етерното тяло е така свързано с физическото, че през неговите канали се предава енергията и се оплодотворява Земята. Това не е само едно философско учение, а действителното обяснение на въпроса.

– Как ще се съсредоточим, как ще изолираме известен център, за да проектираме мисълта си към друг център?

– Когато ви казвам да проектирате мисълта си, то значи да се съсредоточите. Затова първо ще се помолите на Господа да ви помогне и посочи как да проектирате мисълта си. Като постоянно мислите върху един орган, ще започнете да чувствате някаква промяна – едно силно чувство на вяра, и там, дето чувствате напрежението, там е мястото на този орган. Когато някой ви обиди силно, вие чувствате едно

напрежение, стягане отзад, към върха на главата. Така ще развивате и милосърдието, музикалното чувство, вярата, религиозното чувство, което е в средата на главата, но за това трябва да работите дълго време. Във всеки живот ние пресъздаваме органите си, но главното – постоянно работим върху тях. Те не се разрушават. Нищо не се разрушава. Вярата не се разрушава, а се носи и постоянно се развива.

– *Може ли да обърнем внимание на всички центрове?*

– Ако в един живот успеете да развиете един-два органа, вярата и съвестта – много сте постигнали. Това е много дълга школа. Като постоянно проектирате ума си към един от тези центрове, вие ще можете да развиете съответните си органи. Вие не можете да развиете органите на горната част на главата си, защото мисълта ви е проектирана към долната част на главата, където нахлува всичката кръв, храни тези клетки, а до горните не достига, вследствие на което тези органи закъсняват. Човек, у когото едни чувства са развити за сметка на другите, трябва да дружи с такива хора, от които ще може да се допълни. Ако търсите религиозни хора, търсете ги из света, а не в църквите. Като ги намерите, пазете ги като зеницата на окото си – те ще ви предадат от енергията си и вие ще почувствате това, което трябва да почувствате. Като говоря върху тези неща, като посочвам на някои от вас кои органи са развити и кои не, не казвайте: „А, знаем го ние него – той няма развити тези или онези чувства.“ Друг пък ще каже за вас същото. Никога не трябва да търсите у хората недоразвитите неща, защото с това вие вървите по обратен път, пречите на себе си. Господ знае у кого какво има, затова не се подигравайте с вашите души. Като срещнете брата си, кажете му истината: „Братко, имаш едно петно около един сантиметър, едва се забелязва, дай да го изтрия.“ Не казвайте, че петното е много голямо и много тъмно – констатирайте нещата тъй, както са си, винаги говорете истината, ни повече, ни по-малко. Ако в окото има сламка – кажете сламка, не я правете греда. У вас трябва да се развият благородни отношения и почитание към хората, които да ви подтикват към благородното и възвишеното в света. Мислете за хората, че са добри, и те ще бъдат добри.

Когато дяволът ви срещне, казва: „Ти си такъв, онакъв, нямаш вяра, нямаш милосърдие и т.н.“, а всичко това ви се отразява зле. Господ не мисли тъй за вас.

– Религиозното чувство без вяра какво може да ползва? Какво съотношение има?

– Голямо. Между вярата и религиозното чувство има съотношение. Съотношение има и между всички причинни чувства. Когато слизат в умствения свят, причинните чувства възприемат известни форми. Всяка сила се обуславя от известна форма, а всяка форма в своите действия се обуславя от вътрешната сила, вложена в нея. Астралният свят дава горивото, с което ще се оформи всяка сила, етерният свят дава пътя, а физическият показва мястото в света, където трябва да падне силата и какъв резултат трябва да произведе. Тъй че физическият свят е почва само на резултата. Човек трябва силно да развие не само религиозно си чувство, но и вярата, надеждата, съвестта, разума и милосърдието. Туй, което ние наричаме разум, то съставя само една област. Под *причинен свят* подразбирам същността на нещата. Когато говорим за разума, той е връзка между причинния свят и висшия ментален свят. Той определя съотношенията на причините, които влизат в менталното поле. Когато искате да развиете известни органи, не трябва да се заемете едновременно с всички, но последователно, един след друг. Когато чувствате Любов към Бога, ще развивате това чувство. Щом проектирате ума си в духовния свят и искате там да живеете, ще развивате вярата. Искате ли да стигнете ангелите, започнете да развивате въображението си. Въображението може да се развива само със силата на вярата.

– Може ли да се ползваме от книгата „Мислителна сила“?

– Може, само че тези книги не са ясно изложени.

– Бива ли, позволено ли е да се късат цветя, когато цъфтят?

– По някой път е позволено да се късат.

– Когато цветето не се дава?

– Не бива да го късате.

– *Като се къса цвят, не се ли къса живот?*

– Не.

– *Моля, дайте една кратка дефиниция за разума.*

– За втора беседа.

Ако имате екзема, ако ви падат косите, ако имате ревматизъм в ставите си или някакви подутини в корема, ако сте богат, направете си една веранда, тераса, изложена към Слънцето и оградена със стъкла, хвърлете ризата си до пояса, легнете на креват с главата на север, а краката на юг, изложете гърдите си на Слънцето, като пазите главата си от него, и стойте така половин час. После изложете гърба си половин час, после пак гърдите половин час, половин час гърба си и т.н., докато се изпотите. Ако направите 20, 30, 40 такива бани, всичко ще ви мине – и екзема, и ревматизъм ще изчезнат. Като се подобри веднъж стомашната ви система, храносмилането ще започне да става правилно и кръвта ви ще започне да функционира правилно.

– *Ако са болни ръцете и краката?*

– Може да излагате на Слънце цялото си тяло.

– *През кои часове на деня?*

– Сутрин от 8 до 10 часа. Ако тези бани произведат ефект върху гръбначния стълб, мозъка и дробовете ви, ще почувствате ефекта и върху цялото си тяло. Всичко зависи от мозъка – той е като батерия: щом тази батерия започне да възприема, щом пълненето Ă със слънчева енергия става правилно, тя после я разпраща към всички удове на тялото и тази енергия започва да лекува.

– *А страхът от слънчев удар?*

– Слънчевият удар зависи от тайните вътре в мозъка. При слънчевия удар етерното тяло излиза навън, а физическото тяло остава без съединение.

– *Защо да си пазим главата от Слънцето?*

– Главата не трябва да се излага много на Слънцето, защото мозъкът ще привлече слънчевата енергия изведнъж и не ще успее да я разпрати по останалите части на тялото.

– *Някои препоръчват да се покрива главата със зеленина.*

– Да.

– През кои месеци на годината да се правят слънчеви бани?

– Добре е да се правят през май, юни, юли и август. Когато се лекувате, добре е да правите това по неколцина заедно. Може да направите това заедно по десет души в група, дори същите тези групи, които сте избрали, за да видите дали можете да се лекувате чрез вяра. Ако някой от вас е болен, опитайте дали бихте могли да съсредоточите мисълта си към него, да го излекувате. Лекуването не трябва да върви безразборно, а винаги по закона – ако първата група не успее да го излекува, тогава втората и т.н. Когато лекувате, резултатът ще бъде според силата на вярата. Ако човекът, когото ще лекувате, не е свързан с причинния свят, не може да го лекувате по духовен начин. Затова Христос казва: „Ще ти бъде според вярата." А това значи: ако си израснал в причинния свят, ще може да те лекувам с вяра, иначе не може, защото святото не се дава на прасетата.

– Ами децата, които нямат никаква вяра?

– Деца, които нямат никаква вяра, се лекуват от родителите им с техния магнетизъм: майката ще лекува дъщеря си, а бащата – сина си.

– Ако бащата е невярващ, а майката – вярваща, ще се получи ли същият резултат?

– Стига да има магнетизъм онзи, който лекува.

– Нали всички го имат?

– Не.

– Как можем да познаем дали имаме магнетизъм?

– Разположени ли сте – имате магнетизъм; неразположени ли сте, нервирани ли сте – нямате такъв. Магнетизмът дава разположението.

– В обикновената медицина против треската дават хинин, против главоболието – аспирин, и т.н., които церове, вярвате или не, помагат, дават известни резултати. Има ли при лекуването в духовния свят някакъв положителен метод и ефикасни средства?

– Това лекуване, което ви препоръчвам, е сто пъти по-ефикасно.

– Преди малко казахте, че може да има резултат, ако има свръзка при лекуването.

– Да, иначе не може да се дадат на болния елементите от причинния свят. Когато медицински лекар разтрива крака на човека една-две години и едва тогава има малък резултат, в причинния свят чрез вярата болният може да бъде излекуван моментално – ще му се каже: „Стани, ходи!“, и ще се свърши.

– Които не са свързани с причинния свят, може ли да прибягват към лекар?

– Всички, които са свързани с тази Школа и прилагат Новото учение, нямат нужда от лекар. Само онези, които не признават това Учение, имат нужда от лекар, а не вие. Лекарите са за света, а не за вас. Забелязал съм, че някои фиксират мисълта си към нещо, например, че са болни, че имат нужда от лекар; и не минава много време, създават се условия за лекар. Ако кажете: „Нямам нужда от лекар“, положителните и отрицателните явления създават резултат – вие именно не създавате причина, за да имате нужда от лекар. Но не казвайте: „Нямам нужда от лекар“, а казвайте: „Аз имам нужда всякога от Бога“, и тогава ще имате Бога като лекар. Лекарят е вътре в нас – Бог. Щом кажете: „Нямам нужда от лекар“, това вече е възгордяване. Господ ще ви каже: „Аз ще те заставя да видиш, че имаш нужда от Мен, за да се сломи твоята гордост.“ И лекарят ако има Божествено изкуство, мога да го оставя да ме лекува, ако няма туй изкуство, да ме масажира и осакати – това никога няма да му позволя.

– Когато отиваме да лекуваме болен и влизаме в контакт с него, не взимаме ли част от неговата болест върху себе си?

– За туй не мислете. Най-първо ще се запитате: „Трябва ли аз да го лекувам?“ И ако трябва да го лекувате, не трябва да отстъпвате пред никакви последствия. Ще си кажете: „Какъвто и да бъде резултатът, за мен е безразлично.“ Трябва ли да лекувам – това е важният въпрос. Ако трябва, ще започна да лекувам и ще науча как – ще изуча методите.

– Как ще познаем трябва ли да лекуваме?

– Щом обичате човека, ще трябва да го лекувате.

– В старо време са лекували чрез минералните извори и който пръв е влизал, бивал е изцеляван; дали това не иска да покаже, че и сега който пръв влезе, ще получи изцеление? Има ли истина в тази приказка?

– Има. Топлите извори не са току-тъй създадени – те имат своето предназначение.

– Първото влизане във водата дали ще има ефект? Защото някои вярващи братя се къпят цяла година и пак не добиват изцеление.

– Стига изворът да е посещаван от такъв ангел, ще има резултат. При такива случаи лекува главно вярата.

– Кога ще се еманципират жените?

– Жените и мъжете ще се еманципират, когато намерят вътрешната връзка между Любовта и Мъдростта.

– Какво е бракът?

– Бракът е обратен процес. Когато мъжете и жените намерят вътрешната връзка между Любовта и Мъдростта, ще има брак.

– Какви средства за поминък са ни нужни и какви занятия трябва да упражняваме?

– Да знаете да ритате и напред, и назад. Но като ритате, енергията, която излиза от вас, трябва да лекува хората. Всяко занятие, с което бихте били повече полезни, отколкото вредни за вашите близки – дръжте го и не се бойте. Онези от вас, които искат да лекуват, да не стават кръчмари и касапи.

– Как гледате на скотовъдството?

– Новото учение не позволява да използвате никое същество за ваша полза; може да го използвате, само за да дадете подтик на неговата еволюция. Една крава може да бъде използвана, само за да се повдигне в своето развитие. Тя е изпратена също да страда – да се пожертва и да научи закона за щедростта. Като гледам как кравата дава доброволно млякото си, питам се: „Изпълнявам ли като нея тъй добре и аз своето занятие?“ Ако една крава, която постоянно ни дава толкова блага, не роптае, имаме ли право

ние да роптаем? Защо да не отдадем Богу своя ум, сърце и воля тъй доброволно, както кравата дава млякото си? И тъй, всяко занятие, което принася повече полза, отколкото вреда на другите, може да упражнявате, и напротив, всяко занятие, което принася повече вреда, отколкото полза, не ви е позволено да практикувате. Занятие, което дава 75% полза, а 25% вреда, може да се упражнява; ако дава само 25% полза, а 75% вреда, не бива да се упражнява. Принципно разрешавам въпроса.

– *Кое от политическите течения работи в съгласие с Божествения план?*

– Всички течения работят в Името на Бога, но не всички работят в съгласие с Него. Ако измените въпроса си, ще изменя и аз отговора.

– *Какви трябва да бъдат нашите отношения към съществуващите сега политически течения и трябва ли да ги поддържаме?*

– Всяко политическо течение, което дава в резултат 75% за повдигане на обществото и народа, трябва да се поддържа, защото е Божествено. Тъй че всичките леви течения в обществения и в политическия, и в културния, и в духовния живот работят в съгласие с Божествения план. Всички сегашни леви течения работят в съгласие с този план, а десните – против него. Ако един социалист проповядва ляво течение с цел да забогатее, той е десен; той има само надписа на лявото течение, а прилага методите на дясното. Преди всичко всеки човек, от каквото и да е течение, който схваща идеално живота, работи винаги в съгласие с Божествения план. Сегашните леви течения трябва да се стремят да подобрят положението на страдащото човечество, т.е. неговото морално състояние. Не да подобрят жилищата, защото щом се подобри моралното състояние на хората, въпросът за жилищата ще се разреши от само себе си. Всички проповедници и свещеници казват: „Като отидете на онзи свят, тогава ще ви бъде добре.“ Кой е онзи свят? Това е левият свят. Сега е в ума ни, но един ден ще се проектира и реализира на физическото поле в друга форма.

– Няма ли да се изкажете конкретно върху някои леви течения, например болшевизма и анархизма – кои са добрите и слабите им страни?

– В окултизма има известни определения и който не ги разбира, ще изпадне в грешка. Едно от качествата на левите течения е това, че те не са народни, а общочовешки течения; десните са обществени и народни течения. Забележете: всички, които сте от лявата ми страна, сте леви, когато съм обърнат на изток; но обърна ли се на запад, левите стават десни – ако, разбира се, вие не измените положението си. Под думите *ляв*, *ляво течение* в окултизма разбират човек, който работи изключително за своето лично благо, само за себе си. Разбирайте това в широк смисъл. Под *ляво течение* аз разбирам течението на сърцето. Дясната страна подразбирам Мъдростта, а лявата – Любовта. Лявото течение не може да се прояви в лявата ръка. Когато то се проектира чрез Мъдростта и тя му даде направление, имаме криво направление, крива посока. Дясното течение действа спрямо Любовта, а лявото – спрямо Мъдростта. Това може да ви се види схоластично или, както казват, извъртане на истината. Когато един човек се е заел да проучва Мъдростта, а същевременно върви в течението на Любовта, той е ляв и не може да изучи Мъдростта. Той непременно ще изпадне в стълкновение с нея. Мъдростта, за да ви направи мъдри, ви причинява много страдания, а Любовта ви дава всички блага, за да ви направи добри. Мъдростта казва: „Аз живея надясно, но действам наляво, затова ще вървиш в друга посока.“ Мъдростта предизвиква всички страдания, а Любовта донася всички добрини и радости.

– Какво трябва да бъде нашето гледище по съществуващите течения, които работят за преустройството на обществата?

– Ако левите течения служат на Любовта, те са десни, а ако служат на Мъдростта – те са леви. Но ако тези нови течения идват да създадат нови форми, те ще причинят много страдания.

– Какво отношение трябва да имаме към политиче-

ските партии – трябва ли да взимаме участие в тях, да бъдем техни членове, или не трябва?

– Не може да бъдете членове на никакви партии. Мъж, който е свързан с една възвишена жена, няма право да се свързва с друга жена. Той може да общува с другата жена, колкото да се разговаря с нея, да Ѝ услужва, да Ѝ помага, да Ѝ прави добрини, но няма право да има връзки с нея.

– Без да имаме връзки с някоя партия, може ли да гласуваме за нея?

– Това е услуга, може да гласувате.

– Нали трябва да имаме становище кои партии съдействат на Божествения план за въдворяване по-скоро на Божествения ред на нещата?

– Засега и двете течения, и лявото, и дясното, действат в съгласие с Божествения план, но те не могат да съградят света – ние ще го съградим: десните държат главата, левите – краката, а ние ще извършим операцията.

Ако отрежем някому главата, ние не сме от Новото учение. Ние не сме нито леви, нито десни по отношение на тях, а по отношение на Божествения план сме десни. Десни сме в това отношение, че искаме да дадем място на Любовта – тя да оправи света. Щом пуснем Любовта, тя веднага ще го оправи. Не трябва да взимаме страната нито на едните, нито на другите. Това, което твърдя, обосновавам на един естествен закон. Ще ви обясня как стои този въпрос. Допуснете, че влизаме в една градина с разни цветя и зеленчуци, които са клюмнали, повехнали; виждам отвън, край градината, река и казвам, че ако се прокара водата Ѝ да тече полека върху всички цветя и зеленчуци, няма да се минат 5-6 часа и всичко ще се освежи. Ние, съвременните хора, все за Любов говорим, но страдаме от липса на Любов, нямаме я в себе си – нямаме вадичка с вода. Нашата Любов е съвсем друга, различна от Любовта, за която говоря. Изпием една-две чашки изстудено винце, развеселим се, но туй е изкуствена проява на Любовта у нас.

– Може ли човек, духовно развит, да се нагърби да управлява един народ?

– Човек, духовно развит, у когото има Любов, може да управлява един народ.

– *С какви закони ще си служи? Трябва ли да премахне сегашните?*

– Разбира се, че той ще премахне сегашните и ако е умен, ще може да управлява. Но този човек винаги ще бъде един колективен човек, ще представлява не единица, а цяло общество от хора, високо просветени. Един от тях ще изпъкне като водач, а останалите ще му бъдат помощници.

– *Това управление монархическо ли ще бъде? Теократическо ли?*

– Нека тази мисъл не ви спъва. Пак ще си послужа с пример. Представете си голямо колело, което има, да кажем, с 5000 зъбци, скачено с друго зъбчато колело така, че зъбците на едното колело влизат в междините на другото и се докарват взаимно в движение; единият зъбец е достатъчен, за да подкара цялото колело, а всички останали му помагат, но и всеки зъбец отделно управлява. Такъв е законът и при хората. Един цар управлява, да речем, двадесет години, после умира и вместо него дохожда синът му, който е един от зъбците на колелото. А онзи, който ще оправи света, е извън колелата и трябва да бъде вън от света. Вие не може да извадите един човек, който е потънал в тинята, ако не сте извън тинята. Ако отидете при него, и той, и вие ще потънете. Каква е тогава ползата за него, че сте влезли да го спасявате? Вие нямате опорна точка. Вие трябва да сте извън условията, при които той живее.

– *В една беседа бяхте казали: „Ако ми дадете едно село, ще туря такива образцови закони, които ще оправят хората.“ Как може да се приложи това?*

– Намерете село.

– *Ние го намерихме – България.*

– *Мъчно го дават – обажда се друг.*

– Когато го дадат.

– *Да го вземем насила!*

– Законите, по които ние се ръководим, не позволяват насилие. Може да учите хората, но никога не бива да си

позволявате да упражните насилие над тях. Ние може да проповядваме на хората, може да ги учим, но не може и не бива да употребяваме техните методи. Ако злоупотребяваме с тях, ние ще приличаме на тях, а с тези методи светът няма да се повдигне нито с един пръст нагоре.

– *Нали искаха да направят Христос цар?*

– Искаха да Го направят цар, но Той се отказа, защото намираше, че тяхното учение е старо. Той каза: „Моето царство не е от този свят“, което значи, че не е с тези разбирания и порядки.

– *Как може да се засили плодородието?*

– Ако имате кокошка, не я дръжте много гладна, но и много не я хранете; ако имате нива, не я торете много, но и слаба не я оставяйте – само така ще засилите нейното плодородие.

– *Смисълът на въпроса беше: има ли окултни закони, по които да удвояваме или утрояваме добива на плодовете?*

– Като обичате дърветата или нивите си. Има и други методи, които съвременните хора прилагат, но те са насилствени. Те използват напълно потенциалната енергия, която е складирана в земята, а тази енергия трябва постоянно да се събира от Слънцето, защото плодородието зависи именно от нея. Кинетична енергия има много – тя е в изобилие. Да допуснем, че имате кинетична енергия – имате сто дръвчета ябълки, насадени нагъсто, – но няма потенциална енергия, която да мине в тях; тези дръвчета няма да дадат плод, защото тази енергия е изчерпана.

– *Затова ли някои дървета раждат през година?*

– Те чакат да се набере такава енергия, защото е изчерпана. Че става изчерпване на потенциалната енергия, това виждате от следния пример: да допуснем, че един лектор държи сказка в продължение на около два часа; във време на сказката той е изразходвал своята потенциална енергия и тъкмо слиза уморен от трибуната, дойде някой и му иска обяснение по някой от разгледаните въпроси. Лекторът започва да се нервира, мръщи се и е недоволен. Защо? Не защото няма желание да ви обясни това. Но няма да ви даде,

няма материал, за да изрази мисълта си в добра форма, и започва да работи с обратни материи. Понякога човек може да говори и десет часа, без да се умори. Защо? Защото той черпи от потенциалната енергия на другите хора. Но как трябва да се постъпва в такъв случай? Аз ще хвана някого и ще го запитам: „Готов ли си да ми дадеш от потенциалната енергия, която имаш в излишък?“ Ако ми даде, ще започна да въртя своето колело. Но онзи, от когото съм заел, ще започне да се нервира. Това трябва да се прави с позволение, а сегашните хора взимат без позволение и след това се явява неразположение и омраза. Освен това трябва да искате само определено количество от тази енергия, излишната, а не всичката. Трябва да сме искрени във всичките си действия. Хората от Новото учение трябва да имат много възвишен морал и да искат всичко с позволение, защото има невидими кражби в света. Ако бях в някоя гора, аз ще мога да ви говоря повече време, по-продължително, без да се уморя. Защо? Защото растенията и дърветата ме разбират и от тях мога да си взема повече потенциална енергия. Ще се поспра при едно дърво, ще взема малко енергия от него, ще отида при друго и от него ще си взема. Така ще си набавя енергията, която съм изгубил. Тук има малко дървета и може някое от тях да изсъхне. Затова Христос се отдалечавал да се моли винаги в гората, при маслинените дървета – това не е било току-тъй, оттам Той е почерпвал много, защото хората постоянно са Го изчерпвали. Дърветата са Го разбирали и са Му казвали: „Не се бой, ние сме живели по-дълго от Тебе, познаваме хората и затова ще Ти помогнем.“

– *Как да се борим с болестите по растенията?*

– Болестите по растенията са ларви, които сега излизат от Земята, понеже намират почва за вирене, условия за изкачване по растенията. Понеже от хората излизат лоши изпарения, те отиват по растенията, поглъщат се от тях, като натрупват върху тях лоша материя, а тази лоша материя привлича ларвите и те я поглъщат. Ако променим нашите мисли и желания, ако престанем да изхвърляме нечистотии, ще изчезнат и болестите по растенията. Ако отидем де-

сетина души на някое лозе, което страда от филоксера или перноспора, и разнесем в атмосферата само добри мисли и желания, болестта ще изчезне. Тъй че всички лоши мисли и желания, нечистият живот на хората, са изпарения, които, като излизат от хората, покваряват растенията. Изпаренията са отровни и растенията не могат да ги преработят, поради което се създават живи микроби, чиито интереси са противни на онези на растенията.

– *Ами гъсениците?*

– Гъсениците не са паразити, те имат право да се ползват от растенията. И понякога ги изсушават.

– *Какво трябва да бъде бъдещото възпитание на децата?*

– На майките и на децата трябва да се дадат добри условия; докато са още малки, децата трябва да живеят при най-добри условия. Кои са добрите условия? Да храните децата с плодове. Ако детето е малокръвно, давайте му повече круши; ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки; ако му липсват благородни чувства, хранете го с череши, които едновременно урегулират стомаха – дините, дренките, тиквите също урегулират храносмилането.

– *Варени или сурови?*

– Сурови. Плодовете изобщо развиват благородни чувства. Като се хранят децата с плодове, друга храна не им трябва – тя ще им даде най-доброто възпитание. Само че те не трябва да преяждат и претоварват стомаха си. Ако бих имал дете, щях да взема една червена ябълка и да му я дам – първо да я разгледа няколко минути, за да се породи в него чувството на благодарност и Любов, тя да произведе някакъв ефект у него, без аз да му говоря каквото и да е за нея, и след това ще му кажа да я изяде. Със сливите и черешите – също. Ако ме попитате защо Господ създаде плодовете, ще ви отговоря: за да възпита Своите деца.

– *Да се дава ли мляко на децата?*

– След седмата година може да им давате мляко от животни. Майчиното мляко е от голямо значение за детето. Когато то се допира до гърдите на майка си, върху

него оказва влияние не само млякото, което поглъща, но и магнетичната сила, изтичаща ту от лявата, ту от дясната гръд на майката. Ако друга жена го храни, не ще произведе същия ефект. От майката излиза сила, която облагородява детето. Когато майката кърми детето си, тя трябва да има най-добро разположение, да не се гневи. Мъжете не обръщат никакво внимание върху разположението на майката през този период. Когато жената е бременна, трябва да бъде заобиколена с най-хубави образи, за да бъде в добро разположение на духа. Старите гърци са знаели това и са създавали на бременната изкуствено такава обстановка. Когато жената е бременна, мъжът трябва да бъде с нея в добри отношения и да е винаги справедлив. Най-малката сянка от неразположение у мъжа се отразява и върху детето. През този период мъжът трябва да бъде за жената идеал, да вижда тя в него най-хубави качества, защото породи ли се и най-малкото съмнение в нея, то се отразява зле върху детето. Като зачене, тя не трябва да бъде недоволна от него, че я направил нещастна, защото и детето ще бъде нещастно – нейното състояние ще се отрази и на него. Възпитанието на детето трябва да се засегне много издълбоко. Ние сме изопачили действията на Природата и се мъчим с невежество да изправим грешки. Така не може. Днес вече само Господ може да ни обърне и възпита. Христос е съзнал това и е казал: „Ако не се родите изново, не може да влезете в Царството Божие“, което ще рече: не може да се възпитате. Възпитанието подразбира, че трябва да се родим от Духа и само тогава ще можем да възпитаваме другите.

– Какви начини има за бързо развитие на ума, сърцето и волята?

– Такива начини няма.

– Какви методи има за освобождение от лоша карма?

– Да си платиш борча. Този въпрос евангелистите разрешават така: повярвай в Господа Иисуса Христа и ще бъдеш спасен ти и домът ти. Аз казвам: повярвай в Господа Иисуса Христа и твоята карма ще бъде ликвидирана. Този стих за повярването има отношение към спасението само в

този смисъл, че Христос само те връща от една посока в друга, но не ти изплаща кармата. Паднал си долу, хваща те и те избавя, изважда те от потъване, но с това изваждане ти не си станал изведнъж благороден, а си оставаш същият човек. За да станеш благороден, трябва да работиш върху себе си. Само чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. Най-добри и най-бързи методи за ликвидирането на кармата са безкористието и самопожертването; по-бързи от тях няма.

– *Какви начини има за обръщане на омразата в Любов?*

– На този въпрос се отговори вчера.

– *Какво е влиянието на разните видове храна върху характера и темперамента?*

– Това е обширен въпрос, който ще оставим за друг път.

– *Какви са методите, чрез които можем да се ограждаме от лоши духове и влияния?*

– Вие си мислите, че лошите духове са по-силни от вас. Не мислете така, а знайте, че вие сте по-силни от тях, но не ги дразнете с нищо. Когато минава лош дух, не му се изпречвайте на пътя, сторете му място, оставете го свободно да си върви. Не го викайте, не приказвайте с него, не разсъждавайте, не спорете. Дайте път на злото да си върви. От лошите духове човек не може нищо да научи. Вие сте им като препятствие по пътя, затова искат да ви премахнат. Не заставайте на пътя им – нищо повече.

– *Ако те дойдат на нашия път?*

– Отбийте се.

– *Ако такива духове дойдат в някоя къща и постоянно безпокоят обитателите Ѝ, какво трябва да се прави?*

– Напуснете къщата – тя е тяхна.

– *А ако и в другата къща дойде някой от тях?*

– Като върви все по дирите ви, това показва, че има кармична причина. Може да е някой дух, който иска да се прероди чрез вас, а вие не му давате възможност. Той ще ви преследва по целия свят и през целия ви живот, докато си изплатите кармата.

– *Откъде се е взела в Рая змията, която измами Ева, щом се знае, че Раят е място на блаженство?*

– Змията е човешкият ум. Забележете, че змията дойде в Рая след създаването на Ева.

– *Защо не дойде по-рано?*

– Защото Адам имаше ум, а Ева нямаше такъв и змията Ѝ каза: „Аз ще се наместя в тебе, защото в тебе има сърце, а в мене – ум, който ти търсиш, и така заедно ще вършим работа в живота.“ „Ами как ще влезеш в мене?“ – запитала Ева. „Като ядеш от този плод.“

– *Нали Ева беше създадена от реброто на Адам?*

– Наистина, жената беше направена от реброто на Адам и той Ѝ даваше всичко, но не и своя ум. Той беше благороден и разумен, знаеше каква сила има умът и не Ѝ го даваше, защото се опасяваше. Като остана Ева без него, дойде змията и Ѝ предложи ума си, който Ева искаше от Адам, и Ѝ рече: „Аз съм, когото търсиш.“ Адам и Ева не представят нещо цяло. Отношенията на Адам към Бога бяха такива, каквито бяха отношенията на Ева към Адам. Адам не искаше повече да се разговаря с Бога – дотегнаха му разговорите с Бога и той се отказа от Него. Тогава Господ му рече: „Ти се отказа от Мене, но и тази, която искаш, ще се откаже от тебе.“ И наистина, Ева се отказа от Адам. Затова в сегашните времена всички жени се отказват от мъжете си. Когато мъжете поправят отношенията си към Бога, тогава и жените ще поправят своите към мъжете. Щом Адам пожела да се индивидуализира, да се почувства свободен, тогава и Ева поиска да се освободи. Тъй стои въпросът. По-ясно по него не може да се говори, защото който е слаб, ще се съблазни.

– *Осъдителни ли са неволните убийства на животни и растения? Може ли да се убиват вредните животни?*

– Въшката, която е паразит и която вие сте създали, можете да убиете, да я натиснете с нокътя си, ако ви прави лошо. Всичките паразити са черупки.

– *Освен паразитите има ли и други животни, които е позволено да се убиват, без да се създава с това карма?*

– Мишките, зайците и всички гризачи спадат към животните, които се стремят към паразитство. Ще ме попитате: „Защо растат тъй бързо горните зъби на гризачите?“,

„Защо задните крака на заека са по-дълги?“ Ще ми отговорят някои, че задните крака на зайците са по-дълги, за да бягат по-лесно нагоре. Ами като се търкалят надолу, лесно ли им е с тези крака? На всички страхливи хора краката са дълги, защото са користолюбиви. Зайците са страхливи и за да видят резултата от користолюбието си, хрътките ги гонят и казват: „Обичате користолюбието – защо го обичате?“ И това ще продължава дотогава, докато зайците дойдат в съзнание. Затова някои хора са користолюбиви – за да бъдат гонени и да видят сладостите на своето учение. Користолюбието е родено от страха. Господ дава възможност на користолюбивите да изпитат страха, като пуска техните врагове да ги гонят.

– *Кои животни са черупки и кои са безсмъртни?*

– Всичко, което хората са създали, е черупки и може да се унищожи.

– *Ако змия дойде и ухапе някое от нашите деца, трябва ли да я убием?*

– Змиите не хапят хората от Новото учение. Не трябва да се убиват – сами ще си отминат, без да ги убивате. Но дървениците и въшките, които са създадени от колективния човек, може да се убиват. Ще кажете: „Защо Господ прокле змията?“ Господ наистина прокле змията така: „Проклет е светът поради тебе!“ Но то значи: „Проклет е, дето те е родил с такива желания, стремежи и наклонности.“ Тъй че ако някое вредно животно не ни напада, ние нямаме право да го убиваме.

– *Ако някое от хищните животни, като бясно куче, вълк или друго някое животно, нападне и станат жертва много деца, не трябва ли да му теглим куршума и да избавим другите?*

– Това са второстепенни въпроси. Изобщо трябва да знаете, че всичко човешко ще трябва да изчезне и ще остане Божественото.

– *Как да се наричаме?*

– Ученици на Бялото Братство. Всички религии са методи на Всемирното Бяло Братство. Стяхто иска да сближи народите. Неговите пратеници създават и ръководят религиите.

– А философите и проповедниците на безбожието?

– Те са членове на Черното братство. Две братства се борят кое от тях да завладее света – човечеството. Спиритизмът и теософията са методи на Бялото Братство. Те подготвят пътя му.

– А онези религиозни учения, които не са успели?

– Те са опити, въведение. Организирането на света се дължи на Бялото Братство. Провини ли се някой, поставен да работи, отклони ли се от пътя, който това Братство му посочва, то го праща някъде, откъдето да бъде безопасен за хората – както например изпрати на о-в Света Елена Наполеон, който искаше да премахне феодализма и да даде права насока на църквата, обаче не устоя докрай и затова падна.

За Бялото Братство апостол Павел загатва в Посланието си към евреите, глава 12, а какво става с послушните и непослушните се говори в книгата на Йов, пак глава 12. В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни и всичко добро – няма нищо пропуснато. Ръководителите на това Братство са горе – там се посвещават, а долу работят. Всички светии са негови членове и действат от Божие Име, чийто Дух се проявява в разни времена и с различни методи – религии, учения и т.н.

22 август, петък, 16.30 ч.

Продължение на въпросите и отговорите

Когато се опирате на дърветата с цел да се лекувате, добре е да стоите от 5 до 30 минути облегнати с гърба си, а главата ви да бъде малко наклонена. Когато стоите на камък, трябва да стоите около 1-2 часа. Хубави места за лекуване са каменистите, защото като стоите върху камъните, намагнетизирвате се. Такива камъни има например в Арбанаси. Те трябва да са ръбести, защото през ръбовете им ще изтичат магнитните сили. Камъните са особено лековити през септември. Червените коне също имат много магнетизъм, затова язденето върху тях е добро.

Когато се правят слънчеви бани, добре е да сте облечени в бели или яснозелени дрехи – тези цветове са хубави. Важно е изпотяването. Ако сте на открито място, завийте се с тънка мушама. Когато се лекувате по този начин, трябва да съсредоточите мисълта си, да се излекувате направо от Природата.

Ако стане нужда да викате лекар, не викайте такъв, който да не е в хармония с вашите сили. Инжекциите, които правят лекарите, не са толкова полезни.

Ако ви дойде някоя болест, тя е за изпитание. Затова, макар и да страдате, издръжте си я, за да закалите характера си. Страданието от болест е в реда на нещата. Не издържите ли болестта, ще ви дойде друго страдание.

– Какви трябва да бъдат отношенията помежду ни и към по-слабите икономически?

– Защо не е възможно днес да реализираме комуната?

– На тези два въпроса няма да ви отговоря, защото не искате да ги разрешите.

– Какво би трябвало да направят родителите, когато видят, че синът или дъщеря им притежават някои пороци например крадат, играят на комар и прочие? Дали не се дължат тези пороци на обсебване?

– Този въпрос е трудно да се разреши, защото майките и бащите търсят по-лесни методи да поправят децата си. В такъв случай, от чисто окултно гледище, за да се излекува вашият син или дъщеря, ще им дойде някоя сериозна болест, в която животът им ще увисне на косъм. Родителите още при първото заболяване ще се уплашат, ще започнат да се молят да не умре детето им, но с това всичко пропада. У сина или дъщерята трябва да дойде един краен процес, който да внесе някаква промяна, някакво физическо или морално сътресение. Тъй че, разболее ли се вашият син, не се плашете и не бързайте да го излекувате, а го оставете, докато организмът му се изтощи. А родителите, със силното си желание да се подобри, го спират на средата на неговото лекуване. Вие спирате болестта с лекарства и болният физически се излекува, но духовно – не.

Една сестра каза:

– Зная един случай, когато синът на едно семейство заболя много сериозно и лекарят се произнесе, че няма да оздравее, затова го причастиха. Но със силни молитви той оздравя, защото обеща, че като оздравее, ще бъде послушен, ще има вяра в Бога и т.н. Като оздравя обаче забрави обещанието си – започна да нагрубява родителите си и дори казваше на баща си: „Ти си магаре, защото не можа да ме излекуваш.“

– Той, разбира се, не се е излекувал духовно и не е почерпил урок от дошлото страдание.

– Няма ли окултен метод, по който да свързват онзи, който го обсебва?

– Има. Ще трябва да го хипнотизирате 1-2 пъти и да му внушите.

– Но с това няма ли да се спре неговата карма?

- Това е именно.

– Когато дойде болестта, тя по желанието на родителите ли дохожда, или по други някои причини?

– Не, по закони, които стимулират неговата карма. Има много начини, но не е позволено да се казват. Това са свети неща и нарушите ли ги, те ще ви се отразят зле. Единственият

метод, когато синът ви краде, обира, продава, създава ви главоболия или когато дъщеря ви води безпътен живот, е следният: поровете се във вашия минал живот, вижте какво сте съгрешили пред Бога, изповядайте се пред Него така, че да не остане никаква скрита мисъл във вас. Щом синът ви краде или пакости, ще обещаете, че ще изплатите всички материални щети, които той ще направи, като помогнете на бедните. Това може да ви струва 20-30 хиляди лева, но обещайте да ги дадете; инак и парите ще похарчите, и пакостта ще претърпите, а синът ви в бъдеще пак ще краде и ще краде повече.

– За да краде и обезчестява, дължи се на обсебване; няма ли някоя висша сила, да тури виновника на мястото му?

– Бащата и майката трябва да имат тази сила, че да могат да освободят сина или дъщеря си от онзи, който ги обсебва. Ако имаше добро общество, то щеше да им въздейства, но при сегашните порядки това не е лесно.

– Ако родителите откажат да плащат?

– В бъдеще синът ще краде повече.

– Когато при някой сеанс един от присъстващите е обсебен, започне да лудува и има опасност за живота му, кой е най-лекият метод да се освободи човекът?

– Молитва и обратни паси.

– Кой е най-лесният и безопасен способ, който един духовен човек би могъл да употреби, за да влезе във връзка с духовния мир и да получи оттам някакво откровение или съобщение?

– Чисто сърце. За да постигне човек чистота на сърцето, най-първо трябва да бъде чрезмерно търпелив, милостив, да има тъй непоколебима вяра, щото никакво нещастие, никакво страдание да не могат да го разколебаят; да бъде еднакво справедлив към себе си и към другите, да бъде безкористен и самоотвержен.

– Това са качества, които трябва всеки да притежава, обаче ние искаме да знаем способи.

– Когато успеете да концентрирате ума си и да се повдигнете – ето способите.

– Какъв е смисълът и съдържанието на кръста, на кръщението, на венчаването, на паленето на свещи и кандила – изобщо на религиозните символи и обреди, ако може да ни кажете?

– При венчаването най-важните неща са пръстенът и венецът. Изобщо те нямат никакво практическо приложение; те са чисто мистически и няма с нищо да ви ползват.

– Как ще се познае човек, който лъже?

– По очите ще го познаете – има безпогрешни признаци, по които не може да се излъжете. Има ли ги някой човек – няма съмнение, че лъже; няма ли ги – ще се резервирате. Ако ви обясня признаците, ще започнете да подозирате всички хора. Тази материя е деликатна. За оногова, когото подозирате, може да се помолите и ако у него има престъпления, той ще се превърне на някое животно. Ако вие знаете да тълкувате тези емблеми, ще имате напълно разрешен въпрос. Невидимият свят е много внимателен и понякога не иска да извади налице престъпленията на хората, държи ги затворени. Безопасно е за онези, които се освобождават, а е опасно за другите.

Много пъти някои ваши постъпки, които вие смятате за грехове, в духовния свят не са грехове, а добродетели, и това, което вие не смятате за грях, в духовния свят го имат за грях. Например момък целуне мома; тук го смятате за грях, но в духовния свят го смятат за добродетел. Тази мома щеше да се развърти, а момъкът, като я целува, става неин идеал и с това я спасява. В духовния свят са важни мотивите за действията. Например някой ви открадне пари – туй в духовния свят се смята за добро, а някога, като ви дадат пари, това може да се смята за зло – в зависимост от резултата на сторената постъпка. Но има известни престъпления, за които и в духовния свят няма прошка; това са моралните престъпления. Морално престъпление е, ако убедите някого, че няма Бог. С това вие потопявате душата му в мрак, от който тя не може да излезе; лишавате го от най-великото благо в живота. Когато покварите сърцето, волята и ума на човека, това са също морални престъпления. В духовния свят

наказват много строго за такива престъпления. Против тях са говорили и еврейските пророци.

От 9 (22) септември да се прилага законът за десятъка. В прилагането на този закон вие ще калите сърцето, ума и волята си. Какви ще бъдат резултатите от прилагането на този закон, това ще видите след хиляди години.

От наше гледище Св. Богородица е Любов, Христос е Мъдрост, а религията – това сме ние. Христос е Божествената Мъдрост, която се проявява чрез Любовта. Религията е връзката – Любовта и Мъдростта се съединяват, за да ни създадат. Когато дойде на Земята, Иисус взе формата на човек, за да ни покаже, че Любовта ражда хората. Мъжете трябва да любят жените все по Бога, а жените да ги почитат по Бога. Жени или мъже, които нямат никаква Любов и Мъдрост, не са религиозни. В Бялото Братство жените и мъжете са равни – когато мъжът замества жената, той е жена, и обратно.

Онези велики народи, които сега разрешават важни въпроси, ако не се подчинят на Божията воля, ще станат по-малки от българския народ – ще бъдат наказани.

Важно е сега моралното падане и повдигане на човека. Онези, които паднат морално, ще останат за хиляди, хиляди години назад. Всичко, което сега става, става по Божията воля. Болшевиките вършат онова, което е предсказано – ни повече, ни по-малко.

Ако българският народ ви приеме като добре дошли у него, всичко ще му върви на добре, а ако не ви приеме, на зле ще му върви. Ако той приеме Учението, което му носите, Господ ще го благослови; ако не го приеме, ще бъде наказан. Ако ви приеме, няма да плаща контрибуции, но ако не ви приеме, контрибуция ще плаща.

23 август, събота, 10.30 ч.

Правилно разбиране на индивидуалния, обществения и духовния живот

Говоря ви за индивидуалния, обществения и духовния живот на човека, не и за политическия, защото той е външна дреха и защото, като разберете трите първи вида живот, вие ще разберете и политическия. Жена, която ражда деца, знае как да си приготви пелените, как да ги ушие. Аз уподобявам политическия живот на пелени. Вложете в душата си следната мисъл: „Планът на вашия сегашен живот е предвиден още преди 250 милиарда години и този план вие не можете да измените.“ Той ще се измени сам по себе си в следващото ви слизане на Земята. Всички ваши съвременни нещастия, несполуки и неразбирания се състоят в това, че вие си правите все нови планове за живота. Престанете да правите това.

Схемата на сегашния ви план на живот седи в Добродетелта, която ще се прояви чрез вашия физически живот – вашето тяло. Последното ще развие всички сили, всички елементи, всички възможности, които ще дадат форма на човешкия дух, форма на неговите прояви – Добродетелта. И тъй Добродетелта представя Земята в нейното твърдо състояние. В духовния свят под *твърдо състояние* се подразбира всякога резултат, добрите последствия. Правдата представя водата на Земята – каквото е водата по отношение на твърдата почва, такова е отношението на Правдата към човешкия живот, защото тя е, която смекчава твърдите тела. Хората, които са се озлобили, втвърдили са се, защото нямат Правда. Жена или мъж, които имат Правда, се смекчават. Дайте на един човек право – не въображаемото, а съществено, което той търси и което му се пада – и той ще омекне. Същото нещо е и с растенията – съществено за тях е водицата. Когато се озлобите един спрямо друг и станете твърди, това тълкувам

с липса на влага у вас, на Правда. Откъде ще намерите тази влага – тази Правда? Ще я вземете отвън, от извора, и ще я налеете във вашата саксия. Тази влага се налива през ушите по 1-2-3 капчици и оттам влиза в мозъка. Като налеят тази влага в ушите на жената и Ѝ кажат: „Слушай, отстъпвай на мъжа си“, жената отива при мъжа си и му казва: „Моля ти се, извини ме“, и с това тя му налива през ушите от същата влага. Мъжът казва: „А, ти наля и на мен вода в ушите“, и Ѝ прощава.

Най-добрият метод е да отдаваме на всеки човек правото, което му се пада, защото, както водата е необходима за растенията, за организираните същества, тъй и Правдата е необходима за нашите души, умове и сърца. Без нея растеж не може да има. Всеки, който иска да еволюира правилно, непременно трябва да влага Правда в себе си, в другите, а те – в него. Който не върши това, той е голям престъпник. Схващате ли ме ясно? Когато трябва да кажете правдата, истината, кажете я, макар и Земята да се обърне с главата надолу, дори когато това ви коства и живота. Нима, ако се запали къщата на някого, вие ще я оставите да гори и няма да я заливате с вода, докато не получите разрешение от господаря Ѝ да гасите? Ще заливате и без позволение, защото, ако не сторите това в дадения момент, цялата къща ще изгори. Много пъти се питате: „Какво ще кажат хората, ако кажа истината?“ Каквото и да кажат хората, заливайте къщата с котли вода и я гасете. Принцип, който няма никакво изключение, е този: поливайте, и свършена работа! Заливайте с вода всяка къща, която гори; поливай с вода всяко сухо цвете; отдавай право на всеки обиден, оскърбен човек! Но какво ще каже светът? Каквото и да каже светът, не мислете за последствията, защото вие страдате от това, че все искате да угаждате на хората, на света. Кажете: „Отсега нататък искам да угодя на Бога.“

Та отсега нататък искам да поливате хората с вода, защото всеки от вас е едно цвете. Във висшия свят вие сте саксии цветя, растения, а мислите ви в духовния свят са рози, карамфилчета, сливи, ябълки, круши и други плодове. В света

съществува само едно право – Божественото, а не човешкото. Само с това право ще обърнем света, ще го тикнем в посоката, в която трябва да върви. В света няма никаква сила, която може да се противопостави на този Божествен план, на тази Божествена Правда. Цялото пространство, цялото Небе и всичката Земя са заобиколени с хиляди и милиарди същества, които идат с оръжията си да направят всичко на пух и прах. Това е предвидено. От това, което виждате сега в света, няма да остане и помен – даже и архивите ще изчезнат. В бъдеще ще останат само картини от сегашното. От стария свят няма да остане нищо в Новия – нищо старо няма да влезе в него. Като слушате това, вие ще се изплашите.

Христос казваше на учениците Си: „За да влезете в Царството Божие, вие трябва да се родите изново." И когато Никодим запита: „Може ли стар човек да влезе в утробата на майка си и да се роди изново?", Христос му отговори, че стар човек не може да влезе в утробата на Божествената си майка, докато не стане малко дете; че старият човек, старият свят, трябва да си замине и че онзи, който иска да влезе в Царството Божие, който иска да служи на Бога, който иска да люби, трябва да стане като малко дете, че Царството Божие е за малките деца. Това е великото спасение, великото новорождение за всички.

Любовта е център на човешкия дух, извор на живота. Да любим, значи да сме намерили онзи извор, който постоянно извира от нас. Коя беше онази жена при извора? Самарянката. Христос Ѝ каза: „Аз ще ти дам жива вода" – нов живот, който ще извира, чийто извор изтича само от Любовта. Следователно ние трябва да възприемем Любовта или да отпушим старите извори, които сме запушили, иначе ще умрем от жажда. Трябва да превърнем старите извори в нови – от душите ни трябва да извират извори на Любовта. Любовта е свят, без който Духът не може да живее. Ако ме питате какво е Любов, аз я определям така: Любовта е светът, където живее Божественият Дух. Най-великият, най-възвишеният свят, който знаят старите мъдреци и Христос, е Любовта. И когато казват, че Бог е Любов, подразбирам

същината, от която всичко произлиза. От извора на Любовта милиони години ще произлизат всички светове.

Друга Добродетел е Мъдростта. Мъдростта означава света на вечните Божествени форми, изтъкани от Любовта. Когато говоря за Любовта, подразбирам Любов, която означава същината, самия живот. Някои наричат Любовта душа или дух, но и в единия, и в другия случай тя е същината на човешкия живот. В това разграничение Мъдростта представя формите на хармонията, на музиката и на поезията в света. Музиката принадлежи на Мъдростта и всичко, което човешкото ухо и човешкият език могат да схванат, то е нейно. Поезията е дъщерята, а музиката – синът. Затова мъжкият пол е по-груб от женския – момчетата са по-груби от момичетата. Музиката не е тъй нежна, не е тъй деликатна, както поезията; никой инструмент не е тъй нежен, както поезията – все ще направи известни дрезгавини. И тъй, Мъдростта е свят, в който от незапомнени времена се крият всички неща, които Бог е създал, всички неща, които възвишените духове са създали, и всички неща, които ние сме създали на Земята; затова този свят е достояние на нас. И тъй, Мъдростта съставлява атмосферата, в която живее човешкият дух. Аз ви говоря върху практическата страна на въпроса, върху психологията на този въпрос, а не върху анатомията, нито върху физиологията на менталното поле.

Друга Добродетел е Истината. Тя съставя светлината и топлината на човешката душа и затова я наричат *свят на душата*. Само в света на Истината може да се намери цената на всички неща. Там се оценява, там се сформира човешката карма. В този свят се намират везните, чрез които се определя какъв ще е бъдещият човешки живот, какво направление и какви сили да му се дадат. Оттам се черпят всички възможности. Когато казвам, че трябва да сте добродетелни, схващате ли какви трябва да бъдат отношенията? Трябва да имате почва, на която да стъпите. Когато казвам, че трябва да сте справедливи, значи трябва да имате влага, която е носителката на живота. Когато казвам, че трябва да сте умни, интелигентни, мъдри, значи трябва да имате атмосфера,

която да пренася семената от едно място на друго и да се поливат тези семенца, докато израснат. Когато говоря за Божествената Любов, подразбирам всички възможности, които са скрити във всяко живо зрънце, всички сили, които са скрити във всяко живо семенце. С тези възможности и сили да използвате елементите на външния свят за изграждане на Новия живот. Когато Любовта дойде на Земята, тя дава възможност на всяко семе, на всяко живо зрънце да расте и да се развива. Понеже Истината е светлина и топлина, тя е тясно свързана с Любовта и дава възможност на Любовта да развива скритите сили отвътре навън. Мъдростта оформя тези скрити сили и ги туря в ред и порядък. Приложете тези думи в себе си, доколкото ги схващате. В Писанието се казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища." Защо? Защото няма почва. Всеки трябва да има основа, върху която да може да гради. Тази почва са Добродетелите. Христос казва, че човек, който няма Добродетели, прилича на онзи, който съградил къщата си върху песъчлива почва. А човек, който има Добродетели, прилича на онзи, който построил къщата си върху канара. Здравата почва е Мъдрост. Ако не сте добродетелни, животът ви ще се събори заедно със зданието и ще ви затисне отдолу.

Методи за приложение

Вие се колебаете в нещо, не знаете кой път в живота да хванете, не знаете кое учение е право, за да го възприемете – дали православното, или евангелисткото, дали учението на Библията, или науката; изобщо в борба сте. При такива случаи кажете на ума си: „Аз искам да бъда добродетелен!", и свийте юмрука си. Ако у вас се роди някакво противоречие, това е спор, който става между интелигентните духове вътре във вас. Свийте юмрука си и кажете: „Аз искам да бъда добродетелен!" Поуспокоите се малко, дохожда изново борбата, този спор. Пак свийте юмрука си и кажете: „Аз искам да бъда добродетелен!" При всяко казване на тези думи – един, два, три или повече дни, месеци или години – у вас ще се прояви една Божествена светлина, умът ви ще

започне да се разсветлява. Това значи да бъдете добродетелни в Бога. Когато Христос казва: „Аз съм Пътят“, подразбира се: Аз съм Добродетелта – пътят, по който можеш да ходиш в безопасност.

Някой път условията в живота ви така се стекат, че като започнете някаква работа – не ви върви. Започнете друга. Децата ви умират, къщата ви се събаря, приятелите ви гонят и вие се слисате – не знаете какво да правите. Стиснете юмрука си и кажете: „Аз искам да бъда справедлив!“ Продължавайте така месец, два или година и ще забележите как тези неща започват да отстъпват. Когато свиете юмрука си, всички мъчнотии се побеждават, и то много лесно. Вие сте стари философи, съмнявате се и си казвате: „Не зная дали, като свия юмрука си, ще успея.“ Щом търсите Правдата, ще успеете. Мислете, че всички нещастия ви сполетяват, защото не сте справедливи! Трябва да намерите влага, да я поставите на място и всичко ще се поправи. Отсега нататък искам да казвате: „Ние искаме да носим Божествената Правда в себе си, затова ще я дадем на всяко растение, на всеки човек.“ Тогава всичко ще бъде изобилно, всички ще се задоволят и ще започнат да растат. Когато срещнете някой човек да ви се оплаква, стиснете ръката си и кажете: „Ние ще ви дадем Божествената Правда“, и си отминете по пътя. Попитайте го вярва ли в това. Ако не вярва, няма да успее в нищо, но ако вярва, всичко ще му се даде. Той трябва сам да отвори устата си, за да му се налее вода – ако зъбите му са стиснати, откъде ще му се налее вода? Това е алегорично. Ръката, юмрукът, които свивате, показват, че вие хващате Господа, Който е във вас, и Правдата, която е отвън, а това значи, че ще дадете някому Правда. Как може да дам някому Правда? Срещна някого, който ми се оплаква, че му откраднали хиляда лева; аз извадя, та му дам толкова пари – с това не възстановявам ли Божията Правда? Имате ли Правда, всякога можете да възстановите Божията Правда. Обрали някой болен човек, дохождат да ме питат да го лекуват ли. Ако имате пари в касията си, лекувайте го, ако нямате пари – не може. Този метод е за вас, които искате да бъдете ученици, а не за света.

Направете тези опити, та идната година, като се срещнем, ще видя какъв е резултатът от това свиване на юмрука – дали сте го свивали по всички правила. Отварянето на ръката показва, че сме свършили работата, която ни е предстояла, а свиването – че вършим работа. Когато вдигнем ръцете си нагоре и се помолим, това означава: „Господи, свършихме вече работата си, дай ни друга работа."

Друг метод: смущава ви някой въпрос, не можете да го разрешите. Кажете в себе си: „Аз искам да бъда мъдър." Мислете върху тази дума, свивайте юмрука си и я повтаряйте често. С честото повтаряне на тази дума вие ще създадете в себе си условия, за да се събудят във вас известни спящи чувства. Вие не знаете каква сила има всяка произнесена дума! През тази година аз ще ви свържа с всички жизнени сили. Ако през годината изговаряте всички думи, които ви казвам, вие ще имате отлични резултати. Свържете ли се през другата година, вие и да искате да направите нещо, няма да успеете. Често ме питате: „Какво да правим?" Свивайте юмрука си и пожелавайте да бъдете мъдри.

По същия начин казвайте: „Господи, аз искам да любя!" Някои казват: „Господи, изпълни душата ми с Любов!" Любовта не иде отвън. Свийте юмрука си и кажете: „Господи, аз искам да любя!" Като свивам юмрука си, това значи, че аз искам да влея във вас Любовта, та да разберете какво значи тя. Тази година ще свия юмрука си срещу всинца ви и по този начин ще влея в душите ви това, което никога не сте имали. Това са принципи, върху които няма нужда да правите никакви разисквания, никакви философствания. Приложете ги по който и да е начин.

Ще ви дам някои методи, които да прилагате, когато нямате успех в работата си, или по-право – за уякчаване на всичко казано досега.

За укрепване на Добродетелта всеки от вас през тази година ще посади по 10 семки от сливи, 10 семки от ябълки, 10 семки от череши и 10 семки от круши; ще ги наторите добре и ще ги наглеждате. Ако имате своя градина, ще ги посадите в нея, ако нямате своя, то в градината на някои

ваши познати; но ако и там не може – то някъде в гората. Ако искате, може да ги посадите и в някое сандъче или в саксия. По този начин ще проучите условията за посаждане и отглеждане на плодни дървета. Ако не можете да посадите няколко дръвчета, как бихте могли тогава да посадите вашите мисли? Божественият закон изисква да сте точни в най-малките неща, затова, ако се колебаете в изпълнението им, нищо няма да излезе. И всяко нещо искам да вършите доброволно.

За уякчаване на справедливостта ще прилагате следния метод: през годината ще полеете вода на 40 плодни дръвчета, било във вашата градина, било в градината на ваши познати, приятели или в някое лозе, или където и да е другаде. При поливането на дърветата ще свивате юмрука си и ще казвате: „Аз искам да бъда справедлив!“ Това значи: както аз поливам дръвчетата, така и Господ ще полива след мене. С това вие поставяте една солидна основа на вашия живот. Искам да ви науча да служите първо на растенията, а после на хората, защото растенията ще ви оценят. Човек, който е готов да полива вода на няколко дръвчета, който е готов да изминава за тях по няколко километра път, ще е готов да поднесе вода и на много хора. Човек, който не е готов да полее на една череша, той не ще донесе никому другиму вода. Верният в малкото е верен и в многото. Един турчин в Русе, по занятие шивач, всеки ден шиел до обяд, а след обяд лятно време взимал две големи стомни, напълвал ги с прясна студена вода и тръгвал от дюкян на дюкян да черпи хората със студена вода. Всички го смятали за много добър, но си казвали, че е малко халосан; всъщност той се готвел за работа в живота, а в бъдеще обещава да бъде един добър ученик. Който поднесе чаша вода на някой жаден, ще получи големи блага на онзи свят. Като почерпите някого, кажете: „Аз искам да бъда справедлив.“ Като се черпите един друг с вода, ще придобиете учтивост, готовност да си услужвате. Като ходите на екскурзия, носете си по-големи манерки, за да черпите повече хора. Като прилагате и изпълнявате това правило, в година време ще бъдете неузнаваеми. А днес, като

седнете на трапезата и ви помолят да донесете някому вода, вие негодувате, че ви безпокоят. Вие трябва да сте толкова внимателни, че да предугаждате кому се пие вода и да услужвате с готовност.

Метод за уякчаване на Истината: през цялата година да намерите най-малко 40 същества, онеправдани в нещо или намиращи се в някое нещастие, и да ги успокоите в името на Истината. Например някое дете е хванало пеперудка или насекомо и го измъчва; спрете се и се постарайте да убедите детето да не разваля крилцата на пеперудата или да не измъчва насекомото. Влезте в някоя къща, където мъжът или жената са онеправдани, намират се в безизходно положение, никой не разбира тези огорчени души. Спрете се пред тях и кажете: „Господи, аз искам да бъда истинолюбив, искам да влея Истината в тези души“; или: „Господи, Великото Благо на Живота, тъй си казвал в миналото, тъй казваш и сега: „Аз съм Истината“; ние искаме да работим и да внесем Истината в нашите души и в душите на нашите ближни.“ Ако постъпвате така, като ви срещна след една година, няма да ви позная.

24 август, неделя, 7 ч.

Начин за самоконтрол

– Бих желал да зная какво мислите да вършите през тази година до идната, по това време.

– *Да работим за Господа, да се повдигнем духовно и всичките ни работи да са извършени с Мъдрост.*

– Това е хубаво, но искам да бъдете естествени и да имате ясно понятие за работата. Ако попитате някой ученик какво иска да прави, ще отговори: „Искам да уча.“ Когато ви питам и вие отговаряте: „Искаме да работим за Господа“, вие трябва да постъпите като ученика, който като каже: „Искам да уча“, като се породи в него това желание, търси училище да започне работа. След като намери и постъпи в училището, ученикът казва ли: „Аз се моля училището да ми даде съзнание да се уча“? Не. Като е влязъл вече, той трябва да има волята да се учи. Училището може да му нареди предметите, които трябва да учи, и да му даде само разяснения върху тях. Той трябва да има в себе си воля да учи. Виждам, вие имате желание да вършите Волята Божия, но се питате как. Ще ви покажа как да я вършите.

Ще започнете с геометрията – ще се научите да чертаете. Ще начертаете равностранен триъгълник, голям най-много 50 см, но не по-малък от 10 см. Вътре в него ще начертаете още два по-малки равностранни триъгълника. Големината им ще бъде според страните и полетата:

10 см	5 мм
20 см	10 мм
30 см	15 мм
40 см	20 мм
50 см	25 мм

На страните им ще напишете, както тук е показано.

Триъгълника ще поставите някъде в стаята или ще го носите в бележник в себе си и всяка вечер, преди лягане, ще отбелязвате по страните му точици със съответни краски,

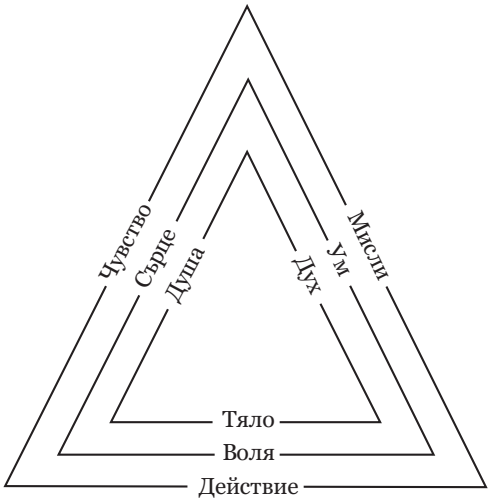

като наблюдавате върху мислите, желанията и постъпките си: доколко сте запазили равновесие, къде сте се отклонили през деня, къде куцате – изобщо дали вървите по пътя на правилното развитие. Този триъгълник ще бъде една схема, която ще показва къде куцате най-много: дали в ума, в сърцето или във волята; дали в душата, духа или тялото; дали в чувствата, мислите или действията. Законът е такъв: като направите погрешка, вие изменяте триъгълника, във вас няма равновесие. Тогава ще се постараете да го възстановите. Няма да си легнете с неразположение на духа, а ще гледате да въдворите хармония в него. Инак ще съборите онова, що градите. Това, което ви давам, е практически метод за самопознание и изправяне.

Сега ще ви дам упътване с какви краски да отбелязвате точиците в триъгълниците – как да ги нашарите и да ги направите по-красиви.

Точиците ще се поставят там, където дейността и проявата са най-силни: черните – извън триъгълниците и ще вървят отгоре надолу, а за основата – отдясно наляво. Цветните пък ще отбелязвате отдолу нагоре, а за основата отляво надясно.

С точици	ще отбелязвате:	
Черни	Дисхармония на	Чувствата Мислите Действията
	Слабост на	Сърцето Ума Волята
	Упадък на	Тялото
Червени	Подем на	Чувствата Мислите Действията
Зелени	Подем на	Сърцето Ума Волята
Сини	Подем на	Душата Духа Тялото
Виолетови	Крепост на	Сърцето в добродетел
	Непоколебимост и смелост	В Истината и вярата
	Победа над	греха

Неволните грешки в чувствата, мислите и действията са в подсъзнанието; волните на сърцето, ума и волята – в съзнанието, а ония на душата, духа и тялото – в самосъзнанието.

Обяснение: когато чувствата ви са в дисхармония, на страната на триъгълника, където е отбелязано *чувства*, ще поставите горе черна точица. Ако мислите ви са в дисхармония, на страната, където стои *мисли*, горе – черна точица. Ако има дисхармония в действията ви, на страната, където е написано *действие*, ще поставите черна точица, като вървите отляво към дясно. Ако сърцето ви е неразположено, усещате слабост, ще поставите черна точица на съответната страна. Зле ли сте разположени, точиците ще слизат отгоре надолу; добре ли сте разположени – отдолу нагоре. Ако през целия ден сте добре и сте доволни от работата си, ще поставите червена точица отдолу нагоре. Ако през деня сте правили усилия и сте постигнали някакъв резултат, имате

подем в развитието на сърцето си, ще поставите зелена точица. Ако сте направили усилия и сте повдигнали душата си във вяра и Добродетел, ще поставите синя точица. Ако сърцето ви е било крепко в Добродетелта, не сте се поддали на изкушение, на грях, ще поставите на съответното място виолетова точица. Същото нещо ще бъде и за ума и мислите. Ако вашият ум и вашите мисли са спомогнали за усилване на вашия живот, на техните места ще поставите отвътре в триъгълника червена точица – да похвалите ума. Ако той ви е спънал в живота, ще поставите черна точица. Ако видите, че вашият ум е дал права посока на вашия живот, ще поставите зелена точица. Ако умът ви право разрешава въпросите на Истината и вярата, ще поставите синя точица – има подем. Ако сте били смели и решителни в Истината и вярата, ще поставите виолетова точица. Ако волята ви се застъпва за прав и добър живот, ще поставите на съответното място от ляво към дясно червена точица. Ако тя се застъпва добре за вашето самовъзпитание, ще поставите зелена точица. Ако е твърда и положителна в Истината – синя точица. А ако е непоколебима в пътя на Истината – виолетова точица. Можете ли по тази схема сами да разрешите какво ще правите с духа, душата и тялото си? Ще се водите по същия път. От работата си върху този триъгълник ще можете да познаете къде сте се отклонили, за да се поправите.

Черните точици ще съберете поотделно в особен бележник и ще ги умножите с 2 – число на борба – според съответната краска, дето са поставени черните точици. Червените точици, означени с четири, ще умножите с 2: 4×2=8; зелените – означени с 3: 3×2=6; сините – означени с 5: 5×2=10; виолетовите – означени със 7: 7×2=14. Ще рече: съответната грешка ще поправите с толкова добри дела. Както виждате, ще започнете да боравите с математиката. Ще намерите черните точици, които пречат на вашия живот, на вашето развитие, на вярата, на силата ви, и на всички тези числа ще поставите минус; другите са плюс. Всяко число, което сте изгубили, ще умножите с 2. Например в живота имате 4 минус; ще го умножите: 4×2=8. Цифрата 8 е закон на Духа; той ще ви научи

да работите. За да можете да изправите една своя погрешка с механическа точност, непременно трябва да я умножите. Не разделяйте, защото дроби не учим. Друг пример – имате слуга, комуто сте обещали да плащате по 10 лева на ден, но му давате само 5 лева. Ако искате да поправите грешката си, трябва да я умножите с 2, а именно 2×5=10. Двойката показва, че трябва да му платите два пъти повече от онова, което сте му задържали, т.е. 10 лева. Петте лева, които сте му дали, ще отидат за лихва. Господ казва: „Четворно ще му въздам“ – ще рече, и с лихвите. Вие не можете да поправите една своя погрешка, докато не я умножите. Имате ли да давате някому 3, ще умножите с 2 и всичко ще се свърши. Чрез умножение вие поставяте вашия ум в действие и в работа с Божествения ум.

Това, що ви давам, е за поправка, а не за наказание, защото наказанието не всякога поправя. В училищата има установени наказания за поправяне на децата. А вие ще мислите и действате по Божествения закон – умът ви ще работи как да ликвидирате грешките си. В духовния свят законът е такъв: последният час от деня и последният ден от годината компенсират, поправят всичко, и обратно. Те дават условията за ликвидиране на кармата. Впрочем този закон е верен и в живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а в последния да спечелите, той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а в последния да изгубите. Настоящият ден е Божественият, той компенсира и заглажда всичко; той е последен ден за работа. Има дни, които не са последни. Може да имате дни, но да нямате волове и оръдия за работа. Затова не отлагайте работата си за другия ден. Не казвайте: „Утре ще направя това, ще направя онова.“ Не! Трябва да се мисли, че всяка вечер е последната в живота ви. Ако ви се приспи и не изпълните работата си, ще отбележите в бележника си, че сте били немарливи.

В това себеконтролиране да няма никакво самоосъждане – да не ставате роби, а като видите черна точица, умножете я по 2 и се зарадвайте, че ви се дава възможност за работа. Да съдим постъпките си, значи да се стремим да се изправим. Но

да казваме: „Моята работа е свършена“, това не е изправяне, а самоосъждане, което ученикът не трябва да прави.

Тази работа ще започнете от 9 септември, стар стил. През цялата година ще шарите триъгълниците и ще си давате отчет за всичко помислено, почувствано и сторено.

КОСМИЧНАТА ОБИЧ

Публична беседа, 24 август, 1919 г., неделя, 10.30 ч.
Модерен театър

Когато чуете думите *космична обич*, на пръв поглед може те да ви се видят странни и да се запитате: „Как е възможно обичта да бъде космична?“ Може. Аз употребявам тази дума в много широк смисъл. Думата *Любов* употребявам в смисъл на енергия, която излиза от центъра на Вселената и отива към периферията, а думата *обич* употребявам в смисъл на енергия, която излиза от периферията и върви към центъра на Битието. Любовта наричам творчески, съзидателен процес, а обичта – процес, който върви отдолу нагоре, който съгражда. Когато говорим за култура, за обществен, политически и духовен живот, подразбирам обичта, проявена в своята велика дейност, т.е. тя представя един съзнателен процес, който става индивидуално във Вселената. Ще ви моля за момент да оставите своите възгледи, каквито и да са те, и да разсъждавате заедно с мене, без да критикувате. Ако искате да имате полза, поставете се в положението на фотография, която възприема картините такива, каквито са, а после критикувайте. Ако се поставите едновременно на критична почва, вие ще възприемете представленията невярно, а с това и критиката ви ще бъде неразумна.

Аз говоря върху обичта, защото тя е необходим елемент за всекиго от вас. Всеки, който иска да бъде здрав и щастлив, трябва да разбира вътрешната сила на обичта. Мнозина говорят за Любов и обич, но ги смесват. Любовта твори, а обичта съгражда. В много случаи обаче Любовта и разрушава. Котката изяжда мишката от Любов, защото тя тъй разбира и проявява процеса на Любовта. При това вие знаете как я изяжда – не съблича кожата Ѝ, не изхвърля от нея нечистотиите Ѝ, а я поглъща заедно с тях. И ни се вижда много странно как тъй котката, която е образец на чистота, която е тъй префинена в това отношение, да не знае как да яде.

Но и от хората има мнозина, които имат навика на котката – не знаят как да се хранят. Когато един човек погълне в ума си една мисъл с всичките Ѝ нечистотии – с кожата, червата, стомаха и прочие, – това показва, че той не знае как да се храни. Такъв човек има лакомията и любовта на котката. И когато ние колим и изяждаме животните, с това изразяваме любов към тях. Ако животните биха ни запитали защо ги колим и изяждаме, ние би трябвало да им отговорим, че това вършим от голяма любов към тях – искаме да ги турим вътре в себе си, да не ги гледаме само отвън. Любовта казва: „Аз не признавам никакво друго съществуване освен моето и всяко друго същество, което се намира извън мене, трябва да влезе в мене.“ Тъй са разбирали Любовта още старите хора, тъй я разбира и новото поколение. Ако ние я разберем другояче, мислим си, че ще се натъкнем на едно противоречие.

В съвременния обществен, политически и духовен живот всички хора страдат от преизобилна Любов, от която на всекиго се е втръснало. На прост език казано, ето как стои работата: ако една жена има много вълна и я остави, без да я тъче, вълната започва да мирише. Аз пък казвам: Любовта Ѝ започнала да мирише. Трябва да намери процеса на Любовта, да започне да пере, да влачи и да тъче вълната. Може като тази жена да имате много вълна, като хора може да сте богати, търговци, философи, учени, проповедници. Всичко е добро, но не предете и не тъчете ли със знанията си, тогава сте проповедници на вълна, търговци на вълна, философи на вълна, учени на вълна и т.н. Вие имате само неизпредена вълна. Вълната трябва да се изпреде, а ще се изпреде тогава, когато дойде онзи велик процес на космичната обич и у нас се пробуди космичната сила или, както казват съвременните философи, когато у нас се пробуди висшето съзнание и разберем, че трябва да работим за общото благо на цялото човечество – на всички живи същества – безразлично дали ги виждаме, или не.

Ще кажете, че мисълта ми е малко странна. Действително е странна, но не всички странни неща са неверни, също както не всички обикновени и познати на нас неща са

верни. За да направя мисълта си ясна, ще си послужа с една картина. В миналото, в златния век на човешката култура, в тъй наречената *първа раса на боговете*, живял в тяхното царство велик мъдрец. При него се явил един ученик да го моли: „Искам да ме научиш на една от великите тайни на Битието, а именно да бъда в състояние да се превръщам в каквато форма пожелая, в грамаден размер, да ставам голям, колкото Слънцето, да изпълвам пространството и по този начин да бъда видим от всички.“ Мъдрецът казал на ученика си: „Да бъде според желанието ти.“ Ученикът се зарадвал много и си казал: „Най-после научих тази велика тайна – да бъда видим от всички – и сега ще бъда най-щастливото същество.“ Но той забравил да попита учителя си как да се смалява, когато пожелае. Станал наистина голям, всички го виждали, но не можел да общува с хората – не ги виждал, понеже стоял високо над тях; не можел да се прекривява и да говори с тях, затова ходел навсякъде сам, чувствал се много уединен. Всички го виждали необикновено голям; много учени, философи, физици, астрономи започнали да го изучават и да търсят причините, по които естеството го направило такъв. Създадени били хиляди теории и легенди за неговия произход. Великият мъдрец, неговият учител, просто казал: „Причината за тази големина не е нищо друго освен желанието на ученика да стане голям, за да го виждат всички, и аз изпълних желанието му.“ При този мъдрец отишъл друг ученик и казал: „Учителю, аз искам да ме научиш на тайната да се смалявам дотолкова, че да не ме вижда никой в света.“ Мъдрецът изпълнил и неговото желание – ученикът станал много малък, невидим. Но и той, както първият, забравил да попита как би могъл да се върне в първоначалното си положение. И след като станал невидим, като слязъл до най-големите дълбочини на Битието, той поискал да се върне назад, но не могъл да стори това.

Тези двама ученици представляват двата противоположни полюса в света: единият образува големите светове, Макрокосмоса, а другият – малките, т.е. микробите, които се загнездват навсякъде, невидими от никого, и мъчат днес

хората. След време при същия мъдрец се явил друг ученик и казал: „Учителю, аз искам да ме научиш на свойствата на виделината и топлината – да бъда едновременно и видим, като светлината, и невидим, като топлината. Видим като светлината, за да озарявам грамадните светове, и невидим като топлината, за да стоплям и най-малките животинки долу по Земята.“ Учителят му отговорил: „Да бъде според желанието ти.“

И така, в съвременния свят има три процеса, които работят едновременно. Според единия процес някои хора искат да забогатеят, да станат учени, философи, министри, генерали, да образуват държава. Тези хора наричаме велики, защото са научили изкуството да стават големи – те разбират тайната да се увеличават и привличат всички хора, цялото общество наоколо си. Но главното не са научили – изкуството да организират хората и обществата като съзнателни единици. Магнитът също привлича железните стърготини, но не знае как да ги организира. Да организираш, още не значи възпитание, още не значи да учиш другите на закона на обичта.

Следователно, когато говорим за виделина, подразбираме процес, в който човешкият ум се разширява и придобива вътрешно самосъзнание, а под топлина се разбира процес на сгъстяване, на вътрешно съграждане. Светлината е процес, който иде от центъра към периферията, а топлината – процес, който иде от периферията към центъра. Светлината аз наричам артериална кръв, а топлината – венозна. Затова обичта, когато мине през сърцето на някой човек, понеже представлява венозна кръв, поема и изхвърля всички нечистотии. Ето защо казваме, че обичта лекува. Светлината и топлината, т.е. артериалната и венозната кръв, постоянно се сменят и чрез тези два процеса се създижда, съгражда човешкото тяло. Тези две течения, два процеса се намират навсякъде.Те се срещат в ума, в сърцето и в душата на всеки човек. Следователно, за да изучим живота, трябва да го изучаваме тъй, както Природата го е създала, а не както ние го виждаме днес.

Сегашните хора може да спорят дали има душа, или не – това е въпрос на разбиране. Щом човек има съзнание, има и душа; щом има мисли, има ум; щом има чувства, има и сърце. Може ли да видите предмет, който се топи, без да помислите за топлината? Може ли да видите осветен предмет, без да помислите за светлината? Нашите заблуждения се дължат на сенките, които са хвърлени върху нас. Затова ние трябва да хвърлим повече светлина и топлина върху себе си, за да направим прогреса видим. За да ви изясня тази велика мисъл, ще си послужа пак с един окултен разказ. Ако бих ви говорил философски, предметът няма да ви бъде интересен. Аз искам да направя Истината достъпна за вашите умове и затова ще си послужа с езика, с който разполагаме. В онова царство на древността, за което вече ви разказвах, царят имал две дъщери, едната от които била много красива. Тя отива един ден при Великия учител на Мъдростта и му казва: „Учителю, аз искам да направиш красотата ми такава, че който мине покрай мен, да се омае; да стана така блага, че който ме види, да не иска да се отдели от мен; същевременно искам сестра ми да бъде лишена от тези качества – никой да не я обича и да стои постоянно вкъщи, за да не ми пречи.“ Мъдрецът Ѝ отговорил: „Да бъде според желанието ти.“ Качила се тази царска дъщеря на кон, погледнала гордо наоколо си и казала: „Аз съм царската дъщеря.“ Започнали да се струпват наоколо Ѝ хора, коне, волове, мухи – всичко, каквото срещала на пътя си. Като се натрупали много коне, започнали да се препират помежду си и да се ритат кой да бъде по-близо до нея, а с това се вдигнал много голям прах. Воловете започнали да се бодат с рогата си, пчелите започнали да се жилят, осите също. Вдигнал се страшен шум и бой и животните започнали едно подир друго да падат мъртви на земята. Като видяла всичко това, царската дъщеря разбрала колко погрешно схванала живота във Вселената, хванала се за косите, отишла при сестра си и Ѝ рекла: „Сестро, помогни ми, понеже извърших голямо престъпление.“

Питам ви: ако между вас се яви една такава царска дъщеря и предизвика толкова ритания и бодежи между вас,

ако всички хора се хванат за косите и започнат да се бият, тази царска дъщеря дала ли ви е смисъла на живота? Не. Ако вие сте раздвоени и не можете да намерите смисъл в живота, ще търсите причината в това, че сте онеправдали душата си. Красивата царска дъщеря е нашето тяло, за което ние жертваме всичко. Философи, писатели, политици, проповедници – всички живеят само за тялото си, защото най-важното нещо за нас в живота е да угодим на тялото си – какво ще ядем и пием, как и от какво ще бъде сготвено яденето, дали от месо, или от растителна храна, печено ли ще бъде, или варено и т.н., в името на което се събираме на банкет и казваме: „Това е философията на живота!“ Отговарям: това е философията на стомаха. Казвате: „Да уредим обществения живот.“ Да, да уредим обществения стомах – това вие мислите. Разстрои ли се стомахът ви, разстройва се и общественият, и политическият живот. Питайте някой лекар, ако се разстрои стомахът на някого, има ли той възможност да философства и политиканства? Преди години, връщайки се с трамвая от село Княжево, чувам да се оплаква един банкер на своя приятел, че от известно време не му давали нищо да яде, освен да пие по малко мляко. Спътникът му го пита:

– Ами защо така, нали си господар на себе си?

– Да, но стомахът ми е разстроен.

– Е, като е така, ще си носиш последствията.

Като усеща, че стомахът го боли, отстъпва пред всяка друга философия – стомахът е, който дава направление на мнозина в чувства и действия.

Космичната обич е един велик закон, който разпределя действията на всички сили в нашето съзнание тъй хармонично, че на всяко нещо, което създава, му дава и съответната храна, която му е необходима: на ума – съответните мисли, на сърцето – съответните желания, и на волята – съответните действия. Но обичта може да преподава само майката. Когато майката съгражда организма на детето си, тя му дава обич чрез своята обич на самопожертване. И само онзи, който се самопожертва, живее, защото усеща една радост, която го съживява. Много някогашни богати

българи не живеят вече, а Ботев, Раковски и други, които са се пожертвали, са преживели, защото те са научили закона на обичта. Някои ще ми възразят: „Да, но Ботев не е бил вярващ.“ Не е важно, че той не е вярвал като нас; важното е дали е разбирал и прилагал закона на самопожертването за ближните си. Това е важното и необходимото за нашето досъграждане. Когато ми кажат за някого, че не вярва, че има ексцентрични възгледи, аз запитвам: „Тези възгледи повдигат ли го, повдигат ли обществото?“ Ако е „Да“ – тогава е безразлично, макар да минава в очите на хората за невярващ. Ако аз нося запалена свещ, а друг носи незапалена, питам ви: кой от двама ни е правоверен? Правоверни са тези, които носят запалени свещи. Когато видите, че някой носи незапалена свещ, кажете му да си запали свещта – тогава той ще стане правоверен. Казвам и на свещеници, проповедници, учители, граждани, социалисти, комунисти, казвам на всички да запалят свещите си, за да станат правоверни. Запалете свещите си всички, от най-големия до най-малкия, за да не остане някой с незапалена свещ, защото светът се нуждае от светлина! Като блесне светлината, ще дойде и топлината в сърцето, а с това ще изчезне всичката омраза, която сега съществува, ще изчезне и стремлението да станем малки и големи. В космичното съзнание ние разрешаваме въпроса не от гледището на един народ, а от гледището на онзи велик закон, който ни дава подтик и осмисля нашия живот. Всеки баща и всеки учител, който обучава деца, трябва да прилага сполучливо новите методи за възпитание и образование, за да помогне на питомците си. Бащите и майките, които пращат децата си на училище, пращат ги не само да събират знания, но и за да могат да прилагат практически тези знания. Учителите трябва да учат децата най-напред как да се хранят – какво да ядат, какви са свойствата и качествата на храната, кои храни са най-полезни в здравословно отношение; след това трябва да ги научат как да дишат, за да възприемат чистия въздух. Под *въздух* аз разбирам всички мисли, каквито и да са те, стига да дават стимул и благороден подтик на човешката душа.

Не мислете, че аз искам да ви направя правоверни. Свободни сте да мислите и действате, както си искате. Аз искам само да ви давам нови методи в живота, за да не се намерите някога в противоречие. Положението, в което се намира съвременното общество, аз уподобявам на положението на гъсеница, която се храни с листа. Но настъпило е времето, когато тази гъсеница трябва да се превърне в пеперуда. Как ще се храни тя тогава? Вече няма да се храни с листа, а ще се учи на изкуството да си направи крилца, за да хвръкне и да вади сокове от цветовете. По закона на еволюцията съвременното общество преминава сега от едно състояние в друго. Не мислете, че ще живеете така по старому. Не. Господ вече ви е лишил вече от листата – така е писано в Божествения закон. Бог не позволява вече да се храните с листа, когато за вас е настанал периодът на пеперудите – да хвърчите и да употребите своя хобот. С други думи казано, хората трябва да се научат да се обичат. Това учение носи Новата култура, която ще създаде и новата раса, за която съвременното общество дори няма и представа. Хората, които ще дойдат, ще бъдат във всяко отношение велики – по Добродетели, по Справедливост, по Любов, по Мъдрост, по Истина. Вие ще отворите къщите си за тях, ще стоите пред тях без страх – няма да има нужда да ви пазят стражари и войски. Те няма да ви натрапят насилствено своите убеждения; няма да има и сегашните противоречия. Нова култура ще бъде тогава! Едни от вас ще се удостоят да влязат в тази култура, а други ще останат в положението на гъсеници, ако още ходят с този ум. С това не ви укорявам, а ви казвам да знаете, че туй е един велик закон, който Природата безпощадно прилага, защото в действията си е напълно справедлива. Когато постави човека в известна фаза на развитие, тя иска резултати и няма тя да го чака, а той трябва нея да чака.

Като ви говоря така, не мислете, че искам да ви направя адепти на това Учение, а ви казвам, че за вас иде голяма катастрофа. Ако вие се залъгвате и останете още десет години в положението на гъсеници, за вас няма да останат листа. Съветвам ви десет дни по-рано да се превърнете на

пеперуди и да започнете вече да се храните по другия начин. Ако оставите една болест да напредне много и всичката ви кръв да се отрови, какво ще каже лекарят? Ще каже: „Късно е вече, трябваше да ме повикате по-рано.“ Мнозина политици сега забавляват българския народ с това, което не му трябва в дадения момент. Разберете, че всеки народ има предопределена мисия, която ако не изпълни както трябва, той е загубен и нищо не може да го спаси. Всеки индивид също има своя определена мисия. Ще ми възразите: „Ние да си вземем Македония, Тракия, Добруджа – нищо друго не ни трябва.“ Не, хора, хора са необходими, за да управляват тази страна, както трябва! Като ви говоря това, не казвам, че всички трябва да се втурнете към дадена партия. Аз гледам на живота много широко. За мен човешкият и общественият живот представляват едно голямо дърво, а дървото само един лист, само един цвят, само един плод ли има? Не, то има хиляди клончета, големи и малки, има хиляди листа, големи и малки, има хиляди цветове, големи и малки, а също и хиляди плодове. Ако имах време, бих ви говорил подробно на какво прилича всяка една партия. Всяка партия със своите възгледи и желания съответства на едно клонче, лист и плод от едно голямо дърво. Колко може да живее един лист от това дърво без клонче? Дойде есен – то увехна; дойде вятър – отнесе го. Падналите листа наистина пак живеят, но вече живеят по силата на вятъра – подухне ги и те мръднат.

Питам ви сега: как искате да живеете – горе на дървото или долу на земята? Казват за някого: „Този човек си живее!“ Живее той, но долу, на земята, и по волята на вятъра. Човек, който има живот в себе си, винаги е жизнерадостен. Когато някой каже, че не е разположен, това значи, че той е паднал от дървото долу.Той е паднал, за да се обнови, за да се изсмучат соковете му от корените на дървото и отново да се прероди като нов, млад лист. Това е прераждането, от което мнозина се смущават и го оспорват. Христос е казал: „Ако не се родите изново, няма да видите Царството Божие.“ Това значи: ако не се преродите, няма да влезете в Новата култура, няма да станете членове на тази велика раса, която

носи условия за живот и развитие на всички. В тази култура е Царството Божие. В това царство няма да има умрели, няма да има опявания, гробове, паметници, а всички хора ще са радостни. Всички паисиевци, ботевци и други велики хора ще се явят в тази култура, ще донесат нови възгледи – ще бъдат носители на едно Ново учение. Казват: „Ботев, наистина, го няма, но духът му е тук.“ Къде е духът му? И какво трябва да се разбира под *дух*?

Известен е основният закон на Лавоазие, че в Природата нищо не се губи, затова всяко нещо, което се е проявило, живее. Някои неща може да се проявят за едного, а за другиго да не се проявят, но означава ли това, че ако аз не видя нещо, то не съществува? Ред богослови, философи разглеждат този въпрос: съществува ли Бог, или не – един отвлечен въпрос. За мен има Господ – Той е обичта, която аз навсякъде виждам и която много добре разбирам. Не само аз, но всеки, който служи на Господа, ежедневно Го вижда и разговаря с Него. Този Господ живее у вас – няма човек, у когото да не живее Господ. Вие за мене не бива да казвате нищо лошо, нито пък аз за вас, защото у мен и у вас живее Господ, против Когото не може да се говори лошо. Ако у вас нямаше тази обич, аз не бих дошъл да ви говоря. Туй, дето сте дошли да ме слушате, показва, че Господ е дошъл с вас.

Това, което ви говоря, не е нещо ново – вие го имате в себе си от векове. Някои казват: „Дънов проповядва ново учение.“ То е ново само за времето, през което се проявява. Пътувам например с влак от София за Търново и предметите летят бързо пред моите очите – едни от тях стават минали, други – настоящи, а трети – бъдещи. Нима тези предмети не съществуват едновременно? Миналото, настоящето и бъдещето съществуват едновременно и представляват една реалност в света. Онези, които са се поминали, тези, които сега живеят, и онези, които ще дойдат в бъдеще, също са една реалност. Ще оставя този въпрос – него вие имате 350 000 години да го разрешавате и вярвам, че ще го разрешите. След толкова години аз пак ще дойда и ще видя как сте го разрешили. Сега няма да го разрешавате, защото изглежда,

че не е съвременен и че иска много хиляди години за разрешение.

Съвременни въпроси са тези, че сега хората са лишени от хляб, дърва, сол, захар, хигиенични жилища и т.н. За да се задоволи обществото и да се вразумят други, някои мъдруват, че трябва да се обесят виновниците, да се бият жените, които създават раздори и други пакости, че трябва да отворим война на неприятелите, за да им отмъстим. Нима досега жените не са бити, нима досега не е имало кланета, бесилки, войни? „Да сменим съдиите!“ Нима новите съдии ще са по-добри? Има друго нещо, което куца. Ако аз се напия и виждам нещата по-особено, това е, защото моят личен свят е такъв, пиянски, а не защото всичко в света върви по моите стъпки. Ние приличаме на оня българин, Иван, който отишъл на гости. Предложили му там да пие. Пил той, колкото можал, но по едно време започват да го карат да пие за хатъра на майката, на големия син, на голямата дъщеря. Иван пил за хатъра на всички и тъй се напил, че едва отишъл до чешмата да напои коня си. Когато конят престанал да пие, Иван настоял:

– Пий за мой хатър!

Ала конят се отдръпнал и застанал настрана. Тогава Иван му казал:

– Ти по-добре разбираш от мен живота – за ничий хатър не пиеш повече.

И ние постъпваме като този Иван – съберем се някъде, че хайде за хатъра на някоя партия, за хатъра на някое женско движение, за хатъра на жената и т.н., правим отстъпки след отстъпки, докато заприличаме на пияния Иван и след това казваме, че нищо не сме разбрали.

Съвременният човек трябва да разбира задълженията си към обществото и да му служи, както трябва. Като попитат някого: „Ти българин ли си?“, той отговаря: „Да, защото говоря един и същ език като всички българи и изповядвам една и съща вяра с тях.“ Не се познава по това българинът. Според мен той трябва да бъде честен, справедлив, умен и добър. Има ли тези четири качества, той е българин, няма ли ги – не е българин. Казват за някого, че е свещеник. Питам

аз: честен ли е, справедлив ли е, умен ли е, добър ли е? Ако има тези качества – свещеник е. Може някой да е адвокат, учител, майка, баща – какъвто и да е, трябва да отговаря на тези четири качества, защото те са една безусловна необходимост в обществения живот. Бих желал всички българи да са такива и ако са такива, ще ги поздравя. Всички да са облечени отвън и отвътре светло – телом и духом чисти, тъй както Природата краси цветята с пъстрота и чистота.

Казах: ние трябва да бъдем честни и справедливи, умни и добри в пълния смисъл на тези думи – именно по душа, ум, дух и сила. Трябва да имаме и силно влечение да си помагаме – космичната обич вие можете винаги да имате в себе си. Нещастни сте, детето ви умряло, изгубили сте имане – защо сте нещастни? Защото космичната обич у вас не работи. Някой полудял, друг се обезсърчил – защо? Защото са изгубили космичната обич. Когато тази обич дойде у нас, ние ще станем мощни, да вършим всичко. Човек, у когото тя действа, не се обезсърчава, а казва, че всички несполуки, всички нещастия са сенки в живота. Не се плашете от тези сенки. Нещастията в живота аз уподобявам на следното: представете си едно голямо дърво с хиляди листа, които си живеят мирно и тихо; дойде буря и те започват да се бутат и да се карат: „Защо си толкова груб, че се буташ?“ Премине бурята и те заживяват отново тихо и мирно. Тук причината за тяхното скарване е външна. Ако това дърво разбираше Великия закон на космичната обич, да избягва скарването, то щеше постепенно да се превърне на животно; и животното, ако разбираше космичната обич, щеше да се превърне на човек, а човекът – на ангел. И когато човек се облече в тази по-висша форма, той ще може да владее природните сили и да се справя лесно с всички нещастия. Вие трябва да се научите на този закон от вашите малки деца. Какво правят те, когато искат от майка си нещо? Прегръщат я, започват да я милват, да я целуват и да казват нежно: „Мамо!“ А какво означава това прегръщане? С лявата си ръка детето внася своята обич, а с дясната – своя ум. По този начин то внася в майка си своята сила и тя е готова да направи всичко за

него. Затова децата са обични. А възрастните казват: „Дали да целуна, няма ли да се заразя?“ Децата не философстват – ако трябва да целунат някого, целуват и нищо повече. Ако моята целувка ще бъде в състояние да излекува някого, ще го целуна; не може ли да стори това, няма да го целуна. Всяка целувка трябва да носи със себе си известно благо.

Когато някой отива да посети някого, не бива да отива с празни ръце, а трябва да му занесе дар. Когато ще посетите някоя бедна жена, не пълнете кесията си с банкноти, а напълнете торбата си с хляб и плодове. Така трябва да правят и благотворителните дружества. А сега някои взимат оттук-оттам пари и с тях правят добрини. Не, приятелю, с чужда пита помен не става, с чуждо в Новата култура не се живее. Благотворителни дружества ходят да разнасят пари на бедните, а после искат и на тях да се плати за труда. Не, не трябва да се плаща нищо. Когато служа, ще трябва да служа с обич! Когато дойдете у дома, ще ви приема добре, ще ви нахраня, ще ви умия ръцете и краката, ще ви дам всички средства, ще ви окажа всички услуги, като на приятел. Това изисква Новата култура. А сега, щом дойде някой от път, отива за един ден някъде на гости, но после трябва да си вземе стая в хотел „Han eri, baba eri„, казват турците. Хотелджиите са добри хорица, те стоят по-високо от обикновените хора и започват много добре, но като си тръгнеш, веднага те улавят и ти казват: „Трябва да платиш!“ Знаете ли в какво положение се намираме ние, съвременните хора? Ще ви представя това пак с един пример. Един дервиш отишъл на баня, изкъпал се добре. Излизайки от банята, видял, че няма в джоба си нито един петак да си плати, обърнал се към баняджията, казал му:

– Благодаря – и си тръгнал.

– Чакай, ами пари? – запитал го баняджията.

– Нямам.

– Тогава защо си дошъл?

Дервишът се видял в чудо и отправил молитва към Бога:

– Боже, или ми дай пари да си платя, или събори тази баня!

В този момент се чул голям шум, банята се съборила. Баняджията притичал да види какво става и дервишът спокойно се измъкнал. Като вървял по-нататък, той вижда един ходжа, че се моли, и му казва:

– Аз знам за какво се молиш – за пари, но ще знаеш, че Аллах е голям скръндза: за да не даде един петак, той цяла баня разруши.

Съвременното човечество страда все от желание за много пари. И България сега е напечатала толкова много пари, банкноти, но къде е ефективът? Трябва ефектив. Това обаче, което Природата дава, е ефектив. Има ли жито, плодове, картофи – има и култура; без тях няма култура.

Културата се обуславя от космичната обич, която ни се изпраща отгоре. Не мислете, че Слънцето и другите планети не взимат участие в нашия живот – Слънцето най-много се интересува за нас и всяка година отпуща милиарди, кредит на България. Ако отидете на Слънцето, ще видите, че тамошните жители имат много милиарди енергия за културата на България, за обич, за религиозни вярвания и за повдигане в пътя на Истината. А сега насочим телескопа си и казваме: „Слънцето е огън.“ Аз оспорвам това, защото огънят е слаба енергия. На Слънцето има енергия, но не е огън, това е нещо по-силно, за което няма думи да се изрази. Слънцето не е горящо тяло, а тяло на грамадна енергия. Аз няма да се спирам на вътрешната страна на тази енергия и да обяснявам как тя се е развила и т.н. Пък и дали ще ми вярвате, ако ви кажа нещо за Слънцето, което е на такова голямо разстояние от нас? Вие не вярвате в мене, доколко съм искрен, питате се дали нямам задни мисли, а ще повярвате за Слънцето! Че Слънцето е добре разположено към нас, това се вижда от енергията, която изпраща на Земята, вижда се от добрините, които всеки ден ни приготвя, защото без тази енергия животът е немислим. Слънчевата енергия е жива, съзнателна. Ако започнем да мислим така за нея, ние ще можем да всмукнем в себе си тази енергия и тя ще произведе в нас един съзнателен и правилен процес на растене.

И тъй, космичната обич казва: „Работи за своето сърце и всаждай в него добри желания, защото всяко добро желание дава хубав плод. Всаждай в ума си добри мисли, защото всяка добра мисъл е едно плодно дърво. Всаждай добри действия с волята си, защото всяко добро действие е плодно дърво.“ Космичната обич казва още: „Не се съмнявай в себе си, защото всяко съмнение е проказа.“ Космичната обич довършва: „Бъди смел и решителен в живота и в борбите, които ти се явяват. И не смятай борбата като нещастие, а като процес на труд, за да разбереш вътрешния смисъл на живота и намериш ония закони, по които тялото е съградено, законите, на които се подчиняват стомахът, дробовете, мозъкът и т.н., за да може да ги организираш правилно.“ За да се прояви в нас обичта, трябва да имаме подходящи за това условия. Ние имаме тези условия в живота, те ни са дадени. Ако не ги използваме, ние не ще можем да се избавим от лоши последици. Страданията показват, че ние сме изгубили енергията на своя живот. Ще страдаме дотогава, докато се възстанови изгубеното равновесие. Ще ви приведа един пример, който показва, че нашата вяра или безверието произвеждат два противоположни резултата. В Рим живял един велик художник. В ума му се заражда мисъл да нарисува идеалния образ на Христа и тръгва да търси такъв субект, който да изрази тази идея. Намира един 22-23-годишен младеж и започва да го рисува. Образът излиза доста сполучлив. След 3-4 години се поражда мисълта да изрисува и Юда Искариотски. Тръгнал пак из града да търси подходящ образ. Намира най-после такъв и му предлага да го рисува за Юда. Учуден, младежът се обръща към художника и му казва: „Господине, има нещо чудно в тази работа. Вие преди четири години ме викахте да рисувате по мене Христа, а сега искате да Ви служа като модел за Юда!“ Този младеж живял през последните 3-4 години толкова порочен живот, че изопачил своя образ дотолкова, че художникът не можал да го познае. Да, човек спрямо себе си и спрямо народа си може да бъде едновременно и Христос, и Юда. Ние създаваме характера си и ние трябва да бъдем господари на себе си, и да не очакваме

спасение отвън. Спасението ни стои вътре в самите нас и то не е нищо друго освен преодоляването на всички лошавини, които ни обезсърчават и пречат на нашето повдигане.

Майките са, които вербуват членовете за разните съсловия и среди. Аз вече казах, че докато майката е още бременна, докато детето е в утробата Ѝ, тя може да създаде онова, което иска; от нея зависи създаването на добри или лоши членове на обществото. Ако майката е заченала и не гради с космичната обич, тя не може да създаде онова, което желае. Ако по време на своята бременност посещава балове, концерти и прекарва времето си в леки удоволствия, тя ще бъде причина за създаване на типове като Юда и после сама ще се чуди кой е причина за извращаването на детето Ѝ. Майката е причина, тя не е създала условия за изграждането на нещо добро. Ако децата са способни и благородни, то е, защото майката е разбирала добре космичния закон и е дала с време възможност на детето си да го използва. Характерът и силата се предават от бащата, а умът – от майката; честността се предава от бащата, а справедливостта – от майката; само бащата може да направи сина или дъщеря си честни; само майката може да направи сина или дъщеря си справедливи. Някога се срещат деца честни и умни, но не справедливи и добри. В такива случаи казвам, че един от двамата родители е сгрешил. Ако всички тези четири качества се срещат в някое дете, това показва, че майката и бащата са работили съобразно космичната обич и са вложили тези качества в детето си.

Космичната обич е отлична работничка и каквото Ѝ се даде, такова изкарва, такава вълна изприда и казва: „Това ми дадохте – това направих.“ За пояснѐване на мисълта си ще направя едно сравнение със следния разказ. При един богат търговец слугувал млад човек на име Стоян. Слугата работел честно, но имал една особеност – всичко, каквото изкарвал, 60 лева месечно, раздавал на бедните. Като виждал какво върши слугата, господарят му постоянно му правел бележки да скъта нещо и за себе си, защото ще дойдат старини и няма да има кой да се погрижи за него. Стоян премълчавал на тези

бележки или казвал: „Добър е Господ.“ Един ден господарят заспива дълбоко и вижда много жив сън: разхожда се из красива местност и всред разкошна природа забелязва чудесна вила, запитва някои от присъстващите там:

– Чия е тази вила?

– На твоя слуга - отговарят му.

– Ами той е беден, откъде е взел толкова пари, за да си купи такава хубава вила?

– Той наистина е беден, но каквото изкара на Земята, всичко изпраща тук и с него е съградил тази хубава вила.

Като се разхождал по-нататък, господарят минал към по-сухи, пустинни места, видял малка, бедна колибка и пак запитал:

– Чия е тази колибка?

Отвърнали му:

– Тази колиба е твоята, защото с нищо не си помогнал на нуждаещите се.

Този разказ е верен в това отношение, че колкото и каквото майката даде в този свят на децата си, толкова ще получи и ще си съгради в Разумния свят – или хубава вила, или малка колибка. Ако тя е щедра в обичта към детето си, ще има дворец. Под *дворец* аз разбирам човешкия характер. Ако внесем в съвременния живот този нов закон, много нещастия ще изчезнат.

Ще завърша беседата си с още един пример, за да изтъкна от какво имаме нужда. В турско време при един майстор–грънчар се учил млад българин. Учил той грънчарството много години и като помислил, че ще може самостоятелно да работи, казал на господаря си, че иска да се отдели от него. Господарят се съгласил и той се отделил. Българинът започнал работа, правел грънци, сушил ги на Слънце и най-после ги поставял в пещ, но щом ги изваждал от пещта, те се пукали. Работил той така известно време и се отчаял, защото всичките му грънци се пукали. Отишъл пак при господаря си и му се оплакал:

– Не зная каква е моята работа, но грънците ми се пукат, щом ги извадя от пещта.

Майсторът му рекъл:

– Ще ти кажа изкуството, но ще работиш при мен още три години.

Младежът се съгласил, но следял какво прави господарят му и видял, че като вадел гърнетата от пещта, духвал във всяко: „Ху!“ Тогава слугата си рекъл: „Е, за едно „ху„ трябваше да работя още цели три години!“ Вие всички сте турени в пещ, и ако ви извади от нея майстор, никаква повреда с вас няма да стане, но ако ви извади новак, вашето гърне ще се пукне. Гърнето, това сте вие. Пещта представлява мъчнотиите в света. Майсторът е вашият дух, а Стоян или Иван, това е вашата душа, която се учи да гради.

Следователно, ако вие не научите вашата душа да духа, да свива юмрука си, нищо няма да излезе. Да свивате юмрука си, това значи да дадете възможност на вашата воля да действа по всички правила на закона. Всеки от вас да застане пред пещта и да каже на майстора: „Моля ти се, духни!“ Духането е обич. Ако във вас се внесе космичната обич, вашият дух ще преобрази тялото ви. Тогава ще станете достойни членове на Новата култура, на новата раса.

Бих желал да поздравя всички вас с тази нова култура като нейни членове – да Ѝ служите с радост, да бъдете носители и работници на космичната обич. Само така един народ ще може добре да завърши своята мисия, само така България ще може да се повдигне като народ и държава. Бъдете уверени, че ако възприемете космичната обич, всичко ще се разреши във ваша полза, с България няма да стане нищо лошо, промените ще станат без катастрофи и катаклизми. Новото ще дойде, ще стане преливане на енергия от нечистото гърне в друго, чисто, и ние, като хора на Новата култура, ще заживеем без омраза и без злоба. Обичта и Любовта нека бъдат двете пътеводни звезди, които да направляват нашия живот на Земята.

26 август, вторник

Първи наряд за 1919/20 г.

Начало: 21 септември 1919 г.

През тази година ще имате за наряд работа по изучаване на Библията по следния ред:

В една торбичка ще поставите листчета, на които да са написани всички заглавия на книгите от Библията от Стария и Новия Завет: Битие, Изход, Левит и пр. Ще започнете наряда от 21 септември 1919 г., неделя. На тази дата ще бръкнете в торбичката и което заглавие извадите, от тази книга ще четете. Изтегленото жребие поставяйте в друга торбичка или плик. Щом изчетете определените стихове от всяка глава на книгата, ще теглите ново жребие за нова книга и т.н. Започвате да четете по ваше желание от толкова глави на ден, колкото искате. Най-добре е да разпределите по дни цялата Библия, която съдържа 1189 глави от 66 книги. В такъв случай ще имате 94 дни по 4 глави = 376 и 271 дни по 3 глави = 813, или всичко 1189 глави и от всяка глава по един стих, а именно десетия. Нека всеки да състави за себе си план за четене и да го приведе в изпълнение. Всеки прочетен стих ще се вписва дословно в специална тетрадка най-късно до вечерта на същия ден. При пътуване, ако Библията не ви е под ръка, ще изтегляте предварително жребието за книгата, ще определите от нея стиховете, които ще четете през дните на вашето отсъствие, ще ги напишете в тетрадката и от нея ще ги четете всеки ден по реда им.

Ставане от сън – всеки ден най-късно половин час преди изгрев слънце трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа.

Дни на пост ще бъдат онези, в които нямате разположение за ядене. Тези дни могат да бъдат един, два и повече на месец. А може през месеца и да няма дни на пост. Постът трябва да дойде по разположение, по естествен път, а не да бъде наложен – да не се усеща нито глад, нито апетит. Продължителността на поста ще бъде също по разположение. По време на поста ще размишлявате върху една от следните Добродетели: през първия пост – *милосърдието*, през втория – *радостта*, през третия – *търпението*, през четвъртия

– *вярата*, през петия – *надеждата*, през шестия – *сърцето*, през седмия – *волята*, през осмия – *душата*, през деветия – *духа*, през десетия – *чувствата*, през единадесетия – *Царството Божие,* и през дванадесетия – *Божията Любов* и *Божията Мъдрост*. Ако дните за пост през годината надминат дванадесет, тогава ще започнете отначало по същия ред.

Паралелно с това през време на поста ще се прочетат следните беседи от *Сила и живот*, първа серия: през първия пост – *Ето Човека*, през втория – *Житното зърно*, през третия – *Явлението на Духа*, през четвъртия – *Талантите*, през петия – *Любовта*, през шестия – *Служенето*, през седмия – *Сънищата на Йосиф*, през осмия – *Мир вам*, през деветия – *Необходимостта да познаем Бога*, през десетия – *Митар и фарисей*, през единадесетия – *Страхът*, през дванадесетия – *Условия за Вечен живот*. Ако ще имате повече дни на пост, тогава ще четете още и *Приливи и отливи, Новото основание, Многоценният бисер, Учителите, Марта и Мария* и *Истината*. При повече дни на пост направете запитване.

Към настоящото се прилага едно упътване за изпълнението на този наряд, в което всичкият материал е систематизиран.

Този наряд се дава за изпълнение на онзи член или нечлен, който желае да го изпълнява точно.

28 август, четвъртък

Упътване за изпълнението на първия наряд през 1919/20 г.

21 септември 1919 г., неделя (първа седмица)

Първи ден от Годишната среща

1. Ставане от сън – най-малко половин час преди изгрев слънце бъдете готови за работа, тихи, спокойни.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – да се всели в нас и да разработи всичко, което ни е преподадено;

2.б. Изричане на мотото-лозинка: *Бог, Който е Любов и Мъдрост, чрез тази Мъдрост да насади в нашите души Добродетелта.*

2.в. Четиво от Библията: да се прочете най-малко десетият стих от четвъртата (третата) глава на онази книга от Библията, която се е паднала по жребий. Ако имате разположение, прочетете главите изцяло и размишлявайте върху тях. Прочетеният десети стих да се препише в специална тетрадка.

Забележка: Ако главата, от която ще се чете десетият стих, няма десет стиха, ще се вземе онзи стих от следващата глава, който след номерацията от предишната глава се падне десети по ред.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Добрата молитва*;

3.б. Обливане за задържане на благословението, предадено при годишната среща.

4. Ако през този ден постите, ще добавите следното:

4.а. Размишляване върху определената за този ден или тези дни на пост добродетел;

4.б. Прочитане на съответната беседа от *Сила и живот*;

4.в. Отбелязване точно в специална тетрадка на атмосферното състояние през деня или дните на поста: облачно и към коя част на небосклона, ясно, тихо, ветровито, с посочване на посоката и силата на вятъра, мъгливо, студено, топло и пр.

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет за дейността през деня и отбелязване на дневната точка в триъгълника, съответно на дадените за него обяснения.

През останалите дни от седмицата до 27 септември включително ще се изпълняват само *т. 1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

28 септември 1919 г., неделя (втора седмица)

Втори ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, *т. 2.а.*;

2.б. Изричане на мотото-лозинка: *Бог, Който е Любов и Мъдрост, да насади чрез тази Мъдрост Добродетелта в нашите души.*

2.в. *Молитва за идването на Царството Божие на Земята.*

2.г. Четиво от Библията – както през първата седмица *т. 2.в.* със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Господнята молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, *т. 3.б.*

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица *т. 4.а., 4.б.* и *4.в.*

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, *т. 5.*

През останалите дни от седмицата до 4 октомври включително ще се изпълняват само точки *1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

5 октомври 1919 г., неделя (трета седмица)

Трети ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, *т. 2.а.*

2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;

Молитва за благословение на нашите братя по дух, по душа, по ум, по сърце и по сила.

2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, *т. 2.в.* със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Добрата молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, *т. 3.б.*

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица *т. 4.а.*, *4.б.* и *4.в.*

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, *т. 5.*

През останалите дни от седмицата до 11 октомври включително ще се изпълняват само точки *1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

12 октомври 1919 г., неделя (четвърта седмица)

Четвърти ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, *т. 2.а.*;

2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;

Молитва за благословение на всички наши близки и да ни даде Бог повече просвета и светлина.

2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, *т. 2.в.* със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Господнята молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, *т. 3.б.*

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица *т. 4.а., 4.б. и 4.в.*

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, *т. 5.*

През останалите дни от седмицата до 18 октомври включително ще се изпълняват само точки *1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с Добрата молитва и завършите с Господнята молитва, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

19 октомври 1919 г., неделя (пета седмица)

Пети ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, *т. 2.а.*;

2.б. Молитва за идването на Царството Божие на Земята;

Молитва за благословението на българския народ, за да дойде Царството Божие в него;

Молитва за обединението на всички християнски народи по лицето на Земята;

Молитва за благословението на нашите домове и на самите нас и за благословението на домовете на нашите близки и приятели;

Молитва за идването на Царството Божие в нас в своята пълнота – в сърцата ни, в душите ни, в умовете ни, в духа ни и във волята ни.

Да благоволи Господ да скъса всички връзки, които пречат за духовното ни повдигане и за служенето на Господа.

Да даде Господ здраве, сила и живот на нас, на децата ни, на близките ни, които искат да служат на Господа.

Да се въдвори Царството Божие между нас и да благослови Господ делото на Веригата през тази година.

Да благослови Господ слушателите, членовете и учениците на Бялото Братство.

Да благослови и нас със Своята Милост, за да вършим винаги Добрата Воля Божия.

Ние призоваваме Господа на Милостта, Който я е изявил.

2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, *т. 2.в.* със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Добрата молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, *т. 3.б.*

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица *т. 4.а., 4.б.* и *4.в.*

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, *т. 5.*

През останалите дни от седмицата до 25 октомври включително ще се изпълняват само точки *1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

26 октомври 1919 г., неделя (шеста седмица)

Шести ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, т. 2.а.;

2.б. Размишление върху връзката между законите за самопожертването и възкресението с молитва:

За въдворяването на Божествената Правда в нашите сърца.

За въдворяването на Божествената Мъдрост в нашите умове.

За вселяването на Божествената Любов в нашите души.

За постигането на Истината в нашите духове.

За осъществяването на Божествената Добродетел в нашия живот.

Мотото-лозинка на това е: *Господи, изпълни всичко това според Духа на Твоето милосърдие!*

2.в. Четиво от Библията – както през първата седмица, т. 2.в. със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Господнята молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, т. 3.б.

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица т. 4.а., 4.б. и 4.в.

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, т. 5.

През останалите дни от седмицата до 1 ноември включително ще се изпълняват само точки 1, 2.в. и 3 от програмата за неделя, като

започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

2 ноември 1919 г., неделя (седма седмица)

Седми ден от Годишната среща

1. Ставане от сън, както през първата седмица.

2. Започване – размишление, молитви и четиво:

2.а. За вселяване на Божествения Дух – както през първата седмица, *т. 2.а.*;

2.б. Размишление върху всичко изложено в наряда за първата до шестата седмица включително в *т. 2.б.*

в. Четиво от Библията – както през първата седмица, *т. 2.в.* със забележката.

3. Завършване на утринната молитва:

3.а. *Добрата молитва*;

3.б. Обливане – както през първата седмица, *т. 3.б.*

4. Ако през този ден постите, ще добавите от програмата за първата седмица *т. 4.а., 4.б. и 4.в.*

5. Вечер, преди лягане, правене на индивидуален отчет, както е отбелязано в програмата за първата седмица, *т. 5.*

През останалите дни от седмицата до 8 ноември включително ще се изпълняват само точки *1*, *2.в.* и *3* от програмата за неделя, като започнете с *Добрата молитва* и завършите с *Господнята молитва*, както и съответно *т. 4* и *5*, ако постите.

За наряд през следващите седмици на годината до петдесет и втората включително се повтаря нарядът от първите седем седмици в същата последователност.

Втори наряд за 1919/20 г.

Начало: 21 септември 1919 г.

През тази година ще имате за наряд работа по изучаване на Новия Завет от Библията по следния ред:

Целия Нов Завет ще прочетете по един път на три месеца или, с други думи, четири пъти през цялата година. Ще започнете от 21 септември, неделя. Книгите ще се четат според реда, по който са дадени в Библията, като се започне от Евангелието на Матей. През първото четене ще се чете само десетият стих от всяка глава, като този стих бъде вписван изцяло още през същия ден в една тетрадка. Целият Нов Завет има 27 книги с общо 260 глави, така че за три месеца се падат средно на ден от две до три глави, чиито десети стихове ще прочетете и запишете на тетрадката. През второто тримесечие ще четете и записвате в тетрадката по същия начин шестите стихове, през третото тримесечие – седмите стихове, а през четвъртото – дванадесетите стихове. Ако имате време, ще прочетете и цялата глава, но определените стихове непременно трябва да прочетете и запишете. По този начин от всяка глава ще прочетете и запишете по четири стиха от всяка глава на Новия Завет, като ще размишлявате по тях.

Ставане от сън – всеки ден най-късно половин час преди изгрев слънце трябва да бъдете на крак, готови за работа: умити, облечени, тихи, спокойни, с мир на духа си.

Ден на пост ще бъде четвъртият петък от всеки месец – постенето ще започва в четвъртък след залез слънце и ако е 24 часа, ще трае до петък вечер след залез слънце, а ако е 36 часа – до събота след изгрев слънце. Като правило дължината на поста се определя според разположението. Щом минат 24 часа, яде ли ви се – яжте; не ви ли се яде – продължете да постите до изпълването на 36 часа.

Настоящият наряд се дава за изпълнение на онзи съподвижник, член или нечлен, който пожелае да го изпълнява точно.

26 август, вторник, 12 ч.

Беседа по нарядите

Пътища в живота има много, но Пътят към посвещение е един. Нарядите, които ви давам, са методи в този път. Трябва да схванете вътрешния смисъл на всеки наряд и да го изпълнявате точно – само тогава ще се свържете с течението на Бялото Братство. В Божествения свят ви наричат *немирни деца* – искам през тази година да покажете, че вече не сте такива, като всеки изпълни точно наряда, който ще вземе. Мнозина започват с усърдие, но по средата на годината спират. Онези, които пропуснат да изпълнят поетия наряд, ще бъдат философи за Земята, а простаци за Небето. Такива ще трябва да поставят черна точка в триъгълника и да я умножат с две. А онези, които изпълнят наряда, ще бъдат герои и ще бъдат благословени. И великите хора много пъти са имали несполуки, но са полагали усилия и са успявали. И вие, ако положите такива усилия, ще научите един велик закон, който работи за благото на човечеството. И в тази работа, както в други, трябва да си послужите с три неща: чрез тялото си ще познаете цялата Вселена, чрез волята си ще направите да работи за вас цялата Вселена, а чрез ума си ще накарате есенциите на целия свят да работят за вас.

Наряди дадох два за избор – един голям и друг малък: голямата воденица иска много вода, малката – малко вода. Всяко издаване на тайна разваля. Но щом нарядите са станали известни на всички, нека всеки си избере един от тях, който си иска – първия или втория. Големия дадох на първите, като учени, чрез жребие – Господ да ги учи и оправи; малкия дадох на глупавите – достатъчно е да прочетат четири пъти Новия Завет. Това разпределение направих по две съображения: в обществото да има и глави, и опашки – главата показва посоката, по която трябва да се движите, а опашката придава сила на движението – тя е човешкият интелект. Едното без

другото обаче не може. Великият Дух ще стъпче главата на онези, които нямат силата за движение – опашката.

При четенето на Новия Завет трябва основно да изучите Евангелието, тъй че да влезете във връзка с Христос – да разбрете какво Той е искал да каже. Само човек, който дъвче, когато яде, се ползува от храната. Същото се отнася и до изпълнението на нарядите, с четенето. Защо трябва Евангелието да се прочете четири пъти? Ако например жената го прочете четири пъти, през първата година мъжът Ѝ ще се подобри с 50%, през втората – с 25%, през третата – с още 25%; значи за три години ще се подобри със 100%. Но тя трябва да казва: „Чета го заради Господа, Който живее в моя мъж.“ Какво означава четенето на Евангелието? Даваш храна на мъжа си, който страда от липса на храна.

Божественото е, когато се чувствате силни в изпълнението. Речете ли от завист: „И ние ще го направим“ – това е земно. Винаги казвайте: „Господ направи“; никога не казвайте „Аз го направих“, защото това ще бъде работа на Антихриста. Това, което ви се дава, е от Учителите. Питате се: „Защо някой е Учител?“ Ще ви дам един пример: работите с едно длето – като се изхаби, вие го изхвърляте и взимате друго. Така и Господ, според времето и работата, сменя Учителите. Главният Учител в света обаче е Един. Когато Господ говори, аз приемам Божественото, който и да ми го каже – Учител, ангел, дете или простак. Божествените думи имат за мен една и съща цена, от когото и да се изговарят. Пазете за себе си Божественото, бъдете мост на Господа, а не на хората. Христос казва: „Аз станах път, за да минат другите.“ Той казва: „Говори!“, и аз говоря. И вие ще имате същото отношение към мен, и отношенията помежду ви ще бъдат същите. Аз зная как да си очистя очите от вашия прах, но другите как ще изчистят праха си?

Годините 1919-1920 са особени – всяка година, която прекарвате сега, е равна на сто години, така че ако прекарате тази година, както трябва, ще отидете напред със сто години, а ако я загубите – губите сто години, дори и нещо повече, защото после няма да намерите никога тези условия, които

имате сега. Като се върнете у дома си, трябва да проявите Любов и Мъдрост във всяко отношение – ще работите чрез Мировата Любов и Космичната Обич. А като ги разберете и приложите, ще имате два ключа, с които ще може да отключвате всичко. Тогава Великият Баща ще каже: „Доволен съм от Своите Деца!“ В нас ли е Господ, или е извън нас? Той е и вътре, и вън – по Любов е вън, по обич е вътре. Любовта е видимото, обичта – невидимото. Обичта обаче е много по-дълбока. Когато Любовта се самопожертва, ражда се обичта. Когато Любовта умира, обичта възкръсва. Някой път става и обратното. Онова, което не виждате, но което чувствате вътре във вас, е Божията Любов.

– *Родителската обич към децата не може ли да се сравни с Божията обич?*

– Може да се сравни, но трябва да бъде истинска. Дъщерята е еднаква с майка си, но синът не е, той е подобен на баща си. Когато някой път майката обича много дъщеря си, в последната има нещо мъжко – затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Това е обяснение и на въпроса защо се женят хората. Но туй, което трябва да се обича у човека, е вътрешното, невидимото – всъщност то е и реалното. Да обичаш тялото, плътта, е лесна работа, илюзия. Важното е да можеш да обичаш у другиго това, което не виждаш, но което е и същинският човек – неговата душа.

Още няколко думи за наряда. Нека всеки вземе този наряд, който си иска. Но искам от вас да ми дадете шише непукнато, здраво – не ща такова, което тече. Чешмата тече и денем, и нощем, но вие не сте чешми. Ако бяхте поставени в положението на чешма, можехте да си бръщолевите, колкото си искате, но понеже не сте, трябва да си мълчите. Ако имате сила да карате машината, и моята сила ще дойде да ви помогне; ако нямате или започнете и престанете, и аз ще кажа: не сте ми потребни. Повтарям: които поемат нарядите, трябва да вложат в работата си две неща – трябва да започнат с Мировата Любов и да стигнат до Космичната Обич. Влязат ли в последната, те ще намерят безсмъртието, ще намерят Христа. Христос казва: „Който чуе гласа на Сина

Човечески, ще оживее.“ Този Син Човечески чрез какво говори? Чрез Любов и чрез обич. И когато Той заговори у нас с тях отвън и отвътре, ние оживяваме и възкръсваме. Повярвайте в силата на Любовта и на обичта и ще имате Живот вечен. Величието и безсмъртието на Христос се състоеше тъкмо в тази Божествена Любов и обич, чрез която Той се пожертва за спасението на човечеството.

СЪБОРНИ БЕСЕДИ

ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

1920

19-24 август

В. Търново

19 август, четвъртък, 6 ч.

Път, Истина и Живот

Размишление:
„Да благодарим на Господа за всичко, което ни е дал досега.“
Благославяй, душе моя, Господа.
Добрата молитва.
Благословен Господ.
„Отче наш“.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Мнозина са чели този стих – вие също сте го чели: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Но този Път, тази Истина и този Живот още не са разбрани. Нещата са неразбрани за нас дотогава, докато ние не знаем как да ги поставяме и как да ги употребяваме. Ако някой ученик има цигулка и я държи затворена в сандъка си, а като му дойдат гости, отваря сандъка, изважда я, показва я на приятелите си, като казва: „Вижте каква хубава цигулка ми купи баща ми – струва десет хиляди лева“, разумно ли я използва той? Отидат си гостите, отново я туря в сандъка и го затварям. Дойдат му други приятели – пак отварям сандъка, показва цигулката и пак я скрива. Заминат си приятелите – цигулката стои затворена в сандъка. Е, след всичко това този ученик разбрал ли е какво представлява цигулката, защо е тя, какви са отношенията му към нея и нейните отношения към него? Но допуснете, че този ученик е взимал уроци по цигулка при някой вещ учител. Какво ще прави, когато дойдат неговите приятели? Той вече няма да знае само, че цигулката му струва десет хиляди лева, но ще знае и да свири – ще започне да свири и всички ще го слушат.

И тъй, Словото е проявление на мисълта. Когато започнем да живеем разумно, вече няма да казваме колко струва цигулката, а ще покажем на приятелите си как тя свири и какво може да се изрази чрез нея. Проявлението на Словото започва с музиката.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Ние знаем този Път и знаем, че без път не може да се ходи. Пътят – това е видимият свят, това е материалният свят, това са всички възможности, с които ние живеем. А за да стане Пътят равен, необходима е Истината, за да ни даде насока; необходим е и Животът, за да ни даде вътрешна сила да извървим този път.

Ние виждаме днес, че небето е ясно – а какво означава Небето отгоре над нас? Небето, това е Божието Лице. Както по нашето лице, по нашите очи и по движението на мускулите ни може да се изрази всяко негодувание, всяка скръб или отчаяние, радост или Любов, така и по Небето се изразява всичко, защото то е хиляди пъти по-чувствително към всичко онова, което Бог храни към нас. Всички благословения идват от Небесното пространство, от Небето, което е Божественото Лице. Ето защо ние гледаме нагоре. И след всичко това мнозина питат къде е Господ? Той е над нас. Мнозина казват: „Къде е Господ, докажи ни съществуването Му.“ Нещата се доказват само на слепите, а на онези, които имат очи, не се доказват. Ако уловя една мравка с пръста си, тя няма да ме види – тя вижда само пръста ми, но какво отношение имам аз към нея като човек, тя не разбира. В нейното съзнание човекът като същество не съществува. Мравката би казала: „Докажи къде е човекът!“ Тя може да премине през цялото ми тяло и най-после ще каже: „Не знам къде е човекът.“ Трябва ли да се доказва на тази мравка къде е човекът и съществува ли той?

В живота има и лоши, и добри условия. Ти не вървиш в правия път и казваш: „Да ме избави Господ от тези лоши условия!“ Казвам: не, условията са лоши, само защото ходиш в лошия път. Аз не бих желал да съм вън от тези Божии условия; предпочитам тях пред царската корона, пред царския път. Лошите условия – това са двата Божии пръста, с които Той ни улавя и казва: „Аз те изпратих на Земята, за да развиеш и подобриш тези условия, да ги използваш, а ти какво правиш?“ Господ ни е изпратил на Земята, за да се учим. Ние казваме: „Господи, благодарим Ти, че си ни изпратил на

Земята да работим и да се учим.“ Господ ни пита: „Е, какво научихте досега?“ „Досега научихме да разкопаваме земята и да я обработваме, да сечем дърва, да колим кокошки, агнета. Културни хора сме ние!“ Господ ни отговаря: „Аз не ви изпратих на Земята да колите кокошки и агнета, да правите суджуци и други подобни, а да се учите и да бъдете добри.“ В какво се състои тази добрина? Някой от нас отиде на гости, но не му заколят кокошка и той казва: „Свиди им се на тези хора да заколят една кокошка, а наготвили боб. И това ми било посрещане! Друг път няма да стъпя в тази къща!“ А друг някой отиде на гости, посрещнат го добре и той казва: „Тези хора ми опекоха кокошка, сложиха ми хубаво винце. Това разбирам посрещане!“

Сега светските и религиозните хора са под един знаменател. Не казвам, че ние сме много по-добри от светските, а че не сме още това, което Бог иска от нас. Не ви осъждам, не казвам, че сте лоши, а само констатирам един факт и казвам, че работата ви не е свършена. Отида при някой работник, който копае на лозето, гледам го, че не го е прекопал още. Отивам на другия ден – същото положение; отивам на третия ден – същото, работата още несвършена. Обръщам му внимание на това, а той се сърди, казва ми, че го обиждам. „Не те обиждам, но лозето трябва да се прекопае навреме.“ Кое е лозето? То е нашето тяло, нашите сили и способности, които трябва да се обработват точно навреме. За тази обработка обаче е необходима Любов. На този свят хората започват да работят само тогава, когато времето се стопли. Но щом времето се стопли и вятърът започва да духа. И тъй, едно от качествата на топлината е, че тя произвежда движение и понякога вдига прах, вятър, става проветряване. Проветряването е признак, че Любовта е започнала да действа. Когато дойде Любовта, тя докарва едно проветряване, проявление на живот, на работа. Когато ни дойдат неприятности, ние започваме да действаме. Българите казват, че като ни нагостят с боб, това било лошо, а като ни нагостят с кокошка – добро. Но това е относително добро, а абсолютното Добро в света е да бъдем добри за всички.

Пътят, за който Христос ни говори, това е материалният свят. Ние всички сме в този материален свят и трябва сега да използваме условията на живота, трябва да проучим всичко, което ни се представя. Трябва да се научим да бъдем нежни, учтиви с малките растения и животни, които ни служат. Ако вашето дете хване някое пиленце и започне да го коли, ако къса крилцата и крачката на някоя муха, не очаквайте от него да стане добър човек или гений. Но намери ли то на пътя някое пиле или агне със счупен крак, донесе го вкъщи и започне да го превързва, това дете ще стане в бъдеще добър човек. Новият морал е да правим добро както на най-малките, така и на най-големите същества. Лесно е да бъдеш добър към човек, който ти е дал назаем десет хиляди лева, и когато го срещнеш, да му се усмихнеш, да го поздравиш любезно. Но ако срещнеш някой просяк, ще му кажеш: „Хайде, остави ме на мира, с човек като тебе нямам работа.“ Представете си обаче, че този просяк е християнин; вие го изпъждате да не ви безпокои, отивате на църква и след това запитвате другаря си: „Разбра ли Христовото учение?“ Но и вие, които питате и които пъдите просяка, не сте го още разбрали.

Трябва да се започне с разбиране на простите неща в живота – в разбирането и прилагането е цялата сила на живота. Затова искам от всички вас да бъдете учтиви по душа и сърце, да имате взаимно почитание и да се стремите към всичко това, защото туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога. Всеки от вас е по отношение на Бога един малък уд, един малък орган от Божието тяло и когато правите пакости на брат си, правите ги на Божието тяло. Когато брат ви страда, на Бога се образуват пришки; понякога Му се образуват такива големи пришки, че Той слиза на Земята, за да види каква е работата. Такива сме ние, любимите деца на Бога – правим Му пришки. Кога ще престанем да Му правим пришки? Когато започнем да разбираме правилно живота и когато за нас се разкрият всички причини за препятствията.

През тази година ще започнем с Любовта – да възприемем и изпратим нейната сила като една велика вълна из света.

Ако сега ви кажа, че ви обичам, и ви заколя една кокошка, това Любов ли е? Това не е Любов. Любовта се проявява само тогава, когато вие сте готови да се пожертвате за един човек, когото всички отхвърлят, гонят и никой не го приема. Знаете ли какъв е законът на Любовта? Когато кажеш за някого, че ти е брат, в Небето вече те държат отговорен за това и ти казват, че ти си длъжен да пожертваш за него всичко – и честта, и имота, и живота си. Не си ли готов да пожертваш всичко за него, ти не си му брат. Христос казва: „В такова братство Аз не идвам.“ Вие още не сте започнали да прилагате Христовото братство. Някои ще кажат: „Ама аз правя жертви за него, за нея.“ Не ви осъждам, но всеки трябва сам да си зададе въпроса: „Готов ли съм да се жертвам за моя брат?“ Знаете ли кога можете да ми бъдете братя? Дотогава, докато носите ножове и кулите моите по-малки братя, кокошките и агнетата, вие не сте ми братя и аз не съм ви никакъв брат. Престават да ги колите, но се запитвате: „А какво ще стане с тях, ако не ги колим?“ Оставете ги, нека си живеят тези малки братчета. Това е в преносен смисъл. Например някоя господарка има слугиня, която работи по цели десет часа на ден и затова, щом седне на едно място, заспива. Господарката се сърди защо дреме. Питам: ами ако нея турят да работи цели десет часа непрекъснато, няма ли да заспи? Слугинята дреме, защото десет часа труд е непоносим за нейните сили.

Вие трябва да се простите с всички ваши стари възгледи. Те са неблагоприятни условия за Господа и с тях не можем да влезем в бъдещия свят, не можем да станем граждани на Царството Божие. Какво прави българинът, когато в тялото или в главата му влезе някоя бълха или въшка? Туря я на гребена или между двата си нокътя и я чука. Много добре постъпва българинът – въшката трябва да се постави между ноктите на двата палеца. Това значи:

– Ти, като влезе в главата ми и смучеш кръвта ми, пита ли ме?

– Не.

– Хубаво, и аз няма да те питам. – Чук.

Щом и ние не изпълняваме Волята Божия, когато отидем на Небето, за нас казват: „Въшки не искаме!“ Под *въшка* в духовния свят се подразбира личният егоизъм, с който трябва да се простим. И за въшките има работа, но ние трябва да се простим с тях.

И тъй, сега Господ се е пробудил във вас – търсете Го, Той е вътре във вас. Възвишените мисли, благородните подбуди, които сега се зараждат във вас, това е живият Господ. Направиш някой път лоша постъпка, дойде ти лоша мисъл, Той казва: „Това, което направи, не е хубаво.“ Учените ще кажат: „Това е гласът на нашата съвест, който ни говори.“ Казвам: това е гласът, езикът на нашия Баща, Който казва: „Синко, това, което направи, не е добро.“ Ако започнем да разбираме, че Господ ни говори, ще бъдем внимателни към онова, което е вътре в нас.

През тази година нашият Небесен Баща иска да обновим мисълта си и ако сме готови, ще дойдат други сили отгоре да ни помогнат. Ние имаме възможност да сторим всичко. Както житното зърно съдържа всички възможности в себе си, а Слънцето му дава условията за растене, така и когато ние сме готови, Господ ще ни даде всички условия за работа. Докато не решите в себе си въпроса дали сте готови да служите на Господа, или не, дотогава Господ няма да ви дава нищо. Ето какъв ще бъде до това време вашият живот: ще лягате, ще ставате, ще се обличате и съблечате, ще ядете и пиете, ще живеете, ще търгувате и най-после ще кажат за вас: „Хайде, изхвърлете този навън!“ Ще ви смъкнат в гроба и ще си останете такива, каквито сте си.

Ще кажете: „Когато отидем на онзи свят, тогава ще му мислим.“ Не, друг е въпросът като отидете на онзи свят. Като отидете там с това съзнание, което имате, пред вас ще изпъкнат всички злини, които сте направили тук, на Земята, ще видите колко агънца и кокошки сте изяли. Тогава ще разберете, че на Земята сте живели един безсмислен живот и че красивото, хубавото, което е вложено във вас, е останало неразработено. Дълго време ще се молите да дойдете отново на Земята, защото на нея има всички условия за работа,

защото животът започва от Земята, от нея излиза всичко. Ако човек е добър тук, на Земята, добър е и горе; ако е лош тук, лош е и горе. Не мислете, че ако тук сте лоши, горе ще бъдете добри – това не е вярно. Според мен добър човек е този, който и при най-лошите условия се стреми да върши Волята Божия. Добротата се цени според усилията, които правиш, за да си добър. Когато Господ види, че правиш усилия, Той казва: „Този човек е добър.“ Ако си цар и подписваш смъртна присъда на едного, на другиго, без да се замислиш, това показва, че не си добър. Тогава Господ казва: „Това дете е своенравно, не мисли правилно – от него човек няма да стане.“

И тъй, за всички нас има условия да бъдем добри, умни, честни и справедливи.

Като погледнем вечер нагоре, ние виждаме Божието лице, осеяно с множество звезди. Често съм наблюдавал как бащата, като си дойде вкъщи, изважда от джоба си едно бонбонче, държи го горе в ръката си и детето, като го зърне, гледа нагоре, следи бонбончето. Тези многобройни звезди по небето аз ги наричам бонбончета. И Господ казва: „Ако живеете добре, ще имате всички условия, потребни за растене. Ако сте добри деца, ще ви изпратя горе и ще ви туря да живеете в една от тези красиви звезди.“ Но вие казвате: „Нека тук, на Земята ни даде по едно бонбонче, а звездите да остави за друг път.“ Земята е само една работилница, на нея не може да имате собственост. Най-голямото заблуждение е собствеността. Земята е едно велико училище и като научиш на нея изкуството, за което си дошъл, ще си заминеш, като оставиш ножиците и всички инструменти – нищо няма да вземеш със себе си.

И тъй, Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Христос и ние – това сме едно и също нещо. Как да разбираме това? Ако можем да любим всички хора, да се жертваме за тях, ние разбираме Христовите думи, разбираме нашите братя и сестри. Ако можем да чувстваме душите на своите братя, когато ги срещнем, и ако можем да им помогнем, ние разбираме Христа.

Сега ние сме се събрали да бъдем съработници с този наш Баща, с този наш голям Брат. Христос е първият, най-големият наш Брат, Който се е родил, Който пръв е приложил всички Божествени правила, всички Божествени Добродетели. Той е първият Брат, Който е издържал сполучливо своя изпит и Който е пожертвал всичко за Своите братя. Тези планини, реки, всичко, което виждаме в Природата, е израз, проявление на този велик Брат. Това е една велика мисъл, върху която трябва да работите хиляди години, за да схванете вътрешния, дълбокия Ă смисъл. Отношението на тази мисъл, която ще схванете, е такова: срещнете някоя грозна мома и казвате: „Тази мома не е хубава, нищо не струва.“ Но я запитайте момъка, който обича тази мома, как той я вижда. За него грозното лице изчезва и той вижда нейната душа. А всички хора казват, че този момък е полудял, че е заслепен от нея. Не, той не е полудял – той е ясновидец и вижда в момата това, което другите не виждат. Същото казват и за религиозните хора – какво виждат те в Бога, къде Го намират? Тръгнали към Бога, както будалата момък, който люби грозната мома, но не знаят, че тези религиозни хора виждат това, което другите не виждат. Сега Христос за някои е видим, а за други – невидим. Христа няма да ви Го доказвам – ще Го намерите в себе си, ще Го намерите в Природата. И за Бога няма да ви говоря нищо – Бог е Слънцето, което изгрява; то е един символ на Бога. Господ за нас е Баща, Който казва: „Тези Мои деца много страдат.“ Страданията са необходими дотогава, докато поумнеем; за нас обаче страданията са непотребни. Дошло е вече време да не си създаваме сами страдания.

Ако дойде един брат при мен и ми каже: „Аз искам да изпитам твоята Любов, да видя дали ме обичаш“, и ми направи един разрез на ръката, за да провери Любовта ми, аз мълча, не казвам нищо. Дойде друг брат и ми направи друг разрез, за да изпита имам ли търпение. Най-после идва трети брат – и той ми направи един разрез, докато цялото ми тяло стане само разрези. След всичко това ще кажат: „Той си издържа изпита!“ Да, но от мен нищо не остана. Питат

ме: „От какво са тези разрези по тялото ти?“ „За да докажа Любовта си към вас.“ Ако пусна кръв на някой брат, какво ще спечеля от това?

Новото учение, което сега иде в света, трябва да оздрави всяка рана на душата, сърцето и тялото.

Във Варненско синът на един българин заболял от някакви си язви, рана, която хващала дебела кора, та образувала нещо като мазоли, което е причинявало болка на момчето. То лекувало раната си десетина години, но нищо не помогнало. Един ден по-малкият му брат донесъл вкъщи един сокол и започнал да го учи да лови врабци. За тази цел той донесъл един говежди дроб и започва да го учи как да лови. По-големият брат взима говеждия дроб и го поднася към сокола, учи го да лови врабците. Но вместо дроба, соколът сграбчва болната ръка на момъка, изяжда всички язви по нея и по този начин ръката оздравява.

И тъй, Новото учение ще постъпва като сокола. Идат нещастия в света, но соколът ще изяде язвите и ние ще оздравеем. Язвите са признак на всички недъзи, които съществуват у нас. Болестите, нещастията, които ни сполетяват, са резултат на изхабените Божествени сокове, но като дойде Божественият Дух, Той ще обнови и изправи всичко. Но трябва да дойде живата вяра!

Днес небето е ясно, което показва, че ние имаме всички условия за работа.

Да започнем Новия живот с истинската Любов и всички ние – и мало, и голямо – да се надпреварваме в нея!

Взаимни добри чувства, благородни чувства, това са носители на една велика сила. През тази година може да направим един опит, за да видите каква е силата на колективната мисъл. Ако насочим мисълта си за благото на един човек, той ще стане добър, всичко ще му е добре. Ако някой е болен и съсредоточим мисълта си за неговото оздравяване, той ще оздравее; ако някой е здрав и съсредоточим мисълта си към него с цел да заболее, той наистина ще заболее.

И тъй, всички ние колективно можем да направим много

нещо. Ако не успяваме, то е, защото каквото замислим вътре, със сърцето си го разваляме. В сърцето си не трябва да допускаме никакви лоши желания, а в ума – никакви лоши мисли. Следователно бъдещата култура ще бъде култура на сърцето.

Сега искам всички да бъдете бодри, весели, да напуснете вашия стар живот и да не мислите за миналото. Турете отсега нататък кръст на старите си тефтери и решете да живеете вече за Господа, решете да изпълните Неговата воля на Земята, като смятате, че Бог се проявява във всички хора, във всички народи. Какво ще стане след това, ще ви кажа: Бог ще постави всичко в пълна хармония и ще дойде ден, когато всички хора ще заживеят братски помежду си. Още от старо време Господ е казвал чрез пророците: „Ще дам нови сърца на хората, ще се заселя в тях и ще живея заедно с тях.“ От сърцето започва Новата култура.

Ще ви дам някои упътвания за най-малки опити. Школата, която следвате, изисква от всички вас да сте бодри, спокойни по сърце и ум, за да можете да работите. През тази годишна среща ще ви дам малко работа – само по едно житно зрънце. И ако го използвате разумно, то ще ви донесе Божието благословение.

Аз съм уверен в успеха на онова, което вършим, защото Господ е с нас.

През целия днешен ден, както и през всички останали дни, ще се стараете да имате хармония в мислите си. Обхванете живота във всичките му прояви, а не едностранчиво. Старайте се да бъдете със светли умове и добри сърца, за да разбиете всички отрицателни мисли, които ви се отправят. Ще направим опити и ще се уверим, че Господ е велик и че ще разруши всичко лошо. Да не се поражда във вас нито една лоша мисъл, нито едно лошо желание или действие. Като имате добри мисли, желания и действия, ще ви покажа каква е Божията наука. Тя е дълбока наука, но вие ще направите опити, които ще ви уверят в нея. Ще правите опити за лекуване на сърцето, както и във всички останали области. Ако някои са дошли тук да шпионират, да изопачават мисълта ми – Господ е свидетел. Между вас да не се поражда

никаква мисъл за сектантство!

Това учение е за братството. Ако някои ви запитат какво учите там, отговорете: „Ние учим науката за братството, какви са великите закони, които го управляват.“ Ние не можем да разкрием всички тайни, с които то си служи. За това си има причини. Ние не можем да отворим стомаха си пред хората, за да им покажем как той работи. Отворим ли стомаха си, и животът ни се свършва. Ако разтворим и черепа си, за да покажем нашия мозък на хората, ние ще умрем. Мозъкът не може да се разкрива. Така е направил Господ и ние няма да разваляме това, което Той е направил. Следователно това, което Господ е затворил, ние ще го държим затворено, а това, което е отворил, ще оставим отворено. Очите си никога не дръжте затворени! Някой ще ми възрази: „Ама аз ги затварям.“ Нищо, те пак могат да бъдат отворени. Умът ви също трябва да бъде отворен.

Сега поздравявам всички с добре дошли в училището!

НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Публична беседа, 19 август 1920 г., 10.30 ч.,
читалище „Надежда“

Темата на моята беседа ще бъде: „Новото човечество“. Аз ще разгледам този въпрос от едно ново становище.

Новото в света, туй е изгряващото Слънце, а старото – Слънцето, което залязва. Това е закон в Природата и неговото съществуване мога да потвърдя не само аз – него може да потвърди всяка майка и всеки баща. Когато младата мома и младият момък се задомят, първото дете, което се ражда в дома им, е изгряващото Слънце, надеждата на тяхното бъдеще. Ако мислим, че новото носи някакви вреди, че то разстройва обществото и цялото човечество, това показва едно погрешно схващане на онези велики принципи, които действат в живата Природа. И тогава, ако имаме такива схващания, защо ни са ония деца, които носели беди на родителите си? Колко дни, колко нощи майките са прекарвали без почивка и без сън за това *ново* дете, което не знае още да говори, за тази нова идея! Тази нова идея отначало е още неопределена, но майката има способността да се вслушва, да схваща и да разбира езика на това ново същество, на това малко дете. По същия начин в едно общество и в един народ има хора с чувствителни души, у които съзнанието е развито, сърцето повдигнато на една по-висока степен; те схващат тази нова идея, на която децата са носители. А съвременниците им, които не разбират носителите на тази нова идея, казват: „Тези хора са анархисти, комунисти, еретици, сектанти и т.н.“ Но това са названия без смисъл. Ако ние разсъждаваме така, питам тогава: каква е разликата между един комунист, който живее със своите разбирания, и друг, който живее със своите стари разбирания, и трети, който живее със своите нови разбирания? Разликата е там, че този, който живее с новите идеи, усеща, че в него има подем, енергия, живот и

растене, а другият, който живее със старите идеи, се усеща стар, силите го напускат, той изнемощява, страхува се от бъдещето, мисли за стариите си и затова иска да забогатее, осигурява се в разни банки, в разни застрахователни дружества. Аз казвам: тези, които мислят за осигуровки, са стари хора! Най-добрата осигуровка – това е смъртта, това са гробищата на човечеството. Но гробищата не носят някоя нова идея на човечеството, а създават на света само нещастия и страдания! Там, в гробищата, са заровени и царе, и свещеници, и проповедници, и музиканти, и поети – все за своите грехове. Ако ме попитате защо хората умират, ще ви отговоря, че хората умират от своите стари идеи. Тогава как човечеството ще възкръсне? Казвам: станете млади, станете носители на Новото Божествено учение, чиято емблема е Братството! Братството – но в какво се състои то? Онзи, който се нарича твой брат, трябва да е готов да жертва живота си, имота си и честта си, да жертва всичко за теб. Когато един велик народ възприеме идеите на това Братство, той трябва да е готов да жертва всичко за тези идеи – не го ли жертва, там няма никакво Братство, никакво равенство. Когато някой проповядва великата идея, че има Господ, а не жертва своя живот, своя имот и честта си за Него, той не е разбрал Великото учение на Живота. Това е Братство и равенство, туй е проповядвал Христос.

Нека се върнем назад, нека приложим Христовото учение, защото в него е избавлението на света. Какво е учил, какво е проповядвал Христос? Той е проповядвал тази велика идея за Новото човечество. Кои са отличителните качества на човека от Новото човечество? Еврейските пророци са били далновидни, когато още преди две хиляди години са казвали, че Господ ще създаде нови сърца, направени от плът, и в тях ще се засели Духът Му, и ще Го познаят от малък до голям. Затова няма да се питаме има ли или няма Господ – всеки ще стои под смоковницата си, без да се страхува. Между всички ще настъпи мир и Любов, всички ще обърнат оръжията си в сечива и рала и няма да се бият помежду си – войните ще бъдат премахнати.

Христос е поставил двата принципа, т.е. новото и старото човечество, в следното съотношение: разумният човек, който е разбрал смисъла на живота, е изградил къщата си върху канара; дошли реки и ветрове, но не могли да я съборят. Под *канара* се разбират здравите принципи на Живата Природа. А неразумният човек, който не е разбрал смисъла на живота, е построил къщата си върху пясък, но дошли реки, бури, ветрове и я съборили. Реките и бурите са онези хора, които живеят без принципи – те предизвикват пертурбациите в обществения живот; те са тези, които събарят къщата, построена върху песъчлива основа. Следователно тези две култури – старата и новата – почиват върху два различни принципа. Съвременното старо човечество служи още на своя егоизъм и в този смисъл в него не може да има братство. А новото човечество служи на алтруизма. Но егоизмът е определен да стане слуга на човечеството.

И тъй, новите идеи не обхващат само благото на отделния човек или на обществото, но и благото на всички разумни същества. Под *разумни същества* аз разбирам изобщо всички същества, защото няма същество, което да не е разумно. Ако вие сте глух и някой ви казва нещо, а вие не го чувате, чудите се защо не разбирате този човек, чудите се къде е грешката. Грешката не е в онзи, който говори, а в този, чието ухо не е чувствително да схване това, което се говори. Дойде някой сляп и не може да схване света – но светът не е тъмен, а сетивата на този човек са неразвити.

Следователно сегашното общество се нуждае от развиване на тези сетива. И това общество сега се развива по един велик закон. А и Природата днес не е такава, каквато е била преди милиони години. На всеки сто милиона години в Природата става един велик преврат. Ако ви запитам от колко милиона години съществува нашата Слънчева система, ще ми кажете, че някои от съвременните учени ѝ дават сто милиона години, други – двеста милиона, трети – петстотин милиона, и т.н. Окултната наука твърди, че от създаването на нашата Слънчева система досега са изминали 250 милиарда години – това са данни, които не могат нито да се докажат, нито да

се опровергават. Това са само твърдения. Нещата може да се доказват само при известни условия, като приемем известни аксиоми и максими; но изобщо, за да се разбере една Истина, необходими са известни данни. А в света такива доказани истини са малко. Опитайте се например да докажете една близка до вас идея: „Има ли човек душа, или не?“ Аз казвам, че половината от сегашната интелигенция отрича тази идея, а другата половина я поддържа, но и едните, и другите не могат да я докажат или отрекат. Когато запитаме някого има ли душа и каква е нейната форма, той ще отговори: „Има душа, но каква е формата А – не зная.“ Ние можем да доказваме само неща, които имат форма, съдържание и смисъл, а неща, които са без форма, без съдържание и без смисъл, нито доказваме, нито отричаме.

Аз ви говоря за една идея, близка до вашите души. Това, за което ви говоря, е наследено у вас. Вие имате известни идеали, стремежи, копнежи, но те се развиват по различен начин. И всеки от вас си има свои стремежи. Младият момък например търси своята възлюблена. Старият човек ще каже: „Това са глупости, едно време и аз се занимавах с тези неща, но сега на мене не ми трябва мома.“ Но за младия момък не е така. Той по цели нощи не спи, рано става, ходи насамнатам, търси своята възлюблена с черните очи. Майката се чуди какво става със сина, бащата също. Синът казва: „Новата идея е, която ще донесе в мен новия живот, нея търся аз.“ Кой е прав – младият или старият? Аз казвам – младият. Веднъж лисицата минавала покрай една ябълка и високо на един клон видяла закачен къс хубаво сирене; погледнала го, отминала и казала, че не струва нищо. Защо? Защото е далеч и не може да го стигне. Но ако сиренето беше долу, близко до нея, щеше да каже, че по-хубаво от това сирене няма.

За Новото човечество има загатвания тук-там в Новия Завет, в Откровението. Йоан Богослов е видял още преди две хиляди години жената, бременна с тази велика идея, *Новото човечество*, и е определил числото на тези избраници – носителите на тази идея: 144 000 души. Като съберете числата 1+4+4 ще получите числото 9. Числото 9 е резултат на една

еволюция на хората, които притежават всички положителни, благородни качества. Някои ще кажат, че тези 144 000 души са горе на Небето. Не, тези хора са тук, на Земята, те вече са дошли на Земята и са се въплътили между образованите хора. Едни от тях са писатели, други – поети, учени, и всички подтикват човечеството в пътя към новата идея, към Божественото. Те са врагове на онзи мрак, на ония окови, които сковават човечеството. И това брожение, този велик преврат, който иде сега, се дължи на тях. Те ще обърнат този свят с главата надолу. Не смятайте това за лош признак. Когато някой човек погълне много вода и се задави, у българите има обичай да го обръщат с главата надолу, за да повърне погълнатата вода. И съвременните хора са погълнали много нечиста вода, затова те трябва да се обърнат с главата надолу, за да изтече водата. След като изтече всичко нечисто, пак ще ги обърнат с главата нагоре и ще започне Новият живот. Някои от вас може да кажат: „Какво ни интересува това ново човечество при сегашните страдания!“ Трябва да знаем обаче, че страданията са една необходимост за развитието на човека. Ние едва сега, в тази епоха, сме започнали да страдаме и сме станали по-чувствителни. И наистина, съвременните хора страдат повече, но тези страдания са нещо благородно и те са, които ще организират обществото. Всяка бременна майка не изпитва ли известни страдания, известни преживявания? Тя страда, докато в утробата Ѝ се оформи детето, но когато роди, освобождава се от всякакви страдания.

Следователно страданието показва, че сме бременни с една велика Божествена идея, и когато детето се роди и бъдем готови като майката да преживеем всички страдания, в нас скръбта ще престане и ще дойде радостта. Често ние сами си причиняваме страданията. За пример ще ви приведа един анекдот от българския живот. Някой си селянин обичал много яйца и търсел случай често да си хапва, но не му се отдавало, защото жена му била голяма скъперница. Тя била едра, снажна и когато мъжът Ѝ се осмелявал без нейно знание да си хапне едно-две яйца, тя го понатупвала. Един ден тя паднала и умряла. Селянинът си казал:

– Слава Богу, сега вече ще мога свободно да си похапвам яйца, няма кой да ме бие.

Взел си той седем яйца и ги сложил да се пекат в огнището. В това време дошли няколко съседки да споделят скръбта му. А той, като чул стъпки, стреснал се, забравил, че жена му умряла, и за да не бъде бит, извадил набързо яйцата от пещта и ги турил в пазвата си. Съседките му казали:

– Голям огън гори в къщата ти.

– Да, голям огън е, но този, който гори в гърдите ми, в пазвата ми, е още по-голям.

Сегашните хора казват: „Големи страдания имаме!“ Казвам: опечените яйца в пазвата ви са причина за тези страдания. Извадете яйцата от пазвите си и страданията ви ще престанат. В съвременната наука това наричат idea fixe. Знаете ли какво е idea fixe? Ще ви дам пример за един човек, който страдал от idea fixe. Един господин поставял показалеца на дясната си ръка в кръга, който се образува от съединяването на палеца и показалеца на лявата ръка, и така в продължение на година-две се мъчил да го улови. Той страдал от неуспеха си и затова се обърнал към един лекар, който веднага съобразил как да го излекува. Лекарят пъхнал показалеца си в лявата ръка на пациента си, който веднага го сграбчил и се зарадвал, че успял да улови пръста си. С това той се излекувал и освободил от мисълта, която толкова време го безпокоила. Така и съвременните хора, които имат idea fixe, искат да хванат пръста си, но не могат. Ами че пръстът е създаден за друга работа, а не за да го хващате. Ако искате, може да го хващате по друг начин, а не така.

Сега на Земята настава нова епоха, за която съвременният окултизъм казва, че се дължи на една нова вълна, идваща от Слънцето. Ако се изразя с други термини, те ще бъдат непонятни за вас и моята беседа ще придобие отвлечен характер. Тази вълна, която сега иде, засяга човешките мозъци и някои хора стават под нейно влияние ексцентрични. Ексцентричен човек е този, който много мълчи или ако говори много, речта му е несвързана. Това са крайности, които съществуват между хората, но правилното развитие си има своята норма. Някои

казват, че речта винаги трябва да бъде логична. Според моите схващания в света трябва да има три вида логика: едната аз наричам чисто материалистична логика, втората – логика на съзнателния живот, а третата – Божествена логика. В Божествената логика не се допуска абсолютно никаква лъжа и за да може човек да работи с първите две логики, той трябва да има възвишена душа, т.е. да е готов да се жертва за своите братя, а не да живее само за себе си.

Друг въпрос, който трябва да се изясни, е къде е Истината. За да се провери Истината, се изисква време и опит. Всички съвременни учени, които ни представят различни теории и изследвания в медицината, техниката, физиката, химията или в някоя друга област на науката, се нуждаят от време, за да приложат и изпитат теориите си на опит – една теория може да е много правилна в своите математически изчисления, но ако се приложи и не даде резултат, тя е неприемлива. Така например един англичанин в продължение на 25 години работил върху конструкцията на една летателна машина, като за тази цел направил точно всички необходими изчисления и като бил уверен в резултатите им, обявил във вестниците, че ще проведе публичен експеримент с машината си. Той пропуснал обаче едно нещо – не проверил изчисленията си с опит. И когато пристъпили към опит с тази летателна машина, тя не действала: колелото се движело, но машината не хвръкнала. Освиркали изследователя и с това се завършила неговата работа. Новите хора обаче, които дойдоха след него, започнаха да изучават Живата Природа, да изучават организма на птиците, устройството на техните криле, на опашките им, усвоиха методите на летенето и въз основа на тях построиха съвременните самолети. Колко голяма беше радостта на човечеството, когато се откри начин да се лети във въздуха! Но тези летателни машини – балони, самолети, цепелини – не бяха използвани за благото на човечеството, а видяхте какво направиха с тях през последните войни и колко те са опасни.

Днес някои ми казват: „Разкрийте ни една от великите тайни.“ Казвам: една от великите тайни е да се научи

човек да лекува болестите си, като лети. Когато хората са неврастеници, те могат да се лекуват по този начин. Някоя жена е болна – нека се опита за половин час да похвърчи из въздуха и ще се върне здрава. Утре се разболее мъжът Ѝ – нека постави и него в балона, да го пуснат да похвърчи във въздуха и той ще се върне здрав. Оздравяването по този начин е лесно, понеже въздухът във висшите сфери е по-чист. Тук, където живеем ние, се намираме във въздушна среда, в която има много въглероден двуокис. И ако днес сме нервни, това се дължи на голямото количество въглероден двуокис във въздуха, който ние вдишваме и издишваме и който отравя организма ни. Знаете ли какво бихте почувствали, ако влезете в някой голям град? Ако във вас беше развито шестото или така наречената психометрично чувство, с което някои хора са надарени, бихте се отвратили от атмосферата на този град и не бихте желали повече да живеете там. Нашите градове и къщи са за такова човечество като сегашното, с неговите сетива. И въпреки това дори и за обикновения човек животът става все по-непоносим. А новите, Божествените идеи, които сега идват, носят новия живот в света. Смъртта, която съществува, нещастията, страданията, полудяванията се дължат на съвсем други психически причини, а не на тези, на които ги приписват. Сегашният живот трябва да се измени в своите форми и съвременният строй трябва да се промени. Прави са хората на новите идеи, които изискват тази промяна. Тази промяна в Природата може да стане последователно, но в живота тя ще стане или последователно, или моментално. По този случай турците казват: „Алах зору да вар“ – т.е. когато някому главата е дебела и Господ му каже един-два пъти какво да прави, а той не си взима поука, върху него ще действа законът за необходимостта.

И тъй, основната идея на Новото учение е идеята за братството. Идеята за братството трябва да се приложи навсякъде. Майките и бащите трябва да разбират основния закон за братството, за да могат да създават новите условия за отглеждане и възпитание на децата. Някой младеж е буен, върши пакости – как постъпват с него според старото

възпитание? Изтезават го, затварят го в затвор. Но в затвора той изгубва здравето си и държавата го храни. А този младеж може да стане отличен гражданин, в него има излишък от енергия, която трябва умело да се впрегне на работа. Казвате за него: „Да, но той е един престъпник.“ Обществото е създало такива условия, с които той не може да се бори.

Вместо да изучаваме Живия Господ, Живата Природа и да постъпваме съобразно с нея, ние си пречим, като мислим, че в света има много закони. Не, в Живата Природа има един закон, който тя прилага към всички – и към богатия, и към бедния. Бедният казва: „Този, богатият, има какво да яде, да пие, живее охолно, а за мен няма нищо.“ Но ти не знаеш, че страданията на този богаташ са задържани за след 40-50 години. Природата не взима ли еднакво мазнините и на богатия, и на бедния? Какво иска да каже Природата с това, като обира мазнините на хората? Тя иска да им каже: „Вие не сте научили закона на братството.“ Като прочетете първата глава на Битието, ще видите, че Господ казва на Адам и Ева: „Вие ще ядете от всички плодове, а само от един няма да ядете и в който ден ядете от този забранен плод, ще умрете.“ Забраненият плод – това е съвременният егоизъм. Един човек, който иска другите да работят за него, а той да живее на техен гръб, един човек, който иска да се храни за сметка на вдовиците и бедните сирачета, един човек, който иска да се бори с толкова народи, той яде от забранения плод. Ето защо всички трябва да бъдем последователни в това велико учение. Къде е учил Христос да има войни, да се бием или да се молим на Бога да помогне на едната или на другата от воюващите страни? Преди 1000-2000 години това имаше смисъл, но сега вече то е отживяло времето си. Къде е тази правоверност, за която навсякъде се парадира, къде е истинското християнство? Аз говоря на тези, които се смятат и наричат истински християни. Те трябва да постъпват според Христовия закон, а онези, които не са християни, трябва да постъпват според техните разбирания и закони. Някой казва:

– Аз не съм християнин.

– Какви са твоите закони и разбирания, с които живееш?

– Аз съм свободомислещ.

– Постъпвай тогава според своята свободна мисъл.

Ние трябва да дадем право на всеки човек, защото в него има нещо добро, в душата му има нещо благородно. Дайте условия на всеки човек и той може да се повдигне. Живее ли при неблагоприятни условия, той пада.

Аз и друг път съм привеждал примера за италианския художник и сега пак ще го приведа. Той искал да нарисува образа на Христа и след дълго търсене се спрял за модел на един младеж на около 20 години и по него нарисувал много сполучлив образ на Христа. Когато след десетина години поискал да нарисува образа на Юда, той потърсил отново подходящ модел. Накрая намерил един човек, който отговарял на представата му за Юда, и му предложил да го използва за модел. Какво било учудването му, обаче, когато се оказало, че това е същият човек, който преди години му позирал за образа на Христос. Само за десетина години, поради порочния живот, който той водил, образът му дотолкова се изменил, че той заприличал на Юда.

Мислите ли, че ако една жена върви по лошия път и попадне в един публичен дом, лицето Ѝ няма да носи отпечатъка на този живот? Такава една блудница ми разказа веднъж, че докато разполагала с пари, мъжът Ѝ я държал, но след като изял парите Ѝ, оставил я на произвола на съдбата и тя поела кривия път. Тя казва: „Искам да отида на църква, но и там не ме приемат.“ В тази жена има копнеж по чистия живот и когато се изменят условията, тя ще се повдигне. А за онези свободни жени, които искат да служат на своите чувства, хората казват: „И такива жени трябват за света.“ Казвам: не, тия наши сестри трябва да извадим от блудните домове; те не трябва да се насилват, а ние трябва да ги поставим на правия път и да им покажем как да живеят. Сега идват носителите на новите идеи, на алтруизма, на идеите на Божественото учение и те са хората, които ще се застъпят за всички онеправдани и паднали. Тези хора не са

случайни, те имат определени признаци, белези на лицата си, в очите си, на ръцете си. Вие ще ги познаете. Ето какви са тези признаци: ако човекът, носител на Новото учение, е лекар, като дойде в дома ти, ще ти донесе всички лекарства и няма да ти вземе нито пет пари, а ще каже: „Аз служа даром.“ Ако е свещеник, като го извикаш да кръщава или да опява умрели, няма да иска никакви пари, а ще каже: „Аз служа на Новото учение.“ Ако е търговец, като човек на Новото учение ще търгува честно; ако е учител, ще работи даром. Вие ще ми възразите: „Ако всички работят даром, светът ще пропадне.“ Да, сегашният свят ще се промени, но ще дойдат нови разбирания. Някои ще запитат: „Как е възможно да се работи даром, как ще се живее без пари?“ Аз питам: колко хиляди лева плащат на майката и на бащата за задължението им да стават по пет-шест пъти през нощта, за да наглеждат малките си деца? За това няма никакъв закон, няма никаква конституция, а при това тази работа върви много по-добре и по-естествено, отколкото всички други работи, които се подчиняват на установените от държавата закони.

Следователно майката и бащата ни дават първия закон, на който трябва да се подчиняваме. Казвам: ако живеете тъй, както живеят в една къща родителите и децата, ако живеете тъй, както живеят братята и сестрите, вие сте на прав път. От гледището на Новото човечество нас не ни очаква някаква голяма катастрофа. Наистина в света иде една голяма катастрофа, но тя ще засегне всички ония здания, които нямат солидни основи, ще засегне всички ония гнили дървета, които нямат здрави корени. Иде една велика идея, която ще ги събори, но това е едно проветряване, което ще изчисти всичко гнило, а в света ще остане само здравото.

Когато ви дойде някое страдание, не питайте коя е причината за него. Аз казвам: Слънцето е причината за всички нещастия и за всичкото щастие на Земята, причината за нашите страдания и за нашите радости; то ражда наводненията, епидемиите и всички болести в света, то предизвиква земетресенията – изобщо то е причината за всичко, което става в цялата Природа. Но Слънцето казва:

„Ако ти си умен, ще можеш да използваш разумно моята енергия, аз ще ти отдам всичката благодат; а ако не си умен, ще ти причиня най-големите страдания.“ Слънцето може да измени своята енергия, но то все ще си грее и Земята все ще се върти. И ще ви кажа следното: във висшата механика на окултната наука има едно твърдение, според което при движението на едно колело на всеки сто милиона оборота има по едно изключение. Такова колело е и нашата Земя. И тя, след като обиколи сто милиона пъти около Слънцето, в движението Ѝ ще има едно изключение, което ще се изрази в низходяща степен катастрофално, а във възходяща степен – благотворно. Такива изключения са ставали много пъти, такова изключение иде и сега. Нашата Земя е направила вече толкова обороти и е много близо до изключението. Но няма да кажа датата, кога ще дойде това изключение. Сега може да не ми вярвате, но когато настъпи този момент, ще можете да проверите това.

Този окултен закон ние можем да приложим и по отношение на Слънцето – когато и то се завърти сто милиона пъти около оста си, ще дойде за него също едно изключение. Съвременните учени твърдят, че за да се завърти един път, на Слънцето са нужни 20 милиона години. Знаете ли какво ще стане в света, когато Слънцето направи едно такова изключение? Ако това изключение попадне в низходящата му степен, нашето Слънце ще потъмнее, цялата Слънчева система ще угасне, а с това ще престане и всякакъв живот. А ако попадне във възходящата му степен, слънчевата енергия ще се увеличи десет пъти и тогава да му мислят хората, които са на Земята.

Тъй че сега има едно приблизително съвпадение – и Слънцето, и Земята са направили своите сто милиона завъртания и сега предстоят две изключения. Това е едно твърдение, което аз мога да докажа математически с факти и данни, но не на това общество тук – иска се време, за да се докажат формулите и фактите, с които окултната наука си служи. С това аз не искам да вселявам страх, но казвам, че има изключения и всеки човек трябва да бъде готов на

поста си да ги посрещне. И Христос казва: „Блажен е онзи слуга, който стои буден на поста си, за да не би като дойде господарят му, да го намери заспал.“ Ако вие си мислите, че като ядете и пиете, животът ще си върви тихо и спокойно, лъжете се.

Съвременните учени твърдят, че човекът не съществува повече от осем хиляди години, но окултната наука и в това отношение има друго становище. Тя доказва, че човекът е съществувал още много преди това – че той е съществувал преди повече от осем хиляди години, говорят черепите, останали от ония времена, но че е живял много по-отдавна, такива данни не могат да се изнесат; а и да се изнесат такива факти, връзката между тях е толкова деликатна, че може да се каже, че няма връзка. И когато в една от беседите си казах, че палецът определя развитието на човешката воля, някои счетоха това за нелогично. Но в действителност палецът е резултат на човешката воля и в старо време, когато са искали да накажат някой твърдоглав човек, за да прекрати престъпленията си, отсичали му двата палеца. Тогава питам: защо палецът у някои хора е по-дълъг, а у други по-къс, защо у някои е правилно оформен, а у други не? Всичко това означава нещо, то говори за развитието на волята и разсъдъка у човека.

Погледне ли човек палеца, ще разбере как върви развитието на една душа – върви ли правилно развитието Ѧ, палецът е правилен, няма изкривяване; има ли изкривяване, има и деформиране в този организъм. Също така ако носът, очите и устата се изкривяват, това означава нещо. Лекарят в такъв случай ще каже: „Тук има известна аномалия, има апоплектичен удар.“ А аз казвам: тук има разногласие между органите на тялото, между координацията на силите, мислите и чувствата, които действат в човека. Ако аз развивам само теоретически тази нова наука, без да я прилагам на практика, тя не би имала никакъв смисъл. Всяка реалност трябва да има известна форма; аз говоря за реалностите, които са определени величини, тъй както един математик борави с формулите, един химик – с молекулите и атомите, а един

физик – със силите, като неща определени, а не отвлечени.

Ние казваме, че човек има душа. Определена единица ли е душата, на кое място живее тя – дали в мозъка, в сърцето, в белите дробове или в стомаха, къде изобщо се намира? Съвременната наука не може да каже нищо за душата.

Сега нека се върна към мисълта си. Новото човечество най-напред трябва да започне с анатомията на човека, затова искам вие всички да се интересувате от анатомията. Когато започвате да строите къщи, вие първо нареждате греди, приготвяте скелета на къщата и после строите. Скелетът – това е анатомията. Някои казват: „Не ни трябва анатомия.“ Не, без нея не можете. Няма дете, няма баща, няма майка, които да не изучават анатомията. Когато кроите дреха, пак започвате с анатомията – кройките са също елементи на анатомията и според тях кроите плата. Следователно съвременните хора изучават анатомически живота, все режат. Какво представлява рязането? В Новото човечество няма да изучавате само анатомията, но и физиологията. Как изучавате физиологията, когато строите къщата си? Поставяте Ѫ прозорци, комини, за да става циркулация на въздуха в нея. А с какво се занимава физиологията? С функциите на отделните органи, с функциите на сърцето – с кръвообращението. За да има благоприятни условия в живота ни, във всеки дом има нужда от физиология. Вие, които сега строите вашите къщи, имате ли големи прозорци? Аз ви препоръчвам само това – направете на къщите си по-големи прозорци, по-големи врати, отворете по-големи комини. Аз харесвам големите комини и съм против тези печки, които хората сега употребяват. Казвате: „Едно време дядо ми, баба ми бяха много здрави.“ Да, но дядо ти имаше големи комини в къщата си, проветряването ставаше добре, а ти вървиш по низходящата степен, живееш всред въгледвуокис и, разбира се, че няма да бъдеш здрав. Нужна е голяма вентилация, а какво правят българите? Запушват прозорците си с хартия да не влиза въздух, за да не се простудят. По-добре е простудяване, отколкото вдишването на въгледвуокис.

Тези хора от Новото човечество живеят, те ще се наплодят, за да разнасят навсякъде новите идеи. Всички вие можете да станете членове на това ново човечество. Кой от вас не обича братството и равенството? Кой баща не иска синът му да бъде учен, да не остане невежа? Новото човечество изисква от всеки човек да бъде честен, справедлив, умен и добър, да обуздае своя егоизъм; изисква това не само формално, а в абсолютния му смисъл: да бъде тъй честен, че никога да не пожертва чуждите интереси за свое добро, а винаги да подчинява своите интереси на благото на ближните си. Ще кажете: „Ако приложим това, върху нас ще дойдат страдания, нещастия.“ Ами при сегашните идеи къде е щастието? Не бяха ли избити 30 милиона души, не се ли напълниха толкова затвори? И днес хората измират, защото служат на тази стара култура, която казва, че човек за човека е вълк. А Христос казва: „Всички хора са братя.“ Аз ли създавам това учение? Аз казвам: ако не искате да изпълнявате Христовото учение, изпълнявайте Мойсеевото; ако не искате да изпълнявате и Мойсеевото, тогава изпълнявайте законите на вашата държава, но при всеки случай постъпвайте като честен и справедлив човек, не изменяйте на думата си. А вие постъпвате ту според Мойсей, ту според Христос, смесвате законите. Някои ме питат: „Ти винаги ли говориш Истината?“ Да, аз съм мислил върху всяка дума, която казвам. Ако говоря честно, справедливо, говоря за своето добро, защото не искам да опозорявам своята чест, не искам да позоря своите братя, не искам да позоря Името Божие, а искам, като ви срещна един ден, да зная, че съм бил винаги справедлив спрямо своята душа и своя ум, та и вие да вървите по този път. Само така, с това учение, ще може да се подобрят майките и бащите, а всяко друго учение носи страдания, страдания, страдания!

Това Братство има своето приложение. В окултната наука има определени форми и закони. Законите на това Бяло Братство, на тези 144 000 светли души от сто милиона години насам не са се изменили нито на една стомилионна част. Ето защо казвам, че законите в Природата са разумни и неизменни. Всяка мисъл след хиляди години може да

произведе резултат – насадиш ли една лоша мисъл, тя може да ти причини смърт. Ако искам да ви обясня живота с всекидневните му произшествия, аз мога да го разгледам от гледището на индусите, от гледището на окултистите или от християнско гледище, но Истината ще си остане една и съща. Например, срещне те някой човек и те убие. При този случай ние, съвременните християни, казваме: „Тъй е писал Господ.“ Аз казвам: Господ никога не е казал, не е писал да убия някого и това аз го направих, а Господ само го допусна. Индуският закон пък обяснява това така: ти си убил преди няколко прераждания и следователно днес, в този твой живот, същият, когото си убил, те убива. И тъй, вие може да приемете едното или другото обяснение. Ще кажете: „Това е еретическо учение – може ли човек да се прераждa?“ Може и не може. Колкото е вярно едното, толкова е вярно и другото. А що се отнася до вярването и невярването – това са второстепенни неща. Душата е способна да създаде всички свои форми – от нея зависи тя да дойде да живее на Земята, колкото пъти пожелае; ако тя пожелае да дойде, Господ ще подпише. Онази душа, която иска да се прероди – прераждa се. Следователно в това отношение са прави и индусите, и християните. Като казвам *душа*, разбирам онази съзнателна Божествена душа, която може да идва тук толкова пъти, колкото пожелае. Но има и друг закон в света, който обяснява нещата по друг начин, за да станат те ясни и за да се образува един общ морал. Например някой извършил престъпление, обрал някого и казва: „Кой може да ме види в тъмното, че съм откраднал нещо?“ Да, но като краде, оглежда се, страхува се. Защо? Съвестта ще го гризе, ще го преследва. А какво е съвест? Тези 144 000 души, членове на Бялото Братство, казват: „Господине, ние видяхме престъплението, което извърши, и според нашия закон, който никога не се изменя, ние те осъждаме и ти ще си понесеш последствията от своите дела.“ Тогава този господин, за да облекчи съвестта си, уединява се някъде, прекарва 10-15 дни в пост и след това отива при някой свещеник да го успокои. Но свещеникът трябва да постъпи според закона на Новото човечество и

да каже: „Братко, ти ще се изповядаш пред Бога, а тъй, да постиш 10-15 дни и с това да изкупиш своето престъпление, туй не минава пред Бога.“

Аз ще ви кажа как трябва да се изповядвате пред Бога. Например ти си запалил къщата на своя ближен; ще поправиш грешката си, като отидеш при него, ще му се извиниш, ще му купиш нова къща, нови мебели и ще му изплатиш дълговете. Ако не постъпиш така, за теб няма никаква прошка. Господ казва: „Ако си обезчестил някоя жена, в следващото си прераждане ще я вземеш за своя жена или тя ще ти стане дете, което ще отгледаш, и така ще си изплатиш греха.“ А днешните младежи казват: „Какво от това, че съм обезчестил някоя мома?“

В Америка един млад момък, син на богат търговец, обезчестява една мома, изоставя я, след което тя става блудница и умира. Момъкът завършва богословие и става знаменит проповедник. Всички го смятат за почтен, благочестив и добър човек. Оженва се, ражда му се син, който на шестнадесетгодишна възраст става голям вагабонтин. Хората се чудели, че от такъв благочестив баща излязъл такъв лош син. Казвам: този син е неговата блудна мисъл. Бащата ходи вечер да го търси, да го прибира у дома му, но едва след десетки години успява да го поправи. Така той изплатил дълга си. Този ваш син е вашата възлюблена, която вие изнасилихте. Господ ще каже на бащата: „Ето твоята възлюблена, изплати се към нея.“ Синът ти ще каже: „Сега признавам, че си благороден, защото знаеш да любиш, а пораншната ти любов не беше както трябва.“ Затова ние трябва да ценим майчината любов, която дава всичко.

Аз препоръчвам на съвременните младежи и девойки, като си дават дума едни на други, да устояват на думата си, да са готови да умрат за тази си дума и да кажат: „Аз те обичам, за теб жертвам честта, живота и всичкото си богатство, но никога няма да се откажа от теб.“ Това разбирам човек с характер! А какво става сега? Днес се оженват, утре се разлюбват, искат развод, отиват в митрополията и искат тя да разреши въпроса. Казвам: свещениците нямат право да

развеждат никого – нямат право и да венчават. Ако дойде някой при мен да го венчавам, аз също нямам право да сторя това, но ще попитам само този момък: „Ти готов ли си да пожертваш имота, честта и живота си за своята възлюблена?“ Ще питам и девойката дали е готова да жертва имот, чест и живот за своя възлюблен. Ако и двамата ми отговорят, че са готови, само тогава мога да ги венчая – иначе не венчавам и нямам право да венчавам. Така трябва да бъде, за да се оправи това общество и този народ.

И така, трябва да проникне Христос в света. Това е, което носи Братството, това е, което проповядва Христос. И тези светли братя сега слизат. Те ще употребят тия две изключения – изключението на Слънцето и изключението на Земята. Ще настане едно ново чудо, за което в Писанието се казва, че иде: Ново небе и Нова Земя – Ново човечество. Аз казвам: на старото човечество ние туряме един кръст – Господ да го прости; а в бъдеще ще живеем със законите на Новата Земя, на Новото човечество. Това иска Братството.

Аз не ви проповядвам за някакъв мъртъв Господ, а за живия Господ. Ако ме питате къде е Господ, ще ви кажа: Той не е в това небе, което виждате. Някои казват: „Докажи ни къде е този Господ.“ Господ няма нужда от доказване; и мравката със своето низше съзнание не разполага с органи, с които да разбере, че съществуват хора. Като хванете мравката с двата си пръста или като се качи на главата на някой човек, тя казва: „На каква голяма могила се качих.“ Тя разглежда света от тази височина и като се върне при другарките си, казва им: „Днес посетих една голяма планина.“ Така и нас Господ ни хваща с двата си пръста, а ние питаме: „Има ли Господ?“ Да, Той е тези два пръста и ни казва: „На Моята глава не може да се качваш!“

Ако вие не виждате в лицето на вашите братя Живия Господ, не разбирате това учение. Ако аз във вашето лице не виждам Бога, моето учение е лъжливо. Ако не ви обичам и не съм готов да се пожертвам за вас, проповядвам едно лъжливо учение. И вие трябва да се жертвате. Братство трябва да има в този свят – това учение трябва да възприемете! То се

проповядва от всички добри хора, от всички майки и бащи, от всички братя и сестри. Саможертви са нужни в този свят – стига лъжи! Някои казват: „А колко ще ми се заплати, за да служа?“ Никакво плащане вече не трябва. Аз говоря за тези, които се смятат християни – за другите не говоря. Затова Христос казва: „Които не са християни, нека излязат навън, за да се знае кои са за и кои против.“

Хората от света казват за някои: „Ето, тези са благочестиви християни!“ В какво се състои тяхното благочестие? „Ходят редовно на църква.“ Не, не, църквата, това сме ние – тези живи тела, това е църквата! Ако ние не можем да живеем един чист, почтен живот, какво ще стане с нашите църкви? Какво стана в Русия? Русия не послуша гласа на Толстой, който бе глас на Живия Бог, и духовенството доведе болшевизма. Болшевизмът – това е камшикът на Бога в Христовата ръка. И днес Той ни пита: „Това ли създадохте за толкова години?“ Христос е, Който действа в Русия, а не някакъв Сатана. Когато един хирург вземе своя нож, за да направи една операция, той знае как да го употреби – ще изреже само болното месо, за да помогне на здравото; който хирург не е опитен, той няма да може да направи операцията, макар и да минава пред света за съвършен в тази област. И българите трябва да благодарят на болшевиките. Но туй не влиза в моята тема.

А какво направиха американците? Те ни изпращаха години наред мисионери да проповядват Христовото учение, а през време на войната продадоха на българите десет милиона килограма брашно по два златни лева килограма. Колко струва днес златният лев? Десет лева. Значи един килограм брашно струваше 20 лева. А мислят ли американците, че постъпиха съобразно с Христовото учение? Те изгубиха случая да дадат един добър пример. Не, това не е християнство! Тъй говори Христос, тъй говорят Светлите Братя!

Ако българите мислят да вървят по този път, по който са тръгнали, не ги очаква никакво добро, тази култура няма да им помогне. В света всичко трябва да се измени. Никой народ не трябва да насилва друг народ; никое общество не

трябва да насилва друго общество и никой човек не трябва да насилва друг човек, а всички трябва да живеят по този велик закон на Любовта. Ако приемете това учение, всичко ще се измени и вие ще бъдете благословени като народ. И този закон ще дойде. А ако вие не го приемете, други ще го приемат.

Ще ви приведа един пример. В старо време, в тъй наречения Златен век, имало две царства: Царството на еспертите и Царството на мензите. На царя на еспертите се родил син и според тогавашния обичай повикали мъдреци, които да предскажат бъдещата съдба на сина му. Един от тези велики мъдреци направил своите изчисления и казал на царя: „Твоят син към двадесетгодишната си възраст ще премине през една голяма криза, затова трябва да го изпратиш като овчар в друго царство, за да научи там великите закони на Живата Природа.“ Бащата изпълнил указанията на мъдреца и като му дошло времето, казал на сина си: „Синко, отсега нататък ти ще трябва сам с пот на лице да изкарваш прехраната си.“ Царят изпратил сина си като овчар в Царството на мензите. Момъкът прекарал там цели десет години, изучавал законите на Природата. На единадесетата година от пребиваването му в това царство един ден в местността, където той живеел, дошла на разходка възседнала на бял кон и придружавана от своите телохранители дъщерята на царя на мензите. Увлечена от хубавите полски цветя и красивата Природа, тя слязла от коня и се отдалечила малко от телохранителите си. В това време някъде от камънаците изскочила една змия и ухапала царската дъщеря в дясната ръка. Овчарят-царски син, като забелязал това и като знаел законите на Природата, бързо се затичал към царската дъщеря, допрял устата си до ръката Ѝ и изсмукал отровата. Но един от телохранителите, като забелязал отдалеч това, помислил, че този момък оскърбява царската дъщеря, опънал лъка си и ранил момъка в лявата ръка със стрела, намазана с отрова. Като видяла това, царската дъщеря бързо разкъсала ръкава на дрехата, допряла също устата си до раната и изсмукала отровата. Питам сега: кой кого е спасил? Момъкът спасил царкинята от отровата

на змията, а тя го спасила от отровата на човешката стрела. Момъкът казал на царкинята: „Ти пострада от отрова на змия, а аз от човешка отрова.“

И тъй, сега жените страдат от отровата на змията. Знаете ли коя е тази змия? Тя е техният краен егоизъм. И жените, и мъжете трябва да се спасят от тази отрова. Жената трябва да изсмуче отровата на мъжкия егоизъм, а мъжът трябва да изсмуче отровата на женското изопачено сърце. Само така мъжете и жените могат да си подадат ръце, могат да осъзнаят, че живеят заедно и могат да се разбират. Всички съвременни християни трябва да си подадат ръка. Като дойдох в Търново, как ме посрещнахте? Не, приятели, аз идвам да ви изсмуча отровата. Дали вие ще изсмучете моята, това е друг въпрос, това времето ще покаже. Ако изсмучете моята отрова, ще ви кажа: вие сте мои братя. Това е проява на закона на Любовта, който действа в света. Всеки, който изсмуква отровата на брата си, дават му една целувка, а който не стори това, бива изпъждан навън.

Младежи, във вас е бъдещето! Мъже и жени, живейте според закона на Любовта. Не вървете по пътя на остарелите в греха, откажете се от многото любовници, които имате; един любовник и една любовница са достатъчни – една мома, но хубава, и един момък, но отличен, те са достатъчни. Не ви трябват нито двама мъже, нито две жени. Тогава нека има вътрешна свобода във вас и да не се свързвате с робство. Така мислете и за да придобиете Христовото учение, приложете този закон навсякъде – в обществения, в политическия и в религиозния живот. Само така българският народ може да се повдигне. Само по този морал!

Като ходя сега по Търново, наблюдавам хората – срещам разни свещеници, съдии, учители, стражари, слуги и си казвам: братя, тъй както живеете, не вървите по правия път, това не е Христовото учение, това не е братство. Аз срещам много свещеници, проповедници, учители, стражари и други, които са благородни, но срещам и неблагородни между тях. Това не е упрек, а констатация на един факт. Затова казвам, че трябва да се повдигнем до такава висота, до такъв чист морал,

какъвто ни се посочва от Светлото Братство. Да не лъжем! Майките и бащите не трябва да лъжат. Каквото каже майката, каквото каже бащата, свещеникът, съдията – трябва да го изпълнят, да умират за своята дума. Ако аз изпълня своето обещание, мога да се нарека човек; не го ли изпълня, в мене няма никаква човещина, няма никакво братство. Бъдещата наука е на страната на онези, които живеят по този начин. Аз виждам в младото поколение стремеж към нови идеи. Като следя комунистите, аз не ги осъждам, защото виждам, че те, без да се препоръчват за християни, вършат хубави работи, правят големи жертви, а християните, които говорят за Христа, гледат как да се осигурят. И тъй, комунистите са безверници, без пари, а християните – вярващи с пари. Аз бих желал да срещна един човек, който да знае, че има Господ в света, и да се срамува, когато излъже някого, който знае, че ще бъде осъден, когато обиди някого, и да бъде искрен да иска извинение. А сега, като извършим едно престъпление, казваме: „Аз имам право.“ Да, всички имаме право да лъжем, всички имаме право да вършим добрини, да говорим Истината, всички имаме свобода, но трябва да знаем, че всеки ще отговаря за делата си. Ако крадеш – ще те крадат; ако съсипваш – ще те съсипват; ако обезчестяваш – ще те обезчестяват. Каквото правиш, такова ще намериш: „С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери“, казва Христос. Този закон важи.

Сега аз ще ви пророкувам нещо. Няма да гадая. Какво е днес времето? Хубаво, ясно, топло. Слънцето грее отлично. Ясното време показва, че всичко ще се развива добре в бъдеще, ще има голяма топлина и в скоро време между българите ще има едно течение на добро, умовете на хората ще се стоплят и те ще започнат да мислят правилно. Тихото време показва, че българите ще дойдат в съзнание – няма да правят опити за нови войни, няма да повторят грешките от 1912 и 1915 година. Сега вече българите няма да воюват с оръжие, а с Любовта; ще пазят строг неутралитет и ще кажат: „Досега служихме на Централните сили, на Съглашението, а сега вече искаме да опитаме този нов живот по Господа и да устроим живота

си по Неговата Воля.“ Само така ще дойде съзнанието у българите и те ще се повдигнат като народ. Тогава те ще се обърнат и към комунисти, и към социалисти и ще кажат: „Братя, ние ви обичаме, ние виждаме във вашите стремежи хубави идеи, които са ни потребни; ние тук нямаме какво да делим – всичко на Земята е наше, хайде заедно да работим.“ Някои ще ми възразят: „Добре, но те не вярват в Господа, не обичат хората.“ Как да не вярват – и те си имат Господ. Ако ме срещне някой и ме обере, осакати крака ми, а вярва в Бога, каква полза имаме аз и другите хора от неговото вярване? Ако ме срещне някой и ми направи добро, а не вярва в Бога, той ще бъде по-полезен от първия, който остава само със своята теория. Този, който вярва и ме обере, ще го заплюя; този, който не вярва и не ме обере, ще му дам две целувки, защото той не опозорява Името Божие и изпълнява Волята Му. Това е Новото учение, с което сегашното поколение трябва да се съобразява. Тази обществена проказа трябва да се очисти до дъно.

Така трябва да проповядват всички свещеници, така трябва да проповядват всички българи. Ако така проповядват, моето благословение е над тях, а ако не вярват и не проповядват така, сами ще се оплюят. Нека свещениците кажат: „С Името Христово ще служим на Бога, без пари ще живеем.“ Но ще ми възразят, че имат жени, деца. Та жените не могат ли да живеят като вас – попадията не може ли да живее като вас? Може. Тя първа трябва да даде пример за безкористие, а първа гледа да се осигури. На владика и на поп защо са им пари? Как искат те да се осигурят? Христос не беше осигурен. Колко Му плащаха за Неговите проповеди? В Името на Христа ви говоря. Нали в Името на Христа вие служите?

Така погледнете и вие: тази работа е сериозна, две изключения идват. Искам да ме разберете правилно. Аз нямам ни най-малкото желание да обидя някого от вас. Вашите вярвания, вашите дълбоки убеждения, каквито и да са те, са за мен свещени. Но лошите ви постъпки са нещо друго – аз тях не мога да споделям. Аз не мога да търпя

злото в света, не мога да гледам спокойно, когато един човек оскърбява друг. Мога да мълча, но в душата ми се повдига голяма скръб и си казвам: тези хора са християни, кое е това заблуждение, което ги сковава, какъв е този психологически момент, когато те излизат извън себе си?

Но аз вярвам, че иде голяма топлина, която ще стопи ледовете. По планините ще се вдигнат големи изпарения, ще потекат чисти, бистри потоци. След това ще се яви буйна растителност, посадените семена и плодове на хилядите години от миналото ще изникнат, ще цъфнат и ще вържат и народите на цялата бяла раса ще си подадат ръка. Ще дойде тази Нова култура в света, на която никой не се е надявал и която никой не е виждал. И всички ще бъдете граждани на тази Нова култура, на това Ново човечество.

Бих желал вие всички да бъдете гости на трапезата на това Ново човечество. Вие всички сте поканени, но да не откажете, както онези, които преди две хиляди години Христос покани на угощение – едни се отказаха тогава под предлог, че имат работа на нивата, други – че си купили волове и трябва да ги опитат, трети – че се оженили. Всички тогава отговориха: „Имайте ни отречени от Новата култура."

Христос сега пак иде и кани цялата бяла раса да поеме това ново учение. Сега всички добри хора, които от пет века са пасли стада, ще ги вземем като Божествени и ще ги използваме за изграждането на това велико Божествено Здание. Защото животът не се гради от един камък и когато го съградим, само тогава ще дойдат Мъдростта и Любовта, само тогава ще има музика, поезия, изкуство – само тогава ще има ред и порядък, само тогава ще има разбирателство между всички хора, само тогава ще си дадем една свята целувка, в която ще почувстваме радостта, която ангелите чувстват.

19 август, четвъртък, 16.30 ч.

Беседа за учителите и майките като възпитатели

– Какви въпроси интересуват вас, учителите?

Отговарят:

– Специално по възпитанието – как трябва да се постъпва с децата в училищата?

Наблюдавайте как Природата започва своето възпитание. Най-напред с децата не употребявайте отвлечени принципи, а си служете с живите форми. Например, като дадете на едно дете резен диня, круша или ябълка, накарайте го да преброи колко семки има в този резен, в ябълката или крушата, да опише какви са семките им и т.н. Пък и вие, възрастните, знаете ли колко семки имат тези плодове? А е много важно да знаете колко семки има във всеки плод и какви са те. Така ще научите един велик закон.

Освен това заставяйте малките деца да се заинтересуват и занимават с цветя, които те обичат: да наблюдават колко листенца има венчето на цвета, колко тичинки и как са сложени те в цвета. След това нека детето се заинтересува от формата на цвета и да се опита да нарисува този цвят в най-прост вид. Когато детето нарисува цвета, то вече се самовъзпитава. След това вие започнете да разказвате на детето защо цветът е хубав, защо крушата е сладка и т.н. По този начин ще видите какви хубави чувства се събуждат у децата.

При възпитанието на децата ще им обръщате внимание върху това, да не преследват и измъчват птичките, да не късат главите и крилцата на мухите, като им обясните, че и те, както и ние, усещат болка. Когато разберат, че и птичките, и насекомите страдат, децата ще кажат: „Добре, в бъдеще няма да им причиняваме болка.“ По този начин ги възпитавайте, а не им говорете, че това е грях и онова е грях, защото те нямат опитността от греха – само старият

човек има опитност от греха. Казвайте на децата, че цветята се радват и че им е приятно, когато ги поливат с вода. Може да направите опит пред тях, за да им покажете, че те действително се радват. Имате една саксия с цвете, което не сте поливали два-три дни. Вземете детето си за ръка, кажете му: „Ела, мама, да видиш как ще се зарадва това цвете, като го полеем.“ Поливате го и цветето започва да смуче жадно вода; пръстта и коренчетата се напояват добре, а цветчето се развеселява и радва. Ето мерилото, с което може сигурно да се въздейства на децата.

Освен това привикнете малките деца да ядат умерено, като им покажете лошите последствия от лакомията. А какво правят децата? Ядат кисели ябълки, ядат недозрели и немити сливи, докато ги заболи корем. Разкажете на децата, че като ядат немити плодове, заедно с това поглъщат и изверженията на мухите, от което се и разболяват. Следователно преди да се ядат плодове, трябва те да се измиват в чиста, топла вода и така чисти и хубави да се дават на детето. Децата обичат чистотата, нека те се привикнат да не бързат да изядат плода, а като им се даде, първо да го измият с малко топла вода, да го поразгледат и най-после да го изядат. Наблюдавайте какво влияние оказват разните сокове на плодовете върху децата.

Когато децата са нервни, непослушни, това произлиза от факта, че у тях има набрани нечисти вещества; за да се освободят от тези нечисти материи, направете им през лятото 30-40 бани. Такава нечиста материя, такива тръни има ли у децата, никакъв морал не можете да им проповядвате.

Друго, което трябва да спазвате, е да не давате на децата да ядат често. А майките, мине не мине половин-един час: „Хайде, мама, едно коматче!“ – тъпчат децата си, а това ги разваля. Най-добре е детето да яде на всеки четири часа. Едно седемгодишно дете, като яде четири пъти на ден, достатъчно му е. Ако го храните по-често, ще му създадете лоши навици.

Към децата трябва да се отнасяте много искрено. Те са много чувствителни, чувството на справедливост у тях е твърде силно развито; те разбират кога им се говори

Истината и са много доверчиви. Разберат ли, че не им говорите Истината, свършва се с вашата педагогика. Затова с децата човек трябва да бъде искрен. Когато децата разберат, че майката, бащата, учителите говорят Истината и в тях няма никакви задни цели, те им вярват напълно.

При възпитанието на децата окултната наука препоръчва още и следните методи: когато детето ви е непослушно или раздразнено, прекарайте десет пъти ръката си върху лявата страна на главата му и ще видите как то ще се успокои. Ако прекарате ръката си върху дясната страна на главата му, то започва да се сърди още повече, това му действа раздразнително. Понеже лявата част на мозъка работи, гледайте да приложите всичката положителна енергия там.

– *Безразлично ли е с коя ръка ще галим детето?*

– Понеже вие още не разбирате законите, ще съдите по това, какво е вашето разположение, с коя ръка ви е приятно да галите детето – с дясната или с лявата. Изобщо, прекарвайте дясната си ръка над главата му, а понякога може да го галите и с двете си ръце, но повече да се гали лявата страна на главата.

Друг метод, който препоръчва окултната наука при възпитанието на децата, е свързан с влиянието на светлината. В бъдеще ще се създадат стаи с такива геометрично правилни форми, че светлината да се отразява в очите на децата правилно и хармонично. Ако майката иска да възпита детето си добре, тя трябва да има най-добро разположение на лицето си, защото нейното лице хвърля сенки в очите на детето Ѝ. И забележете, детето винаги гледа какво е лицето на майката. Тя чрез изражението на своето лице може така да повлияе на детето, че да произведе върху него положителен или отрицателен ефект.

Ако майката сама се колебае върху това, което иска да приложи, не се решава, то нека тя отложи своя замисъл, докато се убеди, че методът Ѝ е верен. Нека тя не прибързва в действията си, може да изминат един-два часа, а може и един-два дни. Не бързайте, оставете Природата да работи; постъпвате ли съобразно с нея, ще имате десет пъти по-добри

резултати, отколкото резултатите на вашите прибързани действия.

Майките трябва да се съобразяват с вкуса на децата си, например какви дрешки те обичат да носят, защото всяко дете си има свой индивидуален вкус за обличане. Ако изопачавате този вътрешен вкус на детето, вие го развращавате. Не изопачавайте вкуса на детето, а го оставете да се развива естествено.

Новото учение препоръчва, ако имате момченце, да не го оставяте да дружи само с момченца, а да дружи и с момиченца – това действа отлично. Дружбата на добри момченца с момиченца е много добро възпитателно средство. Започнете ли да ги отделяте от най-ранната им възраст, вие ги развращавате, внасяте между тях чувства, каквито имат и възрастните.

Извеждайте децата на разходка, когато цветята цъфтят, когато плодовете завързват и зреят, запознавайте ги основно с общите принципи на тези процеси. Като ги извеждате из Природата, разкажете им някоя приказка или анекдот със сюжет, почерпан от самата Природа; например, нещо върху това, защо цветът на черешата и на вишнята е бял, а на прасковата – розов, като с това спрете вниманието им върху тях. Приказките действат отлично.

Друго условие, важно при възпитанието, е да запознавате децата с пеенето и рисуването. Аз харесвам това, че в училище децата се учат да пеят и рисуват.

– Кое е по-добре: да нарисуват някой плод или да предадат чрез рисунка съдържанието на някоя приказка?

– Всичко е добре, но да се изхожда от Живата Природа, от нея да се черпят материалите. След като детето мине този първи стадий, карайте го да прави комбинации. Например дайте му една ябълка, накарайте го първо да я нарисува, а след това да Ă направи едно малко описание, да опише формата Ă, цвета Ă и т.н. Това описание ще бъде детинско, но главното, което се цели, е да се създаде една малка мисъл у детето.

Добре е да запознавате децата с изворите, реките, затова ги извеждайте при някоя бистра река или извор, разказвайте им за тях и за ползата, която ни принасят.

Всеки от вас може сам, чрез наблюдения и опити, още повече да разработи тези методи и да ги направи полезни за децата.

Често виждате, че вашите деца отчупват клончета от дърветата, късат цветя, които после раздробяват и изхвърлят като непотребни. Обръщайте им внимание върху това, да не ги късат, като им казвате, че и дърветата, и цветята усещат болка.

– Когато децата ни са вече възрастни и ние виждаме техните недостатъци, като съзнаваме, че те са резултат на някоя наша грешка при възпитанието, как може да се действа най-сигурно и най-ефикасно, за да изправим грешката си, особено пък ако детето не разбира от дума. Не е ли вярно това, че докато не поправим себе си, не можем да поправим и децата си?

– Това вече засяга вашия личен живот, то е нещо много сериозно. Всички, които присъствате в тази школа, трябва да имате за Бога много ясна идея и да я чувствате винаги живо.

Направете следните наблюдения: когато небето е ясно и Слънцето грее весело, вашето разположение е добро, вие чувствате това и се радвате. Времето може да бъде така ясно и хубаво до вечерта, но направите ли през деня някой грях, с това огорчавате вашия Господ и небето още до вечерта се заоблачава, Господ скрива лицето Си от вас и вие усещате една промяна вътре в душата си. Ако до вечерта се разкаете дълбоко за сторената грешка, небето ще започне да се разяснява. И тъй, Господ чувства греховете, които правим, и веднага се проявява в сгъстяването на парите, и ни казва: „Аз не мога да ви покажа лицето Си.“ Небето е Божието лице, то е живо и ако вашите очи се отворят, ще видите, че това небе се усмихва, когато сте добри, и казва: „Днес сте много добри.“ Щом сгрешите нещо, става ви страшно, тъжно, скривате се вкъщи, не искате да гледате небето. Това показва, че нашият Господ е недоволен от постъпките ни. Затова трябва да се стараем отношенията ни към Бога да бъдат винаги чисти, откровени, да не изпращаме никакви отрицателни мисли и желания от сърцето и ума си и да знаем, че всичко е за добро.

Ако ни постигне някое зло, да не казваме, че и Бог е такъв, щом допуска злото.

– *Може ли да стават промени по небето само заради един човек?*

– Да, такива промени може да стават само за един човек. Защо вчера небето беше мрачно? Тук някои от Веригата оскърбиха Духа и веднага дойде бурята. Господ казва: „Това затъмнение ви изпращам, за да ви покажа, че не съм доволен от вас."

– *А ако за това причината е само един човек?*

– Даже и тогава става – един или много е все едно, законът е един.

– *При всички подобни случаи все в себе си ли да търсим причината?*

– Не, има и естествени промени, обаче ние можем да изменим една естествена промяна в Природата. Ние можем да спрем Божието благословение, което иде, но можем да спрем и Божието наказание, което се готви.

– *Как?*

– Като се разкаем, ще спрем наказанието, а като сгрешим, ще спрем благословението. Тъй че когато Господ реши да направи нещо, не мислете, че Той е абсолютно решен – щом ти измениш намерението си, и Бог изменя решението Си. Бог е толкова благ! Каквото изменение направиш в намеренията си, такова решение и Бог взима спрямо теб. Той е отражение на нашия живот. Ще ви кажа как да постъпвате, ако се усъмните в Господа и кажете: „Аз зарязвам вече тази работа и изменям живота си", ще видите, че ако сте жена, мъжът ви и приятелите ви ще изменят отношенията си към вас. Защо е така? Защото вие сте изменили отношенията си към Господа, а понеже всички ние живеем в Господа, затова и Той, и всички хора изменят отношенията си към вас. Решите ли да се поправите, да се върнете към Бога – и хората, и приятелите ви започват да изправят поведението си спрямо вас. Обичайте Бога и изправете отношенията си към Него! Ако жертвате вашия Господ за този или онзи, вие сте на крив път. Не жертвайте вашия Господ за нищо в света!

– Не на думи, а на дела трябва да проявим Любовта си към Бога.

– Да, на дела, разбира се, иначе Бог ще каже: „Тези хора с устата си се приближават към Мене, но сърцата им са далеч от Мен.“

Аз ви говоря за промени, които стават и в самата Природа. Ако вашето зрение е чувствително, при изгряването на Слънцето ще забележите следните явления: ако сте направили някой грях, то като излезете сутрин да наблюдавате изгрева на Слънцето, ще видите, че зората не е тъй приятна за вас. В изгряването на Слънцето има едно недоволство от вас. Изменете разположението си, поправете грешката си и ще видите, че при изгрева зората започва да ви се усмихва. Не мислете, че това е алегория, а направете опит и ще забележите отношенията, които съществуват между вашите постъпки и изгрева на Слънцето. Това отражение е същото, както и отраженията на нашето лице. Срещаш някого и го питаш: „Защо лицето ти е тъй мрачно?“ Лицето му е мрачно от отраженията ти върху него, чувстваш, че от измененията, които стават в теб, произлиза нещо лошо. Щом се измени нашето настроение, изменя се и лицето ни. Срещне те някой и ти казва: „Днес твоето лице ми харесва.“ Нашето лице предава разположението на душата ни, следователно и небето горе предава отражението на този жив Господ. Аз ви казвам тези неща, но вие не ги чоплете, не отивайте да ги разправяте на други, а ги проверете, опитайте и като видите, че са верни, тогава говорете. Докато не сте опитали, а разказвате, ще ви нарекат заблудени. Докато не направите този малък опит, резервирайте се в себе си; само опитът може да ви утвърди.

Ние ще започнем от Живата Природа и в хубавите плодове, в хубавите цветя, в чистите извори, които бликат, ще виждаме разположението на Бога. Така например през тази година очакваха много плод от лозето, но нямаше. Казват, че то изгоряло, маносано било и т.н., но ние знаем защо стана това. Лозето в България е емблема на българина. Сега се взимат мерки да ни гонят, но затова лозята започнаха

да съхнат; ако не спрат гоненията, ще започнат да съхнат и ябълките, а ако и след това не се вразумят, ще се явят главни по житото. Престанат ли гоненията, веднага ще започне подобрението по лозята. Всичкото плодородие на Земята Господ дава за Своите добри деца. Едно добро дете храни девет лоши в една къща. Бащата казва: „Ако не е това добро дете вкъщи, аз бих напусна дома си, но заради него, хайде, и другите ще храня.“ Тъй че за едно добро дете в къщата Господ дава благословението Си на другите. Господ казва, че държи добрите Си деца написани на дланта Си, за да може винаги да ги вижда и да мисли за тях.

– *Може ли децата от четиринадесетгодишната си възраст нататък да бъдат учители на родителите си, например с даване на правилни съвети? Трябва ли родителите им да ги слушат и да взимат съветите им под внимание?*

– Ако детето говори Истината, майката трябва да приеме тази Истина, но трябва да се пази от детето да не разбере то, защото у него може да се събуди гордост.

– *Полезни ли са наградите и наказанията при възпитанието?*

– Може да се прилагат, но да не се злоупотребява с тях.

– *Какво влияние оказват играчките върху възпитанието на децата?*

– Благотворно, само че те трябва да бъдат естествени. Колелата, с които си играят децата, не са направени според окултните закони. Някои от тях дават много лош резултат.

– *С какви играчки да си служат децата?*

– С орехи, лешници, шикалки, топки, пъстри камъчета и други. Ако децата живеят край морето, нека си събират разни морски мидички, охлювчета и с тях да си играят.

– *Добре ли е децата да играят с гумени топки?*

– Полезно е, но те понякога оказват отрицателно влияние върху детето, защото, като я свива и разпуща, то вижда, че в ръцете му има един слаб, несолиден предмет. Затова по-добре е детето да си играе с топка, която не може да разрушава, и да я усеща в ръцете си плътна, солидна.

– Добре ли е децата да си правят сами куклички?

– Да, добре е да си правят куклички, къщички, фурнички, защото тук взима участие тяхното въображение.

– От гледището на окултната наука добре ли е да се откъсват децата от майчиното си влияние и да се поставят в разни детски ясли, пансиони и други заведения, които да се грижат за тяхното възпитание?

– Преди детето да е навършило 10-15 години не е добре да се отделя от влиянието на майка си. Било за момче или момиче, необходимо е един период от петнадесет години да прекара при майка си.

– Бащата оказва ли влияние върху детето?

– Да.

– Там, където няма майка, може ли бащата да заеме мястото Ѝ? Ако няма и баща, може ли родните да заемат мястото на родителите?

– И бащата, и родните, и който и да е близък могат да заместят майката, защото майката никога не умира.

– Значи тези деца не чувстват, че нямат майка?

– Да.

Друго нещо, на което майките трябва да обърнат внимание при отглеждането на децата си, е да не ги поставят в дълбоки люлки. Дълбоките люлки са вредни за децата. Забележете в какви гнезда птичките турят своите малки. Гнездата им отговарят най-много на Истината. Те не са много дълбоки. Птичките правят гнездата си върху клончетата на дърветата, където сам вятърът ги люлее, и то по-добре, отколкото майките люлеят своите деца. Тъй че люлките на птиченцата са много по-хубави от тези на децата.

– Изобщо, трябва ли да съществува люлката, защото в педагогиката по този въпрос има спор?

– В семействата има два вида люлки: на въжета и в корита. В първите става голямо зашеметяване на детето. Най-добри люлки са тези, които се приближават до естествените. Някои майки са против люлеенето. Не е хубаво много люлеене. Изобщо, не използвайте люлките като средство за приспиване. Някой път майката туря детето си в люлката и,

спи му се или не, тя го люлее и усилва люлеенето, докато детето се зашемети и заспи.

При сегашните условия е мъчно да се прилагат новите методи на възпитание. Да се прилагат нови методи при сегашното възпитание е все едно да се кърпи стара дреха с нова кръпка – дупката става още по-голяма. Ако прилагате новите методи, трябва да ги прилагате изцяло, а не само палеативно, иначе ще се получат по-големи дупки.

Работете за усилване на волята. Как? Скърбен, тъжен си за нещо, имаш голяма неприятност в живота, гледай чрез силата на волята си да превърнеш това състояние в положително. Имаш някоя мисъл, която те измъчва, кажи си: „Добър е Господ, всичко ще обърне на добро!“ Наблюдавате някого, че е тъжен, не го питайте защо тъжи, а се постарайте да намерите причината за неговата тъга и да я отстраните. На някое дете умряла майката и то тъжи. Вие го питате защо тъжи. Тъжи, защото се е лишило от Любовта на майка си. Ако заемете мястото на майка му, то веднага ще се утеши. Например някой от вас е тъжен. Защо? Защото неговата майка я няма. Всички тъги, които изпитваме, се дължат на това, че сме лишени от Любовта. Щом се лишим от Божествената Любов, в каквато форма и да е тя, ще изпитваме тъга. Дойде ли отново тази Любов, веднага се връща и радостта. Това е първата Любов – Божествената Любов. Тази първа Любов е и неизменяемата Любов в живота.

Освен това, стремете се да не свеждате всички хора под един знаменател, не желайте всички хора да бъдат като вас. Приятното в земния живот се крие именно в разнообразието. Колкото по-голямо разнообразие съществува в света, толкова по-добре. Затова право казва българската пословица: „С едно цвете пролет не става.“ Хиляди и милиони цветя и растения са необходими, за да се смята, че идва пролетта, а после и лятото. Хиляди, милиони мушици са необходими, за да кажем, че лятото е дошло.

И тъй, когато някой е наскърбен, натъжен от нещо, напрегнете мисълта си, за да намерите начин как да му направите тайно едно добро, без да го питате защо е тъжен.

– Мислено ли да му помогнем?

– Да, по сърце, мислено.

– Може ли като се направи някому мислено едно добро, той да го почувства веднага?

– Той ще почувства и ще благодари на Бога, без да ви каже нещо по това. Кажете ли му, че вие сте направили това, цялата ви работа пропада. Природата веднага разваля вашата лъжлива мисъл. Вие се радвайте сами за себе си, че вашата мисъл е подействала, а той нека разбере, че някой му е помогнал, и да се радва също сам за себе си.

– Как да се предпазваме от духовно обиране, защото сме слушали, че някои се страхуват много от такива обири?

– Богатия извор никой не може да обере, а бедния – всеки може да обере, но това са малки изключения. Представете си, че сме в едно общество и се предпазваме този да не ни обере, онзи да не ни обере; тази мисъл се обменя между всички, а това е вече една крайност.

Новото учение трябва да започне с опити. Срещнете някой беден – не му казвайте, че Господ е добър и ще му даде, а го повикайте у дома си, нахранете го, дайте му нещо да си занесе и тогава кажете: „Добър е Господ!“ Той ще ви отговори: „Действително, добър е Господ! Нахраниха ме, облякоха ме.“ Живият пример е важен.

– Ние сме решили да не убиваме животни и да не се храним с месо, а какво да правим, когато отидем някъде на гости и ни угощават с месо?

– Щом сте решили веднъж завинаги да свършите с това, ще кажете: „Ако ме обичате, не ми причинявайте вреда, защото яденето на месо е вредно за мен.“ Трябва да постъпваме принципно, да сме последователни, но същевременно да сме меки и учтиви. Ако някой ви пита какво да ви сготви, кажете му, че може да ви даде малко хляб и солчица. Всичко у вас трябва да става по дълбоки вътрешни убеждения, да произлиза от сърцето и да няма две мнения дали тъй или иначе трябва да се постъпи. Никому да не налагаме да приеме това или онова, а да чакаме нещата да

станат естествено, всички преобразувания да стават отвътре навън, защото това, което е отвътре, то не се разлага, а онова, което е отвън, то се разлага.

– *Как да се постъпва, когато ти, като учител, говориш на учениците против яденето на месо, а майка им не е съгласна с това и ги кара да ядат месо?*

– Ще действате постепенно, ще ги възпитавате морално. Ще разказвате на децата за нещастните агънца, които остават сами, след като заколят майка им. За да почувстват децата по-живо положението на агънцата, ще им дадете за пример нещастието, което сполетява децата, когато загубят майка си. Като разберат положението на сирачетата, децата ще разберат положението на агънцата, на които майка им е заклана.

– *Какво да се прави с такава майка, която върви против думите на учителя, когато той съветва децата в училище? Учителят казва, че не е добре да се колят животни, а майката казва на детето: „Я вземи ножа, та отрежи главата на тази кокошка!“*

– Със стария дявол е мъчно да се работи.

– *Някои казват, че и в Библията се говори, че може да се ядат агънца и да се употребява месо.*

– Да, казва се, че на апостол Петър спуснали от небето една кърпа, пълна с всякакви животни. Това обаче е в преносен смисъл, то означава, че трябва да се промени животът на някого от лош на добър или от обикновен на Божествен.

– *Бива ли да се допускат телесните наказания в училищата? Как да постъпи учителят, когато е поставен пред дилемата да запази авторитета си или да накаже ученика?*

– Новото учение не допуска по принцип никакви телесни наказания.

– *Нали леки удари с пръчица магнетизират децата?*

– Ако вашето дете или вашият ученик е непослушен, оставете някой друг да употреби пръчицата, а не вие. Ако детето не ви е послушало, като излезе навън да играе с другите, няма да мине и половин час, и децата ще го набият

и то ще дойде да ви се оплаче, а вие тогава ще кажете: „Видя ли, майка, ако тази сутрин ме беше послушало, нямаше да ти се случи това нещо.“

– *Каква да бъде храната на малките деца?*

– В най-ранната възраст на децата Природата им препоръчва майчиното мляко, а после – това на добитъка. Добре е да се дава на децата житен сок, той е хранителен. Вие, майките, имате опитност върху храненето на децата; сега ви остава да проверявате всичко, което знаете, и въз основа на тази опитност да прилагате нещо ново. В храната трябва да има известно разнообразие.

– *Какво съдържат крушите и каква полза принасят те?*

– Те съдържат повече желязо.

– *А ябълките, сливите?*

– Те съдържат плодова захар, която е полезна.

Добре е плодовете да се ядат с малко хляб. Човек трябва все пак да се съобразява със своя вкус и така да използва плодовете. Употребявайте само тези плодове, които обичате, а които не са ви приятни, употребявайте по-рядко. При сегашните условия не е добре да се храните само с хляб или само с плодове – това е крайност.

– *Тогава с какво да се заместват плодовете?*

– Вие с какво ги замествате?

– *Някой път с боб или с друго нещо.*

– Не е добре да се яде много боб. Добре е да употребявате праз, а също обикновен лук и прясно зеле, за които има начин да се запазват и през зимата.

– *Добре ли е да се яде кисело зеле?*

– Добре, но не за всички.

– *Ами зелен фасул?*

– Той е по-добър от сухия.

– *Как да се постъпва с деца, които грешат много?*

– Вие какво правите? Набивате ги, нали?

Ако вашите стари методи имат резултат, дръжте ги, докато придобиете нови, по-резултатни. Когато човек приложи Новото учение, той трябва съвършено да измени старите методи. Ако към сегашните стари методи искате

да добавите някои нови, без да изхвърлите старите, това е несъвместимо, ще се образуват по-големи дупки. При възпитанието не започвайте с мекота и да свършите с грубост, а по-добре започвайте с грубост и свършвайте с мекота. Новото учение изисква мекота в отношенията ни. И в Природата понякога се явяват бури, стават земетресения и тези внезапни действия се сменяват с други, плавни, бавни действия – значи и в нея стават резки промени. Не мислете, че тези грешки, които имате, тъй в един ден магически ще изчезнат. Не мислете, че след като сте живели десет години добър живот, у вас ще настъпи голяма промяна. За да стане чувствителна промяна във вас, изисква се цял живот усилена работа. При тази карма, която имате, с един замах от десет години не може да се направи нищо. Например да кажем, че имате една карма от осем хиляди години; ако за всеки хиляда години изплащане на кармата ви са потребни по десет години добър живот, тогава ще са ви необходими осемдесет години добър живот, за да ликвидирате с тази карма. Ако кармата ви е от две хиляди години, трябват ви двадесет години усилена работа, за да ликвидирате с нея; ако кармата ви е от хиляда години, за десет години чист и свят живот ще ликвидирате с нея. Но онези, които регулират този закон, не оставят да се изплаща кармата наведнъж.

– *Изобщо, всичко ли се изплаща, или има малка отмяна?*

– Господ изисква в края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка – всичко ще се ликвидира.

– *Вчера тук се повдигна въпросът за perpetuum mobile – дали законът за perpetuum mobile е приложим.*

– Той има своето разрешение в Живата и Разумна Природа. Докато въпросът не се разреши тъй, както е в Природата, той остава само хипотеза, която трябва да се превърне в теория, теорията – в опит, а опитът да се реализира. Някой може да приеме това твърдение, а друг да го отхвърли, но и двамата са прави 50%. Законът на физическия свят е верен 50%.

– Говори се, че тайната на движението на тази машина се крие в личността на човека. Вярно ли е това?

– Да, машината се движи само с машиниста. Perpetuum mobile – това е една идея за упражнение, за гимнастика на ума; много време ще измине, докато този закон се приложи.

– Този въпрос в съвременната научна механика е разрешен отрицателно.

– Ако днес хората биха изнамерили и приложили perpetuum mobile, те биха сторили най-голямото зло на света. Ето защо Природата е покрила в мрак силата на тази област. Щом се заловим с такива въпроси, ще дойдем до едно място, където нещата стават неясни, където срещаме непроницаем мрак, което показва, че се доближаваме до една същина, чието откриване не е позволено. Вие може да образувате в себе си perpetuum mobile. Всеки от вас може да стане perpetuum mobile. Младостта и енергията, която виждате в труженици, които се занимават с идеята за perpetuum mobile, се дължи именно на нея. Тази идея ги подмладява, ободрява и те с най-голямо търпение понасят всички неволи. Идеята за това вечно движение отхвърля всички лоши мисли в човека и той в себе си почти е постигнал perpetuum mobile. Ето защо тези хора носят в душата си тази красива мисъл.

– Дали през шестата раса тази идея ще може да се реализира на физическото поле?

– Тези неща, които засега са невъзможни, в бъдеще ще са възможни. Въпросът е дали тази идея ще се осъществи в една или друга форма. В каквато и форма да се представи, е все едно.

– Какво значение имат падащите звезди?

– Науката не е дала положителен отговор на това явление. Това става на 11 август и 26 декември, понеже тогава Земята минава през орбитата на тези малки телца.

– При летене със самолет е забелязано съществуването на небесни кухини, където става силно връщателно движение. За едрия град, който пада, казват, че съществували големи ледени планини, от които се откъсвал и падал.

– Фламарион е събрал и описал някои извънредни явления в Природата. Например в един град било паднало парче лед, което като претеглили, тежало един тон. В бъдеще науката ще даде по-правилно обяснение на такъв род явления.

Наблюдавали ли сте такъв психологически метод? Кажеш някому няколко думи или една фраза, но този човек остава недоволен от теб. Или пък някой поет напише нещо и всички го харесват, доволни са от него, а друг поет напише нещо идейно – хората не могат да го търпят. На какво се дължи това? Ако съберете една поредица думи, в които има силни букви, ще се образува верига от силни сътресения, които се отразяват зле на хората, които не обичат тези силни сътресения. Ето защо, макар и да има хубава идея в книгата на някой писател, ако в думите му има много силни букви, те ще предизвикват дисхармония в съзнанието. Например, ако изговорите името *Маро* с ударение върху първата сричка, ще предизвикате лош ефект, болка. Ако кажете *Марийке*, вие намалявате този лош ефект. Затова трябва да бъдете внимателни при изговарянето на всяка дума, на всяко име и на всяка фраза, за да не предизвиквате у слушателите неприятни чувства. Има много имена, които предизвикват подобен ефект. Например, името *Михал* в българския език има съвършено отблъскващ характер. Сричката *ми* е мека, но изговори ли се втората сричка, *хал*, тя създава цяла буря. Буквата *а* в началото или края на една сричка се отразява вредно, раздразнително. Например, ако кажеш някому „аз те обичам“, това се отразява неприятно. Какво от това, че ти ме обичаш, толкова хиляди хора ме обичат! Кажеш ли някому така, това значи, че твоята любов се различава малко от любовта на другите, а това не се знае още. Поставиш ли, обаче, думата *обичам* в безлична форма, ефектът е по-силен, отколкото ако тя се употреби в лична форма. И тъй, кажеш ли „обичам те“, това показва, че както те обичат другите, и аз те обичам. Като кажеш думата „Аз“, трябва да разбираш Бога в себе си. Щом не Го разбираш, не Го споменавай.

– *Звукът, буквата „а“ съответства на тона „ла“.*

– Вие трябва да изучавате музиката на меките тонове.

Всеки, който иска да даде обем и простор на душата си, трябва да прави упражнения с буквата *а*. Звукът *а* е отворен, гласен.

– *Как да се разбира, че след всеки сто милиона завъртания става едно изключение?*

– Това е преминаване от едно състояние в друго. Движението минава в нова форма. Нека допуснем, че пространството между Земята и Слънцето е изпълнено с етерна материя и като обикаля около Слънцето, Земята среща едно препятствие, което постепенно предизвиква в нея известно изменение. Ако има такова препятствие, колкото малко и да е то, като се срещне със Земята, създава едно изключение. В течение на милиони години, вследствие на това препятствие, Земята ще намали скоростта на движението си, докато най-после се върне в Слънцето. Ще дойде ден, когато това обръщане около Слънцето ще спре. Тъй се разбира това изключение. То вече действа в съставните части на материята и в нея става известно преорганизиране. Когато това преорганизиране завърши, сегашните континенти ще изчезнат и ще се явят нови, създадени от по-хубава материя.

– *Същият закон отнася ли се и до плътта?*

– Да, щом ние направим сто милиона обръщания около нашата ос, и нас очаква промяна. Хората не знаят, че всяка промяна, която става в Земята, става и вътре в нас, защото материята е една и съща. И тъй, мозъкът, очите, дихателната, нервната, костната системи, всички растения и животни, всичко ще се видоизмени. Ако не сме готови за новото време, да създадем нови органи, ще пострадаме, а ако успеем да създадем нови органи, за нас ще дойде нов живот. Добрите хора няма нищо да изгубят, за тях идват блага, но за лошите – големи страдания.

20 август, петък
6 ч.

Добрата молитва.

Размишление за идването на Духа Божий, Христовия Дух, в нас, Който да ни просвети и да ни изяви дълбоките тайни, които са скрити в Бога.

Лозинката.
91. Псалом.
Хвалата.
Благославяй, душе моя, Господа.
„Отче наш“.

7 ч.

Мерило за правилно разбиране

За да може Божествената Светлина, Божественият Живот да засегне душите ви, вие трябва да живеете в мир. Този Божествен живот минава сега в България, но браговете му се ронят, затова по краищата го правят нечист, а в основата и в средата е чист. Вие трябва да знаете, че Божественото учение ще изчисти всичко и затова трябва да му отворите свободен път. Вие трябва да превърнете религията в Божествена наука на разбиране.

Реплика:

– Вчера в беседата си руският мисионер каза, че нашето учение не е от Бога, а от дявола.

– Това не е казано за първи път. Какво казваха правоверните за Христа? „Този човек има бяс. Ние знаем, че Господ е говорил само на Мойсей, на Този не е говорил. Той е от дявола, Неговото учение е дяволско.“ Евреите Му казваха: „Ние познаваме Мойсей, а Теб не познаваме.“ Но ако евреите познаваха Мойсей, щяха да познаят и Христа – те не приеха Мойсеевото учение, не можаха да приемат и Христовото. Заради Божията Любов ние търпим всичко, търпим и всеки човек.

Къде Христос е учил да се турят икони в църквите, да се кади с тамян? Това е учението на Мойсей.

Някои ви питат: „Вярваш ли в Света Троица“? Вие, като православни, какво сте разбрали под *Света Троица*?

– *Света Троица е проявление на Бога като Баща.*

– В пълния смисъл на думата *Баща* е само Този, Който е създал всичко, а такъв е само Бог. *Бащата* не може да бъде нито един човек, нито един народ. В света съществува само един Баща, а всички други са Негови синове. Един е Бог. Христос казва: „Защо Ме наричате благ? Благ е само единствен Бог.“ Бог е вечен, съвършен, неизменяем, от Него всичко произлиза и никаква външна причина не може да измени Неговото настроение.

Някой казва: „Аз вярвам в Бога.“ Добре, като вярваш в Бога, имаш ли Неговата благост и Неговото търпение? Ако не можеш да бъдеш като Него благ и търпелив, твоята вяра е външна. Ако едно агне не може да прояви навиците на майка си, то не е родено от овца. Роденото от Бога е Божествено.

Някой казва: „Аз съм комунист.“ Комунизмът е учение за братството, затова всеки комунист трябва да воюва за правата на своите братя, трябва да ги повдига, облагородява. А днес в името на това учение колят, бесят, затварят. Такъв комунизъм аз не разбирам! Застрелването, бесенето, затварянето са дяволски, а не Божествени постъпки. Застрелване в името на Бога не може да става. От Бога е всяка благост, всяка Любов. Тогава как може тези хора да преследват такава Божествена идея, а да постъпват по дяволски? Това е, защото те, като искат да прокарат своите идеи с насилие, вървят по кривия, а не по Божествения път.

Тези хора сега искат да създадат нещо ново, но ще бъде смешно, когато една блудна жена, прекарала десетки години в недостойните домове, излезе от там и започне да учи хората на благочестие! Смешно ще бъде, когато един човек с проказа започне да лекува другите! Първо той трябва да се очисти съвършено от своята проказа и чак тогава да се докосва до другите. От нечисто гърне вода не пия, нито искам вие да пиете. И на вас препоръчвам това учение: от старо,

нечисто гърне вода не пийте, нови гърнета, нови бъклици употребявайте! Във всичко може да турите вода, но не и в старо гърне. Не е вярна поговорката: „Живота на попа не гледайте, а сана му гледайте.“ Свещеник, майка, баща, всички трябва да имат чисти сърца! Това е Божественото Учение. С вашия живот вие ще трябва да докажете на свещениците, че те не са прави. Когато една въшка влеза в косата ни, ние с помощта на гребена я изкарваме навън и я смачкваме върху гребена или я поставяме на нокътя си и с другия нокът я клъцваме. Проказата трябва да излезе навън.

– *Колко години има, откакто българите са приели християнството?*

– Българите приеха християнството в 864 година. Значи повече от хиляда години. А в тези хиляда години на Балканския полуостров е имало сто и петдесет войни, тъй че на всеки осем години се пада по една война.

Някои казват за нас, че сме били против войната. Не, ние също сме за войната, но да воюваме, без да убиваме. Ние воюваме за събарянето на затворите и бесилките. И така, ние се различаваме от другите по това, че туй, което те събарят, ние градим, а това, което те градят – ние събаряме. Те убиват хора, а ние ги въздигаме, оживяваме; те градят затвори, а ние ги събаряме. По това се различават хората от Новото и старото учение. В нашата програма влиза унищожението на всички болници и затвори, на всички окови и пушки. Когато в света се приложи Новото учение, дори и в най-затънтените места ще има училища.

Сега ще започнете с числото 1000 – пропускът за всички ви ще бъде това число. Ще опитате този пропуск и ще видите през коя врата ще може да дойде числото 1000. Само вие, които присъствате тук, ще знаете числото 1000. Като срещнете някого, ще го запитате: „Ти знаеш ли числото 1000?“ Ако той каже, че го знае, значи е от нашите. И тъй, ние започваме своето организиране с числото 1000. Ще изучавате качествата на това число. Коя е основата, кой е коренът на това число? Единицата, десетицата, т.е. 10^3. Ще ви преведа сега този закон.

Човек трябва да премине през две състояния, за да разбере тази лозинка. Водата се движи в плоскост, в двуизмерно пространство, а водните пари, въздухът – в куб, в триизмерно пространство. Числото 1000 показва, че човек трябва да умее да се движи, както водата и въздухът. Когато водата достигне своя краен предел и движението Ѝ спре, вече няма накъде да отива, тя ще вземе друга посока; тази посока ще бъде точно под прав ъгъл на първата посока. Това значи, че нашият сегашен живот е дошъл до застой, достигнал е точката на замръзването. Единственото движение вече е нагоре – към Бога. От гледището на Небето направлението е нагоре, а от гледището на Земята трябва да се спускаме надолу. Ние сме ледове, които трябва да се разтопят.

Сега ние сме се събрали тук не да вършим нашата воля, а за да създадем условия на Божествения Дух да се прояви чрез всички нас – да станем добри проводници на Божия Дух. Ако сме проводници на Божия Дух, няма от какво да се плашим; ако Божият Дух е с нас и действа винаги с нас, от какво ще се плашим? Мнозина може да се опълчат срещу нас, но Той ще превърне всичко на добро.

Първото нещо, което ще учите през тази година, е мълчанието – ще говорите чрез мълчание. Със свещениците няма да влизате в спорове, а като видите, че говорят неверни неща, ще си кажете: „Не са прави.“ Ще ги оставите да си изкажат всичко лошо, а после ще вземете кошове, ще натоварите на тях всичката им смет и ще им дадете да си ги носят. Ще им кажете:

– Ние не можем да носим вашата смет – тъй говори Господ, тъй е писано в Новото учение. – Ако вие искате да ядете, а да оставите на нас боклуците – това Новото учение не приема. Ние не искаме да торим вашите ниви, а искаме да работим на Божествената нива. Земята е Божествена, тя е Божия собственост и вие нямате право на нея. И църквата не е ваша собственост.“

Но ще кажат:

– Тя е наша майка.

– Колкото е ваша, толкова е и наша. Ако църквата е

Божествена Майка, тя е и на мене, и на вас; смятате ли я ваша майка, това е друг въпрос – тогава тя е само ваша майка. Но стигне ли се до живота, църквата не може да бъде ваша.

И тъй, Божествената църква е църква за всички; тя не може да бъде нито ваша, нито наша собственост. Нашата идея не е църквата, а Царството Божие. Божественото учение не казва: „Търсете първо църквата“, а казва: „Търсете Царството Божие и Неговата Правда.“ Апостол Павел казва: „Вие сте храм Божий и Духът Божий живее във вас.“ Който няма Царството Божие в себе си, той не е в църквата и не може да влезе в нея. Тъй че ние няма защо да спорим, а ще пристъпим към Царството Божие, в което живее Бог – щом намерим Царството Божие, намираме и Бога. Съвременната църква казва: „На нас не ни трябват пророци.“ А съвременните българи казват: „На нас не ни трябва църква.“ У българите има обичай, когато се броят бюлетините при гласуването, да се гасят свещите. Когато се гласува, свещите може да се гасят, но когато се броят бюлетините, без свещи не може. Всички ще се стараете да не храните лоши чувства към никого и да избягвате съвършено лъжата. Ще си кажете: „Трябва да обичаме всички.“ Обичайте всички, но не споделяйте с тях кривите им мисли, защото кривото си е криво. Към тях ще имате вашата най-добра воля, но ще се отвращавате от лошите и кривите им постъпки. Ще кажете: „Ами тези хора може да са прави.“ Не, човек не може едновременно да бъде и прав, и крив. Щом проповядваш едно учение и в душата си имаш предвид Великия Господ, ти си на правата страна. Щом Бог е в душата ти и съзнаваш, че работиш за Него и във всичките си постъпки взимаш Него за мерило, ще си кажеш: „Аз съм прав.“ Почувстваш ли, че не постъпваш така, ще си кажеш: „Аз не съм прав“, и ще започнеш да се поправяш.

Освен това замислете се върху тези места от Стария Завет, където се говори за Мойсей, който избрал служители на Бога в църквата само измежду левитите. Запитвали ли сте се понякога защо Господ не избра пророците си измежду левитите, а ги избра измежду простия народ? Левитите са

служители на църквата, а пророците – на Бога. И тъй, ние признаваме, че свещениците са левити, а ние – пророци. Те служат на църквата, а ние – на Царството Божие. И днес свещениците ни казват: „Върнете се в църквата!“ А това е все едно да кажете на свободния човек: „Върни се в затвора!“ Или пък да кажеш на свободния вол: „Сложи си ярема!“ Да допуснем, че се върнем в църквата – какво обещават да ни дадат свещениците? Спасение. А те сами имат ли това спасение? Не. Тогава ще ни дадат благодатта. А те самите имат ли тази благодат? Не. Тогава ще ни дадат чист живот. А имат ли чист живот? Аз ги смятам като онези графове, барони, князе, които нямат пет пари, а се женят за богати американки, за да им дадат титлите си – богатата мома ще се ожени за един покварен княз и ще се смята щастлива! Та и свещениците сега искат да ни дадат своите титли, но ние нямаме нужда от такива титли.

И тъй, Христос учи: „Новото, Божественото учение има за цел идването на Царството Божие.“ Той казва: „Наближило е Царството Божие, идете да проповядвате на всяка плът.“

Свещениците ни смятат за еретици, езичници, наричат учението ни еретическо. Те казват за нас: „Тези хора не четат Библията, Евангелието, те са езичници, не ги слушайте.“ Питам: кой православен, кой правоверен от тях е чел Библията и Евангелието толкова пъти, колкото вас? Свещениците ни пречат да се проявим и с това искат да попречат за идването на Духа, понеже Той ще ни открие по-велики неща, а това свещениците го знаят. Методите, с които те си служат, са методи на Черното братство. Те искат да ни убедят в това, че каквото Бог иска да каже, ще го каже чрез свещениците. Това не е вярно. Господ може да каже нещо и чрез свещениците, но Той не си служи с тях. Ние имаме за това примера от Стария Завет със свещеника Илия. Той беше патриарх, но чрез кого му говори Господ? Чрез Самуил. Значи Господ не говори направо на този първосвещеник, на този патриарх, а чрез едно дете, чрез Самуил. Тогава къде е основата? Свещениците казват: „Вие сте деца, вие не сте помазани.“ Да, прави са. Човек може да е помазан с елей няколко пъти и

пак да няма Духа в себе си, а може и без да е помазан, да има в себе си Дух Божий. Първо човек трябва да има в себе си Дух Божий, а после да дойде помазването. Това ще имате предвид.

Гледайте да не изпадате в съмнение и да се запитвате дали сте на прав път. Правило е: щом живееш според Божия закон и Божията Любов, ти си на прав път – щом си в мир с всички хора, ти си в Божия, в Христовия път.

По време на беседата около нас се спусна един паяк. Учителя каза:

Този паяк дори не подозира, че тук има хора. Не трябва да се убива. Дръжте винаги в ума си мисълта, че в Новото учение убийството е абсолютно забранено – по този въпрос няма никакъв спор. При никакви условия не се позволява убийство, даже и при самозащита; онзи, който иска да бъде член на Бялото Братство, не трябва да извършва никакви убийства. Извърши ли някакво убийство, той бива изключен от Братството и за да го приемат отново, трябва да премине през редица изпитания, докато се пречисти и придобие смирение. С убиването на първия човек се основа Черната ложа – Каин уби Авел; Каин основа Черната ложа и затова Христос казва, че той е отначало човекоубиец. А кой основа Бялата ложа? Авел, а след него дойде Сит. Преди две хиляди години Христос дойде, за да тури основата на Бялото Братство.

– *Защо вчера руският мисионер в сказката си каза, че дяволът е учител?*

– Всеки, който проповядва и поддържа убийството, е учител, но ние не поддържаме това учение. Ние признаваме фактите тъй, както са си. Дяволът съществува като един фактор, но защо и за какво – това е друг въпрос.

– *Какво да използваме като коз в ръцете си, когато ни нападат?*

– Ще цитирате стихове от Светото Писание. Например Христос каза на евреите: „Съборете този храм и Аз за три дни ще го съградя.“ Те отговориха: „Как така, ние за четиридесет години го изградихме, а Той за три дни само ще го въздигне?“ Те разбираха храма, а Той подразбираше Своето

тяло. Христос им каза: „Ако не ядете Моята плът и не пиете Моята кръв, няма да имате Живот в себе си.“ Те отговориха: „Този човек ни учи на човекоядство, това не е култура, това е подивяване.“ Но под тези думи Христос разбираше Своето учение, а евреите ги възприеха в буквален смисъл – човешка плът и кръв.

Свещениците казват за нас, че сме вярвали в духове. Ние ще им цитираме стих по стих Евангелието, за да видят, че и там се говори за духове и за разговори с тях. Какъв беше този човек, който се яви на апостол Павел като видение и му каза: „Мини през Македония и ни помогни!“ Това беше един дух, който искаше да подобри положението на своето отечество, Македония. Павел не беше ли в общение с тези духове?

За кое богослужение говорят свещениците, за това, което е в църквата ли? Това богослужение, което те извършват, са го взели от гръцката църква, а то е едно представление, което гърците са вършели в манастирите. Не, има друго богослужение, което свещениците никога не са извършвали. Тъй че тяхното богослужение не е онова Божествено богослужение, за което те проповядват и говорят. Те казват, че Христос е Бог. Ако беше Бог, Той нямаше да каже: „Аз не дойдох да извърша Своята воля, а Волята на Отца Си, Който живее в мен. Аз съм Син Божий.“

Свещениците ни осъждат, че не ходим на църква. Самарянката каза на Христа: „Евреите казват, че трябва да се молят в Йерусалим, ние казваме, че трябва да се молим в тази гора, а ти какво ще кажеш?“ Христос Ѝ отговори: „Тъй е било досега, но иде време, когато истинските поклонници няма да се кланят нито в Йерусалим, нито в тази гора, а ще се кланят в Дух и Истина на Отца си и това ще бъде навсякъде.“

Питам: къде сме непоследователни и кой е непоследователен – дали те или ние?

Как те разбират смисъла на думата *Бог*? Под думата *Бог* те разбират Същество, Което управлява всичко. Идеята, която ние имаме за Бога, е друга. Христос каза: „Защо Ме наричате благ – благ е само Бог.“ Ако ние не сме благи, защо да се смятаме за богове?

Колкото църкви днес имаме, толкова различни тълкувания се дават на евангелските истини и от това се пораждат спорове и ненавист между тях. Един руски цар отправил писмена молба до четиридесет манастира в Русия, с молба, в който манастир се намира главата на св. Йоан Кръстител, да му я изпратят. Пристигнали четиридесет глави от четиридесетте манастира. Царят свикал Светия синод и запитал: „Знаете ли колко глави имал св. Йоан Кръстител?“ „Една глава“, отговарят те. „Не, четиридесет глави.“ Завел царят светите старци и им ги показал. „Моля ви се, махнете тези заблуждения“ – казал царят и разпратил главите по местата им.

– *Свещениците ни запитват откъде взимаме ние учението за прераждането, имаме ли някакво наше евангелие.*

– Вие ги попитайте къде точно е указано в Евангелието, че Бог е в три лица. Казва се: „Идете да учите хората в името на Отца и Сина, и Светия Дух.“ Така е написано в Евангелието, а никъде не е казано изрично: „Идете да учите хората в името на троеличния Бог.“

Нека свещениците отидат на което и да е място в Индия, за да видят, че там прераждането е фактически доказано – там има хиляди деца, които помнят своите прераждания. И в Търново имаше едно шестгодишно дете, което казваше на майка си: „Мамо, аз по-рано правех обуща в Габрово.“ Тя му отговаряше: „Я не говори такива глупости!“ В закона за прераждането не може да има две мнения, но понеже не искам да споря, не го правя на въпрос. А дали го приемат или не – това не е важно.

Не забравяйте, че според Божествения закон за развитието тези хора са необходими за нас, както сянката, за да изпъкне светлината. Попитайте ги каква е ползата от страданията и те ще ви отговорят: „Такава е Волята Божия.“

20 август, петък, 10.30 ч.

Необходими условия за ученика

Абсолютна чистота на сърцето
Пълно самообладание на ума и сърцето

Беседа, държана в Горницата на група от 72 жени.

Вие вече се смятате за ученици на Окултната школа или искате да бъдете такива. Но правилата за учениците в тази школа се различават от тези, които са за учениците на тукашните школи – школите на Земята. Като постъпите в една от тукашните школи, ще си платите таксата и след завършването на четири години от долния курс на образованието си, ще получиш препоръка или свидетелство, че си завършил, и след това ще минете в по-горен курс на своето образование. За ученика на окултната школа обаче са необходими две неща.

Първото условие е **абсолютна чистота на сърцето**. Тази чистота трябва да бъде жива – тъй както е жива чистотата на онзи извор, който постоянно блика и сам се чисти. Тъй подразбирам живата чистота. Не си задавайте въпроса: „Мога ли или не мога бъда чист?“ Този въпрос трябва да бъде изключен от ума ви. Който иска да бъде ученик, трябва да бъде абсолютно чист, да бъде жив извор. В Писанието се казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Следователно, за да бъде сърцето ви чисто, трябва да го дадете на Господа – под думата *Господ* подразбирам това велико Бяло Братство, чрез което Господ сега работи в света. Тези бели братя са сегашните учители на цялото човечество – и на мъже, и на жени, и отсега нататък ще се запознавате с тях.

Второто необходимо условие за ученика е **пълно самообладание на ума и сърцето**. Ученикът трябва да владее ума и мислите си, да владее сърцето и желанията си.

И така, абсолютна чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са абсолютно необходими за ученика на окултната школа. Ако нямате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажат, нищо няма да използвате, то ще мине и замине, без да остави у вас някакви следи. Онези от вас, които нямат чистота и самообладание, като влязат в тази школа, ще започнат да си мислят, че притежават тези качества, и ще изпаднат в лицемерие, ще изпитват една тягост, която ще им пречи.

Който влезе тук, трябва да бъде чист – ако не иска да бъде чист, нека стои отвън, за да не цапа другите. А аз казвам, че вие всички имате възможност да бъдете чисти, защото чистотата не зависи от вас, а от Бога, Който е един извор. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да не се страхувате – страхът може да дойде отвън, но вие няма да го приемате в себе си като ваш гостенин. Ако вие сте чисти, ако имате самообладание, Белите Братя, Небето, ще дойдат при вас и ще ви помогнат.

Тези картини, които виждате тук, в Горницата, нека се запазят в ума ви.

Първата картина, триъгълникът, показва първоначалното състояние на човешката душа в Бога – този блажен покой, когато тя е още в Него.

Втората картина с кръговете показва възраждането на Първата Божествена култура на Земята, когато Белите Братя са започнали да работят, когато човекът е бил безгрешен и чист. С обърнатия надолу триъгълник се изразява Грехопадението на човека.

Третата картина, на която от един общ център излизат прави линии – едни отдясно към ляво, а други отляво към дясно, – показва пътя на човешката еволюция, по който жената и мъжът преминават през своя живот на Земята. Жената започва своя път отдясно към ляво, а мъжът – отляво към дясно. Например, един грешен мъж иска да си поправи живота – той започва от една права линия, върви назад и стига до положението на жена. Като жена става много мек, търси удоволствия в живота и Господ, за да направи жената по-груба, поставя я в другата половина, където отново

стига във формата на мъж. Този мъж, ако загрубее особено много, започва да изтезава жена си, отново го изпращат във формата на жена, за да омекне. Ако той и сега не си поправи поведението, ще слезе надолу.

В живота има слизания и качвания. Ако се развивате правилно, вие ще имате възможност да минете през всички линии. И тъй, щом станете много мек, ще ви изпратят отново на Земята, за да се втвърдите; станете ли много груби, ще ви изпратят на Земята, за да омекнете. Мекотата и твърдостта са условия, при които човек трябва да се развива. Като се слеете с Бога, всички страдания ще престанат и вие няма да бъдете нито мъж, нито жена – ще дойдете до това положение, че като се събудите във века, в състоянието на ангелите, нито ще се жените, нито ще се омъжвате. А понеже сега сте във въртенето на това колело, каквото и да мислите, както и да философствате, нищо няма да ви избави.

И тъй, чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са двете съществени условия в окултизма. Без тях нищо не може да се постигне.

– *Не може ли тези две състояния да се смесват?*

– Че жена, която не работи, винаги е мека!

В окултната школа, в Бялото Братство не се позволява да мислите, че сте нещо повече от другите хора, да мислите, че другите са невежи, а вие стоите по-горе от тях. Когато мислите, че стоите по-горе от другите, а те са невежи, ще се намерят други, които ще мислят същото за вас; трети пък ще мислят така за вторите и т.н. И в края на краищата ще се получи редица от невежи, а вие ще си мислите, че сте много учени. Не, всички сте под един знаменател. Ще махнете от ума си мисълта за големство над другите и ще знаете, че всеки човек, всяка душа има възможност да облагороди живота си и животът Ѝ да бъде чист. През сегашния си живот вие имате достатъчно време, за да си свършите работата, и ще ви остане един час свободно време, за да се върнете вкъщи. Но ако през това време вие се потривате насам-натам, ще изгубите всички възможности за работене и една част от работата ви ще остане недовършена, ще я свършите в бъдещия си живот.

Не мислете, че вие, жените, се намирате при условия, които ви спъват. При каквито условия и да се намирате, те не ви спъват. Щом сте готови, Белите Братя ще ви създадат добри условия за работа – тъй както извеждат младата булка от къщи, щом е готова. Ако не вървите добре по пътя, ще дойде някой да ви хване за ратай и впрегне в колата. В окултизма онзи, който ви дава много – например, пари, – той ви мисли най-голямото зло, а онзи, който не ви дава пари, ви мисли доброто. След като свърши всичката си работа, ученикът на окултизма казва на Учителя си: „Благодаря ти, Учителю!“ А когато ученикът свърши добре работата си, Учителят казва: „Благодаря ти!“ Няма нужда от никаква заплата, а една благодарност изплаща всичко.

Тъй че вие имате условия за работа. И щом искате да ви се създадат по-добри условия, ще работите, а условията ще дойдат сами по себе си. Като ученици вие сега си казвате: „Защо ме сполетя това зло?“ Такива разсъждения в окултната школа не се позволяват. Ученикът трябва да работи, да решава зададените му задачи, без да си задава въпросите *защо* и *за какво*. В окултната школа не се обръща внимание на шапки и обуща. Бъдете свободни и знайте, че всяко нещо идва на времето си. Вие няма да останете в това положение, в което сте сега, но не мислете, че всичко може да стане бързо. В тази школа за всяко нещо се изисква известно време. Ученикът Иван казва:

– Аз си зная урока.

Мара казва:

– И аз си го зная.

– Хубаво, излез на дъската и реши задачата!

Излиза – мълчи. Мълчанието не е философия. Щом мълчи, работата е свършена. Ученикът казва:

– Ама аз така мисля.

– Реши тогава задачата!

Някой казва: „Аз познавам окултизма.“ Добре, реши ли задачите за самообладанието, за чистотата на сърцето си? Решително и безпогрешно трябва да ги решите. „Да, но аз живея в грешен свят.“ Това за мен не важи – светът може да е грешен, но ти живееш като ученик в школата, затова ти е

необходима чистота на сърцето. Не казвам, че сърцата ви са нечисти, а казвам какъв е законът: за най-малката нечистота, за най-малкото леке те изпъждат от тази школа за хиляди години. Занимавайте се с тези задачи, ако искате Бог да ви благослови. А ако търсите по-лесни задачи – има и такива.

В Бялото Братство има и жени, които са завършили развитието си преди милиони години. Днес те не са нито мъже, нито жени – изпратени са като велики Учители и ръководят съдбините на цялото човечество. Те ви познават, знаят живота ви и казват: „Зная те, сестро, познавам те.“ Когато спомена името на някоя от вас, те ми казват: „Знаем я, знаем нейните истории – еди-кога си е направила еди-какво си.“ Тъй че няма защо да се препоръчвате – нито един факт от вашия живот не е пропуснат. С какво ще се препоръчвате? Ще кажете, че сега сте по-добри. Питам ви: решихте ли си задачата за чистотата на вашето сърце, научихте ли се да контролирате ума и сърцето си? Нямате ли тези два елемента, не сте ли решили тези две задачи, ще ви кажат: „Вие още не сте готови; идете да поработите вън, в света, и като бъдете готови, ще дойдете тук.“

Сега искам между вас да се създаде хармония, искам от вас сериозно учение, а не да напуснете света и с това да си мислите, че сте се самопожертвали. Нека всеки от вас стои на мястото си в света, да бъде чист и да упражнява изкуството на самообладанието.

И тъй: искам от вас абсолютна чистота и абсолютно самообладание – без никакво изключение! Ще кажете: „Ама може ли?“ За този, който спряга глагола *мога* – може, а за този, който не го спряга – нищо не може и той ще излезе навън. Като спрягате глагола *мога* и като изпълнявате двете правила, няма да бъдете лишени от нищо – било като майки, като учители, търговци, земеделци, и всичко ще ви бъде добре. Ако си чист, където и да отидеш, даже и в Америка, всички твои сестри и братя ще те погледнат приветливо, ще те посрещнат братски. А не си ли чист, където и да отидеш – в Англия, Франция, даже и в България, навсякъде ще има хомот за тебе. Имате ли чистота на сърцето и самообладание на ума и сърцето, навсякъде ще бъдете приети добре.

Искам да се запознаете с тези Бели Братя и никакъв друг въпрос да не поставяте пред себе си, например, дали вървите добре в света, какъв е Христос, какво представлява чистотата и т.н. Ако не си спасен, предложи сърцето си на Бога. Една богата американка обичала един владика и му предложила всичкото си богатство, за да я вземе за жена. Той Ѝ отговорил: „Дай сърцето си на Бога, имота си – на бедните, а ръката си – на този, който я иска." И аз ви казвам: сърцето си дайте на Бога, за да е чисто; ума си дайте на вашия учител, а ръката си – на вашия дух, който ви ръководи. Само така няма да бъдете нещастни в света. Щом сте дали сърцето си на Бога, ума си – на този, който ви учи, а ръката си – на онзи дух-ангел, който ви ръководи, задачата е решена правилно. Ако дадете сърцето си някому, парите на този или онзи, а ръката си на този, който не я заслужава, ще видите какво ще стане – няма защо аз да ви уча. Та и вие сега, като ученици в Окултната школа, трябва да имате такова смирение, каквото е имал Христос в света, и да бъдете послушни като роби. Послушни ли сте – Белите Братя ще ви помагат, не сте ли послушни, те ще ви покажат вратата.

Не мислете, че вие сте вече в Школата – вие още сте извън нея. Във вътрешната Школа се изисква самопожертване, отричане от себе си – това, което вие сега още не можете да направите. И тъй, вие сте още далеч от Школата. Като минете сега този изпит, ще дойде втори и трети – но първият е важен, другите са лесни. Ще създавате добри мисли и желания, ще се учите едни от други и няма да мислите, че стоите по-високо от другите. Един по-силен ученик може да бъде учител на друг, по-слаб, а на по-силния ще бъде учител още по-силен от него. В света всеки си има по един учител.

И тъй, препоръчвам ви чистота и самообладание. Това ще учите през цялата година. Върху извора ще дойде малко нечистота, ще дойде мътна вода – за това няма да ви държа отговорни, а ще ви питам: изворът блика ли, има ли в него чиста вода, излива ли нечистотата? Ако излива нечистотата – добре ще е; а ако нечистотата остане върху вас, за да ви изчистят, ще трябва да се ангажират много слуги, които да работят по цели дни около вас – това няма да го бъде. Всеки от вас трябва сам да се чисти, защото няма толкова пари за слуги.

21 август, събота
6 ч.

„Отче наш“.

Размишление:

Да се въдвори Божията Правда на Земята във всичката нейна пълнота.

Да осени първо всички домове.

Да вдъхне в сърцата на вярващите Божествената ревност, да я възприемат те във всичката нейна красота и да я приложат във всичката нейна хубост и пълнота.

Благославяй, душе моя, Господа.

Пътят на живота.

Добрата молитва.

7 ч.

Идване и възприемане на Духа

Първото условие за един ученик на Окултната школа е да има необорим стремеж, който пред нищо да не спира. Този стремеж може да се изопачи, но това е второстепенно нещо. Най-напред в съзнанието на душата си трябва да имате един велик стремеж към Бога. Но какво е Бог? Когато философите искат да докажат, че Бог съществува, че Той е такъв или онакъв, те заблуждават хората. Бог, това е мярката за нещата – чрез Него ние познаваме нещата, чрез Него разбираме живота, чрез Него възприемаме Любовта, чрез Него възприемаме Истината и Мъдростта, както и всички други добродетели. Изобщо всичко, което се проявява, става чрез Него. Така че като мислиш – Бог е вътре в тебе, и чрез Него мислиш. Когато чувстваш и любиш, чрез Него чувстваш и любиш. И след всичко това какво друго ще мислиш за Бога и за какво ще го доказваш? Щом спрем да мислим какво е Той, у нас изчезва всяко чувство, всяка мисъл и ние усещаме една вътрешна празнина. Тогава казваме, че животът няма смисъл. Имате ли опитността, когато започвате да чоплите любовта на някой ваш приятел, дали той ви обича или не.

Какво изпитвате? Чоплите ли Любовта, тя изчезва. Бог и Любовта не търпят никаква критика, никакво раздвояване. Започне ли човек да размишлява какво е Бог, изгубва Го. И тъй, според нашето устройство, според нашия език ние сме призвани да изучаваме само онова, което произтича, което излиза от Бога, което е вън от Него.

Всички прояви на душата вървят постепенно. Има много методи за проявяването на нашите мисли и чувства, но това не става безразборно. Наблюдавайте как започва развитието си едно малко семенце от някое цвете или от някое плодно дърво, като го посеете в земята. Явява ли се цветът на растението, преди семето да поникне? Не, изисква се известен период от време, докато коренчетата се спуснат надолу. Коренчетата са нашият материален живот, нашето тяло, което първо трябва да се прояви. След това в стремежа на зрънцето става раздвояване, явяват се стъбълце и клончета на растението, които постепенно се оформят и от вътрешното битие на това растение се явяват пъпките. От тях, чрез едно малко разтваряне, се появява цветът, който после се оплодява. Минава известен период от време, плодът узрява и след това пада на земята. Но вие не трябва да се спирате. Този процес се извършва във вашия ум и във вашето сърце. Представете си, че този плод узрява – какво ще направите с него? Например вашето дете плаче, аз му давам един плод и то започва да се радва. Защо? Защото процесът на развитие на този плод се произвежда в душата на детето и във вашата душа. Заради този плод е радостна майката, радостно е и детето. А след това, когато майката благодари, че на детето Ѝ е даден този плод, тази мисъл отново почва да цъфти и вързва в ангелския свят. Тогава имате една поредица от прояви. Знаете ли какво чувства един ангел, когато му се даде плод от негово дете или от което и да е детско сърце? Ще запитате: „Ангелите имат ли деца?“ Да, вие сте децата на ангелите – вие сте малки ангелчета, като онези малки деца, които се зараждат в утробата на майка си. Разбирайте това в преносен смисъл – тази истина вие днес няма да я разберете напълно, но

след няколко милиарда години ще я разберете, обаче не в обикновения Ѫ смисъл, а в смисъл – какво нещо е човешкият дух. Тогава светът за вас ще добие достъпна форма, за да ви изяви вътрешната страна на тази красота, която ние сега виждаме във външната Ѫ изява.

Често казвате: „Аз познавам този човек.“ Не. За да познаем човека, трябва да видим плода на неговите чувства; за да познаем човека, трябва да видим плода на неговите мисли; за да познаем човека, трябва да видим плода на неговите действия. И тъй, чувствата, мислите и действията са плодове. Понеже вие още не виждате тези плодове, във вас има едно вътрешно недоволство. Имайте предвид, че когато разсъждавате върху Природата и искате да се развивате правилно, трябва да знаете, че човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някои от вас станат явнобрачни, те изгубват посоката на живота си. Всяка ваша мисъл, всяко ваше желание и действие трябва да се зародят в тайна – не се ли зародят в тайна, тази ваша мисъл, това ваше желание не са човешки. Някой от вас може да възрази: „Ами нали всичко трябва да бъде наяве?“ Наяве трябва да бъде само плодът, а цъфтенето трябва да става в Божествения свят. Като казвам, че всичко трябва да става в тайна, подразбирам, че докато една мисъл, едно желание или действие се оформят, трябва да живеят в дълбочините на човешката душа и след като се оформят, тогава да се проявят във физическия свят и да станат явни.

Сега вие трябва да изучавате Евангелието, Библията, и да използвате всички методи, които се срещат в Живата Природа. Разбирайте – Христовите мисли и Живата Природа в дълбокия им смисъл. Например четете в Евангелието мисълта на Христос: „Ако те съблазнява окото, извади го.“ Сегашните религиозни, учени хора казват, че това, което ние говорим, било неразбрано. Питам: ами цитираната погоре Христова мисъл разбрана ли е? Ако разбирате буквално тази мисъл, трябва да извадите едното си око и да останете само с едно. И като ви попитат защо сторихте това, ще отговорите: „Христос казва да извадим едното си око, ако то

ни съблазнява, и ние го извадихме.“ Питам ви сега: след като сте извадили едното си око и съблазънта пак остане, какво сте спечелили? Това показва, че Христовата мисъл не е добре разбрана. Христос казва: „Извади окото си и съблазънта ще изчезне.“ Щом извадиш окото си и съблазънта не изчезне, значи че този метод, който Христос подразбира и предлага, не е употребен правилно. Аз поставям тази Христова мисъл в следната форма, превеждам я в трета степен. Да допуснем, че ви поканят на гости и ви гощават с отлична баница, но по незнание на домакинята брашното е било малко развалено, маслото и сиренето – също; вие се наяждате добре, а след това ви става тежко на стомаха, започвате да се превивате от болки. Казвам: извадете навън тази храна, която ви е съблазнила. Как става това? Чрез очистителни средства. Изхвърляте храната навън и казвате: „Слава Богу, олекна ми!“ И друг път, като ви дадат да ядете такава баница, казвате: „Тази баница е като първата, не ям от нея.“ Ще ви направя превод на тази мисъл и във втората А степен. Да допуснем, че сте поканени да слушате в църква или в салон някой знаменит оратор, проповедник или учен. Той е сготвил баница и ви я предлага, а вие си отваряте очите и ушите, възприемате, слушате, но като се върнете у дома си, умът и сърцето ви са смутени. Този човек със своята беседа е обърнал с главата надолу целия ви живот и казва, че това, в което вярвате, е празна работа. После си казвате: „Защо ли отидох да го слушам!“ Не е там въпросът, че си отишъл да го слушаш. Христос казва: „Извади окото си!“ Как? Като повърнете възприетата мисъл, която ви безпокои. Законът, който действа в този случай, е следният: човек, който произвежда смущение в ума на хората, смущава и своя ум – лошият човек не може да произведе мир и радост в умовете и сърцата на хората. Законът е същият и за добрия човек: добрият, благородният човек, който е изпълнен с Любов, не може да произведе в душите на хората скръб и страдания. Следователно Доброто произвежда у човека Добро, злото – зло, Истината – Истина, т.е. всяка реалност си има отражение. Тогава как ще превърнете една мисъл, която ви е смутила? Веднага ще си кажете: „Истината живее

в мен, аз съм опитвал нейното влияние.“ Оставете настрана всяко нещо, което не дава никакъв подем на вашите чувства, мисли и действия, което не дава подтик на вашия живот, което не дава никакъв растеж и не произвежда Божествено действие у вас. Павел казва това по друг начин: „Ако дойде някой ангел от Небето и ви проповядва друго евангелие, не го приемайте.“ Щом дойде някой да ви проповядва за Бога, това значи, че Любовта, която Бог е имал към вас, и проявата на тази Любов ви е изоставила. Но Евангелието е наука, която казва, че Божията Любов не се е изменила и не се изменя – тя винаги си е същата. Вие обаче трябва да изправите сърцата и умовете си, да не са изкълчени, за да възприемате Божията Любов винаги еднакво. Затова и аз ви говоря върху този предмет.

Умът ви трябва да бъде ясен и положителен. Как? Аз не искам да доказвам нещата. Онзи, който много доказва, говори винаги погрешно. Има доказателства, които вървят право и последователно по един математически закон: когато едно доказателство е вярно, машината, която то върти, действа правилно – не действа ли правилно, доказателството не е вярно. Да допуснем, че аз ви доказвам, че 2+2=4; какво ще придобиете от това? Какво подразбирате, като ви кажа, че 2+2=4? Това значи, че бащата и майката могат да повторят себе си само два пъти: 2×2=4 или 2+2=4. Това значи, че майката може да роди или момиче, или момче – нищо повече, трето нещо не може да се роди в дома на родителите. Законът може да се повтори само два пъти: първия път ще се повтори в момче, втория път в момиче и ще се получи числото четири, което показва, че законът е верен. Вие може да дадете друго тълкуване, но какъв е смисълът от това? Следователно, когато говорим за единицата, ние винаги подразбираме първичната причина, която подтиква нещата към разумно действие. И когато кажем *аз*, *единият* човек, *единият* Бог, ние трябва да разбираме всички причини, които подтикват нещата към разумност. Когато кажем *2*, трябва да разбираме онази сила в света, която строи, която поставя всички неща в хармония. Числото 2 е майката, която

ражда, която отглежда. Следователно, като работят заедно, бащата и майката ще проявят резултата си в своите синове и дъщери. Ако ме попитате какво е Господ, ще ви кажа, че Той е това, което сме и ние – само чрез нашия живот, само чрез нашите мисли, желания и действия ние можем да се върнем назад, за да разберем какви са отношенията ни към Бога. Любовта, която чувстваме, е Неговата Любов; мислите, които възприемаме, са Неговите мисли, създадени преди милиони, милиони години. Но всичко това е само едно малко отражение от Божественото, защото не сме в състояние да Го възприемем изцяло. Ако майката би проявила всичката си Любов към своето дете, тя би го задушила. Затова, при тези условия, ние предпочитаме някой да ни обича по-малко, защото ако ни обича много, като ни хване, той ни стиска, докато ни изцеди. И паякът обича мухата, но като я улови, тури смукалото и смуче, смуче, докато я изсмуче и изхвърли навън. Паякът казва: „Много хубаво, много вкусно нещо е направил Господ!“ Да, хубаво е за тебе, но не и за мухата. Мухата пък, като намери някоя гнила ябълка, туря хобота си на нея и казва: „Много хубаво нещо е това!“ И при месоядството е така.

Всички злини в света са произлезли все от тази неразбрана Любов – навсякъде се правят опити за Любов. Един ден, когато започнете да разбирате Любовта по друг начин, животът ви ще се видоизмени. А за да стане това видоизменение, трябва да възприемете Божествения Дух. И вие вече сте дошли до фазата да възприемете Божествения Дух във вашето свръхсъзнание. Знаете ли как се познава кога е дошъл Божественият Дух у вас? Наблюдавали ли сте как някоя дъщеря се сърди на майка си и на баща си – отговаря им, не ги зачита, капризна е, а те се чудят какво става с нея. Но когато започне да се момее, когато дойде нейният възлюблен, тя става мека не само с майка си и баща си, но и с братчетата и сестричетата си – не могат вече да я познаят вкъщи, тъй много се е изменила. Замине си възлюбленият Ѝ и тя отново става кисела. Родителите, роднините Ѝ казват: „Не знаем защо Марийка е така кисела.“ Казвам: „Той замина.“ Всичкото

Ă неразположение произлиза от това, че нейното слънце е залязло. На следващия ден той отново се появи на вратата, тя веднага се зарадва, става весела, доволна. Така и вие често казвате: „Нещо не сме доволни, нещо не сме разположени.“ Това е така, защото Духът не е у вас. И тъй, когато някой ме пита защо е неразположен, казвам му: неразположението произлиза от това, че възлюбления Ви го няма.

Знаете ли колко деликатен е вашият възлюблен? Когато момъкът дойде вкъщи и види, че момата се сърди на майка си, на баща си, че не може да се владее, той излиза навън. Сега вие, момите, сте много внимателни, имате такива преживявания и си казвате: „Да се покажем пред възлюбления си изправни, добри.“ Да, но Господ не обича тези неща, защото те са причина да се появи лицемерието. Това са две състояния, които Бог не обича – състояние на личен егоизъм и лицемерие. Във вас трябва да се появи алтруизмът, т.е. Божественото. Тези две чувства – алтруизмът и егоизмът, се борят в човека. Тези две състояния вие преживявате и в религиозния живот. Следователно този, у когото Духът дойде, не трябва да допуска в себе си никакви лоши мисли, желания или действия, никакво раздвояване. Когато Духът дойде, Той е този ваш познат, когото душата ви знае и очаква, той е вашият Възлюблен. Няма да се спирате и питате какво е Духът – вие Го познавате, Той е най-красивото, най-изящното, най-мощното нещо в света. Когато дойде Духът, на душата израстват криле и тя казва: „За мене всичко е възможно.“ Замине ли си Духът, душата казва: „Аз вече не мога да направя нищо, всичко се свърши.“ Затова Христос казва: „Без Мене не може да направите нищо.“ Под думите *без Мене* Христос подразбира Божествения Дух. Затова Христос казва: „В Мене живее Отец Ми и Аз изпълнявам Неговата Воля.“

На тазгодишното събрание ви говоря за Духа, затова не забравяйте следната мисъл: ако нагрубявате майка си, баща си, братчетата и сестричетата си, вашият Възлюблен скоро ще си замине. За да живее по-дълго време у вас, трябва непременно да почитате майка си и баща си. Затова в Писанието се казва: „Почитайте майка си и баща си, за да се

продължи животът ви.“ Питате ме защо боледувате – Духът ви е изчезнал. Щом дойде Духът у вас – неразположението, болестите изчезват. Когато сте кисели, неразположени, ще си кажете Истината: „Моят възлюблен не е дошъл.“ Вместо думата *духът* употребявайте думата *моят възлюблен*. Кисел си, кажи: „Моя възлюблен го няма.“ Всяка мома иска да бъде харесвана. Затова, като дойде момъкът, тя се облича хубаво, накичва се с панделки, чака. Същият закон важи и по отношение на Духа. Когато Духът дойде, трябва да бъдете душевно разположени, да имате благородно разположение на сърцето и душата си. Това е, което Господ иска от вас.

Този предмет, върху който ви говоря сегя, е основата на живота ви.

Лошите мисли, лошите желания образуват едно мрачно, облачно небе, през което не може да се наблюдават Слънцето и звездите. Следователно, за да можете да виждате дълбините на красивия Божествен свят, вашето вътрешно небе трябва да се изясни. И ако ви дойдат някакви отрицателни мисли, вашият ум ще спре, защото просторът на ума зависи от яснотата на човешката мисъл. Пороците ограничават ума – човек без пороци има широка душа и безграничен ум. Тесногръд ли е човек, той има пороци, а онзи, който е с широка, благородна душа, той е извадил всички пороци навън. Това трябва всички да направите, защото Бог иска да сте подобни на Него – нашият Баща не е тесноумен и тесногръд, Той не е със свита ръка, та когато дава, да цепи парчетата, и затова, когато дава, Той пълни света. Тъй че когато искаме да сме подобни на Бога, трябва да сме щедри – ако имаме широк простор на мисълта, ако можем да любим всички, ние приличаме на Бога. Ние ще обичаме всички дотолкова, доколкото те заслужават – онази душа, която е по-развита, с нея можем да говорим за по-важни неща. Когато кажем, че обичаме всички, това е според степента на Любовта, която живее в нас. Любовта има много степени. Вашата котка може малко да я погалите, да я нахраните, като с това изразите любовта си към нея. С нея не можете да разисквате върху Питагоровата теорема, върху това, че

маслото е скъпо, и т.н., защото тя даже и не подозира тези неща. Ако имате един разумен, благороден приятел, който е настроен според вашата душа, той отведнъж, от малко ще разбере вашето положение.

Та и ние сега трябва да се настройваме. Срещам мнозина, които очакват да дойде Духът, и казват: „Ще дойде време, когато Бог ще изпрати Духа Си.“ Щом хората подготвят сърцата и умовете си, щом искат да действат правилно, Божият Дух непременно ще дойде и ще заговори върху тях с огнени езици. Някои казват: „Това е било отдавна, Духът е слизъл само веднаж.“ Питам: Слънцето само веднъж ли изгрява, само веднъж ли залязва? То е изгрявало и залязвало милиони и милиарди пъти, но вие, като не разбирате Божия Закон, казвате, че слизането на Духа е станало в далечните времена на миналото, във времето на апостолите. Не, това и сега става – Петдесетницата и сега става. Откакто Христос е възкръснал, оттогава вече приблизително две хиляди пъти Духът е слизал и възлизал. В Писанието се казва, че Духът няма да се върне, докато не принесе плода Си. Божият Дух всяка година слиза и ще повдигне тези души, които са подготвени да станат Негови съработници. А щом ги повдигне, те имат вече широки разбирания, схващат правилно света и казват: „Сега вече разбираме Божествения живот!“ Има хора, които от две хиляди години не могат да разберат този живот. Някои казват: „Как няма да дойде Божият Дух, та да ни научи!“ Тези хора не разбират дълбокия смисъл. Аз ви казвам: Божият Дух иде и скоро ще дойде. Вашият възлюблен иде и трябва да го чакате; Той не е нито на един километър разстояние от вас, не е и на половин километър, а само на сто духовни метра от вас. Той може да завари някои от вас необлечени, може да ви завари, като се суетите с това-онова, като мислите какво ще стане, как ще се наредят работите ви и т.н. Няма защо да се тревожите, този свят е създаден за нас. Кой свят? Новият свят. Старият свят си заминава и ние всички трябва да сме подготвени да влезем в този нов свят с нови мисли, чувства, желания и похвати. Със старото трябва да се простим окончателно.

Сега ще ви предам една от опитностите на Христос: „Това като рече Христос, смути се Духът Му и каза: *Истина, Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.*“ Защо се смути Духът на Христос? Защото един от Неговите ученици ще го предаде, значи ще развали доброто дело. Питам ви сега: вие, които сте господари на вашата къща, трябва ли да оставите този предател пак да смути Духа на Христос? Ние казваме, че Духът на Христос се смутил, но този Дух може и сега да се смути. Допуснете ли у вас една лоша мисъл, тя е предател, тя ще смути духа ви, ще изгубите силата си и с това ще бъдете неспособни за работа в света. Следователно няма да допускате никого да смущава вашия дух и ще казвате: „Не позволявам на никого да смущава моя възлюблен.“

Като четете в Стария Завет *Песен на песните*, там също има един такъв пасаж.

Вие трябва да създадете сега за Христовия Дух, за вашия възлюблен, най-добрите условия, при които Той да се прояви и да създаде всичко най-добро. Затова Христос казва: „Когато дойде Синът Човечески на Земята, ще намери ли достатъчно вяра в хората, за да разберат те това велико Божествено учение и да отворят душите и сърцата си за този велик Дух, за да стори Той това, което Бог от хиляди години желае да направи?“ И когато вие така отворите сърцата, умовете и душите си за вашия възлюблен, тогава ще се проявят най-добрите плодове, скрити в Бога.

В Писанието се казва: „Като излея Духа Си върху тях, ще пророчестват, ще имат сънища.“ Казва се още: „В последните дни.“ Кои са последните дни? Последните дни са тези, през които старият свят си заминава. Тогава вашите синове и дъщери ще имат сънища, ще пророкуват и т.н. Тогава и вестниците, и учителите, и майките ще пророкуват. Но понеже днес хората не вярват в пророкуването, казват: „Това е лъжа, след Христос пророци не може да има.“ Ако майката пророкува, казват, че нейното пророчество не е вярно и че днес никой не може да пророкува, а това ставало едно време, когато живели пророците. Аз казвам, че едно време не е имало пророчество, сега има такова.

Всички пророци пророкуват в настоящето, а не в миналото. Казват: „Младоженецът иде!“ Аз не казвам „младоженецът иде“, а казвам „възлюбленият иде.“ Не мислете, че този възлюблен е само един – те са много и за всеки от вас ще има по един. Това са милиони възвишени духове, които от милиони години чакат да дойдат на Земята. Те казват: „Хайде да видим тези наши малки братя и сестри, които от толкова години сме изпратили на Земята, какво са направили досега.“ Тези духове са нашите сродни души, нашите възлюблени. Кой брат или коя сестра не се радва, когато види своята сестра или брат, с които не се е срещал милиони години? С какъв трепет се изпълва нашата душа при една подобна среща!

И тъй, тези наши братя, които не са идвали от милиони години на Земята, сега идват. Тези братя са само на сто духовни метра разстояние от нас. Ще запитате: „Как?“ Те са пред нас и над нас. Когато Божественият Дух дойде, вие ще започнете с великата Божествена наука и очите на всички ви ще се отворят. Затова се казва в Писанието: „И отвори умовете им, за да разбират Писанието.“ Аз казвам: Бог ще отвори умовете ви, за да разбирате тази велика написана книга, в която от всеки лист ще можете да четете написани великите слова. По всеки лист, по всяко клонче на дърветата, по всяка мушица ще четете и ще ви се даде възможност да разбирате великите тайни, които досега не сте разбрали. Това е великата Божествена книга, която Духът ще ви открие, за да станете радостни и щастливи, че можете да четете по нея. Няма нищо по-хубаво в света от това, да знаеш да четеш от тази книга; няма нищо по-хубаво от това, да знаеш как да ядеш Божествените плодове. За пояснение на мисълта си ще направя едно сравнение: представете си, че пред вас има много хубави плодове, но стомахът ви е разстроен, очите и устата ви са затворени, а всички наоколо ви хвалят тези плодове. Какво ще бъде вашето положение? Няма нищо по-хубаво от това, да отвориш книгата на Божествената наука и да четеш, да разбираш тези Божествени плодове! Няма нищо по-хубаво от това, да четеш живото Божествено Слово и да

виждаш онези велики промени, които Бог е извършил във вашата душа. Ние ще се молим на Бога да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа, за да можем да разговаряме с Него. Ние ще се молим на Бога да отвори очите ни, за да виждаме всичката красота, която Той е създал.

Евангелистите ще кажат: „Да видим Божественото слово!“ Къде е Божественото в тази книга? За тази Божествена книга, която е направена от парцали и написана с мастило, казват, че всичко трябва да се възприема от нея тъй, както е писано. Не, приятели, като приемете всичко от нея и то влезе вътре в нашата душа и ум и се преработи, едва тогава ще излезе нещо от Божественото слово. Православните взимат една от тези книги, турят я под възглавницата и казват: „Ще дойде спасението.“ Не, вземи един стих от тази книга например стиха *Бог е Любов*, тури го под възглавницата на твоята душа – тогава ще възраснеш и ще разбереш какво е Бог. Слушах една баба да казва: „Цял месец държах тази книга под главата си и нищо не научих.“ Казвам Ѝ: „Бабо, така няма нищо да научиш.“ „Ами как, синко?“

Искам да напуснете вече старите си схващания, старите методи, с които сте си служили в живота, за да дойдете до онази велика Божествена наука. Само Божественият Дух носи истинското знание, а когато Той дойде, вие ще се почувствате пълни с тази Божествена светлина и виделина и ще станете много красиви. Понякога сте черни като арапи, мине малко време – пак побелеете, пак се разхубавите. Това се дължи на редица ваши животи, които се въртят на това Божествено колело. Казвате: „Че не сме станали още ангели!“ Та именно тази чернота трябва да се премахне. А това ще стане, когато дойде този ваш възлюблен. Тогава вашите души ще станат светли, радостни, ще растете в благодат, както едно плодно дърво, и ще принесете плодове, с които ще храните вашите приятели. Как ще нахраните вашия възлюблен? Нали ще наберете от най-хубавите круши и ябълки, ще ги измиете и ще кажете: „Заповядай!“ След това ще заговорите сладко, сладко с него. Добре, да допуснем, че нямате никакви плодове – какво ще правите тогава, като

нямате какво да предложите на възлюбления си? Тогава той ще донесе плодове, ще ги измие, ще ги сложи на трапезата, но устата ви е затворена, не можете да ядете. Остава едно от двете: или във вашата градина да има плодове, от които той да вкуси, или вашата уста да бъде отворена, за да можете вие да вкусите от неговите плодове. Аз желая да вземете тези мисли предвид, да ги приложите и да започнете да мислите по същия начин. Казвате: „Моят възлюблен иде и аз ще отида да го посрещна.“ Не казвайте това само на думи, а го вършете в тайна вътре в себе си. Ако майка ви, баща ви се противопоставят на посрещането на вашия възлюблен, ще им кажете: „Ако и да не приемете моя възлюблен, аз ще го приема, ще отида с него, защото той ще остане тук за малко време.“ А Той казва: „Аз идвам тук за малко време и после ще си замина – втори път не идвам.“

Щом сте в тази школа, идването на Божествения Дух върху вас е необходимо. Ако някой каже, че и без присъствието на този възлюблен може да придобие някаква наука, някакво дълбоко знание, той не говори Истината. Божественият Дух трябва непременно да дойде у вас, защото само Той е носител на истинските Божествени знания, само Той може да озарява хората, само Той е в състояние да озари вашите умове и сърца.

Аз искам на първо време да възприемете отвътре Духа, защото в този случай има нужда от още двама свидетели отвън. Вашият дух е първият свидетел, аз съм вторият свидетел, а вие сте третият. По такъв начин ние съставляваме една троица.

22 август, неделя
6 ч.

„Отче наш“.
Размишление:
За преуспяването на Царството Божие в нас и около нас.
За изявяването на Силата Божия чрез нас и в нас.
Да премахне Господ всички препятствия от пътя на Своето Царство.
Лозинката.
Благославяй, душе моя, Господа.
Молитвата на Триединния Бог.
Добрата молитва.

7 ч.

Работа за през годината

Личната работа, която всеки от вас ще има през тази година, е следната:
– Ще работите върху вашето сърце;
– Върху вашия ум;
– Върху вашата воля;
– Върху вашия живот и вашето здраве.
Ще се стремите да бъдете здрави по тяло, т.е. да имате такова здраве, което да ви дава разположение.
Ще се стремите да придобиете изобилието на живота.
Ще работите върху сърцето си, за да въздигнете в него всички най-благородни чувства и желания.
Ще се стараете да внесете в ума си най-светлите мисли и ще уякчите волята си, за да бъдете твърди и решителни във всичките си добри намерения. Да вършите Божията воля, без да се колебаете.
Това е желанието на Господ. Ако вие послушате Неговия глас и изпълните Волята Му, Той ще изпрати Духа Си през годината и ще имате цялото Негово съдействие.
Онези, които се изпречват на вашия път и ви препятстват, ще изчезнат като дим.

И тъй, всяка добра мисъл, всяко добро желание, всяко добро намерение и всяко добро действие, което проникне в душата ви, в сърцето ви, в ума ви, вярвайте, че иде от живия Господ; дайте му място и ще имате благословението Му. Черпете тази сила от живота тъй, както пчелите събират нектара от хилядите цветове – тези трудолюбиви пчелички не се срамуват да събират мед и от магарешкия трън.

Божественият Закон е такъв: за добрия човек всичко е добро – за лошия човек всичко е лошо. Две мнения по това няма. Умният и добрият човек, като вземе една нечиста риза, ще я направи чиста. Как? Вие знаете: ще свари вода и ще я изпере. А лошият човек и чиста риза да вземе, ще я направи нечиста. Как? Пак знаете как.

Умният, добрият човек, като вземе неразработена земя, където растат тръни и глогове, може да направи от нея най-хубавата плодородна нива. А на лошия човек и най-хубавата градина да дадете, ще я развали.

Сега Господ ни призовава на Неговата нива, на Неговото лозе. Това лозе е обрасло с тръни и бодили и ако сме умни и добри, ще го прекопаем и изчистим. Не мислете, че днес това лозе не може да се изчисти – ако на него работят умни и добри хора, няма да минат и десет години, това лозе ще процъфти и ще даде изобилен плод.

Бъдете сега смели и решителни, трудолюбиви и работливи!

Работете не за пари, а за една Божия усмивка!

Свършете тъй работата си, та като отидете при Бога, Той да ви даде една усмивка.

Божията усмивка да бъде заплатата ви!

Това се отнася до всеки от вас. Това е материалът, върху който ще работите над себе си. Само като работите така, ще представлявате една здрава нишка от целия организъм. Докато всяка една нишка е здрава, тези хиляди нишки, събрани на едно място и преплетени добре, образуват едно въже, което не се къса. А когато всяка нишка е слаба, хилава, то колкото и да е дебело въжето, то нищо не струва. Понеже всеки от вас съставлява една нишка, всяка нишка

трябва да бъде здрава. А вие знаете, че въжетата са потребни. Например, за да направим някой мост, за да впрегнем някоя кола, потребни са въжета. Някой път употребяват въжета и за бесене на хората, но ние няма никого да бесим. Въжето – това е символ на човешката вяра.

Като работите по този начин върху себе си, вие вече ще бъдете подготвени за онази велика Божествена наука, която сега иде в света. Тази Божествена наука ще разберете, само като бъдете чисти по ум и сърце. Тя съществува от хиляди, милиони години. Господ не предава тези знания по един начин, а има милиони начини, по които Той ги предава на всяка душа. По знанията на всяка душа Той знае доколко тя може да разбере това, което Ѝ дава, затова Ѝ дава толкова, колкото е потребно.

Христос казва: „Като дойде Духът на Истината, Той ще ви припомни всичко, което е казано от самото начало на създаването на света и което Бог е вложил в него.“

Следователно слушайте този Дух!

Днес целия ден ще прекарате, като се разпределите на групи, отделно мъже и жени, във всяка група по 72 души.

Ще се пръснете по различни места из двора и ще размишлявате върху палещи въпроси от домашен, обществен и духовен характер, за да видите по кой начин може да работите най-добре и до какво заключение ще дойдете.

Ако при тези разисквания в ума ви се явят някои проекти, ще си ги запишете.

Въпросите ще разисквате приятелски и в най-широк смисъл – тъй както се проявява животът тук, на Земята.

В групите ще се подбирате по закона на свободата.

Това разпределение е временно – само за днес.

10–12 ч.

Групите от мъже и жени разискваха върху разни въпроси от социален, домашен и духовен характер. Всяка група разгледа въпроси, които най-много я интересуваха. Тези разисквания продължиха и следобед.

23 август, понеделник, 6 ч.

Добрата молитва.
Размишление:
За възрастване на Божествените мисли в нашите умове.
За пробуждане на Божествените чувства в нашите души.
За освобождение от всички остатъци на нашите минали съществувания.
За приемане на Божествения живот.
Молитва на Духа.
Пътят на живота.
Молитва на Царството.
„Отче наш“.

23 август, понеделник, 8 ч.

Работа на учениците

След закуската бяха дадени като предмет за разисквания през този ден следните теми:

Как се приема храната.

Как се образува кръвта.

Как се създава мисълта.

През тази година всеки ще си избере по един отрасъл от живота и ще го изучи всестранно. Например, някой от вас обича да отглежда пчели – ще изучи подробно живота им. Ако иска да държи реферат по това, трябва да има данни, които да почиват на собствени наблюдения и проучвания. Друг някой, например, има волове – да изучи защо у едни очите са с един цвят, а у други – с друг; да изучи всички техни особености. Трети пък обича градини – да се заеме да отглежда разни зеленчуци или цветя, да изучава условията, при които те най-добре се развиват, и т.н. Някои от вас може да се заемат с изучаването на планините и реките в България или с кометите, с промените на Слънцето – защо то някой път е червено, а друг път има друг цвят. Който иска, може да се заеме да изучава нещо за косите – защо капят, защо у едни са дълги, а у други къси, защо у някои рано побеляват. Друг да изучава очите - формата, големината, цвета им и т.н.

Ако не се заемете да изучите един или друг въпрос всестранно, откъслечните познания, които имате по разни въпроси, няма да ви ползват.

– *Може ли още сега да се определи въпросът?*

– Може и ще бъде още по-добре.

23 август, понеделник, 10 ч.

Гимнастически упражнения

Първо упражнение

Издигане на двете ръце отстрани на тялото с длани надолу, на височина на раменете. След това дясната ръка се издига бавно нагоре под ъгъл от 45° спрямо раменете, а лявата се спуска надолу, също под ъгъл от 45° спрямо раменете. В това положение се прикляка шест пъти, като мисълта е съсредоточена към предната част на мозъка.

Това упражнение служи за урегулиране предната част на мозъка.

Второ упражнение

Това упражнение е също като първото, само че положението на дясната и лявата ръка е разменено, при което се прикляка шест пъти. При това упражнение мисълта да е съсредоточена към сърцето.

Това упражнение служи за урегулиране на чувствата.

Трето упражнение

Изнасяне и двете ръце назад с обърнати длани една срещу друга и гребане напред с приклякане шест пъти. По време на това упражнение съсредоточавайте мисълта си към гръбначния стълб.

Това упражнение служи за урегулиране на гръбначния стълб.

Четвърто упражнение

Изходното положение е както при завършването на предишното упражнение – ръцете са изнесени напред, към изток, на височината на раменете, с длани надолу. Лявата ръка се издига нагоре и напред, а дясната ръка се спуска надолу, като същевременно тялото се завърта леко около кръста и същевременно се правят движения като при плуване. И това упражнение се прави шест пъти, като мисълта е съсредоточена към стомаха.

Това упражнение служи за урегулиране на стомаха.

Пето упражнение

Ръцете се поставят на кръста и тялото се закрепва върху левия крак, докато десният се изнася навън, надясно, като с него бавно се образува полукръг от дясно към ляво бавно шест пъти. След това тялото се закрепва на десния крак, а с левия се прави шест пъти същото движение, както в началото на упражнението с десния. По време на упражнението мисълта се съсредоточава към нервната система.

Упражнението служи за урегулиране на нервната система.

Шесто упражнение

Двете ръце се разтварят настрани на височината на раменете и бавно се издигат нагоре, докато пръстите им се допрат, а тялото се повдига на пръсти и в това положение полека се прикляка, като ръцете се спускат и прибират отстрани на тялото. И това упражнение се прави шест пъти. То представлява завършване на първите пет упражнения. Нарича се *магнетично събличане и обличане*: надолу – събличане, нагоре – обличане.

Забележка

Тези упражнения ще правите по веднъж на ден – ако се правят сутрин, е прекрасно, на обед – хубаво, а вечер – добре. Ако искате да имате добри резултати, трябва да правите упражненията много бавно и правилно, с добре опънати ръце и крака. Движението на ръцете спомага за развитието на сърцето и гърдите, а със съсредоточаването на мисълта се усилва умът. Изпълнението на всичките упражнения пък засилва волята.

Тези упражнения са едни от най-хубавите окултни упражнения; гледайте обаче те да не ви станат като една примка, а се проникнете от тяхната полза. Смятайте, че сте ги знаели някога, а сега си ги припомняте.

23 август, понеделник, 11.30 ч., Горницата

Работа върху чистотата и самообладанието

Четирите картини, които виждате тук, изразяват закона за самообладанието. Този закон действа само чрез ума. Значи чрез ума човек може да се владее, затова и неговите мисли трябва да бъдат хармонични. При прилагането на закона за самообладанието трябва да знаете, че в душата на човека се коренят три велики сили, които Бог е вложил в него и които никой не може да му отнеме. Това се изразява в първата картина, триъгълник с кръг в средата – кръгът има три цвята: външният, виолетовият, представя потенциалната сила на *проявлението* на душата, зеленият цвят представя силата на *развитието* на душата, а третият, оранжевият цвят – силата на *индивидуализирането* Ă. Такива души се наричат *кристални*. Не мислете, че тези души са горе – такива души има въплътени между всички народи на Земята. Когато в един народ има няколко такива души, те са неговият идеал, те го създават, те са душите, които се покоят в Бога.

Втората картина, три кръга с триъгълник в средата, означава светещите души. Тази светлина е присъща на самия човек и никой не може да му я отнеме – никой не може да изгаси светлината, която имате, освен вие самите. Ако светлината ви някога изгасне, знайте, че вие сами сте причина за това, а не някой друг. Тъй казва Окултната школа на Бялото Братство.

Третата картина, три преплетени кръга и два триъгълника в средата, означава души на хората на сенките, които потъват, но не се давят. Те са сегашните хора, в които доброто и злото са преплетени. Духът обича да се гмурка в материята. Шестоъгълникът показва, че духът се е гмурнал в материята. Не се бойте от никаква катастрофа – духа ви никой не може да спъне, той ще излезе навън. Усъмните ли се, вие оставате на дъното, смъртта идва. В Окултната школа не се позволява никакво съмнение в душите и в сър-

цата на учениците. Загнезди ли се съмнение в душите и в сърцата ви, то е отрова, която ще ви разруши. А само Бог е живот и светлина – там, където има живот и светлина, там е и Бог; там, където няма живот и светлина, там Бог не е. Затова там има и страдания, а където има страдания, има и мъчения. Но вие не се плашете от тези състояния – ако вървите по Божествения път, вашият дух е като онзи майстор-плувец, който като знае как да се гмурне в света, ще знае и как да излезе. Ако обаче вие се уплашите, ще спънете духа си и той ще остане долу под вълните. Вярвайте, че духът ви, който се гмурка под вълните, ще победи. Като ученици вие трябва тъй да мислите и тогава ще вървите право по утъпкания път. Значи силата, която имате, никой не може да ви отнеме; светлината, която имате, никой не може да изгаси; и духа, който имате, никой няма да победи. Като вървите по този път, никаква сила няма да бъде в състояние да ви отбие от него.

И тъй, ще знаете, че причината за всичко, което става, не е никой друг освен вие самите. Никакво съмнение! Усъмни ли се някой, Белите Братя няма да му помагат.

Четвъртата картина показва истинския метод, по който човек може да се развива, т.е. пътя на неговата еволюция. Когато решите да живеете по Бога, щом излезете от Божествената Душа като мъже и жени, ще ви срещнат сродни на вас души, които ще внесат у вас подтик, сила и стремеж в света и горе, на върха на средния триъгълник, те ще се слеят с вас. Това е краят на човешката еволюция. Ако се усъмните в пътя, който следвате, вие няма да се срещнете със сродната на вас душа и животът изгубва смисъл за вас.

За да бъдете ученици на Бялата окултна школа, вие трябва да помните тези четири картини. Те са метод за самообладание на ума и затова през годината ще изучите аритметиката, математиката и геометрията. Това е един от най-добрите методи за концентрация на ума.

Сега ще ви покажа една жива картина. Ще гледате само от вратата, вътре не трябва да влизате, защото излъчванията на телата ви ще нарушат трептенията на нейната светлина – там

ще влезете само със сърцето си, а не с ума си. Ще направите разлика между светлината в тази стая и светлината, която ще видите около живата картина. Светлината, която ще видите там, е фиксирана, при нея няма никакво движение. Ние обичаме чистото и възвишеното, то е стремеж на душата. Ако запомните светлината, която ще видите, тя ще ви бъде в помощ и подтик в живота. Ще влизате в Горницата само по шест души и ще стоите там по две минути.

(*След изреждането на всички Учителя продължи:*)

Този образ, който видяхте, се нарича *Образ на дванадесетте добродетели*. Светлината е произведена по един прост, обикновен начин, но енергията е окултна и се трансформира по определени закони. Там става бързо движение, бързо вибриране на светлината и затова трептенията Ѝ не се забелязват. Ако вибрациите са слаби, ще забележите, че се отделя дим. Тази светлина едно време е горяла във вас – някога ще си спомните това. Седемте светлини са седемте Духа около Божия престол – седемте пламъци на душата. Гледайте тази приятна чистота и светлина на живата картина да останат във вашето съзнание. Когато светлината дойде у човека до положението да не трепти, тогава тя е приятна; когато тази светлина се зароди у вас, няма да се колебаете. Тази жива картина е свързана с четирите полета на Космоса, свързана е с Рая. Нейната светлина действа успокоително на душата, повдига човека. По силата на известни закони тя пада под различни ъгли.

Като поставите в ума и сърцето си картините, които видяхте тук, нищо няма да бъде в състояние да ви разколебае.

В Писанието се казва: „Направи тъй, както си видял!“ Апостол Павел, който трябваше да организира християнската Църква, беше заведен в третото Небе и по това, което видя там, той започна да учи хората.

И сега има различни начини за виждане – първо трябва да видиш, да прочетеш нещата, но необходимо е още да ги разбереш и да знаеш как да ги превърнеш, за да станат сила в душата ти.

Сега са нужни сърца. Мнозина от вас са загубили сърцата си. Знаете ли как? Когато някой отбие вадичката на водата ви, вашето сърце започва да се пресушава и вие ставате недоволни. Какво ви е нужно? Да пуснете вадичката си, за да протече в сърцето ви вода. Знания без Божията Любов правят света тягостен. Многото учене е изтезание на плътта – нали Соломон е изучавал много неща, но видял, че животът без Любов, макар и с много знания, е нищо. Колкото повече знаеш, толкова повече ще страдаш. Същото е и в света – тръгнеш с празна торба, срещнеш един гладен, друг гладен и съжаляваш, че не можеш да им помогнеш. Каква полза от това, че на гърба ти виси торба, ако тя е празна! Но ако торбата ти е пълна, ще дадеш на един гладен, ще дадеш на друг гладен и ще ги задоволиш. Това е Божията Любов, това е живият хляб. Така се разбира Божията Любов, проявена на Земята.

Между вас, между вашите души, трябва да се установи хармония – с това ще се занимавате през тази година. Няма да спрягате глагола *не мога*. Вие спрягате ту *мога*, ту *не мога*, ту *искам*, ту *не искам*. Като пътувах с влака от София за Търново, във вагона имаше един младеж, който много пушеше. Питам го: „Можеш ли да се откажеш от пушенето?“ „Мога, имам воля, но не искам.“ Продължихме пътя си; след малко той каза: „Ще видите, че в 24 часа ще се откажа да пуша и до сутринта няма повече да пуша.“ Други двама младежи се наеха да го контролират.

Та и вие сега, хвърлете табакерата! Едни от вас ще могат да установят помежду си пълна хармония за 24 часа, други за два дни, трети за повече, а някои за цяла година.

Бог е един, Той е и като майка, и като баща, и като брат, а ти си четвъртото лице. И тъй, Бог се проявява за теб като Любов, като Мъдрост и като Истина. И на всичко това православните казват: „Вън от Православната църква няма спасение.“ Никаква православна църква! Аз казвам: вън от Бога няма никакво спасение – Бог е спасението в света!

Бащата и майката трябва да имат благо лице – навъсят ли се, детето познава и скърби; усмихнат ли се – то получава

разположение. Човек трябва да бъде с такова лице, каквото е и сърцето му – тъй твърди великата окултна Школа. За да видите една Божествена картина, вие трябва да разбирате хубавите картини на Слънцето, за което е нужно да го наблюдавате с години. Те са съчетание на облаци и светлини и вдъхват у човека нещо велико, затова при бъдещото си възпитание вие трябва да измените формите и да ги възвърнете в тяхното първоначално положение. Формите са създадени от Бога, а ние ги изопачаваме – не трябва да разваляме това, което Бог е направил. Голямо благословение е да видиш една отворена душа.

Това е вярното учение – никакво съмнение, никакво колебание! Туй, което имате вложено във вас, е Божествено – усъмните ли се, вие замествате Божественото с човешкото. Не мислете, че пътят на един добър човек е постлан с рози – ако едни го обичат, други го мразят. На Земята засега е тъй. Но тежката карма на хората предизвиква и противоположни реакции. Щом предизвикате в ума си втората картина, триъгълника с кръг в средата, Белите Братя ще ви познаят. Те са тук. Равностранният триъгълник е основа на Бялото Братство и затова първият триъгълник в геометрията е равностранният.

Господ не обича никакво съмнение – онзи, който се съмнява, няма успех. В Писанието се казва: „Двоеумният човек е непостоянен във всичките си пътища.“ Божественият път е един.

За да разберете вътрешния смисъл на нещата, са нужни условия. Например, как ще познаете ценността на хляба? Ако някой гладува пет-шест дни в пустинята и после му дадат сто грама хляб и една чаша вода, той ще каже: „Сега разбрах цената на хляба.“

От вас се изисква абсолютна чистота на сърцето!

Ако влезе нечист човек в стаята, където е живата картина, ще получи удар, а ако влезе чист човек, той ще излезе подмладен. За здравите хора слънчевите лъчи са приятни, а болните получават удар от тях – противодействието на светлината произвежда слънчев удар. Онези хора, които не

са готови за духовен живот, се ожесточават, а започне ли човек да живее в сянка, става като молец, като бухал.

В бъдеще ще живеете според принципи, а не според закони. В законите има противоречия – Божественият Свят се изявява според принципи, ангелският – според закони, а човешкият – според факти. Например, еди-кой си извършил престъпление – това е факт, а законът е да бъде наказан за това престъпление. Така ние съединяваме фактите със законите и тогава има връзка. Когато пък извършите добро, никой не ви хвали – вие изучавате законите на ангелите само в техния негативен смисъл и затова не успявате. А в бъдеще ще се изучават само законите за Доброто, което ще даде подтик на Доброто. В Окултната школа ще има правосъдие на добрите хора, ще се прекрати съденето на грешните, а ще бъдат съдени праведните – няма да наказваме, а ще възнаграждаваме. В Окултната школа ще действат новите закони на бъдещото общество – ние носим новото в света. Ще имаме съдии, прокурори, стражари само за добрите хора, а сегашното съдопроизводство ще напуснем. Ще питаме: „За какво ти е делото?“ „За престъпление.“ „С такива дела не се занимаваме. Ако е за добро, ще те защитаваме.“

Тези са новите мисли, които ще анализираме в бъдеще. А сега ще гледате да ходите в пътя на Белите Братя. Те ще ви срещат на всяка стъпка и ще ви помагат и съдействат през цялата година. Ако не ходите по този нов път, ще тъпчете стария път. Трябва да имате вяра в Мъдростта и в Любовта.

Ако вашата душа е свързана с причинния свят, където действат принципите, там хората ще могат да се обединят. Където има закони, там няма единогласие, а където има принципи, разногласията изчезват.

Гледайте да извършите през годината всичко това, което се изисква от вас, и Белите Братя ще ви помагат да бъдете чисти, да се владеете и да не мислите, че в пътя, по който вървите, няма кой да ви посрещне. Всичко ще бъде тъй, както Бог е наредил – онези, които вървят по Божия път, ще получат всички благословения.

24 август, вторник, 6 ч.

Добрата молитва.

Благославяй, душе моя, Господа.

Размишление:

За въдворяване на пълната Божия Любов между всички братя и сестри по лицето на Земята.

За въдворяване единството на Духа.

За възцаряване между нас на Истината в нейната пълнота.

Да изпълни Господ всички Свои добри намерения, които отначало е предопределил според Своето благоволение.

Да бъдем всички верни на призванието си, да изпълним благата Му Воля с всичкото си сърце.

Да възлюбим Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила.

Да възлюбим всички наши братя и сестри и наши близки, както собствената си душа.

„Отче наш“.

24 август, вторник, 8 ч.

Големец и слуга

При вас обаче така няма да бъде, а който иска да бъде големец между вас, трябва да бъде ваш слуга.

Матей 20:26

С този стих Христос определя един принцип. Той не казва, че всеки човек трябва да бъде слуга, а казва, че който иска да бъде между вас големец, трябва да бъде ваш слуга – само онзи, който иска да бъде големец, трябва да бъде слуга.

На пръв поглед тези Христови думи изглеждат малко противоречиви – как е възможно онзи, който иска да бъде големец, да бъде учтив, да стане слуга и да се унижи? Този именно е Божественият Закон: бащата и майката, които искат да станат големци, трябва първо да станат слуги. Царят и царицата не се ли подчиняват на същия закон на Земята? Ако една майка не се реши да слугува на своите синове и дъщери, може ли да стане големка? Ако един баща не се реши да слугува на своите синове и дъщери, може ли да стане големец? И наистина, по-добра слугиня от майката и по-добър слуга от бащата няма. Тъй че този закон е верен в основата си.

Тогава ние прилагаме като правило следното: всяка майка и всеки баща, които искат да имат деца, трябва да станат слуги; всеки учител, който иска да има ученици, трябва да стане слуга.

В тези Христови думи е заключена една велика Божествена мисъл.

Кой може да слугува? Може да слугува само силният, умният, добрият човек.

Този, който иска да стане лекар, също трябва да слугува. На кого? На болните. Ще прави своите превръзки, масажи, ще трябва да разбира много добре своето изкуство като

лекар, като слуга на болните. Иначе нито един болен не би повикал лекар. Сега аз виждам по очите ви, че вие всички искате да бъдете господари. Много добра мисъл имате, но Господ казва за вас така: „Кажи им да се научат да слугуват.“ Вие ще ми възразите: „Как така, ние не сме чували такова нещо, че трябва да слугуваме!“ Не, колко пъти тази мисъл е минавала през ума ви, но вие се придържате към стария си навик и си казвате: „Все на мене ли се пада да слугувам?“ Да, ще слугувате – щом искате да бъдете господари, ще слугувате; не искате ли да бъдете господари, няма да слугувате.

И тъй, който не иска да слугува, не може да бъде големец.

Отсега нататък трябва да приложим този принцип във всекидневния ни живот – ако не можем да го приложим, няма да бъдем в състояние да разрешим един от най-съществените обществени въпроси.

Нека разгледаме този въпрос в неговата ширина. Онзи господар, който иска да има много овце и говеда, нали им приготвя сено и всякаква друга храна? Кой е онзи човек, който иска да бъде господар, да бъде знатен, големец пред другите хора, а да не слугува на своите коне, волове и овци? Всеки овчар, всеки господар слугува на своите овци. Но щом влезем в обществения живот и започнем да се занимаваме с хората, мислим, че законът за слугуването трябва да се приложи другояче. Не, по същия начин този закон трябва да се прилага и тук.

Христос казва: „Да бъде ваш слуга.“

На кои? Ти можеш да бъдеш слуга само на онзи, когото обичаш – не можеш да слугуваш на някого, когото не обичаш. Следователно под думата *слуга* Христос разбира големец, защото слугуването е свързано с Любовта, а Любовта се стреми към Великото, стреми се да обхване всички хора и да ги владее. Това е желанието на Любовта.

Христос казва: „Който има този закон в душата си, той трябва да прояви и другите стремежи на Любовта, трябва да служи на другите, които обича.“ И тъй, от Христовите думи се разбира, че истинското големство се основава на

слугуването – слугуваш ли, ще бъдеш големец; не слугуваш ли, никакъв големец не можеш да бъдеш; слугуваш ли, можеш да бъдеш майка; не слугуваш ли, не можеш да станеш майка; слугуваш ли, можеш да бъдеш баща; не слугуваш ли, не можеш да станеш баща; слугуваш ли, можеш да бъдеш учител; не слугуваш ли, не можеш да станеш учител. Този закон, законът на слугуването, съществува винаги между двете противоположности: между слуги и господари, между учители и ученици, между майки и дъщери, между бащи и синове. И тъй, когато обичаме някого, ние трябва да бъдем толкова деликатни, внимателни към душата, към ума и сърцето на любимото ни същество, че да не допуснем в него мисълта, че искаме да го използваме, а да оставим в него мисълта, че сме готови да се жертваме за него – можеш ли да вдъхнеш през целия си живот в душата на някой човек мисълта, че си готов да се жертваш за него, ти си спасен; внесеш ли в него мисълта, че искаш да го използваш, ти си загубен.

Бих желал между вас да има надпреварване в изпълнението на длъжността на слуги – аз ценя слугите. Сега Господ се нуждае от слуги. Първият слуга е Господ, Той иска помощници – от Господар Господ е станал слуга.

В Писанието се казва: „Синът человечески не дойде, за да Му служат, а за да им служи.“ Днес Господ не иска господари, защото и Той сам не е господар. Че и Той сам не е господар, се вижда по това, че ако беше господар, светът щеше да отива напред. А понеже светът е оставен сам да се управлява, затова е разбъркан. Ако ме запитат кога ще се оправи светът, ще отговоря: когато напуснете постовете на големство. И тъй, когато всички хора напуснат знатните си постове, когато слезнат от тях и започнат да работят като Бога – като слуги, – светът ще се оправи и с това въпросът ще се разреши. Тази е мисълта, която Христос е вложил в този стих за разрешаване на обществения въпрос. Кога ще изчезнат страданията? Когато мъжът стане слуга на жена си и жената стане слугиня на мъжа си; когато братът стане слуга на сестра си и сестрата – слугиня на брат си; когато

господарят стане слуга на слугата си и слугата стане слуга на господаря си. С това въпросът е разрешен – по туй две мнения няма, няма никаква друга философия, никакъв друг път. Този е единственият метод, по който можем да разрешим принципиално въпроса. Ще запитате как – викат те на гости на обяд или на вечеря; онзи, когото обичаш, остави да седне на първото място, да се нахрани, а ти седни на последното място. Ето как се разрешава въпросът. Първо трябва да се нахранят слабите, а после силните. Този закон е в сила и в Природата – кой може да минава през малките дупки: големите хора или малките буболечки? Понеже за големите хора Господ оставя голямата врата, Той отваря тази врата най-после – първо отваря малките врати, за да минат най-малките, след това постепенно отваря по-големите врати и най-сетне отваря най-големите и през тях минават най-големите. Законът е същият и когато едно здание се разрушава – щом започне да се руши, първо се отчупва от него едно парченце, после второ, трето, докато цялото се разруши. И при изграждането на зданието действа същият закон – първо се поставя един камък, после втори, трети, докато се изгради цялото здание.

Този въпрос искам да разрешим по принцип, а именно, да решим да бъдем слуги, за да сме заедно с Господа. Старайте се да се избавите от онова голямо честолюбие, което имате. Вие казвате често: „Как така мене да обидят – мене, който имам толкова знания и който съм от такъв знатен произход!“ Ти окачи честолюбието, произхода и знанията си на гвоздей и се покажи пред хората такъв, какъвто Бог те е създал – всичко останало са панделки, то не е съществено, днешните ти знания утре ще бъдат невежество. Защо ние, съвременните хора, които си мислим, че много знаем, досега не оправихме света, не оправихме живота си?

Когато говоря за едно, за друго, мнозина казват: „Ние това го знаем.“ В себе си им отговарям: „Нищо още не знаете!“ Докато не придобиете в себе си онази сила, чрез която да се поляризирате, да възстановите вашия мир, да намирате удовлетворение в служенето и да смятате за

привилегия оказването на една малка благосклонност към когото и да е, дотогава не можете да кажете, че знаете нещо. Да кажем, че вървите по пътя и срещнете някой беден старец; той трепери и не може да си върже обувката, а вие не му обръщате внимание, това ви се вижда дребна работа, защото в този момент вие решавате някой важен въпрос за братството и равенството. Не, ще оставите настрана въпроса за братството и равенството и ще се спрете да вържете обущата на този старец. Постъпите ли така, въпросът за братството и равенството е решен, а отминете ли стареца, без да му помогнете, въпросът не е решен.

Сега ще се обърна към вас, мъже и жени, за да ви обясня как разваляте Любовта. Любовта винаги изисква служене. Двама млади, момък и девойка, си приказват сладки думи. Момъкът казва: „Ти си моят ангел, ти си смисълът на живота ми, само с тебе има живот, радост, а без тебе ще се самоубия.“ Тя казва същото: „Ти си за мен ангел, без тебе не мога да живея.“ И тъй, докато се оженят, чуват се думите „ангелче“, „гълъбче“, „Иванчо“, „Марче“. Оженят ли се – няма вече „ангелче“, няма „гълъбче“ а „Иване“, „Маро“. Питам, защо дойде тази вътрешна промяна, къде отиде този ангел? Ангел значи слуга. А като кажеш *Иване*, това показва, че този Иванчо, ангелът, сега е станал господар. Тези двама не са се обичали. Защо се разваля Любовта? Защото като се съберат мъж и жена да живеят заедно, те започват да виждат недостатъците си. Жената не влиза в положението на мъжа си и постоянно му казва това да донесе, онова да донесе и той чува само: „Донасяй, донасяй!“ А той пък си мислил, че като се ожени, тя ще го направи щастлив – той не се е оженил, за да Ă слугува, а тя да му слугува. И жената казва, че не се е оженила, за да слугува, а за да Ă слугуват. И тъй, щом се оженят, картите излизат наяве – оженили се не два ангела, не двама слуги, а двама големци. Ето къде е грешката. Бих желал двама души да се оженят като слуги в отношенията си – само тогава може да се очаква живот между тях. Оженят ли се като господар и господарка – да те пази Господ от такъв дом! От такова семейство ще се народят господарки

и господарчета; първото и второто господарче ще започнат да си дърпат косите едно на друго. А ако се оженят слуги и слугини, ще се народят слугинчета, които ще си живеят добре и ще казват: „Сега разбираме закона!“ Господ казва: „Сит съм вече на господари и господарки, на техните женитби и раждания на господарчета. Отсега нататък искам да се женят слуги и слугинчета.“ Това ви казвам в пряк смисъл. Първото господарче, което се роди в един дом, всички го обичат и майката казва: „Моето ангелче!“ Но детето Ѝ се обръща и я ухапва. Казвам: който хапе, той не е ангел, а господар. Знаете ли кой е първият господар в света? Първият господар в света е вълкът. Той овце не пасе, не оре, не сее, а казва: „Аз съм господар“, и тръгва от кошара на кошара, от стадо на стадо: „Аз съм бирник!“ Защо вълкът е пословичен като вълк? Защото е първият господар в света. Тази мисъл аз употребявам и в пряк, и в преносен смисъл. В пряк смисъл означавам идеята тъй, както си е, а в преносен разбирам онова вътрешно разположение на човека, когато той иска да използва мислите и чувствата на когото и да е, както вълкът използва жертвите си.

И тъй, едно от качествата на слугата, тъй както е сложена тази дума в българския език, е да научи онзи велик закон на изпразване, да знае как да се изпразва. Нали онзи, който отива със стомна за вода, трябва първо да изпразни стомната и после да налива вода в нея? Всеки човек, който иска да служи на Бога, трябва да знае първия закон: да изпразва сърцето и ума си от всякакви лоши мисли и чувства. Обидил те някой, обърни стомната си: къл... къл... къл... И като я изпразниш, тури в нея Божествени чувства. Оскърбил те някой – обърни сърцето си надолу. Знаете ли, че сега, във физическия свят, сърцето е обърнато нагоре? Когато влезеш в една Окултна школа, първото нещо, на което там ще те научат, е да се изпразваш. Когато изпразнят ума ти, ще почувстваш, че нищо не знаеш; когато изпразнят сърцето ти, ще почувстваш, че никого не обичаш. Но това е само привидно – като изпразниш ума си, ти ще го поставиш на онзи чучур от Божествени мисли, от който ще се влеят в ума

ти висши Божествени идеи; като изпразниш сърцето си, ще го туриш пред Божествения чучур на чувствата и ще изпиташ вливане на Божествени чувства, на велик живот.

Бих желал от вас, като ученици на Окултната школа, да обърнете сърцето си надолу и да го изпразните – острието на сърцето, което представлява върха на един триъгълник, трябва да се обърне нагоре, а основата да остане надолу. Питам ви: каква полза ще имате, ако държите в сърцето си с години едно горчиво чувство? Няма да имате абсолютно никаква полза. Представете си, че някой ви е обидил и вие ставате сутрин с мисълта: „Ех, как кръвно ме обиди, аз никога няма да му простя!“ На втория, на третия ден повтаряте същото. А какво е това? Цяло идолопоклонство, в което цялото ви същество, цялото ви битие се огорчава. Аз казвам: на мене такива богове не ми трябват, нека моят олтар остане празен. Вместо да туряш в сърцето си този, който ти е направил зло, тури този, който ти е направил едно голямо добро, и кажи: „Господи, Ти ми направи едно голямо добро и аз съм готов да направя за Тебе всичко.“ Турете Христа на същото място, възприемайте Христовия Дух в сърцата си, възприемайте Христовите мисли в умовете си и от нищо друго няма да имате нужда. Когато Христос дойде пред вашите сърца и похлопа, Той ще ви запита: „Вашите стомни празни ли са или пълни, вашите умове празни ли са или пълни, вашите сърца празни ли са или пълни?“ Когато момъкът дойде да иска някоя девойка, той я пита: „Твоето сърце свободно ли е или не?“ – пита я дали сърцето Ѝ е празно, или е пълно. Кои моми се женят? Тези, на които сърцата са празни. Девойката отговаря: „Свободна съм, моето сърце е празно.“ И Христос сега ви пита: „Сърцата ви пълни ли са или празни, т.е. свободни ли сте или не?“ (*Отговарят: „Празни.“*) На мене няма защо да ми казвате, с мене няма да разрешавате този въпрос. Утре, утре вие ще го решите, защото утре ще ви хванат като говеда. Всички хора, на които сърцата и умовете са пълни, са говеда – който не иска да е говедо, сърцето и умът му трябва да бъдат празни. Окултистите казват така: „Когато в сърцето има едно желание, това желание е една

спънка за ученика и то ще го въведе в грях.“ Имаш желание да станеш богат, да се осигуриш – това желание ще стане причина да вложиш в него живота си и с 10-15 години ще останеш назад; ще желаеш, ще желаеш, докато дойде някой и те обере. Че в Русия имаше милионери с по четири-пет милиона рубли, но сега са избягали от Русия като последни бедняци. С тези пари те осигуриха ли се? Христос им показа, че са вървели по кривия път. Чудно ви е, когато казвам, че хората трябва да слугуват, и то безкористно – свещениците протестират и казват, че заплатите им са малки, не могат да проповядват без пари. Хубаво, свещениците взимат по 500 лева, ами владиците, като взимат по 8000 лева, проповядват ли безплатно? Следователно въпросът не е в парите, а има друго нещо, което спъва хората. Че това е така, вижда се от следния факт: Един германски проповедник бил известен със своето красноречие в проповедите си. Един ден кралят, чийто любимец бил проповедникът, издал заповед да се увеличи заплатата на проповедника, за да може той по-често да проповядва и словото му да се чува по-надалече. Но кралят забелязал, че при тези условия проповедите започнали да се чуват все по-рядко. Запитал за причината на това и министърът му отговорил: „Ваше Величество, трябва да знаете, че когато петелът затлъстее, не пее.“ Която и селянка да запитате, ще ви отговори, че петелът, като затлъстее, не пее. Англичаните казват: „Лоша поличба е, когато петелът не пее!“

Христос предсказа на евреите как могат да се повдигнат като народ, а именно, когато книжниците и фарисеите възприемат Неговото учение. Българите сега разрешават същия въпрос. Христос днес пак им казва: „На този народ не са нужни попове, владици, господари, а слуги – слуги са му нужни.“ На този народ трябват попове-слуги, учители-слуги, министри-слуги – навсякъде има нужда от слуги, слуги... Такъв е законът на ангелите, такъв е законът на Бялото Братство, което сега ръководи света. Всички Бели Братя, всички ангели на небето изпълняват този велик закон. Когато отидете в техния свят, ще забележите, че най-умните, най-

възвишените, най-благородните работят най-много и заемат най-долните места. Днес църквата очаква Христос да слезе на Земята облечен в мантия, с хубави одежди и с меч в ръката, та всички да Го видят – че ако така си представят Христа и ако тъй Го очакват, германският император през 1915 година не беше ли този Христос? Не е този начинът, по който Христос ще слезе в света. Никой цар, никой философ, никой свещеник или владика, който върви по този обикновен път, не може да внесе нещо ново в този свят. Ако днес Христос дойде в света и се присъедини към една попска процесия от 10-15 000 попове, знаете ли къде ще Го намерите? Ще Го намерите последен, на края на цялата процесия, защото поповете са господари и проповядват, че Господ бил такъв, че бил онакъв. Тези свещеници нищо не знаят. Например, те често произнасят: „Благословен Господ, Бог наш!“ А аз казвам: Господ не може да бъде благословен за този, който не знае да работи – Той може да бъде благословен само за този, който знае да работи. Благословен е този Господ, Който живее в сърцата на майки, бащи и слуги, които знаят да слугуват.

Като ви говоря върху този стих, не искам да правите усилия за прилагането му, не искам изкуствено да го прилагате, а служенето да идва от едно вътрешно чувство, от вътрешно подбуждение. Никому не казвайте „Аз съм слуга“, а вашият живот и делата ви да показват, че сте слуги. Аз съм виждал много дъщери, които, след като са работили вкъщи, започват да се оплакват и да казват: „Е, много работих, пришки ми излязоха на ръцете.“ Пришките обаче не са признак, че човек е много работил. Поставете една селянка и една гражданка на една и съща работа – селянката ще работи десет часа и няма да Ѝ излязат пришки, а гражданката ще поработи петнадесет минути и ще има пришки на ръцете си. Ако съдим по пришките, ще излезе, че гражданката е работила повече от селянката, а това не е така, туй не е правилно. Правилно е да се ръководим от онова велико чувство на удовлетворение, което ние изпитваме, когато сме работили. Само по този начин между нас ще се въдвори братството. Да не казваме: „Ама онзи не слугува!“

Не, вие ще разрешите правилно въпроса за себе си, като се запитате: „А аз слугувам ли, показвам ли качества на слуга?“ Как ще познаем, че един художник е добър? Ще разгледаме работата му, ще го накараме да нарисува една картина и след като я нарисува, ще се произнесем дали тя е добра или лоша. Когато кажем за някого, че е музикант, произнасяме се, че е такъв, само след като сме го чули да свири и в свиренето му има пълна хармония. Така постъпваме във всички случаи, когато даваме преценка за нещо. Например, жените казват, че мъжете трябва да се поправят – не, жените трябва да се поправят. Мъжете пък казват, че жените трябва да се поправят – не, мъжете трябва да се поправят. Ще запитате кой по-напред трябва да се поправи – който се надпреварва да стане слуга. Като излезе от реброто на мъжа и видя, че няма много знания, жената пожела да има знания и затова продаде своята чест – за големство тя продаде честта си в рая, и то само за една ябълка! Вие ще се оправдавате, че тя била излъгана и т.н. – не, първата ваша майка, тази първа кокона в рая, беше там господарка и не беше научила закона на слугуването. В първоначалния език думата *Ева* значи наука за малките величини – Господ Ѝ беше определил да изучава науката за малките величини, но тя не беше доволна от това и каза, че ще изучава големите величини и ще покаже на този хапльо, от когото е направена, че не стои по-долу от него. Но и двамата излязоха от рая.

Вие сте женени, аз не съм, но ще ви кажа какво е вашето състояние, като се ожените. Оженват се двама млади и след една седмица всеки от тях иска да бъде господар и казват: „Я да видим сега кой петел ще пропее.“ Изпокарат се и помежду им започва психологическа битка. След това пък започва примиряване – той иска извинение, тя също, прощават си. Мине малко време и пак се скарат, помежду им няма мир. Защо? Защото и двамата искат да бъдат господари в къщата. Жената казва: „Как така, при майка си бях слугиня, а тук искам да бъда господарка!“ Не, тази жена именно при майка си е била господарка – майката и бащата работят, а тя господарува. А сега тук, при мъжа си, тя ще бъде слугиня.

Затова, като се оженят, жените ще трябва да плюят на ръцете си, да се запретнат и да кажат: „Ела, Господи, на помощ, ще бъда тук слугиня и започвам работа.“ Същото да кажат и мъжете. Аз искам и вие, като ученици на Окултната школа, да си плюете на ръцете, тъй както и аз съм си плюл на ръцете, и да бъдем всички слуги на Господа.

Слугата не трябва нито да преувеличава, нито да омаловажава задачите, които господарят му е възложил. Когато утешаваш някой свой брат, кажи му: „Братко, аз зная защо си нещастен – не си научил закона на слугуването, а искаш да бъдеш господар.“ Когато утешаваш сестра си, кажи Ѝ: „Сестро, ти си нещастна, защото не си научила закона на слугуването, а искаш да бъдеш господарка.“ Слугуването е нужно, но то трябва да не се налага, а да става доброволно. Ако вие постъпвате според това правило, 95% от нещастията ви ще изчезнат. Този велик закон, законът на слугуването, се състои в следното: когато ние духовно възприемем да носим Любовта и всичко понасяме с Любов, Господ идва в нас – Любовта е съзнателна, тя прониква навсякъде, тя ще започне да ти говори, тя е Бог. Аз не ви говоря, за да ви утешавам – вие можете сами да направите опит и да проверите това. Разтворете сърцето си и вложете в него Любовта; тогава Господ ще започне да ви говори тъй ясно, както никога досега не ви е говорил. Той ще ви каже: „Ето как ще стане това, тъй направи, ето как се слугува!“

Представете си, че вие вървите в Христовия път и видите, че някой богаташ раздава имането си и започва да слугува на човечеството. Вие казвате: „Ето един от добрите слуги.“ Направете и вие същото, станете и вие слуги на човечеството, щом харесвате делата му. Аз не говоря за материалното, а за това, което имате във вашия ум, във вашето сърце и във вашата воля; всичко това трябва да поставим в услуга на Царството Божие, на това ново дело, което Господ носи в света, за да изпълним благата Му Воля. Именно като слуги ние няма да напуснем положението си, няма да мислим къде сме – където и да сме, ще ни бъде все едно. Каква разлика има между един слуга-разсилен при някое министерство

и един слуга при някой земеделец? Кой от двамата е в по-добро положение? Аз бих предпочел да бъда слуга на нивата или в някоя градина, защото там въздухът е чист.

И тъй, ангелите и светиите са първите слуги. Те не са облечени с мантии, с великолепни одежди, но са най-добрите работници. Тези ангели ще намерите между ученитe, ще ги намерите между всички мъже и жени, които утешават нещастните и им казват: „Не се бойте, Господ е между вас, Той ще ви успокои!“ Те ги утешават, а Господ им казва: „Аз съм тук, Аз ще уредя работата.“ Единственото нещо, което Господ прави сега, е, че изпъжда навън господарите – т.е. не ги изпъжда от света, а им казва: „Вие си стойте, не се бъркайте в нищо, ние ще ви нахраним.“ Той ще им даде една голяма трапеза, ще им постави леген с вода да се измият, ще им изчисти обувките, ще им сготви и ще ги пита: „Готови ли сте сега за трапезата?“ Тъй гласи Новото учение. И тъй, слугите няма да изгонят господарите, а ще им кажат: „Братя, вие като господари ще стоите на трапезата, а ние ще ви прислужваме.“ Това е ученията, което Христос иска за вас. И днес вече Христос иде, но не иде за господарите на този свят, а иде за слугите. И като дойде, Той няма да пита къде са учителите, свещениците, владиците, господарите, а ще пита къде са учениците на Новото учение, слугите. На първите ще даде фелони, корони и ще ги постави отвън, в чакалнята. И тъй, щом си господар, щом си владика, проповедник или някое голямо величие, ще останеш в чакалнята, а щом си ученик, щом си слуга, ще бъдеш при Господа. Тази мисъл ще схващате правилно и ако мислите така, ще разрешите радикално този въпрос, та като дойдете догодина отново тук, да не питате вече как ще се оправи тази работа. Този е единственият път, по който ще може да се оправи, друг път няма. Този е законът, който Христос е положил в света. Майките от хиляди години са започнали да го прилагат – и всяка майка започва добре.

Някои казват: „Тежка е тази работа, досега сме били слуги, а и в бъдеще пак да слугуваме!“ Станете господари! И за господари има места – и то за тях има почетни места. За

господарите има определени портфейли като за министри и се назначават с указ, а за слугите няма никакво назначаване. На господарите ще плащаме, а на слугите няма да плащаме нищо, но за тях има друг закон – на всеки, който слугува, ще дадем една целувка. А на господарите ще кажем: „Добре дошли, господа, заповядайте, вие сте от знатен произход, богат, учен човек сте, философ, и заслужавате нашите почитания, уважения, но не и целувка." А на слугата ще кажем: „Братко, ти си от нисък произход, заповядай една целувка!"

И тъй, две неща раздава Христос – на богатия и от знатен произход раздава пари, а на слугата с нисък произход дава една целувка. Не се отчайвайте! Който иска пари, да стане господар, а който иска да работи без пари, да стане слуга! Комуто животът е дотегнал и иска да стане господар, да заповяда на трапезата, а който не иска да почива – слуга да стане. Това са принципи, които можете да приложите буквално. Като се срещнете, надпреварвайте се да си отдавате един на друг почит; на такава велика работа обаче е способен само слугата. Сегашните деца аз смятам за господари – майката кара детето си да се ръкува, да целува някому ръка, а то не ще, мръщи се; майката казва: „Моето ангелче!" Какъв стар господар е то! Някои деца често си надуват устата, бузите, а родителите им ги питат защо правят така. На родителите нищо не казвам, но си мисля: стар господар е това дете! Това дете, като се надува, казва: „Голям съм аз, имайте за мене по-добро мнение!" Такива грешки има и при духовните сестри. Някои от тях, за да покажат, че не са слуги и че много знаят, надуват се – и мъжете също се надуват. Самото надуване е една негативна мисъл – щом започнеш да се надуваш, ти си негативен, мислиш си, че нямаш това, което трябва да имаш, и започваш да се демагнетизираш. За какво да се надуваме? Ако у мене живее Любовта, има ли нещо по-хубаво от това? Какво е Любовта? Любовта е Господ, а Него търси цял свят. И тъй, ние трябва да възприемем в себе си Любовта, този жив Господ, и да Му станем слуги или да служим заедно с Него. Така ще научим великото изкуство

да се обичаме. Но обич не може да има без слугуване – ти не трябва да гледаш грешките на този, комуто искаш да слугуваш, ще се правиш, че не ги виждаш, и ще го обичаш. Любовта е като водата, тя казва: „Нищо, ти влезе при мене малко нечист, но като постоиш в тази вода, ще се изчистиш.“ Казват за някого: „Не виждате ли колко е нечист!“ – Нищо, водата като дойде, той ще попадне в нея, ще постои малко и полека-лека тя ще го изчисти. Не смятайте никого за непоправим, защото в Божията Любов всичко е чисто, стига да имаме търпение. Срещна ли ви надути, ще зная, че сте господари, не сте ли надути – слуги сте. Някои казват: „Дотегна ми вече да слушам какво било Любов.“ Тогава не си разбрал какво е Любов. В света има 35 милиона начини, по които може да се определя и произнася думата *Любов*. Ще ви покажа някои от тези начини. Когато произнасяме думата *Любов*, трябва да проникнем и обхванем всичко с целия си ум и с цялото си сърце, трябва да се научим да произнасяме правилно звуците. Щом се научим да пеем правилно, хората ще ни харесат, но когато пеем и мислим какво впечатление ще направим, съзнанието ни се раздвоява. Следователно, когато любите, отхвърлете всяко съмнение – когото и да любите, той заслужава вашата Любов, защото вие любите Божествената душа в него. Никога не казвайте: „Съжалявам, че го обичах.“ С това вие нищо не сте изгубили, а и вие, и той сте спечелили. Ще направя едно сравнение, от което ще видите каква трябва да бъде вашата Любов. Да допуснем, че Любовта е Божествен огън, в който всички материали се разтопяват. Вие ми казвате: „Аз имам този Божествен огън в себе си.“ Аз започвам да го изпитвам. Донасям една сламка и я поставям в огъня – тя изгаря. Хубаво. Поставям една клечица – и тя изгаря. Поставям олово – и то се разтапя и изгаря. Поставям желязо, сребро, злато – не се разтапят. Казвате: „Моята Любов е Божествена.“ Ако е Божествена, тя ще разтопи всичко в себе си – Любов, която не може да топи и изпарява желязото, не е Любов; Любов, която не може да топи и изпарява среброто и златото, не е Любов. Божествената Любов трябва да стопи и изпари всички

мисли и желания, които са направени от желязо, сребро и злато. Това е учението за слугуването. Ако нашата Любов може да стопи желязото, среброто и златото, ние ще бъдем носители на Новото учение. А кой огън може да топи тези труднотопими метали? Само огънят на слугата. Огънят на господаря не може да стопи желязото, среброто и златото. Слугата няма пари, беден е. Защо? Защото под неговия огън всичко се топи и изпарява. Че как ще се задържат при този огън парите? При този огън всички мисли и желания от желязната категория ще изчезнат и ние ще бъдем готови да служим на Господа. Аз имам добро мнение за слугите.

И тъй, дадох ви един метод как да се лекувате – ако на сърцето ти е тежко, имаш много желязо; ако не си доволен от живота си, имаш много злато; ако мислиш, че нямаш знания, имаш много сребро. Ще запитате: „Как тъй?“ Дайте някому един лев. Първо той ще бъде доволен от него, но после ще поиска да има два лева, след това три, четири, пет, шест лева и така нататък, като през цялата година ще трупа и ще заприлича на натоварено магаре. Като се върнете при Баща си на онзи свят, знаете ли какво ще каже Той? Той ще каже: „Повикайте моя син господар! – Е, синко, какво прави на Земята? Събираше златни монети, забогатя, нали? Турете този мой син на трапезата, той е благородник.“ След това Господ казва: „Повикайте сега Моя син слуга.“ Влиза слугата. Господ го пита: „Какво прави на Земята?“ „Е, Татко, всичко изхарчих, колкото злато и сребро ми даде, всичко изядох и похарчих.“ Бащата казва: „Доведете ми най-хубавото теле, да ядем и да се веселим.“ Тогава идва онзи син от нивата и като вижда това угощение, казва: „Как така, аз цял ден работя на нивата, а за този се правят такива угощения!“ Надува се, сърди се. Бащата казва: „Аз за този, бедния си син, само едно теле заклах.“ Такова е разрешението на въпроса. Този, който е слуга, за него само едно теле ще заколят и ще яде, а за брата-господар ще има и къща, и ниви, и пари. Братът-господар казва: „Да знаете, че аз съм господар.“ Малкият брат-слуга казва: „Тъй, братко, каквото кажеш, тъй ще стане.“

И тъй, сега Христос се обръща към всички вас и казва:

„Вие, Мои братя-господари, които работите на нивата, и вие, Мои братя-слуги, които сте изяли всичко и се връщате при Баща си, готови ли сте да носите Моето учение?“ Аз вярвам, че мнозина от вас са готови, но престанете вече да се надувате. Казват за някого: „Хлътнало му е лицето.“ Да, а после се надуе – гайдичка е това. И тъй, в бъдеще господарите ще бъдат гайди, а слугите ще бъдат играчите наоколо. Богатият, господарят, ще свири с гайдата „виу-виу, виу-виу“, а слугата ще скача „троп, троп, троп, троп.“ Тъй ще се оправи светът. И слугите, и господарите ще бъдат на мястото си. Това е фигура.

И тъй, в Новото учение ще има място и за господарите, и за слугите. Ако си господар, ще бъдеш гайда, ако си слуга – хоро ще играеш. Хора ще се играят, ще се въртят и така светът ще върви.

При вас обаче няма да е така: „Който между вас иска да бъде големец, нека бъде ваш слуга.“ Онова, което тук сега не засегнах, вие сами ще си го разрешите през годината.

25 август 1920 г., сряда, 6 ч.

Добрата молитва.
Благославяй, душе моя, Господа.
Пътят на живота.
Ще се развеселя.
„Отче наш“.

СЪБОРНИ БЕСЕДИ

ОБЯСНЕНИЯ И УПЪТВАНИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

1921

19-25 август

В. Търново

19 август 1921 г., 5 ч.
Преображение

Утринна молитва

1. *Няма Любов като Божията Любов – само Божията Любов е Любов. (три пъти)*

2. *Добрата молитва.*

Следващите три стиха всеки ще прочете сам по един път, а след това ще ги прочетат всички заедно на глас три пъти:

3. „И ходете в Любов, както и Христос ни възлюби и предаде Себе си за нас като принос и жертва на Бога в благовонно ухание.“ (*Послание към ефесяните 5:2*)

4. „А за братолюбието нямате нужда да ви пиша, защото вие сами сте научени от Бога да имате Любов един към друг.“ (*Първо послание към солуняните 4:9*)

5. „Защото в Исуса Христа нито обрязването, нито необрязването има някаква сила, а вярата, която действа с Любов.“ (*Послание към галатяните 5:6*)

Постарайте се да възприемете тази мисъл в себе си, защото ние се намираме пред един жив свят и действаме не само по форма, но и по съдържание и по смисъл.

6. Ние ще призовем сега нашата втора формула, която ще произнесем три пъти: *Няма Мъдрост като Божията Мъдрост – само Божията Мъдрост е Мъдрост.* Гледайте да произнесете тази формула колкото е възможно по-хармонично, за да се оживи.

7. *Благославяй, душе моя, Господа!*

8. Ще коленичим с дясното си коляно на земята, а лявото ще издигнем нагоре, към Бога, и ще отправим тайна благодарствена молитва към Господа на Любовта, Който досега не е призоваван и Който иде да поправи света. Бог да пребъдва през цялата следваща година в нас и да ни се изяви, на стари и млади; да ни помогне да разрешим всички обществени и духовни въпроси. Сам Господ на Любовта да се всели в нас. Любовта е, която създава хармонията в света, Любовта е, която създава Живота, Любовта е, която създава всички блага. Доброто иде от Бога, злото – от нас. Когато Господ не е в нас, злото се ражда, а когато Господ е в нас, Доброто се ражда.

Сега да отворим сърцата си за Господа и Той да преустрои всичко според Своята Любов.

9. *Благословен Бог наш! (три пъти)*

10. *„Отче наш“.*

Сега ви приветствам всички с добре дошли в името на Любовта!

Приветствам всички ви с добре дошли в Името на Господа, Който е между нас!

Приветствам ви в името на всички наши братя, които присъстват тук по дух, по душа и по тяло! Аз употребявам думата *тяло* в смисъл на Разумното, Което ни ръководи. В този смисъл тялото е израз на Божията воля – там, където има тяло, има и воля.

И тъй, приветствам ви с добре дошли да възприемете Любовта, за да имате свободата. Напуснете сега всякакъв критически дух във вас. Оставете навън цялата ваша стара философия дали това е право, или не. Един от старите пророци е казал за Господа: „Опитайте Ме, че съм Благ!“. А ние можем да опитаме Бога само в Любовта – всяка молитва може да действа в нас, само ако е придружена с Любов, защото човек не може да произнесе молитва, ако Духът не е изпълнил сърцето му, защото Божественият Дух е, Който произнася молитвата. И всяка молитва е творчески акт – тя създава условия за растенето на душата. Ако някой ме пита защо трябва да се молим, отговарям: защото молитвата е една необходимост за нашето растене. Всеки, който иска правилно да расте и да се развива, трябва да има Любов.

И тъй, Духът казва: „Където е Любовта, там е и свободата и там няма страх. Където не е Любовта, там няма свобода.“ Следователно, за да бъдем всички ние свободни, трябва да имаме Господа в себе си. И тогава върху нас ще дойде едно ново откровение; това откровение ще бъде придружено с новата светлина, която иде.

Туй небе, което виждате днес, какво ви говори? Господ говори така: „От едната ни страна е Месечината, която е пълна – тя е емблема на Христа; а от изток изгрява Слънцето, което е емблема на Божествения Дух, Който раздвижва света.“ Значи

имаме две условия – Месечина и Слънце, които се гледат, т.е. Христос в материалния свят и Духът в ангелския свят. И двамата работят за създаване на човечеството. Господ казва, че ако го слушаме, в този свят няма да има нищо невъзможно за нас. Тогава думите на апостол Павел са верни: „Всичко мога чрез Христа“. Но чрез кой Христос? Чрез онзи Христос, който е изявление на Божията Любов. И тъй, в тази Любов сега ние ще се постараем да обгърнем всички Божии чада по цялото земно кълбо, ще се постараем да чувстваме нещата тъй, както Бог ги чувства, т.е. ще се постараем да почнем да Го разбираме. Тогава всички киселини, които имате в организма си, ще изчезнат. Неврастенията, неразположението на ума и на сърцето, сърцебиенето, ревматизмът, болките в краката – всичко ще изчезне и всички ще бъдете здрави, ще заиграете като васански телци. А знаете ли какво означава *телец*? Това е човек, който е победил всички трудности с търпението си. В тази Велика Свобода, в тази Велика Любов ще оставим Господ да действа върху всички наши братя и през цялото време, докато трае нашата среща, ще бъдем радостни и весели. Искам мислите, които ще размените помежду си, да бъдат естествени, братски – никакви официалности, всичко да бъде естествено, както Господ го е създал. Нека всяко движение на ръцете ни, всяко движение на очите ни, да бъде съобразено с първоначалната Божествена Хармония. Тъй като мислим и чувстваме, всички ще бъдем радостни, всички ангели ще действат с нас и с нашите братя. Тогава Господ ще живее в нас и тогава ще ни се отворят очите. Казвате: „Да се отворят очите ни!“ Само който люби, има отворени очи, само Любовта отваря очите. Когато допуснем Господ да дойде в нас, тогава ние ще Го виждаме. Сега ви поздравявам с добре дошли в Името на Божията Любов, в Името на нашия Господ, Който е Цар на целия свят.

Сега ще направим нашите нови упражнения за проявяване на волята ни. Когато правим тези упражнения, да имате в ума си мисълта, че проявявате волята си.

Реда си няма да изменяте, само ще се обърнете с лице към юг.

Гимнастически упражнения

При всяко ново движение ще броите бавно и ритмично до шест; при колениченето коляното едва се допира до земята.

Първо упражнение

Двете ръце са разтворени отстрани на тялото на височината на раменете с длани надолу и така се задържат до края на упражнението. Десният крак се изнася малко напред и се коленичи на лявото коляно; тялото се изправя, левият крак се изнася напред и се коленичи на дясното коляно, след което тялото се изправя. Изнася се десният крак напред, коленичи се на лявото коляно, изправя се тялото. Връщане: десният крак отстъпва назад и се коленичи на дясното коляно; тялото се изправя; левият крак отстъпва назад и се коленичи на лявото коляно; тялото се изправя; десният крак отстъпва назад и се коленичи на дясното коляно. Тялото се изправя, десният крак се поставя до левия и ръцете се отпускат.

Второ упражнение

Двете ръце са разтворени отстрани на тялото на височината на раменете с длани навън и се изтеглят назад. Десният крак се поставя напред, коленичи се на лявото коляно, като едновременно с това ръцете се спускат надолу с длани обърнати напред и пръсти леко свити, като за гребане. Тялото се изправя и същевременно ръцете обикалят успоредно пред тялото с длани обърнати навътре. Ръцете застават в отвесно положение, с дланите обърнати напред, навън, а пръстите прибрани и изправени. Левият крак се поставя напред, коленичи се на дясното коляно, като едновременно ръцете се извиват назад и надолу. Упражнението продължава по същия начин, като още веднъж се изнася десният крак. Връщане: ръцете са горе, с десния крак се пристъпва назад и се коленичи с дясното коляно, като едновременно с това ръцете се извиват назад и спускат надолу; тялото се изправя и ръцете се вдигат нагоре пред тялото, успоредно една на друга, с длани обърнати навън; след това се пристъпва с левия крак назад и се коленичи върху лявото коляно, тялото се изправя и още веднъж десният крак назад. Прибира се десният крак до левия *(ръцете са горе отвесно)*. Прибират се и ръцете на мястото отстрани на тялото.

Трето упражнение

Ръцете се поставят на кръста, изнася се десният крак по крива линия пред лявото коляно. Изнася се същият крак по права линия напред. Коленичи се на лявото коляно. Тялото се изправя. Същото се прави с левия крак напред и още веднъж десния напред. Връщане: десният крак по крива линия назад зад лявото коляно. Изнася се същият крак по права линия назад. Коленичи се на дясното коляно. Тялото се изправя. Същото става с левия и още веднъж с десния крак назад. Прибира се десният крак при левия. Свалят се и ръцете.

Четвърто упражнение

Ръцете се вдигат настрани и нагоре, докато се съединят във вид на конус, пръстите и палците са допрени. С десния крак се пристъпва напред, коленичи се на лявото коляно, като същевременно ръцете се спускат настрани и надолу, докато пръстите се допрат под дясното коляно. Тялото се изправя, като ръцете отново се вдигат нагоре, докато пръстите се допрат в първото положение. Същото се повтаря с левия крак и пак с десния крак напред. Връщане: с десния крак се пристъпва назад, ръцете се вдигат нагоре, докато пръстите им се допрат, коленичи се на дясното коляно, а ръцете се спускат надолу и пръстите им се допират под лявото коляно; тялото се изправя и ръцете се вдигат нагоре; после същото се повтаря и с левия крак и още веднъж с десния крак. Накрая десният крак се прибира до левия, а ръцете се спускат отстрани на тялото.

Така се развива човешката воля.

19 август, 7 ч.

Възпитание на човешката воля

Сега ще ви дам някои основни правила за възпитанието на човешката воля.

Туй, което досегашните педагози са говорили по този въпрос, както и техните методи, не са обосновани. Човек трябва да има воля. В какво трябва да седи човешката воля? Човешката воля може да се изрази само в контролиране на нашите удове. Човек, който не може да контролира своите удове, няма разумна воля. Следователно затова Бог е създал тялото на човека – за да развие у него волята. Ако човек няма тяло, не може да прояви никаква воля. Не мислете, че вашата воля ще се прояви извън вашето тяло. Някой ще каже: „Но как се проявява човешката мисъл?“ Виждали ли сте какво нещо е човешката мисъл? Когато аз си подвижа ръката, това е една реализирана мисъл. Мисълта – това е една форма, едно движение на тялото в известно направление. Ако туй движение е правилно проявено, то и мисълта е правилна. Например, когато искаме да погладим някого, да изкажем едно хармонично чувство, ние го погалваме леко по главата и казваме: „Моето пиленце!“ Това е едно хармонично движение. Когато искаме да изразим някое негодувание, казваме: „Пф!“ – пръхтим и широко разтваряме ръцете си. Значи туй е безволие. И всякога онези сили, у които волята не е разумна, избухват моментално, а онези, у които съзнанието се проявява, тези движения са пластични. Следователно всички трябва да се стремите да имате пластични движения на всичките си удове и мускули, да не изглеждат като дресирани. Трябва да се върнем към първоначалните Божествени движения. Например някой, който иска да покаже, че много страда, вика, охка, но той няма болка – иска да излъже другите, това е преструвка. Човек може да се хване за корема, за да покаже, че има голяма

болка. Когато много страдате, няма защо да показвате това с движения – турете ръцете си на корема, съсредоточете ума си 5-10 минути и болката ще изчезне. Защото всяко болезнено състояние се заражда у човека, когато в него се срещнат две противоположни мисли, две противоположни чувства или две противоположни волеви действия. Болка може да се яви навсякъде в нашия организъм, когато умът, сърцето и волята не си хармонират. В такъв случай ще се почувства главоболие и то ще се изрази като болка или между веждите, или в слепите очи, или в корема.

Та сега първото нещо важно за нас е да знаем защо Господ ни е дал ръцете. Ръката – това е израз на човешката воля. Движението на очите, движението на устата, движението на езика ние можем да контролираме чрез нашата воля. Особено езика трябва да знаем да контролираме. При сегашното състояние езикът не е под нашия пълен контрол. Не че нямаме най-доброто желание да не говорим, но щом дойде до езика, той понякога изказва това, което ние не искаме. Следователно ще се стараете да имате пластични движения, да владеете тялото си. Първото нещо е да си зададете въпроса можете ли да владеете вашето тяло, вашите удове, защото това е ваше право, което Бог ви е дал. Например да владеете очите си и всички други удове. И не казвайте, че Господ така ви е създал – такива, каквито сте сега, Господ не ви е създал. Би било смешно, след като майката е облякла детето си с хубави дрехи, а то ги е оцапало и съдрало, да рече: „Тъй ме облече майка ми.“ Не, майка му го е облякла много хубаво. Ние, като ходим тук-там, се изцапваме – това е произвол на нашата воля. Та понеже сега влизаме в Божественото Училище, за да приложим Божественото Учение, трябва да имаме едно правилно разбиране за човешката воля. Човешката воля може да се изрази само в ръцете, в краката, в очите, в езика, а после ще дойде да контролираме мозъка, сърцето, мислите, чувствата и желанията си; тогава ще влезем в съгласие с Невидимия свят. Ангелите например контролират много добре органите си. Ще запитате: „Къде са ангелите?“ Някои от вас съставляват малкото пръстче

на ангелите и когато някой ангел реши да употреби твоята воля, ти ставаш мек, нежен, и тогава те хваща страх, че си на пръста на ангела, а утре, щом те остави свободен, казваш си: „Слава Богу, свободен съм!“ Но след това може да те тури на другия си пръст. Апостол Павел казва, че сме удове на едно тяло, което е Христос. През деня нашето тяло заема различни положения в Божествения Свят. Някой ден сме в ходилото на Божествения Човек, друг път сме в ръцете му. Не е нещастие да бъдеш в ходилото на Бога. Господ казва: „Днес ще походя малко с теб.“ На другия ден те туря на ръцете си и казва: „Днес с тебе ще помилвам някого.“ Може да станеш лекар, някой хирург, може да напишеш някое хубаво писмо, може да принесеш хиляди блага, но ако не си готов да заемеш положението на разни удове от Божественото Тяло, не можеш да разбереш Божествения закон. Оставете вашия аристократизъм и кажете: „Господ да го прости“, защото еднакво благородно е да бъдеш в Ръцете на Господа и в Нозете Му – Неговите Добродетели – или изобщо, където и да те тури Той. У нас трябва да има готовност да вършим Волята Божия, без да се спъваме от такива криви разбирания.

После, друго нещо, което парализира вашата воля, е, че вие се борите един с друг и казвате: „Ти нищо не знаеш!“ Е, хубаво, аз бих запитал онзи, който казва, че ти нищо не знаеш:

– Е, приятелю, ти, който знаеш всичко, я ми кажи колко милиона години има, откак е създадено Слънцето?

– Това не съм изучавал.

– Добре, кажи ми тогава преди колко милиона години се създаде човешкото сърце.

– И по този въпрос още не зная нищо.

– Кажи преди колко години човек е приел тази конкретна форма – кога е почнал да говори?

– Тази история не зная.

Да, и вашата история не знаете – не знаете откъде идвате, накъде отивате; нищо не знаете, за вас е скрито и миналото, и бъдещето; знаете само, че сте тук и чувствате Божественото Слънце, а всичко останало е скрито за вас. Досега се намирахме

в света на илюзиите – на промените и измененията. Сега сме излезли от колективното подсъзнание, а когато дойде да се развие нашата воля, влизаме в новата фаза на колективното съзнание – да съзнаваме, че всички хора, с които живеем, са удове един на друг и сме необходими един за друг. Ако твоят брат умре или загуби, ти ще носиш товара му; ако той стане учен или умен, ти ще се ползваш от неговите блага. И благата, и скърбите са общи.

И тъй, ще се стараете да създадете хармонията на добрите действия на волята. Например за някого казват, че имал дяволит поглед, шейрет човек е. Във всеки добър човек погледът трябва да бъде определен. Обичаш някого – изрази обичта си! Срамота ли е да обичаш? Какво лошо има в обичта? Но има обич, която си туря за цел да вземе нещо от някого. Тогава човек започва да лъже, че много обича, и като вземе това нещо, става явно, че не е имало обич. Туй е престорената любов, от която съвременните хора страдат. Съберат се двама приятели и за тях казват: „А, те много се обичат!“ Да, но след два месеца тази любов изчезва. Защо? Защото в нея няма стремеж, няма чувство, няма сила. За да се прояви Любовта, трябва да има всичко това. И когато аз любя, трябва да дам възможност на Господ да се прояви в мен – Бог е Този, Който люби в мен. Ние искаме да се прояви Бог на физическото поле в нас. Всички желаете да бъдете обичани, но от кого? От Бога. И така, да се освободим от едно заблуждение: Любовта не произтича от хората – тя не произтича нито от мене, нито от вас, тя само минава през нас, Бог е тази Любов. Светът на Любовта е безконечен и за да може да се познае, трябва да се прояви в нас, т.е. в конечния свят. И когато тази Любов дойде в нас, добиваме приятно настроение, умът ни работи, сърцето ни работи, всичко наоколо върви в хармония. А щом тя липсва, и чувствата са в напрегнато състояние.

И тъй, първо ще се стараете да се самоконтролирате, думите ви да бъдат отмерени, да не говорите повече, отколкото трябва. Аз мога да кажа: „Обичам ви.“ Друг пък ще каже: „Не, аз ви обичам повече от онзи, аз много ви обичам.“ Започнете ли да туряте прилагателни *много*, *повече*, *най-*

много, Любовта си е заминала. Любовта не търпи никакви сравнения. И тогава аз определям: най-малката Любов в света е любовта на родителите към децата. Оттам започва физическата любов. Физическата любов е най-малката. Искаш да целунеш някого, това е най-малката Любов. И с най-малкото трябва да се започне. Ще дадеш някому малко хлебец, ще кажеш някоя сладка дума – това е най-малката Любов. А когато говорите за духовната Любов, тя изисква много – тя дава всичко и взима всичко. Още не можем да правим въпрос за духовна Любов. Какво подразбирате под *духовна Любов*? Някой брат може да ви каже, че има към вас духовна Любов, че ви обича, но ако влезе вътре в къщата си и затвори прозорците си, веднага любовта му изчезва. Щом се усъмниш, ти нямаш никаква любов. Любовта не допуска никакво съмнение, Любовта не прави никакво зло: ако у мене живее Бог, този Бог не може да прави зло. Правиш ли зло, това значи, че в тебе не живее Господ. Ще се освободите от тия съмнения: „Мене не ме обичат хората, гледат ме с предубеждение.“

Не, не сме още това, което трябва да бъдем, нямаме този Божествен култ. Когато се всели Бог във вас, тогава ще имате всичкото добро разположение, което търсите: Любовта ще се прояви във вас.

Всички ще се съсредоточим, всички ще опитаме, ще работим. Няма да чакаме един да работи, а всички трябва да проявим своята мисъл. Да знаем, че сме удове на Господа и че Той по един или друг начин се проявява в нас. Дето видим една Божествена Мисъл, трябва да се радваме.

Сега ще ви покажа едно движение. (*Учителя вдига дясната си ръка нагоре под остър ъгъл спрямо тялото и поставя палеца между първия и втория пръст.*) Как бихте обяснили защо палецът е влязъл между първия и втория пръст? Ако Божественото Съзнание у човека не е пробудено, когато човек се намери пред някои мъчнотии в живота, физическият човек е като една змия – крие си главата, за да не го пребият. Палецът, това е главата на змията, това е физическият човек, който щом като ме срещне, взима

предпазни мерки по стария закон и казва: „*Не олур, не олмаз* – какво ли не става.“ Аз казвам на физическия човек: „Няма от какво да се боиш!“

Второто положение е с трите пръста свити като за кръстене – това е съзнателният живот, свързан с ангелите и с Бога. Човек трябва да бъде честен, добродетелен и справедлив. Палецът допитва двата пръста. Следователно вторият, духовният човек, казва: „Ние трябва да се проявим разумно, да се допитваме.“ Това е допитване на големия палец, който пита: „Как трябва да постъпя – трябва да имам всичкото уважение към вас, да бъда справедлив тъй, както постъпвам към себе си.“ И християните ще кажат: „В Името на Отца и Сина и Светаго Духа“, и можеш да се прекръстиш.

Като свиеш ръката си в юмрук, трябва да знаеш, че си слязал на физическия свят и ще трябва да се справиш с обстановката, в която живееш. Как трябва да се поставя палецът? Не отстрани, а отгоре, без да се притиска силно – работата не е в силното стискане. Когато си събирате пръстите, многото стискане не принася никаква полза. Просто съберете пръстите си, турете палеца отгоре без всякакво стискане, защото всяко стискане е едно нервно състояние. Ако сте възбудени и искате да се успокоите, вземете следното положение: поставете лявата си ръка на кръста, а дясната – изправена нагоре под остър ъгъл спрямо тялото, със свити в юмрук пръсти и палец, поставен над тях, без да се стиска силно. Някой ще каже: „Стиска юмрук!“ Юмрукът е на физическото поле; това ще бъде само когато искате да воювате. Просто ще държите ръката си леко и ще съсредоточите мисълта си – тази хармонична мисъл ще произведе във вас много по-голямо действие. След това бавно сваляне ръката надолу. Тези упражнения ще правите за вас и когато имате резултат от тях, тогава ще започнете да ги изучавате – първо ще правите опити и после ще видите философията на пръстите. Аз ще говоря за отношението на пръстите, защо са създадени те. Това е една проста форма, която ще употребите. Добре, да допуснем сега, че вие сте възбудени, разгневил ви е някой, изгубили сте равновесие.

Вдигнете ръцете си бавно нагоре над главата и полека ги спускайте покрай главата, като леко допирате тялото си и след това ги изтърсете (*магнетично обливане)*. Това упражнение да се прави не повече от три пъти на ден. Тези правила ще ги пазите свещени, няма да се подигравате с тях; ако някой рече да се подиграва, няма да има никакъв резултат.

Ще отправите вашата мисъл нагоре към Бога, ще отправите Любовта си към Него и считайте, че тия ръце са Божии, изявявате волята си и Бог се изявява във вас. Божията воля действа. И като прекарате един път така ръцете си, Господ е, Който прави това и ще видите, че туй добре ще ви подейства. Затова в Писанието се казва: „Представете телата ваши в жертва жива, свята и угодна Богу.“ Не бойте се от разнообразните проявления на Духа. Защото всинца не сте еднакво пробудени, за да разберете окръжаващата ви Природа. Някои деца, които са събудени, разбират майка си като им говори, а други, които спят, нищо не разбират. В човека първо трябва да се пробуди Божественото Съзнание, за да разбира окръжаващата го Природа. В този свят ние трябва да изучаваме всички растения, цялата Природа. Всяко нещо, което може да дойде под вашия поглед, вашето внимание, е за вас, не го отминавайте. Отбележете си, че сте видели нещо, вгледайте се в него, заинтересувайте се да го проучите. Видите на небето някой облак – наблюдавайте го, начертайте си го. Не казвайте, че това не е за вас, онова не е за вас. Всяко нещо, което привлича вниманието ни, е за нас.

Хората правят различни движения. Движенията трябва да бъдат естествени, а не престорени. Сегашните хора представляват някакво благочестие. Какви са тези движения у тях, това са смешни движения! Вижте децата какви движения имат! Наблюдавайте малките деца до шест-седемгодишна възраст. Движенията у тях са много правилни, естествени, но като минават от 7 до 14 години, движенията им започват да стават изкуствени. Вследствие спирането на тези естествени движения, у нас се зараждат разни болести. Искаш да изразиш едно желание, но си казваш: „Какво ще кажат хо-

рата!“ Спираш се. Днес се спираш за едни, утре се спираш за други и после казваш: „Падна ми топка на сърцето!“ Не трябва да оставяме никаква топка да ни пада. Затова между всички нас трябва да се образува едно естествено положение, да се образува хармония между млади и стари. В закона на хармонията понятието за млади и стари има значение различно от това, което сега се разбира. Ще гледаме да приложим този велик закон, който е работил, и ще го оставим да работи, за да създаде в бъдеще по-добри условия за нашето развитие. В България трябва да се създадат по-добри условия, защото те сега са много дисхармонични. В България силите, които действат, са повече разрушителни, отколкото творчески. Който иска да разрушава, нека дойде в България, тук творчество няма. Посетете горите, ще видите дърветата изсечени; посетете някоя чешма – ще видите, че някой дошъл и я ударил с брадвата си. Разрушителният елемент надделява над творческия. Този народ е като една стихия, която постоянно руши. Затова европейските народи му поставят букаи, окови. Господ казва: „На това малко дете, наречено България, ще му турите два вида букаи.“ А то, като не си е взело поука, казва: „Много ми са тези букаи!“ Не, те са си точно на мястото, за да се научи да върви ~караишкин. Не трябва да се плашим. Туй, което сега става с българите, е най-голямото Добро, което им се дава. Господ сам се е заел да ни възпита; методи има, калъпи има – ще те тури в тях, може да риташ колкото си искаш, и докато риташ, ще минаваш от калъп в калъп. Докато не престанеш да риташ, няма избавление, няма да те освободи.

И тъй, ще създадем мисълта, че тези условия са най-добри за нас, този живот е най-добрият. Страданията, които ни се дават, са най-добрите. Всичко това е за наше добро. Ще знаем, че Бог е, Който разполага с нашите съдбини и няма защо да се плашим. Ще дойдат глад, страдания, болести – няма защо да се плашим. Каквото и да дойде, трябва да знаем, че е от Бога. Бог е Този, Който е създал тоя закон. Доброто, което Господ ни дава, ние го приемаме за страдание, но като го разберем, става ни приятно. А вие казвате: „Господи, днес

много страдаме!“ Ние няма да говорим вече за страдания, а трябва да казваме: „Господи, благодаря ти!“

Прострете сега всички дясната си ръка!

Да направим едно упражнение: вдигнете дясната си ръка напред и нагоре под остър ъгъл спрямо тялото и кажете: „Оставяме старото настрана! Хващаме Новото, възприемаме Божествената Любов!“ Дланта на ръката нагоре, сложете я на сърцето си и направете паси надолу *(от лявата страна)*. Отворена ръката нагоре означава възприемане на Божествената Любов. Свиваме ръката си и казваме: „Влагаме тази Любов в сърцето си.“ *(Поставяме ръката на сърцето си.)*

С това упражнението свършва.

(Закуска.)

ПРОБУЖДАНЕ НА КОЛЕКТИВНОТО СЪЗНАНИЕ

Публична беседа, 19 август 1921, 10 ч.
читалище „Надежда“

Моля, ще бъдете тъй добри да ме изслушате, аз няма да говоря дълго. На умния човек не трябва да се говори дълго. Малко трябва да му се говори, но разумно и разбрано. Понеже вие имате моите почитания и уважения, аз искам да ви говоря кратко и разбрано, като на разумни.

Животът на Земята е музика. Този живот върви в три направления. Да се изразя на музикален език: понякога върви в мажорно направление, тъй както се изразяват военните; някой път върви в минорно направление, тъй както се изразява скръбта; а друг път върви по една хроматична гама, в която влизат първите две гами. Това са три велики метода, три велики закона, които регулират живота ни. Когато не разбираме дълбокия вътрешен смисъл на живота, ние се спираме на маловажните неща и се запитваме защо животът е устроен така, а не другояче.

Имайте предвид, че аз поддържам онзи положителен възглед на една изградена върху опита наука в живота, която сме проверили 99 пъти и в нас няма и една стомилионна част от съмнение в това, което говорим. Съмнението е признак на невежество в света. Не казвам, че невежеството е лошо, но то е процес на развитие. Всички малки деца, които се раждат, са невежи и тяхното съзнание трябва постепенно да се пробужда и да се развива. И тъй, човешкото съзнание – (да се изразя на един строго научен език) – минава през три степени: есенциална, субстанциална и материална. Есенциалната страна включва принципите на живота, субстанциалната страна включва законите на живота, а материалната – фактите на живота. Следователно групирането на фактите вътре в света, т.е. нашите частни малки опитности, които добиваме,

като се формират, образуват един закон, за който казваме, че се изразява по един или по друг начин. Съвременните учени твърдят, че законът е нещо механическо, но законът е една жива същина. Закон може да има само при същества, които са разумни, и чието съзнание е преминало от материалната страна, от фактите, към законите, от частното към общото и от общото към целокупното.

Ние си задаваме въпроса: кое е най-важното за нас, след като сме се изявили на Земята? При сегашните условия хората считат, че най-важен е животът на Земята, когато те са материално осигурени. И всички народи частно и общо се стремят към подобряването на своите материални условия, към своето материално осигуряване. И днес имаме тъй наречената *икономическа борба*. Стремежът на народите към материалното състояние е едно течение. Значи човешкото съзнание преминава от материалното към субстанциалното; или става събуждане на колективното съзнание в човека. Досега човечеството е живяло в колективното подсъзнание, както животните, а отсега минава в колективното съзнание, т.е. хората започват да съзнават, че са нужни един на друг. Досега всеки човек е живял сам за себе си, всеки е търсил спасение само за себе си, а сега в цялото човечество има един вътрешен импулс да се подобри общото състояние; тъй че не само за една определена обществена класа, а за всички обществени класи да се подобри положението, и то по един разумен начин, а не да мислим, че ние сами ще подобрим живота си. Не, преди хиляди и хиляди години човечеството само е развалило своето положение. Има причини за това, но няма да се спирам да ги обяснявам. Било е време, когато Земята е била като Рай, растителността е била тъй богата, имало е хиляди и милиони плодове, хората са се хранели само с плодове. Но на Земята настъпила ледена епоха, която се дължала на определени физически причини. Тогава тази плодоспособност на Земята се намалила и вследствие на това хората започнали да ядат месо, да изтребват не само животни, но и сами едни други да се изтребват и да се изяждат. Затова и досега у хората е останал изразът *ще*

ти изсмуча кръвчицата. Е, питам ви, ако един изсмуче кръвчицата на другиго, какво ще спечели от това? Ако един унищожи другиго, какво спечелва от това? Това е неразбиране на живота – не само изобщо хората не се разбират помежду си, но и религиозните, и духовните хора, които са начело на човечеството и си мислят, че имат връзка, общение с Бога, които си мислят, че имат правото да ръководят останалите, също са загубили правилното разбиране на живота. Аз ви говоря истината. Другите не че не искат да говорят истината, не че я скриват умишлено, но това е естествено за тях. Когато на някой човек се забие един трън в крака, той става нервен. Извадете тръна му и той ще се успокои. Следователно, ако съвременните хора са лоши, това е защото всеки си има по един трън в плътта, който не го оставя на спокойствие. Апостол Павел казва, че си имал един трън, който не му давал мира. Аз не съм срещал човек, който да няма трън, и докато този трън е в нас, не можем да мислим разумно, не можем да разсъждаваме правилно. Нашата философия е изопачена вследствие на този трън. Извадете тръна и ще имате една правилна философия за живота.

Един англичанин, търговец, запитва един проповедник да му разкаже какво учи Библията. Той му разказал това-онова. Търговецът рекъл: „Не, кажи ми конкретно, с няколко думи, в какво се състои това учение.“ Той искал, както в един орех, да види ядката му и да разбере това учение. Най-после проповедникът му казал: „Купи си една Библия и ще научиш много работи от нея.“ Търговецът си купил една Библия и започнал да я чете; прочел много неща от нея, но откакто я купил, работите му тръгнали назад. „Откакто купих тази книга, само нещастия ме сполетяват“ – казал си ядосано търговецът и хвърлил Библията в огъня. Като горяла Библията, едно малко парченце от един лист паднало настрана и се запазило. Взел търговецът това парченце от лист и прочел върху него: „Бог е Любов.“

Съвременните християни питат какво нещо е християнството, каква религия е то и разказват, че то било това, било онова. Не, не – Бог е Любов, която трябва да съедини хората

да живеят в Любов, в мир и в братство; а дали те са царе, дали са управници и какво положение заемат – това са второстепенни неща. Всички хора трябва да живеят по Любов, братски, трябва взаимно да се уважават; всичко трябва да си поделят по братски – не по насилствен начин, а доброволно и съзнателно. Щом засегнем този въпрос, пораждат се и други въпроси: има ли задгробен живот, или не, коя религия е най-права и така нататък. Аз казвам: в света има само едно Учение, което може да подобри домовете и то е Учението на Разумната Любов, а не сегашната класова любов; Любов принципна, Любов, която включва в себе си саможертвата, Любов, която включва в себе си любовта на майката, любовта на брата, любовта на приятеля, любовта на светията, любовта на най-възвишените хора в света. И когато тази Любов се всели в нас, нашите очи ще се отворят.

Сега в света има много хора, които не вярват, че човек има шесто чувство, че може да вижда с него. Всеки може да вижда. Когато някой млад момък се влюби в някоя грозна мома, той вижда в нея това, което никой друг не вижда. Той казва: „Тази мома е един скъпоценен камък.“ Когато обичаме някого, ние виждаме неговите способности, неговите дарби. Къде са те? Има едно място, където ние виждаме тези дарби. А когато не обичаме някой човек, ние ще му припишем най-лошите качества – че бил такъв, онакъв.

В света започва да действа един велик закон. Имайте предвид, че светът е минал в една нова фаза и няма да изминат и десет години, и това течение ще се усили. Този велик закон работи сега във всички хора – той работи в човешките мозъци, в човешките сърца. Че този закон работи, се вижда по това, че днес всички хора са неспокойни. Защо са неспокойни? Ако са сиромаси, ще кажем, че като работят много, са безпокойни. Това разбирам. Но защо учените, защо богатите са неспокойни? И едните, и другите, и религиозните – всички се безпокоят. Защо? Защото имат само вярвания, а нямат вяра. Ако днес биха започнали гонения за вярата, не знам колцина биха издържали. Днес всички са християни, защото няма кой да ги гони, но вярата на един човек се

изпитва, познава в мъчнотиите. Саможертвата се изпитва в беднотията, в немотията, когато дойде един тежък момент. Ако човек пожертва живота си, тогава се изпитва и неговият характер. Кое е сега най-голямото благо в света – благото на индивида ли, благото на един народ, благото на цялото общество или благото на цялото човечество? Това е едно и също нещо – единият човек представя в миниатюра цялото човечество. Следователно един народ в своето развитие представлява цялото човечество в по-малка форма. Затова когато говорим за индивид, разбираме човека като една семка; когато говорим за едно общество, подразбираме, че тази семка е покълнала; когато говорим за един народ, подразбираме, че тази семка е започнала да се разраства; а когато говорим за човечеството в неговата пълнота, подразбираме, че тази семка се разклонява, дава цветове и плодове.

Като разбираме така живота, ще познаем, че всеки от нас е необходим фактор в човечеството. Ние не разбираме човечеството тъй-че половината от него е създадена да живее в Рая, а другата половина – в ада. Аз зная, че когато схващаме Бога като Любов, всички живеем в Рая, а извън него всичко е празнота. А за да познаем Бога, трябва да имаме Любов. В тази Любов всеки човек, всяка форма, е един фактор. Тези форми, в които сега съществуваме, не са завършени. Мислите ли, че за първи път идвате на Земята, че за първи път сега се раждате? Не, всички вие имате една дълга история и ако някой ви опише тази история, ще ви бъде много интересно да узнаете какви сте били в миналото и какви ще бъдете в бъдеще. Това е един велик процес, през който минаваме. Когато например един човек е правилно развит и благороден, той съзнава, че всички хора трябва да живеят в Любов. Какъвто и да е той, ще използва всички условия на живота и ще съдейства за общото благо. Само Любовта дава всички тези условия.

Аз няма да се спирам да обяснявам от какво са борбите в света. За мен те произтичат от един естествен начин. Аз ги обяснявам със следния пример: вземете две дървета, по-

садени близо едно до друго; с многобройните си листа, цветове, клончета, тези две дървета си живеят хубаво, по братски, гугукат си; но полъхне вятър, тези клончета и листа се преплетат едни в други, увиват се. Вятърът става по-силен, извива се буря и клончетата започнат да се удрят силно едни в други. Запитват се едни други: „Какво сте се забъркали?“ Питам: къде е причината за това – вън или вътре? Причината е отвън. Причините и за неразбирането на хората днес са пак външни – това са икономическите условия. Този вятър е, който кара хората да не се разбират помежду си и да се борят. Някои питат колко дълго ще продължи тази буря. Една буря може да трае 24 часа, може да трае 48 часа, най-много три дни и след това всички листа ще дойдат в покой. Сега в света има една такава буря, която ни тласка, пресява, ще има и счупени крака и глави. Затова не се сърдете – тази буря скоро ще престане. Тази социална буря ще престане след 45 години, но само ако хората поумнеят. Не вземат ли обаче поука от опитностите си, за да подобрят своя живот, тази буря ще продължи още повече. Ако извлекат поука от опитностите си, срокът на бурята ще се съкрати, понеже великият закон, който направлява света, е разумен, независимо от това дали човек вярва, или не.

В света има една разумна сила, един велик закон, който кара и тези, които вярват, и тези, които не вярват, да мислят и действат еднакво. Аз съм виждал много пъти хора, които не вярват в Бога и не ходят на църква, но с риск за живота си се хвърлят във водата, за да избавят някого. В такъв човек не действа някакъв механичен закон, а един друг закон – той е роден със закона за самопожертването. Следователно той носи в себе си нещо по-велико, отколкото формалната религия. Религията се е яви по-късно в света. Някои питат: „Ти религиозен ли си?“ Човек може да бъде религиозен и пак да не е честен. Религията не е една фирма, която да показва, че човек е честен или не. Че това е така ще се уверите, като посетите всички търговци, които вярват в Бога и ходят на църква, и вижте сметките им какви са и как продават. Друг е законът, който управлява света. Любовта трябва да

съществува в сърцата им, да се осъзнаят като хора, да не лъжат брата си. Това ще ги застави да гледат на интересите на другите хора като на свои собствени интереси и да не продават лоши стоки на брата си. Само така като гледаме на нещата, ние ще можем да се разберем. Ако застанем на базата на народностите и започнем да се питаме: „Ти българин ли си, ти англичанин ли си, ти французин ли си, ти германец ли си“, няма да се разберем. Ние казваме: „Българинът е лошо нещо.“ Това са индивидуални идеи, това не е колективното съзнание, не е още Божествен Закон. В народите още не се проявява Божественият Принцип. В тези народи всеки си гледа своята икономия. Никой народ няма предимство пред другите, всеки си има своето място. Ако аз си вдигна ръката и изправя нагоре един от пръстите си, и този пръст си помисли, че превъзхожда другите, какво ще стане? Единият пръст показва посоката на нещата, но само с него не може да се работи. Работата може да стане с всичките пръсти. Всеки пръст си има своето място на ръката и когато всички пръсти са заедно, само тогава имаме цялата ръка, която е емблема на волята и може да изпълни длъжността си. Следователно, само когато един народ съзнава своето положение в човечеството като един уд, като един орган от общия организъм, който трябва да изпълни длъжността си точно навреме, само тогава той ще бъде на мястото си.

Съвременните хора искат да поддържат стария бог. Знаем кой е този стар бог. Не се обиждайте, този стар бог е докарал всички войни, всички насилия, всички нещастия. В Господа на Любовта обаче няма абсолютно никаква лъжа. Този Господ на Любовта гледа към всички хора, както и към най-малките същества, с еднаква Любов, с еднакво състрадание, и е готов да помага на всички. И когато при Него дойде някое малко същество, чиято форма се е разрушила, Господ му дава друга форма и казва: „Продължи работата си, не се бой, върви напред!“ Питам сега: ако ние, след като сме живели 50-60 години на Земята и свършим живота си, какво сме спечелили? Да допуснем, че някоя майка ражда една красива дъщеря, отлична мома, която се облича хубаво,

много момци обикалят, щастлива е. Питам: колко време ще продължи това – 5, 10, 15 години? Постепенно нейното лице се набръчква, тя губи красотата и свежестта си, погрознява, момците я напускат. Ще се явят други красавици, които ще я заместят, и най-после у нея ще се породи недоволство, че животът Ѝ няма смисъл, че не е щастлива. Отначало в нея е имало задоволство, а след това животът Ѝ става безсмислен. Тя заприличва на онзи европейски автор, който написал една книга, в която изтъквал, че на Земята няма по-благородно същество от човека, и че животът е добър, но след като претърпял една криза, едно разочарование от хората, написал друга книга, в която пък твърдял, че няма същество по-лошо от човека и че светът е лош. Следователно, когато ни върви всичко по мед и по масло, казваме: „Всичко е хубаво, Бог е много добър!“ Сполети ли ни някаква катастрофа, някакво нещастие или действие, което не сме мислили, казваме: „Няма по-несправедлив Бог в света от сегашния!“ Светът си върви по определения път. Преди известно време при мене дойде една високо интелигентна, образована госпожа, която искаше да Ѝ разреша един въпрос, едно недоразумение: по време на Анверското изложение сегашният Ѝ мъж, още като младо момче, бил в Анверс. Той чул, че в този град имало някакъв си човек, който в състояние на сън казвал бъдещето на хората. Заинтересувал се за него и поискал да го посети и научи нещо за своето бъдеще. Ясновидецът му казал: „Ти ще се ожениш много млад, ще имаш четири деца, но едно от децата ти ще умре; с жена си ще се ожениш по любов и ще живееш с нея щастлив семеен живот 10 години, но след това в дома ти ще дойде една русокоса жена, ще те раздели от съпругата ти и ще заживееш с нея. Ако издържиш този изпит, след 10-15 години ще се върнеш отново при първата си жена и ще живееш с нея много добре.“ „И наистина – казва госпожата – едно от децата ни умря, а след това аз намерих между книжата на мъжа си тази бележка, в която се съобщава бъдещето му. Тази русокоса жена влезе в нашия дом и ни развали живота.“ След това тя ме запита какво да прави – да остави ли мъжа си. Казах Ѝ да следи дали ще се

сбъдне и останалата част от пророчеството. Тя ме запита как стават тези неща. Казвам Ѝ тъй: животът е предопределен, не фатално, но има ред причини. И нашият живот, тъй както сега се слага, и той е предопределен от редица предшестващи причини. Ако използваме тези причини, ние можем да подобрим живота си, можем да се борим със злото в света, можем да го победим. Това индусите наричат карма или грехопадение. Ние можем да се борим с грехопадението – един човек, който може да пада, който може да прави грехове, той може да стане и да победи. Но днешните религиозни хора в схващанията отиват в другата крайност и казват, че религията ще подобри напълно нашия живот. Това е вярно само 50% – религията не може напълно да подобри живота. Друга обществена класа поддържа пък, че и нейното учение напълно ще подобри живота. И това твърдение е само 50% вярно, защото ние сме 50% фактори на нашата съдба, а има и други 50% фактори, които регулират живота ни. Аз казвам: върху нашия живот съдбата, Природата оказва влияние 50%, 25% – ние сами, а останалите 25% е влиянието на обществото. Следователно, когато тия три фактора действат съвкупно – в окултно и в морално отношение – ще настъпи един подем, едно подобрение. А за да стане това, трябва непременно да се явят много лица, които да работят в една посока. Когато дойде пролетта, с едно цвете ли дохожда тя? Не, с милиони цветя. След това идват пчеличките и започва цялото това брожение в Природата. И с туй се създава една целокупност. Следователно от окултно гледище ние приличаме на малки цветенца, които сега са цъфнали – т.е. нашето съзнание е достигнало такава степен на развитие, че едва сега сме почнали да различаваме Доброто от злото. Казвате: „Е, човек все трябва малко да поизлъже.“ Не, в съзнателния живот не се допуска никаква лъжа, тъй както в математиката не се допускат никакви грешки, защото всяка грешка, допусната в архитектурата и в техниката, ще донесе нежелателни последствия. Така и лъжата, която ние допускаме в нашия живот, ще доведе до такива резултати в нашия строеж, каквито показват и неправилните изчисления на един

архитект. Съвременните духовни хора поне трябва да имат правила, както музикантите. Дайте едно музикално парче на тези хора и всички ще спазят такта при изпълнението му. Дайте една картина на няколко видни художници и всички ще я изрисуват по един и същи закон. Дайте една задача на няколко математици и те ще я решат по един и същ закон. А щом дойдем до духовния живот, ние казваме: „Музика не ни трябва, изчисления не ни трябват, Господ ще уреди работите.“ Не, приятели, в духовния живот се изисква строга математика, там всичко е строго определено. За да бъде щастлив или нещастен един човек или един народ, зависи от известни факти, които са допуснати.

И тъй, този велик закон, който регулира живота на съвременните европейски народи, ги е поставил на тяхното място. Тази сегашна цивилизация, която почти се завършва, е започнала от Египет, минала е в Сирия, Персия, Рим, Англия, Германия, Америка, сега отново минава в Русия и се връща към източния материк, като от там ще вземе друго направление. Тази вълна, която сега иде в света и движи човечеството, не е механическа. Вие всички сте определени, щете-не щете, да вземете участие в нея. И ние трябва да вземем участие съзнателно. В какво се състои благородството на един народ? Защо англичаните са благородни? Защото у тях е събудено колективно съзнание. Макар и да имат грешки, те лесно ги поправят. Най-много окултисти има между тях. Всеки народ, в който това колективно съзнание се пробужда, съзнава до известна степен, че всичко трябва да се подчини на общата цел. Англичаните са разбрали това до известна степен. Това съзнание се заражда не само у англичаните, а навсякъде, по цялото земно кълбо. У всички бедни хора, у всички бедни вдовици, сирачета, това съзнание е вече проникнало. Знаете ли в какво положение се намирате днес? В положението на онзи американски проповедник, който имал обичай всеки ден да събира бедните деца в дома си и да ги храни. Той имал обичай преди ядене да чете заедно с тях *Отче наш*. Един ден той намерил едно малко сираче, завел го в дома си да го нахрани, но предварително му казал:

Хайде да прочетем заедно *„Отче наш“*.

Започнали: „Отче наш, Който си на Небето, да се свети Името Ти.“ Детето спряло и замълчало. Проповедникът го запитал защо мълчи. То казало:

– Как, значи Господ е наш баща?

– Да.

– Значи тогава ти си ми брат?

С тези думи детето искало да каже: „Ти си един проповедник, спиш на меко, добре се храниш, а мене, братко, виждаш, треперя от студ, гладен лягам!“ Проповедникът разбрал положението си, така и ние.

Та и ние сега: „Христос дошъл да спаси света.“ Четем: „Отче наш, Който си на Небето...“ В никой народ не трябва да има бедни хора – срамота е днес да има бедни хора! В никой народ не трябва да има бедни вдовици! Срамота е днес наши сестри и братя да продават своята чест за хляб! Хиляди наши сестри и братя са днес в блудните домове, продават честта си. И ние казваме: „В църквата, на Небето, има Бог, има Христос!“ Да, този Христос дойде за тези блудници, да ги спаси, а не дойде за праведните. Следователно днес ние трябва да имаме доблестта да изправим нашите грешки от миналото, трябва да ги поправим по който и да е начин. Ние трябва да подадем ръката си на нашите сестри и братя, които са паднали. Днес всички хора страдат от неразбрана любов. Отнемете слънчевата светлина на което и да е цвете, на което и да е растение и ще видите рязката промяна, която ще настъпи с него. Отнемете Любовта на което и да е същество – и тук действа същият закон.

И тъй, ние трябва да говорим за Бога на бъдещето не като за някое отдалечено от нас Същество, а като за Същество, което работи в сърцата ни, за да можем да изпълним доброволно, без насилие, Неговата Воля и Неговия Закон.

Сега вие всички сте призвани на тази велика трапеза на света. Този Господ на Любовта ви е призвал, каквото и да е вашето положение, каквото и да е вашето верую. Той днес ви вика да пристъпите една крачка нагоре – не като българи, не като евангелисти, не като православни, не като католици,

не като мохамедани, но като разумни същества, като братя, родени от един и същ Баща, и в жилите на които тече една и съща кръв. Една и съща кръв тече в жилите на всички хора. Схванем ли този факт, това е Новото учение, което трябва да се реформира религията. Ако бъдещата религия не схване този велик закон, тя е осъдена след сто години да Ѝ пишат: „Бог да я прости!“ Аз казвам една велика Истина. Духовенството трябва да знае това и да постави на църквата си надписа: „Бог е Любов и всички ние ще се жертваме за Любовта!“ Всички владици, свещеници, всички майки, учители, съдии трябва да напишат този закон. Това трябва да бъде общият принцип – Любовта, и като се срещнем всички, да се познаем, че сме братя. Тогава ще имаме други знания, друга наука, и тези прегради, които са днес между нас, ще изчезнат и ще започне един нов живот, който ще внесе мир и радост: мир в умовете, радост в сърцата и сила в човешката воля.

Време е сега, когато всички ние трябва да живеем в това колективно съзнание на човечеството, да знаем, че смърт няма – човешката душа, човешкото съзнание не умира. Промяна на човешкото тяло става – формата се е променила, но това не е съществено. Човек сменя много тела, много органи, но той като душа, която се развива, като съзнание в Природата, не се губи. Това е един факт, в който няма никакво изключение. Проверете тази Истина и ще видите.

Следователно аз ви казвам: проверете Истината, която е вложена вътре във вас, потърсете вашия идеал в себе си, в душите си. Този идеал няма да го намерите навън, той е вложен в душите ви, той е вложен в мозъците ви, той е вложен във вашите тела, тъй както енергията е вложена в семето, а семето е вложено в земята. То изсмуква от нея соковете и създава всичките органи. Така в нашето тяло са вложени всички енергии и по същия закон се използват от човешкия дух, за да създаде всички органи на човешкото тяло.

Аз бих се спрял на следния факт: знаете ли колко години са употребени за създаването на вашата ръка? Тези закулчета, или стави на пръстите, показват колко милиона години е

живял човекът, показват цялата история на човечеството, историята на човешкото развитие, състоянията, през които е минало човечеството. Ако аз бих ви казал, че човешкият пръст разказва цялата история на човека, ще кажете, че това е невъзможно, че това е небивалица. Да, това е така за оня, който не разбира законите на Природата. Един ден аз се разхождах с приятели в една борова гора. Спряхме се пред един бор и аз казах: закулчетата (коленцата) на този бор показват през кои години е имало повече влага и през кои – по-малко. Това се познава по тези коленца. Може да проверите този факт. Следователно, когато годината е била изобилна с дъжд, разстоянията между тези коленца са по-големи и обратно – когато годината е била лишена от изобилни дъждове, те са по-малки. Следователно може да се изчисли математически и приблизително да се определи какво е било количеството на влагата. Значи така влагата се отразява. Също и върху нашите тела се отразяват известни събития – индивидуални, обществени, народни. Знаете ли вие това? Ние носим греховете на цялото човечество. Не мислете, че ние, които сме далеч от Африка, не носим греховете на африканците. Да, носим ги. Има една вътрешна сила, която свързва хората и преплита живота им. И тъй, когато в бъдеще ние съзнаем този велик закон, ще разберем, че всички хора трябва да създадат добри условия, за да може да се избегнат всички съвременни нещастия. И не един път съм казвал, че само майките са в състояние да създадат това. Всяка майка, като зачене едно дете, мъжко или женско, да каже: „Дъще, синко, аз искам да живееш в бъдеще в Закона на Любовта и да представляваш нейната пълнота.“ Ако тя каже тъй, тя ще има дъщеря или син герои, които ще живеят в Закона на Любовта. Всяка майка трябва да внушава това на децата си. Младите, които се женят, трябва да кажат така: „Нашите синове и дъщери трябва да живеят за Любовта, за Господа на Любовта, Който обединява хората.“ Новото поколение ще бъде носител на новите идеи, на Божествената Любов. А тъй както вървим сега, ако се раждаме тъй хилави и искаме да превъзпитаме хората, които са работили от толкова

хиляди години, нищо не можем да направим. Човек може да се превъзпита само в утробата на майка си, в Любовта на Бога, а сам не може да се превъзпита. Само майката е в състояние да пресъздаде човека, да го превъзпита. Той сам е 50% фактор за своето превъзпитание. Той прилича на кораб без кормило, който може да бъде тласкан от вълните навсякъде.

И тъй, в бъдеще условията за жените трябва да се изменят. Жени, които зачеват, трябва да се намират при най-добри условия. Също така трябва да се видоизменят и условията на децата, и то да се видоизменят не механически, а по закона, който действа в Живата Природа. И тази Природа е жива, отлична е тя, чета по нея какви красиви методи има тя! Ако българите приложат методите на Природата, биха подобрили своето положение. Какви големи богатства се крият в нея! Само за десет години те биха изплатили всичките си дългове, но ще трябва да се заемат да изучават тази жива Природа. А какво правят сега българите? Те очакват отнякъде своето спасение, очакват го оттам, откъдето няма да дойде. А туй спасение е вътре в тази жива Природа, която е вложила там своите сили и хората трябва да ги турят в действие, да заработят по закона на Любовта за доброто на другите. Така ще дойде и тяхното благословение.

И тъй, този велик закон призовава сега хората към братство и сестринство. И само тогава ще имаме една нова наука за братство и сестринство. А каква е сега нашата наука? За онова малко агънце, което детето гледа, целува, прави му венци, един ден майката казва: „За да може маминото детенце да живее, трябва да заколим това агънце.“ Малкото детенце плаче. Казвате: „Не, тъй трябва да се живее.“ Е, мислите ли, че по този начин това ваше дете ще се възпита? То ще се запита:

Как тъй този Господ, Който е толкова добър, позволява да се отреже гърлото на това агънце?

Е, мама, тъй е наредил Господ.

Не, не е наредил тъй Господ, ние тъй наредихме живота! И сега трябва да се освободим от нашите заблуждения! Да не мислим, че Господ тъй е наредил света. Не, тези агънца не

трябва да се колят! А сега имаме една култура за убиване, за осакатяване краката на тоя, на оня. Чува се само „бум, бум“. Всички казват: „Това е за отечеството.“ Но каква полза са принесли войните на човечеството? Абсолютно никаква полза не са принесли. Хората се ожесточиха и войните донесоха този разврат. И бъдещите войни няма да донесат нищо добро. Трябва да воюваме, но по какъв начин? Да воюваме, но да не убиваме. Този закон на Любовта сега призовава хората. Трябва да дойдат най-способните, най-великите, най-добрите хора, майки, бащи, учители, свещеници, хора незаинтересувани, които да подемат това велико дело. Ако те не дойдат навреме, други ще дойдат.

Сега ще сведа своите заключения към следното: нямам ни най-малко за цел да ви накарам да вярвате, аз искам вие сами да опитате. Опити, опити трябват и нищо повече! Има един вътрешен опит – както всяко растение трябва да намери своя почва, да намери подходящи условия за своето растене, така и всеки човек в света трябва да намери своите благоприятни условия, за да расте и да се развива. Никога не мислете, че условията, при които живеете, са неблагоприятни. Това са само вътрешни, субективни схващания. При туй развитие на колективното съзнание всеки човек е точно на мястото си, но ние се заблуждаваме и казваме: „Защо не съм като този господин?“ Не гледайте тоя човек отвън – той може да е богат, може да има ястия, но е нещастен. Неговият вътрешен живот е развален, има порок на сърцето, стомахът му е разстроен. А онзи, бедният, няма такова изобилие, но е здрав, яде си сладко. Щастието на човека се обуславя от разположението на духа му, да е доволен от туй, което е приел в даден момент. И когато хората се обединят, те трябва да имат еднакви идеи. Идеите на всички ни трябва да бъдат прави. Не казвам, че те винаги са прави, но индивидуално да са прави. Следователно ние трябва да коригираме нашите идеи в индивидуално, обществено и народно отношение; трябва да внесем новите идеи, които идват сега в света отгоре. Както растението изгражда своите форми, така и ние трябва да градим правилно мислите и чувствата си. Някои

казват: „Сега животът е много тежък!“ Не, казвал съм и друг път, че сега се намирате при най-благоприятните условия на живота. Вие сега сте в положението на евреите, когато излязоха от Египет. В пустинята може да нямате месо и други неща, но ще имате вода и чист въздух. И фараон няма да ви заповядва. По-добре е човек да бъде свободен в пустинята, отколкото да е роб и да яде месо, да има всички удоволствия и фараонът с камшика си да го потупва и да му заповядва: „Кирпичи и тухли ще правиш!“ И ние казваме тогава: „Няма какво – ще правим кирпичи.“ Не, няма да правим вече кирпичи и тухли, на нас ни предстои дълъг път в пустинята на Божествения живот. Всички млади, които могат да ходят, трябва да си турят по една раница и да вървят напред. Знаеш ли какво ще бъдеш ти тогава? Като срещнеш някой човек, свободно ще продължиш пътя си. А сега щом срещнеш някого, ще се посвиеш, ще се скриеш, за да не те обере, да не бръкне в джоба ти. Казваш: „Апаш е той!“ Казвам: светът днес е пълен с апаши. Я ми кажете кой не е апаш, кой от вас не е бъркал в джоба на баща си? Кой не е взимал от забранения плод? А в бъдеще, като влезем в една овощна градина, по закона на Любовта ще кажем: „Братко, мога ли да си откъсна от плодовете на твоята градина, или ти ще ми откъснеш?“ И той ще ми каже: „Може, братко, заповядай!“ Като ида при някой приятел, ще кажа: „Може ли, братко, в твоята къща да пренощувам?“ „Може.“ Това трябва да бъде Новото учение. А сега какво ще кажеш? „Господине, има хотел, иди там, ние не разполагаме със свободни стаи, има жилищна криза.“ И с това ще се свърши въпросът. Като срещнеш някого сега, започваш да го разпитваш българин ли е, вярва ли в Бога, от коя партия е и т. н. Не казвам, че тези неща са лоши, но те не са съществени. В нас трябва да проникне онова благородно чувство на братство, че като срещнем една жена или един мъж, да видим в лицето му един наш брат. Ако можете да възпитате това чувство на братство, ще поставите човечеството на една нова нога. И тогава между нас вече няма да има неразбиране, а ще има един правилен стремеж.

Това е Божествено учение, което сега иде в света. Подели са го малките деца, а след десет години те ще го проповядват. След десет години гъсениците ще излязат от какавидите си и ще литнат със своите крилца. Ще кажат: „Не ни трябват пашкули!“ Този закон иде в света. Сега фактите се групират и законите се установяват. Ние преминаваме от материалния към духовния свят, всичко преминава от частното към общественото, т.е. да не мислим вече за онзи закон на осигуровките, при който всеки да се грижи след като умре, да остави наследство от няколко милиона. Оставя за това, за онова толкова „благодеяния“ прави, та да казват, че еди-кой си човек умрял и оставил толкова пари „благороден“ човек е. Не, в бъдеще хората няма да умират, няма да имат нужда от паметници.

И тъй, вложете Любовта като стремеж в сърцето си, като чувство в душата си, като сила в ума си и като принцип в духа си. В това е спасението на човешкия дух. Тъй в тези три неща трябва да разберем Любовта: като стремеж в сърцето, непреодолим стремеж надолу; като чувство в душата, чувство насочено нагоре; и като една сила, която дава разширение на ума и която има в себе си Разумния принцип – да знаем защо живеем, защо сме дошли, откъде сме дошли и какво е нашето предназначение на Земята.

20 август, събота, 5 ч.

Утринна молитва
Размишления

1. *Добрата молитва.*
2. *Благославен Господ, Бог наш.*
3. Размишление за съществието на Благия Божий Дух в нашите сърца и умове (*коленичили на лявото коляно*).
4. „Понеже сте очистили душите си с послушанието на Истината чрез Духа за нелицемерно братолюбие, възлюбете се усърдно един друг от чисто сърце. *(Първо послание на апостол Петър 1:22) (три пъти)*
5. „Защото Бог не е неправеден, че да забрави вашето дело и труда на Любовта, която показахте към Неговото Име, като послужихте и служите на светиите.“ *(Послание към евреите 6:10) (три пъти)*
6. „А целта на заръчането е: Любов от чисто сърце, от добра съвест и от нелицемерна вяра.“ *(Първо послание към Тимотей 1:5) (три пъти)*
7. *Господи на Любовта, Ти си изпълнението на всичкия закон вътре в нас, Ти си радост на всички от сега за през всичките векове.*

Това ще бъде мотото, което ще произнасяте всеки неделен ден сутрин през цялата година, и то преди молитвата. Този закон е много естествен. Кога иска детето хляб от майка си? Нали след като се събуди? Значи това е една молба. Мотото е свързано с молитва – не може без молитва. Значи молитвата считаме като връзка, която ще ни съедини с Бога. Ако няма Любов, не може да произнасяме това мото. Ние може да го произнасяме сутрин, на обед и вечер преди молитва, но само неделен ден. Абсолютно никакво отклонение, това или онова – нищо повече: само три пъти и то неделен ден!

Сега нека се разберем. Като казвам неделен ден, разбирам че той е ден на почивка. В света има само един неделен ден. Под *неделен ден* разбирам само деня, когато сме в Закона

на Любовта. Само тогава имаме право да произнасяме това мото, а друг ден, даже и да иска човек да го произнесе, не може. Вечерно време не се чете на тъмно, нали? Чете се на светло. Неделята подразбирам само вътрешния закон – това е Денят на Любовта и на почивката или съботният ден, а всички други дни са разклонения на този ден, те са части от този ден.

Сега да не влиза в ума ви мисълта дали не може и през другите дни мотото да се произнася. Няма да питате защо и за какво – никакво философстване! Аз виждам, че за да се заглади нещо, притурят към даденото това-онова, но няма какво: на Божиите работи нито се притуря, нито се отнема!

8. „Отче наш“.

Гимнастически упражнения.

20 август, събота, 6 ч.

Кратки обяснения върху гимнастическите упражнения и бележки по други въпроси

Великият закон в Природата е само за ония, които не бързат, а ония, които бързат, падат в пъкъла. Вие мислите, че ще изгубите нещо и затова винаги бързате да заемете първите места, не сте дисциплинирани. Който почне да се увлича, той няма воля, затуй трябва да ви поставят на бойното поле при пръскане на гранатите, за да видите колко воля имате. Един войник например върви тихо и спокойно. Туй показва присъствие на духа, или човек, който има воля. Някои хора минават с озъртания, а други минават тихо и спокойно.

Изберете помежду си десет жени и десет мъже, добри гимнастици, които да направят упражненията, за да се усвоят добре от всички.

Внимавайте как се правят те ритмически! Това не са обикновени упражнения, а упражнения, които се правят според законите на Природата. Ако ги правите така, ще имате полза. Всички упражнения следват известен закон. Ние ще се постараем да схванем закона, доколкото той може да става ритмически. Това са прости упражнения, но умът ви трябва да вземе участие в тях. Когато застанете на един крак, да няма никакво клатушкане, колебание, защото това показва едно нервно състояние. Всяко колебание е един симптом, че има известни елементи, които са извън вашето естество, и с които трябва да се справите. Това не е недостатък на вашето естество, а показва, че има известни спънки, срещу които трябва да вземете мерки.

Нали знаете анекдота за онзи готвач, който сготвил една патица за своя господар и като се опекла, изял единия Ă крак. Господарят го запитал: „Иване, къде е единият крак на тази патица?“ „Всички патици са с по един крак, господарю“ – отвърнал слугата и завел господаря си на полето, за да види, че всички патици са с по един крак. Но господарят

му извадил пистолета си, гръмнал срещу патиците, те се разбягали и казал на слугата си: „Виждаш ли, че всички патици са с по два крака?“

В тези упражнения започва да действа съзнателно волята, затова аз ги наричам *волеви упражнения*. Ще контролирате всяко отделно движение. Всеки ще се упражнява, за да ги изпълнява добре.

Грешката на съвременното възпитание е, че делим нещата на важни и маловажни, докато в проявите на Природата всички моменти, всички действия са еднакво важни. Там няма нито един процес, нито едно действие, което може да бъде счетено за маловажно – те всички са еднакво важни.

За вас е важно на първо място да бъдете хладнокръвни, да не бързате. Бързина ще има, но тя ще дойде накрая. Знаете ли, че бързите и флегматичните хора представляват две крайности? Онзи, който много бърза, най-после клекне някъде и става флегматичен. У флегматичните хора жлезите взимат надмощие, те започват да управляват и човек става флегматичен. Такива хора приличат на бурета, а бързите – на сухи клечки. Забелязали ли сте как се движи бързият човек, който е заприличал на суха клечка? Той е толкова олекнал, че като дойде някоя вълна, може да го отнесе и всички могат да си играят с него. Флегматичният човек, когато е в морето, трябва да изхвърли малко от багажа си, а сухият – да прибави малко към своя багаж. И за единия, и за другия има опасност да се удави. Човек трябва да бъде витален, да е с жизнен темперамент, да преобладава в него влиянието на стомаха и белите дробове. Щом преобладава влиянието на стомаха, тогава имаме флегматичен темперамент. Когато преобладава влиянието на белите дробове, имаме сангвиничен темперамент. Когато черният дроб взима надмощие, имаме холеричен темперамент, а когато влиянието на нервите преобладава, имаме умствен, или нервен темперамент.

Какво означава първото движение напред? Двете ръце – това е волята, проявата на Любовта. Правиш първата стъпка – да правиш добро. Броиш до шест – значи решил си вече да правиш добро в света. После започва приклякването –

слизането вътре в живота, да направиш това, което си решил. Направил си някоя погрешна стъпка – отстъпи назад (което става в упражненията) и поправи грешката си! Намислил си да правиш зло – отстъпи сега по същия закон! По който начин правиш доброто, по същия ще изгладиш и злото в себе си. Тези движения напред и назад вървят по права линия.

Тези обяснения ви давам за първото упражнение, което представлява първата стъпка в живота – да правите добро. А тези стъпки се наричат *закон за самоотричане*. Давайте място на другите – дошъл някой да прави добро, вие ще отстъпите, ще му направите място да се прояви. И за вас има място, защото има три положения: когато дойде някой да прави добро, ти ще му отстъпиш мястото си; може да се яви и втори – и на него ще отстъпиш; а третият ще бъдеш ти. Когато вашият крак се движи в известна посока, за да извърши някое добро, разумно дело, с вас заедно ще участват и всички други разумни същества и сили. Едно движение е разумно, само когато е в хармония с движенията на всички разумни същества, а неразумно – когато ние сами вършим нещо, а другите не взимат участие. Когато ние извършим известна постъпка, тогава усещаме действието на този вътрешен закон. Когато всички същества са били в хармония с нас, усещаме вътрешна радост, а когато направим някоя глупост, усещаме тъга. Това показва, че тази наша постъпка е ненавременна; тя може да е правилна, но не е в съгласие с Разумните сили. Всяко наше движение, всяка наша мисъл, всяко наше чувстване трябва да бъде в съгласие с Целокупния Божествен закон на всички същества, които са в колективното съзнание.

– *Пето упражнение няма ли да има?*

Не е в многото, а в малкото, но хубавото. Ако бих ви казал да стоите на един крак десет минути, какво ще направите? Щом започнете да мислите за ядене и ще затреперите. В упражненията вие не спазвате времето. Вие сте като тези учители, които постоянно коригират. Ако искате да разберете какво е състоянието ви, правете упражненията. Чрез тях може да правите много проверки над себе си.

Когато говоря за кръговете, тогава ще ви обясня значението им. Движението напред и движението назад отговарят в новата теория на двете течения – едното електрическо, другото – магнетическо. С десния крак имате едното влияние, това е активната страна на електричеството, а при левия – пасивната страна, влиянието на магнетизма. Ако с десния си крак правите добре упражнението, а с левия не можете, това означава, че вие сте активен, затова ще гледате да уравновесите движенията си. Човек трябва винаги да знае къде греши. Той не трябва да мисли, че е грешен, че морално греши, а да е като онзи, който греши в музиката. Даже и най-съвършените същества в света грешат. Докато материята се възпита, духът трябва да дойде във висше съзнание, да употреби всички сили, за да я регулира. Това хората наричат *грях* и казват: „Аз съм грешен“. Не, но в съзнанието на твоята материя и твоя дух има дисхармония. У нас има такива величини. Това е енергия. Имаш величина да направиш нещо, а после имаш противоположна величина. И двете са прави, но всички тези величини трябва да съвпаднат в един момент. Затова са нужни примери. От учениците, които знаят да правят упражнения, в бъдеще не искам само теория, но искам от тях като музиканти да знаят да свирят. Най-добрият музикант е онзи, който може да предизвика за ухото най-добрия ефект. Най-добрият художник е онзи, който може да произведе най-добрите краски за окото. И в живота характерът трябва да се прояви по същия начин. Всеки от вас има добри черти, които са на мястото си. Например някой е много учтив, нежен в поздравленията си – това е хубава черта. Друг пък е груб. Онзи, учтивият, и той си има мястото, грубият също – ще поставиш всеки човек на мястото му. Но когато им размениш местата, и работата се обърква. Когато изпратиш деликатния да посреща гости, той ще свърши работата, но ако пратиш грубия – той ще я развали. Всеки е на мястото си. Ние се връщаме в момента, когато си деликатен да извършиш работа, която Бог ти е дал, а когато си активен, да употребиш тази енергия, която е потребна. Не трябва да изменяме енергията на Природата, но да се съгласяваме с

нейните действия, и тогава да няма думите *мога*, *не мога*, а да казваме само: „Мога“. В думата *мога* се подразбира, че отиваш и се качваш без всякакви спънки. В думата *не мога*, в частицата *не*, има едно препятствие – стигнете до половината и се спъвате. *Не*-то показва една заключена врата. Ти ще намериш ключа, ще я отключиш и ще слезеш долу. Всички неща, които сме знаели и сме забравили, са една заключена врата. *Не мога* значи трябва да намериш ключа. Трябва да намериш ключа и да си кажеш: „Какво да правя – да счупя вратата ли?“ Не, ще се върнеш, ще намериш ключа и ще отвориш.

Великият закон е всичкият в Бога. Бог се проявява в нас и ни изпитва. Великото Съзнание изпитва нас, малките, поставя ни известни препятствия и започва да ни изпитва. Ти се сърдиш, молиш се, но не знаеш как да се молиш.

Сега аз ще си послужа с примери от човешкия живот, които са толкова ясни. Да кажем, че мъж и жена се обичат, Любов имат помежду си, но се случило тъй, че мъжът три дни не могъл да донесе нещо за ядене – гладували са и той, и тя. Жената започва да става неразположена, цялото Ѝ естество се вълнува. Започва да се съмнява в мъжа си и казва: „Аз го обичах, защото мислех, че е умен, а то в него има нещо.“ Мъжът започва да се дразни, но иска да се помири и ако той Ѝ каже: „Хайде да се целунем“, тя отказва. Тогава той ще отиде да намери някой свой приятел, ще поиска от него пари, ще купи масълце и ключът ще отвори вратата. Това е проявата на този закон на физическото поле. Туй, което е вярно за физическия свят, важи и за духовния свят. Удовлетворението на нуждите – това е ключът.

Във великите Божии закони няма изключения. Изключения има само на Земята и те се допускат поради незнание. Изключения ще има още много години, те са неизбежни. Без изключения не може нито сега, нито в бъдеще. Но ще се стремите да разбирате Бога в Неговите проявления на Земята. Ние всички страдаме от мисълта, че сме силни, че знаем много, а Провидението всеки ден ни дава ред опити да видим, че не сме много силни и че нямаме много знания.

Ние съветваме другите как да живеят, морализираме мъже и жени, но щом дойде до нас, не можем да приложим същия опит. Тогава как тъй ще бръснеш на чужда глава? Първо се научи да бръснеш своята.

И тъй, от чисто мистично гледище великият закон се състои в това, че Доброто ние обясняваме като нещо, в което има всички възможности и няма никакви ограничения. Щом влязат най-малките ограничения, вече се създава злото в света. Доброто – това са безкрайните възможности да виждаш нещата тъй, както Бог ги е създал. Злото в света не е нищо друго, освен ограничение на Доброто. Доброто е да се върши всичко това, което Бог е създал, а злото значи, че нямате всички възможности да правите Добро. Например щом се появи у вас мисъл, че Господ ви е изоставил, че не ви е дал такъв мъж или жена, каквито сте очаквали, не ви е дал такива деца, каквито сте желали, не ви е дал къщи, вие имате съмнение в Бога и следователно от този ден започват всички ваши нещастия. Може да имате един външен комфорт, но вътре ще имате всички нещастия. И мислете, че Той е всемъдър. Щом съзнаеш, че Бог е благ, че Той е Същество съвършено, че Той е Любов, че в Него няма изключения, веднага ще почувстваш една радост. Може да нямаш всички удобства на живота, но ще бъдеш бодър и весел. И тъй, всеки момент може да проверите, че като мислите за Бога, че е Любов, всички ще бъдете радостни. Но усъмните ли се, вложите ли най-малкото съмнение, ще забележите едно навъсване във вас. Бог се оттегля от вас и казва: „Покажи сега своята добродетел!“

И тъй, за Бога ще мислите, че е съвършен, че е благ и че всички наши вътрешни прояви се дължат Нему. Всичкото Добро в нас дължим само на Него. Всички велики мисли, всички велики чувства и велики действия ние дължим само на Него, на Господа на Любовта. Той е един и същ. Ние Го наричаме Спасител. Той идва в света, въплътява се. За Него ние трябва да имаме само едно мнение – че Той е една вечна Любов, от която диша само живот, живот, само благ живот.

Понеже тази година е 13-а по съдържание, по сбор на цифри, то които мислят да направят Добро, няма да го направят, и които мислят да направят зло, пак няма да го направят. Тази година е година на почивка. Искам през тази година да си починете. Не се старайте нито да станете добри, нито да станете лоши. Цялата година нищо няма да направите. Сега да разберем какво е почивката. Тази е Божествена почивка. Така например евреите оставят нивата след всеки шест години да си почине една година. Почвата трябва да се остави да се грее на Слънце, за да придобие енергия. Енергия трябва да придобиете и вие. Мнозина от вас имат желание да направят Добро, но за това се иска енергия, а вие я нямате. Трябва да има какво да дадеш. Аз съм забелязал, като дойде някой новобранец, започват да го гощават с най-хубава храна, с хубава баница, свирят му музика, а накрая го турят на работа. Духовните хора постъпват другояче. Когато при тях дойде някой ученик, те веднага го сплашват. Той си взима шапката и бяга. Светските хора добре започват, но зле свършват, а духовните, обратно, зле започват, а добре завършват. А по-добре е да започнем добре и да свършим добре. Ако започнем зле, то няма и да свършим добре.

Според друг закон, в колективното съзнание хората колективно трябва взаимно да си помагат. Като срещнеш някого, някой свой брат например, не го критикувай в душата си, а се старай да намериш някоя добра черта в него и чрез Божествения Дух да го подпомогнеш, защото твоето повдигане е и негово, както и неговото падане е и твое. Той ще падне в едно отношение, ти в друго. Аз мога да ви обясня този закон. От него произлизат много нещастия – когато един прави грешка в едно отношение, друг прави грешка в друго отношение. Един като направи Добро в едно отношение, друг ще направи Добро в друго отношение. Защото както Доброто, така и злото е общо за всички нас.

Този Господ, Който ни говори, Който ни учи извън нас и вътре в нас, аз Го виждам проявен във всички форми и желанието Му е да Го познаем като Любов. Аз съм уверен, че и вие все един ден ще Го познаете – някои по-рано, други по-

късно, някои може сега, някои в бъдеще, а някои в миналото може да са го познали. В астралния свят страданията на астралците са все минали страдания.

Знаете ли като влезе някой в астралния свят, какво става с него? Понеже няма възможност да прави нови грехове, започва да вижда стари картини от своето минало и страда. Тези картини се явяват пред него като на кино и той започва да живее със своето минало. Ден, два, три, цели дни от сутрин до вечер пред него се нижат лентите една след друга. Всеки ден ленти, ленти, докато в съзнанието му се втълпи идеята, че трябва да изпълнява Волята Божия. И тогава казват: „Изпратете го сега на Земята, за да видим дали е разбрал какво трябва да прави.“ Душата идва на Земята в ново въплъщение. Като дойде, ако забрави какво е научил от Невидимия свят, пак прави грешки и като влезе отново в другия свят, пак ще види грешките си – ще види и старите, и новите ленти. Ако стане подобрение, тогава влиза в Духовния свят. Той се радва, вижда и нарежда живота си тъй, както трябва.

Така че туй, което ние сега всеки момент преживяваме, ще бъдат светли страници в нашия бъдещ живот. Когато влезете в астралния свят, всички ваши срещи с хората, всички картини на минали преживявания ще преминат през вашето съзнание. Всичко това съставлява хубави неща в живота. Не считайте, че това не е на мястото си – всяко действие е на мястото си. А което не е на мястото си, Господ ще го заличи със своята четка. Той казва: „ Греховете ви Аз ще залича.“ Значи в края на краищата у нас ще останат само Божествените неща и тогава ще започне вечният живот на хармонията.

20 август, събота, 10 ч.

Законът на съвършенството

„И тъй, бъдете съвършени и вие, тъй както е съвършен вашият Отец, Който е на небесата.“

Матей: 5:48

Аз ще разгледам 48-и стих от прочетената глава, понеже той принципиално засяга живота.

Христос казва: „Бъдете съвършени и вие, тъй както е съвършен Отец ваш, Който е на небеса.“ Тук думата *съвършен* се употребява не наследствена смисъл, а в смисъл на човешката воля. Човек може да бъда съвършен, когато иска, т.е. когато иска, той може да прави Добро. Който иска да прави Добро, той е съвършен, а който не иска да прави Добро, не е съвършен; който мисли правилно, той е съвършен, а който не мисли правилно, той не е съвършен; който чувства правилно, той е съвършен, а който не чувства правилно, той не е съвършен. Съвършен в действия, съвършен в мисли, съвършен в чувства. Можем всякога да имаме красиви чувства, красиви мисли, красиви действия. Значи философията, според която мислим, че трябва да се усъвършенстваме, подразбира да използваме правилно всички условия, които Бог ни е дал. Това се разбира под *съвършенство*, а не че всеки момент можем да станем съвършени. Не, ние трябва да спазваме закона за съвършенството, който съществува в Природата. Тя е най-добрата учителка и всеки, който се е отдалечил от нейните методи, всеки, който се е отдалечил от нейните поучения, е забатачил в една дълбока тиня. Той е влязъл в тинята на живота и такъв човек никаква религия, никакво учение не може да го избави. Когато търговецът са забатачи, явява се дяволът и създава сегашните полици, дава кредит на онзи, който е пред фалит. Той пък отпуска кредит на друг,

вторият – на трети, и един ден с него заедно ще забатачи още десетки души. По-добре остани си сам, макар и без никакъв кредит. В Природата няма никакъв кредит. Тя ни кредитира в настоящия момент, дава ни всичко, но за утре не помисля за нас.

Когато ние, съвременните хора, започнем да мислим за бъдещето, как да го уредим по-добре, по-сносно, навлизаме в дълбоките води на лъжливия живот. Ако влезем в Бога, Който е взел всички неща предвид, каква полза има да Му даваме съвет какво да прави? Ако се движим в Бога, има ли смисъл да се осигуряваме? Аз говоря само за онези, които са духовни и имат това съзнание. Това е въпрос само на съзнание. Какво върши светът, то е друг въпрос. Светът е извън Бога. Като казвам това, разбирам, че светът е извън хармонията на Божествения Живот. Извън хармонията на Божествения Живот може да стават много неща, но вътре, в хармонията на Божествения Живот, нещата стават само по един начин. Не по два начина.

Следователно, когато двама души духовни се срещнат и се запитат какво нещо е Доброто, този въпрос е от лукаваго. Човек, който те пита какво нещо е Доброто, той те изкушава. Нима аз трябва да ви питам какво представлява зрението? Аз зная какво нещо е зрението и този, когото питам, също знае това. Ако сме слепи и двамата, като тръгнем, ще започнем да се спъваме тук-там и след това ще вземем да философстваме кои са причините за нашето спъване. Аз казвам: основната причина за нашето сегашно състояние е слепотата ни. И тъй, когато сме в основните причини на Божествения Живот, няма защо да питаме какво е Доброто. Това ние го знаем. Ние знаем какво е Добро. Доброто е плод на Любовта, а Любовта е плод на Духа. Следователно, който има Дух, ще има плода на Духа – Любовта; а който има Любов, ще има и добро. Където има Любов, има Добро; където няма Любов, няма Добро в света. Следователно ние не можем да вършим Добро, без да има Любов, не можем да се заемем с Доброто, без да имаме Дух. Тъй разбирам нещата. Всеки от вас може да провери този закон вътре в себе си.

И тъй, ние ще приемем тези три положения: Духът – това е първото проявление на Бога в света, т.е. изявлението на Бога – това е Духът. Втората изява на Бога е Любовта. Третата изява на Бога е Доброто – плодът на Духа.

Аз говоря за методи от гледището на закони на Природата. Може да ми възразите: „А защо в това разпределение не влизат Мъдростта и Истината?“ В това разпределение те не могат да влязат.

Има един закон, който определя ражданията на децата, и той върви така: някъде се раждат деца; първото от тях е мъжко, след това второто, третото, четвъртото, петото, шестото са все мъжки и чак седмото се ражда женско. Законът е такъв – шест братя трябва да се родят, за да дойде една сестра. Понякога законът действа в обратен ред – шест сестри трябва да се родят, за да дойде един брат. Друг път става едно изменение и първо се ражда един брат, после една сестра, после пак брат, пак сестра. Някога пък се раждат двама братя и една сестра или две сестри и един брат. Всички тези положения ги има и вие може да ги проверите в семействата.

Казва се как трябва да бъдем съвършени. Как? Като Бога. И тогава съвременната философия, съвременните знания казват, че ние, хората, не можем да бъдем съвършени и че съвършен е само един Бог, а съвършенството за нас е въпрос за бъдещето. Това е едно погрешно схващане.

Ние не говорим по същество за онова абсолютно състояние на Бога, за Неговото Съвършенство, а говорим за съвършенството, което се проявява в даден случай в настоящето. Аз, в даден случай, мога да бъда милостив като Бога. Какво може да ме спре да бъда милостив? Милостта не подразбира, че аз трябва да обхвана целия свят с нея. В даден случай, когато срещна едно същество, аз мога да бъда към него тъй внимателен, както Бог е внимателен, защото съвършенството е само в Добродетелите. В злото няма съвършенство. Когато отричаме съвършенството и Добродетелите, ние подразбираме злото. Когато отричаме, че човек може да бъде съвършен, тогава ние взимаме Доброто

у нас като една реклама – по някой път се стремим да бъдем добри, за да увеличим нашия търговски кредит. Така лекарят, професорът, трябва да се стремят да бъдат умни, честни, за да имат в тях доверие майките, дъщерите. Но това според мене не са Добродетели, а са действия на заинтересовани лица, които отвън имат табела за благочестие, а по същество, отвътре, нямат никакво благочестие. Добрият човек не очаква за себе си абсолютно никакво благо. Той е човек на Доброто и усеща, че като изпълни своята длъжност, ще има Божието благоволение, Божията Любов. Или казано на наш език, когато извършим каквото Бог изисква, да се задоволим, че Той ни се усмихва и казва: „Добре сте сторили, изпълнили сте закона тъй, както Аз обичам." Питам: има ли в света нещо по-хубаво от Божията усмивка? Ще запитате: „Усмихва ли се Господ?" А знаете ли коя е Божията усмивка? Божията усмивка е милосърдието. Господ казва: „Призовете Ме в милосърдието." Когато Той се усмихва, Той ни призовава. А понеже ние сме големи философи и сме слушали от хората за Бога, мислим си дали Той ще ни приеме, такива големи грешници сме. Но щом се доближим до Него, Той ни се усмихва и казва: „Не е тъй, както светът ви е научил, не бойте се, елате при Мене, Моята Мъдрост не е така елементарна." Потупа ви малко Господ, отмине си и вие започвате да се разширявате, започвате да ставате по-щедри, по-милостиви, по-добри – значи, че Господ е започнал да работи у нас. Не, днес Господ е тук, стои на едно място, аз Го виждам. Той казва: „Чакай да видим дали тези деца могат да ме видят." Вие казвате сега: „А, вие ни изпитвате – та ние ли сме най-праведните, че Той да е тук?" Казвам ви: ето, Господ е тук сега. Можете ли да видите Неговата усмивка? Не знаете ли какво правят младите моми и момци? В първия момент и двамата са сериозни. После момата се усмихне и той се усмихне; ако тя не се усмихне, остават и двамата начумерени – не се усмихват. Така и вие – понеже имате извратено понятие за Бога, казвате: „Ние сме грешни, как ще се явим пред Бога?" И минавате пред Него с наведени очи. Така и момата минава пред момъка. И вие минавате с наведени очи, искате да

бъдете много праведни и чисти, та да каже Господ, че като вас други няма. Представете си, че Господ дори не мисли за вашите грехове. Никой ангел, никое съвършено същество не донася пред Бога, че еди-кой си от вас съгрешил, че еди-кой си какво направил. Когато някой сгреши, знаете ли какво донасят ангелите за него пред Бога? Те казват: „Това Твое дете направи едно голямо благодеяние.“ И Господ казва: „За това Добро, което е направил, ще му дадете един Георгиевски кръст. За това Добро ще го възнаградите“ А какво ще бъде възнаграждението, какъв ще бъде Георгиевският кръст? Страдания. Такава е великата философия на живота. Бог е тъй снизходителен към всички! Той съвсем не е така начумерен, както са го представяли толкова години. Той е Бог на Любовта, на тази Любов, която сега ще изучаваме. В тази любов седи Той сега, поусмихва се и казва: „Тия деца...“

„Бъдете съвършени, тъй както е съвършен Отец ваш, Който е на небеса.“

Христос казва: „Бъдете съвършени“, но поставя едно голямо условие: бъдете, бъдете сега съвършени, в този момент. И ние трябва сега да приемем този Господ на усмивките. Аз бих желал ние всички да почнем така да се усмихваме като Него.

Когато правите добрини на Земята, ангелите не им обръщат никакво внимание, а когато направите някое голямо зло, те казват: „Това е нещо особено, то заслужава да се изучава, особен спесимент е това, прекрасен нещо за нашите изследвания.“

Господ казва: „Дайте един Георгиевски кръст на този, който е направил това.“ За този контраст ще ви приведа следния пример. Един голям разбойник убил през живота си 99 души, но един ден се разкаял за тези си престъпления и решил да се изповяда пред някого. Този му казал: „Извънреден е твоят случай, твоето спасение в милиони подобни случаи става само веднъж. Но ето какво трябва да направиш: ще насаждаш всяка година по един бостан с дини и други плодове и който пътник мине, ще го спираш и ще му даваш по една диня. Същевременно ще забиеш една главня в земята, която редовно ще поливаш – ако Господ ти прости

греховете, тази главня ще покара; не покара ли – свършена ти е работата.“ Разбойникът послушал съвета, направил си бостан и който пътник минавал покрай бостана му, спирал го и му предлагал по една диня. Десет години прекарал той около бостаните си. Един ден минал един пътник на кон и той се опитал и на него да предложи диня, извикал му няколко пъти да спре, но конникът продължил пътя си. Разбойникът се ядосал, вдигнал пушката си, насочил я към пътника и извикал: „Толкова хора съм убил, и тебе ще убия, ти ще бъдеш стотният!“ Убил го и като се върнал на бостана си, какво да види – главнята изникнала. Каква била работата? Господ бил заповядал на един царски син да се ожени за една мома, а този пътник бързал да развали сватбата. Та разбойникът вдигнал пушката си и убил пътника, за което Господ му простил греховете.

Какъв грях има от това, ако някой от вас вдигне пушката си и убие този, който ви мисли зло? Ние не знаем кое е зло и кое е Добро – това са относителни неща. Добро е това, което е плод на Любовта, което е в съгласие с Волята Божия. Ние сме се събрали, за да приложим този закон. Как? Сега ние всички сме казали, че ще служим на Господа. Апостол Павел казва: „Съработници да станем с Бога“, или казано на съвременен език, да станем съдружници с Него, да вложим капиталите си в Него, да започнем да работим и да кажем: „Господи, каквото Ти кажеш, каквото благоволиш, ние сме готови на Твоето Благоволение.“ Аз засягам този закон за съвършенството, за да можем да се избавим от съвременните илюзии. И най-доброто дете, т.е. и най-добрият зародиш, който може да се положи в утробата на една жена, може да се осакати, ако тя се тревожи по време на бременността си. През бременността си майката може да предаде всички качества на детето. Ако като бременна тя се въодушевява от музика, поезия, художество, всичко това тя може да предаде на своето дете. Но може да стане и обратното – ако през душата на една бременна жена минат чувства на омраза, завист, те всички също ще бъдат вложени в нейното дете. Следователно, когато Бог иска да вложи Своите Добродетели в нашата душа, Той може да ги вложи, но нашата душа

трябва да се постави в най-добри условия, за да може да ги възприеме. Детето не трябва само да се роди, но и всички негови органи трябва добре да се устроят, за да могат да функционират правилно, когато то се появи в живота – да могат да възприемат силите от Природата и да работят съгласно Божията воля. Затуй трябва да приемем, че Господ, Който е между нас, с тази усмивка ни казва: „Аз съм създал за вас най-добрите условия за живота."

И когато съвременните хора често настояват, че трябва да се молим, да измолим нещо от Господа, това е едно криво разбиране. Под *измолване* аз разбирам да дойдем в съгласие с Божията Любов – да любим, както Господ люби, да бъдем милостиви, както Господ е милостив и да бъдем съвършени, както Господ е съвършен, т.е. нашата воля и мисъл да бъдат насочени към Бога. Например вие често имате тази опитност: с ума си решавате да направите едно добро, казвате: „Еди-коя си вдовица има малки деца, хайде да направя дрешки за тях." След това заговаря сърцето ви и казва: „Хубаво е това!" Но после идва волята и казва: „Сега не му е времето, почакай малко." Почакаш ден-два, отложиш работата и най-после едно твое дело остава нереализирано. А Любовта винаги се проявява във волята. Любов в мисли няма, умствена Любов няма. И сърдечна Любов няма, а има само волева Любов, защото Любовта подразбира един напълно завършен акт. Туй, което само е казано и не е свършено, не е Любов. Помислено, почувствано и несвършено – това не е Любов. Любовта подразбира три акта: помислено, почувствано и свършено.

Когато в Писанието се казва: „Да възлюбиш Господа с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила", под *сила* се разбира човешката воля.

Сега вие, които живеете в тази епоха, така трябва да разбирате това, ако искате да ви се усмихне този Господ. Ако искате да Го видите, вложете във вашия ум, във вашето сърце и във вашата воля желанието да проявите Любовта си и веднага ще Го видите. Аз мога да ви посоча случаи, при които млади хора стават ясновидци, щом дойдат във възрастта на половата любов, която е най-малката любов, проявена на физическото поле. Момъкът казва:

– Тя ми се усмихва.
– Другите не виждат това.
– Не, тя ми се усмихва – настоява момъкът.
– Не, тя беше много сериозна – казват другите.
– А, много хубаво ми се усмихва тя.
– Не, ти се заблуждаваш!

Аз вярвам, че младите ще потвърдят това, което говоря като факт. Половата любов е най-малката любов на физическото поле и ако в нея не можем да дадем жертви, как ще можем да дадем жертви в Божията Любов? Затова Божията Любов започва с най-малките величини, тя е Любовта на младите. Ако тази Любов започне с лъжа, целият ви живот ще мине в лъжи – няма изключения. А ако тя започне по ум, воля и сила, целият ви живот ще бъде честен. Затова Христос казва: „Бъдете съвършени във всички ваши мисли, чувства и действия.“ Ако искате да се домогнете до Божията наука, този е въпросът, който аз съм проверил – в него няма никакви изключения. Знаете ли кога се е родила усмивката? Когато се е проявил първият дух в света, който бил недоволен и се чудил как е могъл да се побере в такава малка форма, докато преди това е бил тъй голям, че цялата Вселена не е могла да го побере. Като затворил Господ този дух в най-малката форма, той бил недоволен и тогава Господ му се усмихнал. Усмивката се явява тогава, когато човек е доволен. Та този дух, когото Господ затворил в една тъй малка форма, духът, когото преди това не побирала цялата Вселена, си казал: „Няма какво“ – примирил се. Господ му се усмихнал и му казал: „Сега ти разбра Моя Закон.“ Затова сега ние в света сме затворени в малки черупки. Ние сме много велики хора, велики духове; всеки от вас иска да заповядва, да бъде цар, царица, щом като каже нещо, то да стане. Не само у едного, а у всички вас има такива велики идеи.

Сега Господ ни е турил в малки дупки. Като сме дошли да изучаваме закона на смирението, Той казва: „Тези Мои велики деца са доволни в тези малки картунки, усмихват се през тези малки мозъци и си казват един за друг: „Колко са му хубави очичките.“

Сега ние сме на правия път и в разбиранията си сме по-добре, отколкото сме били по-рано.

Една пословица казва: „Всеки ангел, който е сгрешил и е дошъл в съзнание, е по-добър от онзи, който не е сгрешил, защото първият ангел е изпитал много възможности.“ В света има възможности да грешим и да не грешим – за всеки човек има възможност и да греши, и да не греши; и да прави Добро, и зло да прави. Щом човек не може да направи Добро, злото е на мястото му.

И тъй, ние можем да бъдем съвършени, като вложим Любовта в мисълта си, в сърцето си и във волята си. И когато всяко наше действие е заквасено от тези три велики сили, ние можем да приложим Христовия закон на Любовта, както сега се проявява.

Едно време Христос беше малък и затова го разпъваха, но сега като дойде Христос, няма да могат да го разпънат. Защо? Защото няма такова голямо дърво, от което да направят кръста му. Едно време имаше такива дървета, а сега и всички дървета да се съединят, нищо няма да излезе. Сега в света е невъзможно Христос да бъде разпънат, защото не може да се направи такъв голям кръст. Ние трябва да се радваме, че Христос е станал в този смисъл по-силен – за него няма вече кръст! Само за нас още има, и то само тук-там, понеже ние сме от малките и нас може да ни заковават, но един ден и за нас ще бъде трудно да ни направят кръстове.

Гледах вчера във Варна, морето беше изхвърлило на брега една мина и всички, които минаваха покрай нея, не смееха да я докоснат – обикалят наоколо, пристъпват предпазливо до нея. Всеки от нас ще заприлича на една такава мина и всички ще казват: „Не го докосвайте, защото е много опасен!“ Ние сме станали много опасни хора, опасни бомби сме и който не знае как да ни развинтва, спукана му е работата. Но законът е съвършен. Законът на съвършенството е Закон на Любовта. Не може да има съвършенство без Любов – това може да проверите. Когато ние обичаме някого интензивно, когато тази Любов е съзнателна, вижте колко сме внимателни, предвиждаме всичко! А колкото по-малка е тази Любов,

толкова и нашите отношения са по-малко деликатни. Затова Любовта трябва да предшества съвършенството. Имаме ли Любов, можем да бъдем съвършени; тогава и умът ни ще мисли, и сърцето ни ще чувства, и волята ни ще действа.

И тъй, беседата тази сутрин беше на тема *Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш Небесен*. Начало на съвършенството е Любовта, Любовта е плод на Духа, а Доброто е плод на Любовта.

Ние сега ще посадим вътре в нас тези принципи, тези плодове. Господ от хиляди години ни е чакал да се събудим – Той е пращал ту майката, ту слугинята да ни събуди. Така майката днес, като праща слугинята да събуди децата, казва Ѝ:

– Виж дали децата са станали!

– Не, спят още.

– Нека си спят.

– Иди пак да видиш, може да се е събудило някое от децата!

Отива слугинята:

– Най-малкото се е събудило.

– Нищо, нека другите поспят. Я иди виж пак!

– И второто дете е станало.

Едно по едно се събуждат.

Така и Господ изпраща слугите си и казва:

– Вижте спят ли децата!

– Още не са станали.

– Нека си поспят.

Едно по едно се събуждат; започват да ги измиват и да ги обличат.

Когато се събудим, тогава ще дойдем да попеем и ще започнем работата на деня.

Сега сме в епохата на пробуждането – едни се пробуждат по-рано, други по-късно, но все пак до обяд ще се събудим всички. Когато се събудим, ще бъдем съвършени и ще започнем с Новия закон на Любовта, който ще зацарува на Земята и ще си казваме *братко, сестро*.

Това ще бъдат поздравите ни.

21 август, неделя, 5 ч.

Утринна молитва

Ще бъдете много внимателни. Българинът има една особена черта – започва много добре, но накрая свършва зле. Всички трябва да идвате пет минути по-рано, да няма разтакавания. От вас се изисква сами да си наложите абсолютен ред, защото иначе се явява дисхармония. Ние сме се решили да служим на Бога свободно, без никакви закони, без никакви правила. Единственото правило, единственият закон трябва да бъде Любовта. Трябва да знаете, че има един вътрешен контрол, който е най-строгият. Ако вие се опозорите с някои ваши постъпки, в бъдеще ще отговаряте.

Невидимият свят е много деликатен, но същевременно е и взискателен. Той търпи грешките на физическия свят, но не ги допуска в себе си. Ако вие искате с някои ваши мисли, с някои ваши желания или с някое ваше любопитство да проникнете някъде, и след десет прераждания няма да се освободите от тази си простъпка, няма да я изплатите. Всеки, който реши да шпионира, ще тегли през десет прераждания хомота си като вол на нивата. Вас тук никой не ви е довел насила, дошли сте доброволно. Никой от вас да не се опитва да излъже Господа! Ако се опита да Го излъже, ще бъде изнесен мъртъв, както във времето на апостолите. С Бога шега не бива. С всички ваши мисли да служите на Господа, да не се предавате на някои лоши духове, а да бъдете господари на себе си и да дойде Господ да живее във вас! Това е желанието на Бога, това е и моето желание.

Предмет на тазсутрешните размишления ще бъде законът на Божествената хармония.

Желателно е всички да се стараете да си въздействате, да си угаждате един на друг. Аз искам тук да се чувствате като братя и сестри, а не да си казвате: „Хей, момче!“ Ще си казвате *братко* и *сестро*, а който не иска да прави това, да излезе навън! И ще се поздравявате с лозинката: „Няма любов като Божията Любов – само Божията Любов е Любов“.

Когато идвате зад тази ограда, не се позволява абсолютно никакъв друг поздрав, а когато се разпръснете, когато излете навън, ще се поздравявате както искате. Това се изисква от нас, за да не ставаме причина за спъване на Духа. Когато се срещнете, ще си кажете: „Братко, сестро, няма Любов като Божията Любов...“

Старайте се да бъдете мили и нежни в отношенията помежду си. Ще бъдете като добрите музиканти, ще взимате правилно музикалните тонове, докато се научите на братство. Тъй ви предупреждавам като мои приятели, предупреждавам ви като мои ученици, като мои братя и сестри.

Предупреждавам ви като ученици, защото в Новото учение лицемерие и благоволение няма – ученикът трябва да учи. Ти можеш да бъдеш богат, можеш да бъдеш всичко, но ако не учиш, не можеш да имаш никакъв успех.

А за да бъдеш приятел, трябва да имаш сърце, т.е. приятеля си трябва да обичаш. Само така може да бъдеш приятел.

А за да бъдеш брат или сестра, трябва пък да имаш душа на брат и сестра. Старайте се всички. Всички имате възможност – и млади, и стари. Всеки, който изпълнява Божия Закон, е млад, а който не го изпълнява, е стар. Всеки, който изпълнява Божия Закон, е умен, а който не го изпълнява, е глупав. Всеки, който служи на Бога, който служи на Любовта, е добър човек, а който не служи на Любовта, е лош човек.

Сега ще се помолим:

1. Вдигнете всички ръцете си нагоре и в това положение изговорете три пъти лозинката: „Няма любов като Божията Любов – само Божията Любов е Любов“.

2. *„Отче наш“*.

3. Ще коленичим на лявото коляно и ще се помолим тайно да се въдвори в нас законът на Божествената хармония.

4. *Благославяй, душе моя, Господа*.

5. *Добрата молитва*.

6. Всеки за себе си ще прочете по три пъти наум: „И над всичко това облечете се с Любовта, която е връзка на съвършенство.“ (*Послание към колосяните 3:14*)

„И това се моля – да преизобилства още повече любовта ви в познание и във всяко разумение.“ (*Послание към филипяните 1:9*)

„А Исус му рече: Да възлюбиш Господа, Бога Твоего, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичкия си ум.“ (*Евангелие от Матея 22:37-39*)

Тази е първата голяма заповед, а втората и подобна на нея е: „Да възлюбиш ближния си като себе си.“

Гимнастически упражнения.

Воля, воля трябва на всички! Дяволът само с воля се държи, само с воля се изпъжда. Ето защо, ако правите тези упражнения, ще възстановите хармонията. Те са основани на един велик закон в Природата.

21 август, неделя, 6.15 ч.

Правилни методи за разбиране

Нека вземем цигулката като един от най-обикновените, един от най-съвършените инструменти. Ако ни запитат какво изразява тя, ще кажем: „Цигулката е инструмент на хармонията.“ Нуждата на човека да свири, да изрази своите вътрешни чувства по осезателен, външен начин, го е заставила да си направи този инструмент. Да направим сега една аналогия и сравним цигулката с човешкото тяло. По същия закон човешкото тяло е една необходимост за душата, за да може да се прояви във външния свят – по същия закон е създадено тялото. Следователно, когато някой виден цигулар има добре изработен инструмент, той е много внимателен към него, към цигулката си, поставя я в калъфа Ѝ, пази я най-грижливо. От какво? От влага, да не се разлепи, да не овлажнее и дървото да не загуби своята еластичност. Понякога той пази инструмента си и от големи горещини – да не се разсъхне и да се разпука. Тъй че музикантът се старае да запази инструмента си от две крайности: от голяма влага и от голяма сухота.

Така е и с тялото. Тялото е един инструмент, който трябва да се пази както от крайна влага, така и от крайна сухота. Къде е влагата? Ще ви обясня: тя е в прекомерните чувства, които развалят тялото. А прекомерните мисли внасят пък сухота, от която тялото също може да пострада. Ще ви приведа някои факти. Забележете как всички млади момичета, които към 15-16 годишната си възраст започват да свирят първата си музика, да любят, започва да не им се яде и те отслабват. Майката се чуди какво става с дъщеря Ѝ – много влага влиза в нея. Какво да се направи? Трябва да се намали влагата. Ще затворите кутията, ще поставите малко повече огън от истинската Любов. Защото чувствата внасят само влага, те още не са Любов. Те са само условия за проява на Любовта.

Под думата *Любов* подразбирам това, което носи живота, а влагата в света, водата, е условие за проява на живота, защото животът не може да се прояви без влага. Ако пък има прекалено много влага, тя също ще пречи, затова се изисква само толкова влага, колкото е необходима за проявяването на живота. Така всички наши мисли са семенца, за които е нужна влага. Ако им дадем много влага, ще ги повредим, но и ако ги лишим съвършено от вода, пак ще ги повредим. Ето защо ще се пазим и от двете крайности. Някои казват: „Моето сърце гори!“ Но като какво гори – като кандило или като слама? Защото има горене, при което се отделя много дим, а има и приятен огън. Най-приятен огън е този, който блика от огнището, около него се топлим. А някой път огънят тъй слабо мъжделее, че не може да принесе никаква полза. И тъй, чувствата са необходими като влага за проявяването на Любовта. Сухотата в мислите пък е необходима, за да даде простор на растенето. Изобщо, във влагата корените растат повече надолу, а когато настъпи сушата, клоните растат повече нагоре, тъй че когато е много влажно, корените може прекомерно да растат и да се повредят, а когато е много сухо, могат да пострадат клоните. А това взаимно влияние между корените и клоните се отразява върху растението.

И тъй, вашата Любов на първо време ще се състои в това – всяка сутрин да имате малко роса. Ще започнете с росните капки. Като станеш сутрин, цветята трябва да имат по малко росица и с нея да започнеш. Някой път станем сутрин, а по цветята няма никаква влага, никаква росица. Това вече е признак на сухота. Когато няма никаква роса, тези съотношения се отразяват на сърцето, на ума и на волята. Ако вземете долната става на показалеца, тя съответства на стомаха у физическия човек; средната става на показалеца съответства на дихателната система и кръвообращението, а горната става съответства на умствения живот на човека. Следователно горната част представлява челото, средната част представлява носа, а долната част – устата и брадата на човека. Че това е вярно, може да проверите с наблюденията си. Всички хора, у които благоутробието е развито, долните

части на пръстите са дебели, няма междини. Такива хора обичат да си угаждат. А на всички онези, чиято стомашна система е слабо развита, долната част на пръстите е тънка. Същият закон важи и за дихателната система. Когато тя не е в ред, това се отразява и на средната става на показалеца. Ако гърдите са правилно развити и широки, съответна на тях форма има и средната става на пръста. И ако най-после мозъкът е добре развит, ако човек умствено е добре развит, съответно добре развита е и горната става на пръста. Така че стомахът изгражда първата фаланга, дробовете – втората, а умът – третата. Ако вземете пък цялата ръка на човека, китката му, и тя изразява същия закон. Цялата ръка може също да разделим на три части: китката представлява умствения, духовния човек. Ръката от лакътя надолу отговаря на чувствения човек, при който чувствата играят най-важна роля. Някои баби мерят с лакътя – всяка мярка включва чувства и мисъл. Ръката от лакътя нагоре представлява физическия човек. Никога не се мери с горната част на ръката. Тази част отговаря на стомаха, на благоутробието. Ако тя е дебела, стомахът е добре развит. Ако китката на ръката е добре развита, значи мозъкът е добре развит.

И тъй, във всички неща има едно определено съотношение на частите, така че нищо не е за пренебрегване. Ще кажете, че много ум не ви трябва. Е, ум като не ви трябва, сърца като не ви трябват, тогава външните органи започват да се деформират. И като казвам, че вашият ум трябва да бъде добре развит, подразбирам, че и предната част на ръката трябва да бъде добре развита. Понеже умът е скрит вътре в мозъка, то като погледнем ръката си, тя като един барометър ни показва какво е същинското състояние на мозъка. Ако малкият ви пръст започне да се изкривява навътре, това показва, че центровете на съвестта, на мозъка, започват да се деформират и са в анормално състояние. Ако показалецът започне да се изкривява, да се деформира, това показва, че личните чувства на човека, чувствата на уважение започват да се изкривяват. Този човек е окачил честолюбието си на клечка, той вече не пази своята чест и затова пръстът му се изкривява. Ако

средният пръст се изкриви в едно или в друго направление, това показва деформация на моралните чувства у човека. Ако пък безименният пръст на човека се изкриви, това показва, че умът на човека се изкривява. Така че различните състояния на изкривяване ни показват състоянията на мозъчните центрове и силите, които работят в душата. Така че щом един или друг пръст започне да се изкривява, с това Господ ни показва, че в нас става вътрешно деформиране. Какво да правим тогава? Трябва да се молим по три пъти на ден за изправяне на изкривените ни пръсти. Започнат ли да се изкривяват пръстите ти, непременно ще се изкриви и мозъкът ти. Затова е казано, че ние си носим всичко написано на нас. И когато слезе някой ангел, той погледне ръката ти, погледне носа ти, погледне лицето ти, очите ти и вече знае какво е твоето положение на физическото поле. А знае ли какъв си на физическото поле, когато се върне в Невидимия свят, той започва своите изчисления и знае кои са дълбоките причини за всичко това. Така например, за да се изкриви малкият пръст у човека, това означава, че той може да е работил десет поколения в една погрешна посока – това са последствията. Та като кажем сега, че трябва да служим според закона на Любовта, ние трябва да задействаме една най-велика сила на нашия живот, за да поправим нашите погрешни постъпки. Затова трябва да любим, понеже само Любовта е в състояние да съкрати времето и да спести енергията, като даде при това най-добрите резултати. Ако следвате досегашния начин на възпитание, нужни са ви най-малко десет прераждания, за да изправите една малка ваша погрешка.

Ние не познаваме себе си – понякога се смятаме за много добри, но щом ни поставят при неблагоприятни условия, веднага се познава колко сме добри. Какво представлява гневът? Гневът е едно окисляване, ръждясване – човек, който се гневи, е направен от желязо. Следователно ръждата ще го стопи. А човек трябва да бъде направен от злато, от злато да е човек! Затова старите алхимици са търсили онзи велик закон за трансформиране, на елементите от едно състояние в друго, докато се достигне до състоянието на златото, което е

един символ или метод да не се окислява тялото, а да може да остане постоянно и неизменно, както по отношение на себе си, така и по отношение на околните. Това е великата наука. Някой казва: „Аз обичам Господа, всичко ще направя за Него!“ Но при най-малката спънка тази любов се изпарява. Това не е любов, това е влага, тя още нищо не показва.

За вас е важно първо да познавате вашите слабости, да не се мислите за съвършени и да не се критикувате един друг. Всички вие, които сте тук пред мене, сте на еднакъв уровен на развитие: някой има едни Добродетели, друг – други; един има едни погрешки, друг – други погрешки. И слабостите, и Добродетелите ви не са еднакви, затова ще трябва да съедините всичките си Добродетели, понеже ни трябват много Добродетели, трябва ни много Любов и като се съединим, слабостите, грешките ще изчезнат. Тези грешки произтичат напълно естествено. Аз зная причините им, но няма да се спра тук да ви ги обяснявам. Ще ви приведа един пример. Във Варненската гимназия постъпва да учи едно бедно момче – сираче от Македония. Директорът го приема и му дава една стая на тавана да живее там. Учениците от гимназията се хранели при гостилничаря Шишко. Един ден този беден ученик останал съвсем без пари, но понеже бил много гладен, отишъл при гостилничаря и му казал:

– Я ми дай от първата тенджера!

Гостилничарят си помислил, че той забогатял отнякъде и му сипал една порция.

– Я ми дай и от втората, и от третата тенджера!

Сипал му гостилничарят и от тях. Наял се хубаво ученикът и тръгнал да си ходи.

– Я плати сега де! – казал гостилничарят.

– Нямам пари.

– Ами като нямаш пари, защо яде толкова много?

Взел Шишко и му дръпнал един бой. Ученикът си излязъл и си казал:

– Биха ме, ама поне 5-6 паници ядене изядох.

Та и при нас всичките ни грешки идват все от такава една необходимост в живота – гладен е човекът, иска да се

нахрани. Така и ние сме яли, яли, а като си тръгваме, няма с какво да си платим. Гостилничарят казва:

– Плащай!

– Нямам.

И той те хване и те набие.

Така и кармата сега – хване те и те натупа, та като дойдеш друг път в гостилницата, да знаеш как се яде.

Пазете се от критикуване. Критиката е една краста – психическа краста. Когато критикуваш, казваш: „Той е вагабонтин.“ Дай факти, докажи! Щом казвам за някого че е такъв и такъв, ще му погледна ръката. Ако видя, че средният му пръст се изкривява, ще му кажа:

– Приятелю, твоят пръст е започнал да се изкривява, ти обичаш да послъгваш – и себе си лъжеш, и брата се лъжеш, и приятеля си лъжеш, не вървиш по правия път; твоите морални чувства, твоята съвест са се намалили.

– Как тъй?

– Ето, това е факт. Ако безименният ти пръст се е изкривил, умът ти се е деформирал.

– Какво да правя?

– Ще молиш Господ да ти помогне. Всеки ден ще разтриваш пръста си и като се изправи, ще повикаш приятелите ти и ще направиш едно угощение. Щом пръстът ти се изправи, и умът ти ще се изправи.

Сега като ви казвам това, то е опасно, защото онези от вас, които са критици, ще кажат: „Крив му е пръстът; и моят е крив, но неговият е по-крив.“ Поглеждат и малкия му пръст и виждат, че и той почнал да се изкривява: „И моят е малко крив, но неговият повече се изкривил.“ Това не е философия, защото ако онзи, който е фалирал и е паднал на дъното, има изкривен пръст, по същия закон и моят пръст е започнал малко да се изкривява и аз ще сляза при него. Това е само въпрос на време – аз вече съм се хлъзнал и скоро ще сляза.

Затова в Божествения закон ние трябва да знаем дали сме стъпили на здрава основа – ако не стоим на такава основа, това не е живот, а е живот на подхлъзване и неправилно развитие; Живот е само когато е поставен на здрава почва,

да няма хлъзване, а това е възможно само в Божествения Живот.

Светските хора могат да упражняват върху нас голямо влияние. Те могат да ни причинят голяма вреда по закона на внушението. Сега всички искат да ни внушат, че сме изменници, безбожници, анархисти. Не, ние ни най-малко не се лъжем. Дали съм анархист, чета си, гледам малкия си пръст и казвам: не виждам такова нещо. Гледам средния си пръст – също, нищо анархистично не виждам. Гледам неговите пръсти има такива признаци. А я ги вижте тези, които ни критикуват – на всички тях благоутробието е изпъкнало. Човек, който разсъждава с корема си, не може да влезе в Царството Божие. Разсъжденията стават с върха на пръста, а не с основата му. Опашката е турена на говедото, за да го брани, а главата – за да му показва посоката, в която върви. Ние не мислим с корема си и не вървим назад, а напред. Законът е такъв: когато умът е здрав, ще бъдат здрави и дробовете; когато дробовете са здрави, ще бъде здрав и мозъкът – такова е съотношението. Всеки Божествен закон върви отдолу нагоре. Не можем да кажем, че понеже ние сме добри, то и Господ е добър, а ще кажем, че понеже Господ е добър, добри сме и ние. Ние любим. Защо? Защото Бог е Любов и тази Любов е с нас, и като е тъй, тя не може да действа другояче. Не можем да кажем, че Господ люби, защото и ние любим. Някои казват за нас: „Те не са в правия път.“ Не, в правия път сме, защото любим.

Не допускайте никакви странични мисли! Когато се изкриви малкият ти пръст, когато се изкриви безименния ти пръст, когато се изкриви средният ти пръст, палецът, показалецът, ти си вече един дявол. Вземете ония, които изобразяват дявола – как го представят? Всичките му пръсти са криви. И тъй, всеки човек, на когото всички пръсти са криви, е дявол. Дяволът е същество с изкривени пръсти. Изкривените пръсти показват една воля, която служи на себе си, а под *дявол* разбирам образ, който служи на своя егоизъм. У човека се събужда този принцип – сутрин станем, за себе си мислим; вечер легнем, за себе си мислим. Всички

ние се борим с този принцип в нас. В нас живее дяволът, Господ го е поставил в нас да ни служи като добър слуга, но щом започне да ви управлява – опасна ви е работата. Дръжте го като слуга! Ще му кажете: „Господ те е поставил като слуга, не е твоя работа да ми даваш съвети. Хайде на работа!“ Когато у вас дойде дяволът, турете го на нивата – той знае много добре да оре и да жъне. Той е научил света да измисля машини, параходи да прави, отличен работник е той, но оставите ли го като господар, ще има бой за вас. А турите ли го на мястото на слуга, всичко ще бъде изчистено – тъй, по всички правила. Много внимателен е той!

Та сега в Новото учение искаме да кажем на дявола: „Ти си един слуга, а Господ е господар и ти ще слугуваш като мене. Хайде на работа с мене!“ От едната страна дяволът, от другата – ти. Ти троп с мотиката, дяволът троп с мотиката, гледаш – нивата прекопана. И когато се върнеш, ще кажеш на дявола: „Това е Новото учение.“ Вие трябва да възпитате дявола. А той, като е много умен, казва: „Слушай, защо да правиш това, хайде заеми се с друга работа!“ Ти го послушаш, тръгнеш по света, натрупаш една карма и после казваш на Господа: „Господи, дяволът ме излъга!“ Знаете ли какво прави тогава Господ? Той ще ти се усмихне – човек никога не иска да си признае, че сам се е излъгал, а казва, че дяволът го бил излъгал. Господ казва: „Хубаво, ще се върнеш на Земята и ще изправиш този дявол!“

И тъй, първото нещо, което трябва да спазвате в бъдеще, е да не приписвате на другите това, което не знаете – например, че еди-кой си бил грешен. Ще кажете: „Но аз тъй чувствам!“ На чувствата си не разчитайте – от сто чувствания само едно е право, а останалите деветдесет и девет – не. И всеки ден може да проверявате, че вашите чувства ви лъжат. А интуицията е друго нещо – тя е Божествен закон, който показва какви са отношенията. Интуицията показва отношенията вярно – и нашите, и чуждите. Ето защо старайте се да развиете интуицията си.

Да няма между вас самоосъждане! Това е необходимо, за да се образува между вас известна хармония. Например аз често

вървя, замислен съм нещо, наблюдавам някоя муха, някоя мравка, и не съм обърнал някому внимание, а вие казвате: „Ето, на мен Учителя не ми обръща внимание." Аз искам да открия причините на това нещо, а вие казвате: „Минавате покрай нас, а не искате да ни обърнете внимание." Значи не трябва да мислиш за Бога, не трябва да разсъждаваш, а трябва да държиш шапката си в ръка и да поздравяваш. Хубаво е да съблюдаваме този външен етикет, да бъдем учтиви.

Бих ви дал един начин за поздрав, когато се срещате. Погледнете се с Любов 5-10 секунди в очите и се поздравете с леко навеждане на главата – а това значи: „Моята глава си е на мястото." И другият ще ти отговори със същото: „И моята глава си е на мястото." Погледът да бъде сериозен. И тогава подай му ръката си и му кажи: „Хайде, на добър ти час!" И ще си тръгнете. Щом главата ни е на мястото си, тогава и сърцето ни ще бъде на мястото си, защото Бог е Глава на Истината. В такъв случай ще се стараем да бъдем естествени. Ще кажете: „Срам ме е – как да го гледам толкова време в очите?" Не го гледай много, погледни го с Любов 10 секунди и кажи: „Братко, моята глава е на мястото си, изпращам ти половината от Любовта, която Бог ми е дал." И той ще ти каже: „Братко, и моята глава е на мястото си, изпращам ти и аз половината от Любовта, която Бог ми е дал." И на втория, и на третия ден като се срещате, все така ще се поздравявате, ще си разделяте тази Божествена Любов и хармонията ще започне.

После, старайте се да си отдавате уважение един на друг, млади и стари, защото вие не знаете кой от вас е млад и кой е стар. Някои от вас са живели по-дълго, имат по-големи опитности, те са по стари – защото човек не е това, което говори, а това, което носи и преживява. Допуснете, че аз нося със себе си една торба със злато десетина килограма и никому не казвам. Друг пък разправя: „Аз имам толкова и толкова пари", а никому нищо не дава. Аз бръкна в торбата и ти дам едно от тези златни колелца. А другият извади от торбата си книжни пари и те пита:

– Колко искаш?

– Сто лева.

– Дай полица!

Този, който е взел полицата, иска да я шконтира, осребри, а аз му давам едно златно колелце и му казвам:

– Иди сега да работиш със звонкови пари, с ефектив!

Следователно всяка наша мисъл всяко наше чувство трябва да бъде една звонкова монета и времето не трябва да се губи, а трябва да се използва.

Тази година ще ви дам по-рано начин за четене на Библията. Сега ще има общо четене за всички, а после – специално четене. Някои ще имат наряд, някои няма да имат. На всички обаче ще се дадат общи упражнения, те ще са задължителни. Само на някои от вас ще дам специални упражнения – да не се сърдите, защото някои от вас още не са готови да им дам такива упражнения. Специалните упражнения са доброволни, а общите са задължителни. Специалните упражнения не се налагат – така е и в живота: общо образование има за всички, а специално се дава само на този, който има средства да отиде в странство, за да специализира. Когато някой иска специални упражнения, ще кажа: ти нямаш средства, в странство не може да те пратят – ще чакаш, докато придобиеш средства, иначе целта няма да се постигне.

Общи упражнения

Ще четете Новия Завет по следния ред:

Софиянци ще започнат от Евангелието на Йоана.
Търновци ще започнат от Послание до римляните.
Бургазлии ще започнат от Евангелието на Матея.
Сливенци ще започнат от Евангелието на Марко.
Русенци ще започнат от Евангелието на Лука.
Варненци ще започнат от Първо послание до коринтяните.
Пловдивчани ще започнат от Второ послание до коринтяните.
Казанлъчани ще започнат от Посланието до евреите.
Старозагорци ще започнат от Посланието до галатяните.
Айтосци ще започнат от Първо послание на апостол Петър.
Ямболци ще започнат от Второ послание на апостол Петър.
Шуменци ще започнат от Посланието на апостол Яков.
Новозагорци ще започнат от Посланието на апостол Юда.
Панагюрци ще започнат от Първо послание до солуняните.
Свищовци ще започнат от Второ послание до солуняните.
Севлиевци ще започнат от Посланието до колосяните.
Габровци ще започнат от Първо послание на апостол Йоан.
Карнобатци ще започнат от Второ послание на апостол Йоан.
Еленчани ще започнат от Трето послание на апостол Йоан.
Пазарджиклии ще започнат от Посланието до ефесяните.
Белоградчани ще започнат от Първо послание към Тимотей.
Ломчани ще започнат от Второ послание към Тимотей.
Тревненци ще започнат от Посланието към Тит.
Видинци ще започнат от Откровението.
Горнооряховци ще започнат от Посланието към Филимон.
с. Гърци, Видинско, ще започнат от Посланието към филипяните.

Четенето започва от определения текст и върви последователно до края на Новия Завет. То започва още от Събора, от днес. Ще прочитате по десет стиха на ден, и то когато сте в добро разположение. Когато не сте разположени, ще прочитате само по един стих, и то или

първия, или последния, или който искате. И тогава ще си отбележите кой от тези десет стиха ви е обърнал внимание – дали първи, втори, трети, или кой и да е от десетте. Когато сте неразположени, ще четете само по един стих, понеже тогава сте на път. Щом сте неразположени – пътувате; тогава, разбира се, само по един стих ще четете. Щом сте разположени – на почивка сте, по десет стиха ще четете.

Сега определям за всички по един ден в месеца за почивка, през който ден няма да ядете – ще почивате на физическото поле, а ще работите в духовния свят. Този ден ще бъде третият петък от месеца, значи ще си почивате 12 петъци. Постът ще започва в четвъртък на обяд в 12 часа и ще свършва в петък на обяд в 12 часа. Това е почивка, закон, а не е пост. Той ще продължава от обяд до обяд. Защо? През следващата година ще ви обясня защо именно от обяд до обяд ще си почивате. Тогава Слънцето е в зенита, горе. Това, което ви давам като пост, е много малко, но ако вие спазвате закона, ще имате отлични последствия. Това е един велик закон. Ще кажете: „Е, аз колко съм постил!“ Да, но тъй не си постил. Тази почивка е както когато пътуваме лятно време през планинска местност – вървиш, вървиш, по едни време седнеш да си починеш, пийнеш малко топла вода, нахраниш се хубаво, надишаш се на чист въздух, преоблечеш се и после пак продължиш. Това е разходка, която обновява. А като пиеш студена вода, когато си изморен, връщаш се у дома си болен.

И тъй, това, което ви давам, не е пост, а почивка – това е за обновление на нервната система. И не мислете, че постите – не си туряйте наум мисълта, че постите, а че си почивате, и тогава ще видите как ще си хапнете хубаво на следващия обяд. Някои имат тази слабост: когато ще постят, наяждат се преди това много, за да издържат поста. После ги запалва за вода, та едва дочакват да се свърши поста. Не, ще ядете малко – както в четвъртък, така и в петък. Малкото е законът на благословението. Постът ще започва от третия четвъртък на месеца.

– Някои чиновници, които излизат в 1 часа от работа, кога ще ядат?

Който е чиновник, да си вземе два геврека – това му е достатъчна храна. Ще кажат за него: „Закусва си човекът, не е нещо лошо.“ Вие представлявате изключение, което се случва на 10000 един път, но не вярвам някой от вас да попадне в такова изключение. Часовникът, по който ще се ръководите, е вашето чувство, той е вашият зенит. Докато имате отлично настроение, вашият обяд идва, но щом си изгубите настроението, обедът е минал, Слънцето вече е под наклон. Това е така, защото всички хора на Земята нямат еднакви отношения към Слънцето. Обядът не става в едно и също време за всички – психически за всички хора времето е различно.

– Задължителен ли е този ред и за ония наши братя и сестри, които са поканени на събора, но не присъстват?

Да, могат и те да го изпълняват, ако желаят. Всички наши братя, независимо от това дали присъстват, или не, всички наши братя, които имат един дух с нас, по нищо не се различават от нас, няма никаква разлика и могат да изпълняват всичко, което изпълнявате и вие. А онези братя, които нямат един дух с нас, и тук да са, много не се ползват. За братството е важно всички да имат еднакви разбирания. Туй, което ни свързва, е Божественият принцип, който действа в нас, и ние искаме този принцип да действа и във всички хора. Той е, който ни свързва. Щом го има между нас, ние сме братя, ако го няма – не сме братя.

Това е най-малкото, което ви давам, но ако го изпълнявате добросъвестно, с Любов, ще имате едни от най-добрите резултати, каквито не сте виждали в живота си досега. Много малко е, но ако го изпълните от Любов към Бога, ще опитате какво нещо е това.

Специалните упражнения са достояние само за достойните ученици, които са изпълнили общите упражнения съвестно. Тези упражнения са според закона на свободата, а той е много строг. В духовния свят законът е много строг – веднъж си обещал и не си го направил, пази се да не изпаднеш пак в тази грешка. Затова не искам да ви причинявам излишни страдания – веднъж си се ангажирал с нещо, трябва да го

направиш, ако ще и Земята с главата надолу да се обърне. След тези общи упражнения ще дойдем до частните, които ще се дадат само на онези, които ще ги изпълнят добросъвестно и с добро желание. Мнозина от вас имат добро желание, но като дойде затруднение, казват: „Да се отложи засега!“ Няма никакви отлагания! За специалните упражнения няма никакви отлагания. Когато дойде Христос, Той имаше едно специално задължение, да изпие горчивата чаша, и каза: „Не може ли да ме отмине тази чаша? Не, затова дойдох!“ Отстъпиш ли, работата ти е загубена – такива са законите. Сега Господ няма да изменя законите си заради нашите разбирания. Ние сега казваме: „Господи, не можеш ли да направиш едно изключение за нас?“ Изключение може да се направи само в това, да каже: „Почакай, не го взимай сега.“

И тъй, през цялата година ще оставите да работи у вас законът на хармонията, та всички да чувствате, че у вас блика един извор, който пълни сърцата ви. А сега се срещате и си казвате: „Старозагорците не вървят добре в пътя, софиянците – също и т. н.“ Тогава кои вървят добре? Всички вървите добре, само дяволите в София, в Търново и прочие не вървят добре. Кога са вървели добре? За да ги накараме да вървят добре, трябва да ги направим слуги. Надпреварвайте се да си отдавате почитание един на друг.

И тъй, като ви срещна сега, ще ви погледна десет секунди и така ще ви поздравя. Когато ви погледна, някои си навеждат очите. Знаете ли какво означава това? Означава: „Не съм готов да служа на Господа.“ Като ви срещна, ще ви погледна десет секунди и ще ви дам половината от Божията Любов. И сега аз ви поздравявам така: давам ви половината от Любовта, която Господ ми е дал.

Една сестра ми пише писмо, в което изкарва, че всички, които са събрани тук, са вагабонти. Туй е неразбиране на закона и ние няма да се поддаваме на това. Бог е Любов и ние няма да оскверним вече името на нашия Баща за нищо.

А сега ще отидем на една сладка закуска.

21 август, неделя, 9 ч.
Ясен слънчев ден.

Слънцето май ви обича. Ще издържате Любовта му. Аз няма да ви държа дълго време.

– Всички дойдоха ли вече?

– *Има още да идват.*

– Да ги чакаме ли? Колко?

– *Пет минути.*

– Щом им давате пет минути, то е благодат. Общото решение е Божие решение.

– *Винаги ли?*

– Винаги. Когато хората изпълняват волята на един човек, те вършат престъпление, а когато един човек изпълнява волята на много хора, той върши Добро. Злото има винаги предвид една личност, а Доброто има предвид всички. Тази е разликата.

21 август, неделя, 9 ч.

Четирите съвета

Ще ви прочета 21-ва глава от Откровението.

21-та глава има връзка с 21-та година. *Израил* – всички синове на човечеството. Дванадесетте порти са за всички раси. Трите порти от изток са за жълтата раса, трите порти от север са за бялата раса, трите порти от юг са за червената раса и трите порти от запад са за черната раса.

Както виждате, мидите, които са образували тези бисери, са били много големи. Понеже сега Господ прави Ново небе, вашето старо небе ще се разруши – понеже това небе си заминава, вашето небе ще закрие и старите ви разбирания, убеждения, вярвания; всичко туй ще си замине и от него няма да остане и помен. Знаете ли в какво положение вие ще се намирате? Ще бъдете като онзи мъж, който се оженил за една красива жена, която той само прегръщал и целувал; като умряла, целувал я пак, но няма я вече, отиде си! Това не е Любов, това не е Живот – да изгубим реалността и да живеем в мечти и илюзии. Животът е най-голямото страдание – по-голямо страдание няма. Вие сте като онези пътници, които пътуват през някоя пустиня и виждат пред себе си извор; пътуват ден, два, все се приближават към извора, но той не се явява. Далечни миражи, които само се отразяват в живота ви! Често и ние имаме такива миражи – не се лъжете с тях, това е една далечна реалност, която няма нищо общо с вас. Едно малко изворче е за предпочитане пред един голям извор, който за да се достигне, трябва да се пътува 400-500 километра.

Понеже Бог строи новото у нас, Той ни казва да се пазим от тези илюзии, които ни мамят. Няма да се спирам върху илюзиите – вие имате за тях достатъчно опитности.

Понеже тази година аз наричам *юбилейна година*, трябва да разчистите сметките си – всякакво вземане-даване. Комуто каквото имате да давате, ще му го върнете и

ще кажете: „Братко, аз имам да ти давам, вземи си го.“ Пък и каквото имате да си взимате, ще си го вземете, ще кажете: „Братко, върни ми това, което си ми взел.“ Всеки да си вземе своето! Туй, което е ваше, ще минете през девет реки, но ще си го вземете. Не да хванеш брата си за гушата и да кажеш: „Братко, дай ми взетото!“ Тогава кажи: „Хвани ме и ти.“ Под *хващане за гушата* аз разбирам Любов. Нали децата така хващат? Не да го хванеш за гушата и да го разтърсиш, но по закона на Любовта ще го хванеш и ще му кажеш: „Братко, дай ми моето и аз ще ти дам твоето и ще започнем Новия живот, който настъпва.“ Всеки един от вас лично трябва да ликвидира сметките си през тази година, ако иска да се учи, да бъде ученик и да разбере Христовото учение в бъдеще. Той трябва да ликвидира сметките си. Някой ще каже: „Има време.“ Няма време! Като мине тази година – изгубвате всичко. Няма време!

И този Ерусалим, който вече слиза, това са новите тела, в които хората ще бъдат облечени. Символично казано; всеки ден ще сваляте, ще съблечате тези стари дрехи, тези дрипи. Ще гледате колкото може по-скоро да се съблечете, да се облечете в новите дрехи и душата ви тогава ще бъде в Новия Ерусалим. Докато не сме облечени, докато сме в затвор, при нас ще влизат стражари да ни бият. В затвор може ли да има блаженство – няма Любов в затворите. Ще влизат в затворите да правят ревизия, от време на време ще те пускат навън за 5-10-15 минути, за половин час. И после пак ще влезеш в затвора. Всичко там е отмерено. Това е съвременният живот – да сме затворени. Ние всички сме затворници: свещеникът, съдията, учителят, майката, бащата – всички са затворени. Който готви в кухнята, е затворен през целия ден. Учителят и той е в затвор, учениците – също. Учителят е голям затворник, а учениците – малки затворници. Учителят ги учи на новата култура. Ще вярвате в Бога – че каква вяра има в затвора! Попът проповядва, но какво има в тази проповед? Всички чакат пари – няма вяра в църквата, тя дава благословение, но иска пари. Това е лъжливо учение, това е все за пари! Лъжи са това!

Казвам: ние ще напуснем тези затвори. А вие казвате: „Като отидем в училището, ще станем учени, а като отидем в черквата, ще станем благочестиви.“ Не, в училището с един дявол ще влезеш, с десет дяволи ще излезеш. Тъй е. Едно дете като отиде на училище, ще отиде кротко, нежно, а като се върне, ще бъде с отворени очи – и майка си, и баща си ще знае да излъже, да ги окраде. „Много учен е синът ми!“ Да, знае как да окраде баща си. Това не е наука! Ще дойде свещеникът, ще освети масло, ще освети вода – ами че неговото масло не е осветено! Човек, който не може на себе си да освети масло, как ще освети на другите? Да не се лъжем – чрез нечисти средства, чрез нечисти канали, Бог не може да изпрати Своето благословение. Не се лъжете, ако един проповедник ви каже, че чрез него Бог изпраща благодатта Си. Бог всякога избира чисти средства. Когато Бог трябваше да изпрати Словото Си, Той изпрати Сина Си и чрез него изпрати благодатта Си. Някои ще се намерят да кажат, че не само чрез Христос, но и чрез тях може да дойде благодатта. Не се лъжете – те лъжат! Това е Истината. Ако някой каже, че чрез него може да говори Бог, лъже се – не може чрез тебе да говори Бог. Ти чувстваш ли своето положение като онова на Сина? Ако не го чувстваш, Бог не може чрез тебе да говори. Ти чувстваш ли, че като те постави Господ на всички страдания, ще можеш да се пожертваш и да кажеш: „Господи, да бъде Твоята Воля!“ Ако чувстваш това, Господ може да говори чрез тебе, ако не чувстваш – не може. Но да изпрати Бог чистата, святата Любов чрез тебе – това не може! Тя не може да се прекара в малки и нечисти канали. Следователно законът е верен – че винаги Новото преминава през една канализация от най-блестящи, най-чисти тръби. Когато Бог прави нещата нови, изпраща най-хубавото, затова всички ние трябва да бъдем чисти и святи. Не се плашете от чистота и святост!

И чух силен глас от Небето, който казваше: „Ето Скинията Божия с човеците, и ще се засели с тях и те ще бъдат люде Негови; и сам Бог ще бъде с тях, техен Бог.“

Значи Господ непременно трябва да дойде и да живее с нас. Съединим ли се с Него, в бъдеще няма да има вече такива бракове като сегашните. Сегашните са без Господа. Венчали се, но гледаш – Господ Го няма там. Мъжът с жена си не се разбира, с децата си – също. Няма Го Господ там. А където няма Господ, няма разбиране. Когато Господ дойде да живее между тях, жената като види мъжа си, ще го прегърне; мъжът като види жена си, ще я прегърне; децата като видят майка си и баща си, ще ги прегърнат. И ще има мир и радост навсякъде. Следователно Господ трябва да дойде да живее между нас. Ако не дойде, вие няма да ме разберете и аз няма да ви разбера. Знаете ли какво ще кажете, когато Господ не е между вас? „Е, той нека си говори!“ Но всичко, което Господ говори, не се изпълнява. И аз ще кажа: и аз говоря, за да изпълня длъжността си, но Господ Го няма между нас. И после работата куца. Защо? Защото Господ Го няма между нас. Орали сме, сели сме, но сухо било, нищо не израсло. Отидем на нивата – не е дала никакъв плод. Обаче когато дойде този жив Господ, Който е между нас, с Него всичко ще свършим, казва Писанието, и ще започне онова вътрешно растене, и всичко ще става без принуждение.

Сега вие срещате някого и казвате: „Той е учител, по закон ще го назначат – трябва да има ценз, трябва да е завършил университет.“ Имате право. Но когато дойде Господ да живее между нас, ще има само един Учител и този Учител ще живее във всички нас. И когато Той говори в когото и да е, ние ще Го слушаме, ще познаем Неговия глас. Когато този Учител говори, Неговите думи са определени, особени, Неговият глас е особен. Този Учител говори със Словото на Любовта. Знаете ли колко е силна Любовта? Когато някой човек ви каже някоя дума с Любов, как се отваря сърцето ви и вие сте готови всичко да свършите. А когато някой ви каже нещо без Любов, казвате: „Стига, стига, разбрах това, не искам да ми говориш повече!“ Когато някой ви говори с Любов, казвате: „Кажи ми още една дума.“ Любовта не говори много, тя казва една дума, но тази дума се помни с години. Тя расте, развива се, живее и принася своето благословение.

Първото нещо е да имате тази опитност. Господ е при вашите сърца, вие Го познавате. Или искате аз да ви Го покажа какъв е? Вие Го познавате, били сте много пъти при Него и сте се връщали. Понякога сте усещали Божествената тояга на познанието върху себе си. Колко пъти тя се е стоварвала върху вас! Колко пъти Той ви е учил и питал: „Познаваш ли ме?“ Познавате Го, но се намирате в едно хипнотично състояние. Дяволът ви е хипнотизирал и затова не познавате Господа. Моята цел сега е да ви разхипнотизирам и правя обратни паси. Когато искат да направят нещо с тебе, гледат те втренчено. Така и дяволът, като вълка – хване те, гледа те в очите и после те разтърси. После влиза във всичките ти удове, заема място в мозъка ти и казва: „Тъй ще направиш, иначе ще направиш.“ И ти изпълняваш неговите заповеди. Той казва: „Господ не е туй, което ти мислиш, Той е претърпял известно изменение.“

Ние сега правим обратни паси (*Учителя разтваря ръцете си встрани и духа*), като при всяко прекарване на ръцете казваме: „Това е вече закон“ и по този закон ние даваме от една страна Любовта, а от друга страна – Мъдростта. Като кажем тези думи и духнем, дяволските нишки се разкъсват, в човека става едно разтърсване и той казва: „Къде бях досега, къде бях?“ Та сега и вие ще се запитате къде сте били – били сте на дъното на ада. И тъй, всички трябва да се освободите от туй хипнотично състояние. Затова ви казвам, че трябва да работите с Любов и Мъдрост, понеже те са Божиите ръце. И ще започнете по права линия. Това аз наричам очистително дишане – ще проектираш волята в себе си и ще кажеш: „В името на Божията Любов, в която няма никаква измяна, и в името на Божията Мъдрост, и в името на Неговото Слово, тъй да бъде!“

Няма сила в света, която да устои на тази магия, на тази сила. Така ще се разтърсят всички основи на черната ложа и всички нейни сили ще се махнат. Следователно всеки от вас ще гледа да се пробуди.

Аз съм виждал някой – дойде и погледне особено. Това не е хубаво гледане. Вие, майките, как гледате вашите деца?

Колко вида гледане употребявате? Това е магнетизъм, нали?

– *Според разположението.*

Изгубили сте вие първото изкуство! Колко трябва да бъдем внимателни в каква посока изтегляме ръката си! Какво внимание се изисква! Вие може да направите и с вас някои малки опити, за да видите колко бързо се разстройват тези вибрации, понеже извън физическото си тяло човек е облечен с астралното си тяло, което е в една етерна, подвижна форма и когато той прокара ръката си по него, предизвиква там известно сътресение. Понякога като сме всред хора, от които излиза злоба, тези стрели на злоба предизвикват в нас известно неразположение. Това е, защото те са предизвикали у нас известни удари, които ние възприемаме като болка.

Първото правило, когато се приближавате към някого е: не бързайте да отидете изведнъж към него, а се спрете, вдигнете ръцете си и кажете: „В името на Божията Любов и в името на Божията Мъдрост, в която живеем и се движим, и в името на Неговото Слово, да се разпръсне всяко зло и всяко лукаво помишление!“ *(с дъхане)*

Изговорите ли това, ще забележите, че всяка зла мисъл, всички стрели и муниции на неприятеля ви, ще се разпръснат. Той предава оръжието си и казва: „Аз се предавам!“ Не направите ли това, не се ли подготвите, вие изпадате в засада. Тогава идват съмненията, терзанията, идва омразата, злобата и после казвате: „Нещо ме души.“

Сега искам учениците на Бялото Братство да ходите разумно и да употребявате това оръжие. Давам ви един закон, употребете го спрямо когото и да е – който и да е, все тъй ще постъпвате.

– *Пред него ли да направим това?*

Не, още отдалече, още като забележите неприятеля. Ние имаме право да употребяваме нашите оръжия.

Писанието казва: „Там да се въоръжите.“ Как? Ако те употребяват известни сили, ние ще употребим в противодействие други. Отдалече ще направите своето упражнение – ще погледнете нагоре и ще си направите упражнението. Който ви види, ще каже: „Този какво ли прави?“ Той няма нищо

да разбере. Това е само един начин да се фиксира вашият ум, за да противодейства. Туй упражнение може да направите и мислено, но когато участват и ръцете, въздействието е по-силно – едновременно взимат участие и нашият ум, и нашето сърце.

– Ами когато се намираме много близо до неприятеля?

Тогава ще действате отблизо, но това са изключения – един случай на 10000. Ако вашият противник дойде наблизо, това показва, че той преди вас отдалече ви е омагьосал. Ако влагате силите си, вие ще го видите по-напред. В духовния свят е тъй – който по-напред види, той печели. Белите братя са силни в това, че виждат отдалече и взимат мерки. Където черните ви видят по-напред, те печелят. Някъде може да изгубим сражението и ще отстъпим, ще поправим грешката си. Но това нищо не значи. Някъде ще спечелим сражението, но казвам, че трябва да воюваме по мъжки.

Сега всички ще се обедините и ще работите по този закон на Любовта. Ще поставите в действие закона на хармонията и той ще почне да отваря пътя ви. Във вас ще дойдат Божиите мисли.

Този свят е на Бога, ние сме Негови служители и ще работим за Него. Нищо повече. Ние няма да работим за някоя църква – нито за православна, нито за протестантска, нито за католическа. Ние ще работим за Царството Божие. Ако пък и тези църкви работят за Царството Божие – добре дошли, ние сме с тях! Но ако те не работят за Бога, аз за тях един косъм няма да дам. Един косъм от брадата ми струва повече от една такава църква. Нашето правило е да служим съзнателно на Онзи, Който ни е дал живот, Който ни е дал всичко.

Няма да допуснем някой да ни лъже, стига толкова лъжи! Ние и вие, църквите, сме служители на Господа, а това, което вие правите, това, дето искате да ни лъжете – няма да мине. Ние познаваме тези лъжи. Нали мъжът и жената, преди да се оженят, се докарват? Мъжът се докарва, че е много благороден, жената се докарва, че е много благородна, а после, като се

оженят, казват един на друг: „Не ми се докарвай, познаваме се – беше то преди, но сега вече се опознахме!“ За какво да се лъжем – сега трябва да излезе чистата истина, за да можем да се обновим, и тогава ще станем ученици на Всемирното Бяло Братство, ще станем ученици на Христа в този смисъл.

Ние сега няма да бягаме от света – няма защо. Сега светът бяга от нас – едно време ние трябваше да бягаме от света, а сега светът бяга от нас. Питат: „Да живеем ли в света, или да бягаме от света?“ Няма защо да бягаме – светът сам си заминава. Тъй че въпросът е решен. Дойде му времето, светът ни напуска. „Аз ви напускам“ – казва той. „Е, на добър час!“

На присъстващите тук ще дам някои внушения за работа през годината. Ще се изберете ония, които повече си хармонирате, понеже така не само че се намирате на едно и също поле на развитие, но и връзките ви от миналото са по-силни. Почнете да си кореспондирате помежду си. Ще развивате три вида работа: първо – работа на физическото поле, второ – работа в умствения свят и трето – работа в духовния свят. Нека излезе от вас самите един практически, а не само теоретически метод за работа, който да даде резултат. Да се съберат двама, трима или петима души, които да си разменят с писма мисли как да работят на физическото поле: да засаждат градини с плодове – ябълки, круши, зеленчуци и други. Или пък да се основат малки колонии, забавачници за деца или малки училища, като при това се разменят мисли за разните методи по преподаването. Или пък да се отворят гостилници; изобщо навсякъде да се проявава вашата инициатива. Добре е да се занимавате с малките деца – да взимате участие в техните игри с куклички. Защо не? Ако с малките деца не можете да се справите, как ще се справите с възрастните? У всекиго от вас има нещо много ценно в опитността му. Може да си създадете общ план за следващата година и всички да се ползвате от него. Както ви казах, през тази година работата ви темел не може да хване, не може да кажем, че ще направим това или онова. През тази година ще се заемете да уредите сметките си, ще отворите тефтерите си и ще кажете: „Братко, у мен има остатък от баба ти, от дядо

ти – ела да си го вземеш.“ Другият ще пише: „Братко, аз имам при теб остатък от дядо си – ще дойда да си го взема.“ Така ще си пишете и помежду ви ще започне обмяна и размяна. Тогава вашето съзнание ще почне да се разведрява и умът ви ще заработи. Нека онези от вас, които проявяват най-много инициатива, да основат нещо, та и по-младите, и по-старите да започнат всички да работят, тъй както започват в живота. Най-напред започват младите, после възрастните и най-после старите. Когато един стар човек е здрав и умен, той дори и на стари години може да започне да пише нещо хубаво, от което младите да се въодушевяват, като го четат. Ако не е здрав и умен, а боледува, той ще разправя само за своите болести, ще разправя, че няма кой да го гледа, че краката не го държат, че главата го боли.

Духовната работа пък се състои в следното: ще се съберете на групи от по 5-10-15-20-100 сестри в една група и ще се молите за някой ваш брат или сестра. Например някой ваш брат страда, ще направите молитва за него и ще му се помогне. Тази група ще наречем *Съветници на Божествените молитви*. Същото ще направят и мъжете – ще си определяте специални дни, през които ще се молите за някой брат, чиито работи не вървят добре в някое отношение. Ето един колективен метод за помагане. А сега казвате: „Нека Господ му помогне!“ Ами че когато искам да направя нещо, нали трябва моят ум, мозък, моите крака, мускули, цялото ми тяло да вземат участие? А когато искаме нещо от Господа, нали и Той ще трябва да се раздвижи? Затова и ние, като Негови удове, ще се раздвижим. Щом Господ започне да работи, то крак ли си, нокът ли си, ръка ли си, или каквото и да си, ще заемеш своето място и ще работиш; друг не може да заеме твоето място. Ще кажеш: „Че аз ли съм определен за тази работа?“ Да, ти си определен. Ще си кажете: „Господи, ние можем да изпълним Твоята Воля.“ Божият Дух ще ни даде известни внушения.

Много ще се радвам, ако от вас могат да излязат някои хубави работи. Ако аз ви дам някои работи, както съм ви давал досега, наблюдавал съм ви, погледнете ги, пък си

кажете: „Близо до ума е, хубава идея е, но дали може да се изпълни? Хайде да оставим това за друг път.“ А детето като излезе от вас, като се роди, майката повече му се радва и по-лесно го отглежда. Чуждото дете си е чуждо, а когато е твое, ще се ангажираш с него. Сега искам всеки от вас да се ангажира с нещо, да роди по нещо.

И тъй, ще си образувате три съвета от по сто съветници – Съвет на физическия труд, Съвет на духовния живот и Съвет на просветата. Така ще разграничите кои работи влизат в Съвета на просветата, кои в Съвета на духовния живот и кои в кръга на физическия труд. Последният е най-важният. Не се самозаблуждавайте, а започнете да работите. Законът на сегашното ви развитие изисква да се започне от физическия съвет – да се започне с материалното, а не с духовното. Това се налага. Апостол Павел казва: „Първо с видимото, а после с невидимото.“ Първо ще уредим всички работи, които са близо до нас – физическите. А щом можем тях да уредим, по същия закон на развитие ще можем да уредим и духовните; щом уредим духовните, ще уредим и просветителните. Ние ще започнем с физическите работи. Ако има някоя сестра, която се безпокои за своята прехрана, тя не може да служи на Господа, не може да бъде духовна. За да бъде човек духовен, не трябва да се страхува. А ако е духовен и се страхува, той не е голям герой. Можеш ли да се молиш на Господа, когато те бият? Такива хора са малцина. Вземете малкото дете – като го бие майка му, то казва: „Моля ти се, мамо, не ме бий!“

Първото ви задължение е да се постараете да оправите работите си на физическото поле. Ще създадете работа за всички – ако някоя от сестрите няма работа, ще Ѝ създадете! Не считайте между вас за унижение това, че някоя сестра е бедна, та се срамува да работи и да очаква подаяние. Ние ще вършим всичко от Любов. Някоя сестра е бедна, ще отиде при друга сестра, която е състоятелна, и ще Ѝ каже: „Сестро, ще дойда днес от Любов да ти опера.“ А другата ще отговори: „Сестро, и аз от Любов ще ти помогна.“ От Любов ще ти опере дрехите и ти от Любов ще отвориш кесията си. А сега ще дойде при тебе, ще започне: „Бедна съм, мъжът ми

това-онова“ – оплаква се. Такова учение у нас няма, то е от лукаваго. Някой мой брат е беден, няма работа – ще отиде у брата си: „Братко, дай да ти помогна в дюкяна!“ А другият като си затваря дюкяна вечерта, казва: „Братко, аз от Любов ще ти дам нещо от това, което съм припечелил.“ По този начин ще се стараем да приложим на практика Христовото учение. Малко ще се поизпотите, но ако го приложите по този начин, Господ ще каже: „Понеже вие осветявате Моето Име, Аз ще ви благословя, Аз ще тръгна с вас.“ И тогава няма да има жена, чийто мъж да е лош, няма да има мъж, чиято жена да не е замесила тестото за хляба си, да не е изпрала дрехите си – и всичко ще върви добре и ще се благославя.

Ние сега трябва да уредим работите си, трябва да работим за себе си по Бога. Не само един ще работи, а всички ще започнете, и то дотолкова всеки, доколкото съзнанието в него е пробудено; и не насила, всеки един от нас ще работи съзнателно, от Любов. Всеки от нас ще отвори съзнателно касията си и от Любов ще помогне на брат си, ще каже: „Братко, позволи ми от Любов да го направя.“ „Добре, и аз от Любов ще го приема, а без Любов не го вземам.“ Това е правилото, което аз ви давам. Приложете го, пък и вашият ум ще създаде нещо. Туй правило ще създаде малки правилца и като ги приложите в живота, ще се създаде много нещо. Когато се съберем през следващата година, вие ще ми разправите за някои неща, които и мене ще радват.

Освен тези три съвета, ще изберете още сто души за тъй наречения *Съвет на помирителите*, който да разглежда всички недоразумения, които се пораждат в градовете. И когато се вдигне някой малък скандал за първи и последен път, тези сто души ще се съберат на съвет и ще уредят въпроса. Тогава всички ще вдигнат ръката си и ще кажат: „В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и със силата на Неговото Слово да изчезнат всички дяволски работи“ (духа се) – и всичко ще се оправи.

И тъй, ще имате четири съвета: *Съвет на физическия труд, Съвет за духовния живот, Съвет за просветата, Съвет на примирителите.*

Всеки съвет ще се състои от по сто души, смесени ще бъдат, мъже и жени. Всеки град може също да си направи отделно подобно нещо в миниатюр, но тези съвети ще бъдат свързани. И тъй от вас ще има четиристотин чиновници, но без заплата, без портфейл.

Още днес след обяд, към три часа, ще се съберете и ще си изберете тези четири съвета, за да започнат веднага работа. От стоте души половината ще бъдат мъже и половината – жени. И младите ще влизат вътре – младите момци и моми да бъдат от 21 години нагоре. Те ще бъдат в запас, в резерва. Ще заместват старите, когато те водят сражението. Старите ще поставите най-напред, а младите отзад, понеже старите са калени. Когато младите видят едно-две сражения, ще дойде ред и на тях – те вече са герои.

– *Как ще стане изборът?*

Сами ще го измислите – това вие знаете по-добре. Съберете се, направете нещо и ми кажете след това какво сте направили. Аз ще се съглася с вас и каквото направите, ще го турим в действие. А през следващата година, ако има нещо, ще го изправим.

И тъй, ще обмените сериозно мисли. Не мислете, че тази работа е много трудна. Не е трудна, тя е добро забавление. Сега никой няма да остане хатър. Като влязат по сто души, все ще свършат някаква работа. През годината ще си пишете. Ще имаме съвет, който да внася хармония и ще работим през цялата година за създаване на тази Божествена хармония, ще бъдем искрени спрямо себе си, спрямо ближните си и спрямо Бога. И тогава ще дойдат по-големи благословения, по-големи прояви. Може между нас да се появят хора с по-големи способности, с по-отворени очи, музиканти, поети, с дарби в изкуствата, ще се застъпят всички отрасли, всичко, което е Божествено.

Искам всички недоразумения, които са съществували досега, постепенно да се загладят. Няма защо да се спъваме под старото Небе и старата Земя, които си заминават. Като останете сами, вие ще бъдете герои. Ако искате, заемете се още сега да направите този избор. За да не ви стеснявам, аз

ще ви оставя за един час сами, да си уредите работата. Е, как мислите да постъпите?

Всеки съвет ще избере между вас си по десет души, които ще бъдат постоянното присъствие, за да може работата да върви по-бързо. Когато се наложи, ще изпратите десетте като изпълнителен комитет. Онези, които ще влязат в Съвета за физическия труд, ще трябва да имат здрави мускули и воля. Онези от Примирителния съвет ще трябва да бъдат със съдийски познания и сами да са примирени; ония от Духовния съвет ще трябва да имат сърца повече развити, а ония от Просветния съвет трябва да са с по-развит ум. Примирителните са хора на милосърдието.

(*По жребий бяха избрани 400 души за четирите съвета.*)

21 август, неделя, 17 ч.

Определяне работата на четирите съвета

Нека направим сега една тайна молитва. Ще ви прочета няколко стиха от шеста глава на Посланието към галатяните от 6-и до 10-и стих.

Какъв е великият закон? Не можеш да любиш този, който нито те люби, нито те мрази. Това са двете условия: за да можеш да любиш някого, той трябва или да те люби, или да те мрази – едно от двете. Но ако той няма едно от двете разположения към теб, Любовта не може да се прояви. Само че онзи, който с омразата си предизвиква твоята Любов, той съжалява, че ти е дал повече масло. Той съзнава, че е усилил твоето гориво – Любовта; съжалява, че е допуснал да се увеличи в тебе Любовта.

И тъй, Господ ни люби по две причини. Засега ни люби, защото грешим. А грешното е временно заблуждение на човешката душа, която се отклонява от пътя на Любовта. Ние мислим, че има и друг път, по който Любовта може да се прояви, но след като завършим еволюцията си, ще видим, че има само един път на Любовта, един начин за проявяването Ѝ.

Сега нека се върнем към практичната страна, т.е. към реалната страна, която е съществена за нас. Ние искаме да се организираме, за да работим. Организациите могат да бъдат механически – когато между части им няма тясна вътрешна връзка. Връзката може да бъде и органическа, т.е. вътрешна; но ако в тази вътрешна, органическа връзка няма съзнание, т.е. няма разбиране между частите, също не се постига целта.

Какъв е великият закон вътре в Природата? Тези, които започват с механическия начин на организиране, се увеличават отвън, а тези, които започват с органическия начин, се увеличават отвътре.

И тъй, ако ние сега придобиваме познания само отвън, от опитностите на другите хора, имаме механическо организиране – добиваме знания отвън, без да имаме онова вътрешно знание, което имат растенията – да се организират отвътре и растат. След нашата смърт това външно знание се разкапва – това е причината, задето някой виден философ, който е писал много книги, след смъртта си отново да се прероди като един прост човек. И тъй, знание, което ние придобиваме отвън, чрез хората, лесно може да се заличи, а онова знание, което е добито чрез великия опит на Любовта, никоя сила не може да заличи. Следователно истинско знание може да се придобие чрез правия път на Любовта. Това е закон.

За да любим човека, трябва да го познаваме, да умеем да разкрием неговата душа, неговото минало и бъдеще и тогава непременно ще го обикнем. За да почитаме някого, трябва да го любим. Няма ли у нас тази Любов, ние сме чужди един на друг. А за да познаем Бога, трябва да Го любим. Няма да се спирам на това как ще познаем Бога. Ще Го намерим. Бога можем да почнем да любим тъй, както можем да любим един човек. Така че Любовта е качество на човешката душа, а не на човешкия ум.

За това организиране, за което говорим, питате: „Ами как ще се организираме?“ Не мислете, че туй организиране ние сега го създаваме, то е вложено в нас. И малките спорове, които могат да причинят неразбирания, са като онези старини, които се срещат при разкопките. Като намерят някои такива старини, заливат с разни киселини, за да ги изчистят от прахоляка, но при това чистене те измиват и надписа, а всъщност ценното е написаното.

Ние самите трябва да бъдем майстори, че когато чистим, да не изтрием и първоначално написаното. Сега всеки от вас е роден за известна деятелност. Всички не сте родени за една и съща дейност. Това е факт: всички онези от вас, които имат ниски чела, не са определени за някоя философска дейност, те не са за умствен труд. Ако на тях им дойде мисълта да станат писатели, ще си губят напразно времето. Те са за практическа

работа. А в сегашния живот ще подготвят условията за бъдещия си живот. Това съм проверил. Вследствие на това онези, челата на които са ниски, а мислят, че имат ум, се лъжат. Те имат ум, но в астралния свят, а във физическия свят нямат условия той да се прояви. Ако цигулката им има само една струна, какво ще правят? На една струна може ли да се свири? Или ако цигулката им има само струните *ми* и *сол*, може ли да се свири? Значи тяхната цигулката трябва да е пълна, да има всички струни и свирачите да разбират законите.

Някои от вас искат да бъдат много активни, но не могат. Защо? Тяхната глава отзад е много сплескана. Човек, който иска да бъде деятелен, трябва да има широка глава отзад. Човек, който има сплескана глава отзад, като му дадат да направи нещо, оставя все работата си недовършена. Все ще намери една или друга причина за това. А онзи, който има широка глава отзад, все ще намери време да довърши работата си. Така и някои от нас, като ги турят на работа – няма ги. Затова трябва да определим мястото на всекиго от нас – кой за какво е. Който е роден за духовна работа – да бъде духовен. А какъв ще бъде в бъдеще – това е друг въпрос. Някой е роден за музикант и като такъв той има цена, а друг някой не е роден за музикант и цял живот да прекара като музикант, няма да направи нищо. И той ще научи нещо, както роденият за това. Тъй щото всички ние сме родени за нещо. И ако се заемем за това, за което Господ ни е турил, ще направим нещо, но ние казваме: „Аз ще коригирам плана на Бога.“ И цял живот коригираме Господа. Най-после казваме: „Нищо не можах да постигна!“ През следващия си живот пак коригираме Господа: „В нищо не можах да сполуча!“

И друго: за да познаете дали вашият ум е в състояние да се прояви, дайте му по-усилена работа. Ако за три години успеете да повдигнете челото си, да стане с два милиметра по-високо, може да постигнете нещо. Но ако след три години вашето чело не е претърпяло никакво изменение, не си губете времето в разни философии.

Така че и според интензивността на волята, трябва да бъдем в състояние да изменим челото си, формата на главата, носа и да моделираме лицето си като един художник. Причината за неуспеха ни в това е, че когато говорим за себе си, ние имаме по-високо мнение, отколкото сме, а другите имат за нас по-лошо мнение, отколкото сме. И там е цялата ни грешка. Така ние се намираме между две крайности, затова трябва да съберем тези две величини и да ги разделим на две. От това, което мислим за себе си, да смъкнем 50% и от това, което мислят хората за нас да смъкнем пак 50%. Останалото – това си ти.

Сега трябва да се постараем да създадем между нас една благоприятна атмосфера за всички прояви, но не и амбиции. Защото забелязвам, че у вас се развиват повече личните чувства, тези отзад на главата, т.е. вие имате разположението на петела, на пауна – само пъстрите му пера – тр–тр-тр. Той казва: „Я вижте какво съм направил!“ Е, хубаво, тази пъстра опашка е от милиони години. А сега какво си направил? Като си изкаже гласа, ще видите, че той не е нищо. Като се изкачи на плета, петелът извиква: „Кукуригу!“ После пак слиза долу. На другия ден пак се качи: „Кукуригу!“ Ден след ден прави все това, а какво иска да каже с това кукуригу? Веднъж кукуригу, втори път кукуригу, трети път кукуригу, хиляди пъти кукуригу. Какво иска да каже той? Наблюдавайте това кукуригу на петела. Когато започват да пеят първи петли, на човек му става леко на душата, като че ли се е освободил от някаква напаст. А като влезеш в селото и чуеш лая на кучетата, побива те страх. Лаят на кучетата подразбира, че има някаква опасност, а пеенето на петела подразбира, че няма никаква опасност, че нещо хубаво се крие. Е, добре, ако на моя праг дойде един петел и извика „кукуригу“, дойде втори – изкукурига, три, десет, петнадесет петли изкукуригат, какво впечатление ще произведат те? Първият петел ще произведе приятно впечатление, от втория туй впечатление ще започне да отслабва, докато най-накрая последният петел вече ще ви направи неприятно впечатление и ще искате да го изпъдите. Същото вършим и ние. Този петел докарва големи беди.

Дойде един петел, каже: „Кукуригу“ – представя един план за работа. Дойде втори петел – пак „кукуригу“, представя друг план. Първият план е хубав; вторият план казва: „Тази работа е тъй, но хайде да я напуснем.“

Сега да се върнем към основната мисъл. В сегашното ви състояние Бог ви е вложил какво трябва да вършите, той ви е свързал с известни хора и вие трябва да ги намерите, вие ще ги почувствувате и с тях ще трябва да работите. Тези двама, трима и повече души ще дойдат с други и ще заработите заедно. Така се обединяват хората, домовете, така се обединява цялото човечество. По същия закон се оранизират мравките и пчелите. Всяка една мравка си знае предназначението. Кой организира мравките, кой организира пчелите? Работата върви по един механичен начин. А ние, които се бъркаме тук-там, мислим, че сме създадени по друг начин. Не, и ние сме организирани като тях, само че се отдалечаваме. Това блъскане, това греховно състояние, ни е отдалечило от правия път на развитие.

Всеки метод е полезен, защото щом приложите един метод, той ще ви разкрие къде са неговите слаби страни. Ще приложите втори метод – и той ще ви разкрие слабите си страни. И като приложите този метод ден, два, три, вие сами ще си намерите грешките и ще ги коригирате. Тези грешки се проявяват естествено. Не мислете, че всяка работа ще бъде съвършена. Ще има редица пропуски, но с течение на времето, ако се уповавате на Божествения закон и на Божията Мъдрост, която работи, съществата, които са заинтересовани, ще помогнат да се организираме. Та сега ще започнем с организацията, която ще изпробваме. Нали по сто души ще бъдете в група? Питам: как ще започнете сега първата си работа? Тези съветници на труда как ще започнат работата? А съветниците на духовния живот с какво ще започнат? Виждали ли сте как някои опитни музиканти, като вземат нотите, посвирват по нещо оттук-оттам, но щом дойде някой виртуоз, без ноти започва отначало и изсвирва цялото парче. Разбира се, вие още не сте виртуози, но ще отворите нотите и ще заучите парчето добре да го свирите. Аз се надявам, че

ще го заучите. Това ще бъде за вас един импулс да събудите способностите, които имате, и един на друг ще придадете от вашите енергии, които ще се кръстосват.

Има някои, у които природният ум е силно развит, затова те ще предадат част от своята енергия на други, у които природният ум и способностите са слабо развити. Ще има предаване на енергии у всички ви и тогава ще започне едно вътрешно брожение. Които са много енергични, ще предадат от енергията си на ония, които са по-малко енергични, така ще почне обмяна на енергиите ви. Но ако не разбирате закона, ще си въздействате един на друг по контраст и тези енергии ще се неутрализират. Как се създават тези енергии? У вас може да се зароди желание кой да бъде пръв. Трябва да избягвате тази погрешка, иначе ще заприличате на онези 12 красиви дами в един град, които били избрани да посрещат един цар, но с условие най-красивата от тях да подаде букета на царя. Въпросът за това коя е най-красива щяло да се реши с болшинство, с гласуване. Всички гласували и като прегледали бюлетините, виждат дванадесет бюлетини с различни имена – всяка гласувала за себе си. Ако всеки гласува за себе си, тогава няма да има кандидат, който да са избере измежду всички. Ако подаваме бюлетина всеки за себе си, няма да можем да свършим Божията работа. А това, казано на прост език, значи, че всеки трябва да си пробие сам път. Пътят, в който Бог те е поставил, няма да го напускаш! Всеки от вас ще си върви по своя път и няма да се клатушка нито наляво, нито надясно. Може да се ползвате от опитностите на другите, но от пътя, в който Бог ви е поставил, няма да се отклонявате. Това е желанието на всички нас – на всички, които са посветени. Нито да ви спъват, нито вие да спъвате. А всеки от вас, като види брата си, че се е спънал, да му посочи пътя и да му каже: „Този е пътят“ и да го насърчи.

Аз ще спра дотук и бих желал, ако има някои важни въпроси, нека който иска от вас да се изкаже конкретно за пет-десет минути. Да даде ясно някоя идея или да си каже мнението. Но не да дава мнение, че мисли тъй или иначе, но ако в него има някоя основна, Божествена идея, която да

произтича от Духа, която Духът да му говори, тогава нека се изкаже.

– Как да познаем кога Духът ни говори, защото много пъти се съмняваме? Как може да узнаем кой път е за нас?

Допуснете, че аз съм беден човек. Отивам при един господин и искам да ми даде работа. Не ми дава. Отивам при някой мой приятел, а той ми казва: „Почакай!“ Но представете си, че аз имам дарбата да правя оси на колелета. Хубави коли мога да правя. Гледам – счупила се някого колата; първата ми работа е да му предложа да поправя колата. Той ме препоръчва на втори, на трети и ето – пробивам си път. Този ще ми даде нещо, онзи ще ми даде нещо. И тяхната кола е направена, и моята кола е направена.

Да допуснем сега следното противоречие. Да речем, аз съм завършил известен университет, завършил съм финанси, но за мене няма подходящо място и трябва да чакам една-две години, докато се освободи някое. И казвам: аз съм завършил финанси и не отивам да правя коли, макар че зная този занаят. Отивам по кафенетата, пуша цигара след цигара .... пуф, пуф. Питам: какъв смисъл има в това? Вместо да казва „пуф – пуф“, да вземе теслата, че „трак – трак“ с нея. Нали е по-умно?

Да вземем и други примери: завършил си пчеларство и имаш дарбата да се занимаваш с пчели. Захвани се с пчеларството. Имаш вътрешна дарба за земеделие. Прояви своята дейност в това отношение! Може да срещнеш мъчнотии, но ако вървиш против своето предназначение, ще срещнеш други мъчнотии. Първите затруднения ще преодолееш по-лесно и докато се подобри кармата ти, ще намериш добри приятели.

Сега някои от вас се намират при благоприятни условия, други – при по-неблагоприятни. Някои от вас ще се борят повече, но ние ще им помогнем да надвият. Няма да им върви по мед и масло, но ние ще проявим своята дейност, своя ум, своето сърце и своята воля. Да кажем, някоя сестра е шивачка, бедна е. Иска да работи за Господа. Ще тръгне, ще влезе в някой град, ще пита: „Имате ли работа.“ Ще работи

на едно, на друго място и ще си пробие път. Но ако тя мисли, че ще може да мине по по-лек път, значи че не е достойна за духовна култура, това не е правият път. Така в дадения момент това е едно оръжие, което Бог ти е дал. То е свещено и то ще те избави от известни изкушения.

Та сега ние – и по-младите, и по-старите, ще се върнем да развием колкото можем дарбите си.

Най-първо в плана на работата, заемете се да си направите на физическото поле братски градини. Всеки град да си има братска градина: плодна градина, зеленчукова градина от 5-20-30 декара – колкото имате. Онези от вас, които нямат какво да правят, нека отидат там да работят, да вложат труда си, а от това, което излиза, да се ползват онези братя, които имат по-малко. Нали е практично празното време да се използва. Някои от вас може да се заемат да отворите столарска работилница в някой град. Заемете се да правите маси, каци, приложете през свободното си време изкуството, което владеете, и каквото придобиете, ще може да го продавате. Поставете в действие всички занаяти, които владеете. Някой е педагог – нека събере 5-10-15-20 малки деца, да открие едно педагогическо училище, една забавачница и да започне да ги занимава. Някои от вас пък да се съберат по двама-трима души и да превеждат книги – ето една културна работа. Някои да образуват класове, кръжоци за четене на книги, съчинения на видни писатели, на учени хора. Други, с музикални способности, нека образуват оркестри от цигулки, кларинети и пр. И когато се съберем, винаги да има между нас голямо разнообразие – да знаем и да работим, и да пишем, и да пеем, и да свирим, и да четем, всичко да можем. Господ иска да знаем от всичко по малко, та да кажат другите, че тези хора знаят всичко. А сега, като се съберем, всички искаме да бъдем духовни хора – особено тези, които имат повече опитности. В какво се състоят опитностите? Опитностите се състоят в следното: ако ви заведа в някоя планинска местност, ще имате опитност. Но ако аз имам само някои снимки и ви ги покажа, какво ще се ползвате от тях? Вие ще имате само едни умствени представи. Ако

ви заведа в една планинска местност, вие ще възприемете магнетичното влияние на тази местност, ще дишате чистия Ă въздух, ще пиете свежата и чистата Ă вода, ще вкусите от всичките блага на тази местност. Следователно, за да ви заведа в духовния свят, няма да ви изнеса книга, в която е описан духовният живот, и от нея да го разглеждате, а ще ви кажа: „Елате с мен!“ Един ден, ако отидем на екскурзия в духовния свят, ще си отрежете големи пръчки и ще ви кажа: „Вземете си по една тояга и да тръгнем за духовния свят.“ Този духовен свят ще намерим в някоя планинска местност. Вие мислите, че той е на някое особено място.

Там, където бях през това лято, намерихме един Рай „страдрадосткия Рай“ го наричам аз. Всяко място, което може да произведе във вашия ум най-красивите мисли, най-красивите чувства и да измени в известно отношение вашия живот, е Рай. Ще кажете: „Такова място не сме виждали.“ Това е част от Рая – един кът от Рая. Като отидеш на друго място, ще намериш друг кът от Рая. Този Божествен рай е пръснат по цялото земно кълбо.

За да се познавате, употребете следния метод. Събирате се двама души на едно място, ти разправяш на другаря си нещо, но той не се интересува от това, което му разправяш. Причината за това не е, че този брат не иска да те слуша, а че у него са развити едни способности, а у тебе – други. Ти му говориш за музика, за изкуство, а той си мисли за дръвчетата, за кравиците си, за масълцето, да има къща, градина и прочее. Ти му говориш за музика, а той си мисли за своите крави. Тогава той започва да ти говори: разправя ти за кравите си, въодушевява се и се чуди защо ти не се интересуваш. И двамата сте прави. Той се интересува за едното, а ти – за другото. Тогава този, който е умен, ще си каже: „За да ме разбере този брат, аз трябва да сляза там, където е той.“ Или той трябва да се качи при теб. И тъй правят младите. Когато двама млади се обичат, момъкът, като музикант, говори за музика, защото има музикално чувство, а момата по интуиция се нагажда към него, показва, че се интересува от музиката, докарва се. Той казва: „А, намерих я!“ Но след

като се оженят, той вижда, че тя няма никакъв интерес към музиката. „Ама че си будала – казва тя, – докато се оженя, се интересувах, но сега между нас не трябва да е вече така.“

Аз виждам, че някои от вас могат да разсъждават като философи, а други – не. Някои от вас са активни на физическото поле и могат да свършат грамадна, отлична работа, а други не са активни – не могат да свършат толкова много работа. Та всички тези енергии, които имаме, ще ги оставим да действат по Божествен път. Няма да изменяме Божествения път по никакъв начин.

Ония от вас, които са в Просветителния отдел, нека разменят мисли по това какви книги да издадете, какви книги да се препоръчват за четене. И някои от вас, които могат, нека прочетат тези книги. Ще се постараем да разпределим този труд, за да станем по-интелигентни, защото тъй, както сега вървим, не сме интелигентни. Хората от външния свят са по-интелигентни от нас.

Имайте предвид, че Христос казва: „Синовете на този век са по-умни от синовете на Виделината.“ Някои от нас трябва дълго да страдаме, докато се научим на правия Божествен път.

Сега има и друга опасност. Ония наши духовни братя, които се занимават с физическа работа, не трябва да ги оставяме да се погълне всичката им енергия само от физическото, а да заговори в тях и духовното. Един човек на физическия труд, който не е изразходвал своята физическа енергия, и влиза в духовния свят тъй неподготвен, той ще произведе цяла анархия. Вие ще проучвате този въпрос. Всяка група от стоте души ще избере по десет души помежду си от най-умните.

Тази сутрин, когато теглихте жребий, направихте една погрешка. Тази погрешка се състои в следното: когато един от апостолите стана изменник и предател на Христа, изгуби своето апостолство. Апостолите се събраха, теглиха жребий кой да го замести и избраха Матий. А след туй Господ имаше и други кандидати. Апостолите си избраха кандидата Матий, а Господ избра Павел. Кой от двамата свърши по-

голяма работа? Павел. Щом имате две мнения и теглите чопа, 50% е вярно. Жребият не може да разреши въпроса. Така и вие сега ще хвърляте жребий, за да разрешите една мъчнотия, но тя 50% ще е разрешена. Тогава мислите ли, че в тегленето на жребий всички са попаднали на мястото си? Значи работата, която вие сами можехте да направите, вие я възложихте на Господа и ето, Той пак я разреши. Физическият човек пита: „Дали трябва да работя на лозето или да стана чиновник?“ Въпросът е решен – мотиката. Там е неговото призвание. Тя ще свърши чудеса. Ако има умствено надарен син, не му трябва мотика, а умствено поле – там да работи.

– Може ли да стават разместванията от една група в друга?

Може да стане разместване на някои от една група в друга, т.е. преливане. След като се наместите, които са останали отвън, те ще бъдат в запас. Вие ще им кажете: „Ти не може ли да дойдеш на моето място, а аз да остана в запас?“ В тези стоте души ще вземете всички участие, ще започнете да мислите как да се създаде на всички работа. Ето един разумен начин за създаване на работа! Когато някой се намира в един път на изкушение, да му се създаде работа, за да се избави от това изкушение и да може да добие поне своята прехрана.

– Понеже пчелите живеят най-хармоничен живот, а ние се готвим за такъв, не е ли добре да започнем с пчелите и да се заемем с проучването на техния живот?

Когато турите на пчелите една изкуствена пита, те не я изхвърлят, а тук-там само я поправят. Така и ние – няма да изхвърляме изкуствената пита, а ще я оправим само тук-таме. Някои приятели имат вече наченки – заели са се с пчеларство. Някои опити са били сполучливи, а някои са излезли несполучливи. Не се обезсърчавайте! Всяка работа трябва да започне с малкото.

Ако някои от вас искат да изкажат мнението си върху някои неизяснени въпроси, нека се изкажат. Говорете върху въпроси за саморазвитието, за самообразованието, а празното си време искам да посветите на външна деятелност. Говоря

за празното време, защото то трябва разумно да се използва за нашето душевно развитие и облагородяване. Това трябва да бъде първото нещо, целта на вашата работа.

– *Каква работа ще има четвъртата група?*

Тя има най-голяма работа – примирителната. Например две сестри се скарали – примирителите ще проучат основните причини защо и за какво са скарани, и то не да решат кой е виновен, а да търсят причините. Тази деятелност е важна не само за вас, а и за външните хора. Ще дадем един малък модел, да покажем как трябва да се работи. В някой град може да направите следния опит за работа: съберете се две-три семейства за една година, поне заедно да се храните, без да си туряте някакви ограничения, да видим как ще направите опита. При задружното ядене ще съкратите бюджета си. Ние имахме такъв опит на нашия курорт. Бяхме двадесет души, които, ако се хранехме сами, поотделно, щяхме да плащаме скъпо, а така, задружно, ни излезе по 16 лева дневно на човек. И при това ще се научите да ядете само необходимото. Едно или две ястия са достатъчни. Тогава и жените ще се освободят от излишен труд. После да се научат сестрите да имат една обща пералня, да перат задружно и да имат една обща кухня. Направете един опит – туй не е наложително, но така ще видите какви ще бъдат практическите резултати. А сега една жена ~изждивява целия ден в къщи за работа и трудът Ѝ е разпръснат. При отделно пране например се изгарят повече дърва, изхабява се повече сапун и разноските са по-големи. Приложете това където може, където условията позволяват. Първия път опитите може да са несполучливи, може да дадат обратни резултати.

– *За да има успех при такова задружно живеене, не трябва ли да има надпревара в работата?*

Трябва да има, но с Любов.

Коя е прицелната точка на майката? Детето. Докато има дете отвън, тя може да работи. Коя е прицелната точка на учителя? Учениците. Учителят работи, докато има ученици. Щом изгуби учениците си, той престава да работи. Навсякъде трябва да има един стимул отвън.

– Възможна ли е съвместна работа на тези групи, щом в тях има хора от различни градове?

На първо време ще си кореспондират. Например някои братя от София ще ангажират някое място и ще започнат да го обработват. Сега русенци правят такъв опит, но не са свършили още работата си, не са видели още своя резултат. Айтосци също правят опити – всички работят.

Щом в една работа се внесат дребнавости, тя се разваля, а това може да се направи от всеки, бил той мъж или жена, щом си служи с дребнавостите.

Пазете следната идея: като започнете тези опити, ако мислите да се осигурите материално с тях, хич не се залавяйте. Тия малки опити не са места за осигуряване. Ако някой има свободно време, да се заеме с тези опити. Да допуснем сега, че няколко млади братя образуват една малка комуна, искат да живеят един идеален живот. Сега защо ги обвиняват? Влизат те в тази комуна и заработват. След време някоя сестра се обърнала към Бога и казва: „И аз искам да работя“, и влиза вътре. Влюбва се в едного от братята и иска да се жени. Хубаво, това не е лошо. Оженват се, после имат деца. И сега, за да осигури децата си, тя ще изпъди всички други членове на комуната. И затова аз не казвам като вас, че жените развалят всичко, но жените взимат всичко. И обратното е вярно. Например пет-шест сестри решили да заживеят един комунистически живот. Един брат иска да влезе да работи с тях. Влюбва се в една от сестрите, иска да се ожени. Оженват се и изпъждат другите сестри. Тези неща не са лоши, хората трябва да се женят, но когато влезем да работим по Бога, трябва да поставим всички неща на тяхното място. Въпросът не е да се женим или не, да имаме ли деца или не, въпросът е да живеем един разумен, Божествен Живот.

Най-после да се опитаме да направим една идеална комуна. Цялото братство ще вземем някои общи места и в течение на годината братя и сестри от всички градове ще отиваме на тези места да работим.

– Ще бъдат ли съгласни всички братя и сестри да работят на общото лозе?

Мъчно се уреждат работите на физическото поле. Този е един от мъчните въпроси. Сега тази работа трябва да се подеме от млади и стари, от всички, та ще видим и добрите, и лошите страни, и това ще бъде един опит за вас. В тази работа искам да ангажирате само празното си време, когато нямате с какво друго да се занимавате. И свищовци правят опити, а сливенци и софиянци проектират и те да правят опити.

Някои братя и сестри изказаха различни мнения за предстоящата работа на четирите отдела и образуване на комуните. Всички наблягаха на мисълта, че тази работа ще бъде успешна, ако между нас има Любов и готовност за самопожертване. Изказа се желание да се поправи грешката, сторена при избора по жребий, но у всички се забелязваше желанието Учителя да ни посочи определена работа за групите.

Тези четири групи са една задача, която трябва правилно да разрешите. Като казвате, че изборът трябва да се анулира, това не значи, че когато направите борч, трябва да го анулирате, и като се подпишете, назад да си върнете подписа. Каквото е станало – станало. Ние не считаме, че това е една грешка. Това не е грешка, то е един опит, който вие сега правите. И този опит ще се поправи. Всичко ще се поправи, ще дойде до своя естествен ред. Всички онези, които са избрани, ще влязат в ролите си. Най-първо вие не сте разбрали какво значи да влизате в Трудовия съвет. Вие се уплашихте – мислите, че ще вземете мотиките, за да работите. Идеята съвсем не е тази – да вземете мотиката. Ние само искаме да използваме свободното време и да не оставаме празни, та да влизаме в грях. То може да бъде един ден от седмицата или месеца, но по закона на Любовта. И един ден да употребим – ние сме сполучили. Сега влязохте вече, впрегнахте се. С труда си вие ще създадете една вълна за работа. Въодушевите се, но после веднага отстъпвате и казвате: „Не съм за работа.“ Онези, които са влезли, започват вече да съжаляват, че са влезли, а онези, които не са влезли, съжаляват, че не са влезли.

Вие имате четири групи и аз ще избера сто души, защото имам запас, имам право да избера сто души. Всички ще влязат на работа и никой няма да остане празен.

Не се смущавайте, че опитът ви е излязъл несполучлив. Всеки първи опит е несполучлив, всякога е така. Знаете ли колко несполучливи опити е правил Господ? Ами че Той направи първия човек по свой образ и подобие, тури го в Рая, но опитът излезе несполучлив. Христос дойде, и Той направи втори опит. И този опит излезе несполучлив. Защо? Защото като остави работата на Своите избраници, те я развалиха и Той трябва пак да дойде пак да я поправи. И още опити има да се правят. Господ изпъди Адам и Ева от Рая и после слезе на Земята да учи хората, че не трябва да се бият. Сега хората се мъчат да разрешат теоретически кое учение е по-право.

Всякога трябва да се знае, че първият опит е несполучлив, не че не е сполучлив, но че е подготовка за втори опит. Вие не се обезсърчавайте, защото ако разсъждаваме тъй, всинца ще започнем да попадаме в едно замаяно състояние, ще започнем да усещаме тягост в главите си.

22 август, понеделник, 5 ч.

Утринна молитва

Да обнови Бог сърцата ни със съвършената Божествена Чистота.

1. *Добрата молитва.*

2. *Благословен Господ Бог наш.*

3. „Всичко у вас с Любов да бива.“ (*Първо послание към коринтяните 16:14*)

„Да се утешат сърцата им, съединени купно в Любов, и във всяко богатство на съвършено разумение да познаят тайната на Бога и Отца и на Христа.“ (*Послание към колосяните 2:2*)

„От това всички ще познаят, че сте Мои ученици, ако имате Любов помежду си.“ (*Евангелие от Йоана 13:35*)

4. Размишление върху Божествената чистота. (*Коленичили на лявото коляно.*)

Да царува Любовта на Единия наш Отец в сърцата ни.

Да се слави Мъдростта на Единия наш Отец в духовете ни.

Да осияе душите ни Истината на Единия наш Отец, Който е начало и конец на всичко.

5. *„Отче наш“.*

Бележка: Щом от Любовта се преминава към Мъдростта и Истината, преминава се от едно състояние в друго. При произнасянето на тези изречения нека се постараем да схванем вътрешната страна на това, което е скрито в тях.

22 август, понеделник, 6.30 ч.

Правилният развой на човешките енергии

Нека само за няколко минути обърнем нагоре погледа си и възнесем една топла молитва към Бога.

Ще ви прочета 64 глава от Исайя.

Така е говорил преди няколко хиляди години един от видните израилски пророци. Разбира се, това е едно вътрешно преживяване на пророка. За да можем да разберем дълбоко вътрешния смисъл на думите, за да разберем какво е искал да каже пророкът, трябва да имаме същите преживявания, същата обстановка. Много от неговите думи на нас ще се видят така странни.

Защо пророкът се обръща с думите: „О, да би раздрал Ти небесата, да слезеш. Да бяха се стопили горите от Лицето Ти.“ Това е една тъй естествена фигура! В Природата, когато облаците и тъмнината са покривали небето и слънчевите лъчи не се докосват до онези малки семенца и растения, каква ще бъде тяхната молитва? Ще кажете: „Дано облаците се размахнат и слънчевите лъчи проникнат до онези малки души, които чакат Божието благословение!“ Така и човешките души се молят да се разкъсат небесата и Божията Любов да слезе върху тях.

Тази сутрин има да размишляваме върху три изречения: „Да царува Любовта в сърцата ни, да се слави Мъдростта в духовете ни и да осияе Истината душите ни.“

Първото е: „Да царува Любовта в сърцата ни.“ Значи тази Любов, която трябва да царува в сърцата ни, ще предизвика един род енергия; Мъдростта, която трябва да се слави в нашите духове, ще предизвика друг род енергия; Истината, която трябва да да осияе душите ни, ще предизвика трети род енергия.

Тук имам три обикновени уреда (*показва*) – единият от тях, компасът, е свързан с магнитните полюси и отчита най-правилно течението на земния магнетизъм. Значи той

е чувствителен към тези енергии и показва винаги една и съща посока. Вторият уред, барометърът, е свързан с друг род енергии, а именно с атмосферните промени. Всякога, когато става промяна в атмосферата, този уред отбелязва тези промени. А третият уред отбелязва течението на човешките енергии, които изтичат от дясната и от лявата ръка на човека. Когато този уред се обхване с ръката ни, стрелката му показва каква е нашата енергия и в какво направление тя се движи.

И тъй, тези три уреда определят енергиите. Едни, които текат от север към юг, други, които се проявяват в атмосферата, и трети – в човешкия организъм.

Ние не трябва да спъваме себе си. Не трябва да спъваме нито сърцето си, нито душата си, нито ума си. Всички противоречия, които произлизат в нас, спъват нас самите – съмнението, омразата, всички противоречиви чувства спъват първо нас самите, а после всички онези, които могат да се заразят от тези чувства. Те са като пожар, който може да обхване всичко. Отрицателните енергии се предават и положителните енергии на злото също се предават. Доброто, което вършим, се изразява в добрия стремеж. За да не се спъваме, трябва да имаме вяра, която е особено необходима за нас. Тя ще внесе едно успокоение в нашия ум.

Например случи ти се някое нещастие, ти ще се смутиш и ще кажеш: „Нали Господ е справедлив, умен, добър. Защо допусна това за мен?“ Ако преминеш през тези страдания, ти ще придобиеш опитностите от тези страдания, нещастия, смущения, докато чак след месеци ще се свестиш, ще съзнаеш, че грешката е в теб, а не в Бога, и ще видиш, че не си на правия път. Ако ти се спънеш по един път и срещнеш препятствия, Бог ли, Който е турил препятствието, е виновен, или ти, който не знаеш пътя, по който вървиш?

Най-първо ние не трябва да смущаваме себе си. Като казвам, че не трябва да се смущаваме, това значи да не смущаваме духа и душата си с такива детински разбирания. Каквото и да ни се случи, трябва да казваме: „Такава е Волята Божия.“ И не само да казваме това, а да го почувстваме

дълбоко в душата си, да го помислим, да съзнаем, че туй, което е допуснато, е за наше добро в дадения момент, и тогава да насочим волята си в тази посока, в която Божественият Дух иска да ни преведе.

Вчера, когато правихте избора за Физическия, Духовния, Просветния и Помирителния съвети, трябваше да знаете, че тези съвети трябва ги да имате вътре в себе си. Когато говорим за Физическия съвет, Съвета на труда, да се има от всички предвид да се стремим да поставим тялото си в едно правилно състояние, да го обновим физически, защото, както казва Писанието, нашето тяло е Храм Божи. Трябва да работим физически върху него – ще го измазваме и отвън, и отвътре. Ако падне някоя тухла тук или там, ще поставим нова на мястото Ѝ. Когато говорим за физически труд, ние обикновено разбираме нещата извън себе си. Не, първо трябва да ги разбираме вътре в себе си. Можем ли да приложим този закон вътре в нас, да изправим своето тяло, ще можем да поправим и себе си. Но ако аз не мога да изправя себе си, как ще мога да изправя другите? Следователно физическият труд може да се използва само тогава, когато у нас има високо духовно съзнание. Тогава вече физическият труд е едно приятно забавление за духа. Когато духът се разшири много и не знае какво да прави, Господ го изпраща да работи на Земята – за духа това е най-приятният акт. С този акт започва всичката творческа работа. Духът се радва на този творчески акт, който се заражда у Бога. Следователно физическият, материалният свят, е изявление на Бога. Онова, което е скрито и невидимо за нас, става видимо. И във видимия свят ние трябва да съзираме Невидимия, а можем да го съзрем само тогава, когато се взираме в нещата. Когато един поет вземе едно цвете в ръката си, той вижда в него повече, отколкото един обикновен човек. За това цвете един поет може да изпише 10-15 листа, и то с най-красиво описание. А обикновеният човек, като вземе цветето, ще каже: „Това малко цветенце има пет листенца, червен цвят и малко, тънко стъбълце – не зная за какво е създадено.“ А поетът ще седне, ще опише това цвете, ще го направи като живо

същество и ти, като четеш, ще си кажеш: „Откъде намери този поет толкова нещо в това малко цветенце?“ Е, хубаво, какво е положението на поета? Допуснете, че вие стоите от едната страна на някоя ограда, а аз – от другата, и през една малка дупчица си пъхна пръста. Вие побутвате пръста ми, но не знаете, че зад оградата стои човек. Ако сте прост човек, ще стиснете малко пръста ми и ще кажете: „Нещо мекичко, тъничко хванах.“ Ще тикнете пръста ми назад и той ще се скрие. Ако обаче сте чувствителен, деликатен, ще почувствате, че зад тази преграда има някаква особена енергия, нещо друго, живо същество, което обичате, и ще започнете да описвате това същество. Такова е положението на поета. Зад тази преграда той вижда това, което обикновеният човек не може да види. Следователно всеки от вас ще се стреми да развие в себе си Божественото съзнание, да развие интуицията си и да вижда във всички форми Божествените прояви на Живия Господ на Любовта. Ако ти, като погледнеш един човек, не видиш в него Божествените прояви, ще го постиснеш малко и ще кажеш: „Няма нищо особено.“ По същия начин, ако се обърнем към един касапин да ни опише какво представлява човекът, как би го описал той? Той ще намери, че месото на едни от вас е по-крехко, а на други – по-жилаво; ще намери, че месото на едни става за пържоли, а на други – не. Такова ще бъде неговото описание за човека. И когато злото вземе надмощие в света, започваме да имаме разбирания като тези на касапина и казваме: „Това месо е грубичко – не става за пържоли.“ Това не е разумно схващане на нещата в този свят, по такъв начин ние не може да се развиваме правилно. Затова ние първо трябва да схванем физическите, несъзнателните енергии, които се развиват в нашето тяло и изтичат от Природата. Те имат особен род действие. Тези енергии трябва да ги прекараме през тялото си отгоре-надолу, наляво-надясно, за да се обновява то. Тези енергии се пренасят чрез артериалната и венозната кръв отгоре-надолу и отдолу-нагоре, постоянно циркулират в тялото ни. В тези физически енергии пък има друг род енергии, които аз наричам енергии на чувствителността. Не

трябва да съзнаваме енергията само като физическа проява, а и да схващаме, че всяка енергия произвежда известен род приятно или неприятно впечатление, защото физическата енергия може или да ни подтикне да вървим напред, или да ни спъне. Когато физическата енергия те спира, тя предизвиква корабокрушение, а когато те движи напред, туй движение ни е приятно. Тъй например се движи един влак от София за Варна – ако тази енергия моментално се спре, веднага всички пътници изскачат от влака навън. И когато един род енергия от астралния свят се спре, ние чувстваме при спирането на тази енергия или едно болезнено състояние, болка, или приятно разположение на чувствата си.

Третият род енергии са в ума ни. Когато те действат, ние мислим, че имаме разширение в ума ни, а когато тази енергия се спре, веднага чувстваме, като че ли един връшник* се поставя на главата ти. И тогава мислиш: нищо не излиза. Защо стават тези неща? Защото сме изгубили ключа на Любовта. Щом загубим този ключ, започват нещастията на физическото поле, на физическия свят, после започват нещастията в астралния и най-после в умствения свят. А дойде ли Духът, веднага всичко у нас оживява.

Духовните енергии на Бога, когато Той се проявява, за нас са физически енергии, а нашите духовни енергии от Земята са физически енергии за Бога. И туй, което ние наричаме физическо, като че ли няма никакво пряко отношение към нас. То е проявление на Бога. Всяка физическа енергия е проявление на Бога. В туй, в което ние не намираме никакъв смисъл, Бог е вложил най-големия смисъл, а в туй, в което ние виждаме най-големия смисъл, Бог намира най-малкото съдържание. Тогава, когато ние се считаме на Земята най-много духовни, Бог не намира в нас никаква духовност. Говоря по човешки. Защото ние си мислим, че като станем духовни, Бог ще ни обича. Това би било смешно! Няма нужда Бог да ни обича за нашето съвършенство. Индивидуално Той няма защо да ни обича, но в Бога има една вътрешна

* издут железен похлупак за печене на хляб и др. обикновено в подница (разлят глинен съд)

потребност да се прояви, да се радва на всяко същество на Земята – да го направи щастливо, да го направи блажено и да му даде форма. И Бог има различни начини и пътища за това и като не ги разбираме, ние ги намираме неестествени за нас. Но неестественото за нас е естествено за Бога. Значи туй, което ние наричаме анормално, за Бога е нормално.

Та ние ще пристъпим сега към изправянето на телата си. Телата ви са изкривени, защото като дойде известна аномалия в черния ви дроб, усещате едни притъпени чувства, не можете да обичате. Тогава тялото ви не е в състояние да предаде вашата енергия, затова цялото ви тяло – ръцете, краката ви ще бъдат студени. Краката ще бъдат като сухи клечки и който ви пипне, ще каже: „Няма топлина в този човек.“ Е, питам ви: кой обича да носи сухи клечки? За огън – разбирам, но на нас сухи клечки в живота не ни трябват. Следователно в ръцете си трябва винаги да имате една топлинка. Ако я нямате в ръцете си, ще си създадете мисълта да придобиете тази топлинка. Вие ще си я създадете мислено, като си казвате: „В мен има една малка дисхармония, но ще я поправя.“ Това показва, че сте съгрешили в Любовта. Щом стомахът ви не действа правилно, значи че сте съгрешили в Любовта, в нейното първо проявление: яли сте повече или по-малко. Понякога хората развалят стомаха си, като се хранят малко, както правят някои скъперници, за да не осиромашеят, а понякога, когато много ядат, преяждат, и след това употребяват разни лекарства. Едни измъчват тялото си, като се лишават от нужната храна, за да печелят пари, а други преяждат. И едните, и другите развалят стомаха си. Всеки ще употреби от тази енергия дотолкова, доколкото му е необходима за поддържане на физическия живот. Ще се обърнете към Бога и ще Му благодарите за храната, за всичко, което ви дава.

Сега за всички ни е необходимо едно физическо развитие. Душата не може да се прояви в едно хилаво тяло. Я си представете, че ние имаме само едни кости, едни жили, и очите ни се движат в такова едно тяло! Каква красота ще има това тяло? Представете си само! Някои казват: „Не трябва да

бъдем много дебели.“ Ами ако бъдем много сухи? Едното и другото са крайности. Значи трябва да имаме красиви тела, в които да се проявява Божествената енергия. Лицата ни трябва да бъдат красиви, пластични, за да може да изразяват всички наши чувства и движения. Движенията, походката ни, да бъдат тъй пластични, че като ни погледне човек, да каже: „Много хубаво върви този човек!“ А някои вървят като една гемия – залитат натук-натам като пияни.

Хората от Новото учение трябва да се различават от другите по всичко. Като те срещне някой човек, да каже: „Този човек върви по особен начин, спретнат е, оправен е.“ На вас не се позволява да ходите прегърбени като буквата S. Бог не обича въпросителните. Светът може да прилича на въпросителна, но ние ще приличаме на изправени дървета. Ще бъдем тъй изправени, че предната част на лицето да е успоредна на гръбнака ни. Като вървим, гръбнакът и лицето да образуват две успоредни линии. Това е правото ходене.

Първото нещо е всички да изправите гърбиците си. На учениците от тази школа не се позволява да имат гърбици. Аз ще ви дам един метод, по който да познавате дали имате гърбица, или не. Вечер, преди да си легнете, допрете гърба си до вратата и вижте какво е разстоянието между вашия кръст и вратата. Колкото по-голямо е това разстояние, толкова по-голяма е гърбицата ви. Разстоянието между кръста и вратата трябва да е малко. Щом се образува разстояние от четири пръста, в тебе вече има гърбица. Това е в състояние да измени енергиите на умовете ви. Навсякъде тази енергия ще се явява в умовете ни и няма да можете да мислите правилно. Ако гърдите ви са притиснати, ако не дишате правилно, ако нямате достатъчно кислород, ако нямате тази фосфорна енергия в организма ви, веднага ще се образува у вас едно вътрешно помрачаване. Защо? Защото не сте ходили изправени. Правдата и правотата са свързани.

Бих желал, когато догодина дойдете тук, всички да имате по-малки гърбици. Сега съвременните религиозни хора изтощават тялото си, докато накрая според този закон стават нещастни и умират. В това отношение те приличат на

Настрадин Ходжа, който искал да отвикне магарето си да яде, но като го отучил да яде, то умряло и след това трябвало той да ходи да си носи вода сам. Аз не бих желал вашето магаре да умре.

„Има – казва апостол Павел – тела естествени и тела духовни.“ Има магаре естествено, има и магаре духовно. Думата *магаре* може да ви се види вулгарна, но тя значи и *осел*, а оселът е емблема на четвъртото посвещение – смирението. Когато дойдеш до положението да пораснеш много, Бог те смирява и ти идваш в положението на магаре. Казват: „Той е магаре.“ Каквото и да говориш, все магаре те наричат, каквото и да правиш, все за твоите уши ще говорят: „Магаре е той.“ Туй е посвещение за смирение и търпение. Като говорим за магарето, това значи човек да се смири, да се откаже от своята гордост. Вие мислите, че магарето е смирено. Не, горделиво е то! Като го пуснете да върви свободно, ще видите, че е горделиво – то никога не остава назад, на опашката, а все напред върви. То показва: „Аз съм капитан, аз водя.“ Големи амбиции има в него. Следователно, за да дойде това магаре отново в естественото си състояние, Господ го е подложил на големи изпитания. Това е нашето вътрешно състояние. Отначало си мислим, че имаме големи таланти, знания, и най-после казваме: „И хората имат право.“ Ние се смиряваме и започваме да понасяме всички оскърбления. Няма учител, няма проповедник, които да не са понесли оскърбления. Така и вие, като изпитате това състояние, ще кажете: „Аз съм сега в четвъртата степен на посвещение – на магарето.“ Като видите едно магаре, ще се запитате: „Изпитал ли съм това състояние на магарето?“

Забележете: Христос не влезе в Ерусалим с кон, а с ослица. С това Той казва, че хората не трябва да яздат на кон, а на магаре. Ослицата ни казва, че който не научи този Божествен закон, ще реве като магаре.

Вторият род енергии са енергиите на сърцето и енергиите на чувствата. Щом запасът на физически енергии е достатъчен, тялото е в нормално състояние, тогава и духовните енергии съответстват на физическите, т.е.

физическите енергии по-лесно могат да се трансформират в чувствени. Когато има несъответствие между физическите и духовните енергии, тогава нашето състояние не може да се прояви. Понякога чувствате, че не може да се проявите, усещате тук, под лъжичката, една топка. Някой казва: „Изгубих Любовта си.“ Не, ти не си изгубил Любовта си, а астралното ти тяло е в анормално състояние. Причината за туй анормално състояние е следната: когато в ума ви се загнезди мисълта, че някой приятел, когото сте обичали, ви е причинил огорчение, изгубвате всяко доверие към него, този приятел оставя в астралното ви тяло нещо като отрова, която постоянно ви измъчва. Вие трябва да изнесете този мъртвец от себе си, от къщи. Ще извикате всички приятели и ще го опеете. Щом го изнесете, ще поплачете малко, но после ще се утешите и на душата ви ще олекне.

И тъй, учениците на Бялото Братство трябва да се освободят от тези мъртви образи. Казвате: „Той крайно ме обиди!“ С това ти вече си имаш един мъртвец, когото трябва да изхвърлиш навън. Колкото повече го държиш в себе си, толкова повече той ще почне да се разлага, да смърди. Ако го задържиш, ти ще страдаш. Не мисли, че ако задържиш един мъртвец в себе си, ти ще напакостиш някому. Не, никому няма да напакостиш, освен на себе си, защото като не дохожда в тебе Божествената Любов, ти ще започнеш да съхнеш – корените ти ще изсъхнат. Какво ще направиш? Ще извикаш господаря на този мъртвец и ще кажеш: „В името на Божията Любов, която действа в сърцата ни, в името на Божията Мъдрост, която действа в душите ни и със силата на Словото Божие, което действа в духовете ни, Бог да го прости!“

И сега да погребете всички ваши умрели. Но да не викате други да ги погребват, да не викате мене да ги погребвам, аз няма да дойда! Всеки сам ще отиде да погребе своите си. Христос казва: „Оставете умрелите да погребват своите умрели.“ И вие, живите, сами ще погребвате вашите умрели. Да не викате други, освен един-двама. За тия умрели аз не искам да слушам. Дойде някой при мене, започва: „Знаеш

ли еди-кой си как кръвно ме обиди?“ Дойде друг – за същото се оплаква. Казвам: достатъчно. За умрелите няма какво да говорим! Ще те обиди, разбира се. Умрял човек не може да не те обиди. Всяка дисхармония в нашите чувства, всяко горчиво чувство ще извадим на повърхността – да върви при своя господар. Това са чувства на дявола. А в нас ще внесем благородните чувства на Любовта – нека те се борят с отрицателните, а ние трябва да бъдем свободни.

Сега ще ви дам едно правило за вашето умствено развитие. Често учениците, които започват с окултизма, се спъват със своите учители. Те започват помежду си да спорят кой учител е казал по-велики истини и кой не. Божествените Истини не могат да бъдат нито по-велики, нито по-малки. Ако ти внесеш в ума си мислите на двама учители и започнеш да сравняваш коя мисъл е по-права, ти сам се спъваш. В ума си ще имаш винаги само един Учител. Този Учител аз ще назова с името Учител на Любовта. Някой ме пита: „Ти вярваш ли в Христа?“ Казвам: не вярвам в Христа. Ами какво е Христос? Христос е външната страна, той е Учител на Любовта. Ако познаваш Любовта, ще познаеш и Христа.

Сам Христос казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го призове, не го привлече.“ С какво ще го привлече? С Любовта. Следователно, когато Любовта нас ни привлече, тогава ще познаем и Христа.

И тъй, ще вложите Любовта като един алхимически камък в себе си и за нея само ще мислите. Аз говоря за Любовта като един велик принцип, който ще премахне всички мъчнотии, ще разреши всички въпроси. Защо? Защото тя внася хармония. Като ви говоря сега, в този момент, между вас няма още хармония. Туй се дължи отчасти на атмосферните промени, които стават във вас: в някои има повече влага, в други – по-малко. Днес времето противодейства на нашите разбирания. Ако ние не разбираме закона, ще мислим, че има някакво противоречие. Как може да изправим това противодействие? Намалете малко влагата. Някои от вас имат желание да вземат повече, отколкото им трябва, а други пък не искат да вземат и толкова, колкото им трябва. Онези, които са взели

повече, да го оставят, а онези, които не са довзели, да вземат това, което мислят, че им е нужно.

Казва пророкът: „О, да би раздрал Ти небесата, да слезеш!“ Небесата в този смисъл показват онзи Разумен живот, при който Божественото се изявава в нас. Павел казва, че завесата, зад която тези мистерии са стояли скрити, се е раздрала. Значи тези мистерии са станали явни на човечеството. По-рано, при слизането на човечеството, Любовта не е била тъй силно проявена, както сега – не е имало такава Любов. Но понеже днес ние сме на дъното, при най-големите противоречия в живота, при най-големите страдания, затова и тази Любов се проявява по-усилено. Спрямо нас сега Бог употребява по-големи усилия да ни помогне, отколкото в миналите епохи. Той ни е чакал, докато сме се хлъзгали, и сега ни изпраща всички Свои помощници да превързват тези счупени крака. Сега някои от вас излизат от болницата. Няма повече слизане надолу. Като сте падали, сега ще поемете пътя на възлизането ви към Бога. Пътят на слизането е Пътят на Мъдростта, а пътят на възлизането е Пътят на Любовта. Затова новата фаза, новата еволюция, е фаза на Любовта. Пътят на Мъдростта е свършен – той ще бъде в помощ на Любовта. По-рано е било обратното, затуй трябва сега да поставите на първо място Божията Любов като принцип и да се подчините на всички нейни внушения и пориви във вашата душа, като изгладите по възможност всички противоречия, които се създават умствено между вашите братя и вас самите.

„И да бяха се стопили планините от Лицето Ти, като огън, който прави водата да клокочи, за да стане Името Ти познато на противниците Ти.“ *Исая 64:2* Кои са тези противници? Тези противници са същите ония духове, които искат да спънат вашата еволюция. *Да стане Името Ти известно* – значи силата Божия да преодолее. Всички вие сте жертва. Около вас има известни спънки, трудности от физически характер, затруднения от сърдечен и от умствен характер. Между вас няма никой, който да няма мъчнотии. Всички вие – и мъже, и жени, и деца, сте ги изпитали.

Когато дойде Любовта, тя ще изяви Името Божие. Защото кога даваме някому име? Когато обичаме някого, тогава му даваме име; не го ли обичаме, туряме му номер, например № 1, № 2 и т. н. За да обикнем нещо, трябва да му дадем име. Първото име е Любовта. Не може да дойде Божията Любов, ако не знаем Името на Бога. И когато Го произнесем, Той ще каже: „Тук съм.“ Видиш някого по улицата, викаш след него: „Ей, чакай!“ Той си върви, не се обръща. А когато му извикаш: „Иване, братко!“ – той се обръща. Призовеш ли Бога като Бог на Любовта, веднага ще се обърне и ще ти каже: „Какво искаш?“ И веднага ще ти олекне. Затова се казва, че като ходим в Пътя на Любовта, още преди да поискаме нещо, ще го имаме. Господ ще разбере нашите желания, за които копнее умът и сърцето ни, и ще ни ги даде.

А сега няколко думи по отношение на избора за четирите съвета, който се състоя вчера. Този избор няма да се анулира, той ще бъде за вас през цялата година една задача, която ще трябва да разрешите. Не се смущавайте от нея. За онези от вас, които влизат в тъй наречената Физическа група, най-малката задача през годината ще бъде да убедят трима души да посадят дръвчета в градините си. Това е най-малкото, което те могат да направят. За онези от вас, които са в Духовния съвет, най-малкото, което могат да направят, е следното – да намерят трима души и да ги убедят да изправят по три грешки в живота си. За онези от Просветния съвет най-малката задача ще бъде да намерят по трима души и да ги убедят да прочетат по три от най-хубавите книги. А за онези, които влизат в Примирителния съвет, да намерят по трима души и да ги примирят с по трима техни неприятели. Това е задачата на тези четири съвета от по сто души. Нали е ясно?

– Ясно е – ясно и определено.

Туй е най-малкото, което трябва да направите. Нали ще можете да го направите?

– Ще можем. Ами ако не се намери някой човек, който да има три грешки, какво да правим? Да допълним ли грешките с такива от друг човек?

Все ще се намери един човек, който да има три грешки. Например ще намерите един човек, който обича да понатупва жена си; втората му грешка е, че обича да говори лошо за приятелите си, и третата – че е постоянно недоволен от живота си. Ще намерите такива хора, били те мъже или жени. Непременно ще намерите трима души. Най-малкото се върши най-лесно. Вие не се спъвайте, вложете в ума си мисълта да свършите това и ще го свършите. Аз ви казвам, дори да имате трудности, те няма да бъдат такива, че да не можете да ги преодолеете. Знаете ли, ако вие примирите по трима души, какъв ефект ще произведе това в света? Проверете къде е правата философия.

Някои си мислят, че туй, което четат в книгите, е тъй, както когато го четат в романите. Например, когато някой романист описва фактите, те в действителност такива ли са, каквито той ги описва? Не, не са такива. Понякога той им туря парафернали (излишни прибавки), като представя героинята си по-силна, отколкото е, героя – също. При всички романисти има една слабост – че представят героите си не такива, каквито са. И нашите светии са представени такива, каквито не са – светостта им е по-малка, отколкото ние си я представяме. И учените, и гениите не са такива, каквито се виждат на нашите очи. Има две крайности – или ще преувеличим, или ще намалим. Ние още не сме достигнали до състоянието да разбираме нещата тъй, както са те.

Всяка група ще извърши по 900 работи. Групата от сто души, която аз ще избера, ще въдворява хармония. В нея ще влизат най-умните, най-добрите и най-силните по ум, по сърце и по воля. Във вашите умове сега ще възникне мисълта: ами ние не сме ли добри? Четирите групи избра Господ, а тази група ще избера аз. Четирите групи стоят по-високо, Господ ги избира, а останалите избирам аз и затова те трябва да правят по-големи усилия, за да се кандидатират. Те са най-малките, те са последните. Знаете ли какво ще правят те, когато всички в другите групи заемат длъжностите си? Онези, които нямат какво да правят, взимат цигулката си и започват да свирят. Тези хора на хармонията са свирачите,

които си взимат цигулката и – хайде тук да посвирят, хайде там да посвирят. Те са свирците, а другите, като ги слушат, казват: „Хайде да им дадем по нещо – те ни посвириха!“

Аз искам да използвам условията, искам да използвам влиянието, съчетанието, което сега имаме. Сегашната обстановка не може да я имате друг път, тя не се образува по човешки. Нека всеки от вас да се възползва от Природата. Използвайте нейната свежест, красота, чист въздух.

Искам всеки от вас да приеме тази Божествена обстановка, Божествена Любов, и всеки да си отиде у дома богат. Що се отнася до другите, човешките неща – те са второстепенни и третостепенни. Щом сме дошли тук, нека бъдем в съприкосновение с Невидимия свят, та всеки да си отиде бодър, здрав, за да може да преодолява трудностите, които ще срещне по пътя си. Да преодолеете каквито затруднения и да срещнете през цялата година.

– Ако аз поправя три свои грешки, все едно ли е, че съм направил това другиму и да се счита, че трябва да повлияя още на двама?

Примирителите трябва да примирят първо себе си и чак тогава да започнат да примиряват другите. Примирителят ще бъде първият, а другите трима ще бъдат вън него.

Изобщо във всички градове има сега една малка вълна на разединение. Тя започна като краста от София, мина в Стара Загора, сега е в Сливен, отива към Бургас, приближава се към Айтос; в Шумен се е развила в големи размери – диария има там! Това са психически вълни, които се дължат на известни микроби и обсебените от тях приличат на ония, които играят тарантела – в Европа има един паяк, който като ухапе някого, ухапаният започва да играе по особен начин и престава чак щом влиянието на отровата се прекрати. Та и ние така, като мине дяволът, започваме да играем, гърчим се, а като отмине, казваме: „Какво направих!“ Е, похапна си дяволът от нас. Затова, като ни ухапе, ще играем. За предпочитане е да играем, но да се пазим.

Някои от вас запитват например защо трябва да имаме ръководители. То е все едно да питате защо трябва да

имаме глава. Когато дойде някой чувал, здравият е този, който трябва да го вдигне. Ако този ръководител е само като един капелмайстор, да маха с пръчицата, аз такъв не искам, но ако той вдига чувала, аз го похвалявам. Ако тези ръководители само вдигат пръчицата като капелмайстори, били те мъже или жени, не ги признавам за ръководители, но ако работят много, ще ги наречем ръководители. Всеки ръководител е от Бога. Ако е от Бога, той ще работи, а ако е от дявола, само ще маха пръчицата. Ако е от Бога, той е пръв на жертви – отваря кесията си. Ако не е от Бога, той е като някой офицер, който командва: „Напред, братя, напред!“ А като дойде сражението, скрива се зад камъните. Ако каже: „Напред, братя“ и сам излезе напред, той е герой, а ако не излезе, не е герой. Тъй разбирам, че трябва ръководителят да действа. Той трябва да бъде олицетворение на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Има ли това, ние ще му окажем всичкото съдействие, защото той е е изпратен от Бога. И тъй, ние няма да спъваме този, чрез когото действа Господ, няма да се нахвърляме върху него. Няма защо. Бог работи, а не ние. И тъй, сега неразбраните неща се изясниха.

– *Само изпълнение трябва – Бог да го благослови!*

Ще, ще – ще бъде! Аз вярвам, че между вас няма нито един, който да не желае Любовта да е в сърцето му – всички я желаят. Аз вярвам, че между вас няма нито един, който да не желае Мъдростта да бъде в ума му. Аз вярвам, че между вас няма нито един, който да не желае Истината да бъде в духа му. Всички желаят това. А щом желаем – ще бъде! Желаем, и Господ желае. Господ желае и ще го направи, а ние – след Него.

Пред нас върви Господ. Няма какво да се плашим. И ние ще Го славим. Той си движи Ръката, урежда света, а ние ще вървим след Него. Някой казва: „Ами тази работа мога ли да я свърша?“ Ще я свършиш! Защо? Защото Господ ни предшества. Господ каза на Мойсей: „Аз ще предида пред теб.“ Тъй че не се питайте дали ще можете, или не. Тази работа ще стане не тъй, както ние си мислим, а по най-добрия Божествен начин.

Желая ви всички да имате здрави и красиви тела, ръцете ви да бъдат меки и топли, сърцата – също, а умовете ви да бъдат светли и гъвкави, та всякога да бъдете готови за работа. Волята ви трябва да бъде като един оседлан кон с юзда и като станете дежурни, да се качите горе и да изпълнявате Божията воля.

Аз съм готов да помогна на всички ви, безразлично кои са. На всички, които искат да изпълнят Божията воля, ние ще помогнем, каквито и да са те. Където и да са те, те са с нас.

И тъй, Господ ви поздравява и казва, че ще ви помага. Обичайте Го, вярвайте и се надявайте в Него. През годината ще проверите дали думите ми са верни, или не.

Сега да отидем на закуска – Господ ще ни угости, за да се понарадваме малко на благото, което е пред нас.

22 август, понеделник, 9.15 ч.

Правилна употреба на ума, сърцето и волята в живота

Ще ви прочета втората глава на Изход от първи до шестнадесети стих.

Често се забелязва, че както в България, така и в Америка и навсякъде другаде, където стават големи събрания, на които се събират по пет-десет хиляди души, непременно между тях ще има най-малко сто души, които ще спят. По някой път най-набожните, най-ревностните хора спят. Знаменитият американски проповедник Муди имал в Чикаго голям салон, където държал проповеди. Понякога той канел видни проповедници да държат там проповеди на определени теми. Така той веднъж поканил един знаменит американски проповедник да говори нещо за дявола. В същото време Муди тръгнал из града да търси слушатели за тази проповед, да напълни църквата си, но докато се върне, проповедта за дявола била завършила и той пропуснал да я чуе. Другите, които чули тази сказка, казали на Муди:

Много хубаво говори проповедникът.

Съжалявам – казал Муди – аз, който толкова исках да чуя нещо за дявола, не можах да присъствам.

Но същият проповедник отишъл и втори път да говори на тази тема. Муди си казал:

Този път вече ще чуя за дявола!

Вечерта Муди се наял у дома си хубаво със салам, но като отишъл да слуша сказката за дявола, от голямата тежест в стомаха не можал да издържи и пръв от всички заспал. Първия път дяволът се изхитрил, като го накарал да отиде и събира слушатели за сказката, а втория път го накарал да яде салам, като от това да му стане тежко, той да заспи и по такъв начин да не чуе сказката. И като го запитали как станало така, че пак не чул сказката, Муди отвърнал: „Оставете се – дяволът ме излъга със саламите!“

Та сега и в нашия живот има едно лъжливо положение, на което ние се поддаваме и което понякога ни лишава от много блага. Така например отидеш при някой човек, а той не само че не събужда у теб някаква мисъл, но ти започваш дори да заспиваш при него. На какво се дължи този сън? В Природата сънят съществува като състояние на почивка. След като дълго сме работили, ние се уединяваме вечер и започваме да мислим, че трябва да си починем, излизаме вън от нашето съзнание и оставяме другите да ни проповядват. Друг път, след като си похапнем от нашия салам, заспиваме, а Господ влиза в къщата Си и започва да работи. Но сънят се дължи и на други причини, а именно на това, че мозъчната енергия се отбива по друг път. Мозъчната енергия, която служи за производство на нашите мисли, може да се отбива тъй, както се отбива вадичката на който и да е градинар. И ако вие се намирате при някой много сух човек, той често ще отбива вадичката ви. Тогава вие ще спите, а той ще полива градината си. Подобно нещо аз наблюдавах в една евангелска църква във Варна. Баща и син, 22-годишен, редовно посещаваха събранията, но синът, щом седнеше на мястото си, веднага заспиваше. Баща му постоянно го ругаеше: „Какъв си такъв вол, такова говедо, щом дойдеш на събрание, заспиваш, не мислиш какво ще кажат хората!“ Синът обещаваше, че в бъдеще няма да спи, но след това, щом седнеше, веднага пак заспиваше. Един ден обаче, като никога, синът беше бодър, отвори си очите, слушаше внимателно и гледаше проповедника; поглежда към баща си, а той спи. Синът после го запита: „Татко, каква е тази работа? Днес моят дявол влезе в теб.“

Когато хората започнат много да спят, това показва едно състояние на пасивна дисхармония. Че това е така, може да се види от следния пример. Двама души се обичат. Когато единият говори, другият внимава, слуша го. После другият говори, а първият го слуша. Понеже енергиите им се обменят, те хубаво си говорят. Но един ден те се скарват. Единият започва да спи – не може да слуша другия. Значи двамата са изменили своето положение. Енергията на единия се отбива в друга насока. Затова двама души, които не си хармонират,

не трябва да бъдат заедно, трябва да се избягват един друг или да преспим едногото. Хора, които не се обичат, или трябва да не се събират, или да живеят далече един от друг. Когато Мойсей говорел за крадене на овцете и ослите, тия неща произвеждали сън.

За да бъде човек бодър, буден, съзнанието му трябва винаги да бъде будно, умът му трябва да е схватлив. Сърцето и умът му трябва да бъдат чисти от всички странични влияния. В неговото сърце и в неговия ум не трябва да има никакво странично чувство, никаква странична мисъл, която да го владее. Щом една такава мисъл го владее, той непременно ще се поддаде на едно или друго влияние.

Трябва да знаете, че съвременният свят си служи с хипнотизъм. Всички учреждения, като започнете с войската, съдебното ведомство, училищата – навсякъде внушението, хипнотизмът, е едно от най-често прилаганите средства. Някъде той се прилага в по-лека, някъде в по-силна форма. Всички хора вършат днес Божията воля не от съзнание, а от страх. Той, страхът, е тази вода, която е пусната във воденичното колело, върти го и то мели брашното. Тр-тр-тр – мели се брашното. И когато ние се разгневим, по същия начин казваме: „Тр-тр-тр, дазнаеш, чеазмогадамелябрашно.“ При всички тези случаи ние с нищо не се ползваме. Когато се намираме в хипнотично състояние, окръжаващите ни се ползват от това, а ние плащаме. Следователно в истинското духовно развитие ученикът на Божествената Школа, който иска да развива в себе си правилно всички свои умствени, волеви и сърдечни сили, те трябва да присъстват в тялото му. Тогава може в някого да се появи излишък и от този излишък, но само от него, може да се дава. Но ние никога нямаме право да пръскаме навън капитала на силите, които Бог е вложил в нас. И всеки, който се опита да заложи навън този капитал, плаща скъпо за тази своя грешка. Когато кажем, че трябва да пожертваме нещо, това значи да пожертваме само от нашия излишък. Да ме разберете какво значи излишък. След като посадя едно дърво и набера от него хубави плодове, аз мога да пожертвам от плодовете, но

не и самото дърво: ще избера някои от хубавите плодове и тях ще принеса в жертва. Когато казвам, че трябва жертва за нещо, подразбирам, че от преизобилието, от най-хубавото от себе си ще дадеш жертва, а не от най-малкото. Богатият може да даде жертва, а сиромахът не може да даде никаква жертва.

И тъй, законът за жертвата е задължителен само за богатите, а не и за сиромасите. Ако искате у вас да се развие умствен живот, вие трябва да разберете този закон. Между учениците на една окултна школа или едно братство има опасност техните умове и сърца да се развият анормално и умовете им да се атрофират. В какво направление? По форма и по съдържание нашата енергия може да е отправена към духовния свят, но целта Ѝ да е чисто материална. Ще ви разкажа за един такъв случай, станал в Германия. При един виден млад германски проповедник се явила една красива графиня, тя се покаяла и той я кръстил. В продължение на десет години тя станала най-ревностна последователка на този проповедник. Всички се чудели как станало това. Най-после проповедникът казал: „Тази е моята другарка, която ще може да ми помага да работя с успех.“ И той се оженил за нея. Но щом тя се оженила, в нея изчезнал духовният стремеж и тя казала: „Омръзна ми вече този живот, искам светски живот, искам да ходя на концерти, театри, балове.“ И след десет години проповедникът заспива – не се чуват вече проповеди. Значи Христос, Когото тази красива мома търсила, бил в ума Ѝ, а сега, като Го добила, тя казала: „Повече няма какво да търся.“ Следователно, ако у вас има духовен стремеж, а целта ви е материална, ще има подхлъзване. Затова крайната ви цел трябва да бъде чисто духовна, а методите, средствата, нека бъдат материални. Не трябва да имате абсолютно никакви користолюбиви желания за целта, към която се стремите. Има ученици, които вървят няколко години добре, а после се съблазнят. Защо? Те идват тук да придобият знания, да станат учители, а после да им плащат. Затова и проповядват. Ако аз стана учител, за да ми плащат, целта ми е материална; ако аз стана учител, за да

имам влияние, целта ми е материална. Но ако моята цел е чиста, ако искам да подобря живота на тези хора и душите им да се повдигнат за Славата Божия и да оставят своите стари стремежи на заден план, целта ми е чисто Божествена. Нашият живот не се изразява само сега. Туй, което е сега, е зачатък на един живот, на едно благо, което трябва да опитаме. Един ден ще се срещнем в обстановка, различна от сегашната, ще се срещнем в един свят, устроен малко по-другояче. Тогава душите ви няма да бъдат като сегашните. Да допуснем, че ние сега се срещаме с рога, копита, но имаме съзнание; един ден обаче ще се срещнем при особена обстановка. Рога няма да имаме, копита също няма да имаме. „Ами защо сме без рога, защо сме без копита? Тъй не може.“ И без рога може, и без копита може. Човешките ръце ще бъдат устроени другояче.

Та един ден ще се срещнем при друга обстановка, която ще бъде сто пъти по-добра от сегашната. Пак на Земята ще се срещнем, но тогава Земята ще претърпи едно изменение. Второто положение, в което ще дойде целият сегашен свят, ще претърпи едно органическо преустройство, цялата материя ще се преизкристализира, всичко ще се видоизмени. Как мислите? Тогава ще се познаваме ли ние? Ще се познаваме. Тази картина ще прекараме като през кино. Ще видите, че преди толкова и толкова хиляди години, при такава и такава обстановка, при такива и такива условия в Търново имаше такива картини. Ще се запитвате: „Тъй ли е било това?“ Ще видите всичката тази обстановка, тогава ще я разберете по-идейно, отколкото сега, защото заедно с тази картина ще има и други картини, които ще Ѝ придадат смисъл. Тогава няма да бъдете едно малцинство като сега. Но това ще бъде в далечното бъдеще. Ще ме запитате как ще можете да видите всичко това. Като му дойде времето, тогава ще разберете. А децата ще имат търпение, защото сегашното е предвкусване на бъдещето. Този бъдещ живот се приготовлява, той още не е създаден. И вие ще влезете в него като добре дошли, ще ви настанят там. Нали и като идвате в Търново, преди вас има някои, които са дошли по-рано, за да ви посрещнат,

да ви разквартируват, да ви настанят и да ви развеждат навсякъде. Но тогава ще имате една обстановка, по-красива от настоящата.

За да може да постигнете обаче това бъдеще, за да не се спрете във вашата еволюция, трябва непременно да съхранявате вашите умствени, сърдечни и волеви сили, трябва да се пазите да не се изврати волята ви, да не я давате под наем да върши зло. Да не я давате нито на някой ваш личен приятел, нито комуто и да било. Никой ученик на Бялото Братство не трябва да дава своята воля някому за извършване на престъпление. Който я даде, изкуплението за този грях е голямо. После, в Бялото Братство не е позволено никому да дава ума си под наем за извършване на някакво престъпление за другите, както не е позволено и сам да извърши известно престъпление. В Бялото Братство никой няма право да дава сърцето си под наем, да служи то другимо като примка, за да върши с него престъпления, както и сам да използва сърцето си за престъпни цели. Тези неща трябва да ги пазите като правила. Законите са абсолютно неизменяеми, никому не се прощава. Този, който ги престъпи, ще изпие кармичната чаша до дъно и ще му се прости чак тогава, когато научи урока си. Казвам ви това, за да ви предпазя. Вие навлизате в една свещена област, където умът ви трябва да бъде свещен, сърцето ви трябва да бъде свещено, волята ви трябва да бъде свещена, душата ви трябва да бъде свещена. И духът ви трябва да бъде жертва на Живия Бог. Тогава ще бъдете ученици на Бялото Братство.

Никакво колебание, никакъв спор! Абсолютно никакво изключение! Ще кажете: „Ами ако го направя?“ Като го направиш – друго нещо. Ние говорим за туй, което не трябва да бъде, а не за туй, което трябва да бъде. Умът ще дойде напълно в услуга на Доброто, сърцето ще дойде напълно в услуга на Любовта, волята ще дойде напълно в услуга на Истината, а душата ви – напълно в услуга на Божията Мъдрост. Това са законите, които са написани като на скрижали вътре във всеки, който иска да стане ученик на Всемирното Бяло Братство, в морала на което няма никакви изключения. И ако

вие спазвате тези правила така, Божието благословение ще бъде на ваша страна и ще растете от знание в знание, от сила в сила, и душата ви постепенно ще придобива тия радости, които желаете. Но ако някъде най-малко се опорочите, ще изгубите всичко. Например мнозина са казвали: „Аз нямам нужда от Учител, в мен говори Духът.“ Не е разбрал той. Духът, който говори в нас, е един, а всякога, през цялата вечност, ще имаме нужда един от другиго. Който каже, че няма нужда от другиго, това е от лукаваго. Това да знаете. Затова той няма нужда от Живия Бог. А онзи, който е роден от Бога, той винаги ще има нужда от другите, защото и в тях живее Бог. И ако вие един ден се отклоните от мене, вие ще пострадате, а не аз. Веднага ще се почувствате лишени от Бога и няма да можете да говорите, ще изгубите вашето красноречие. Този закон важи и за мен, и за вас. Пазете се от това. Имате нужда от брата си и той има нужда от вас. Защо? Защото и в двамата живее Господ и вие трябва да слушате какво ви говори Господ. Когато кажеш някому: „Нямам нужда от тебе“, ти говориш против себе си и когато брат ти каже: „Нямам нужда от тебе“, той говори против себе си. А когато кажа, че аз имам нужда от него, това показва, че той ми е брат на Любовта и аз съм негов брат на Любовта.

Туй е първото учение, което трябва да имате в сърцата, умовете, душите и волята си и вие ще го подложите на опит. То е абсолютна истина, в която няма никакво изключение. И ние правим всичко туй в името на тази Истина. Ако аз сега съм тук, между вас, защо е това? Някои казват: „Аз нямам нужда от вас.“ Добре, аз ще си замина. Когато нямат нужда от майката, тя умира. Мъжът каже на жена си: „Нямам нужда от тебе“, тя умира. Щом кажат на бащата, че нямат нужда от него, и той умира. Като кажат на сина, че нямат нужда от него, и той умира. Като кажете, че нямате нужда един от друг, всички ще умрете. А като кажем всички, че имаме нужда един от друг, това е възкресение в Христа. Само така можем да обясним защо Христос е слязъл от Небето да помага на грешните. Защо е слязъл? Това е велика тайна. Ако Бог усеща нужда да слезе в другите, колко повече това важи

за нас. Така че ще знаете, че всеки има нужда един от друг, но няма да бъдете натрапничави. Всичко да става по Любов. Няма защо аз да дойда, да те хвана за гушата и да кажа: „Аз те обичам!“ Няма защо. То се знае. Ако аз те обичам, какво ще направя? Когато ми дойдеш на гости, ще намериш готова трапеза, ще ти дам да се измиеш, ще ти дам кърпа да се избършеш, ще те разведа из градините си, из нивите си; и целувки ще има, и милувки ще има. Това са целувки и милувки! А като не те обичам – градини няма да има, трапеза няма да има, ще те питам колко ще стоиш, къде ще отидеш, ще те питам имаш ли стая и ще ти кажа, че нямам време да те разхождам. Е, това Любов ли е? Когато се работи с Любов, вратите навсякъде са отворени и ще има блага; когато няма Любов, ще се намерим в едно грешно състояние от всички страни.

И тъй, сега ще отворим сърцата, умовете и душите си по един правилен начин, за да може този велик закон да се прояви и да създаде между нас една по-благоприятна хармония. И тогава, като се срещнете, така ще се погледнете един друг, че като се разминете, да усетите в себе си въодушевление. Само един поглед ще бъде достатъчен. Такава е Любовта – тя предава всички свои емоции, движения, импулси. Ако ние създадем такава атмосфера, ще имаме добри прояви. Някой казва: „Защо не мога да пиша?“ Защото нямаш Любов. Музиканти, учители, свещеници – всички се спъват. Защо? Защото нямат Любов. Има ли тази хармония на Любов, всичко може да се създаде.

Забелязвам, че мнозина от вас са влезли в Новия път, но си носят ножчета, саби и след като приложат методите на Любовта, най-после казват: „Хайде сега с ножчета, хайде със саби!“ Не, ще ви моля всички догодина да дойдете без ножчета, без саби – те ще стоят в антрето. Докато сте в града и ви разхождат, нямате нужда от никакви губерки, от никакви саби и никакви ножчета. Кокове и игли жените не трябва да носят по тях, а косите им да бъдат пуснати надолу. И дълги нокти не се позволяват, защото са опасни, а ще бъдат валчесто изрязани. Краката ви ще бъдат измити, незапарени.

Всички ще носите ленени чорапи и ленени долни дрехи. Това е символично. Ленените дрехи са най-добрите проводници на електрическата и магнитната енергия. При сегашните условия вълнените дрехи са най-хигиеничните, после идват памучните, а най-добри са конопените и ленените.

Сега за през тази година ще задам десет теми от различни отрасли на всички онези наши приятели, които могат да пишат. Тези теми са следните:

По химия: *Отношение на химическите сили към физическите и органичните сили в Природата.*

По физика: *Отношение на физическите сили към химическите и органичните сили в Природата.*

По астрономия: *Отношенията на слънчевата и лунната енергия към земната енергия и какво е отношението и влиянието на Слънцето и Луната върху Земята.*

По минералогия: *Съзнанието на минералите.*

По зоология: *Начинът, по който става преминаването на неорганичното съзнание към органичното, т.е. съзнанието на кристалите към съзнанието на клетките.*

По ботаника: *Влиянието, което растенията са оказвали в развитието на човешкия живот.*

По теософия: *Описание на първичното или ембрионално състояние на будическото тяло, когато човекът е започнал да инволюира.*

По математика: *Четвъртото измерение и отношението му към първото, второто и третото измерение.*

По окултизъм: *Преди колко милиона години човек е дошъл на Земята.* Ония, които се занимават с окултизъм, нека прочетат всички догадки по въпроса и въз основа на тях да разрешат въпроса.

Пак по окултизъм: *На кое място ще се яви шестата раса.*

Тези са десетте теми, които ще разпределите помежду си. Нека се намерят доброволци за тази работа.

Ако всички тези беседи излязат сполучливи, ние ще ги напечатаме в един сборник. Искам от вас десет килограма мед! Ще имате работа за цялата година. Мнозина от вас знаят

чужди езици. Нека четат и събират отвсякъде материал, както пчелите събират мед. От всеки кошер искам по един килограм мед. От десетте искам десет килограма мед. Пак ще ви напомня. През тази година ще съсредоточавате енергията си. Аз съм решил да разкъсам всички връзки, които ви спъват. Да оставим всички Божествени връзки сами да действат по един път и Господ да образува една Божествена организация, която да почива на закона на Любовта. Дойде ли Любовта, тя ще ни организира. Щом се организираме, ние ще бъдем на мястото си и ще започнем да действаме, да функционираме като един нормален Божествен организъм. Тогава волята, сърцата и умовете ви ще действат правилно, няма да усещате никакво стеснение, връзките помежду ви ще станат нормални и приятни. Няма да усещате стеснение, а въодушевление; музика и поезия ще има. Тогава ще можем да се качваме на 2500-3000 метра височина.

Сега препоръчвам и на млади, и на стари Любов, която никога не престава. Тя изтича от непрестанен извор, за който ще отворим място в сърцето си. Спасението е там. Никаква друга философия няма в света. Да не се стараем да обясняваме Любовта. Както и да я обясняваме, важно е да започнем да я изявяваме. Как ще я изявим?

Сега най-много нужда от Любов имат младите. Старите имат Любов, но нямат сила да я използват. Младите пък имат сила, но понеже Любовта им е слаба, не могат да използват силата си. Затова единственото нещо, което можем да направим, остава да направим старите млади. Да направиш стария млад е голямо изкуство. Най-добрата инжекция е да говорите всички за Любов, но в принципен смисъл. Като говорите за тази Любов, ще я чувствате и в ума, и в сърцето, и във волята си. Едновременно вие ще вложите в ума си идеята да се заквасите така, че всяка ваша постъпка да бъде заквасена от Любов. Често аз усещам вашето състояние. По някой път минавам покрай вас и моят ум се сковава. И знаете ли как? Трябва да направя напор, за да се размрази. Туй състояние всеки може да опита. Често може да изпитвате сърцебиене, главоболие. Това са анормални състояния, отклонения на

Любовта. Може да се появи сърцебиене или да почувствате болка в сърцето. Ако аз ви изпратя едновременно две противоположни мисли, вие веднага ще усетите като че ли някоя стрела ви е боднала в сърцето.

Ще се пазите, ще затворите умовете си за злото. По никакъв начин няма да давате ума си под аренда, под наем. Умът ви, сърцето ви, волята и душата ви ще бъдат посветени на Господа. Туй е девизът на учениците на Бялото Братство.

Който постъпва така, той е добре дошъл и на него ще отворим вратата, а който не постъпва така, ще намери вратата затворена. Той ще остане на едно място и ще му са нужни сто и петдесет прераждания, за да се освободи от там.

На всички вас препоръчвам чистота – никаква друга философия! Кой е прав, кой е крив – прави и криви хора в света няма. Ние сме решили да служим на Господа. Ще влезем, ще се учим, тъй както ангелите се учат, и ще изпълним Неговата Воля. Ще слушаме по-големите си братя и ще се учим от тях. Както те пишат, тъй ще пишем и ние; както те свирят, тъй ще свирим и ние. Ще усвоим техния правопис, тяхната поезия, техните изкуства, техния начин на обличане и на хранене – изобщо всички техни правила на живот.

В бъдеще ще трябва да започнете да се чувствате, че сте ученици на Бялото Братство. Ако по живота ви не се познава, че сте ученици на Бялото Братство, по някаква табела ли ще ви познаят? Всеки брат трябва да ходи прав като свещ – да няма гърбица!

Очите на ученика от Бялото Братство не трябва да бъдат премрежени, а от тях да блика Любов и енергия, да светят и денем, и нощем. От тях да блика светлина. Гърдите да бъдат отворени, изпъкнали, а не така хилави. Лицето да бъде светло, бодро, да показва, че в него има Добродетели. Устата, устните да бъдат отворени. Да се вижда, че в тях има живот. Някой казва за някого: „Какво мисли той?“ Нищо не мисли! Така искам лицата на всички ви да говорят. Щом ви погледнат, да кажат, че в лицата ви има някаква идея. Всички да казват за вас, че сте особени хора. Старайте се също така да бъдете

мускулести, да не ви е страх, та като хванете противника си за крака, той да усети, че сте го хванали. Всички ще се стремите да бъдете силни. И когато апостол Павел казва: „Аз се хваля със своята немощ“, това значи да бъдем немощни в злото, а силни в Доброто. Щом захванете нещо, да го направите. Да бъдем силни, значи да контролираме всички свои клетки, да направляваме всички свои мускули във всеки момент. Във всичко трябва да имате изящност. Устата ви трябва винаги да бъде изчистена и да не мирише. Ако някому мирише устата, да каже: „В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост това, което мирише в мене, да изчезне.“ С внушение ще заповядате на устата си да не мирише и в един ден миризмата ще изчезне. Ще заповядате също и на зъбите си да не миришат, да не се развалят. Ще ги държите в изправност, ще ядете чиста храна. Никаква нечистотия да не остава между зъбите ви. Това се изисква от ученика на Бялото Братство – да притежава абсолютна чистота. Когато ученикът има условия, има вода, а не чисти устата си, това не е позволено, грях е на душата му.

Всичко това ще внесе у вас нова свежест и ще кажете: „Устата ни, мястото на Любовта, трябва да е чисто.“

После ние трябва да развием нашето обоняние, нашата чувствителност, да бъдем внимателни към всички цветя, към растенията, към животните. Да бъде ученикът внимателен, това означава да вижда по пътя си своите по-малки братя, мравките, и да им прави път, да не ги тъпче. Това е за ученичките и учениците на Бялото Братство. Когато малката ученичка срещне някоя по-голяма ученичка, ще я целуне. Когато срещне някоя баба, ще Ѝ стори път, ще я целуне. Когато младият момък срещне някой дядо на 80-100 години, ще го целуне, ще му умие краката. Тази баба и този дядо ще останат толкова благодарни, че ще кажат: „Тези ученици действително са ученици на Бялото Братство.“ Такива отношения трябва да имате всички. И всичко това правете не по насилие, а по Любов. Ако имате Любов, правете го, а ако нямате Любов и го правите насила, ще се създаде зло.

През останалото време до 12 часа, ако искате, разпределете се на едно място мъже и жени, млади и стари, разисквайте там под дърветата, разменете помежду си някои важни, съществени мисли и който може, нека ви даде някакво осветление по тях.

А сега изпейте една песен: *Братство, единство*.

22 август, понеделник, 16 ч.

Правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили

Сега аз ще ви попитам като онзи православен поп, който запитал:

– Благословени християни, знаете ли какво ще ви говоря?

– Знаем, дядо попе.

– Е, като знаете, няма какво да ви говоря.

– Не знаем, дядо попе.

– Е, като не знаете, пак няма какво да ви говоря.

Аз отчасти ще засегна правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили. Главната задача в сегашния живот е правилното растене и развитие на душата. Душата трябва да се развива, да расте, да се разширява, да заема по-голямо пространство, защото в духовния живот големи неща са само ония, които съзнателно са организирани, хармонично се използват и развиват определени сили.

В Природата има един велик закон, според който всички тези сили се развиват правилно и последователно. Измежду съвременните методи за развиване на душевните сили, които са създадени от няколко хиляди години насам, има някои, които са правилни, а други – неправилни, понеже събуждат някои сили по-рано от другите и вследствие на това се зараждат много нежелателни резултати. При сегашното ви развитие трябва да имате едно нормално въображение, т.е. не трябва да бъдете без въображение, но то трябва да бъде силно и нормално, при което нещата се представят в техния естествен, а не в извратен вид. Естествен вид в света е например сутрин, когато небето е ясно, без никакъв облак. Тогава може да имате един естествен и правилен изглед на Природата. Щом се явят облаци и се образуват сенки, вие ще получите съвсем друго впечатление, друго схващане за

Природата. И тъй, когато отидете сутрин всред Природата и видите естествения вид на нещата, у вас се заражда една вътрешна радост, а когато видите неестествения, извратения вид на нещата, у вас се заражда тъга. Не можете да си обясните защо е това, но има неестествени неща, които сте възприели. Ще ви дам един пример. Разхождате се в градината и срещате там един ваш приятел; в този момент виждате един човек, който удря приятеля ви и му счупва крака. У вас веднага се заличава хубавото впечатление от Природата, в сърцето ви се заражда тъга, в ума ви се е сложило едно неестествено явление и вие усещате болка. Болките винаги се дължат на едно такова ненормално състояние. Като влезете в едно учение, като влезете в религиозния свят, и там ще има анормално схващане на нещата, ще изпитате една тъга, без да знаете защо. И там има счупени глави. Но когато влезете в един учен свят и четете някоя хубава книга, не сте ли изпитвали тъжно впечатление? Този учен човек има нещо, което му куца. Разбира се, нисшата, животинската душа на човека не е тъй схватлива, че да може да разбере къде са грешките и понеже интелектът борави с пипане в духовния свят, той трябва да бъде подпомогнат от духовното зрение. Но не трябва да отидем и до другата крайност и да кажем, че тези, които имат интуиция, нямат нужда от пипане. Не, и те се нуждаят: за далечните предмети е зрението, а за близките – пипането.

Ние влизаме да изучаваме духовния свят не тъй, както са ни учили досега, т.е. както ни е бил описван – като нещо нереално, етерно, въздухообразно. За душата, за духа ние нямаме една ясна и реална представа. Е, хубаво, когато сте болни и при вас дойде някой човек, хване ви за ръката и с това хващане вие веднага оздравеете, като умът ви добива също здраве и яснота, питам: на какво се дължи това оздравяване, причинено само от допирането с този човек? То се дължи на Духа, на реалната проява на Духа. Това е тази реална форма. И ако тази форма не може да произведе у вас този ефект, това означава, че Духът го няма там, означава, че вие имате само сянката на Духа. Следователно от проявлението на нашия

ум, на нашето сърце и на нашата душа в даден момент ще се познае доколко реално нашият дух се проявява. Ние в себе си трябва да знаем доколко той е реален, или не. Трябва да знаем това.

После, аз искам вашите представи за Бога да бъдат ясни. За Бога трябва непременно да имате една много ясна, реална представа, в която да не остава никакво съмнение и според тази представа всякога да Го познавате, където и да отидете, да знаете, че Той е, а не друг. Това се изисква от ученика на Бялото Братство.

Има моменти в живота, в които сам Господ се проявява, сам Господ заповядва, и вие трябва да знаете тези моменти. Това ще научите от някои вътрешни опити и тогава ще настъпи фазата на посвещението. Когато настъпи тази фаза, умът ви ще тръгне в правилния път на тази философия. Това ще бъде посвещението. А след това ще бъдете в състояние да изучавате небесните светила – Слънцето, Венера, Марс, Сатурн; после да влизате в други светове, за да се съобщавате с техните жители. Това, което сега преживявате, още не е живот. То е азбука на живота, защото има и други състояния, в които животът има проявления, различни от тези, които ние познаваме тук. И тогава каква е целта ни, каква е целта на живота? Да влезем в съобщение с тях. Реално трябва да разсъждаваме. Каква е целта на младата мома, която е при майка си? Един ден тя става недоволна, иска да се срещне с друга душа, но изопачава това. Тя иска да намери друга форма и я намира. Като се съединят тези две души, искат да намерят трета, която от своя страна пък иска да намери четвърта и т. н. Те искат да се съединят и като се съединят, разбират Божествената Мъдрост, която сега се събужда. Туй е вечният стремеж.

Вие трябва да се стараете да развиете умствените си способности. У вас има много дарби, които очакват своето развитие, чакат да им дадете една по-съществена основа. Не се обезсърчавайте. Ако изгубите кураж, то е от лукаваго!

Вие искате да бъдете герои, но дойде ли нещо, което ви жегне, изгубвате всичко. Герой е този, който като го жегнат,

веднага си плюе на раната, сам се лекува и продължава пътя си. С плюнка си лекува раната и върви напред. А сега като те жегнат, викаш този-онзи на помощ, минават месеци и казваш: „Слава Богу, отървах се от дявола!“ Мислиш се за много умен, мислиш, че много знаеш. Нищо не знаеш, щом не можеш да се лекуваш сам! И не само ще лекуваш и миеш своите рани, но и раните на своите другари! А сега, като намерим някого ранен, казваме: „Ами ти защо не внимаваше, защо падна? Биваше ли туй да направиш?“ Този-онзи ще те съветва, но никому не идва на ума да плюе на раната. Това е стара философия! Не е въпросът защо го е направил. Грешката е, че е направено. Написал там някои погрешни числа. Какво му остава сега? Да вземе своята бърсалка, да ги изтрие и да напише други числа. Вместо четири, напиши пет, направи изчисление и върви напред!

Друго заблуждение, което се явява и между младите, и между старите, е кой от тях знае повече. Знанието зависи от пробуждането на Божествените способности, които имате в душата си. Те трябва да се пробудят и чрез тях ние ще изучаваме света по един обективен начин. Ние трябва навсякъде да изучаваме света обективно, а ние, като нямаме такова обективно схващане, спираме се и се питаме дали едикой си човек говори Истината, или не. За мен този въпрос е решен. Аз ще ви дам един метод да познавате дали даден човек говори Истината, или не. И вас, когато говорите, също ще ви познаят дали говорите Истината.

Така че ние сега ще се стремим да събудим у нас тези възвишени чувства, които са още в спящо състояние. У вас са събудени засега обикновените чувства, обикновената Любов, която от време на време се примесва с духовната Любов, но самата духовна Любов още не е започнала да се проявява. Че тя не е пробудена, се забелязва по тази ревност между вас, забелязва се по това, че не може да се търпите едни други. Духовни хора, пък не могат да се търпят! Те са с духовна табела, а съдържанието им не е духовно. Някой казва: „Тази сестра не е духовна.“ Ами че и ти не си такъв! Друг казва: „И тази сестра не е духовна.“ Че и ти не си, защото ако беше

духовен, само ще ги попипаш по очите и веднага те ще видят и ще тръгнат напред.

Когато Каравелов създаде тези дребни пари – каравелчета, колко българи бяха излъгани с тях! Гледаш ги, отначало са лъскави, минават за наполеончета, а после почернеят и загубят цената си. Ти мислиш, че всяка теория, всяко учение, което е лъскаво, е ценно и казваш: „Знаеш ли какво имам аз, какво научих! Тук, тук в кесията ми е.“ Не мине и месец, те почернеят. От лъскавината на тези учения не се лъжи! Ние сме готови да приемем всяко учение, откъдето и да дойде то. Който и да ни донесе Божествените Мисли, Божественото Учение, ние сме готови да го възприемем. Който и да ми донесе една хубава книга, ще я приема. Но една книга, която няма никакво съдържание, и най-ученият човек да ми я донесе, ще кажа, че в нея няма нищо.

Та каква е главната цел? Да станем добри. Аз казах, че Доброто е плод на Любовта, а Любовта е плод на Духа.

Този живот, който сега имаме, е естествен. В Писанието се казва, че Господ щял да разруши сегашното тяло, търбуха. Вие как тълкувате тази мисъл? Това тяло Той няма да разруши, а след като то изпълни своята служба, понеже иде ново тяло, което сега се изгражда, то ще отстъпи мястото си на новото. Следователно нашите нови чувства, сетива и способности ще се включат в тези нови тела, които сега се градят. Новото тяло у някои е в началото си, а у други е на един месец. Аз говоря за изграждането на това ново тяло, от което ще произлезе вашето възкресение. С тези тела, с които сега вие живеете, не можете да вървите в тази Истина. Тялото на плътта е плът, а тялото на духа е дух. Плътта е тяло, където духът временно живее, а духовните тела са тела на Вечността. В този смисъл аз искам от вас да се заемете да изучите учението на Бялото Братство. Вие ще го намерите разхвърляно в целия окултизъм – в теософията, в християнството, навсякъде ще го намерите. В туй учение има навсякъде единство, в него няма разногласие. В учението на Бялото Братство има едно особено разбиране за създаването на света, има една особена теория. Бялото Братство никога

не оспорва съвременните теории, то си мълчи за тях. То не казва никому: „Ти не си прав.“ То ще му каже: „Прав си.“ И прави са съвременните хора – туй, което те са видели и описали, правилно са го описали. Но когато те описват туй, което не са видели, то там мълчи и казва „Туй, което не съм видял, не зная, и няма какво да оспорвам“.

Някой ми казва:

– Ти не разбираш духовния свят.

Питам го:

– Ти ходил ли си в духовния свят?

– Не, не съм.

– С ангелите разговарял ли си?

– Не съм.

– Със светиите разговарял ли си?

– Не съм.

– Е, тогава?

– Видял съм нещо – една сянка мина покрай мене.

– Е, какво, каза ли ти нещо?

– Нищо не ми каза, само се усмихна.

А тази усмивка знаете ли как я тълкуват турците? Когато им се усмихне някоя жена, те си казват: „Работата е наред – тя казва: „Само за мен мисли той“.“ Това е погрешно схващане на нещата. Тази сянка се била усмихнала – туй усмихване трябва да изтълкувате в друг смисъл. Има усмивка и усмивка. Сянката погледне някак сериозно, ти казваш: „Искаше да ми каже нещо.“ Какво искаше да ти каже? Когато човек само се усмихне, мускулите на устните се повдигат, а очите са ясни, огнени, няма мекота в тях. Какво показва всичко това? Такава усмивка показва: „Аз ще те изям!“ А когато една усмивка излиза отвътре, в очите има божествена светлина, има мекота, нежност. Този човек казва: „Аз съм готов да ти помогна, аз любя Господа.“ Следователно за мен усмивките веднага разрешават въпроса. Когато покрай мене мине една сянка и ми се усмихне, гледам очите Ѝ остри ли са и иска ли да ме изяде, или са меки и нежни, и иска да ми помогне.

Някой казва: „Аз видях една сянка – не видях лицето Ѝ, а само гърба Ѝ.“ Какво искаше тя да ти покаже със своя гръб?

По време на галското духовно движение в Англия през 1905 година жената, която водела движението, придружавана от огнени кълба, като се връщала една вечер от събрание, казала на един свой близък приятел да я чака отвън. По едно време тя видяла да върви пред нея един господин с черна пелерина, помислила, че това е приятелят Ѝ, и забързала, за да го настигне. Извикала го по име, но той не обърнал лицето си. По едно време той се доближил до нея със забулено лице и поклатил заканително пръста си. Тя веднага се досетила, че това не е нейният приятел, и поискала да узнае кой е той. Веднага го познала – той се превърнал в черно куче и се скрил. Тя казала: „Това е дяволът, който се бърка в моето царство, но аз ще се разправя с него.“

Ние трябва да знаем точно дали тези, които срещаме, са наши приятели, или не, мислят ли като нас, или не, мислят ли право, или не. Ние трябва да имаме с всички наши приятели една мисъл, едно сърце – мисълта ни да е отправена към Бога, да служим на Бога. И всеки от вас, който е готов да действа за Бога по този начин, ние сме готови да приемем с отворени ръце, готови сме да му дадем нашето пълно съдействие. Но белите братя са много взискателни и ако той се откаже да служи на Бога, те ще затворят вратите си за него.

Сега вие трябва да знаете, че в България има достатъчно братя от Черното братство, които са готови да се борят с нас. Тези братя са между православните в църквата, между католиците, между евангелистите. И между нас ги има. Те навсякъде действат според принципа: *Разделяй и владей*. Навсякъде искат да внасят смутове. Често те ви заблуждават. Навсякъде, където има такива събрания, те идват и винаги са много учтиви. Онези, които не ги разбират, ги считат за големи кавалери. Те са въплътени. Затова ще изпитвате духовете. Тези хора са винаги много добре облечени – с елегантни дрехи, с черни гантени@ ръкавици, с попски калимявки, с попски дрехи, с владишки корони, на професорски катедри. Ние няма защо да им се сърдим – те са много учтиви. Това е борба – те са съвършени в обноските си, много са умни. Не мислете, че можете тъй лесно да се борите и да се разминете

с тях. Те са от Черното братство, но са много умни – в тях има знания и могат да ви измамят, да ви спънат във вашия път.

Туй сега не ви казвам, за да се плашите и да мислите, че когото срещнете и когото видите, е от Черното братство. Бъдете спокойни – няма защо да се плашите, те не са страшилища. Те са хора, поставени в тяхната еволюция и изпълняват мисията си, но ние трябва да знаем тяхното предназначение и нашата задача. Всеки да стои на мястото си и като срещнем такъв брат, да му кажем: „Твоето движение е едно, нашето движение е друго, посоката, в която ние отиваме, е права, и посоката, в която вие отивате, е също права."

Можеш ли да се поставиш пред един такъв брат така, той ще те приеме, ще отстъпи и ще каже: „В твоя ум има една философия." Но речеш ли да го обърнеш към Господа, ти се поставяш на погрешна посока. Всяка душа трябва сама да се обърне към Господа, към Божественото Слънце – ти не можеш да я обърнеш. Евангелието казва, че ти можеш да я обърнеш към Господа, но само ако тя иска това. Всяка душа трябва сама да се обърне към Господа, защото в своето движение тя има собствена орбита и сама трябва да се обърне към Слънцето. Докато тя се отдалечава от Слънцето, докато си върви по своята орбита, тя трябва да бъде оставена да си измине своя път – вие не можете да измените нейния път. И ако искате да обърнете тази душа, вие ще измените целия ред на Космоса.

Следователно на Земята ние можем да помагаме само на ония, пътят на които съвпада с нашия. А когато техният път не съвпада с нашия, вие и от едната страна, и от другата страна ще харчите енергията си напразно.

Аз ви нахвърлям тези мисли, защото ще се явят някои и ще ви кажат: „Ти спасен ли си, познал ли си Христа?" Не се бойте, че някой ще ви обърне – обръщането ви се състои в това да имате Любов. Имате ли Любов, имате Бога в себе си, а имате ли Бога, имате и Христа, защото Бог е Любов. Ще ви кажат: „Твоето сърце стопли ли се?" Да, когато ставам сутрин

и изпълнявам Волята Божия, когато се храня с Любов, когато говоря с Любов, когато пиша с Любов, когато чета с Любов. Питам се: аз с Христа ли съм? Тогава познавам ли Христа, или не? Да, не само че Го познавам, но и живея заедно с Него и разговарям с Него, всеки ден се храня заедно с Него. Отличен човек е Христос!

Трябва да бъдете прями и категорични – тогава и всички други прояви ще дойдат. Има и други духовни прояви, но вие ще се стараете да развиете вашите психически сили – силите, които Бог е вложил във вашите души. Например някои от вас, които са развили в себе си тези сили, тези способности, чрез своята воля ще могат да излизат от телата си навън, но всички няма да бъдете в състояние да правите това. Който е готов, ще напусне тялото си, ще направи една разходка – може да отиде и в Америка, и в Китай, и другаде. А който не е готов, ще чака. Всички не сте герои – нека всеки се задоволи с това, което му е дал Духът. Или с други думи, нека всеки съответно на степента на развитието си, съответно на това, което му е дал Духът, бъде верен на Господа. Този дух сега работи и всичко разпределя.

Аз искам всичко да става според волята на този Божествен Дух.

Искам да бъдете във вътрешна хармония, да не се раздвоявате. Мене вие не можете да раздвоите по никакъв начин – щом речете да ме раздвоите, аз късам нишките и ви оставям долу. Раздвояване не трябва да има. Ама някой ми изпраща мисълта: „Ти на прав път ли си.“ Аз късам нишката. В моя път дясна и лява страна няма. Има само един път – Пътят на Любовта. Нищо повече! И десният, и левият път са свързани с Любовта. Върви по този път и не се бой! Ще кажеш: „Братко, този въпрос аз тъй съм разрешил за себе си, ще ти кажа и на тебе как да го разрешиш. Тази вода аз съм опитал.“ „Ама каква е тя?“ Няма за какво да я описвам, ще кажа: Елате с мене, пийте и я опитайте!

Аз искам да опитате в себе си Новото учение като една жива вода, да видите неговата сила и да кажете: „Ние имаме личен опит.“ Да не казвате: „Той ни е заблудил, той ни е

хипнотизирал.“ При хипнотизирането няма обръщане – аз ще те убедя, че ти давам нещо, че имаш нещо; утре ще те убедя в друго, но ти нямаш в джоба си нито едното, нито другото. Това е хипнотизиране, а при хипнотизирането има изтощаване, докато в истината има растене и душата расте в благодат.

И тъй, когато пием от Божествения чучур, няма никаква хипнотизация. Но ние и хипнотизираме – аз не отричам това. Но кое – когато срещна някого от черните братя, още преди той да ме види, аз изтеглям ръцете си надолу, той заспива и аз си заминавам. Като отмина, пак тегля подире му ръцете си, за да го събудя. А като срещна добър човек, аз му правя път и казвам: „С Божието Благословение върви си по пътя!“ Защото онзи, който се опитва да хипнотизира брата си от Бялото Братство, носи голяма отговорност. Хипнотизацията е голямо заблуждение.

У нас няма хипнотизация, а има една велика Истина, която служи за нашето растене, и като я възприемете тази Истина, искам да виждам лицата ви с друга свежест – макар и лицето ви да е черно, в него ще има една светлина, в очите ще се вижда нещо особено. Друг е въпросът, когато дойде Божественото, но когато дойде онова, което не е Божествено, ние тогава знаем, че не сме в съгласие с Бога.

Първото нещо у нас: да няма нито помен от лъжа – нито ще ви лъжа, нито да ни лъжете. Никой да не прави и опит за това. Защото, ако речете да правите опит да ме лъжете, аз ще вдигна ръцете си, ще ви приспя, ще си замина, след това пак ще вдигна ръцете си, за да ви събудя. Такъв е законът. Защото, ако се предадете на такова влияние, вие ще станете оръдие; другото въздействие не може да бъде в дадения случай. Тогава движението ще бъде отгоре-надолу, а няма да бъде настрани.

Предупреждавам ви, че ако искате правилно да се развивате, аз повече няма да ви говоря върху това, няма да се спирам на него, защото отсега нататък има много да се учи, предстои ни една велика наука. Пред нас има много неща за изучаване, разкрива се един нов, велик живот.

Искам всички да се подмладите и по ум, и по сърце, и по душа, и по дух, та и старият на сто години да подскача като теле. А туй, че той бил такъв-онакъв – това не е философия. Между вас да няма критика – оставете я навън! Когато някой дойде да си покаже способностите, да си покаже изкуството, ако е музикант, ще му дам цигулката си и ще му кажа: „Изсвири ми едно парче от Шопен.“ Аз ще го слушам може ли хубаво да свири. Ако свири хубаво, ще кажа: „Хубаво свириш!“ Ако не свири хубаво, ще кажа: „Еди-коя си част не свириш добре. Изсвири нещо от Бетховен.“ Дойде някой художник – ще му дам четките си. Ако рисува добре, ще му кажа: „Хайде, нарисувай нещо, идеите ти са добри.“ Но когато някой не знае да свири, не знае да чете, не знае да рисува, да пише, а казва, че има много идеи, питам: „Какво от това, къде са те?“ Музиката трябва да се изрази – тази музика трябва да се изрази по който и да е начин. Не може един човек да има талант по музика и да не може да го изяви. Заемете се с най-малките дарби да ги развивате. Всеки, какъвто най-малък талант и идея да има, да ги развива. Всеки от вас, каквато и най-малка дарбица да има, да не я пренебрегва Дайте Ѝ място, тя ще се развие, тя е отлична. Не се спирайте да казвате: „Този мой брат е по-талантлив, на мене Господ нищо не е дал.“ Този твой брат, който има толкова дарби, е посветил десет живота в труд и постоянство и нищо не е добил току-така.

Даром се дава само на способните ученици. Когато един ученик е трудолюбив и способен, учителят е готов всичко да му даде, а ако не е трудолюбив, нека работи сам.

В бъдеще бих желал всички онези, на които умовете са развити, да изучават всичко, да изучават цялата Природа. Онези, у които сърцата са пробудени, да създадат в себе си една черта на братолюбие, кротост, смирение – но не привидно, външно смирение. Бих желал да създадете от себе си характер.

Смирен човек аз наричам този, който много знае, който всичко знае. Когато влезе някъде, където се занимават деца, той им казва: „Тъй, деца, работите ли? А, отлично работите!“ Той сяда с тях, като че ли е на техния уровен, и им дава

импулс в работата, а децата казват: „Този човек е като нас – като нас мисли.“ Защо? Защото им предава своето знание. Той им говори с душата си. Това значи да бъдеш смирен! А когато нямаш смирение, ще кажеш: „Само те говорят, не ми дадоха думата.“ Такъв човек не е смирен. Смиреният човек чака времето си, чака реда си. За всички нас в този свят има определено време. Когато му дойде времето, смиреният човек казва: „И аз сега ще кажа думата си.“ Има време, когато Господ ще каже: „Иване, стани, кажи си и ти думата!“ Той знае, че си тщеславен, ще отвори един ден бележника Си, ще го прелисти, и като ти знае мислите, като знае, че си тщеславен, обръща листа Си и не те вдига. Като знае всичко за тебе, Господ казва: „Да стане Стоян!“ Ти си казваш: „Ах, този Стоян – все него вдига!“ Но един ден, когато ти си неподготвен, Господ казва: „Стани ти!“ „А, втасахме я!“ И туй често става. Казваш: „Мене Господ да ме изпрати на работа.“ Но Той не те изпраща.

Не, ние трябва да бъдем всякога готови, и като ни каже: „Стани!“, когато не очакваме, да станем и да си кажем урока. У Бога има една велика Справедливост!

Сега пак ще ви помоля през тази година да се стараете да вложите хармония в умовете си – да мислите хармонично, да чувствате хармонично, да действате хармонично и само така ще създадете един нов подтик, иначе ще парализирате еволюцията си. Ще станете меланхолични и ще кажете: „Ние и тук не намерихме това, което търсихме.“ Че къде ще го намерите? Аз бих ви запитал: „Къде ще намерите пътя към Христа, кой ще ви го покаже?“ Ще дойде един евагелистки проповедник и ще ви каже:

Ела, аз ще ти кажа какво е казал Христос, какво е писал апостол Павел!

Да, но ти не го писа. Знаеш ли къде е Христос, срещал ли си го, в тебе живее ли?

Аз не съм срещал Христа, зная само, че тъй е писано.

Добре, ти си 1,65 м висок, и аз съм толкова; твоето чело е 6 см широко, и моето е толкова; носът ти е 7 см дълъг, и моят е толкова; ушите ти са 7 см, и моите са толкова; ръката

ти е 75 см дълга, и моята е толкова; твоето тяло тежи едиколко си килограма, моето тежи повече. Тогава с какво ме превъзхождаш?

Това не са факти. Знание е това, придобито чрез вътрешна опитност. Щом е така придобито, ние може да си направим винаги този опит. Когато един скулптор може да извае една хубава статуя, един техник да направи една машина, един инженер да построи железопътна линия, един астроном да изчисли траекторията на една планета, това е знание, това е учение! А ако някой предскаже нещо и то не се сбъдне, това не е учение, това не е знание.

В Бялото Братство Учението е неизменно, в него изключенията са много редки и те много скоро се поправят. Изобщо Учението, в което ще влезете, е основано върху една канара, която не може да се разбие. В това учение още от създаването на света, още от самото начало, има редица факти, които са написани, но се пазят в тайна. Това се знае от онези братя, които са ходили горе и всичко това сега запазват на Земята. Всичко това е написано върху каменни скрижали и един ден, когато вие се развиете, ще го четете, ще видите каква е историята за създаването на света от началото до сега. Ще разберете всички стадии, всички фази, през които сте минали, и ще почнете да виждате тези фази. Те ще се явяват пред очите ви като живи картини. Струва си да изучавате тази наука!

Следователно струва си да бъдем ученици на Великото Бяло Братство, понеже учителите на това Братство държат целия архив на Космоса. Те пазят книгата на Живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. По-голямо благо от нея няма. Това е изкуство и затова всички ще се стремите да го придобиете. То няма да дойде изведнъж, а постепенно. Един ден ще си кажете: „Благодарим, че тръгнахме в този път!“ Защото колкото по-рано тръгнете, толкова по-добре, и колкото по-късно тръгнете, толкова по-късно ще стигнете. Не се отчайвайте, може да дойдат изпитания, колебания, съмнения. Това са естествени неща в този път. Не се плашете, вярвайте, вие сте под ръководство. Щом сте верни на закона

на Любовта, няма да има никакви изключения и тогава на всичко ще се научите. Ще се научите да предавате учението на Бялото Братство. Да не казвате, че това е учението на някой си Дънов, че той го е измислил. Ако аз сега съм го измислил, утре ще дойде някой Иван, някой Петко, някой Стоян. Е, какво ще стане, ако ние измисляме нещата? Какво ще стане с тези картини? Другояче стои въпросът. Всички велики хора, които са идвали, са предали тази Божествена Истина тъй, както тя им е дадена. В това седи тяхното величие, тяхната слава – че са предали тази Истина тъй, както Бог им я е дал, а всеки, който не е предал тази Истина тъй, както му е дадена, е от черните братя. Не е въпросът за Петко и за Стоян, а за Божествената Мъдрост и Божествената Любов, в която всички трябва да се учим и посвещаваме, че като ходим в нея, на всички да се отворят очите. Всички да сме с отворени очи, а не вие да сте слепи, а аз да виждам.

Давам някому череша. Питам:

– Как виждаш черешата?

– Червена.

– Пипни я, вкуси я дали е сладка.

– Да, прав си, такава е, каквато и аз я виждам.

Като виждаме, пипаме и вкусваме, ние еднакво проверяваме нещата. Ако еднакво мислим и чувстваме, еднакви сме. А ако вие сте слепи и аз ви убеждавам, че това е така, онова е така, такава философия не може да има в света. Философия може да има само тогава, когато ученикът и учителят еднакво виждат и еднакво мислят, но учителят има само по-голяма опитност, има повече знания и затова върви напред, показва пътя, а учениците вървят след него. Такъв е пътят, който Бог е създал в този свят.

Та сега между вас съмнението да се намали поне със 75%, да добиете вяра в себе си. Знаете в кое – във вашето Божествено Себе. Във всички ви, вътре във вас, има едно Божествено Начало. Вярвайте всички в Божественото, което живее във вас, което ви говори, само това е спасителният път! Говори ли у вас Божественото, вие сте на спасителния път, не говори ли – всички сме на човешкия път. И тогава е опасно.

А сега всички в разни направления на работа! Кой каквато дарба има, кой каквито дарби му е дал Господ – всеки да се старае да развие в себе си някоя малка дарбица. Всеки от вас да се стреми да бъде особен в известни моменти, всеки да има по една особеност, която да я няма у другите, да не сте еднакви. Тя ще бъде ваша специфична черта, та като ви видят, да кажат: „У този човек има нещо особено.“ Това е красивото! Срещнеш някого – у него има някаква черта; срещнеш другиго – същата черта. Казваш: „Това не е нещо особено!“

У българите има обичай – отидеш някъде на гости, детето им само две години е учило да свири на цигулка, но майката казва: „Хайде, мама, изсвири *Цвете мило, цвете красно*.“ Детето свири. Гостите казват: „Хубаво!“ Отидеш на друго място – пак някое дете свири. Майката казва: „Хайде, мама, изсвири *Цвете мило, цвете красно*.“ „Е, хубаво.“ Но като отидеш в някоя къща, където свирят добре, доволен си. Отидеш в друга къща – още по-хубаво свирят. Навсякъде трябва да има разнообразие! Така и у нас трябва да има разнообразие в схващането на нещата.

И Природата е толкова разнообразна, че за всички ви има възможност да бъдете особени.

Аз искам да бъдете особени! Всеки от вас да пази тази своя особена черта. Да не искате да бъдете еднакви – например да не бъдете всички еднакво смирени. Знаете ли колко начини има за изразяване на смирението? В милосърдието има толкова много красиви форми, толкова оттенъци, чрез които то се изразява, че не можеш да срещнеш двама милосърдни хора, които да изразяват милосърдието по един и същ начин. Милосърдието, смирението, всичко може да се прояви в безкрайно разнообразие.

И тъй, ще възприемете разнообразието като един процес, който произвежда радост и води към Безкрайното. В света има един център, от който радиират всички тези разнообразия, и той е Любовта. Чувствате ли – ще мислите; мислите ли – ще действате; действате ли – ще има прогрес, разнообразие.

И тъй, бъдете ученици на Любовта!

Искам сега да запиша за ученици ония от вас, които искат да влязат в първия клас на Любовта, затова да си дадат имената. Учениците, които ще влязат в класа на Любовта, ще започнат постепенно да се записват. Всички ви приемаме, без разлика. Отваряме ви училище да се запишете!

А после, като влезете, преди да започнете ученията си в специалната област, ще се явите пред комисия, за да държите изпитите си и резултатите ще зависят от вашите способности. Така е – Белите Братя ви отварят място в тяхната Школа. Ако бъдете верни на този закон на Любовта, ще опитате верността на моите думи, но ако не бъдете верни, ако изневерите, ще ви изключат. Аз не отговарям за това, няма да ми се сърдите.

Първото нещо е да имате една беззаветна Любов. Ще влезете с пълно сърце, ум и душа, за да проявите волята си, да се учите от Господа. Тъй е казано с езика на пророците – да се учите от Господа, но ще започнете всички с Любов. Това е Божественият Път – друг път няма! Има друг път, но за други.

Бялото Братство върви по пътя на Любовта. Като влезете в този път, ще видите друг специален път и ще разберете, че тази е една от най-добрите системи, които съществуват в света – системата на Белите Братя. Няма друг по-хубав път! А това в един живот няма да го научите, и в два живота, и в три, и в пет, и в десет живота няма да го научите. Не се смущавайте – няма нищо! Който ви каже, че може да го научи в един живот, не ви говори истината. Ами ако един Бял Брат ви вземе астралното тяло, заведе ви на Слънцето и вие видите онази светлина, ще кажете: „Какво сме мислили, а то какво било!“ Питам ви: колко време ще искате да живеете там? И като дойдете на Земята, само ще гледате хората, ще изпитвате необикновена радост и ще казвате:

– Да отидете да видите какво нещо има там!

– Опиши го!

– С език не може да се изкаже, както казва апостол Павел.

Някой ще запита: „Какво има на Месечината?“ Трябва да

ви заведа там, за да видите. Месечината не е, както някои казват, пуста. Тя не е пуста. Тя е много хубаво място, но ако ние се пренесем със своя организъм в нея, тя не е нагодена да ни приеме и ще ни очаква смърт. Но ако отидете в нея с духовното си тяло, там има неща, от които може да разберете отлични работи. Тя е първата станция за Слънцето, нагоре. Ами ако бих ви казал какво има от другата страна на Месечината, знаете ли каква тревога би настанала в учения свят? И защо Месечината е спряла да се движи около себе си, защо обръща само едната си страна? Но това е тщеславие, няма защо да се говори по него.

Казвам, че в Месечината има отличен живот. Често онези, които завършват еволюцията си и има да слизат още на Земята, но не са слезли досега – има още много човешки души, които като завършат там своята еволюция, тогава ще слязат на Земята. Някои казват, че са слезли. Не са слезли още. Там има още много души. Но това са отвлечени неща. Как може човек да отиде на Месечината? Той трябва да излезе от тялото си, да се излъчи, за да види отношенията, вътрешните връзки, да види как седи тя духовно отношение, да види Земята и само тогава ще има едно правилно разбиране. Ако вие се развивате правилно, първият опит, който ще направите, ще бъде да слезете към центъра на Земята. После вторият опит ще бъде да отидете от центъра на Земята до Месечината. Това е един твърде сериозен опит – да слезеш до центъра на Земята и от там да отидеш на Месечината. Сериозен опит е това. Тогава ще имате вече познания, реални познания. И като се върнете, ще знаете какво има долу в Земята. И когато всички учени хора говорят, че на Месечината има това и онова, ще кажете: „Хубаво говорят, право е, точно така е, както говорят.“ Земята крие големи богатства, Месечината крие големи богатства, Слънцето – също. И тези богатства са все за човека. Затова ние сега трябва да бъдем ученици на Белите Братя, затова трябва да сме послушни в това си прераждане и когато няма какво да правим, ще използваме свободното си време, за да направим една разходка към

центъра на Земята. Ако някои от вас рекат да слязат 10-20 км към центъра на Земята, ще започнат да се задъхват – мъчно се слиза. Там ще останат. Някои пък, като отиват към Месечината, мислят, че няма да могат да се върнат, затова ще се поколебаят, ще се уплашат и ще се върнат. Не, вие трябва да бъдете толкова смели, че да знаете: като отидете там, пак ще се върнете. Понякога се скъсва нишката и оставате там. И тогава братята от Месечината трябва да ви излъчат по обратен път, за да ви върнат на Земята, за да завършите тук еволюцията си. Те ще ви кажат: „Като си неопитен, не трябваше да идваш тук!“ Първото нещо: да се стараете да бъдете добродетелни и умни, да имате схватлив, остър ум, за да не могат хората да ви лъжат. Ще оставите да ви лъжат, без да се излъгвате.

Сега се завършват общите упътвания. През годината всеки ще се старае да работи върху себе си по особен начин. Всеки от вас трябва да има свой особен метод за работа върху своето умствено и духовно развитие за укрепване на волята и ума. Ще си съставите по един метод в себе си, за да се образува у вас тази особена черта. Всички да имате по нещо особено, да няма между вас двама души еднообразни. Това е красивото, хубавото! Смесената китка е хубавата, но не откъснатата.

Още от утре ще се стараете да се настройвате, да можете да схващате тези вибрации от Духовния свят. Да се настройвате вътрешно и да пласирате енергията в себе си. А по закона на Свободата това означава да се разширявате от Божествената Любов, като от излишъка Ѝ изпускате навън. Да има естествени течения. Отпуснете сега чучурите си, за да може от това изворче да избликва навън Божествената Любов.

И започнете от утре сами, по закона на хармонията. А сега вие сте като онези гарджета, които чакат в полога майка си да им донесе храница. Тя дойде, те отворят човката си и – цък. Но види тя, че то може само да си отваря човката и да се храни, тя отива на друго клонче и щом то си отвори човката, тя го погледне и не му дава нищо.

Затова някои от вас трябва да излязат от полога си. Аз искам да излезете от там! Онези от вас, на които крилцата са израсли, трябва да напуснат полога си и сами да си търсят храна. А онези, на които крилцата още не са израсли, могат да стоят там. Когато щъркелчетата израснат, повдигат се малко с крилцата си и после пак слязат, след това повечко се повдигнат и слязат. Правят няколко такива опити и като видят, че могат да хвърчат, изхвръкват. Така и вие – малко по малко ще се вдигате, докато най-после станете свободни и можете да се учите сами. Това са все символи – вие ще ги употребявате и ще ги използвате.

Задайте ми сега най-глупавия въпрос.

– Защо човек е оглупял?

Защото е престанал да вярва в своя ум и е започнал да вярва в чужди умове. Той е престанал да вярва в Божественото у себе си, а е започнал да вярва в човешкото. За да бъдеш умен, трябва да престанеш да вярваш във външното, а да започнеш да вярваш в Божественото вътре в себе си. Тогава ще създадеш една връзка между себе си и външното и ще станеш един умен човек.

Аз ще ви отговоря. Най-глупавият въпрос не може да се изкаже, но и най-умният въпрос също не може да се изкаже. Най-глупавият въпрос не може да се зададе, но и най-умният въпрос не може да се зададе. Крайната глупост подразбира крайна мъдрост и крайната мъдрост подразбира крайна глупост. Това са крайности в Природата. Високите върхове подразбират дълбоки долини, а дълбоките долини подразбират високи върхове. Където има слаби хора, там са и най-силните хора. Където има силни хора, там са и най-слабите хора. Силният не може да съществува без слабия и слабият не може да се прояви без силния. Ще ви преведа тези два термина. Слабият в Природата – това е потенциалната енергия, а силният в Природата – кинетичната енергия. Следователно слабият винаги е по-силен. В началото силният е силен, накрая силният е слаб. Слабият в началото е слаб, а накрая е силен. Следователно всеки, който е силен в началото, е слаб накрая и всеки, който е слаб в началото, е силен накрая.

И Писанието казва: „Добрите хора не са от най-умните.“ Целият свят ни счита глупави като фасул, но накрая ние ще бъдем по-умни от тях. Това са афоризми, в които само половината е истина.

От тези разсъждения ние можем да си извлечем погрешно заключение и да кажем: „Значи аз трябва да бъда глупав, за да бъда умен.“ Ами в Природата детето ражда ли се умно? Не. Ами постъпките на това дете морални ли са? На вашите деца постъпките не са морални. Майката обаче търпи това. Тя заличава всички тези неморални прояви, чисти детето си от всички физически недъзи и иска то винаги да бъде чисто. А един ден, когато израсне, то става морално, силно и винаги е чисто. В Природата тъй се започва, тъй се проявява всичко. Затова своите слабости ще ги схванете като една необходимост, като една фаза от нашето развитие. Когато у нас се появи една слабост, ние не я искаме. Едно 15-16-годишно момче да се изпуска, това е срам за него, но у неговите органи има нещо, което то не може да контролира с волята си. Когато волята укрепне, когато укрепнат и мускулите – тогава вече слабостта не се проявява. Така и в морално отношение нашите органи не са тъй развити, затова волята ни не може да ги контролира. И в нашите усилия трябва да се стремим да укрепнем духовно, да развиваме нашите способности и каквото имаме – ръце, крака, очи, вежди – да ги ценим, да ги използваме до техните крайни предели и като си свършим работата, да кажем: „Господи, ние много Ти благодарим и пак Ти връщаме това, което ни даде!“ На друго място пак ще вземем, каквото ни дадат, пак ще благодарим и ще оставим тази книга. Туй тяло, което имаме, е една книга, ние ще го оставим и Господ ще ни даде тогава друго тяло.

Сега всички противоречия вие ще ги изпитате и доброто ще задържите. Ще гледате широко, няма да осъждате, да критикувате. Ако някой от вас е сприхав, бърз, ще кажете: „Благодарим на Бога, че имаме такъв брат.“ Ако някой е флегматичен – пак ще благодарите. Във всичко ще виждате добрата страна и ще благодарите. И когато се срещнем с всички тези братя, ще видим, че всеки от тях има по нещо

добро, ще видим все нещо особено.

В сегашния окултизъм се препоръчва мълчание. Това е толкова тягостно състояние, че не може да се издържи. Ако в едно такова събрание пуснем едно куче, то няма да издържи на това мълчание и ще залае. Ако хората говорят, то ще се чувства добре, а ако всички мълчат, то ще помисли, че ще стане някаква катастрофа, и ще започне да вие. Така че под мълчание разбирам само когато сме сами. Когато сме сами в Природата, може да мълчим, но с близките ще говорим. Ще даваме на другите да се изказват, а ние – когато му дойде редът.

Бих желал да напишете в една книга онези въпроси, които ви интересуват и са от жизнено значение за вас, които са с полезен характер, които са важни, за да ви дадат сила да се развивате – може да ги разгледаме утре подир обяд. Задавайте въпроси, които имат спешен характер, а другите оставете за следващата година.

Тази вечер ние свършваме първата фаза на нашите събрания. И небето отгоре показва, че ако посеете, Господ ще ви даде – ще има дъжд. Ако сеете, ще имате жътва; ако не сеете, пак ще има дъжд, но тогава друго ще израсте.

Хайде сега да изпеем една песен и да променим гамата!

(*Любовта е извор.*)

23 август, вторник, 5 ч.

Утринна молитва
Размишления

1. *„Отче наш“.*

2. Размишление *(коленичили на лявото коляно)*:

Всеки разумен живот започва с Мъдрост, която изтича от Бога.

Няма Мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост.

В тази Мъдрост са вложени всички условия за Разумен живот.

3. *Благославяй, душе моя, Господа!*

4.„И тъй, всеки, който слуша тези Мои думи и ги прави, ще го уподобя на човек разумен, който е съзидал къщата си на камък.“ (*Евангелие от Матея 7:24*)

„Кой е от вас мъдър и учен, да покаже от доброто си поведение своите работи с кротост и премъдрост.“ (*Послание на апостол Яков 3:13*)

„И тъй, гледайте как с предупазване да ходите, не както глупави, а както премъдри.“ (*Послание към ефесяните 5:15*)

5. *Няма Мъдрост като Божията Мъдрост, само Божията Мъдрост е Мъдрост.*

6. *Добрата молитва.*

След молитвата се направиха гимнастически упражнения.

Всички мъже и жени се разпределиха на групи от по 61 души и така се изредиха в Горницата, където престояваха в молитва по 15 минути.

В Горницата

1. Размишление върху Мъдростта.

2. Разглеждане и наблюдение на картините по стените.

Да се спрем или на всички, или на ония от тях, които ни обърнат особено внимание. Да се стремим да схванем по интуиция това, което остане в душата ни.

3. Прочитане три стиха от Светото Писание по жребий.

4. Изказване на едно общо желание на цялата група.

Стиховете от прочетената глава и общото желание на всичките групи се написват на един общ лист.

23 август, вторник, 16 ч.

Отговори на зададени въпроси

Съзерцание за няколко секунди.

Нали обещахте да запишете 20 въпроса? Готови ли са?

– Не, не са още. Само няколко има събрани. Те са написани.

– Колкото са събрани, на тях ще отговоря.

„Вас светът не може да мрази, но Мене Ме мрази, защото твърдя за него, че делата му са нечестиви. Идете вие на празника – Аз няма да отида на този празник, защото времето Ми още не е дошло. И като им рече това, остана в Галилея. А когато братята Му отидоха на празника, тогава и Той отиде, но не явно, а тайно. Юдеите Го търсиха на празника и казваха: „Къде е оня?“ И имаше за него много глъчка между народа. Едни казваха: „Добър човек е.“ Други казваха: „Не, той заблуждава народа.“ Но никой не говореше открито за него, поради страх от юдеите. А когато празникът вече се преполовяваше, Исус влезе в храма и започна да поучава. Юдеите пък се чудеха и казваха: „Как може този да разбира Писанието, когато не се е учил?“ Но Исус им отвърна: „Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Ме е изпратил.“ (*Евангелие от Йоана 7:7-16)*

Предварително ще ви поясня някои от току-що прочетените Христови думи в следния смисъл: само възмъжалите души се подлагат на изпитание. Всяка душа, която е възмъжала, се подлага на изпитание, а невъзмъжалата не се подлага. Така че имайте предвид, че щом дойдат изпитания, това е един признак, че вие сте възмъжали и трябва да минете по този ред на нещата. И като ученици на Бялото Братство трябва да проучите закона и сами да се осветлите.

Тъй както ви виждам сега тук в събранието, мнозина от вас са подложени на такива вътрешни изпитания, други са въодушевени, а трети ги мъчи нещо, души ги и те не знаят

причините за това. Значи възмъжали са и минават през първата фаза на изпитанията. Всяко изпитание е резултат от смяна на душевни състояния. Всякога, когато човек минава от едно състояние в друго, сменя и мястото си. Той минава и се връща, в него настава една вътрешна тъга. Тъй че тъгата е нещо естествено. Има тъги, на които не знаете причините, т.е. стават смени на вашето състояние и вие трябва да се учите от тези смени. Не ги считайте за лош признак, те са едно благословение за вас, за вашия растеж, а отсъствието им е лош признак за вас. Ако на Земята нямате изпити за вашата душа, това е един лош признак. Дойдат ли изпитания, кажете си: „Моята душа е възмъжала, значи мога да нося изпитания.“ Има и друг род изпитания, причина за които са някои ваши грехове, те са кармични последствия на ваши грехове. Затова трябва да отворите очите си и да кажете: „Направихме грехове, ще си носим последствията.“ И тогава пак бъдете мъжествени.

Една интересна подробност в характера на Исус. „Христос каза на учениците си: Вие възлезте на този празник, а Аз няма още да възляза, защото времето Ми не се е още изпълнило. А като възлязоха братята Му, тогаз и Той възлезе на празника, не явно, но тайно някак си. После започнаха да се чуват глъчки между народа, да казват, че Той не говори право.“ Това е патриотическото чувство, което е говорело в евреите. Това чувство говори и днес; евреите и днес са такива, каквито са били преди 2000 години.

Интересен е 16-ият стих от 7-а глава от Ев. на Йоана: „Отговори им Исус и рече: Моето учение не е Мое, но на Оногози, който ме е проводил.“ Значи Онзи, Който Го е проводил. Следователно всеки, който е проводен и носи това учение, той и ученията имат един и същ източник. А когато дойде някой и каже: „Аз тъй казвам“, друг дойде и каже: „Аз пък тъй казвам“ – това са учения, които раждат спорове. А всяко учение на онзи, който говори, и Онзи, Който го е пратил, е едно и също. Това е Учението на Бялото Братство. Когато едни кажат: „Ние тъй мислим“, а други кажат: „Ние пък тъй мислим“ – това е учението на света.

Христос ясно казва, че туй учение не е Негово, а на Оногова, Който Го е проводил. Сега, когато у вас се зароди едно учение, вие ще се запитате това учение ваше ли е, или на Оногова, Който ви е проводил. Ако то е на Оногова, Който ви е проводил, то е право, а ако е ваше, то е учение на света.

Желанието ни е вашето учение да е на Оногова, Който ви е пратил. Не само това, което аз ви говоря, но и онова, което вие говорите, да е едно и също с думите на Оногова, Който ви е проводил. Аз вярвам в Неговото Учение, то винаги е право. То е принципно. Туй трябва да бъде учението на душата ви. И тъй, Учението на Оногова, Който ви е проводил, е право учение. А ще го познаете по това, че щом е Негово Учение, в душата си ще чувствате една радост, в нея ще блика вътрешна Любов към всички хора, в дълбочината на душата ви ще се зароди едно вътрешно съзнание, дано всички се обърнат, за да познаят Истината тъй, както у вас се е зародила.

– *Амин!*

Всички ще имате туй съзнание.

Сега ще ви отговоря на зададените въпроси.

– *Каква е ролята на изкуството?*

Ролята на изкуството е облагородяване и сближаване на хората. Когато аз имам изкуството да говоря и вие имате изкуството да говорите, аз ще ви кажа нещо, ще се сближим, ще се облагородим. И когато ти пишеш и аз пиша, ще се облагородим и сближим. И когато ти рисуваш и аз рисувам, чрез картините пак сме се сближили и облагородили. И тъй, ролята на изкуството във всяко отношение е тази да сближава и облагородява хората.

– *Какви са практическите правила за възпитанието?*

Не мисли, че си глупав. И не мисли, че онзи, комуто говориш, е глупав. Мисли, че си в състояние да предадеш и най-великата Божествена Мисъл; мисли, че този най-близък твой брат, комуто говориш, е в състояние да възприеме тази истина. Тези са двете най-велики правила, които аз зная.

Друго: ще бъдете конкретни и предметни в изразите си. Не говорете мъгливи неща, неща, които не разбирате. Говорете само онова, което сте преживели и онова, с което

сте направили поне десет опита. Това са практически правила при възпитанието. На децата си започнете да обяснявате онези предмети, които са най-близки, най-належащи и най-необходими за тях. А това са въпросите за водата, за въздуха, за Слънцето и т. н. Водата оказва на децата най-голямо влияние. Заведете детето при някой извор, който постоянно блика, бъбли, и започнете да му разправяте някоя приказка. Ще забележите, че мисълта му ще тръгне тъй, както водата.

После започнете с изгряващото Слънце. След това пристъпете към цветята, към плодовете. Всички тези неща оказват влияние върху детето, затова му говорете за тези отношения. Ще забележите, че в детската душа ще започнат да се произвеждат всички онези сили, които са свързани със светлината, с водата и цветята. И така вие постепенно ще отивате към реалните неща, които децата могат да схващат, защото в някои отношения децата имат много по-ясни схващания, отколкото възрастните. Причината, поради която ние понякога спъваме малките деца, е тази, че ние им представяме нещата такива, каквито не са. Имайте предвид и следното: когато някой педагог или възпитател, майка или баща, иска нещо да поучи децата си, не му е позволено едновременно с това да преживява някое свое душевно състояние, да го безпокои някоя вътрешна мисъл или някой извършен от него малък грях. Мисли ли за този грях, няма да постигне целта си. Ако постъпва така, каквото и да направи, колкото малко и да е то, в туй най-малкото ще влезе един червей, който след време ще разруши направеното.

Следователно онзи, който иска да възпитава, трябва в дадения момент да е много чист. След това той може пак да си мисли върху направената грешка, но когато иска да приложи някоя Божествена идея, трябва непременно да е чист.

– *Как да се организира една братска комуна?*

С Любов, с Мъдрост и с Истина.

С Любов, защото тези, които образуват комуната, трябва да се обичат тъй, че да жертват всичко един за друг. Също така възгледите, които те имат, да не стават никога причина

за някакъв спор между тях и да не се лъжат един друг. Направете тази комуна върху такива основи и тя ще съществува.

Другите практически методи са у вас, вие ги имате, те сами ще дойдат. Много пъти сте правили комуни. Аз зная от миналото ви, вие сте живели много години един комунистически живот, живели сте царски, но сте го забравили. Виждам в далечното ви минало какъв живот сте живели. Правилата на тази комуна са написани вътре във вас. Че как мислите, комуната на мъжа и жената не започва ли добре? Много добре започва. Оженват се по любов, викат поп да им чете Евангелие, но после сами я развалят. Народят им се деца, развалена е комуната. Правят комуни и ги развалят. Мъжът и жената много добре започват своята комуна, работят даром за своите комунисти. Един комунист ме запита кой е правилният метод за образуване на една истинска комуна. Казвам: когато майките заченат своите деца и те още от утробата Ѝ заживеят с комунистически идеи, децата ще се родят комунисти.

– *Как да се възпитават децата на нашите братя? Някои практически правила за възпитанието им.*

Този въпрос е почти същият. Създайте малки физически занимания на децата. В бъдеще трябва да се направят малки детски градини за обработване.

Подробни разяснения за босоходството, гологлавието и облеклото.

Боси трябва да ходите през лятото, особено от началото на месец май, за да може краката ви да бъдат във връзка със земята и във вас да премине електричество и земен магнетизъм. Онези от вас, които не са свикнали да ходят боси, трябва да ходят боси само един-два часа след изгрев слънце. Това е хубаво. Аз бих препоръчал и на мъже, и на жени да излизат боси при изгрев слънце, но извън града, на някоя хубава местност. Опасно е да ходят в градовете боси, защото могат да се натъкнат на камъни, на тръни.

– *Може ли да се ходи през цялата година бос?*

Не е толкова практично. Децата именно през летните месеци трябва да бъдат боси.

– По тревата може ли?

Да, по тревата, по горещия пясък, по водата. За ония от вас, на които косите са започнали да падат, които имат главоболие, хубаво е през лятото да ходят по три-четири часа на ден без шапки. Ходенето на слънце без шапка действа лечебно на главата. Но през лятото от 10-12 часа по обяд по-хубаво е човек да има шапка на главата си, защото слънчевите лъчи предизвикват голямо сътресение на мозъка. Но от 4 или 5 часа подир обяд до вечерта хубаво е ходенето без шапка. Много добре е да ходи човек по 7-8 часа на ден гологлав, но това трябва да става постепенно и да се прави по убеждение.

Облеклото трябва да бъде широко, за да става постоянно проветряване на тялото и да протичат свободно електрическите и магнетичните течения. Облеклото трябва да е леко, жените трябва да си направят такива облекла, които да прилягат добре на тялото им. Аз бих желал жените на Бялото Братство да имат особена осанка, да се стремят към красота на тялото, да се развиват. Затуй давам на всички ви тези упражнения, за да не сте хилави.

– С какви цветове да се обличаме?

Всеки си има предпочитание към някой цвят. Бъдете верни на този цвят, който вие си обичате, спрете се на него, гледайте и вашите приятели да го обикнат. И ако стигнете до съчетание на вашия вкус с вкуса на приятелите си, ще се намирате в щастливо положение. Но ако те не го харесват, ще започнат да казват: „Този ли цвят намери?“ И с това ще започнат да ви внушават отрицателни мисли. Носете меки цветове.

– Къси или дълги рокли да нося?

Вие как намирате, кои са по-практични? Късите са по-практични. Изобщо този въпрос жените могат да разрешат отлично сами.

– Как може практически по-правилно да се развие гласът (по отношение на пеенето)?

Първото правило: вашият глас зависи от белите ви дробове и от ларинкса. Следователно никога не трябва да

оставяте ларинкса си да преминава рязко от студено към топло състояние и обратно. Друго – разните изкуствени киселини развалят гласа ви, затова онзи, който иска да има хубав глас, трябва да яде повече сладки храни. Когато излизате на открити места, правете всевъзможни упражнения с гласа си.

Забелязал съм, че понякога у нас са останали някои стари чувства и когато дойдем до известна възраст, мъже или жени, след като преди са пели, и то хубаво, да казват: „Ние сме вече възрастни, срамота е за нас да пеем.“ И те замълчават, замълчават, докато престанат да пеят. И така чрез внушение се разваля гласът им. Щом останете сами, пейте си! Не работете със закона за внушението за гласа си. Знайте, че гласът зависи от Любовта. Само онзи, който люби, той има глас, той говори. Хора без Любов са безгласни. Имайте предвид, че рибите, които най-малко любят, са безгласни, не могат да говорят. И ако ме питате защо те не говорят – защото Любовта в тях не говори. Най-големият ад е в морето. В морето всички са месоядци, там няма тревопасни животни.

Че това е вярно, ще забележите по туй, че щом някъде влезе Любовта, започвате да чувате тук-там пеене, а щом Любовта престане, настава грозно мълчание. Докато майката има малко детенце, чуваш я, пее си, къпе го в коритото. Но умре ли то – песен не се чува. Понякога чуваш на гроба пеене, но то е минорно пеене.

И тъй, трябва да имаме обект, а обект е животът. Не работете чрез закона на внушението, че не можете да пеете, а работете чрез закона на внушението, че можете да пеете, да развиете гласа си. Прилагайте мисълта си, че можете да развиете гласа си, слушайте добри певци, въодушевявайте се от тях, те ще ви дадат импулс. Хубаво е понякога да слушате мъже и жени, които минават за добри певци. Не слушайте тези, чийто глас не е добре развит, понеже ще имате обратно въздействие.

– Какво поведение да държим при случай на война, на трудова повинност или революция?

Във време на война ще станете лекари и фелдшери, ще помагате, ще превързвате рани.

– *С това не помагаме ли пак на войната?*

Не, вие ще помагате на онези, които са пострадали, чиито крака и ръце са изпочупени. А нож не ни е позволено да вадим. За нас въпросът е решен – и ние воюваме, но не с нож.

Що се отнася до трудовата повинност – ще си покопаете. Трудовата повинност може да изпълните. А дойде ли до революция – ако имате запичане, позволява ви се да вземете рициново масло.

Понеже ние воюваме с Доброто, войни не можем да имаме. И понеже служим на Любовта, за нас революция не може да има – тя е изключена за нас. А що се отнася до света – в света ще има още много революции и още много войни, но това е един факт, който не можем да спрем, засега.

– *Кой е най-добрият начин за душевно обединение между възрастни и млади?*

Най-добрият начин е старите да станат млади и младите – стари, т.е. старите, като отидат при младите, да станат като тях млади, да подемат тяхната мисъл. А един млад, като отиде при старите, и той да започне като тях. Ние говорим сега за млади и стари в най-добрия смисъл. Младите са жизнерадостни, те носят навсякъде радост и веселие. Старите пък носят тактичност, трезвост, мъдрост. А кое е най-доброто, знаете – между тях трябва да има любов. Нищо повече! Когато дойдем до Любовта, в името на Любовта старият трябва да счита младия като себе си и младият да счита стария като себе си.

– *Битието ли определя мисълта или мисълта – битието?*

Този въпрос стои тъй: кокошката ли определя яйцето, или яйцето определя кокошката? Чуйте сега моето мнение. Тъй, както аз зная, кокошката и яйцето вечно съществуват, но последователно се явяват. Когато кокошката се умори да е кокошка, става яйце, а когато пък яйцето се умори да е яйце, то става кокошка. Това са две форми, които вечно

съществуват в света – те са съзнателни форми: съзнателни и в яйцето, и в кокошката, и в мисълта, и в битието. Интересно е този, който е задал въпроса, какво разбира под думата *битие*?

– Външния, материалния свят.

Външният, материалният свят, е продукт на мисълта. Въпросът тогава е такъв: *Материята ли създава мисълта, или мисълта – материята*? Материалният свят е въплътена идея, въплътена мисъл. Отначало е била идеята, а след това тя се е въплътила.

Конкретизиране на понятието Бог.

В окултизма под думата *Бог* се разбира, когато Абсолютното, Вечното, само Себе Си ограничава. Бог е Вечното, Първото същество, което само Себе Си съзнателно е ограничило, за да се изяви.

– Как въздействат природните закони на мисълта? Как се създават характери?

Природните закони въздействат на мисълта по такъв начин, че тя да се прояви. Природата е тяло на Бога, проявление на Бога. Когато нашата мисъл не е правилна и е вредна за самите нас, тогава Природата ни въздейства. Но законите на Природата винаги ни съдействат да се прояви мисълта ни, т.е. те ни заставят да мислим. И в това отношение тези закони изискват от всички нас да бъдем смели и решителни. Законите на Природата не търпят нашите двоумения и колебания. За пример вземете следното разяснение: вие имате старите понятия, излизате навън на разходка, но си казвате: „Аз ще се простудя.“ И наистина, не минава много време и вие се простудявате. Но ако вие не допуснете тази мисъл в ума си, няма да се простудите, защото Природата, която е жива, има предвид вашето добро. Тя ни съдейства, постоянно ни помага. Затова аз наричам Живата Природа проявление на Бога. И когато влезем в нея, трябва да вярваме, че тя има най-доброто разположение към нас и ще приемем доброто Ѝ разположение. Започнем ли да мислим, че това може да стане, онова може да стане в нея, тогава идват нещастията.

Природните закони въздействат благотворно върху нашата мисъл и върху нашия характер.

– *Домашните животни случайно ли са попаднали между нас, или поради кармични причини?*

Всички домашни животни са доброволни ученици и помагачи на хората. Когато човешкият дух е минал през тяхното царство, тогава те доброволно са слезли да му помагат. Само че човек им е обещал едно, а сега върши друго с тях, но той ще се върне и ще поправи поведението си. Ако бихте запитали един индус или един египтянин нещо за животните, той ще ви каже, че в много животни – в конете, в кравите, в котките, в петлите – се крият вашите деди и прадеди.

– *Ние можем ли да кажем това?*

Ние можем да кажем, че те са по-малки наши братя. Волът е един по-малък наш брат в еволюцията си, но не е паднала човешка душа.

– *Не е ли прероден човешка душа?*

Не е. Аз ги наричам малките братя в света.

– *Не е ли възможна такава дегенерация*?*

Дегенерация от човек на вол е недопустима. Дегенералите не живеят всред хората. Волът за нас е емблема на една велика идея. Когато кажем *вол, магаре, кон, петел* – това са емблеми, символи. Ако аз искам символично да изразя приятелството, как бих го представил? Ще кажа, че еди-кой си е отлично куче. Ако искам да изразя идеята, че някой е добър предач, ще кажа, че той е отличен паяк. Ако искам да изразя идеята, че някой има отлично търпение, ще кажа, че той е отличен вол. Онзи вол, който всеки ден си преживя, като му погледнеш очите, той казва: „Не бързай толкова, ще си свършиш работата, бъди тих и спокоен!“ Чудесни символи са за нас млекопитаещите!

– *Ученикът на Бялото Братство трябва ли да даде необходимия физически труд в замяна на своите нужди, или да се ограничи само в духовна работа*?

Ученикът на Бялото Братство трябва да даде отлични примери за физически труд. Той трябва да върши най-малко

* дегенерация – израждане (бел. ред.)

два часа на ден такъв труд.

– Правилна ли е теорията за произхода на човека от маймуната?

Окултната наука поддържа, че маймуната е произлязла от човека. Всички онези човешки единици, които минавайки по пътя на развитието си, са се спънали, един ден са се видоизменили. Маймуните – това са недоразвити хора. Така седи въпросът. Днес те са недоразвити, в тяхната еволюция има застой, но при по-благоприятни условия те ще се развият.

– Кои часове от денонощието за какъв род работа благоприятстват? Кои благоприятстват за молитва, кои за творческа работа?

Тези въпроси влизат към вътрешната страна на Школата. Сутрешните часове са най-добри за умствен труд, обедните – за физически, т.е. за хранене, а вечерните – за почивка. Затова за отбелязването на тези неща е нужна специална книга, защото винаги, когато се дават общи определения, един ще разбере едно, друг – друго, трети – трето; един казал тъй, друг – иначе, и тогава се стига до известни заблуди.

Аз бих ви препоръчал един метод за самонаблюдение: щом станете сутрин, обърнете се към вашата интуиция, за да схванете кои въпроси и кои мисли най-много ви интересуват. Схванете ли някоя мисъл и тя е най-важната, обмисляйте я през целия ден и се постарайте да я реализирате. Не се занимавайте с блуждаещи мисли по форма, съдържание и смисъл. А всяка конкретна мисъл, у която формата, съдържанието и смисълът изпъкват ясно, постарайте се да я реализирате. Дали тази мисъл е от областта на практическия живот, дали е мисъл за изкуството, или за физически труд, или каквато и да е друга мисъл в живота, това е безразлично – стига тя да има приложение, постарайте се да я реализирате.

На останалите въпроси аз съм ви отговорил по-рано.

Изпейте сега една песен.

24 август 1921 г., сряда, 5 ч.

Утринна молитва
Размишления

1. *„Отче наш“.*

2. Размишление *(коленичили на лявото коляно)*:

„Да ни благослови Господ да ходим неуморно в Пътя на Истината и Живота.“

„И всичките ни мисли, желания, действия и постъпки да бъдат заквасени с Живата Истина, която изтича от Духа на Любовта.“

3. *Благославяй, душе моя, Господа!*

4. Да се помолим на Господа: „Всички наши приятели, които са тук, и които не присъстват, да ги заквасиш с Живата Истина на Живия Господ, Който сега е между нас.“

5. *Добрата молитва.*

6. „Бог е Дух, и които Му се кланят, с Дух и Истина трябва да се кланят.“ *(Евангелие от Йоана 4:24)*

„Освети ги чрез Твоята Истина: Твоето Слово е Истина.“ (*Евангелие от Йоана 17:17*)

„Затова отхвърлете лъжата и всеки с ближнаго си говорете истина, защото сме удове един на друг.“ *(Послание към ефесяните 4:25)*

„Защото законът чрез Мойсея бе даден, а Благодатта и Истината – чрез Исуса Христа биде.“ *(Евангелие от Йоана 1:17)*

„Затова да празнуваме не с вехт квас, нито с квас на злоба и лукавство, но с безквасни хлябове на искреност и на Истина.“ *(Първо послание към коринтяните 5:8)*

Психически упражнения №1 и №2

Ще ви дам едно психическо упражнение (№1). Когато го изпълнявате, ще произнасяте следното изречение: *Да подчини Бог всяко нисше действие в нас на Духа на Истината*. Като правите упражнението, ще произнасяте тази формула и ще имате предвид нисшето в света, което развращава хората – ще го снемете надолу. Като вдигнете ръцете си нагоре, ще концентрирате мисълта си, за да започне върху вас да действа Духът на Истината. Това упражнение ще направите три пъти.

Изречението, което ще произнесете при второто упражнение (№2) е: *Да се възцари Любовта, Мъдростта и Истината във всичката си пълнота в нашите души.* Ръцете се поставят хоризонтално пред гърдите с длани, обърнати напред, и допрени средни пръсти; след това ръцете се разтварят в хоризонтална посока и се издигат нагоре, докато се допрат над главата, след което се свалят надолу пред гърдите. Това упражнение ще направите три пъти и при последното изпълнение на упражнението ще кажете: *Така ние отваряме сърцата си на Господа, Който е сега между нас. Да се прослави Неговото Име! Амин!*

След това се пристъпи към изпълнение на четирите гимнастически упражнения.

24 август, сряда, 6.30 ч.

Законът на самопожертването

Христос казва, че всеки книжник, който се учи за Царството Небесно, е подобен на човек домовит, който изважда от съкровището си и ново, и старо.

Ще ви прочета 108-и псалом.

Когато псалмопевецът е пял този псалом, се е намирал във възходящата линия на своето духовно развитие и започва така: „Утвърдено е сърцето ми, Боже...“ Значи – поставено е вече върху канара. И като е утвърдено върху канара, той няма от кого да се плаши.

„Ще пея е ще песнопея и със славата си!“

Като поет казва на себе си:

„Събуди се, псалтирю и китаро:

Ще се събудя рано.

Ще Те славословя, Господи, между народите

и ще ти песнопея между племената.

Защото Твоята милост се възвеличи по-горе от Небесата,

и Твоята Истина до облаците...“

Значи той изразява една своя вътрешна опитност. Той е преминал своя изпит. Псалмопевецът говори за онзи Господ на Любовта, за Когото ние сега говорим.

Под *облаците* тук се подразбира: *да се обхване нашия мисловен свят*. Тези облаци представляват това, че мислите трябва да се обгърнат със закона на Любовта.

„Възнеси Се, Боже, над Небесата,

и Славата Ти да бъде над всичката земя!

Избави тези, които Си възлюбил, Боже, спаси ни с Десницата Си и чуй нашата молитва! ...

Бог говори в Светилището Си:

Моав е Моя умивалница...

Чрез Бога ние ще направим юначество

и Той ще стъпче враговете ни.“

Като се преведат тези формули в закона на Любовта, в закона на Мъдростта и в закона на Истината, всички, съединени в едно, са оръжия, с които сега трябва да се воюва.

Сега ще ви говоря за закона на самопожертването, как трябва да се разбира този закон.

Учителя държи в ръка един лимон с много правилна форма.

Виждате ли този лимон? Той има най-яркия, най-силния първоначален цвят. Той е един плод от умствения свят, който се е самопожертвал. Знаете ли откъде иде туй същество в този лимон? То е слязло от Полето на Мъдростта и затова се е облякло в тази жълта дреха.

Жертва в света може да принесе само Любовта. Без Любов не е възможна никаква жертва. Жертвата подразбира най-хубавото, най-възвишеното, най-благородното да го дадем в услуга на Бога, да го пожертваме да работи за Него.

Знаете ли тази лимонена киселина, като влезе в нашия организъм, какъв преврат прави? Когато някое същество се обезсолее чрез греха, т.е. когато неговите мисли не са вече тъй активни, чувствата и действията му отслабнат, за него е необходима тази киселина, за да събуди всяко действие. Следователно в своята първична проява Духът влага киселина, т.е. първо събужда активността във всички същества и онези, които разбират закона, ще проявят своята активност, а които не го разбират, ще се гневят. Причината, която възбужда човека към дейност, е Духът, който иска да се прояви. Ние трябва да принасяме в жертва на Бога най-чистите си мисли. Например дойде вашата възлюблена, която очаквате с години. Как мислите, коя ябълка ще откъснете за нея? Най-хубавата, най-добре оформената; ще я очистите, ще се приближите нежно и деликатно към вашата възлюблена и ще Ѝ я предложите. Следователно, когато Господ дойде, ще Му принесете най-хубавите си мисли, защото мисълта е плод. Нашите мисли стават храна за другите същества, служат за тяхното растене, тъй както плодовете на Земята спомагат за нашето растене. И тъй, за Бога или за онези същества

от мисловния свят, ще принесем в жертва най-хубавите си плодове. Ние нищо няма да загубим. След като приемат тези плодове, те ще посеят в своите градини семената, които са скрити в мислите. И когато мислите ни започнат да израстват в ангелския свят, ние ставаме гениални. Това е гений – когато един ангел посее една твоя мисъл в своята градина, ти ще станеш гениален. Посеят ли твоя мисъл в някоя ангелска градина, ти ще станеш необикновен човек, а не я ли посеят, ще си останеш обикновен човек.

Същият закон е и за чувствата. Когато дойдем в някой свят, ще трябва да принесем в жертва най-възвишените, най-благородните от нашите чувства. Те ще бъдат принос на този жив Господ, Който ще се изяви по един или по друг начин. Може да се изяви под форма на един човек, може да се изяви под форма на един дух, на един серафим или херувим. В каквато форма и да се изяви, трябва да Му принесем най-благородните, най-възвишените си чувства. И когато месцето на тези чувства послужи за храна на някой ангел, той непременно ще посее семената им в своята градина и тогава ние ще станем сърцати, богати. Богатството на човека е скрито в неговото сърце. Тъй е в Духовния свят.

Най-после ние слизаме на физическото поле. Когато ни посети някой наш приятел, когото обичаме, какво ще направим? Ще му омесим хляб. Стопанката на къщата ще извади от най-хубавото пшенично брашно, ще го отсее със ситото си, ще го заквaси, сама ще го омеси, ще го опече на своята пещ, сама ще го предложи и с това ще изрази своята любов на физическото поле. И като хапне от него, приятелят ще каже: „Много хубав е хлябът ти – отлично е омесен, отлично е изпечен!“

И тъй, ние сме длъжни, от малки до големи, малко да жертваме, но жертвата ни да става от любов. Жертва, в която няма любов, не се приема. Ако някой дойде при мене и ми каже: „Аз искам да изкажа една мисъл, която имам към вас“, аз вътрешно ще го запитам: „От любов ли искаш да кажеш това, или за да ме подкупиш? Ако е от любов, аз ще посея тази твоя мисъл в някоя градина, но ако не е от любов – дръж я

за себе си.“ Дойде някой и ми каже: „Аз ще изкажа едно свое вътрешно чувство към тебе.“ Питам го: „От любов ли ще го изкажеш, или за да ме подкупиш? Ако е от любов, ще му посадя семенцата, но ако искаш да ме подкупиш, дръж го, моля ти се, за себе си.“ Ако дойде някой и поиска да изяви едно действие към мене, по същия начин ще го запитам: „Туй действие от любов ли искаш да изразиш, или за да ме подкупиш? Ако е от любов, ще го приема и ще го посадя в някоя градина, а ако е с цел да ме подкупиш, задръж го за себе си.“

И тъй, във вашите умове, в умовете на учениците на Бялото Братство, трябва да стои мисълта, че законът е неизменен, и да се знае, че всичко, което вършим, трябва да е за Бога. Ако в умовете ви се зароди съмнение дали трябва да вършите това, което сте намислили, по-добре не го вършете. Извършете го, само ако в умовете, сърцата и действията ви няма съмнение, но зароди ли се там някакво съмнение, спрете се и не го извършвайте, защото с това не само че няма да принесете полза на себе си и на другите, но ще причините дори вреда. Искам всяка мисъл, всяко чувство, всяко действие, каквото и да било то, било във физическия, в духовния или в мисловния свят, да се извършва с любов, да бъде проникнато от любов. Ако всичките ни действия са проникнати от любов, тогава ще бъдат приети, ще бъдат благословени. И ако понякога не успяваме в материално отношение, то е, защото не спазваме този закон. Ако не жертвате материалното от любов, то какъвто и да сте – търговец, земеделец и т.н., няма да успявате. Но ако за всичко, което вършите, имате в ума и в сърцето си мисълта, че го вършите от любов към Господа, ще имате благословение изобщо – ще лягате и ще ставате с радост, ще ядете и пиете с радост, навсякъде ще има веселие. Затуй аз желая всичките ви постъпки да бъдат любовни. И ако не сте готови да вършите всичко с любов, въздържайте се, докато дойде Любовта. Който още няма в себе си любов, да се въздържа, докато дойде тя. Ако някой иска да ни даде нещо, да ни помогне в каквото и да е отношение, нека направи това от любов. Това е за негово благословение. Ако не може да направи това от любов, по-хубаво нека се

въздържа, защото могат да се зародят някои съмнения. Така например тук идват приятели, престояват известно време и като наближи да си отиват, оставят малко пари в жертва, но после си казват: „Какво става с тези пари?“ От онези, които мислят така, ние не искаме и пет пари. Влезе ли в тях и най-малкото съмнение, нека си задържат парите. Онези, които не мислят така, да си оставят парите. Който се съмнява, нека нищо не дава. Ние ще му дадем всичко без пари – ще го нахраним, ще му заплатим, задето е стоял. Това е за вас, а не за нас. Какво ще ни ползват парите в света? Сега те са едно средство, но и без туй средство можем. Не мислете, че не можем. Ще кажете: „Тогава как ще се съберем тук?“ Е, как ще се съберем? Всеки ще си донесе своя хляб. Туй е един начин, а има хиляди начини. Искам да ви кажа: нека законът за самопожертването залегне в душите ви. Когато искате да пожертвате нещо, не бързайте, поспрете се, запитайте се, поставете този въпрос във вашата интуиция, помислете си и кажете: „Господи, аз искам да се жертвам за Теб от любов.“ Ако почувствате, че Господ ви се поусмихне – пожертвайте се. Ако обаче видите, че Лицето Му е сериозно, въздържете се. Подир малко пак се помолете и наблюдавайте какъв е изразът Му. Ако се усмихне, принесете жертва, ако ли не – въздържете се. Ще бъде както с Каин и Авел, с тези братя от Стария Завет, които направиха жертвоприношение на Бога. Защо жертвата на единия се прие, а на другия – не?

Сега в нашия живот ще започнем с туй ново Учение, с Учението на Любовта. Всичките ни постъпки трябва да бъдат проникнати от любов и каквото вършим един към друг, да е продиктувано от любов. И никой да не бъде нахален да каже някому: „Направи това заради мен!“ Аз никога няма да кажа някому да направи това заради мен. Това го няма в Новото учение. Аз съм готов и предпочитам десет пъти да извърша една работа за вас, да изора десет пъти нивата ви, ако вие не сте готови за това, отколкото да ви накарам да направите нещо за мен. Ти нямаш право да кажеш някому: „Направи това. Нямаш ли любов? Какъв си такъв християнин?“ У нас такова учение няма. Ако някой у нас си предложи десет пъти

услугите, ние ще му кажем: „Братко, ако това е от любов, ние сме готови да го приемем.“ Ако прилагате този закон, между вас няма да има никакви спорове. Откъде се раждат споровете? Сега някой бил ръководител в някой град. „Защо да бъде той?“ Ами че ако Любовта го е поставила тук да се жертва – добре дошъл! Но ако сам се натрапва, ще му кажем: „Братко, задръж си всичко за себе си!“

Аз искам всички ръководители по градовете да бъдат поставени по любов. Нали сме едно братство, основано по любов? Двама, трима, четирима се събрали – нека всички да се надпреварват в любов. Да допуснем, че имаме десет души майстори, които са се събрали да поправят една счупена кола. Един от тях казва: „Аз ще я направя.“ Дойде, повърти се, опита, не може да я поправи. Казва: „Не можах да я поправя.“ Дойде втори – и той не може. Дойде трети – също. Най-после десетият дойде при колата, поправи я. Дали първият или последният ще я поправи, не е важно. Ти си чакай реда да проявиш своето изкуство, а не бързай: не е в бързането работата. И после, ние се самозаблуждаваме: в света има само един Учител, той е Учителят на Любовта. Един е Той, не мислете, че има много. Един е Великият Учител на Любовта, а всички други учители са прояви на Любовта. Когато говорим за Учителя, разбираме Великата Безпределна Любов, която се изразява в даване на знания, мъдрост, щастие и блаженство на всички същества на Земята. Туй същество всеки ден мисли за другите същества, каква форма ще им даде. И всеки ден чува въздишките им, цял ден мисли как да подобри тяхното съществуване. Това е Великият Учител и ние всички искаме да бъдем израз на Неговите мисли, на Неговите чувства, на Неговите действия. Аз бих желал така да бъдем всички. И тогава всички ще бъдем ученици, всички ще бъдем учители. Кога? Когато Той е в нас. Ученици сме, когато възприемаме, а учители, когато предаваме някоя Божествена Мисъл, която Той ни е предал. И след като я предадеш, ти пак си ученик, пак отиваш да възприемаш. Да бъдеш *учител*, значи да изкажеш Божествените мисли, Божествената Истина и Божествената

Любов пред света. Така мислете, за да не се зароди у вас по отношение на някого мисълта: „Че той ли е учител!“ Щом у него говори Любовта, всички ще го слушаме. Дете да е, крава да е, вол да е, муха да е – като говори, ще речем: „Господ говори чрез него.“ Не говори ли Господ чрез тях, тогава ще си ходим, няма да ги слушаме. Ще си вършим работата, без да им обръщаме внимание. На такива учители ще кажеш: „Чакайте, чакайте, работа си имам много спешна. Деца имам, жена имам, нямам време да ви слушам.“ А щом говори Любовта, ще кажеш: „Свободен съм, свърших си работата, на ваше разположение съм.“ И спрямо себе си така трябва да постъпвате. Трябва да знаете кога говори Господ и кога не говори Господ. Когато говори Господ, ще кажем: „Свободен съм, имам на разположение всичкото си време, за да направя това, което искаш.“ Когато Господ не говори, ще кажеш: „Сега нямам свободно време.“

Желая ви сега всички спънки, които имате по градовете, да изгладите чрез закона на Любовта и да не се отнасяте към мене, за да ви съдя кой е прав и кой е крив. Ако е за това кой е крив, най-кривият съм аз. Ако Учителя, Който ви говори, е крив, то заедно с Него и аз съм крив. Такъв е законът. Нали евреите казваха за Христа: „Този, ако е праведен, каква връзка има с грешните, събира блудниците наоколо си?“ Да не се лъжем – ние не знаем още дълбоките отношения, които съществуват в живота. Не се лъжете от външните прояви на човека. Някой път човек може да направи някои грешки, но не се самоизмамвайте, вие не знаете защо той прави това. Вие не знаете състоянието му в даден момент, не знаете какви са неговите отношения към Бога. Вие това не знаете. Ние трябва с благоговение да се спрем и да чакаме да видим какво Бог работи. Нашето произнасяне за едно, за друго, трябва да бъде правдиво, с любов, защото в бързината Истината не говори. Че сме бързореки, това не е грях, защото и светлината е бърза. И когато казвам да бъдете бавни, разбирам да бъдете бавни в греха, но бързи в Доброто. Бавни в грях, а със светкавична бързина в Добро, в Любов, в Истина, с най-голямата бързина, която може да се тури в действие.

Сега аз ще моля ръководителите в градовете да започнат със закона на Любовта. Нека те заемат последните места. Нали и Христос казва: „Който иска да бъде пръв, последен трябва да стане.“ Силните в Любовта да започнат да служат на всички. Ясновидец си, нали? Ами че туй ясновидство Господ ти го е дал, за да услужваш с него на другите. Как ще им услужвате? Аз като ясновидец виждам, че някого искат да изкусят, да му създадат едно падане, затова го турям в търговия – и този брат ще го изкуси, и онзи ще го изкуси. И виждаш го – паднал. Като ясновидец, казвам му: „Братко, планът, замислите на твоя брат не са искрени спрямо теб, той няма добро намерение. Ще се откажеш.“ Или двама млади ще се женят – те са измежду братята и сестрите, искат да живеят духовно. Но аз, като ясновидец, виждам, че те няма да живеят по Бога и затова им казвам:

– Не се женете. Ако слушате мене, не се женете.

– Ами нали по Бога ще живеем?

– Ако не се ожените, ще живеете по Бога, а ако се ожените, по дявола ще живеете.

За други пък виждам като ясновидец, че като се оженят, ще живеят добре.

– Да, но как – ние пари нямаме!

– Ако се съберете двамата, ще ви тръгне напред. Оженете се, не се бойте, послушайте ме!

Трябва да влезем някъде, за да си помогнем. Такъв е законът на ясновидството. Дойде някой, пита:

– Ти какъв си?

– Ясновидец.

– А какво виждаш?

– Духове.

Ами ако аз отида в някой град и видя всички танцувачи, танцувачки, бели коне, черни коне, министри с хубави шапки, и разкажа това например на някой земеделец – какво го интересува него? Че еди-кой си министър имал такова бомбе, че бил с такива обувки, че имал толкова куфари и донесъл това-онова в България? Какво го интересува всичко това? Нищо не го интересува. Но ако му кажа, че като ходил

в странство, този министър донесъл много семена от някоя плодна култура, той ще каже: „Да, това е добре.“

Аз бих желал да използвате всички дарби, които имате. Бих желал всички да разговаряте с духове, бих желал всички да бъдете ясновидци, да виждате тези духове и да ги попипвате. Когато Христос се яви на учениците си, те се уплашиха и казаха: „Това да не е сянка?“ „Опитайте Ме“ – каза им Той. В Него имаше пулс. Вие казвате: „Като неверни Тома ще бъдем.“ Аз харесвам Тома. Вие казвате: „Не трябва да изкушаваме Господа.“ Не, понякога трябва да турим пръста си в тялото Му. Някои казват: „Докато не туря пръста си в раната Му, тъй да опитам, не искам да се самозаблуждавам.“ Не с този физически пръст, а с духовния си пръст да опитаме раните на Христа, да влезем във връзка с Него, да преживеем Неговия минал живот. Някой казва: „Аз искам да позная Христа!“ „Можеш да Ме познаеш – казва Христос, – добре.“ И Той ти даде такова голямо нещастие, страдание, че къщата ти се запали от двете си страни. Преди 2000 години Христос пострада, а днес казва на страдащите: „Ето, това съм Аз – в тебе Съм сега, това Аз преживях.“ Разбра ли?

Страданията – това е първата фаза на посвещението. Но вие казвате: „Не, искам другояче, искам да видя Твоето възкресение!“ Не, първо ще опиташ страданията Му и после, след като ги минеш успешно, ще дойдеш до Възкресението – до Великата Любов. Тогава ще Го познаем. Сърцето ни ще се отвори и ще кажем: „Заслужава си човек да живее в Божията Любов и да служи на Господа.“ И в живота ще бъдете, като че живеете в Царството Божие. Е, хубаво, намерите си един приятел, обичате се, четете си заедно, гугукате си, а като живеете така, това не е ли все едно, че Христос живее във вас? Живеете в хармония. Това не е ли Бог, Който живее във вас? Когато преминете от първата стъпка към втората, ще дойдете да видите Христа в такава първична фаза. Но това не става винаги. На Земята има само три случая, при които човек може да види Христа, облечен в плът. Ще се яви Христос, ще те хване за ръка и ще ти каже: „Попипай Ме – това съм Аз!“ Но това не може винаги да се види. На физическото поле

има само три случая, при които може Христос да се види, а на другите полета има повече случаи. Ако ги използвате разумно, всеки от вас ще има възможност да Го види. Някой казва: „Аз искам да Го видя!“ Да, но има нужда от жертви. Докато не се научите да жертвате най-хубавите си мисли, най-хубавите си чувства, най-хубавите си желания, не може да видите Христа.

Ще ви приведа един пример. Преди години Христос дойде в къщата на един свещеник под формата на един стар калугер, когото свещеникът не обичаше и не искаше да го приеме. Аз казах на свещеника: „Слушай, калугерът е твой брат, приеми го!“ Свещеникът се съгласи, прие го. За да изпита свещеника, калугерът му каза:

– Имам нужда от пари, защото трябва да пътувам.

– Имам само пет лева – отвърна свещеникът.

– Е, хубаво, и без тях ще мина, мога и пеша да пътувам.

И излезе. Аз казах после на свещеника:

– Това беше Христос.

– А, ако е Той, пари имам. Ще ида да Го върна.

Христос е дошъл под форма на калугер, но щом мине нещастието, след като дойде самопожертването, тази маска ще падне и Христос ще се изяви. Иначе Той ще мине само като един калугер.

Та Божественото в света е скрито във всички форми и когато ние изявим нашата любов в мисли, чувства и действия, тогава То ще ни се изяви. Иначе ще бъде за нас като една далечна тайна и ние само ще въздишаме по Него.

А сега млади и стари, всички ученици на Бялото Братство ще действате по този закон – абсолютна свобода в Любовта. През цялата година ще се постараем да си препращаме любовни мисли. Ако някъде се яви дисхармония, всички ще насочим мисълта си за благословение. Следователно искам всички да имате такава правилна форма, както този лимон. Аз бих желал всички да сте умни като този лимон. Той е много умен! Ако бихте били тъй умни като него, щеше да бъде добре. Той е скромен, не говори. Говорът му е чужд за вас. Той ми казва: „Ти ще преведеш моите мисли на тях.

Кажи им, че светът, в който ние живеем, живее в закона на Любовта и по този закон аз съм слязъл между хората, за да понаблюдавам и проуча техния живот, а след време мисля да се завърна в своето отечество.“

Сега вие ще кажете: „Дълбок дух!“ Не, това е формата. Духът е скрит в него, вие не го виждате. Знаете ли къде е скрит духът му? Ако между вас има ясновидци, нека видят този дух и нека видят къде е скрит. Всички вие сте ясновидци от първа степен. Във втора степен вие се досещате за ясновидството, а в трета степен се досещате дали може да сте ясновидци, или не.

Тази сутрин няма да имаме закуска. Знаете ли защо? Понеже мислим да имаме един братски обяд. Да имаме повече време да се приготви обяда, та малко да се поизострят чувствата ви. Времето до обяд ще прекарате спокойно, в размишления – за Любовта, за Мъдростта, за Истината. Гледайте да възприемете от всичко това. Каквото мислите, искайте го, за да можете да го възприемете. И кой каквито желания има, да не се бои да ги приложи в действие. Почувствайте за Господа! Не се колебайте да приложите всяко хубаво чувство, мисъл, желание и действие така, както те се зараждат във вас. Без разлика – млади и стари, кой каквото разбира. Всеки от вас да се постарае през цялата година да приложи всичко тъй, както е влязло, както се е зародило в сърцето, в ума и в душата му, и Господ ще го благослови. И този дух на лимона казва тъй: „И ние, всички духове, ще помогнем на тези ученици, ще им съдействаме!“

През тази година няма да обръщате внимание на това какво си мислят другите за вас, а какво вие мислите за другите. Ще започнете с първото, с най-важното – да слушате и възприемате всички велики мисли, ще четете хубави книги, ще слушате съветите на ваши приятели. Всичко ще използвате като средство за реализиране на онези велики мисли и желания, които Бог е вложил в душата ви.

И аз бих желал всеки от вас, като дойде догодина, да донесе един хубав плод от своята умствена градина, от своята сърдечна градина, от градината на своята душа, на

своята воля. Като донесете по един такъв хубав плод, ние ще ви посрещнем и ще кажем: „Добре дошли, ученици на Любовта!“ И тези плодове ще покажат степента на вашето развитие. Тогава ние ще ги изложим и тук, на Земята, и в другия свят, и всеки от вас ще приеме своята награда. Каква ще бъде тази награда? Наградата ще бъде това, че Истината ще ви озари и освети, и вие ще ходите в Пътя на Истината.

– *Амин!*

А сега всички от вас, които имат спешна работа и не могат да чакат, след братския обяд са свободни. Широк е пътят им! Изпращаме им всичката наша любов, да се върнат по домовете си и да заживеят тъй, както Господ иска. А онези от вас, които са свободни, ако от любов желаят да останат, могат да стоят колкото време искат – от вътрешна подбуда. Но да не остане някой от вас с користолюбива цел – да доизяде каймака. Не, каймакът вече е изяден, а остава само айрянът. Тъй че да не остане някаква мисъл на съблазън, на съмнение, че има нещо скрито от вас. Не, скритото е на друго място – скритото е горе, при Бога.

Изпейте някоя песен! Хайде да изпеем песента на един наш брат: *Стани*! Да я изпеем тихо!

Всички приятели ще се разпределите свободно из двора, по 2-3-5-10 души заедно, и ще разменяте мисли върху Любовта и върху всичко, което може да излезе от душата ви. Разменете мисли, докато дойде обяд. Днешният обяд ще бъде любовен, тъй че искам да вложите всичката си любов.

25 август, четвъртък, 5 ч.

Утринна молитва
Размишления

1. *„Отче наш“.*

2. Коленичили на лявото коляно: *Духът Христов да пребъдва през цялата година в нашите души!*

3. Размишление:

Да укрепнат душите ни в Истината, за да пребъдваме постоянно в нейната светлина.

Силата на живота е вложена в Истината; тя е израз всякога на Великия Божи Дух.

4. *Благославяй, душе моя, Господа!*

5. Да се прочетат следните стихове по три пъти:

„За истината, която пребъдва в нас и ще бъде във веки с нас.“ (*Второ послание на Йоана 1:2*)

„А ние сме длъжни да благодарим на Бога за вас, възлюблени от Господа братя, че Бог отначало е избрал вас в спасение чрез освещението от Духа и вярването в Истината.“ (*Второ послание към солуняните 2:13*)

„Стойте, прочее, препасани с Истина през чрезлата си и облечени с бронята на Правдата.“ (*Послание към ефесяните 6:14*)

6. *Добрата молитва.*

Психически упражнения №3 и №4

При първото упражнение (№3) ще съсредоточите мисълта си върху следното изречение:

Да снеме Бог всяко лукаво иго на лукавия от сърцата ни.

А при второто упражнение (№4): *Да въведе Господ душите ни във вечната свобода на Своя Благ Дух.*

Сега концентрирайте ума си в Живия Господ на Любовта – в Христа.

Психическо упражнение № 3 е същото, както психическо упражнение № 1 *(с. 426)*, само че тук се изговарят думите: „Да снеме Бог...“

Психическо упражнение № 4:

Ръцете се поставят пред лицето една срещу друга с допрени пръсти и длани, обърнати навън. Тъй те бавно се разтварят настрани, до хоризонтално положение, издигат се нагоре над главата, пръстите се допират, дланите се приближават една към друга. В това положение ръцете се спускат надолу пред лицето до под брадата. Дланите се отдалечават една от друга, но пръстите са допрени с длани, обърнати навън. В това положение ръцете се издигат бавно нагоре, до пред лицето. След туй ръцете пак се раздалечават настрани до хоризонтално положение и т.н. Туй се прави три пъти, а при снемането на ръцете за трети път туй положение се задържа: дланите една срещу друга с допрени пръсти слизат надолу, отдето всяка ръка се прибира на мястото си.

25 август, четвъртък, 10 ч.

Разумно служене

Ще ви прочета 12-а глава от Посланието към римляните:

„И тъй, моля ви, братя, поради Божието Милосърдие, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, което да бъде ваше разумно служене. И не се съобразявайте с този свят, а се преобразете чрез обновяване на ума си, за да разпознавате от опит Божията воля.

Защото чрез дадената ми благодат казвам на всеки от вас, който е по-виден, да не се мисли за повече, отколкото му се полага, а да запази скромност според дела на вярата, която Бог на всеки е разпределил. Понеже както в едно тяло имаме много части с различно предназначение, така ние всички сме едно тяло в Христа, а поотделно всеки от нас е част от другите и имаме различни дарби според благодатта, която ни е отредена. Ако някому е дадена пророческа дарба, нека я упражнява съразмерно на вярата си. Ако на някому е дадена служба – да бъде прилежен в изпълнението Ѝ. Ако някой поучава – да бъде прилежен в поучаването, ако увещава – в увещаването; който раздава – да раздава щедро, който управлява – да управлява с усърдие, който показва милост – да я показва доброволно. Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте се от злото и се придържайте към доброто. Обичайте се един друг с братска любов, надпреварвайте се да си отдавате един на друг почит. В усърдието си не бъдете лениви, а бъдете пламенни по дух, като служите на Господа. Радвайте се в надеждата си, в скръб бъдете търпеливи, а в молитва – постоянни. Помагайте на светиите в нуждите им, бъдете гостолюбиви. Благославяйте ония, които ви гонят – благославяйте и не кълнете! Радвайте се с онези, които се радват, плачете с онези, които плачат. Бъдете едномислящи помежду си, не пожелавайте недостижимото, а се задоволявайте с малкото; не считайте себе си за мъдри. Не отвръщайте на никому за злото със зло, а залягайте за

това, което е добро за всички. Ако е възможно и доколкото зависи от вас, бъдете в мир с всички хора. Не отмъщавайте за себе си, възлюблени мои, а дайте място на Божия Гняв. Защото писано е: „Отмъщението е мое – аз ще въздам, рече Господ.“ И тъй, „ако врагът ти е гладен – нахрани го; ако е жаден – напой го; защото вършейки това, ти ще струпаш жар на главата му“. Не се оставяй да те побеждава злото, а ти побеждавай злото чрез доброто.“

Мислите, които апостол Павел привежда в тази глава чрез вдъхновението на Духа, са важни за приложение. Всички учения имат смисъл за нас дотолкова, доколкото те са във връзка, доколкото ние можем да ги схванем според степента на нашето развитие или доколкото те попаднат под нашия поглед.

Представете си, ако вие бихте попаднали на Земята, а тя да беше просто като топка – да нямаше на нея нито растения, нито вода, нито камъни. Какво бихте научили от Земята, ако тя беше само една валчеста топка, гладка като стъкло?

Ето защо хубостта на нещата е в онова безгранично разнообразие, което съществува в Божествените мисли. И ние самите сме такава проява на Божията мисъл, а тази Мисъл е нещо реално. Реалността Ѝ е в нашата душа и най-важното нещо, към което се стремим, е да обхванем и опознаем нашата душа. И щастие и нещастие, и радост и скръб, и смисъл и безсмислие, и сила и безсилие – всичко това зависи от нашата душа. Когато вие започвате да губите вашите сили, скъсвате нишките на душата си; когато изгубите мисълта си, скъсвате нишката на волята си. Следователно изгубили сте вашата душа. И когато в нас идва вдъхновението, това показва, че сме отстранили грешките от душата си. А душата – това сме ние. Тази Божествена душа се облича в разни форми и всяка форма е необходима за света, в който душата се проявява. Тя не трябва да се пренебрегва! Когато душата слиза на физическото поле, тя ще се облече в такова тяло, каквото сега има. Не смесвайте плътта на вашите криворазбрани желания и стремежи с вашето тяло! Тялото, което сега имаме, е най-великолепното здание, то е един

модел за бъдещото тяло. То още не е завършено, по него ще се създаде истинският Божествен храм, Соломоновият храм. Вие искате да разберете какво е сърцето, какъв е умът на човека, какъв е духът му, каква душа има, но нито сърцето сте виждали, нито ума виждате, нито душата, нито духа. Това, което знаете, са само понятия, смътни схващания.

Ако вие си зададете въпроса: „Какво съм аз?“ Да кажем, вие сте щастлив, радостен, но някой съсед ви бодне с малка игличка и от върха на тази малка игличка щастието ви се разваля. Питам: къде е отишло щастието ви? Или пък, да кажем, имате някоя голяма болка, някъде е нагноясало, а някой с една малка игличка пробие това място, изстиска гнойта и вие се освобождавате от тежестта. Значи онова чуждо вещество, което е било в организма ви, е причинявало всички страдания и щом то се изхвърли, вие се освобождавате, ставате радостни и весели.

Следователно всички мисли, чувства, желания и действия, които нямат нищо общо с нашия живот, щом влязат в организма на душата, причиняват болезнено състояние и вие трябва да се стремите да намерите начин да се освободите от тях. Не казвайте: „Няма нищо!“ Не, има нещо. Ако кракът ви понаболява, ще намерите тръна и ще го извадите.

Апостол Павел също имаше един трън, но казваше, че този трън му е потребен – бил спирачка в живота му. Този трън му служел за спирачка, понеже Павел имаше още да слиза надолу. Господ му каза: „Тази спирачка ти трябва, достатъчна ти е Моята Благодат. Сега не мога да ти отнема спирачката, но слез долу и щом започнеш да се изкачваш, ще ти я отнема.“ Този трън не може да се отнема, но щом слезеш до дъното и поемеш нагоре, Господ ще ти отмахне спирачката, защото за нагоре няма нужда от спирачка. Сега някои от вас имат страдания – те слизат надолу и имат спирачка. И ако ме питате докога ще продължават страданията, ще ви отговоря: дотогава ще имате тия страдания, докато слезете до дъното, а щом поемете нагоре, всички страдания ще почнат да изчезват и когато възлезете на върха, горе, страдания няма да има.

Казвам: тия форми, в които сме облечени на физическото поле, са потребни. Най-важният орган на физическото поле е човешкият мозък и вие трябва да пазите най-впечатлителната част на главата. Това е предната Ă част, челото. Трябва да пазите челото си да бъде впечатлително, да може да възприемате правилно Божествените форми. Старайте се лицето ви да не огрубява. Веднъж огрубее ли то, вашите мисли, чувства и желания също ще започнат да огрубяват. По същия закон се развиват растенията и тези, които са садили цветя, знаят какво става, когато почвата се спече. Защото ако глинестата почва е спечена, водата не може да проникне надолу, за да даде влага, и корените не могат да растат. Също така и нашето лице може да се спече и туй спичане може да спре влизането на Божествената влага, която дава подтик за развитие. И когато започнете да се спичате, вие ставате груби, очите ви стават жестоки, устата загрубява и в лицето се получава една дисхармония. Вие ще се стараете да премахнете туй спичане, ще се мъчите да го изхвърлите от лицето си. Ако изгубите Божествения смисъл, ще почернеете като въглен. Лицето ви може и да побелее като бяла пръст. Затова ще употребите всички усилия – с молитви, с работа, ще се стараете да възстановите пластичността на вашето лице, докато най-после то дойде до онова състояние, че да светне, от него да започне да излиза известна светлина. Тогава то ще има израз и Божествената светлина ще започне да влиза в мозъка, в душата ви. Трябва да имате желание лицето ви да стане възприемчиво за Божественото от външния свят.

Как загрубяват във вас чувствата? Когато възприемете една отрицателна мисъл или едно отрицателно чувство. А всяко чувство се определя от редица причини, от вибрациите на различните движения. Има рефлективни движения, които излизат от мозъка и отиват навън, към лицето. И вследствие на тези удари от мозъка към лицето вие ставате толкова кисели, че носът ви започва да се изкривява, да се сплесква; понякога се повдига нагоре, понякога се изкривява надолу, понякога хлътва и се обезобразява. След това очите ви започват да потъват, да се смаляват. И тъй започват да

се явяват тези безобразни бръчки по лицето и то става тъй накълцано, като напукана земя, като че ли е насечено с някой остър сатър за месо.

Божественият Дух на християнството казва: „Всяка мисъл, която проектирате в сърцето си, може да се възприеме или не.“ Ще се възползвате ли от нея, като Ѝ дадете път навън? Говоря за съзнателните мисли, които влизат в нас и ние им даваме живот. Следователно всяка мисъл, която проникне във вас и е в дисхармония с вашия растеж, не я изпъждайте, а я спрете на главния вход. Накарайте я да чака ден, два, три, десет, месец, година, две – нека почака там.

И ние, съвременните хора, съвременните християни, които вървим в правия път, в Новото учение, ако не можем да изправим нашите лица, тогава в какво се състои нашата наука, това ново учение? Ако нашите лица отрубеят тъй, както лицата на светските хора, ако телата ни огрубеят, тогава в какво се състои нашето учение? Тогава ние ще започнем една обратна реакция, ще стигнем до колективната съзнателна проява на човешката душа. Има условия в живота и те са следните: да кажем, че в душата или в съзнанието ви проникне една горчива мисъл или чувство; за това вие може да не сте виновни, но първо ще намерите откъде иде тази мисъл – отляво или отдясно, отпред или отзад, отгоре или от долу. Шест посоки има, откъдето може да дойде мисълта. Трябва да намерите най-малко две посоки, да видите дали мисълта иде отляво или отдясно. Тази лоша мисъл може да иде отляво и тогава някоя жена ви я препраща; иде ли отдясно – някой мъж ви я праща. Така че трябва да знаете кой ви е изпратил тази лоша мисъл. Това е наука, философия – да знаеш от кого иде тази мисъл, от жена или от мъж. Защото ако мисълта иде от жена, а вие я приемете като изпратена от мъж, ще употребите погрешен метод. Сега като казвам мъж и жена, то е защото има и женски, и мъжки дяволи. Има не само мъже и жени, каквито сте вие, но има и женски дяволи, и мъжки дяволи. Между всички същества има и мъжки, и женски. Ще знаете от каква категория същества иде тази мисъл, която ви се изпраща.

Апостол Павел, който разбира законите, казва: „Представете телата ваши в жертва жива, свята, благоугодна на Бога.“ А на съвременен наш научен език това значи: изложете се на слънчевите лъчи и всички вредни микроби, които са в тялото ви, Господ да ги прости, ще изчезнат. Щом вие изложите и вашите тела на Божиите лъчи, съединени с Бога, тази Божия светлина правилно ще проникне във вас и Бог ще измени условията. Те тъй естествено ще се изменят, че неща, които ви се виждат невъзможни, ще станат възможни и всеки ден ще има веселие. Вие трябва не само да се вслушвате, а да правите опити и движенията ви ще станат леки. Остава да изменим носа си. Не казвайте: „Когато дойда на Земята, Господ ще ми даде друго тяло, друга форма.“ Помислете си: ако имате един прекрасен диамант, затворен в кутия, мислите ли, че тази кутия не изпълнява една важна работа? Тя го предпазва да не бъде повреден отвън. Тя предпазва тялото на душата. Следователно тази кутия е потребна и вие трябва да я пазите заради диаманта. Щом се развали кутията, и вашият диамант ще се развали, а ако я пазите в изправност, и диамантът ще бъде в изправност.

Ако твоята душа още не се е доразвила, за да влезе в астралния свят и придобие една друга обвивка – астралното тяло, ти ще се изложиш на опасност – душата ти ще се изкриви.

Затуй в това отношение Писанието казва: „Нашите тела са Храм Божи, в който Духът Божи се проявява.“ Ние тук ще се стараем да не увреждаме не само нашето тяло, а и тялото на някой наш брат. Аз зная, че някои правят следната грешка: насочат мислите си върху нещо и ги прекръстосат. Например, когато видят някой човек много строен, започват да му завиждат. Искат от него да се махне тази красота, този момък да си изгуби силите. Така постъпваме и когато видим, че някой човек има особени таланти – завиждаме му. В нашия ум, в нашето сърце не трябва да влиза никаква мисъл на завист. Ние трябва да използваме талантливия и умен човек, а не да му завиждаме. И тогава този човек може да ни принесе много полза. Има хора, с които ти може да дружиш, и тогава можеш да приемеш голямо благословение.

В света най-опасни хора са глупавите, те са джебчии. Кой може да те обере? Който няма нищо. Ученият, талантливият човек е като онзи, който е натоварен с много голям чувал и когато срещне някого, казва: „Твоето не ми трябва, аз мога да ти дам и от моето.“ А глупавият носи празен чувал на гърба си и този ще обере, онзи ще обере, докато си напълни чувала.

И тъй, като ученици на Бялото Братство вие трябва да се пазите от всички кисели чувства, от всички вътрешни неразположения. Всяка мисъл, която вие проектирате в света, първо докосва Божественото съзнание и после отива при обекта, към който я изпращаме. Всяка наша мисъл минава през съзнанието на Божествения център и всички грехове произлизат от това, че ние грешим против Бога и Неговите велики закони. Тъй че щом една наша дисхармонична мисъл докосне Божественото Съзнание, Господ пише: „Този човек в бъдеще да понесе товара си, наказанието си.“ Това е карма. Не мислете, че туй е нещо безразборно. Господ записва всяка ваша мисъл много точно, не оставя нищо незаписано.

В бъдеще ние всички трябва да мислим тъй, както е мислил Христос. Не историческият Христос, а Христос на Любовта, Великият Божи Дух, Който създава всички блага в света. И когато видите лицето на този, Живия Христос, вие ще се изпълните с радост. Псалмопевецът казва: „Когато видя Лицето Ти, душата ми ще се развесели.“ И действително, в бъдещия живот, в другия свят, Новото, което ще видите, е Божието Лице. Аз не мога да ви го опиша, но щом видите туй лице, ще разберете смисъла на всички други лица – и на умственото, и на сърдечното лица. Като видите туй лице в тази светлина, всичко ще разберете. И затова ние се стремим умът, сърцето и душата ни да бъдат така впечатлителни, че да възприемат Божието Лице, защото то ще произведе в нас ефект на обновление в този живот, в който сега пъшкаме. Всеки от вас сега казва: „Ох, няма го, няма го!“ Момата го търси, жената, бащата, майката – всички търсят някого и не го намират. А когато дойде, хванат Го, целуват Го и казват: „Не е Той!“ Тъй и майката целуне детето си и казва: „Не е Той!“ Търсят Го от хиляди години, но не Го намират, явява се – не Го познават.

Пророкът казва: „Когато Ме потърсите с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила, ще Ме намерите.“

Нека сега се върнем към мозъка, който е най-важният орган в нас. В него има милиони малки нишки, които излизат от центъра и са насочени към повърхността. Всички тези нишки са проводници на Божествената енергия, която служи за образуване на Божествените мисли. Това е една арфа, на която като свири, човешкият дух образува хармония. В предната горна част на мозъка се образуват разумните мисли; в задната му горна част се образуват нашите лични чувства – чувството, че сме свободни индивиди. По-долните нишки отзад, зад ушите, произвеждат войнствеността в човека, а най-долу, отзад – физическата любов в света. Любовта започва чрез ток – положителен и отрицателен. Затова хората се хващат за ръце. Тези токове почват така: първо ръцете се прекръстосват, после се пускат и накрая хората казват: „Какво искаш да кажеш, не мога да разбера.“ Пак се хванат, погугукат си и после се пуснат. И пак не могат да се разберат. Защо? Защото тези центрове в мозъка не са тъй развити, за да могат да схванат първите мисли. Всяка любовна мисъл трябва да има правилна форма, а не крива, изопачена форма. Тя ще ви въведе в грях. Когато посрещаш твоя възлюблен, ти не може да си свиеш юмрука и да кажеш: „Дай да те ударя по устата“, за да провериш дали те обича. Не, не! В съвременния свят ние употребяваме формите на по-нисшите същества. За да те изпита някой тук, трябва да ти причини най-голямо страдание. Но в закона на Небето е тъкмо обратното. И сега, между нас тук, казвам ви не заради мен, а заради самите вас: за да можете да растете и да се развивате, необходимо е вашите души да хармонират правилно помежду си.

Ние всякога трябва да обичаме. Вие всички трябва да се обичате еднакво, без да се лъжете от външните форми. Има някои хора, които ни правят приятно впечатление и ние чувствам топлинка в слънчевия възел, но има и такива, чието присъствие ни действа тягостно, нещо ляга като топка върху лъжичката ни и ние не можем да мислим, не се чувстваме свободни.

Една оса мина сега около мен. Какво има осата отзад? Какво е осата? Тя е едно месоядно животно, крайно разрушително. Минава тя около мен и аз казвам: „Докато тази оса бръмчи тъй около окото ви, вие не можете да се развивате правилно – има опасност.“ Така и всяка лоша, небожествена мисъл може да осакати нашето Божествено зрение. Ние говорим за хармонията. Дръжте в ума си следната мисъл: условията, които сега съществуват в света, не са създадени от Бога, те са създадени от нас. Но те са една необходимост, която ние не можем да пренебрегнем. Следователно те не представляват никаква спънка за нашето развитие, а са подтик за развитие. Тъй мислете! Да кажем, че сега някой от вас има мъж или жена, които са непоправими. Не се сърдете. Тази непоправимост е едно благо за вас. Имате един приятел, който е ексцентричен. Знайте, че приятелят ви не е спънка, а напротив, подпомага вашето въздигане. Или да кажем, че някоя ваша другарка е такава – тази ваша другарка ще ви даде много добри уроци. Същият закон важи и за вас, ако вие външно представлявате спънка за другите. Така ние сме нагласени да си помагаме взаимно, без да знаем това. Не се старайте да бъдете по-добри, отколкото сте сега. Аз не искам да бъдете по-добри, отколкото сте сега! Помнете това: всяко пресилване носи изтощаване. Задръжте туй състояние в ума си, бъдете такива, каквото сте сега, през цялата година. Аз съм доволен от това разположение, което имате сега. Но знаете ли къде е вашата грешка? Вие често се излагате, казвате: „Ела да видиш какво имам!“ Не излагайте скъпоценностите си, не ги показвайте. Нека разположението, което имате в душата си, седи за вас. Не отваряйте целия ваш извор. Да видят другите водата през чучура. Нека в душата ви има нещо тайно, нека хората не знаят всичко за вас. Само Бог трябва да знае какви сме. Ако Господ ни знае, и ние Го познаваме. Това ни е достатъчно. А хората по-добре да не ни познават. Да те познава добрият човек, е благословение, а да те познава лошият човек – проклятие.

Аз виждам сега, че у вас има желание да ви познае светът какви сте. Няма нужда да ни познават. Този свят и да ни

познава, и да не ни познава, пак ще му направим същото добро, без разлика.

И така, аз не искам да станете по-добри, а да останете толкова добри, колкото сте сега. Не искам да станете и по-силни. Нека Великият Божи Дух вложи нещо ново във вас, каквото Той намери за добре. Вложете във вас тази мисъл, та като дойдете догодина, да забележите, че във вас се е родило нещо ново. Ако забележите това по-рано, ще кажете: „Кудкудяк, кудкудяк“, както петелът и кокошката; ако някоя лисица чуе петела, като кудкудяка, веднага идва при него. Затуй в действията си трябва да мълчите като философи. А сега кокошката кудкудяка, кудкудяка и ще снесе яйцето. Хората ще излязат и ще кажат: „Нашата кокошка снесе едно яйце!“ Когато вършиш нещо, мълчи – иначе яйцето може да отиде. А в първоначалното си състояние яйцата не пропадаха тъй, както сега.

И ние ще напуснем туй състояние, ще напуснем двора на кудкудякането, ще оставим всяка лоша мисъл, чувство и желание в дълбочините на нашето сърце, на нашия ум и на нашата душа, за да се преработят в Божествения закон и да станат част от нашия организъм.

Също така бих желал до идущата година лицата на всички ви да станат по-красиви. Какво разбирам под думата *по-красиви*? Това значи да си завършил някакъв предмет. Та казвам: когато дойдете догодина в училището, да свирите по-хубаво, защото красотата е изкуство за свирене.

Ние сме красиви, когато мислим, чувстваме и действаме. Когато нашият дух работи, ние сме красиви, а щом престанем да действаме, лицата ни стават грозни. Затова всеки от вас ще се стреми да контролира мислите си.

Бих желал през цялата година да не разваляте хармонията. А вие може да я развалите, и то знаете ли как? Можете несъзнателно да я развалите. Ако някоя мома влезе между десет момци, тя ще развали хармонията. И обратно – ако един момък влезе между десет моми, той ще развали хармонията. Аз зная такива случаи. Съберат се пет моми и обещаят да живеят чист, девствен живот. Обаче след време

при тях идва един момък, подвизава се и той, но се влюбва в една от момите и с това разваля братството. Той трябва да бъде кавалер и да каже: „Аз идвам тук да взема една от вас.“ Тъй е – нищо повече!

Хората трябва да бъдат искрени във всичките си постъпки. Туй е Божествено. А туй, което е Божествено, то е право. Което не е Божествено, то не е право. Законът е такъв: когато една наша лоша мисъл влезе между добри мисли, тя може да ги развали; и когато една добра мисъл влезе между лоши мисли, тя може да ги поправи, да ги подобри. Колкото и слаба да е една лоша мисъл, тя може да развали хармонията на добрите мисли и може да отнеме ден, два, месец, година, докато хармонията се възстанови.

И тъй, обръщайте внимание на мозъка си. Като станете сутрин и имате в ума си тъмнина, ще проектирате у вас мисълта, че от Невидимия свят слиза към вас една светла струя. Възприемете я, за да влезе тя в дълбините на сърцето ви. След това я прекарайте през задната и предната част на мозъка. Направете мислено една манипулация и веднага туй тягостно състояние ще изчезне. Вие може да правите това упражнение в продължение на пет-десет минути и ще се домогнете до известни правила, на които вашият дух ще ви научи през тази година.

Между нас сприхави хора няма да има и лоши хора няма, а има хора, които още не знаят да свирят. Сприхавият човек има много излишна енергия, пък не знае къде да я употреби. Някой казва: „Неговата любов не е на мястото си.“ Той има много любов, но няма как да излезе и ще спука тръбите. Крива ли е любовта, че при излишък тя тъй се проявява? Ще поставим нови, по-широки тръби, ще направим нова канализация.

Ще кажете: „Може ли всички хора да се обичат?“ Може. Но как? Вие ще схващате, че всички хора са части от едно и също Божествено същество, Което вие обичате. Обичате ли този-онзи, вие ще обичате всички. Как майката обича детето си? Тя го целува и отдолу, и отгоре, и отвсякъде, защото обича душата му. А когато детето умре и душата му я няма вече, тогава казват: „Хайде, Бог да го прости!“ Докато ние

схващаме, че Бог живее в нас, ние го ценим и в това дете, а в момента, в който почувстваме, че няма Бог, започваме да мразим човека и с това причиняваме зло. Затова винаги ще мислите, че във всеки от вас живее Божият Дух и че всички сте Божествени. Който от вас има по-голяма почит към другите, той има и по-голяма любов. Ако вие ме обичате, защото аз ви обичам, това не е никакво предимство; но ако вие обичате един човек, който не ви обича, това показва, че имате характер. Ако вие давате нещо някому, който ви е давал, това е в реда на нещата. Понякога може да правите услуги на човек, който ви преследва. Това е изкуство, това е характер! И Господ гледа тъй на нас. Ако вие правите услуга някому, който десет пъти ви е излъгал, това вече е нещо особено. И Господ казва: „Станете особени в своите прояви!“ Ние трябва да вършим необикновени неща. Този свят се нуждае от такива необикновени неща. И ние ще си подадем ръка.

Всички, които са останали днес, ще образуват стоте, които аз избирам.

(*Обаждат се избраните.*)

Дали ще бъдете избрани, още не се знае. Ако приложите казаното, ще бъдете избрани. Този, който приложи закона, е избран, а който не го приложи, ще седи в антрето. А вие, които сте останали тук, веднага ще пишете на другите: „Учителя каза, че за тези, които останат тук, ще има айрян, но ни излъга – тук има и масло, и каймак.“ Има, но дали ще го изядете – това е въпросът! За вас, които присъствате тук, ще има едно правило: като станете сутрин, ще изпратите някому една хармонична мисъл. Ако не знаете какво да кажете, ще кажете: „Да се прослави Господ тъй, както е писал в Своята Книга.“ На следващия ден ще кажете същото. Всяка сутрин през цялата година, щом ви дойде някоя красива мисъл за някой ваш брат, кажете я. Ако нямате такава мисъл в ума си, кажете: „Да се прослави Името Божие тъй, както е писал в Своята Книга.“ И всеки от вас ще изпрати през тази година 365 такива мисли, за да се прослави Живият Господ. След това ще изговорите втората мисъл: „И като се прослави Господ тъй, както е писал в Своята книга, да се прояви Неговата

любов в моята душа и в душата на всички мои братя.“

Тези добри мисли ще изпращате само сутрин. Ще започнете от днес и никакво отлагане! От сутрин до обед може да изпълнявате закона. Като изпращаме така всяка сутрин по една мисъл, ние ще успеем да премахнем много болезнени състояния. И ако сега все още между нас има някои неврастеници, някои с главоболие, с болки в стомаха, с неразположение, с изпращането на такива мисли по този начин ще установим хармонията. Тогава ще ядем сладко, ще мислим хармонично, ще работим сладко. Навсякъде все сладко ще бъде.

Аз искам да ви изведа от затворите, разбирате ли, да ви изведа от онези кауши*. Ще изпращате мисли на всички, чието съзнание е пробудено. Ще се стараете да влезете във връзка с всички ваши братя, на които съзнанието е пробудено. Законът е един и същ – щом съзнанието на човека, до когото се изпраща мисълта, е будно, той веднага влиза в контакт с вас. За пробудените души не съществува място и пространство – съобщението се установява моментално.

Ако ви дойдат мрачни мисли, изпитания, считайте това за велика привилегия. Ще се изправите пред Господа и ще кажете: „Господи, благодаря Ти за тази велика привилегия, с която ме удостои!“ Тъй ще кажете на туй съзнание. Може би ще срещнете малко съпротивление и трудности, но след това трудностите ще изчезнат, вие ще започнете да се топите, да се топите, и постепенно ще ви олекне. Законът е верен и тези цветенца ще започнат да израстват. Ще имате най-малко 65% печалба.

В света, в който живеете, пазете кесиите си. Когато се върнете у дома си, ще дойдат да ви търсят онези бедняци: „Не остана ли нещо и за нас?“ И ако го намерят, може да ви оберат. Вие ще държите кесията си затворена. Може да им давате, но ще им давате със сметка и ще им давате толкова, колкото вие намерите за добре, а не колкото те искат. Христос казва: „Който има две ризи, да даде едната.“ Двете ризи ще дадете само ако е някой насилник. Ако е противник,

* кауш - затвор (бел. ред.)

дай му едната си риза, ако е от лукавия – дай и двете, та да си върви!

„Представете телата ваши в жертва жива, свята, благоугодна Богу.“ И тъй, нашата душа ще се научи как да се облича в астралния свят – с астралното си тяло, в умствения свят – с умственото си тяло, в духовния свят – с духовното си тяло, а като влезе в Рая – с Божественото си Тяло. Ако сте със сегашните си тела, в оня свят на хармонията няма да ви познаят. Тъй ще си мените костюмите и като ви срещне някой, ако той не разбира Законите на хармонията, даже няма да подозира, че това сте вие, няма да ви познае – за да се познаем в другия свят, трябва всички да бъдем в Закона на хармонията.

Така ще се стараете да държите вашите мозъци в изправно състояние и да използвате мислите, които ви безпокоят. Не спете, гледайте да не ви изненада неприятелят. Знаете ли кога неприятелят ни изненадва? – Когато започнем да се чувстваме най-радостни и весели, когато започнем да вдигаме много шум – тогава трябва непременно да знаем, че неприятелят ще дойде и трябва да бъдем на поста си. Това е едно правило. Голямата радост винаги показва, че ще ви дойде едно голямо изпитание, а голямата скръб показва, че скоро ще ви дойде голяма радост. И няма да се страхувате, а ще знаете само, че големите радости предсказват едно разваляне на времето.

И тъй, вие стоте ще се стараете да въдворите хармонията между вас. Да не остане у вас нито помен от мисълта, че едикой си бил такъв-онакъв и не можем да го търпим. За нас всичко е хармонично. Там, където е Господ, всичко е добро. И ако дойде някой при нас, ние ще го разтопим, ще го мачкаме, ще го прекараме през този кюнец, през онзи, през тази тръба, през онази, през тази реторта, през онази, ще го прекараме през 99 реторти, докато каже най-после: „С вас съм!“ Който влезе между 99 реторти – тъй е. Докато не каже „с вас съм“, няма отърваване. Туй е Божественото в света. Същият закон и Господ държи между нас – страдаме, падаме, това е една реторта, после друга, трета и т. н., докато кажеш: „Господи,

аз Те познах!“ Тогава и Господ ще каже : „И аз те познах.“ Но да знаете: назад път няма – няма връщане. Този път, по който вървим, е най-хубавият.

Сега разбрахте, нали? Ясно ли е?

– *Да*

Колебания има ли още?

– *Не.*

Някой от вас да е останал при особено мнение?

– *Няма.*

Ама може да се случи нещо?

– *Не.*

Може да не сме предвидили нещо?

– *Няма такова нещо.*

Може да запитате какво ще стане с другите? Въпросът е решен – от Божествено Гледище въпросът е решен. Ще изпълним Волята Божия тъй, както Бог е писал в Своята Голяма Книга. И тогава Господ ще свърши за нас това, което е писал. И въпросът е уреден.

А сега ще подпишем – готови ли сте да подпишете?

– *Готови сме.*

Ще направим едно упражнение – ще го подпишем: *Любовта на Христа в нас ще свърши всичко започнато.* Тези думи ще произнесете мислено три пъти.

Упражненията ще правите рядко и само когато сте насаме или когато сте десет души, но в хармония.

Всичко, което ви е дадено, пазете като нещо свято и ценно.

Упражненията ще прилагате там, където Духът ви каже, ще слушате вашата интуиция. Тъй нямам нищо против. Но там, където Духът не ви е говорил, не бързайте. Тъй че вашата задача много се улеснява – ще слушате Духа.

Учителя Петър Дънов

МИРОВАТА ЛЮБОВ

СЪБОРНО СЛОВО
1919–1921

Редакция
КОНСТАНТИН ЗЛАТЕВ
ХРИСТИЯНА ЙОРДАНОВА

Художник
ДАНИЕЛА ТОДОРОВА

Компютърен дизайн
ИВАН ДЖЕДЖЕВ

Формат
Печатни коли 32,25

Издателство
„БЯЛО БРАТСТВО“
02/ 9 634 313

izdatelstvo@bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.info

Цена 13 лв.